

Různé k TSO

Právo veta občana ve své obci (Karel, 13. 09. 2007 12:30)

Vážený nespokojení. I já jsem nespokojený. Ale myslím si, že to, co je zde napsané ohledně práva veta ve své obci, že to je absolutní nesmysl! To přece není možné! Lidé by se na ničem nedomluvili! Vždyť ani v rodině to tak nefunguje. Natož, aby se domluvili v obci nebo ve více obcích. Vždy se najde někdo, kdo bude proti. Třeba 100 lidí něco chce a jeden bude proti! A tak - kvůli jednomu bude trpět 100 dalších. Tím se zastaví veškerý vývoj v obci! To přece nemá se svobodou nic společného! Jak byste to chtěli udělat? To by jako potom lidé o všem hlasovali, o každé prkotině? To by jako jenom zasedali a zasedali a hlasovali a hlasovali? To, co tu hlásáte - to by nebyla demokracie, ale anarchie! To by si přeci každý dělal, co chce! Děkuji za odpověď.

Karlovi - k právu veta (nespokojení, 13. 09. 2007 19:00)

Jaký je současný stav v obcích? Lidé si zvolí svoje obecní zastupitelstvo, a to se pak v obci chová stejně, jako vláda v celé republice. Například si zastupitelstvo usmyslí takový územní plán, v němž mají být ve prospěch jejich zájmů poškozeni dva nebo tři občané. Územní plán se vyvěsí na tzv. „úřední desku“ a pokud si toho postižení občané nevšimnou, mají prostě smůlu. Pokud si toho všimnou, mají před sebou možnost Sisyfovské obrany, v níž tak jako tak podlehnou. Nikdo se jich prostě na jejich souhlas neptá. Tzv. hlasující většina (zastupitelstva) může po jednom, po dvou po třech občanech postupně okrást všechny. Postupovala by jinak samozvaná skupina, která by chtěla obyvatelstvo terorizovat?

Jakápak úřední deska?! Zastupitelstvo musí mít povinnost seznámit se svými úmysly každého, koho se bezprostředně týkají. Pak musí stačit jeden nesouhlasící občan (postižený), aby se nic neměnilo. K tomu slouží právo veta! Je to opatření, na které nejsme zvyklí a obáváme se proto, že se občané (s právem) budou chovat stejně bezohledně ke svým spoluobčanům, jako dnešní bezohledná zastupitelstva. Právo veta má přinutit každého, aby se snažil se svým spoluobčanem domluvit, a nehledal cestičky, jak ho podvést.

Z věci je zřejmé, že zastupitelstvo v samosprávních obcích nebude zasedat, aby vymýšlelo podvody, které nemají šanci přes právo veta projít! Zasedání tím ubude a občanské spolupráce tím přibude. Nikdo přece nebude vetovat nic, co je pro něho výhodné. Navíc musí své veto každý zdůvodnit. Nebude-li podloženo ohrožením jeho zájmů, ale bude pouze kverulantské, tu příslušný občan zjevně poškozuje ostatní spoluobčany, což řeší občanský soud.

To, že jsou lidé schopni mezi sebou se domluvit, je patrné již dnes při zakládání spontánních iniciativ (např. kluby filatelistů, zahrádkářů, chovatelů atp.) Lidé nejsou tak neschopní, jako jejich zastupitelé.

Pokud se týká rodin, jsou dnes v principu rozvrácené následkem masové popularizace nevěry, násilí, různých úchylek a zákonodárstvím (zákon o rodině, zvýhodněným sociálním zabezpečením neúplných rodin, atp.). Ve spořádaných rodinách již dnes prakticky platí právo veta každého z obou spolurozhodujících manželů. To, co tu hlásáme tedy není anarchie, ale ani tzv. „demokracie“, ale samospráva, ochraňující sociální svobody jednotlivce proti pletichaření při hlasování tzv. „většin“.

Pletichář si vždy najde cesty, jak pro naplnění svých zájmů získat (např. úplatkářstvím) potřebnou hlasující většinu. Tomu jednou provždy zabrání právo veta, jako jediný skutečně účinný prostředek proti korupci.

právo veta (Karel - 12. 10. 2007 15:58)

Vážený, Vaši odpověď jsme probírali se známou a musíme uznat, že ve Vaší delší odpovědi na právo veta jsme našli řadu podnětných věcí a důvodů, se kterými souhlasíme (ale s řadou ne).

Když pročítáme Programové prohlášení Obnovené Forum, je to vše velmi stručné a tudíž nesrozumitelné. Jaksi lapidárně zkratkovitě řečeno. Jenže nám unikají souvislosti a důvody, proč to tak řešit! Předpokládáme, že stejně jako jste vysvětlili a odůvodnili Váš pohled na právo veta, podobně by bylo nutné probrat a hlouběji rozebrat řadu dalších zásadních otázek, je nutno odůvodnit proč třeba to nazýváte tak divně: trojčlennost. Nebo proč svoboda jen v kultuře a ne v politice? Nebo jak občané mohou soudit? Jak

byste to chtěli prakticky udělat? To je z hlediska dnešního stavu zcela absurdní myšlenka! atp. Jinak to zůstane jen jako nějaké prohlášení, kterému lidé nebudou rozumět! Nepochopí proč to tak je. Známa také jen pokrčila rameny, co s tím? Mimochodem, dosud jsem o Rudolfovi Steinerovi nikdy ani neslyšel. A přečetl jsem toho dost.

Odpověď Karlovi (nespokojení, 15.10. 2007 19:32)

Pokud s něčím ve výkladu právu veta nesouhlasíte, pak uveďte s čím a proč.

Jen tak můžeme vysvětlit věci podrobněji.

Naše "Programové prohlášení OF" je proto tak stručné, abychom příliš rozsáhlými texty již předem neodradili případného čtenáře. Koho věc i ve stručné podobě zaujme, ten jistě položí otázku, která ho nejvíce zajímá nebo k tomu, čemu nerozumí. Tím je jednostranné mentorování nahrazeno živým dialogem, na němž jsou obě strany zainteresovány. A odpověď mu může být ušita na míru. Ostatní čtenáři se pak mohou řídit jeho vzorem a nakonec nezůstane nic nejasného.

Název „trojčlennost“ je dána samotným sociálním organismem, nikoli naší libovůlí. Sociální organismus je již ve své přirozenosti trojčlenný, jak jsme uvedli v "Programovém prohlášení".

Neobvyklá tedy není jeho trojčlennost, ale náš přístup k věci, neboť jsme byli vychováni v totálním zmatení všech tří článků dohromady.

Každý ze tří článků sociální trojčlennosti má své vlastní zákonitosti.

Tyto zákonitosti si můžeme demonstrovat na mechanismu vah.

1. Politiku představují váhy v rovnováze, neboť politika má garantovat všem bez rozdílu rovnost (rovnováhu) práv a povinností.

2. Kulturu představují váhy vychylované z rovnováhy (porušení rovnováhy), neboť poznáváním a učením se prohlubují rozdíly mezi lidmi. I kdyby se všem dostalo stejného vzdělání, přece má každý jiné vlohy a dopracuje se tedy jiných výsledků. Tím je dána nerovnost v kultuře, která nesmí být potlačována ve jménu politické rovnosti. Tato kulturní nerovnost se tedy musí rozvíjet svobodně u každého podle jeho vloh a zaměření.

3. Ekonomiku představují váhy uváděné z nerovnováhy zpět do rovnováhy (úsilí o rovnováhu). Tato tendence ekonomiky je patrná z tržních vztahů, kde se nabídka snaží vyrovnat poptávce. Protože se poptávka stále obnovuje, tak jako po nasycení dostaneme časem zase hlad, není hospodářským úsilím o rovnováhu rovnováhy nikdy dosaženo tak, jako je to možné v politice.

V ekonomice tedy neplatí politická rovnost a to ani v poptávce (každý má jinou míru nebo druh potřeb), ani ve výrobě (každý je produktivní podle schopností a zaměření, které si rozvinul v kulturní sféře).

V ekonomice neplatí ani kulturní svoboda, rovněž ani v poptávce ani v nabídce. V poptávce proto ve svých základních životních potřebách nejsme svobodní, ale determinovaní svou přirozeností. V ostatních potřebách jsme pak determinovaní svými sklony a zaměřením, které jsme si rozvinuli v kulturní sféře.

V nabídce nemůže být svoboda prostě proto, že jejím úkolem je naplňovat poptávku, nikoli vyrábět svobodně něco, co nikdo nežádá, a pak mu to vnucovat sugestivní reklamou.

Proto v ekonomice platí pouze zákon bratrství (spolupráce na výrobě zboží atp., jímž lze uspokojovat poptávku). Protože všechny tři sféry (politika, kultura, ekonomika) musí fungovat nepřetržitě, musí mít každá sféra svůj vlastní mechanismus. V neustálém provozu tedy musí být tři mechanismy vah, nikoli jeden společný. Nyní si představte, že namísto tří různých mechanismů vah (jeden v rovnováze, druhý vychylovaný z rovnováhy a třetí přichylovaný zpět do rovnováhy) máme pouze jeden mechanismus vah, jímž chceme všechny tři tendence (zákonitosti) naplnit. Buď to vzdáme, nebo se nám mechanismus vah rozsype. Současné vlády problém řeší systémem kompromisů, který plně nevyhovuje ani politice, ani kultuře, ani ekonomice, nebo jedním z mechanismů vždy potírá ostatní dva (odtud zmíněné tři různé totality v "Programovém prohlášení OF").

Otázka, jak občané mohou soudit je stejná, jako otázka, jak mohou soudit současní profesionální soudcové. V obou případech musí mít soudce schopnost vlastního úsudku na základě uvažování o sporu, který posuzuje. V současné době musí mít profesionální soudce speciální právnické vzdělání, aby se prý orientoval v nepřehledném množství zákonů. Přesto se ani dva právníci ve svých právních názorech na věc nemusí shodnout (nemluvě o tak častých nespravedlivých soudech). Zákony se snaží popsat podrobně co je

a co není dovoleno. Protože však nikdy nelze popsat absolutně vše, co se může stát, pokládá se nepopsané za dovolené, přestože někomu vznikla škoda a škůdce je znám.

V TSO může být soudce každý soudný občan bez právnického vzdělání, neboť zmíněné nepřehledné množství zákonů prostě neexistuje. Jediný zákon, který musí platit a jehož porušení dokáže posoudit každý, kdo má „všech pět pohromadě“ je následující zákon: Komu byla způsobena škoda, tomu musí být škůdcem nahrazena.

Ostatní viz Programové prohlášení OF.

Cítí-li tu kdo potřebu ještě bližšího upřesnění, nechť také položí upřesňující otázku.

Nejste sám, kdo o Rudolfu Steinerovi ještě neslyšel. Rudolf Steiner byl totiž u nás komunistickým režimem zakázán, a současný režim se ho bojí. Vydávání díla Rudolfa Steinera je tak odkázáno jen na jednotlivce. V současné době však již leckteré dílo tohoto autora je již na trhu. Najdete je i na internetu např.: <http://www.michael.webz.cz/>

k právu veta (Karel, 20. 10. 2007 18:01)

K právu veta: Vy asi skutečně nechápete, co to je parlamentarismus - nebo se jen tak spíše tváříte? Občané jsou zastupováni volenými zástupci! Právo veta má snad jen americký prezident! Je to velmi diskutabilní právo. A v okolních zemích ho snad nemá žádný prezident, ani ministr. Natož aby ho měli občané! Právo veta – tedy takové jakési absolutní poslední slovo, měli pouze monarchové, feudálové, totalitní vládcové. Je to jednoznačně zneužitelné!

Tím by se zastavil jakýkoli vývoj. Kdyby kdokoli mohl vetovat nějaké snahy občanů, kdybychom se řídili těmito Vašimi radami, tak bychom asi dosud žili v jeskyních! Mnozí lidé lpí na tradicích, nechťejí změny! Právem veta znemožňujete pozitivní vývoj, ale naopak spějete tím do zaostávání a úpadku!

Jak k tomu přijdou třeba tři čtvrtiny občanů, aby jim někdo řekl ne? Tím by byli občané poškozeni! Tím by menšina omezovala většinu. V demokracii však má vládnout většina!

Nač by potom byla referenda? Když nadpoloviční většina řekne ano, potom je návrh odsouhlasen! To je demokratické! Tak funguje celý demokratický svět!

Např. v případě radaru jde o strategickou věc, týkající se celé ČR, Evropy i světa! Tady vůbec nejde o nějakou obec nebo občana! Tady jde o lidstvo, o svět! A Vy - se vši úctou k Vám – tady chcete umožnit, aby jediný občan, který řekne - ne, mohl uvést do záhuby tisíce či miliony lidí. Nežlobte se, to je absurdní, demagogické a od Vás nezodpovědné, co tu chcete prosadit! Je to naivní snilkovství, že by všichni byli slušní a vzdělaní! Právě taková naivita může vést do neštěstí! Přínosem takového práva by možná bylo odstranění korupce. Ale za cenu jakých rizik?

K problematice soudní:

Kde máte v Programovém prohlášení něco o potrestání viníka?

Máte tam jen: O míře škody a její náhradě rozhoduje poškozený.

Takže žádné zavírání? Co by se dělo např. s nějakým zlodějem nebo násilníkem? Jak by nahradil škodu, když někomu třeba zlomí ruku? Zaplatí bolestné a bude propuštěn na svobodu? To je nějaké divné. To se mi nějak nezdá.

odpověď Karlovi (nespokojení, 23.10 2007 20:08)

Není nutné propadat hned hysterii a obviňovat nás z přetvářky. Je třeba nejdříve se řádně seznámit s věcí (zde s naším Programovým prohlášením), zvážit všechna pro a proti a teprve potom vynést definitivní soud.

To, co nazýváte „parlamentarismem“, to představuje totální zmatení tří různých zákonitostí (ekonomie, politika, kultura) a to na úrovni horní trojnosti (tzv. celostátní). Na této úrovni je právo veta nepřijatelné, neboť zde by skutečně vedlo k důsledkům, které uvádíte. Právo veta se týká úrovně dolní trojnosti, v ní pouze politické organizace (obce) a v ní je použitelné pouze těmi občany, jichž se případ, který mohou vetovat, bezprostředně týká (jedná-li se např. o změnu, která se týká občanů bydlících v jedné ulici, pak ji mohou vetovat pouze oni, nikdo jiný).

V trojčlenném soc. organismu neřídí obec „malý parlament“ (obecní zastupitelstvo), ale samotní občané. Proto nemá obec představovat příliš velký územní celek. Tak např. samosprávné obcí nemůže být velké město, ale městská čtvrť (řecky „démós“ = odtud „demo-kracie“). Celé město pak představuje „svaz obcí“.

To, co je dnes obecním zastupitelstvem, jsou v trojčlennosti pouze zaměstnanci, kteří obecní věci spravují podobně, jako např. advokát spravuje právní záležitosti svých klientů, aniž o nich může sám rozhodovat.

„Vývoj“, o který se tak obáváte, je zpravidla prosazováním sobeckých zájmů dravců (vládnoucí „elity“, zbohatlíků atp.) na úkor ostatních občanů. Jsou to právě tito dravci, kdo dává vývoji „pozitivní“ vosačku. Pokud jim vývoj nevyhovuje, označí ho za negativní. Tak např. v Anglii, přestože je tak konzervativní (lpí na tradicích), dospěl „vývoj“ tak daleko, že je tam dnes již prakticky všechno oplocené. Veřejné prostory téměř neexistují (resp. existují ve velmi okleštěné podobě). Nemajetný občan má k „volnému pohybu“ vyhrazené „uličky“ mezi ploty (jako v kriminále), popř. musí majitelům pozemků zaplatit vstupné. K tomu spěje „parlamentarismus“.

Rozumní lidé lpí na rozumných tradicích a nechtějí změny, které jsou na jejich úkor („negativní vývoj“), nikoli k jejich prospěchu.

Pravíte-li, že „v demokracii má vládnout většina“, pak tuto ideu naplňuje pouze a jen právo veta, neboť dává vládu všem občanům obce, nikoli menšině zkorumpovatelných zastupitelů, poslanců, ministrů atp. Vždyť tito „zástupci lidu“ ve skutečnosti nezastupují ani většinu, ale zmanipulovanou menšinu účastníků voleb. Většina lidí k volbám nechodí, protože se přesvědčili, že ať zvolí kohokoli, stejně se „vývoj“ uskutečňuje na její úkor, nikoli k jejich prospěchu.

To, co nazýváte „referendum“, je jen zdánlivě rozhodnutím většiny. Pokud výsledek referenda vládnoucí elitě nevyhovuje, zaonačí to tak, aby neplatil. Možná si vzpomenete, jak v jednom evropském státě (nezáleží ve kterém) proběhlo referendum na evropské téma (patrně: „přijmout, či nepřijmout evropskou ústavu?“). Referendum dopadlo „ne!“ Protože to vládnoucí elitě nevyhovovalo, a tak za čas (za rok?) totéž referendum zopakovala. Nyní dopadlo „ano!“. Protože to vládnoucí elitě vyhovovalo, referendum již nezopakovala. Kdo tu prosadil svou? Většina, nebo menšina? Co se dělo onen rok, mezi oběma referendy? Nepamatujeme si snad na nesrovnalosti při první volbě současného amerického prezidenta? Nemáme snad své zkušenosti s ohlupováním voličů tzv. „volebními programy“, jimiž se po volbách zcela věrolomně nikdo neřídí? Jak říkáte: „Tak funguje celý demokratický svět!“

Tvrdíte-li, že „v případě radaru jde o strategickou věc“, pak se musíme ptát: Kdo rozhoduje o tom, co je a co není „strategické“? Demokratická většina, nebo věrolomná vládnoucí menšina? Týká-li se americký radar celého světa, jak tvrdíte, jaká demokratická většina má o něm rozhodnout? Celosvětová? Celosvětovým referendem? Hlasováním vlád všech světových států (vč. Číny, Indie, Ruska, Iránu atd.)? Zde se vám patrně „demokratická většina“ zamlouvat nebude, neboť jste si předsevzal, že americký radar má v Čechách být (předpokládáme, že nežijete v Brdech). Celosvětová většina by však americkému radaru (a nejen jemu) řekla jednoznačně „ne!“ Také nám ušlo, že by kdy (a kde) demokratická většina hlasovala o tom, že se budou vyvíjet rakety, proti nimž byl vyvinut radar.

Pravíte-li: „Tady vůbec nejde o nějakou obec nebo občana!“ pak mluvíte z duše vládnoucím (popř. mocným, vlivným) menšinám, které se pokládají za „elitu“. Tady jde jen a jen o zájmy menšinových elit! Samozřejmě, že to před veřejným míněním nepřiznají. Oni veřejnému mínění pokrytecky vsugerují: „Tady jde o lidstvo, o svět!“ Zhypnotizované veřejné mínění si sotva uvědomí, že „lidstvo“ (na němž údajně záleží) bez jednotlivých (konkrétních) lidí (na nichž údajně nezáleží) vůbec neexistuje. To proto, že tzv. „většina“ (demokratická, či jiná) nemá rozum a proto její hlasování nemůže nijaký „pozitivní vývoj“ garantovat, jak sobě i nám namlouváte. O pokrok se vždy postarali jednotlivci, na nichž podle Vás vůbec nezáleží!

To, co nazýváte „demokratickou většinou“ je takto nazýváno, jen pokud její hlasování vyhovuje tzv. „vyšším zájmům“. Pokud jim nevyhovuje, potud nejde o „demokratickou většinu“, ale o pouhý „dav“, který ničemu nerozumí. Tak je tomu také s tzv. „vyššími zájmy“. Pokud nejsou v souladu se zájmy „elitní menšiny“, potud „vyššími zájmy nejsou“. Pokud má elitní menšina sobecký zájem na „tzv. vyšším zájmu“, ale veřejné mínění proti tomu reptá, tu se již vládnoucí elita dokáže postarat o nějaké strašidlo, hrozící masovou katastrofou. Což si nepamatujeme např. strašáka v podobě údajného arsenálu chemických a jaderných zbraní v Iráku?

Právě proto, že tzv. „demokratickým“ na jednotlivém občanovi vůbec nezáleží, musí se občané poohlédnout po možné změně. V tom se jim Vy snažíte zabránit svým „ne!“ vyslovením na nepatřičném místě (nikoli na úrovni samosprávné obce). Jen v trojčlenném soc. organismu jde o jednotlivého občana, který si své zájmy může ochránit pouze a jen právem veta. Tvrdíte-li, že na této obecní úrovni může „jediný občan, který

řekne - ne, uvést do záhuby tisíce či miliony lidí“, pak – se vší úctou k Vám – tisíce či miliony lidí ohlupujete. Světové sociální katastrofy (války, hladomory, pandemie, inflace, hospodářské krize, státní bankroty, státní terorismus atd. atd.), to vše rozpoutali vždy jen vládnoucí elity, nikdy jednotlivý občan, který řekl „ne!“ Kdyby jeho „ne!“ mělo takovou platnost, pak by k uvedeným katastrofám nikdy nemohlo dojít.

Dál si Vás dovolíme parafrázovat: „Nezlobte se, to, co tvrdíte je absurdní, demagogické a od Vás nezodpovědné! Je to naivní snílkovství, že by „demokratická většina“ nebo „vládnoucí elita“ (menšina) byla slušná, i kdyby byla vzdělaná! Právě taková naivita vede stále znovu a znovu do stále dokola se opakujících neštěstí!“

K problematice soudní:

V našem Programovém prohlášení není o potrestání viníka ani zmínky, kvůli spravedlnosti.

V tzv. „democraciích“ (především u nás) je škůdce zavřen, ale způsobenou škodu poškozenému nenahradí. Je tím snad spravedlnosti učiněno zadost? Spravedlnosti by naopak bylo učiněno zadost, kdyby škůdce způsobenou škodu poškozenému nahradil. V takovém případě ho zavírat je zjevná nespravedlnost!

V současných totalitních režimech (dle Vás „demokratických“), jsou „malí“ (nikoli „velcí“) zloději a násilníci někdy (ne vždy) zavíráni a po odpykání trestu znovu pouštěni mezi slušné lidi, aniž by museli nahrazovat škodu. Zločinci jsou tak podníceni k následujícím úvahám: Vyplatí se mi v daném případě loupit? Co převažuje? Naděje na zisk (který nemusím vracet), nebo riziko, že mě zavřou (pokud mne chytí a usvědčí)? Nesnesitelná úroveň kriminality v tzv. „democraciích“ vypovídá jednoznačně o tom, že možnost zisku převažuje nad možností rizika. Následkem toho - např. ve velkých městech USA - všichni řádní občané ztratili večerní a noční volnost. Kvůli příšerné kriminalitě nesmí (bojí se) po setmění na ulici, po níž se volně pohybují bezstarostní kriminálníci. Vysokou kriminalitou vládnoucí elity zdůvodňují zvyšování stavů represivních složek (které mohou být kdykoli použity také proti nespokojeným občanům). Tyto složky jsou pak existenčně zainteresovány na udržování (popř. růstu) dané úrovně kriminality, neboť v případě jejího drastického poklesu by musely snižovat stavy. Dnes už se i tyto složky do kriminality často samy aktivně zapojují.

V trojčlenném soc. organismu musí škůdce nejen nahradit škodu (poškozenému), ale může také (podle závažnosti jeho zločinu) jednou provždy přijít o veškerá občanská (nikoli lidská) práva, pokud je vůbec kdy získal. Projevuje-li se kdo již v mládí asociálně, občané ho mezi sebe jako plnoprávného spoluobčana nepřijmou. Kdo u jiných právo nerespektuje, ten ho sám není hoden (tak to navrhuje např. „největší z Čechů“ Karel IV. ve svých „Majestas Karolina“). Tím stoprocentně odpadá jakákoliv recidiva, i případné zneužívání práva veta, kterého se tak bojíte. Dál mohou tyto živly žít jen pod dozorem a odpovědností poručníka (plnoprávného občana), či obecní správy.

O míře a způsobu náhrady škody za zlomenou ruku, nerozhoduje v trojčlenném soc. organismu naše Programové prohlášení, ale poškozený (plnoprávný občan, nebo poručník). Kdo jiný zná míru způsobené škody, než právě on? Co je na tom divného? Divné je, že v tzv. „democraciích“ nerozhodují o míře způsobené škody poškození, ale zkorumpovatelné institucionální soudy, jejichž soudci, se již také dovedou do kriminality aktivně zapojit...

ještě k právu veta (Karel, 30. 10. 2007 17:16)

Tak nyní jste mne vážně zaskočili tím, že má-li skutečně vládnout většina, tak prostě musí existovat právo veta! Nehledě na odstranění korupce. No comment. To je opravdu zásadní myšlenka. To mne nikdy nenapadlo. Smekám, to se Vám fakt něco podařilo. Proti takto vyargumentovanému právu veta snad není co namítnout.

Ale přesto se ve mně vše bouří, abych to uznal a přijal za své! Až se tomu bojím uvěřit. Zcela mi to bourá můj pohled na chod světa, na demokracii! Teď to musím chvíli strávit. Karel

chod obcí (Karel, 14. 11. 2007 19:05)

Vážení, to Vaše právo veta občana v obci mne skutečně rozhodilo. Ale stejně si neumím v praxi ještě moc konkrétně představit, jak by nějaký zastupitel v obci obcházel občany a ptal se lidí, zda souhlasí s něčím

nebo ne... To by stále musel obcházet lidi a ptát se jich? I na každou maličkost, na každou změnu? Nevím, jestli se tím lidé po čase neotraví.

Napsali jste, že by se měla každá ze tří sfér ve společnosti osamostatnit - ale jak to udělat, když třeba dnes máte ekonomiku spojenou s politikou tak pevně, že vlastně politikové vydávají rozhodnutí proti zájmu občanů!

Např. zvýšení dph z 5% na 9%. Toto zdražení se dotkne prostě všech lidí! Ale je to v zájmu jen nějaké vyvolené malé propojené skupinky podnikatelů a politiků. To samé zdražení plynu, benzínu, nájmu - prostě všeho po novém roce. Jak by mělo začít osamostatnění politiky a ekonomiky? Jak to chcete rozpojit? I zde by občané mohli říci ne? Do čeho všeho by směli hovořit? Asi ne do chodu soukromé firmy.

A kdo a jak bude potom platit sféru kulturní, zdravotnictví, školy atp.? Kdo sféru politickou - tam patří asi i soudy? Bude tedy nějaké přerozdělování peněz? V obci? Když jeden člověk vetuje např. rozpočet obce nebo nějaké školy nebo nemocnice, soudu na příští rok, tak co se bude dít? Kdo bude platit lékaře, učitele, soudce aj.? Obec? A jak bude placena tzv. horní trojčlennost, tedy ony tři zákonodárné sbory? Jak často by v nich občané zasedali? Asi bude hodně zákonných úprav, takže budou asi větší než nyní? Děkuji

odpověď Karlovi (nespokojení, 18. 11. 2007 17:38)

Tam, kde panuje právo veta nedá „sbírání hlasů“ mnoho práce. V první řadě si musíme uvědomit, že právo veta mohou v konkrétních případech uplatnit jen ti občané, jichž se případ nějak týká. Řekne-li pak již první z dotázaných občanů „ne!“, je další obcházení zbytečné. Tím je dáno, že občané nemusí být „otravováni“ vyjadřováním svého souhlasu, ale naopak budou vyzýváni, aby se vyjádřil (vč. zdůvodnění) pouze ten, kdo nesouhlasí. Ten to zajistí jako otravování nepocítí (pokud ano, pak přece svůj nesouhlas nemusí vůbec vyjadřovat). Sdělovací techniky, jimiž se zmíněná komunikace může transparentně uskutečnit, jsou různé (dnes již nepřeborné). Nechme tedy na občanech samých, jakou si zvolí...

Pokud si volíme zástupce do totálního parlamentu, sotva můžeme očekávat, že se z něho něco osamostatní. Zde je třeba volit zákonodárce hned do tří samostatných zákonodárných sborů (kulturního, politického, ekonomického) a také je již před volbou „naprogramovat“ (pověřit, jaké zákony mají prosazovat). Má-li již zvolený zákonodárce jiný návrh, musí k němu znovu žádat pověření od svých voličů...

Občanské veto se vztahuje pouze na případné změny uvnitř obce, nikoli vně obce, tedy nikoli na volby do tří zákonodárných sborů (zde rozhoduje většinové ano). I když se kulturní a ekonomické organizace nacházejí na půdě obce, přece jejich záležitosti nejsou vnitřními záležitostmi obce a proto ani v nich občanské veto neplatí. Občanské veto se však vztahuje na rozhodnutí, zda a který pozemek obec těmto organizacím pronajme...

Příslušný podíl na financování tří zákonodárných sfér (horní trojčlennost) musí zajistit základní pracovní povinnosti, jako součást ZŽP. V těchto sférách ovšem nebudou placeni profesionální „zástupci lidu“ jako dnes, ale volení zákonodárci se budou scházet jen k uzákonění toho, čím byli svými voliči pověřeni. Za to dostanou jednorázově zapláceno a zase se rozejdou. Tzn., že i pro ně platí základní pracovní povinnost, kterou v žádném případě nenaplní vyesedáváním v parlamentě.

Základních zákonných úprav nebude více než nyní, ale naopak nesrovnatelně méně než nyní (viz programové prohlášení). Jako když Everest nahradíte kozím bobkem...

Základní pracovní povinností je financováno také základní zdravotní péče, školství atd. (viz ZŽP v programovém prohlášení).

Soudy nejsou součástí ZŽP a dnešní podobu v TSO nemají (viz programové prohlášení). Soudcem (ale i žalobcem či obhájcem) může být (ale nemusí) každý plnoprávný občan, na kterého se jedna ze sporných stran obrátí (jenž ovšem není na sporu nijak zainteresován). Za svůj výkon dostane jednorázově zapláceno (odsouzeným, ve měně volného trhu) a tím jeho soudcování končí, dokud není osloven někým jiným...

Možná jsme k programovému prohlášení TSO mohli připojit, že ve vztahu občana k obci platí Dumasovské heslo „Tří mušketýrů“: „*Jeden za všechny, všichni za jednoho!*“ Přeloženo do obecního žargonu platí: „Škoda občana je škodou obce a škoda obce je škodou každého občana!“

Tzn., že tam, kde k náhradě škody nedošlo nebo nemůže dojít, hradí občanovu škodu obec. Tím vzniká škoda obci, kterou hradí všichni občané, neboť obec disponuje pouze těmi prostředky (zejména nájmy za

pozemky), které jí svěřili její občané. Tím vzniká škoda všem občanům, kteří jsou tak zainteresováni na dohledu, aby škodu způsobenou kterémukoliv občanu nahradil, pokud možno, především škůdce...

Ukradená revoluce (Jan, 13. 09. 2007 14:38)

Co má znamenat ta vaše ukradená revoluce? Kdo komu co ukradl? Revoluci dělají jen lidé, a ti, kteří se dostali k penězům, je mohli skutečně rozkrást. Ale nejde ukrást revoluci. Občané si svobodně zvolili své zástupce. Je problém ten, že tam nahoře nejsou mnohdy kompetentní lidé, ale političtí turisté, jak říkal Vladimír Zeman. Lidé mají takovou vládu, jako si zaslouží. Kdyby volili osobnosti, odborníky, tak bychom se mohli mít lépe. Zkuste tento návrh dát politickým stranám. Jinak držím palce, je to zajímavé.

Janovi - k ukradené revoluci (nespokojení, 13. 09. 2007 21:32)

Kteří lidé udělali tzv. sametovou revoluci?

Kdyby zůstalo pouze u zmlácení studentů 17. listopadu 1989, režim by nepadl a žádná revoluce by se nekonala. Kdyby disidenti v čele s Václavem Havlem mluvili z balkonu do prázdného náměstí, byli by k smíchu a rovněž by se nic nezměnilo. Na kom záleželo, to byli právě lidé v davu na náměstích. Tito cinkali klíčkama v naději, že se dočkají lepších časů. Byla to jejich revoluce. A ta jim byla ukradena těmi, kteří se vydávali za mluvčí jejich zájmů, a jakmile byli zvoleni do mocenských pozic, postarali se pouze o své zájmy.

Dostalo se těmto oklamaným lidem skutečně takové vlády, jakou si zasloužili? Anebo jiné, protože byli prostě podvedeni? Tvrdíme-li, že si občané mohou svobodně volit své zástupce a potom konstatujeme, že si zvolili lidi nekompetentní, pak se musíme ptát: Kde jsou kompetentní lidé, které si měli zvolit? Jak to, že nejsou na kandidátkách politických stran? Z uvedeného je zřejmé, že pokud vůbec existují kompetentní lidé, pak se na kandidátky politických stran prostě nedostanou! Nemáme tím názorně ukázáno, jaké je vlastně poslání politických stran? Takže se na nás nezlobte, když se na tyto politické strany neobrátime. Raději se obrácíme přímo na oklamané občany, aby napříště věděli, co si mají zvolit (sociální trojčlennost).

krátká doba po revoluci (Jan, 12. 10. 2007 15:30)

Příčinu mnoha problémů přisuzuji komunistům. Vždyť nám vládli 1948 - 1989. Za 18 let od převratu se nedaly udělat žádné zázraky, to je moc krátká doba. Musíme čekat, až přijdou noví lidé, kteří budou čestní a budou opravdu chtít změnu k lepšímu.

otrocká mzda? (Jan, 23. 10. 2007 17:02)

Samozřejmě, že když za branou firmy stojí zástup nezaměstnaných, tak šéf firmy, zaměstnavatel může tlačit výplaty, mzdy dolů. Přesto mne zarazí, když o lidech hovoříte jako o otrocích. Máme tady přece zákony, odbory, televizi atp. a nepřipadá seriózní v dnešní době hovořit ani o otrocké mzdě! Tady jste trošku emotivní! Proč by měl být člověk otrok a mzda otrocká a podíl ne? Tak zlé to zase není!

Píšete, že překupník musí mít jen zákonný podíl na zhodnocení prodaného zboží. Jak chcete zjistit, za kolik překupník - distributor prodává výrobky někde jinde (stovky či tisíce km daleko)? To byste museli změnit zákony - aby byl prodejce povinen předložit např. svoje účetnictví svému dodavateli, výrobcí? Ale to je přece jeho šikovnost, proč mu chcete brát to, že je šikovný a umí dobře prodávat?

odpověď Janovi (nespokojení, 26.10. 2007 21:36)

Myšlenka, „že když za branou firmy stojí zástup nezaměstnaných, tak zaměstnavatel může tlačit mzdy samozřejmě dolů“ se ničím neliší od myšlení dravce, či zloděje: „když si ovce nedává dostatečný pozor, tak ji samozřejmě mohu sežrat, když dům není dostatečně stráženo, tak ho samozřejmě mohu vyloupit. Na takových věcech není nic samozřejmého. To musí umožňovat zákony. Zákon džungle (mezi lidmi „zvůle ozbrojeného despoty“), nebo zákon „demokratické civilizace“. Tam, kde je něco takového možné, tam se lidé musí zařadit mezi dravce, mají-li na to žaludek (pro tlačenci tu však vládne protekcionismus), nebo zůstanou oběťmi dravců (zde nijaká tlačence není).

V otrokářských řádech starověku a ranného středověku byl dravcem otrokář a jeho oběť otrok. Dnes jsou ovšem západní lidé většinou vzdělaní, takže jejich způsob vyjadřování (nikoli konání) je poněkud

humánnější. Proto se dnes mluví nikoli o otroku, ale o pracovní síle, nikoli o trhu s otroky, ale o trhu práce (trhu s pracovní silou). Novum je tzv. „nezaměstnaný“. Tehdy žádný otrok nezaměstnaný nebyl.

Proč je mzda otrocká a podíl ne?

V otrokářském řádu, dával otrokář svému otroku s odpuštěním „nažrat“ jen pokud bylo nutné, aby o své zboží zbytečně nepřišel, a nařezat tolik kolik mu bylo libo. Dnes je to poněkud humánnější, ale v principu stejné. Taková je otrocká mzda! Podíl na bohatství, které otrokář z otroka doslova vydřel, otrok neměl. Kdyby ho měl, byl by otrokáři roven a nemohl by tedy být otrokem, ale spoluzaměstnavatelem.

Dnes tu máme, jak pravíte zákony. Staré otrokářské demokracie měly ovšem také zákony (otrokářské). Dnes máme, jak pravíte také odbory a televizi. Pro obojí platí rčení: „Čí chleba jíš, toho píseň zpívej!“ TV není v rukou otroků, a proto jim nic platná není. Odbory pak zpívají píseň otroků, kteří se ve své nevědomosti (navzdory svému vzdělání - otrockému) domáhají jen vyšší otrocké mzdy, nikoli osvobození (podílu na všem). Dokud tedy otrok nezmění své myšlení, nic mu neprospějí ani odbory. Nuže, jak by měl otrok uvažovat:

Dnešní zaměstnavatel prodá zboží (služby atp.), které vyprodukoval se svými zaměstnanci. Z tržby odečte výrobní náklady (cenu surovin, energie atp.) a zbytek (tzv. „zisk“) si nechá. Jak to? Což prodané zboží vyprodukoval sám? Jistě namítnete, že svým zaměstnancům vyplatil mzdu, kterou započítal do nákladů odečtených z tržby. Pak se ovšem musíme ptát, proč do nákladů nezapočítává také svoji mzdu? Pokud zaměstnavatel svou mzdu do nákladu nezapočítává, nemusí porovnávat míru svého podílu na společné produkci s mírou podílu zaměstnanců. Tak si může bez reptání přivlastnit celý zisk a odvést daň ze zisku, jako podíl státu na jeho lupu (z věci je mj. zřejmé, jak nemorální je také daň ze mzdy).

Kdyby však zaměstnavatel započítal do nákladů také svou mzdu (přiměřenou jeho podílu na společné produkci), či by pak byl zbylý „zisk“? Protože na jeho tvorbě má podíl nejen zaměstnavatel, ale i zaměstnanci, musí mít všichni také podíl na něm (na zisku). Pak by se zaměstnavatel zařadil mezi otroky (zaměstnance) a otrokářem by byl pouze stát, vymáhající ničím nezasloužený podíl na zisku (daň ze zisku). Takový otrokářský stát jsme měli za politické totality reálného socialismu, který o podíl na zisku okrádal všechny (přes veškerá pokrytecká hesla proti vykořisťování). Dnes máme hospodářskou totalitu reálného liberalismu, v níž je otrokářem nejen stát, ale také zaměstnavatel (podnikatel), jemuž stát umožňuje (svými zákony) aby i on mohl někoho (své zaměstnance) okrádat o jeho podíl na zisku.

Možná namítnete, že ze zisku musí být financovány nové investice, aby se podnik úspěšně rozvíjel. Přirozeně. Tyto investice však jsou však financovány ze zisku, na němž má podíl nejen zaměstnavatel, ale i zaměstnanci. Tzn., že zaměstnanci musí mít také podíl na investicích (této ideji se svého času přiblížil čs. ekonom Otta Šik, který se polistopadovým vládám nehodil). Zaměstnanci však musí mít podíl také na rozhodování o investicích (musí souhlasit s tím, do čeho mají investovat).

Na základě uvedeného můžeme konstatovat: Protože ten, kdo spolurozhoduje, není otrok, není na podílu nic otrockého, zatímco pouhá mzda je ryze otrocká!

Na otázku, jak chceme zjistit, za kolik překupník prodává výrobky někde jinde (stovky či tisíce km daleko), jste si odpověděl sám a to velmi správně. To by se musely změnit zákony!

Tvrdíte-li, že je to překupníková šikovnost, za kolik co prodá, pak máte jistě pravdu. Chcete-li však měřit všem stejnou mírou, musíte také říci, že je to výrobcova šikovnost, že tak výhodně prodejné zboží vyrobil (výrobcem tu pochopitelně míníme zaměstnavatele i zaměstnance). Utrhne-li se však překupníkův egoismus z řetězu (osamostatní-li se od výrobce), pak bude výkupní ceny (pro výrobce) tlačit dolů a tržní ceny (pro spotřebitele) tlačit nahoru. Pak bude překupník bohatnout, zatímco výrobce a spotřebitel bude chudnout (viz osud dnešních živností). Pak budou prosperovat pouze neproduktivní činnosti (překupnictví), zatímco produktivní činnosti budou živořit. Jaký div, že za takových okolností chtějí být všichni překupníky a nikdo výrobcem. Domníváte-li se, že vás uživí bohatí překupníci, nikoli chudí výrobci, pak dříve či později umřete i s překupníky hladem.

My nechceme překupníkům brát, že jsou šikovní a umí dobře prodávat, ale nechceme dovolit, aby překupníci brali:

a/ výrobcům, kteří jsou také šikovní a umí dobře vyrábět

b/ spotřebitelům, kteří jsou také šikovní a umí dobře (hlavně produktivně) vydělávat

Překupník se musí spokojit s tímtež, s čím se musí spokojit také výrobce, tj. s oprávněným (spravedlivým) podílem na společně odvedené práci (na jejím užitku). Jinak vždy někdo někoho sprostě okrádá.

A protože ti, co jsou na jedné straně podílíky na společné produkci (výrobci a překupníci), jsou na druhé straně spotřebiteli této produkce, je zřejmé, že ve spravedlivých poměrech (netotalitních), nikdo nepracuje jen sám pro sebe (egoidně), ale všichni pracují pro všechny (jeden pro druhého). To je idea trojčlenného sociálního organismu.

El. Energie (Jan, 01. 11. 2007 18:36)

Zdražení elektřiny u nás je prý vyvolané hladem po elektřině v Evropě. V Německu za posledních pár let bylo zničeno 11 obcí, které musely ustoupit velkým a hlavně mocným těžebním společnostem, a to i přes silné protesty. Zbourali památky, kostely... U nás zatím obce nelikvidují. Ale kdo ví. Musí se obětovat obce, aby byl dostatek proudu?

Naši politici hovoří o tom, že se během pár let ceny elektřiny u nás zněkolikanásobí! Je toto normální?

ČEZ má letos mít kolem 35 miliard zisku ročně a stále zdražují! Měla by sociální trojčlennost nějaké řešení na zdražování elektřiny nebo energie obecně? Cena energie na trhu s energií je určování globálními trendy a nelze se asi postavit mimo celosvětové zdražování proudu.

Odpověď Janovi (nespokojení, 01. 11. 2007 21:37)

Tak např. elektrárna Temelín byla postavena státem z našich daní. Investicemi do Temelína bylo pak zdůvodněno zdražení el. energie, takže daňoví poplatníci zaplatili Temelín 2x, aby byl nakonec převeden („privatizován“) do soukromých rukou (ČEZ), které si také chtějí pořádně nahrabat a proto zdražují. Protože má stát na ČEZu stále ještě rozhodující akciový podíl, je pokračující zdražování vlastně jeho hospodářská politika, ač se vymlouvá, že nemůže ovlivňovat ceny na volném trhu (ceny na trhu uvolnil opět stát). Takové vydírání spotřebitelů energie je možné tam, kde jsou zdroje energie centralizovány do jedné rukou (monopolizovány). Centralizace zdrojů je základním a účelovým pravidlem politiky všech totalitních států, ať už se nazývají „demokratické“, „absolutistické“ či jinak. Kdo totiž drží ruku na „kohoutku“ zdrojů, ten má faktickou moc nejen nad cenami, ale i nad spotřebiteli. Budou-li se proti němu lidé bouřit, prostě utáhne kohoutky („vyhladoví“ je).

Centralizace výroby el. energie se zdůvodňuje nižšími náklady a vyšší účinností při spalování fosilních, jaderných aj. paliv. Tak např. topíme-li doma, je účinnost spalování sotva 50% (dá se však ještě zvyšovat), zatímco v uhelné elektrárně je účinnost spalování nad 95% (nedá se již zvyšovat). Před tak pádným argumentem veřejné mínění srazí paty a o decentralizaci zdrojů se již neodvážá ani pípnout. Jenže, dálkové rozvody el. energie (dálkové vedení vysokého napětí, transformátory, místní rozvody atd.) představují cca. 80% ztrát. Protože tato skutečnost vychyluje jazýčky vah jednoznačně ve prospěch decentralizace, potměšile se o ní mlčí. Namísto miliardových investic do vývoje a instalace firemních, obecních a rodinných zdrojů el. en. investují státy neskutečné miliardy do centrálních zdrojů. I solární el. energii chtějí vyrábět centrálně. Jako s el. en. tak i s ostatními energiemi. I výroba potravin má být celosvětově centralizována (např. výroba obilí v Kanadě atp.), bez ohledu na neúměrné náklady s dopravou (vč. dopravní ekologické zátěže), zatímco místní zdroje mají být likvidovány.

Hlad po elektřině v Evropě? Má-li naše dítě hlad, dáme mu najíst, nebo mu zdražíme chleba?

U nás zatím obce nelikvidují? Po listopadu jsme rovněž zničili nejednu obec kvůli těžbě uhlí (i přes silné protesty), a to i tam, kde se uhlí nakonec netěžilo.

Musí se obětovat obce kvůli proudu? Nikoli kvůli proudu, ale kvůli centralizaci jeho produkce!

Mluví-li naši politici o budoucím zdražování elektřiny, pak je to opravdu normální, neboť oni slouží dravcům.

Sociální trojčlennost má řešení v podobě decentralizace zdrojů. V této souvislosti se mj. vyplatí, vynést znovu na světlo světa objevy „volné energie“ slovanského génia Nikoly Tesly, jež byly mocnými energetickými centralisty lidstvu ukradeny. Jedním z prvních ideologů centralizace energie byl svého času Tomáš Alva Edison.

Mimo celosvětové zdražování proudu se lze dostat jen decentralizací zdrojů a tedy také zrušením volného trhu s energií (nechtě se obchoduje např. s uhlím, nikoli s energií z něho vyrobenou), zejména pokud je energie součástí základních životních potřeb...

stárnoucí peníze (Jan, 05. 11. 2007 14:36)

Máte pravdu v tom, že zcela jinak běží např. ekonomická sféra a jinak politická. Politika-politikové mají chránit občany, mají dělat zákony pro ně, aby si všichni občané byli rovni. Jenže ekonomika svými tlaky způsobuje - že někteří (podnikatelé) jsou si rovnější než ostatní občané. Ekonomika-podnikatelé chtějí neomezený růst, největší zisky a tak si bohaté a mocné firmy a lobistické skupiny kupují politiky. Aby zákonně mohli vydělávat ještě více. Ač je to třeba ve skutečnosti již okrádání! (Např. - ČEZ má monopol, letos má mít 35 miliard zisku, ale antimonopolní úřad proti tomu neudělá nic.)

Existují tady aféry, kdy se ukazuje prorůstání zločinu do politiky. Kdy nejvyšší politikové prostě jsou pod tlakem ekonomických dravců a lobistů. V novinách se otevřeně píše o spojení mafiánů s politikou.

Prostě moc peněz je obrovská. V tunelech kolem kuponové privatizace, kolem lehkých topných olejů, zmizely prý asi 3-4 biliony Kč. Ukradené miliardy a miliardy jsou tedy v něčích soukromých kapsách.

Ti tuneláři, petrolejoví obchodníci nezmezili, ale dál již jako "slušní podnikatelé" někde jsou, řídí dál své obchodní transakce, jako burziáni řídí své burzovní spekulace, jako šéfové správních rad bank, obch. řetězců, ČEZů, Madet, plynáren aj. superfirem tahají za nitky politické loutkohry a např. bezdůvodně zdražují... ti mají faktickou moc. Ne politikové. Jak chcete tuto démonickou moc peněz zlomit? Má trojčlennost nějaký lék? (Nebo kdo má moc? To je ta tzv. elita? Elita = směska z podnikatelů a politiků?)

Na webu trojclennost.info se píše o stárnoucích penězích. Peníze mají snad mít omezenou životnost? Jak tomu mám rozumět? Třeba ten, kdo má dnes miliardu, tak za rok či za dva nebude mít nic? Ale jak k tomu potom přijdou obyčejní lidé, kteří se na své peníze nadřou, aby jim nějak potom peníze padly?

Peníze dělají zase jen peníze, bída dělá bídu. Chudák bude vždy chudákem. Boháč bude vždy boháčem. To mi říkali už moji rodiče. Může snad TSO na tomto něco změnit?

Odpověď Jan: stárnoucí peníze (nespokojení, 10. 11. 2007 21:27)

To všechno negativní, co tu uvádíte, je pravda. Nemůže za to však samotná ekonomika (zákony ekonomie), ale zvrhlí ekonomové, kteří se snaží veřejnému mínění vsugerovat falešné zákony tzv. volného trhu (zákon silnějšího, zákon džungle). Správná ekonomie se řídí zákonem vyrovnávání poptávky nabídkou, nikoli zákonem ziskuchtivosti. Ziskuchtivost vede ke zneužívání poptávky nabídkou, k vydírání poptávky (spotřebitelů) nepřiměřenými (ziskuchtivými) cenami.

Pravíte-li, že politikové mají chránit občany, že mají dělat zákony pro ně (tak, aby si byli občané rovni), pak si v prvé řadě musíte dávat pozor na to, aby jejich zákony nijaké vydírání neumožňovaly. Jinak veškeré zákonné proklamace rovnosti jsou jen pouhým plácáním do vody. Jak zabránit vydírání tzv. volným trhem řeší pouze a jen vyloučení zřp z volného trhu!

Pokud toto zákonodárství neřeší, potud se ničím neliší od organizovaného zločinu. Jaký div, že jedno prorůstá do druhého. Mimochodem se mnohdy tzv. mafie dokáže o své příslušníky ekonomicky postarat lépe, než vláda o své občany.

TSO by problém vydírání spotřebitele volným trhem (volnou tvorbou ceny) nevyřešil, kdyby zřp neoddělil od ostatního zboží. Pokud tak učiní, je po problému. Mohlo by se zdát, že oddělí-li zřp současné vlády, nebude trojčlennosti zapotřebí. Vtip je v tom, že žádný jiný sociální organismus než právě jen trojčlenný nic takového učinit nemůže, neboť tzv. zástupci lidu v současných mocenských strukturách jsou buď plně poslušni ekonomických dravců, nebo jejich kariéra skončí nějakým skandálem (ne-li hůř). Od nepaměti platilo, že vlivné funkce nemají být svěřovány lidem, které pro jejich bezúhonnost nelze vydírat.

Otázka peněz je tou nejjednodušší otázkou, na jejímž zkomplikování a zneprůhlednění pracují celosvětově tzv. nejlepší mozky za nejlepší odměny. Výsledné dezinformace se pak stávají předmětem vysoce prestižního akademického učení v oboru ekonomie. Kdo jednou do tohoto oboru zabloudí akademickou cestou, ten se již z bludného kruhu nevymotá.

Reálně nejsou peníze ničím jiným než poukázkami na zboží. Tzn., že ve zdravé ekonomice nesmí být nikdy víc ani míň peněz než zboží. Víc peněz způsobuje inflaci, která okrádá držitele těchto poukázek na

zboží, především spotřebitele (poptávku). Míň peněz má za následek neprodejnost zboží, tzn. krachování výrobců, tedy stagnaci ekonomiky známou pod názvem hospodářská krize (ničení nabídky). Poslední tzv. světová hospodářská krize (ve dvacátých letech 20. století) měla např. pro americké zemědělce tytéž důsledky, jako pro ruské zemědělce v téže době probíhající bolševický teror (fyzická likvidace tzv. kulaků). Pokud totiž pro nedostatek peněz nemůže dostat výrobce zapláceno, má to pro něj tentýž následek, jako pro ruského „kulaka“, kterého o jeho produkci bolševik oloupil.

Musíme se tedy ptát: Jak se může stát, že je méně poukázek na zboží, než vyrobeného zboží? Je snad tisknutí peněz obtížnější než vyrábění zboží? Není! Jinak by se přece nemohl stát opak tohoto nedostatku peněz, v podobě nadbytku peněz v oběhu a nedostatku zboží (inlace).

Z věci je zřejmé, že uhlídat zdravou ekonomiku znamená uhlídat rovnováhu mezi množstvím peněz (poukázek na zboží) v oběhu a množstvím vyrobeného zboží. Vyloučíme-li možnost zlomyslně umělého vyvolávání obou extrémně nezdravých ekonomických poměrů (přebytek nebo nedostatek peněz), zbývá přizpůsobit vlastnosti poukázek na zboží vlastnostem zboží. Víme, že zboží podléhá časem zkáze (opotřebení, eroze atp.), takže ho nelze beze ztrát hromadit. Naproti tomu lze peníze hromadit nejen beze ztrát, ale dokonce se ziskem. Odtud zavádějící rčení, že „peníze dělají peníze“. Nyní si představme, že někdo po léta hromadí peníze doma ve slámíku, a jim odpovídající zboží se nekoupeno hromadí ve skladu, kde podléhá zvolna zkáze (např. neprodaný chleba zplsniví). Po letech se střadatel stane miliardářem, vytáhne své peníze ze slámíku a dá je do běhu jako poukázky na zboží, které už dávno zaniklo, a tedy na trhu chybí (střadatel jako by přebytečné peníze vytisknul!). Tím vyvolá nezdravou inflaci. Ba, může být ještě hůř, pokud střadatel dá tyto přebytečné peníze do běhu tak, že vykoupí veškerý chleba na trhu. Nevyvolá tím snad hladomor, jako svého času bolševik násilím v Rusku? Takovým extrémům lze zabránit pouze tím, že necháme peníze podléhat téže zkáze (znehodnocování) jako zboží. Odtud idea „stárnoucích peněz“. Nemá-li smysl naříkat nad stárnoucím zbožím, tím méně má smysl naříkat nad stárnutím poukázek na stárnoucí zboží! Také můžeme nesmyslně naříkat nad stárnutím našeho těla. Všechno v přírodě stárne. Nestárnoucí poukázky na stárnoucí přírodu vedou pouze k sociálním katastrofám. Jako se příroda brání stárnutí obnovováním, tak se ekonomika brání stárnutí zboží obnovováním jeho výroby. Tomu musí odpovídat také stárnutí a obnovování peněz! Nechtě nikdo nepracuje kvůli hromadění peněz, ale pouze kvůli zabezpečení svých potřeb, které neuspokojí penězi, ale pouze zbožím. Přirozeně, že stárnoucí peníze nevyhovují dravcům, v jejichž rukou nahromaděné peníze jsou účinným nástrojem jejich moci, jímž mohou libovolně vyvolávat sociální katastrofy neméně účinně, než organizovaným násilím (válečnou mašinérií atp.).

TSO může těmto excesům zabránit přijetím stárnoucích peněz a hlídáním rovnováhy mezi zbožím a poukázkami na ně. Současné vlády nic takového neučiní (z týchž důvodů jako v případě zřp).

Demokracie, svoboda a sociální jistoty (Jan, 18. 11. 2007 17:41)

Ano, když se základní životní potřeby stanou součástí volného trhu, potom jsou občané vydírání tím, že prodejci a výrobci nemístně zdraží jídlo, energie, nájmy, zpoplatní i základní zdravotní péči, jako nyní...

Prý 50% lidí s nostalgií vzpomíná na předchozí režim, tzv. socialismus. Ale ti lidé přeci snad neuvažují!

Jestli o tom správně přemýšlím, tak (jak to máte i v Programovém prohlášení OF) za socialismu sice byly sociální jistoty, ale sociální nesvoboda! Ti dnešní lidé snad neuvažují! To, o čem píšete, není to vlastně ta třetí cesta, jak ji chtěl Dubček a jiní za pražského jara roku 1968? A nyní píšete, že demokracie je vláda obcí! To je zajímavé. To je opravdu zcela odlišná definice demokracie, než se říká. Zajímalo mne potom, jak si představujete svobodu. Jak tedy definujete potom tu sociální svobodu, zmiňujete i individuální? To je snad něco jiného? Jsou různé definice svobody, z hlediska psychologie, sociologie, z hlediska filosofického, národnostního atp. O jaké svobodě tedy hovoříte, co by měla zabezpečit? Asi lidskou důstojnost? Děkuji.

Odpověď Janovi:

Co je to vlastně svoboda? Protože tuto otázku klade Jan, začneme citátem z Janova evangelia:

„Setrváte-li v mém Slovu (v Logu), mými pravými učedníky budete. Pak poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí!“ (Jan: 8, 30-32)

Svoboda je totiž dvojí:

A/ vnitřní svoboda = svobodomyšlnost = individuální schopnost svobody

B/ vnější svoboda = volnost = možnost sociální svobody

Protože vnější svoboda (B) není možná, bez vnitřní svobody (A), je TSO možností vnější svobody (B) jen pro dostatečný počet jednotlivců, kteří si osvojili vnitřní schopnost svobody (A).

Začněme tedy pátráním po vnitřní svobodě (A):

Tak jako se nelze ve tmě volně pohybovat, neboť neustále narážíme na nějaké překážky, tak nemůžeme být sociálně svobodní, dokud neodhalíme příčiny sociálních konfliktů. A jako si můžeme ve tmě na své okolí posvítit, tak si můžeme (ve svém nitru) objasnit (vysvětlit) sociální zákonitosti a tím osvojit vnitřní schopnost sociálním kolizím předcházet nebo je následně účinně řešit. Sociální kolize jsou vlastně námi pozorované (přirozeně vnímané) podněty vnějšího světa (jedny z mnoha objektivních podnětů). Naše subjektivní reakce na objektivní podněty ovšem mohou být různé:

a/ bezprostřední (neinteligentní) = přirozeně usuzujeme (soudíme) o přirozeně pozorovaném (vnímaném) objektu

b/ inteligentní (prostředkované) = mezi přirozený vjem a úsudek vložíme umělé uvažování (logické myšlení)

„Setrváte-li v mém Slovu (v Logu), mými pravými učedníky budete.“

Jinými slovy, pravá svobodomyšlnost (A) nesoudí jen na základě objektivního pozorování (tzv. „prvního dojmu“), ale na základě logického uvažování o pozorovaném (tzv. „druhého dojmu“), v duchu Aristotelovy zásady:

„Zjevným, dokazujeme skryté!“ (vnímanými sociálními kolizemi dokazujeme skryté sociální zákonitosti, jež se v kolizích projevují).

Tak jako lze nejasné (temné) objasnit (vysvětlit), tak lze také jasné (světlé) zatemnit (srovnej tzv. „zatmění Slunce“ Měsícem). Odtud např. tzv. „vědecké“ IQ testy, které za inteligenci vydávají pouhou „chytrost“ („chytro“ = slovensky rychle, bystře). Chytrost je schopnost poučení, schopnost pohotového (duchapřítomného) využití zkušeností (bez uvažování o nich), ať už vlastních (nabytých pozorování) nebo cizích (nabytých sdělením, učením atp.). Chytrost tedy není schopností inteligence, ale vyšší schopností ne-inteligence.

Ne-inteligence je tedy dvojí:

a/ prosto- Duchá = nepoučitelny úsudek na základě pouhého vnímání = těžkopádnost (tupost)

b/ ducha-přítomná = poučitelny úsudek na základě zkušenosti o vnímaném = chytrost (pohotovost)

Aby se ne-inteligence mohla vyvíjet k inteligenci, musí být nejdříve z nepoučitelné prostoduchosti (a) „probuzena“ (proměněna) v chytrost (b). Jako nás z tvrdého spánku probudí jen reakce na nepříjemné řinčení budíku, tak je „probouzení“ prostoduchosti možné jen reakcí na šok (agresi, ublížení atp.). Probouzet chytrost lze doslova v masovém měřítku, např. v podobě tzv. „národního probouzení“ (po předchozím „národním útlaku“).

Probuzená chytrost sice ještě není inteligencí, může se však učit umění logicky myslet. Ač je vývoj od chytrosti k inteligenci možný pouze individuálně (vnitřně), výuka logického myšlení (předkládání logických hlavolamů a jejich řešení) může probíhat kolektivně (ve školách). Tím je chytrost snadno svedena k dvojí iluzi:

a/ myslet lze kolektivně (např. v duchu: „Přece si to všichni nevymysleli!“)

b/ logické myšlení je něco samostatného (např. emancipace „abstraktní matematiky“ od konkrétní reality)

Odtud dekadentní vývoj chytrosti ke „vzdoro-inteligenci“ (zchytralosti, vychytralosti):

„Nejzchytralejší ze všech živočichů polních, ...byl had.“ (1. Mojžíš: 3, 1)

Rekapitulace:

1/ ne-inteligence = usuzování na základě objektivního pozorování = tupost

2/ ne-inteligence = usuzování na základě zkušenosti a učení logickému myšlení = chytrost

3/ inteligence = usuzování na základě logického uvažování o vnímaném předmětu (objektivním i subjektivním)

4/ vzdoro-inteligence = usuzování na základě logického uvažování (bez ohledu na objektivně pozorované)

Z věci je zřejmé, že k vnitřní svobodě může skrze poznání pravdy (bezkolizní orientaci v logicky vysvětleném vnějším a vnitřním světě), dospět pouze inteligence: „...poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí!“

Jenže: Nevzdělaný svět dnes ovládá ne-inteligence (tupost a chytrost), zatímco vzdělaný svět ovládá akademická vzdoro-inteligence (zchytralost, vychytralost)...

Pokračujeme nyní pátráním po vnější svobodě (B):

Protože v minulých ani současných sociálních systémech (ne-inteligentních, či vzdoro-inteligentních) není sociální svoboda možná, musí inteligence pokročit od poznání pravdy (vnitřní schopnosti svobody), ke schopnosti tvořivě tohoto poznání využít za účelem realizace vnější svobody:

3/ inteligence = usuzování na základě logického uvažování o vnímaném předmětu (objektivním i subjektivním)

5/ moudrost = účelně tvořivé vynesení poznání pravdy (inteligence) z nitra ven

Roku 1719 vyšel poprvé dnes již všeobecně známý román Daniela Defoe „Robinson Crusoe“. Nuže, předpokládejme, že Robinson dosáhl inteligence, a protože byl na svém rajském ostrově sám, nebyl tu vystaven nijakým sociálním kolizím. Byl proto sociálně svobodný?

Problém je v tom, že o samotě lze prožít jen individuální (vnitřní) svobodu, nikoli svobodu sociální (vnější, mezilidskou). Proto Robinsonova svobodomyslnost neustále vyhlížela loď, která by ho z rajského ostrova vysvobodila. Robinson toužil po návratu do civilizace, přestože tenkrát (jako i dnes) sociální svobodu neumožňovala buď vůbec, nebo jen ve velmi omezené míře. Aniž bychom museli konkretizovat sociální vztahy, panující v tehdejší Anglii, kam se Robinson nakonec přece jen vrátil, můžeme obecně říci: Žádný vztah není svobodný! I otrokář může být otrokářem jen v závislosti na (ve vztahu k) otroku. Ne náhodou o nevdaných a neženatých mluvíme jako o „svobodných“. Již samotný pojem „navázání vztahu“ naznačuje nesvobodné „připoutání“. Proto sociální svobodu nelze uzákonit, neboť vázána (vztahem) k zákonu, nemůže být vpravdě svobodná (zákonné svobody se musíme domáhat na výkonné moci, takže nezávisí na nás, ale na jiných). Čím víc sociální svobodu uzákoňujeme, tím víc ji omezujeme (spoutáváme vnějšími předpisy)! Zkrátka, žádný vztah, osobní (bratrský, rovnoprávný, nerovnoprávný aj.) ani neosobní (zákon, smlouva aj.) není svobodný.

Je-li však navázání vztahu aktem nesvobody (dobrovolným nebo vnuceným), pak je rozvázání vztahu naopak aktem svobody (negací nesvobody), neboť svoboda je relativním opakem nesvobody. Proto lze možnost sociální svobody (TSO) založit jen na možnosti negace vztahu (osobního, či neosobního), ať už preventivním odmítnutím (negace nenavázaného vztahu) nebo následným zrušením (negace navázaného vztahu). Proto TSO stojí a padá s právem veta (jež je základním kamenem TSO) plnoprávného občana v samosprávné obci. Toto právo musí být nadřazeno veškerým vztahům (zákonům a smlouvám)...

A protože je svoboda relativním protikladem nesvobody, může existovat jen současně vedle nesvobody. Proto každé právo relativně souvisí s nějakou povinností, proto i s právem veta souvisí povinnost neomezovat svojí občanskou svobodou svobodu jiného občana (nikoli jiného člověka), proto s právem veta souvisí povinnost nahradit případnou škodu (způsobenou vetem). Jen tak lze naplnit (prožít) sociální svobodu, neboť jinak sociální svoboda není možná!...

Třetí cesta (Jan, 01. 12. 2007 17:16)

Přemýšlím: Má tzv. "třetí cesta", která se začala hlásat za "pražského jara 1968", něco společného se sociální trojčlenností? V čem se případně liší tzv. "třetí cesta" a TSO? Název sám dává tušit, že tam asi jde o něco podobného, nebo ne?

Odpověď Janovi (Třetí cesta):

Pražské jaro 1968 byla událost po všech stránkách pozoruhodná. Na rozdíl od listopadu 1989 postrádala nenávisť vůči právě vládnoucímu režimu. Zcela neznámí lidé si na ulicích projevovali náklonnost, skoro by se dalo říci, že tehdejší Československo ovanul duch lásky, kterou jakoby zosobňoval dokonce nejvyšší představitel režimu, pokládaný kvůli tomu dnešními intelektuály téměř za „prostoduchého“. Zapomíná se, že tzv. Pražské jaro bylo nastartováno bouřemi pražských studentů, razících heslo: „Chceme světlo!“ (na kolejích jim byl často vypínán el. proud). Tyto události pak už nikdo nevnímá v souvislosti s předchozí vlnou bouří a násilí pařížských studentů, zhruba v duchu: „*Přestaňte nám lhát!*“

V průběhu Pražského jara se mj. ve sdělovacích prostředcích začala objevovat idea „třetí cesty“. Na rozdíl od Steinerovy ideje TSO, představující především horní trojnost (politika, kultura, ekonomie), hlásala „třetí cesta“: „politickou rovnost, svobodu v kultuře a podílnictví (družstevnictví) v ekonomice“. Tzn., že „třetí cesta“ neodpovídala ani Steinerově horní trojnosti, ani naší dolní trojnosti (obec, rodina, živnost), ale vězela jaksí někde uprostřed, na půl cesty shora dolů. Zda a nakolik byla tato „třetí cesta“ inspirována Rudolfem Steinerem se nedá odhadnout, neboť k ideji Rudolfa Steinera se tehdy nikdo nepřihlásil a nikdo tehdy „třetí cestu“ se Steinerovou TSO nesrovnával. Ani tehdejší anthroposofická společnost, která byla komunistickým režimem zakázána, se tehdy veřejně neozvala, takže Rudolf Steiner zůstal nadále veřejnosti neznámý... - zmp-

Zdravotní reforma (Jan, 21. 12. 2007 20:28)

Nechápu, proč se mají platit poplatky u lékaře, když si všichni platíme zdravotní pojištění!

Ale poplatky prý nedostanou lékaři. Pojišťovny jim budou platit o ty vybrané částky míň, takže nevydělají lékaři, ani zdravotníci, ale pojišťovny... je to jiný (sprostší) způsob jak platit lékaře, kterému se bůhvíproč říká reforma... Lékaři tedy na poplatcích nevydělají, protože dostanou méně peněz od pojišťoven.

Pacient zaplatí pojištění a nově poplatky (prodělá), lékař dostane poplatky a dostane nižší platby (zůstane na svém a bude mít víc práce), pojišťovny vyberou stejné pojistné a budou platit míň doktorům (vydělají).

Nezastávám se ani lékařů, „nepodceňuji“ je. Lékař doktor si nyní v průměru nakrade výplatu-mzdu 180 000 korun měsíčně, a to nemluvím o pronájmech ordinací, tam si prohazovačkou stahují další prachy.

Např. určití odborní lékaři si naplánují své výjezdní zasedání do luxusního přímořského letoviska. Cestu, ubytování i odborný program platí farmaceutické firmy, které mají zájem, aby předepisovali jejich léky. Podobně je tomu s firmami, které propagují hormonální antikoncepci u žen! Ta potom po letech brání prokazatelně způsobuje rakovinu a neplodnost mnoha dívek a žen, mnohé mají trvale zničené zdraví!

Malý kvíz pro čtenáře OF a fandy Lulínka: jak reforma zdravotnictví pomůže zdravotnickému systému?!? Jeho doporučení, aby lidé sportovali, nekouřili, nepili atp., jsou zcela mimo např. ohledně dětí a důchodců! Většina důchodců nejsou ani primitivní lidé, ani nepijí, ani nekouří. Jsou pouze staří a nemocní a pobírají ne svojí vinou malé důchody. Nechce nám tím Lulinec říci, že za kapitalismu každý, kdo je nemocný, slabý atd., ten musí chci pnout, že to je zákon kapitalismu?

Nechápu třeba to, že první tři dny nemoci nedostanou lidé na nemocenské ani korunu! To je přece absolutní volovina. Jestli nemocní lidé budou místo toho nemoci přecházet, pak to celkově vyjde na ještě vyšší peníze! O to více léků si pak budou muset kupovat. A lidé si tak budou ničit zdraví!... Ale vlastně - aha, - je to v zájmu těch farmaceutických firem...hmmm... ty vydělají tím více, čím více budou lidé nemocní! A stát tedy tímto legislativním opatřením jde na ruku těmto farmaceutickým lobby! Tak to je zrůdnost!

Dodávám, že na reformě prý vydělají také lékárníci miliony. Ale o těch se nepíše. A přitom prodávají všechno i to, o čem vědí, že nepomáhá a dokonce i škodí, ale provize si berou rádi.

A ještě: Nevolím ani levici ani pravici, protože to jsou nesmysly.

Jak by měli mít v TSO např. důchodci zajištěno zdravotnictví? Měl by si každý platit nějaké důchodové či zdravotní připojištění? Kupní síla důchodů klesá. Obecně důchodci mají do kapsy stále hlouběji. Ještě kdyby si měli platit pobyt v nemocnici, potom byt, který během pobytu v nemocnici neobývali, jídlo, energie... atd. To je naprostá likvidace jistot pro důchodce. Ono je vlastně propojeno důchodové a zdravotní pojištění. Ale za současných vládních opatření tím jsou důchodci bití. Jak by to mohlo fungovat v TSO? Jak by se tam lidem platili důchody a zdravotnictví? Kolik a jak by se odvádělo na důchody, kolik na zdravotnictví?

Hezké Vánoce a nový rok 2008 přeje Jan.

Odpověď Janovi (zdravotní reforma):

K poplatkům u lékaře lze jen opakovat to, co bylo řečeno v odpovědi Standovi (genocida). Jde tu o převedení pojistného na milionové operace (pro lékařskou elitu). Běžní lékaři mají vzniklý deficit vydřít z pacientů vybíráním poplatků, jako kramáři. Skutečnost, že proti tomu neprotestují pouze dokládá, že kramářsky skutečně uvažují, že se jim neprotiví kramařit s lidským zdravím (resp. s lidskou nemocí). Ve středověku byla prý tato povahová stránka lékařů zobrazena v podobě doktora tančícího nad studní, infikovanou morovou nákazou (mor byl „zlatým dolem“ středověku, jako je jím v novověku rakovina)...

Záviděnlivým vzorem jsou doktorům farmaceutické firmy, se svými bilionovými obraty a miliardovými úplatky. Všimněte si, jak dnešní lékař sedí u počítače, kam zapisuje neduhy (příznaky) uváděné pacientem. Počítač mu pak vyhodí „diagnózu“ a „léky“ které má předepsat. Je snad k takové „diagnostice“ zapotřebí nějakého studia? Což si takovou „počítačovou službu“ nemůže pacient provést sám, dáme-li mu k dispozici příslušný program?

Farmaceutické firmy by ovšem i pak vedly „konkurenční boj“ o to, či „léky“ budou do počítačové paměti vloženy. Stejně jako jejich hormonální antikoncepce, mají všechny jejich léky plíživě vedlejší účinky, které z jimi „léčených“ pacientů činí trvalé poplatníky, neboť po odstranění příznaků (nikoli po vyléčení) jedné nemoci, onemocní jinou...

S tím koresponduje opatření, že na první 3 dny nemoci se nemocenské pojištění nevztahuje. Lidé budou přecházet nemoci, onemocní závažněji a pak budou platit jako mourovatí...

Vedlejší účinky mají i „odborná doporučení“ lékařů (sportovat, nekouřit, nepít atp.). Nerespektují (ignorují) totiž individuální rozdíly v rozhodných biologických předpokladech každého člověka. Tak např. ideální poměr dechu a tepu je u člověka 1:4. Tohoto ideálu nikdo nedosahuje. Někdo má rychlejší tep (pomalejší dech), jiní mají rychlejší dech (pomalejší tep). Protože sportování, stejně jako kouření (kafování aj.) zrychluje především tep, prospívá těm, co mají pomalejší tep (rychlejší dech). Těm, co mají rychlejší tep (pomalejší dech) škodí sportování stejně jako kouření. Odtud např. srdeční kolapsy mladých a zcela zdravých sportovců...

Ani děti a důchodci nejsou v kapitalismu zbyteční, neboť i oni se mohou stát předmětem výnosného kšeftování. Co jiného sleduje důchodová reforma? Proč jsou lidé nuceni mimo státem řízené průběžné důchodové pojištění (které jim s narůstajícími poplatky časem stejně k ničemu nebude) „spořit“ na stáří v soukromých „spořitelnách“, či jaké krycí názvy se těmto důchodovým pojišťovnám dávají. Což veškeré spoření není po listopadu znevýhodňováno úroky pod hranici inflace?

Zatímco populace obyčejných poplatníků klesá, populace elit stoupá a je tedy třeba pro jejich děti zřizovat nové výnosné (milionové) prebendy (nemluvě o nových možnostech miliardářských tunelů)...

Vše, co bylo řečeno o nemorálních a nemravných doktorech, platí také pro hrabivé lékárníky (vzácným výjimkám se omlouváme). Nedělejme si však iluze, ani jejich pacienti nejsou zpravidla jiní...

V TSO je to, co se nyní nazývá „zdravotní a důchodové pojištění“ součástí ZPP. Obojí je takto financováno průběžně solidárně. Tzn., že příslušnou ZPP tu mají solidárně všichni (mimo dětí, důchodců a nemocných). Důchodce (starobní, invalidní aj.) se v TSO od ostatních občanů liší pouze tím, že má nárok na ZŽP bez ZPP. Míra ZPP ve prospěch zdravotnictví a důchodů musí být stanovována průběžně, podle aktuální potřeby, neboť nadměrné ZŽP nejsou v principu skladovatelné a peníze v TSO stárnou stejně jako zboží. Tzn., že v TSO má důchodce i nemocný tutéž základní životní úroveň (ZŽP), jako každý jiný občan v produktivním věku. Kdo chce žít nad tuto základní životní úroveň, ten si musí příslušný rozdíl zvlášť odpracovat (nad ZPP)...

Celoživotní Vánoce na základě prohlédnutí přeje -zmp-

zločinná tzv. "zdravotní reforma" (Jan, 22. 01. 2008 16:19)

Současná vládní garnitura neboli totalita (jak je libo) svoji tzv. „zdravotní reformou“ podle zaútočila na nejslabší článek člověka! Tento zákeřný svévolný akt využívá toho, že nemocný člověk se sotva bude stavět na odpor a pokorně, otrocky zaplatí to, co po něm kdo chce. Jednak nemá sílu (je přeci nemocný) a jednak také asi nebude mít odvahu se hádat o peníze s doktorem, který ho má vzápětí léčit!

Co má tato sprostota společného s proklamovanou solidaritou? Solidární je asi ten, kdo je mocný, silný či bohatý s tím, kdo je ne-mocný, slabý či chudý. To je snad solidarita. Ale tady vlastně ten, kdo má být

předmětem solidarity sám je nucen být solidární. S kým? On sám přeci potřebuje, aby ostatní byli solidární s ním. Ať už jde o důchodce nebo o mladé rodiny s dětmi. Ti potřebují pomoci a ne aby je tady doktoři dřeli z kůže. Osobně jsem byl za ředitelem městské polikliniky a chtěl jsem, aby se nějak postavila za pacienty. Jak se za ně postavila ta ve Vrchlabí. Bylo mi řečeno, že nelze nějakými protesty zneklidňovat lékaře, jak by prý potom vypadala léčba. Na to jsem se zeptal: A kdo se stará o to, aby nebyli zneklidňováni nemocní, trpící? To, že jsou stresováni neúnosnými platbami v době, kdy mají mít klid a pohodu na léčbu - to Vás nezajímá. Na to mi už ředitel polikliniky neodpověděl!

Jen mi bylo řečeno, ať se obrátím na svaz pacientů. Ten se prý obrátí na advokáty atp. Svaz prý už vyřešil řadu věcí. Vše prý musí mít své postupy... Poděkoval jsem panu řediteli (který jasně prokázal, čí stranu hájí) za radu a odešel jsem.

Toto mi připadá jako v té pohádce o slepičce, jak chodila od čerta k ďáblu...

Tady jsou všichni izolovaní, tento protest musí jít napříč celou společností, mladí, staří, šéfové firem i zaměstnanci, zdraví i nemocní... Takto mi připadá, že to je uděláno podle zásady: Rozděl a panuj... Aby se jeden dožadoval druhého a ten dalšího ten zase třetího... Vůbec, nyní mi dochází, že celá společnost mi připadá jako řízena podle tohoto pravidla. To není žádná aktivní moc, skutečná moc občanů. Tady si kdokoli z mocných nahoře něco vymyslí, legislativně se to schválí a je to zákon a konec. Hotovo. Nikdo už se nemůže zákonu postavit!

Bude toto v TSO jinak? Budou si moci občané nevhodný zákon nějak okamžitě zrušit? Nějak tomu nerozumím. Horní trojčlennost dá zákony. A když dolní trojčlennosti se to nebude líbit? Jako lidem? Co budou dělat? Může dát horní trojčlennost - ti zmocněnci či jak se nazvou - nějaké zákony v rozporu s přáním občanů, které zastupují? Můžou. Proč by nemohli? Co by jim v tom zabránilo, nebo kdo? Jak by to prakticky mohlo vypadat? Co kdyby se ti nahoře nějak domluvili a dělali něco proti vůli občanů, jako to dělají současní zastupitelé? Víte, obecně když to řeknete, tak to je jasné a vypadá to hezky. Ale když přejdeme ke konkrétnímu řešení věci, tak vyvstává řada problémů.

Jak se v TSO dají dohromady lidé, kdyby je někdo chtěl vodit za nos tak, jak nyní vodí za nos nás? Co by dělali ti obyčejní lidé? Na koho by se mohli obrátit - kdyby jim někdo - zmocněnci atp. chtěli dělat svévolně darebárny?

Odpověď Janovi (zločinná reforma):

V TSO nejsou ti v dolní trojnosti (rodina, obec, živnost) „obyčejnými lidmi“, ale plnoprávními občany samosprávních obcí. Veškerá výkonná moc je v jejich rukou, nikoli v rukou jejich pověřenců v horní trojnosti (kultura, obec, ekonomie). Tzn., že zákonodárci v TSO mohou uzákonit jen to, k čemu je plnoprávní občané pověřili. Pokud by se od svého pověření nějak uchýlili, poškodí občany, kteří je pověřili a ti je postaví před občanský soud. Z téhož důvodu se horní pověřenci nemohou proti občanům spiknout...

V TSO se občané nemusejí dávat dohromady, jako v současných totalitách. Každý z nich přece vládně právem veta a každý z nich má pravomoc soudce. Tzn., že s neřádným pověřencem může zatočit každý jednotlivý občan sám...

Protože v TSO je veškerá výkonná moc v rukou občanů, nemusejí respektovat svévolné zákony, k nimž nikoho nepověřili a nemusejí se kvůli tomu obávat občanského soudu, ba ani toho, že je kvůli tomu některý spoluobčan zažaluje...

V TSO nemohou horní pověřenci dělat ani „státní dluhy“ a jimi odůvodňovat své „zlovolné reformy“, či jak tomu oni potměšile říkají „nepopulární opatření“... Zkrátka, když v TSO přijdeme ke konkrétnímu řešení věci, tak nevyvstává žádný problém... -zmp-

Kosovo (Jan, 10. 03. 2008 16:10)

Jak vidím, v poslední době úplně na Vašich stránkách odumřela diskuse k TSO, radaru atp.

Tak bych to trošku zase posílil následující myšlenkou:

Vpuštění cizí armády na území ČR a postavení podobné základny považuji za vlastizrada. ČR nemá zásadně nepřátelskou politiku k jiným státům (ačkoli ty slavné mise po boku USA a patolízalství vůči USA mohou už být chápána jako akt nepřátelství) a zatím ČR není cílem žádných útoků. Ale po instalaci radaru se vystavujeme prvnímu úderu v případě vojenského konfliktu USA.

Ve víru domácích událostí, trapné volbě prezidenta, úplně zapadla dle mého názoru zcela zásadní událost nejen evropského, ale celosvětového dosahu. Vznik samostatného Kosova. Když se to hodí, tak se separatisté nazvou honosně bojovníky za sebeurčení národa nebo bojovníky za práva a za svobodu menšin, a vyhlásí se vojenskou silou nezávislost čehokoli. Je toto, co se nyní odehrává v Srbsku, normální? Připadá mi, že tady má někdo za cíl ničit Jugoslávii, nyní Srbsko... Který stát by nechal mírumilovně odejít vlastně srdce státu, čím je Kosovo (Kosovské pole) pro Srby? Přesto Srbsko jakoby se nezmohlo ani na vyhlášení mezinárodního embarga Kosova atp. Za tím cítím mohutné síly a protisrbské tažení, celosvětově. Nikdo se nějak hlasitěji Srbů nezastal!

Ještě k té trapné a ostudné tzv. volbě hlavy státu...prezidenta, copak za roky by se v naší zemi mezi statisíci slušných lidí nenašel lepší člověk? Naprosto sporná osobnost, která stála za ještě spornější privatizací (nazýván otec privatizace). Přece není možné, aby se za 19 let nenašel z 5 milionu dospělých či normálních lidí v ČR nikdo lepší. To mi může kdo chce co chce vykládat. Jsou lepší. Ale o nich se nemluví. Jsou lidé, kteří vědí více a mají i lidštější přístup. Nemusí to být třeba bůh ví jaký ekonom či politik, ale musí být lidský a slušný člověk! A to tady z té kliky, která to tu vede, není asi nikdo. Tady se nikdo nezastane obyčejných lidí, tady se jen tvrdě a bezohledně vše zdražuje. I v tom Maďarsku si nyní lidé mohli v referendu odhlasovat, že nechtějí zdražování, platbu u doktorů ani platbu školného.

Ale u nás nic! Ačkoli radar nechtějí 2/3 občanů, tak vláda v pohodě pokračuje v přípravě podpisu smlouvy, jako by se nechumelilo! To je arogance moci. To nebylo ani za komančů. Ti už se ke konci socialismu (koncem osmdesátých let 20. st.) ohlíželi a nedovolili si, aby se o nich někde v zahraničí hovořilo jako o zločincích. Ale těmto? Vše jim je jedno. Říká: Komanči měli na krádež 40 let. Tito jedno volební období...

Odpověď Janovi (Kosovo):

Odumření diskuse k TSO či k radaru může mít dvě příčiny. Buď se naše odpovědi jeví být tak hloupé, že se s námi o tom již nikdo nechce bavit, nebo se jeví být natolik vyčerpávající, že již není co dodat (resp. na co se ptát), aniž bychom se neopakovali...

Ke vpuštění cizí armády na území ČR došlo v minulosti již vícekrát. Např. na základě tzv. „Mnichovské dohody“ nebo následně při osvobození ČR americkou a Rudou armádou. Vpuštění osvobozujících armád patrně nikdo jako vlastizradu neposoudí, přestože následkem osvobození Rudou armádou byla v ČR nastolena politická totalita (reálný socialismus) a ČR se stala fakticky satelitem SSSR.

Představme si, že by ČR osvobodila pouze americká armáda. Což by se pak ČR nestala ekonomickou totalitou a satelitem USA? Právě v takovém stavu se nacházíme po zániku SSSR.

Představme si ještě, že by ČR neosvobodil nikdo. Tu by se ČR stala kulturní (nacionální) totalitou a satelitem Německa.

Kdo má na to žaludek, může si z uvedené nabídky vybrat tzv. „nejmenší zlo“. V každém případě si však vybere zlo (totalitu).

Také se musíme ptát: Co je to „vlast“?

Pojem „vlast“ je od slova „vlastnit“. ČR je tedy „vlastí“ toho, kdo ji vlastní. Kdo vlastní ČR? Kdo vlastní příslušné vlastnictví? Vlastníkem je ten, kdo se svým vlastnictvím může nakládat podle vlastní vůle (např. jako občané TSO). Protože nic takového občané ČR nemohou, nejsou vlastníky ČR. Jsou vlastníky ČR tzv. „zástupci lidu“ (parlament, vláda, prezident)? Má snad někdo z nich pocit, že s ČR nakládá podle vlastní vůle? Ani zástupci lidu tedy vlastníky ČR nejsou. Jsou jimi snad mocní spojenci ČR?

Také si můžeme položit otázku: Kdo rozhoduje o tom, zda, kdy a jak se ČR stane (resp. nestane) cílem teroristických či jiných útoků? Kdo jiný např. rozhodl o Mnichovské dohodě, než mocní spojenci ČSR?

Ještě se můžeme ptát: Není to náhodou tak, že kdo chce mít pod kontrolou opozici, musí si ji sám vydržovat? A má-li kdo opozici pod kontrolou, může jí využívat ve svůj prospěch? Může ji např. využít k teroristickému útoku proti vlastním občanům, aby jím ve jménu boje proti terorizmu přiklonil veřejné mínění k radaru? Současné patolízalství vůči USA se žel ani zdaleka nevztahuje pouze na politiky...

Ke Kosovu: Jestliže „vlast“ nepatří občanům, kteří v ní žijí, co je to potom „separatismus“?

Není to zase jen nějaká totalitní „inscenace“, sledující dalekosáhlejší cíle, než kam dohlédne úmysl zmanipulovaného vlastence (kosovského, srbského či jiného)?

Proto se musíme ptát: Kdo z toho má prospěch? Komu vyhovuje, aby se občané vzájemně nenáviděli ve jménu státu, národa, národnosti, kmene, rodu, rodiny, třídy, stavu, věku, pohlaví, jazyka atd., atd.? Komu vyhovuje, aby se lidé mezi sebou nemohli sami domluvit? Kdo a co mezi ně klade bariéry (hranice atp.), ne-li jejich „zástupci“ a to, co zveme „stát“?

Rozpad Jugoslávie a oddělení Kosova od Srbska nezorganizovaly národy Srbů, Chorvatů, Kosovských Albánců, křesťanů ani muslimů, ale jejich „zástupci lidu“, kteří mají týž sklon k patolízalství (spíše však korupčnictví) vůči světovým mocnostem jako ti naši. I zde je tedy třeba ukázat prstem na ony světové mocnosti, jejichž tažení není jen protisrbské, ale v duchu českých Husitů „proti všem!“ Mocnější kultury vždy usilovaly o totální potlačení ostatních kultur, aby samy sebe ustavily jako celosvětově dominantní monokulturu...

V protikladu k TSO můžeme mít právem za to, že prezidentem ekonomické totality ČR může být jen ekonomicky zaměřená a také zaprodaná totalitní hlava. Nic jiného takové totalitě přece nemůže vyhovovat. Myšlenka, že prezidentem by měl být slušný člověk je za daných poměrů ryzím idealismem. Zatím si zaprodání „zástupci lidu“ volí zaprodaného prezidenta ze svých vlastních řad. Jak myslíte, že bude probíhat případná „přímá volba prezidenta“? Zvolí snad tzv. „lid“ za prezidenta slušného člověka? Kdo může ukázat prstem: „Toto je slušný člověk!“ tak, aby si toho všimli všichni voliči? Jen ten, kdo disponuje hromadnými sdělovacími prostředky! Je tím opravdu deklarována jeho slušnost, nebo jeho zaprodanost? Zkrátka, bez hromadných sdělovacích prostředků nebo bez TSO nemá slušný člověk nijakou šanci. Které z těchto dvou sociálních mocí dáte přednost?...

V Maďarsku dostali lidé možnost hlasovat referendem nikoli z dobré vůle „zástupců lidu“, ale protože vyšli hojně do ulic a dali jim svou nelibost najevo nepřehlédnutelným způsobem. Jen na takové „argumenty“ totalita slyší, pokud se jí nepodaří je násilím „přeargumentovat“...

-zmp-

Čína (Jan, 17. 04. 2008 11:55)

Ve zprávách hlásili, že politikové z ČR se nebudou účastnit olympiády v Číně. Ale prý to je jen náhoda, prý to není nic proti Číně! Čína zase na protest vůči demonstrativním aktům při běhu s olympijskou pochodní přes francouzské území, chce bojkotovat zboží z Francie.

Připadá mi stupidní, že Čína vyhrožuje bojkotem např. francouzského zboží, přičemž se vůbec neřeší bojkot čínského zboží, které zaplavuje evropské trhy a likviduje všechny továrny vyrábějící počínaje doslova od jehly, hodinek, přes boty, nádobí, hračky, oděvy, různé elektronické přístroje a konče třeba u nábytku... Považuji za pokrytectví politiků tvářit se jako nespokojeně a jako Čínu bojkotovat, ale přitom od ní brát všechno zboží, kterým se agresivně až okupačně likvidačně prosazuje na našem domácím trhu!

Je to falešná hra politiků a doplatí na ni všichni. Politikové se tváří. Že jim nevádí totalitní politika a ideologie Číny, která je hrozbou pro celý svět! Ono je to liberálně laděno, ale jen v oblasti ekonomiky. Udělali svobodný obchod, ale tím to končí! V oblasti politiky je Čína zpátečnická a nějaké svobody občanů ji vůbec netrápí. Proč tomu neudělat přítrž, dokud je čas a ještě některé domácí továrny nejsou Čínou resp. agresivní čínskou obchodní politikou zlikvidovány!

Rozumím tomu, že TSO by asi byl schopen učinit adekvátní opatření! Jaká opatření by měla chránit domácí trh? Jestli tedy vůbec chránit domácí trh. Nebo otevřít domácí trh bez jakékoli regulace? Potravinu dovážet také? Děkuji Jan

Odpověď Janovi (Čína):

V druhé polovině 20-tého st. se říkalo, že kdyby se všichni Číňané seřadili do 10-ti stupu a takto kráčeli do moře, i tak by jich neustále přibývalo. Zejména západní svět měl vážné obavy z čínské populační exploze (dnes tímtež hrozí Indie). Jestliže tedy Čína přistoupila na drastické omezení porodnosti (dnes Číňanů ubývá), pak tím patrně přistoupila na dohodu se Západem, který se naopak zavázal dopomoci Číně k rychlému ekonomickému rozvoji (např. zrušil embargo na některé technologie). Odtud zaplavení Západu čínským zbožím. A jako je vše, co dnešní „vládcové Západu“ dělají, v nesouladu s realitou a tudíž nedůsledné, roste s ekonomickým růstem roste i technická úroveň zbrojení Číny. Po zániku tzv. „studené války“, se jako reálný protivník Západu jeví namísto SSSR právě Čína. Již v Sibiřině proroctví se mluví

o tzv. „žlutém nebezpečí“. Podle všeho dříve či později dojde ke střetnutí Číny a USA. Pro nás má zásadní význam otázka, kde k tomuto střetnutí dojde. V Evropě nebo mimo ni? O této otázce rozhodnou sami Evropané, podle úrovně své sociální soudržnosti nebo rozkladu, tj. podle toho, zda svůj sociální problém vyřeší ke spokojenosti všech, nebo jen některých. Nekolizním řešením je tu pouze TSO...

TSO bude mít takovou ochranu trhu, jakou si prosadí samotní občané. TSO však ochranu domácího trhu nepotřebuje. Dejme tomu, že samosprávná obec povolí obchod s pečivem (dle pravidel obce) pouze jednomu pekaři, který plně pokryje potřeby jejích občanů. Tzn., že v dané obci nikdo jiný pečivo prodávat (ani rozdávat) nesmí. Případný dovoz levnějšího pečiva (např. s dumpingovými cenami) tak může být v obci nabídnut pouze uvedenému pekaři. Tím ho ovšem konkurence nemůže ohrozit, ale pouze obdarovat. Jak dlouho to zmíněnou konkurenci bude bavit, když tím nejen nic nezíská, ale dokonce ztrácí? Ani obdarováním jednoho pekaře, budou-li v obci dva, se nic nezmění. Obdarovaný pekař nesmí poškodit neobdarovaného (jinak občanský soud, náhrada škody, popř. ztráta licence a občanských práv). Hospodářství v TSO není založeno na dravosti, neboť tu nesmí být nikdo poškozen... -zmp-

Komentáře a rozhovory na téma základní životní potřeby

Otázka Viki 12.9. 2007

1. Co jsou základní životní potřeby? 2. Jestliže nebudou existovat daně, jak se pokrývají základní životní potřeby? Náhradou škody za užívání pozemků? Jen občanům v dané obci? Některá obec ale nemá tolik fabrik, aby byla schopna poskytovat občanům zžp zdarma... Viki

Odpověď nespokojení

1. Mezi základní životní potřeby (dále jen zžp) patří vše to, co je nezbytně nutné k důstojnému životu člověka (nesouvisí s občanstvím):

- a) základní výživa (potraviny, voda, čistý vzduch, atp.)
- b) základní bydlení (minimální obytná plocha, otop, osvětlení, atp.)
- c) základní ošacení (obutí)
- d) základní zdravotní péče
- e) základní vzdělání (školství a řemesla)
- f) případně další základní životní požitky dle ustanovení kulturní sféry horní trojčlennosti

2. Zžp neřeší náhrada škody za užívání pozemků, ale základní pracovní povinnost.

Otázka Inka:

Pronájmy (bytů, pozemků, atd.)

Otázka: Prosím o Váš názor na pronájmy (bytů, pozemků, atd.). Myslím si, že pronájmy jsou nesprávné (např. pozemek vytvořila příroda, nějaký člověk ho nějakou cestou získal, na nic ho nepotřebuje-ve smyslu neužívá ho ku prospěchu druhých-ale zneužívá prostorové tísně druhého člověka, když mu tento pozemek pronajímá). Vidíte nějakou cestu k nápravě současného stavu? Děkuji za odpověď. Inka

Odpověď nespokojení:

Uvážíme-li, že žádný člověk, žádné lidské společenství, žádný stát, atp., žádný kontinent ani ostrov nevytvořil, pak si také můžeme uvědomit, že není nikdo oprávněn prodávat pozemky, neboť je nevytvořil a tedy nejsou jeho.

Jestliže si někdo pozemek koupil, pak se musíme ptát: Od koho?

Jakým právem mu někdo tento pozemek prodal?

Budeme-li analyticky vylučovat kupující, dospějeme nakonec k prvnímu prodávajícímu, který již prodávané pozemky nekoupil. Jak je tedy získal?

Svévolně si je zabral.

Kdyby si dnes někdo svévolně zabral pozemek, bylo by to kvalifikováno jako krádež.

Čím to bylo poprvé?

Lze namítnout: Kdyby dnes někdo svévolně zabral pozemek, okradl by tím jeho vlastníka.

Poprvé však přivlastněný pozemek vlastníka neměl, a tudíž nebyl nikdo okraden.

Předpokládejme, že by na zeměkouli žil jenom jeden člověk. Tu by skutečně zabraným pozemkem nikoho nepoškodil.

Předpokládáme-li však, že je zeměkoule obydlena dvěma a více lidmi, tu již jeden zabráním pozemku poškozují ty ostatní.

Jakým právem by tento pozemek měl být jeho, a ne toho druhého?

Zkrátka, zabráním pozemku vyřazujeme z jeho užívání ty druhé.

Buď tedy budeme legalizovat takovou svévoli právem silnějšího, a pak toto právo musí platit i dnes, nebo se přičiníme o to, aby ti poškození byli škůdce odškodněni.

A pokud zabráním pozemku není jednorázové (není dočasné, ale trvalé), pak ani odškodnění nemůže být jednorázové (nemůže být dočasné, ale trvalé).

Jinými slovy: Zakoupit pozemek není možné, je však možné získat dispoziční právo, ne však od jednotlivce, ale od skupiny poškozených, tj. od tolika lidí, kteří by tento pozemek mohli fyzicky užívat.

Kdyby např. tento pozemek užíval sto lidí, pak náhrada škody musí odpovídat ztrátě, kterou tím těchto sto lidí utrpělo. Náhrada škody tu tedy náleží těm lidem, kteří zabráním pozemku přišli o výživu, nebo o jiný způsob jeho užívání. Protože sto lidí již představuje obec, patří náhrada škody obci.

Není tedy v pořádku zabrat pozemek, který živil sto lidí a pak ho těmto lidem pronajímat.

Je však v pořádku, je-li tento pozemek rozdělen mezi těchto sto lidí a některý z nich svůj podíl pronajme.

Přirozenou hranicí pozemků jsou hranice kontinentů a ostrovů. Dnešní stav je takový, že si pozemky rozdělily svévolně státy. Tím rozdělily kontinenty na jakési ostrovy. Stalo se tak opět silou, nikoli dohodou. V současnosti tedy vládou zcela násilné poměry. Ve snaze zastavit pokračující násilí v tomto násilném prostředí, bylo mezinárodními dohodami zabráním pozemků legalizováno. Tak vzniklo mezinárodní právo, od něhož se odvíjí i právo soukromé. Každý stát si nad svými pozemky zavádí své právo. To přirozeně není v pořádku, je to však menším zlem, než pokračující boj o pozemky.

Nezbývá tedy, než hledat cesty k nápravě (k náhradám škod lidem vyřazeným z užívání pozemků) v rámci jednotlivých států. Tzn., hypoteticky rozdělit území státu mezi jeho občany. Tak máme pro každého občana právní podklad pro jeho nárok na náhradu škody.

Protože se dotaz nezmiňuje pouze o pozemcích, ale také o bytech, je třeba říci: Pokud si někdo v rámci pozemku, který je základní životní potřebou postaví domek s jedním bytem (jednopodlažní) – a v něm pronajme pokoj, je to jeho věc. Pokud si na tomtéž pozemku postaví dům s více byty (vícepodlažní) a byty navíc pronajme, je to rovněž jeho věc, pokud vyšší stavbou nezpůsobuje škody svému okolí (např. stíněním, zvýšenou kontaminací životního prostředí). Pokud však někdo zastaví bytovkami větší pozemek než je základní životní potřeba, musí platit náhradu škody z nadměrného pozemku (nikoli z bytu na něm nebo z jiné jeho produkce, pokud touto zvýšenou produkcí nepoškozuje okolí exhaláty, stíněním, hlukem, atp.). Zkrátka náhrada škody se platí z nadměrného užívání pozemků a z nadměrného zatěžování a čerpání toho, co je nad nimi nebo pod nimi.

Doplnění odpovědi:

Z výše uvedeného je zřejmé, že náhrada škody musí (společně se základní pracovní povinností) přinejmenším zajistit lidsky důstojnou existenci. Je to něco podobného jako dnešní právní pojem „životní minimum“. Ten však není úplný (a tedy není spravedlivý), protože nezahrnuje všechny součásti lidsky důstojné existence.

Protože na nezbytnou míru těchto základních životních potřeb má každý nárok, nemůže být po něm požadováno, aby z toho platil nějaké poplatky (daně, atp.). A protože s každým právem je neoddelitelně spojena příslušná povinnost, je s těmito nároky spojena také odpovídající základní míra pracovní povinnosti potřebná k vyprodukování základních životních potřeb (zpp se netýká nesvéprávných – např. dětí). Nad tuto míru pracovní povinnosti nesmí být nikdo nucen k práci (netýká se např. zločinců).

Nikdo totiž není povinen na hypotetickém pozemku hospodařit (pracovat) za druhé (netýká se např. zločinců). Náhradu škody (neexistují daně) tedy platí pouze ti, kteří vlastní více pozemků, než je základní životní potřeba. Z pozemků nad tuto míru, musí být placena odpovídající náhrada škody (určená těm ostatním, vyřazeným z užívání).

Základní životní potřeby tedy nemohou být předmětem volného trhu, také z důvodů, že ve svých základních životních potřebách je každý vydíratelný a nemůže se tedy volného trhu účastnit volně, ale nutně. Předmětem tzv. volného trhu tedy může být jen to, co je vyprodukováno a konzumováno nad míru zžp. (např. auta, televize atp., ale i nadměrná produkce a spotřeba toho, co počítáme mezi zžp.)

Zavedením poukázek na zboží (peněz) se všechny tyto transakce stávají jednoduššími a zmíněný hypotetický pozemkový podíl může zůstat nadále jen v rovině hypotetické. Tzn., že nemusí dojít k fyzickému rozparcelování, ale vše může být vyrovnáváno penězi. Podaří-li se taková náprava v rámci jednoho státu, nic nebrání tomu, aby se totéž podařilo v rámci celého kontinentu a konečně i celého světa.

Obdobně jako u pozemků uvažujeme taky u moří a jiných vodních ploch, o zemské atmosféře i o hlubinách Země.

Dotaz Inka: ...Na jedné straně mne Vaše odpověď ohromně posunula, na druhou stranu v ní nedokážu překousnout, jak píšete, že je věcí majitele, co se svým bytem udělá...to přeci není věc jednotlivce, který nějakým způsobem přišel k nájemnímu domu (původní nájemníky vystěhoval a teď je dům prázdný...takových je po Praze hodně)... a tvrdí, že dokud mu nebude někdo platit 35 000, tak to bude prázdné... Toto se mi příčí, protože díky takovým rádoby majitelům, já nemám kde bydlet, i když bytů je dostatek....

Odpověď nespokojení: Četla jste to prosím pozorně? (Ohledně majitele, který si dle svého svobodného rozhodnutí něco udělá se svým domem?) Ono Vám možná něco uteklo...

Jestliže totiž KAŽDÝ občan má svůj vlastní byt v rámci svých základních životních potřeb v obci, potom - proč by nám mělo vadit, že někdo pronajímá svůj byt třeba turistům či známým z jiné obce, kteří zde nárok na byt nemají, protože svůj byt mají v jiné obci...

Dotaz Inka: Děkuji, opravdu mi uniklo to, že prvotní je, že KAŽDÝ občan má svůj vlastní byt v rámci základních životních potřeb - tzn. pokud by toto platilo, pak nemám nic proti tomu, když občan pronajme ve svém bytě např. pokoj, protože má najednou nadbytečný pokoj třeba proto, že děti vyrostli a odstěhovali se. Jenže, jak se dostat do situace, že KAŽDÝ občan má svůj vlastní byt? Neboli, že KAŽDÝ občan má kde bydlet? (tržní ekonomika na moji otázku odpovídá takto: občane vezmi si hypotéku a pokud nemáš na hypotéku, tak jdi pod most. Jak by na moji otázku odpověděla TSO? Nebo spíš, dala by se moje otázka nějak smysluplně vyřešit v současných podmínkách? Ptám se jak obecně, tak konkrétně za sebe

Odpověď nespokojení: Milá Inko, v TSO na realizaci zžp dohlíží obec. Obec není abstraktní mechanismus, ale společenství konkrétních občanů, kteří vědí, co je třeba naplnit. Musejí se však sami rozhodnout, jak ve svých podmínkách daný požadavek naplnit s využitím základní pracovní povinnosti. To je čistě organizační záležitost, kterou nelze paušálně předepisovat. Zde je třeba se spokojit s faktem, že obec sleduje naplnění tohoto cíle. Jak to udělá, to musíme nechat na konkrétní obci (občanech v obci).

Protože TSO zaveden není, nemůžeme řešit konkrétní případy, jako kdyby zaveden byl.

Pracovní povinnost? (Viki, 15. 09. 2007 07:55)

1. Říkáte: mezi základní životní potřeby patří to, co je nezbytně nutné k důstojnému životu člověka (nesouvisí s občanstvím). Jak člověk nesouvisí s občanstvím?

2. Co to znamená ten terminus technicus: základní pracovní povinnost? Kdo a jak ji stanoví? Komu ji stanoví? Děkuji

odpověď Viki - zákl. prac. povinnost (nespokojení, 15. 09. 2007 21:16)

odpověď k bodu 1: Otázka není zcela správně položena. Člověk souvisí s občanstvím, neboť občanem nemůže být nikdo jiný než člověk. Lidé jsou však svéprávní nebo nesvéprávní. Nesvéprávní jsou v podstatě ti, kteří nejsou schopni domáhat se svých lidských práv (nezletilí, mentálně postižení, atp.). Svěprávní pak mají nebo nemají občanská práva, která jsou jaksí navíc (nad lidská práva), jako je navíc např. povýšení do šlechtického stavu. Ti, co občanská práva nemají je buď vůbec nenabýli (občané je z různých důvodů mezi sebe nepřijali), nebo jim občanská práva byla odejmuta (zločinci, sociálně nesnášenliví, atp.).

Kvůli tomu musíme odlišovat také práva všeobecně lidská od práv občanských.

Proto základní životní potřeby nesouvisí s občanskými právy, ale s právy všeobecně lidskými.

Odpověď k bodu 2: Existují-li základní životní potřeby, musí existovat také mechanismy, jakým způsobem je zabezpečit – zejména je-li na ně právní nárok (všeobecně lidské právo). Zatím nikdo nic lepšího nevymyslel, než zabezpečovat základní životní potřeby člověka prací!

Základní pracovní povinnost pak představuje takovou míru pracovní povinnosti, která je nezbytně nutná na pokrytí zžp.

Z této základní pracovní povinnosti jsou vyňaty lidé práce neschopní (děti, nemocní, přestárlí, atp.). Pro zabezpečení jejich základní životních potřeb je nutné míru zpp práce schopných solidárně navýšit. Zpp v míře základních životních potřeb stanoví jeden z článků horní trojčlennosti (H3). Tuto minimální míru zpp navýší o míru solidarity obec podle konkrétních poměrů v obci. Přirozeně, že v rodinách s větším počtem dětí připadá na rodiče vyšší pracovní povinnost. Případnou míru solidarity si tady stanoví obec sama, podle toho, jakou míru porodnosti chce podněcovat. Toto je přirozeně jen pracovní návrh řešení. Až budou zvoleny příslušné orgány, zvolí možná jiný postup!

Rezignace občanů na současný stav (Viki, 04. 10. 2007 22:06)

Vidím kolem sebe dost nespokojenosti, ale také rezignace! Jakoby panovala nevíra v to, že se dá s tímto stavem ještě něco udělat. Vidím absenci samostatné aktivity, spíše vidím čekání na to, že někdo něco udělá za nás. A my se třeba pak přidáme. Nikdo také už ničemu ani nevěří. Ani známým politikům, ani neznámým hlasatelům např. trojčlennosti sociálního organismu.

Na čem chcete postavit důvěru ve vaše ideje, v ideje TSO?

Ad rezignace občanů (nespokojení, 04. 10. 2007 22:22)

Je to právě spoléhání na druhé, že dají sociální vztahy do pořádku za nás. Právě to je příležitost pro tzv. „odborníky“.Ti skutečně všechno udělají za nás, ale tak, aby to vyhovovalo jim! Tak se vlastně lidé stávají otroky profesionálů, kteří nejsou ani pasivní, ani nerezignovali, ani nejsou nespokojení. Chceme-li se vysvobodit z jejich rukou, musíme být aktivní jako oni, ne však sobečtí jako oni!

Kdo nechce být aktivní, ten nemůže být svobodný.

Skutečnost, že nikdo ničemu nevěří je daná okolností, že nás „odborníci“ vždycky podvedou.

Na rozdíl od těchto „odborníků“ jsou hlasatelé trojčlennosti neodborníci! To jediné, co hlásají, je: Budte aktivní jako „odborníci“ za okolností, které vylučují střety zájmů. Takové okolnosti zaručuje pouze TSO!

Ideje TSO chceme postavit na hlasu zdravého rozumu a na chronicky špatných zkušenostech s „odborníky“! Lidé se nesmějí nechat zastupovat tam, kde svou aktivitou mohou svoje věci zařizovat sami! Uvědomme si, že i kasař je odborník. Odborník, který nám není podřízen je nám pouze ke škodě!

Zdražování (Viki, 07. 10. 2007 00:06)

Zase se zdražili potraviny. Některé však až abnormálně - mléko, máslo, těstoviny - o 50-100%. Má se zdražit elektřina, plyn, nájemné, byty... Kam toto povede? Bude docházet ke zdražování v TSO?

Ke zdražování (nespokojení, 08. 10. 2007 21:35)

V trojčlenném sociálním organismu nemá nijaký smysl měnit ceny základních životních potřeb. Neboť tyto potřeby jsou zajišťovány základní pracovní povinností, nikoli zlomyslnou spekulací. Je-li např. k výrobě 10 kg chleba zapotřebí v souhrnu 1 hodiny práce, pak je úplně lhotejné, jakou finanční hodnotou tuto hodinu

(a tedy také 10 kg chleba) oceníme. Oceníme-li ji například 1 korunou, budeme muset pracovat na 10 kg chleba 1 hodinu. Oceníme-li ji například 1000 korunami, budeme muset rovněž pracovat na 10 kg chleba 1 hodinu. Rozdíl v cenách je tu pouze žonglováním s počtem abstraktních nul.

To platí i pro ocenění veškerých základních životních potřeb (a tedy i základní pracovní povinnosti). Tzn., že můžeme veškeré zžp ocenit hodnotou např. 1 koruna. Od této hodnoty zžp, kterou nemá smysl měnit, se teprve odvíjejí ceny takového zboží, které není zžp (např. cena auta), a proto může být takové zboží předmětem volného trhu a tedy také volné tvorby cen. Takovým zbožím totiž nelze spotřebitele vydírat! Na takové zboží (např. auto) si ovšem spotřebitel musí vydělat práci nad základní pracovní povinnost. Tzn., že zžp nesmí být nikdy předmětem volného trhu (neboť jím lze spotřebitele vydírat), jak je tomu nyní!

Základní pracovní povinnost (základní životní potřeby) je tedy produktivní hodnotou, jíž je podložena měna! Naproti tomu neproduktivní zlato či jiné cennosti jsou pouze klamnou hodnotou údajně podkládající měnu. Základní pracovní povinnost zžp zajišťuje bez ohledu na ceny zlata, zlato nezajišťuje vůbec nic.

Bude inflace a tedy válka? (Jan, 12. 10. 2007 16:26)

Zdravím vás a chtěl bych jen podotknout, že my se máme už dnes lépe, než zítra a navíc se můžeme těšit, že zítra se budeme mít určitě lépe, než pozítří.... Kapitalismus má své zákonité cykly, nejen dobu konjunktury a relativního dostatku pro všechny, ale také recesi, inflaci, krizi, nezaměstnanost, exekuce, stávký, demonstrace se střelbou do davu a válku... To horší nás teprve čeká.

Né že bych chtěl někoho strašit natož děsit, ale tak praví historie: Když se neúměrně zdražuje, jedná se o inflaci. Kde je inflace, tam přichází krize, kde je krize, tam přichází válka. Když přijde válka, přestane se myslet na chleba, ale bojuje se o život!

Problém současného zdražování nevidím v tom, že když se zdraží suroviny, zdraží i produkty. Problém spíš je, že ačkoli zase za rok klesnou ceny surovin, tyhle koncerny NIKDY nezlevnějí. Lidi si zvyknou platit tolik a tolik, tak coby se zlevňovalo, když se na tom dá vydělat... A zdražení o 25%? Ne, já požaduji zdražit o 75% , Na počest k 15 výročí založení naší milované ODS!!

Kecy (ria, 12. 10. 2007 14:59)

Když jdu do marketu - vidím plné koše k prasknutí s účtem více jak 2000,- Kč, jeden za druhým, podstatnou část tvoří tvrdý alkohol a cigarety! Hospody jsou plné, obchody s elektro praskají ve švech, čerpací stanice to samé, luxusní auta nestíhají dealeři dovážet, byty a domy se stavějí jako o život, tržby, výdělký i dary nadacím rostou! Lidi mají peněz dost a kdyby měli 10x více, tak budou stejně nespokojení! Kdo kouří a pije a hraje automaty, ať neřve!!!

Západní ceny a východní platy (Jensen, 11. 10. 2007 23:07)

Hlavně nic nepěstujte!! Zasejte trávu, my vám dáme dotace...Unie nás všechny uživí.... Z ciziny se dovážely levnější-dotované potraviny, a nyní, když je domácí produkce zničena, tak se ceny pěkně zvednou! Západní ceny a východní platy... hééézkýýýý

Chtějí nás oblbnout... (Jensen, 11. 10. 2007 22:55)

Děkujeme EU, co nás ještě čeká? Nejdříve snížíme stavy dojníc, protože nám EU dala malou kvótu. A teď se zdraží mléko, protože ho je málo. Logika jak prase! Je v pořádku, aby EU takto omezovala státy?

Začínám si myslet, že rozšíření EU je za účelem toho, aby se staré členské země měly ještě lepe na úkor nových.

Naletěli jsme (Jensen, 11. 10. 2007 22:49)

Naši vyvolení ještě před rokem chtěli obilím topit v elektrárnách!!! EU mj. zakázala zásoby obilovin a jiné kraviny. Stejně jsme naletěli na levné potraviny jako na KSČ v roce 1946. Ti, co nám prodávali pod cenou, dnes ovládají a vlastní vše i se všemi, co to vyrábí. Jak prosté.

Další zdražování (Jana, 23. 10. 2007 14:45)

Milí přátelé, líbí se mi, že jste jasně oddělili potraviny na jídlo a tzv. základní životní potřeby od všeho ostatního spotřebního zboží. Parní lokomotivu ať si zdraží, ale ne chleba!

Chodím po obchodech a vidím, jak lidé nevěřicně kroutí hlavami nad pálkami za jídlo...máslo za 42 Kč, mléko za dvacku, půlka chleba za dvacku!...Ohledně zvyšování cen plynu, elektřiny, nájmu občané již fakt nadávají. V novinách psali, že ceny ale tak vysoké být nemusí, že to je uměle předraženo! Prý za zdražením nestojí zemědělci, že na tom nevydělávají výrobci potravin, ale ty řetězce, prodejci. Mohu se tedy zeptat – kam až ty ceny chtějí zvedat? Prý se bude zdražovat dál. Co to má za smysl? O co tady komu jde? Jen se tím ožebračuje většina občanů a menšina má velké peníze. Už teď se u nás začínají lidé dělit na chudé a bohaté! Je to naprosto umělé, díky tomuto okrádání většiny menšinou. Je tomu tak, jak tomu bylo dřív. Prostě bohatí okrádají chudé. Nedivím se, že roku 1948 lidé chtěli změnu, věřili v něco lepšího, než je kapitalismus. Komunisti zklamali také. Je to motání se v kruhu. Chudáci se zase budou muset dát nějak dohromady a asi budou muset povstat. Ale copak jsou bohatí tak krátkozrací? Proč chtějí rozevírat sociální nůžky a zvyšovat sociální napětí mezi bohatými a chudými, a chtějí tedy boje, války, povstání? K ničemu jinému přeci takový vývoj nemůže vést! Jak psal tady jeden čtenář, že zdražování povede k inflaci a nakonec k válce. Nebo je to moc černé vidění? Jana

Odpověď Janě (nespokojení, 26. 10. 2007 21:21)

Protože jsou základní životní potřeby předmětem tzv. „volného trhu“, mohou tak trhovci (překupníci) - jelikož je spotřebitel nucen k jejich koupi za každou cenu - spotřebitele libovolnými cenami vydírat. Sami od sebe by však nikoho vydírat nemohli, kdyby jim to neumožňovaly zákony, vymyšlené tzv. „zástupci lidu“ (zákonodárci). Protože se podceňování nepřítelů nevyplácí, nesmíme předpokládat, že je zákonodárcem (poslanec) hlupák, že si to neuvědomuje. Raději se musíme ptát: Proč to svými zákony umožňuje?

Ať už tak zákonodárci jedná ze své vlastní vůle, či jen jako úplatná nebo vydíratelná loutka, tahaná odněkud z pozadí za nitky, nenacházíme tu jiný motiv, než mravní a morální zvrhlost, nenacházíme tu jiné pohnutky, než egoisticky a bezohledně hamižné. Byly by snad poměry jiné, kdyby byl svět v rukou organizovaného zločinu?

Vzpomeňte např. na vývoj cen následkem jejich liberalizace po tzv. „sametové revoluci“. Tehdy nám Václav Klaus v TV vysvětloval zákony tzv. „volného trhu“ následovně: „Je-li nabídka nižší než poptávka, ceny jdou nahoru, je-li nabídka vyšší než poptávka, ceny jdou dolů.“ Jako když sype ptáčkům!

Praxe však byla jiná. Např. československé zemědělství tehdy vyrábělo mnohem víc potravin, než mohl ČS trh spotřebovat (po zrušení RVHP tato nadprodukce zůstala doma). Podle Klausových zákonů trhu by tedy měly jít ceny potravin prudce dolů. Ony však šly naopak prudce nahoru! To je totiž skutečný „volný trh“!

Zoufalí zemědělci zaorávali úrodu, vylévali mléko do kanálů, nemohli prodat nadbytečný jateční dobytek atd. atd. Pokud nezkrachovali, dostávají dnes dotace za to, že nechávají půdu ležet ladem atp. Mezitím systematická likvidace našeho zemědělství (a nejen zemědělství) natolik pokročila, že už nejsme ani soběstační. Hyper a super-markety se pak postarají i o likvidaci toho, co zbylo.

Jsou to právě překupníci (vč. zpracovatelských mezičlánků), kdo na jedné straně likviduje výrobce (nízkými výkupními cenami), na druhé straně odírá spotřebitele (vysokými prodejními cenami). Díky našim zákonodárcům se ovšem mohou úspěšně hájit: „My nic nezákonného neděláme!“ Zasloužilí zákonodárci pak u nich mají garantována výnosná místa, tučné prebendy, zlaté padáky, či jak se tomu všemu říká.

Zmínili jsme se již o trojím druhu totality (totalita politická, kulturní, ekonomická). Když r. 1948 lidé chtěli změnu, zvolili si po totalitě ekonomické (liberální 1. republiky) a totalitě kulturní (protektorátu nacistického Německa), totalitu politickou (vládu jedné strany). Když konečně i v listopadu 1989 zatoužili po změně, zvolili si opět totalitu ekonomickou. Tím se uzavřel bludný kruh totality a nespokojenosti, v němž máme bloudit stále dokola, střídáním tří druhů totality, aniž si kdy pomůžeme k lepšímu životu.

To, co nazýváte „bohatými“, to nejsou krátkozrací lidé, ale bezohlední a nenažraní dravci, kterým je jedno, jaká totalita právě vládne. Oni se umí přizpůsobit každému režimu, v němž se vždy nějak proderou k moci, aby si zajistili buclatou existenci na úkor ostatních, jimiž z duše pohrdají, jako tzv. „elita“ tzv. „póvlm“ (davem, luzou, pakáží, či jak své bližní pojímají). Zde žádné povstání nepomůže, pokud má vést jen k jinému druhu totality. A pokud povstání přeroste ve válku, pak „zástupci lidu“ poženou nespokojence

jedné strany proti nespokojencům strany druhé, aby se vzájemně zdecimovali. Beztoho je prý lidí na Zemi příliš mnoho.

Pohříchu, vykořisťování lidé netouží po ničem jiném, než po tom, po čem touží jejich vykořisťovatelé (po blahobytu). Dostanou-li příležitost, zařadí se zpravidla mezi dravce a aktivně se zapojí do utlačování nespokojených. Tak je tomu proto, že každý touží jen po své vlastní spokojenosti (popř. po spokojenosti své rodiny atp.), nikoli po spokojenosti všech.

Proto každý zpravidla ví, co chce a co nechce pro sebe, málokdo se však zabývá otázkou, co chtějí pro všechny. Z tohoto pohledu jsou vlastně všichni dravci. Podle zákona džungle jsou však jedni (vykořisťovatelé) úspěšnější než druzí (vykořisťovaní). Co za daných okolností poradit vykořisťovaným? Neuvažujte jako dravci (egoidně), ale usilujte o takové uspořádání sociálních vztahů, jaké zajišťuje spravedlnost všem! Takovým řešením je trojčlenný sociální organismus.

Další zdražování - pokračování (Jana, 31. 10. 2007 17:09)

Milí přátelé, máte pravdu v tom, že prospěcháři a darebáci nevymřeli s pádem socialismu roku 1989, ale že se, a to úspěšně, "transformovali" do nové kapitalistické doby. Ani za socialismu tu tedy nebyli žádní komunisté (jak mnozí na ně dosud stále nadávají)- nebyli a nejsou tu tedy žádní komunisté, ale jak vy jim výstižně říkáte: "nenažraní dravci"!!! Vnímám to tak, že tito dravci a lumpové se z jedné vedoucí strany pouze rozlezi do všech ostatních politických stran atp. a dál si navzájem pomáhají, dohazují si kšefty, obsazují výnosná místa v bohatých firmách atp. A určitě v tom pokračují i jejich děti, vnuci, rodinní příslušníci.

Ale stále mi uniká, proč to tito prospěcháři dělají tak tvrdě. Jsou-li bezohlední - jak píšete, jsou-li to nenažraní dravci toužící po blahobytu - přece jim ale musí být jasné, že dříve či později takto týraní, ponižování a zotročování lidí vyjdou do ulic a bude další revoluce či povstání. A i když bude tato tzv. elita někde schovaná ve svých rezidencích, za zdmi paláců - přesto jí hrozí, že ji rozvášněná a zfanatizovaná dav v ulicích vyženou z paláců, že si ji najdou a pomstí se jí za všechna příkoří. A přeroste-li současné zdražování mez trpělivosti lidí a bude-li inflace, způsobí-li následné sociální napětí válku - tak i bohatí, elity národa přeci budou trpět válečnými útrapami - bombardováním, hladem, nedostatkem všeho... nebo ne? Tak jsou či nejsou to krátkozrací lidé? Nedochází jim, že i jim hrozí nebezpečí? Kvůli chvilkové výhodě riskovat válku a možnost ztráty všeho? Nebo tu jde ještě o něco jiné? Proč chtějí válku? Proč chtějí vše rozbít a zničit, i lidi? Píšete, že to jsou morálně a mravně zvrhlí lidé, egoističtí... že by jen proto?

Píšete, že v trojčlenném sociálním organismu budou tři zákonodárné sbory. Zajímalo by mě, jaké v TSO budou (v případě uskutečnění této ideje) další politické organizace nebo politické strany? Jaký budou mít program? O co bude usilovat levice či pravice? Jakou roli budou mít politikové, ministři, prezidenti atp.?

Odpověď Janě (nespokojení, 1. 11. 2007 21:46)

Proč prospěcháři jednají tak tvrdě? Nejsou krátkozrací? Nedochází jim, že i jim hrozí nebezpečí?

Stejně dobře bychom se mohli ptát: Proč tak tvrdě jedná zloděj, lupič, vrah? Lup je přece tak lákavý!

Co na tom, že porušuje zákon, že může být dopaden a potrestán. On přece doufá, že nebude dopaden a potrestán, i kdyby vše vyšlo najevo! On ví, že spravedlnosti nemůže unikat věčně, doufá však, že se mu podaří unikat alespoň po čas jeho života. Až umře, bude mu všechno jedno (jak se domnívá). To je základ „filosofie“ veškerého zločinu. A je to především současný „vědecký“ světový názor (materialismus), jenž ho v jeho zločinných ideách utvrzuje. Aby nestrádal v důsledku sociálních a ekologických katastrof, které sám způsobí, loupí ještě víc, aby si nahromadil „strategické zásoby“, aby si vybudoval podzemní bunkry, aby si opatřil nejmodernější výzbroj (vč. hromadného ničení), aby se rozezlenému davu ubránil (i v západním světě existují soukromé armády). On si nepřeje celosvětové, ale pouze lokální války a jiné katastrofy, aby odvrátil tzv. „populační explozi“, kterou mu do hlavy nasadili opět tzv. „vědci“...

Horní politická sféra a dolní obec jsou jedním (horním a dolním) ze tří pilířů TSO. V nich i mimo ně se ovšem občané mohou dopouštět různých omylů, např. v podobě zakládání politických organizací (vč. stran) s různými programy (levicovými, pravicovými aj.). Z nich mohou být pomýlenými občany dokonce voleni zákonodárci do třech sborů (politika, kultura, ekonomie), v nichž ovšem nelze nadělat více škody než nadělá jejich totální zmatení. Uvážíme-li však, že tzv. „strana“ je jakýsi klub tendenčně orientovaných lidí a kariéristů, mohou se občané dočkat tzv. „spiknutí“ zákonodárců volených z politických stran, kteří se mohou

pokusit totálními zákony trojčlenný systém rozvrátit. Pomýlené občany pak v nejhorším případě čeká totalita (politická, kulturní, či ekonomická), kterou mají už dnes. Jde o to, aby občané dopláceli jen na své vlastní chyby, nikoli na cizí (popř. na cizí zločiny). Vystříhají-li se tak fatálních omylů, pak mezi nimi nebudou mít strany, politici, ministři či prezidenti nijaké místo...

práce a čest (P.L., 30. 05. 2008 18:30)

Vážení, Vaše stránky jsou zajímavé. Jsem už starší, takže já už asi něco takového bohužel nezažiji, ale máte moje sympatie. K té sociální trojčlennosti bych měl toto:

Navrhuji více probrat problém zlodějen. Je to v lidech. Jak zabráníte zlodějnám? Když vidím svět kolem sebe a tu bezmoc obyčejných lidí proti zločinu, tak až ztrácím naději, že se dá něco změnit. Takže to by byla taková první věc.

Další věc mám: Pracovitost. Zdá se mi, že lidem se už ani nechce dělat. Většinou je práce hodně ledabylá, odbytá. Většinu života jsem prožil za socialismu. Neobhajuji ten režim. Ale tehdy se na učilištích fakt kluci naučili dělat tesařskou, zednickou, zámečnickou a práce nějak vypadala. Holky uměly také praktické věci do života. Dnes dělníci nevědí, co by za práci chtěli, ale práci neodvedou poctivě a kvalitně. Nemají čest! Vždyť se říká: Práce šlechtí člověka! Kde bychom byli, kdybychom neuměli a nechtěli pracovat! Ale takový trend tady vidím. Mnoho lidí jen vysedává u počítače a u televize.

Další co bych rád vyzvedl, je pokora. Lidi by se neměli vůči sobě chovat povýšeně a přezíravě či jako nepřátelé. Ten, kdo má dnes peníze, tak se chová panský často vůči tomu, kdo je na hranici sociálních dávek.

A další je problematika zdražování. Tyto dny zase uveřejnili, že se bude zdražovat energie, plyn, elektřina, následkem toho tedy i doprava, a následkem toho opět potraviny atd. Je to takový uzavřený řetěz, nebo jako domino. Spadne jedna kostka a spadne vše. Takové zdražování se musí zastavit! Má přibývat chudobných a lidí na hranici chudoby. Tomuto prostě nerozumím! Jak je to vůbec možné? Ve světě, kde máme supertechniku, počítače, umělou inteligenci, kde se létá do kosmu. Miliardy dolarů jdou na chod světových institucí, miliardy se dávají na zbraně a na vývoj raket, radarů atp. A na druhé straně tady je hlad a chudoba! To prostě nemohu přijmout a pochopit. Tady je něco shnilého a moc tady něco smrdí. Ale nevím co! Záleží na Vás, co Vy teď dokážete. Stará generace už nemá sílu. Ale Vy, mladší nyní máte šanci. Držím pěsti, Váš P. L.

Odpověď P.L. (práce a čest):

Zločin (vč. zlodějny) je dán samou podstatou (chaosem) totalitního režimu (ekonomického, politického či kulturního). V totalitách je zločin navíc umožňován zákony (popř. jejich výklady, mezerami v nich, jejich nevyuměřeností atp.) a institucemi. V institucích totiž mají výkonnou moc (dohled nad dodržováním zákonů) tzv. „odborníci“, či „zástupci lidu“, kteří jsou zpravidla vystaveni pokušení zločinu víc, než obyčejní zločinci. Vzhledem ke své sociální moci mají však více příležitostí a méně zábran. TSO veškerý zločin minimalizuje tím, že veškerou moc (výkonnou i zákonodárnou) ponechává plně v rukou řadových občanů, kteří nejlépe vědí, co potřebují a co jim vyhovuje. Pokud se zmýlí, zaplatí za své vlastní, nikoli za cizí omyly. Právo veta pak spolehlivě ubrání tzv. „menšiny“ (zejména jednotlivce) proti případným „spikleneckým většinám“...

Že se lidem již nechce pracovat (zejména manuálně)? To určitě neplatí pro zločince, kteří se dnes mohou téměř přetrhnout. Úpadek řemesel je dán politikou totalitních režimů, které nepřiměřeně zvýhodňují (platově aj.) neproduktivní zaměstnání (bankovnictví, inženýrství, úřednictví, politikaření, atp.), na úkor poctivé řemeslné práce, která je v atmosféře totality pokládána za „méněcennou“, z níž však vše neproduktivní tyje. Jaký div, že všichni chtějí studovat „teorie“ a na praktickou výuku jdou až v případě nouze. Navíc byla učňovská střediska ve fabrikách po listopadu 89 houfně rušena, jako neproduktivní.

Nelze obecně tvrdit, že dnes dělníci nevědí, co by za práci chtěli. To platí jen pokud soukromě podnikají. Protože je jich málo, mohou si cenu diktovat. Čest tu nehraje roli, neboť se řídí příkladem tzv. „celebrit“ aj. neproduktivních „elementů“. Jako zaměstnanci v továrnách berou dělníci zpravidla minimální mzdy, takže velmi dobře vědí, co za svou práci chtějí. Chtějí tolik, aby mohli lidsky důstojně žít.

Rčení, že práce šlechtí člověka platí, pokud se jedná skutečně o produktivní práci, nikoliv jen o její „odborné“ předstírání, a pokud není využívána k okrádání či vydírání. Úžasná „prosperita“ neproduktivní práce v západních zemích, je „podložena“ bezuzdným drancováním přírodních a lidských zdrojů zejména tzv., „třetího světa“, kde lidé musí žít v bídě i kdyby sebezpoctivěji pracovali. Zkrátka, Západ chce žít z kořisti, nikoli z práce a Východ ho začíná čím dál tím víc napodobovat.

V TSO nic takového není možné, neboť spoluobčané nikomu nedovolí, aby svou ZPP odváděl neproduktivně, tedy na jejich úkor...

V totalitních poměrech se k sobě lidé nutně chovají jako nepřátelé, neboť tu ve všech oborech lidské činnosti (vč. zločinu) vládne ničivá „konkurence“, namísto produktivní spolupráce. Mít dnes peníze znamená zpravidla „vyzrát na druhého“. Co za takových okolností pomůže kázat lidem, jak se k sobě mají chovat? Nepřátelství, povýšenost a přezíravost jsou atributy zločinců, kteří si prostě nemohou vážit svých bezmocných obětí. Zde je třeba zločinu (totalitním režimům) odejmout moc a dát ji občanům (TSO)...

To, co tu smrdí, jsou nesmírné investice do totalitních „institucí“, jež jsou vlastní líhni veškerého zločinu (útlaku). Veškerá moc musí zůstat v rukou občanů (TSO)...

Radar na Hrad

Dotaz:

Našel jsem Váš článek o sociální trojčlennosti. Vůbec nic o tom nevím, ale vypadá to zajímavě. Co by to znamenalo pro lidi z Brd, kteří nechtějí radar? Řeší to sociální trojčlennost? Udělali jsme si referendum a jasně řekli, že tady radar nechceme. Snad se ještě bude dělat celorepublikové referendum.

Uráží mne, když se v novinách píše, jako názory některých občanů, že prý občané Brd nemají informace a že nejsme dostatečně vzdělaní. Prý jak může pár vesničanů rozhodovat o tom, zda má být ohrožena celosvětová bezpečnost? Jak by to prý dopadlo, kdyby takoví neodborníci měli rozhodovat. Prý jedině kompetentní je vláda. Bohužel i Václav Havel ovlivnil část veřejnosti, když se podepsal pod petici za radar Brdech. Co máme dělat, když radar tady nechceme? Nebo si myslíte, že by nás skutečně ochránil? Děkuji za odpověď.

Tomáš z Brd.

Odpověď:

V sociální trojčlennosti je výkonným (nikoli zákonodárným) orgánem konkrétní organizace dolní trojčlennosti (hospodářská, politická nebo kulturní). Musíme se tedy ptát - do pravomoci které organizace patří radar? Jednoznačně do pravomoci politické organizace, tj. obce. Občané v obci rozhodují o tom, co ve své obci chtějí, nikoli o tom, co který chytrák pokládá za správné či nesprávné (proč má občan případně doplácet na cizí omyly a nejen na své vlastní?). Názor tzv. odborníků si občané mohou, ale nemusejí vyslechnout. V obou případech se totiž nakonec rozhodnou tak, jak chtějí oni sami - nikoli tak, jak chtějí odborníci či kdokoli jiný. Kdo má rozhodovací právo? Poradce nebo ten komu poradce radí?

Tak se přece rozhodujeme i v domácnosti o tom, co si koupíme - bez ohledu na to, co o tom míní reklama, atp. Navíc je známo, že odborné studie (tedy samotní odborníci) jsou poplatné zadavateli.

V daných totalitních podmínkách jsou práva obcí (ale i samotným občanům) upírána tzv. vyššími zájmy. Co je tzv. vyšším zájmem? Zájem státu? Kdo je to stát? 20 lidí ve vládě, 200 lidí v parlamentu nebo 10 milionů občanů? Jakým právem 20 lidí ve vládě, 200 lidí v parlamentu či 10 milionů občanů v ČR vnucuje radar občanům v Brdech?

V tomto ohledu existuje průlomový výrok českého prezidenta Václava Havla: „Občan je víc než stát!“ To je také zásada trojčlenného sociálního organismu.

Je-li dnes bývalý prezident Václav Havel pro radar, necht' o něm hlasuje v případě, že by chtěl nebo nechtěl radar na Hrádečku. Má-li radar stát v Brdech, je výhradně věcí místních, zda ho chtějí či ne! Nad tento jejich zájem nesmí být vyššího zájmu, nemají-li být občané Brd utlačováni (terorizováni) 20 lidmi ve vládě, 200 lidmi v parlamentu či 10 miliony občanů v ČR.

V daném případě tedy nesmí o umístění radaru rozhodnout stát ani celonárodní referendum, ale pouze referendum místních občanů.

Píše-li se v novinách, že občané Brd nemají informace, že radaru nerozumějí, a že tedy o radaru nemůže pár vesničanů rozhodovat, pak se musíme ptát:

Rozumí snad radaru 10 milionů občanů ČR, 200 lidí v parlamentu či 20 lidí ve vládě?

Samozřejmě, že nerozumí! Má-li o radaru rozhodovat jen ten, kdo mu rozumí, pak o něm budou rozhodovat pouze američtí odborníci!

Nuže, kdo má právo v Brdech rozhodovat? Pár vesničanů z Brd nebo američtí odborníci z Pentagonu?

Budou-li všude na světě o místních věcech rozhodovat místní občané, nebude existovat nijaké ohrožení celosvětové bezpečnosti (či jiný vyšší zájem), jímž se ohánějí ti, kteří svévolně omezují rozhodovací práva občanů Brd.

Úkolem radaru v Brdech v žádném případě nemůže být ochránit Brdy. Mají snad američtí odborníci větší zájem na ochraně Brd než pár vesničanů z Brd na ochraně Pentagonu? Mají snad brdští rozhodovat o pentagonských a pentagonštích o brdských? Do takových absurdit vedou ideje totalitních hlav, pokud je jen důsledně domyslíme!

Nechtějí-i občané v Brdech na svém území radar, nechtě se u politiků domáhají jejich povinnosti zastupovat své brdské voliče, nikoli pentagonské odborníky či celosvětové zájmy! Brdští! Domáhejte se změny režimu (nejlépe na trojčlenný sociální organismus). Jestliže v daném režimu vás vaši zástupci nezastupují tak, jak chcete vy, ale tak, jak chtějí oni, nezbyvá vám než protestovat, protestovat, protestovat (dokud vláda neustoupí nebo až do změny režimu).

Ostatní občané ČR: Projevte podporu brdským, jinak dříve či později dopadnete jako oni!

útoky 11/9 v USA (Orual, 13. 09. 2007 16:12)

Stále více se ukazuje, že útoky 11/9 v USA nebyly dílem teroristů, ale byly zinscenovány samotnou vládou USA. Takže správná otázka nezní, zda radar v Brdech ano či ne, ale otázka zní: "Kdo bude mít z tohoto radaru prospěch"? Prospěje radar celosvětovému míru? Určitě nikoli. Tak proč ho tedy vůbec stavět!

Války a terorismus (Kritik, 19. 09. 2007 16:04)

Když tak člověk přečte text o radaru, připadá mi velmi absurdní, aby občané v jedné obci mohli (anebo že by měli mít právo) zablokovat mírové snahy politiků a vlád. Jak se budeme bránit před teroristy a raketami? Nebo snad máme jen čekat, až nás napadne nepřítel? Od toho je přece celostátní referendum, aby se k problému vyjádřili všichni občané! Obrana země je věcí všech!

Naznačujete snad, že za války jsou odpovědní právě politikové a vlády? Válečné konflikty jsou přece ve světě běžné. Jak vznikají války, terorismus? To je přece velmi jednoduché, aby vznikla válka. Bude-li mít zbraně v rukách nekontrolovatelná síla, nějakí lidé, kteří si budou sami rozhodovat, nikdo je nebude kontrolovat, pak uvidíte, co se stane! Právě od toho jsou tu volení politikové a vlády. Aby předešly možným rizikům, že by se zbraní chopila skupina nějakých lidí, které ovládá nějaký nemocný vůdce, psychopat či ideolog. Právě jako nebezpečný mi připadá Váš článek, text odpovědi - že by si o věcech měli místně rozhodovat samotní občané. Tím snad může sociální trojčlennost zabránit válkám? Myslím si, že tímto ne. Děkuji

reakce: Kritik - války a terorismus (nespokojení 25. 09. 2007 21:29)

Skutečně je velmi absurdní, aby občané v jedné obci mohli zablokovat mírové snahy politiků a vlád. Něco takového není vůbec možné. Možné však je, aby politici a vlády zablokovali mírové snahy občanů (jedné obce, více obcí, ba i všech obcí). K tomu spěje právě tento případ (americký radar v Brdech)...

Jak se budeme bránit před teroristy a raketami? Možnosti obrany jsou vždy dvě: Preventivní a reaktivní (dodatečné).

Radar se zdá patřit k preventivní obraně. Pak se ovšem musíme ptát, proč je snaha umístit ho v Brdech, zcela mimo předpokládané dráhy letu teroristických raket? Ještě důležitější je však otázka, jak se vlastně rakety do rukou teroristů dostaly? Vyvinuli si je snad sami teroristé? Nebo byly vyvinuty z podnětu vlád států, které pak teroristům tyto rakety (popř. technologie jejich výroby) dodaly (prodaly, nechaly si je „ukrást“ atp.) a dnes roní krokodýlí slzy, že se proti nim musí bránit? Když tyto státy příslušné rakety vyvíjely, tvrdily, že mají sloužit k jejich obraně. A ejhle, ony nyní slouží k teroristickým útokům! Tak se i

dnes o radaru tvrdí, že má sloužit k obraně. Zkrátka, nebudou-li státy („demokraticky“ zvolené vlády) zbraně hromadného ničení vyvíjet, nebude nás jimi nikdo ohrožovat...

Namítáte-li, že válečné konflikty jsou ve světě běžné, pak se musíme ptát: Proč jsou běžné? Kdo je vyvolává? Teroristé? Což první a druhou světovou válku nevyhlásily státy (Rakousko-Uhersko a Německo)? Což Hitler nebyl řádně zvolen v „demokratických“ volbách? Což tyto války nebyly vyhlášeny ve jméno obrany? Což o vedení pozdějších válek ve Vietnamu, Afganistanu, Čečensku, Iráku atd. atd. nerozhodly opět jen „odpovědní“ politikové a vlády? Zde přece nejsou zbraně v rukách nekontrolovatelné síly, nějakých lidí, kteří si rozhodují sami, ale v rukách prý kontrolovatelné síly volených politiků a vlád! Ono vůbec není jednoduché, aby vznikla válka. K tomu je zapotřebí velmi náročných a nákladných příprav (zbrojení, cvičení vojáků, přechod na válečnou ekonomiku aj.). Na to nijaký terorista nemá. „Právě od toho jsou tu volení politikové a vlády!“ Tyto vlády zbraně hromadného ničení vyvinuly, aniž by „předešly možným rizikům, že by se zbraní chopila skupina nějakých lidí, které ovládá nějaký nemocný vůdce, psychopat či ideolog.“ Co na tom mohou změnit populistická hesla, typu: „Obrana země je věcí všech!“ A i kdyby tomu bylo tak, jak tvrdíte Vy, kdo Vám dal právo rozhodovat (hlasovat) o okupaci Brd a poškozování jejich životního prostředí radarem? Propagujte radar v místě svého bydliště! Vlastně ani tam ne, neboť nemáte právo otravovat radarem ani své spoluobčany, pokud se pro radar nerozhodnou oni sami. „Tím může sociální trojčlennost zabránit válkám!“

radar ano (Kritik, 24. 09. 2007 17:51)

Obranný deštník proti raketám je nutnost a požadavek přítomnosti. V době, kdy se všude zbrojí – tak se nelze uzavřít před světem! To každý soudný člověk musí uznat! Proto radar ANO!

ke Kritikovi - radar ano (nespokojení, 25. 09. 2007 21:39)

Obranný deštník se vyvíjí v reakci na existenci raket. V reakci na obranný deštník pak bude vyvíjen takový raketový systém, který deštník překoná. V reakci na tento raketový systém bude vyvíjen nový protiraketový deštník atd. stále dokola k nemalé radosti výrobců zbraní. Tato cesta vede do pekel a dříve či později zruinuje veškerou světovou ekonomiku, pokud se lidstvo mezitím nevybije samo. Zde je třeba nastoupit opačnou cestu odzbrojení!

Tato cesta byla svého času zahájena smlouvami mezi Amerikou a bývalým Sovětským svazem, jehož závazky převzalo Rusko. Od této smlouvy odstoupila Amerika (včele s Georgem Bushem mladším). V této smlouvě šlo především o snížování počtu raket, proti kterým nám tatáž Amerika podstrkuje radar jako obranný deštník proti raketám, jejichž počty chce sama zachovat i za cenu porušování mezinárodních úmluv. Lze takové Americe věřit?

Kdo jednou poruší smlouvu, ten už ji poruší vždy, kdy se mu to bude hodit.

Komu záleží na výrobě raket, ten proti nim žádné upřímné kroky nepodnikne.

Komu záleží na výrobě protiraketových deštníků, tomu vyhovuje, že se rakety dostanou do rukou teroristů. Věřme brdským, ne pentagonským!

Vytváření nepřítele. (hero, 26. 09. 2007 15:26)

Po skončení studené války potřebovaly USA dalšího nepřítele. Jinak by byla velká nezaměstnanost, snížily by se zisky vojensko-průmyslového komplexu. Nové studie a vědecké teorie hovoří, že si USA nového nepřítele - teroristu - vyrobily samy. (tyto vědecké studie pocházejí přímo z USA...)

Koho zastupují zastupitelé? (hero, 27. 09. 2007 17:29)

Na několika místech naznačujete, že vlády a politikové nemají zájem na blahu občanů, ale na blahu svém. Je fakt silné kafe připustit tuto možnost a podívat se na věci z jiného úhlu pohledu. Člověku se to ale ani nechce věřit. Je pravdou, že mnohdy nerozumím zdánlivě na první pohled jakoby nesmyslným a jakoby hloupým rozhodnutím vlády na úkor občanů... často v zoufalství nadávám na politiky. Hodně škaredě!

Ale když tak uvažuji, tak mi začíná být jasné, že tato zdánlivě špatná rozhodnutí vlády a politiků (špatná pro občany) jsou velmi dobrá, výhodná, finančně zisková právě pro členy vlády a politiky. Politikové rozdávají miliardové státní podpory a zakázky firmám, které potom na oplátku politikům rozdávají stamiliony – dávají jim či rodinným příslušníkům milionová místa ve správních, dozorčích radách, dělají z nich náměstky, ředitele bank, koncernů, pod cenou jim dávají akcie...atp.. atp.

Dělají se pak škrty v rozpočtu např. na sociální zabezpečení, zdravotnictví. Ale např. na výstavbu dálnic atp. se desítky a stovky miliard zničehonic jen hrnou. Vláda sama přiznala, že vůbec nemá průhledné účetnictví – tj. vůbec neví o desítkách miliard, kam jdou. Na první pohled to je absurdní, jaký zde existuje chaos, bordel, tunel na tunel, jaký je tu šlendrián. Ale připustím-li, že je to záměr, že toto je účelné a někomu to vyhovuje (sice ne občanům) – ale, že pro někoho je tento nepořádek velmi výhodný, pak tomu všemu naráz začínám rozumět! Ale nechce si mi tomu uvěřit!

Jestliže však připustím to, že zvolení zastupitelé nezastupují zastupované volící občany, ale sebe či zájmy někoho jiného (jen ne zájmy zastupovaných občanů), tak mi začínají do sebe zapadat věci, kterým jsem dříve nerozuměl. Díky.

Omluva politikům. (hero, 27. 09. 2007 18:03)

Omlouvám se vládě a politikům, na které jsem dříve nadával: Jací že jsou to nekompetentní lidé a jaká že hloupá rozhodnutí to dělají! Naopak! Beru to vše zpět a prohlašuji: Politikové a členové vlády nejsou vůbec nekompetentní! Vůbec nedělají hloupá rozhodnutí!

Naopak! Jsou to velmi chytří, inteligentní lidé a moc dobře vědí, jak hospodařit! - A to jen sobecky do své kapsy! Pro to mají nejvyšší kompetenci! Politikové dělají velmi správná, účelová a důmyslná rozhodnutí! - A to egoistická rozhodnutí! Tudíž jen ve svůj prospěch, a to na úkor zastupovaných občanů a proti zájmu zastupovaných občanů!

RADAR NA HRAD (Kritik, 26. 10. 2007 19:50)

Vážení, a to je zase co? Z těch Vašich stránek a nápadů člověk nevychází z údivu! Co si ještě vymyslíte? Jednou je to právo veta, podruhé že kapitalismus je totalita stejně jako komunismus, potom že každý má právo na základní životní potřeby, ale také základní prac. povinnost...

Nyní radar na hrad? Asi na Hrad? Proč, protože bývalý prezident Havel chce radar? Ale vrátím-li se k základní pracovní povinnosti - nevím, jak ji chcete zavést, vždyť je velká nezaměstnanost, sice nyní se trochu snižuje, ale to především díky spoustě zahraničních dělníků. Přesto bych řekl, že práce není, je málo práce, vše dělají stroje, automaty a řídí dnes už skoro vše počítače.

Tak asi sotva byste mohli chtít, aby byli všichni zaměstnaní.

Odpověď Kritikovi - RADAR NA HRAD (nespokojení, 19. 09. 2007 16:04)

V případě Havla bychom museli razit heslo „radar na Hrádeček!“, pokud by tím ovšem neobtěžoval sousedy. Přeje-li si radar vláda, nechť je radar instalován na Hradě. Vůbec by se měli všichni, kdo si přejí takové atrakce, soustředit do jednoho kraje, kde si jich mohou užívat, aniž tím otravují ty, kdo o ně nestojí...

Nezaměstnanost je uměle vyvolaný jev. Chce-li např. někdo shrábnout veškerý užitek (zisk) z výroby chleba jen pro sebe, přirozeně nikomu jinému pečení chleba nechce dovolit, popř. chce mít jen minimální počet zaměstnanců, s co nejdělsí pracovní dobou a co nejmenší mzdou, aby z nich vyždímal co nejvíc. Aby se zaměstnanci proti takovým otrokářským způsobům nebouřili, k tomu potřebuje zástup tzv. „nezaměstnaných“, stojících za bránou s čepicí v ruce a škemrajících o jakoukoli práci za jakýchkoliv podmínek. Odbyt má zajištěn tím, že spotřebitel si chleba koupit prostě musí, aby nezemřel hladem. Prodává jej tedy za co nejvyšší cenu, kterou si spotřebitel ještě může s odřenýma ušima dovolit. Nižší cena by mu totiž utrhla chamtivé srdce, přemrštěná cena by způsobila jeho krach, neboť by ji spotřebitel nemohl zaplatit, umřel by hladem a bylo by po odbytu.

Zkrátka, v současných sociálních poměrech je lidské ego zainteresováno na parazitním uvažování. V daném případě je egoismus zaměstnavatele (výrobce či překupníka) zainteresován k vydírání zaměstnanců i

spotřebitelů, tj. k udržování vydíraných lidí na animální životní úrovni. Extrémní příklad takových poměrů můžeme dnes zaznamenat na východě, zejména v Číně, kde za nelidských podmínek musí pracovat i děti.

Ve snaze držet krok s východními tygry (jejichž otrokářskou produkci přece nemusíme z humánních důvodů na naše trhy vůbec pouštět), počíná se u nás (ale také v celé západní Evropě) projevovat tendence k „utahování šroubů“ (zvyšování cen, prodlužování pracovní doby, prodlužování důchodového věku, rušení zaměstnaneckých výhod, zavádění nových a nových poplatků atd. atd.). Neskutečně provokativním je např. uvažování našeho současného ministerstva zdravotnictví o prodloužení pracovní doby lékařům, aby prý neměli tolik přesčasů. Pokud se to ujme, bude následně prodloužena pracovní doba všem, aby lékaři nebyli diskriminováni. Tím také narostou řady nezaměstnaných, umožňujících další utahování šroubů, k čemuž má přispívat také invaze zahraničních dělníků, prchajících z animálního východu na západ. Západní veřejnost, toužící po klidu (ti kteří západní životní standard vybojovali již vymřeli), bude dohnána k bouři, až už bude pozdě (až už nebude kam prchnout).

Trojčlenný sociální organismus neusiluje o to, aby byli všichni zaměstnaní, ale o to, aby všichni měli garantován lidsky důstojný život (základní životní potřeby), aby však těchto garancí nevyužívali jedni na úkor druhých (základní pracovní povinnost). Za takových okolností je lidské ego zainteresováno na jiném uvažování: „Proč bych já měl pracovat v pekárně denně „od nevidim do nevidim“, aby měl i můj nezaměstnaný soused garantovaný chléb? Ať pracuje také! Dnes já, zítra on!“

Vše je dáno způsobem myšlení.

Nedostatek přesných informací (Standa, 05. 11. 2007 22:19)

Připadá mi pro rozhodování jako nejdůležitější, aby byl dostatek přesných informací. Víím, že něčemu porozumí jen odborná veřejnost. A jsou tady i některé informace utajované a informace přísně tajné, které se týkají obrany státu a ty se bohužel asi nemohou k laikům a občanům dostat. Takže nakonec laici a občané vlastně ani nesmějí všechny zásadní informace ani dostat. No je to s těmi informacemi také pěkně zamotané.

Ale samozřejmě, že v první řadě jde o to, KDO smí rozhodnout, zda občané či jejich zastupitelé. A jestli občané v referendu, tak jste tuto debatu ještě vyostřili tím: Pouze v místních referendech nebo celorepublikovém? Kolik obcí byste považovali za dostatečné pro odmítnutí stavby? A v dané obci by jako odmítnutí měla být nadpoloviční většina, nebo dvou třetinová většina? Ze všech občanů dané obce nebo ze zúčastněných? To jsou dosti podstatné věci. Věřil bych lidem obecně, trochu bych se bál svěřit občanům moc do obcí. Nevím, nerozumím tomu až tak. Myslím si, že když se lidem dají korektní a přesné informace, rozhodnou se správně. Proč ale vláda lidem tyto informace nedává?

Lze snad za kvalitní informace považovat hysterickou kampaň plnou urážek na adresu odpůrců radaru v podání marketinkového specialisty firmy American Tobacco Company pana Tomáše Klvani? Odpůrci radaru jsou označováni nejrůznějšími –ismy. To nepovažuji za seriózní debatu.

Je tu volání po věcné a konstruktivní diskusi. Ale má snad být základem k této celonárodní diskusi státní úplatek ve výši 1,2 miliardy korun pro vybrané obce v sousedství uvažovaného radaru? A kdy dostanou obdobné peníze i další obce v ostatních zanedbaných regionech? A nebylo by pro vládu levnější uspořádat referendum

Odpověď Standa: Nedostatek přesných informací (nespokojení, 10. 11. 2007 20:14)

Dostatek pravdivých informací je skutečně základním předpokladem správného rozhodování. Chceme-li pak někoho z rozhodování vyloučit, můžeme argumentovat jeho neinformovaností. Pak se ovšem musíme nějak vypořádat s námitkou, proč vlastně není informován. Pokládáme-li se za informované, co nám brání v tom, abychom informovali ostatní? Naše odbornost a jejich neobornost? Což odbornost a neobornost není tímtež jako informovanost a neinformovanost? Z věci je zřejmé, že tzv. odborná veřejnost nemůže neinformování ostatních zdůvodňovat jejich neinformovaností (neoborností). Jak tedy za daných okolností neinformování zdůvodnit?

Zde je vítaným důvodem tzv. „nutnost utajení“. Představme si např., že máme souseda holubáře, který před námi tají technologii svého úspěšného chovu. Zde opravdu nijaké právo na příslušné informace nemáme. To je zcela jeho věc. Jakmile však soused pojme úmysl postavit svůj holubník na našem dvorku, tu již máme právo jeho úmysl rovnou kategoricky odmítnout, nebo žádat informace o jeho důvodech.

Jestliže nám soused tvrdí, že to je v našem vlastním zájmu, ale nemůže nás blíže informovat, neboť to souvisí s utajováním jeho úspěšného chovu, tu opět máme právo jeho úmysl kategoricky odmítnout, nebo žádat informace. Nyní ovšem máme právo žádat informace o jeho chovu, neboť svůj chov spojuje s naším dvorkem. Abychom mohli správně posoudit, zda tu taková souvislost skutečně je nebo není, nemůže už před námi utajovat vůbec nic. V opačném případě je namísto otázka: Kam ho pošleme? Na svůj dvorek, nebo jinam? Tak je tomu i s utajovanými informacemi týkajícími se obrany státu! Nemohou-li se k laikům a občanům dostat, proč je otravujeme sdělením, že existují. Představme si, že nás na ulici osloví neznámý člověk s tím, že ví něco, co my vědět nesmíme. Kam ho pošleme? Proč nás otravuje? Vyleze-li z něho, že se tím chce dostat na náš dvorek, uděláme nejlépe, když ho přetáhneme klackem. Věci v tomto směru nejsou nijak složité. Pokud po nás nikdo nic nechce, ať si utajuje, co chce. Pokud po nás něco chce, potud je povinen nás informovat o všem, co s námi souvisí.

Žádné tajemství není absolutní. Může-li být do něho zasvěcen soused holubář, mohu být (ba musím být) do něho zasvěcen i já, žádá-li po mně umístění jeho holubníku na mém dvorku. Buď toto tajemství ponese oba, nebo jeho holubník nebude na mém dvorku. Ten jediný, kdo tu o umístění sousedova holubníku na mém dvorku rozhoduje, jsem pouze a jen já sám (nikoli můj zástupce, obec, stát, OSN, NATO či sám Pánbů, či jak se který dotěra nazve). Má-li stát sousedův holubník na obecní půdě, pak o tom může rozhodnout pouze obec (nejlépe právem veta, v současných podmínkách alespoň referendem).

Radar ovšem není holubník, radar ovlivňuje široké okolí, které zahrnuje více obcí. V takovém případě nechť o jeho umístění v dané lokalitě rozhodnou obce, kterých se to týká (nejlépe právem veta zástupců obcí, kteří byli svými občany pověřeni ke konkrétnímu stanovisku, v současných podmínkách alespoň referendem občanů všech zainteresovaných obcí). Jako strategická zbraň však radar ohrožuje svou existencí celý stát, který vystavuje možnosti napadení. V této souvislosti nechť rozhodne celostátní referendum, které ovšem bude rozhodovat jen o tom, zda radar chceme nebo ne, nikoli o tom, kde bude stát. V takovém případě ovšem mají stejné právo o radaru rozhodnout také bezprostřední sousedé našeho státu (Rakušané, Němci, Poláci, Slováci). Otázka, jaká většina má v případě referenda rozhodnout, nechť je zodpovězena rovněž referendem (v TSO by věc vyřídilo jedno právo veta jednotlivého občana, takže by odpadla veškerá ostatní agenda). Jak je možné věřit lidem obecně a současně se bát svěřit občanům moc do obcí, zejména jsme-li přesvědčeni, že když se lidem dají korektní a přesné informace, rozhodnou se správně.

Rozhodující je zde Vaše otázka: Proč vláda lidem tyto informace nedává? Pravíte-li, že je tu volání po věcné a konstruktivní diskusi, pak jsou zde koně postaveni za vůz. Ten, kdo se tu má dovolávat věcné diskuse je přece soused holubář, nikoli my! Nedovolává-li se jí, pak se s ním nebudeme bavit, a jeho holubník na našem dvorku nebude. Tak tomu musí být i s radarem. V opačném případě by totiž šlo o teror nebo korupci (soused nám vnutí svoji vůli násilím nebo nás prostě podplatí).

Kdo tu hovoří? (Karel Svoboda, 01. 12. 2007 14:58)

Dobrý den, rád pročítám Vaše pozoruhodné, značně pronikavé a neméně radikální odpovědi a doporučení. Proč však není na stránkách uveden žádný kontakt, emailová adresa, natož jména (když už nejsou pod odpověďmi). Není tu nic podrobnějšího o onom sdružení, (třeba i o tom, jak se případně stát jeho členem atd.) To vše mimo jiné působí jaksi nevěrohodně. Mluvíte o to, a právem myslím, že lidstvu přinášejí podstatné myšlenkové podněty vždy konkrétní jedinci, ale sám (sami) se označujete pod osobní reakci jako celé "obnovené fórum" atd. Proč ta schovávačka? Zajisté nemusí jít až tak o to, kdo danou myšlenku vymyslel, ale nemáte se za co stydět.. K.S.

Odpověď K.Svobodovi (Kdo tu hovoří?):

Olomoucká iniciativa není právním subjektem, ale vznikla volně uveřejněním Programového prohlášení TSO na internetu. Tento krok představuje jakýsi ústupek sociálního pesimismu sociálnímu optimismu. Olomoucká iniciativa tak představuje spolupráci obojího. Sociální pesimismus neočekával nijakou odezvu na Programové prohlášení TSO a proto nemůže být zklamán, sociální optimismus očekával odezvu větší. Sociální pesimismus si mj. vyhradil prezentovat ideje a argumenty TSO na webové stránce zcela neosobně, s tím, že pokud někoho přece jen zaujmou a vyžádá si osobní přístup k věci, pak mu bude vyhověno. To se

také stalo na základě Vašeho příspěvku a požadované údaje jsou uvedeny hned v úvodu před Programovým prohlášením. Tam také uvedeme emailovou adresu, na níž lze s případnými zájemci domluvit případné přikročení k založení regulérního sdružení i formálně. Také naše odpovědi na příspěvky budou nadále již signovány. Bylo by ovšem smutné, kdyby naše argumentace nezískala na věrohodnosti sama sebou, ale tím, že je známo jméno osoby, od níž pochází... -zmp-

Vytváření nepřítele. (hero, 26. 9. 07) (MilanP, 06. 01. 2008 16:02)

Zde stačí obyčejný selský rozum. USA mají silnou potřebu kontrolovat a diktovat celému světu. Je až zarážející, že spousta lidí není schopna prohlédnout tu pokryteckou politiku USA. Stát - bez historie, občané - náplava z celého světa (ta horší "elita" lidstva). Není vůbec náhoda, že vychází na světlo mnoho kauz, které vyvolaly války nebo jen dílčí konflikty a přitom zcela vymyšlené. Jsem z Brd. Zažil jsem zde Sovětskou armádu. Z obrovského komplexu vycházeli pouze důstojníci na nákupy s manželkami a obyčejní vojáci jako nosiči tašek. Moc se o nich nevědělo. Až sem přijdou amíci a lidi pocítí tu nadřazenost, kterou jsou schopni dávat silně najevo (viz. Japonsko, Německo za II. Sv.v. si stěžovali na jejich chování dokonce v Austrálii i Anglii), pak snad procitnou i zastánci radaru. Radar v Brdech je nesmysl v tom pojetí, jak jej prezentuje americká strana a ODS. U am. strany mě to nepřekvapuje, ale u ODS...(vlastně taky ne). Pokud se týká utajování kolem radaru, je to stupidní výmysl. Tam se může utajovat max. frekvence, výkon, vyzařovací laloky radaru i VEDLEJŠÍ a to jsou věci, které nás brdské nejvíc zajímají. Navíc v prostoru, kde má radar stát se již německá firma dávno podílí na pracích souvisejících s jeho výstavbou. Tak vlastně ani o nic nejde, co se bude týkat referenda.

HAARP (Jan, 24. 03. 2008 17:03)

Vážení nespokojení, děkuji za odpověď. Díval jsem se na pořad v TV, kde mluvil bývalý prezident, chartista p. Havel. Zase jsem se musel rozčilit, když jsem slyšel jeho propagandu. Prý v zakládajícím dokumentu NATO je napsáno, že smluvní strany si mohou vytvářet individuální partnerství, nikoli výlučně jen všichni společně. Bilaterální vztah s USA prý není v rozporu se severoatlantickou smlouvou. Tedy tím rozbíjí přátelství evropských partnerů. Co to je za partnerství, když partner vám chodí ještě za někým jiným? Tedy - má k tomu ČR důvod? On ten partner může mít důvod. Může se ČR cítit ohrožena! Ale je to hodně na ostří nože! A pak mne rozčílilo toto, cituji - PRÝ: „Američané od nás chtějí maličkost, my začínáme dělat drahoty. Máme šanci vyjít vstříc našemu spojenci. Pacifisté proti radaru páchají něco stejně nebezpečného, jako byl pacifismus před mnichovskou dohodou v roce 1938“...

Cožpak pacifisté z roku 1938 se dají přirovnat k lidem, kteří jsou proti radaru a nejsou vůbec pacifisty? Prostě nevěří americké válečné politice a jejich válečným krokům ve světě!

Havel, jako obvykle klame, a pokud se nepletu, schvaloval bombardování Kosova, pokrytecky nazvané mírové bombardování! Jednak Havlovi už nevěřím ani slovo, myslím si, že je to člověk koupený Američany, který jim sloužil nejen jako chartista, ale slouží oddaně a vazalsky dál. S jejich pomocí nadělal nám všem spoustu škody: zničil domácí hospodářství, vojenský průmysl, propustil zločince, odstavil Alexandra Dubčeka, který prostě měl být po tzv. listopadové revoluci 1989 prezidentem. To jim nemůžu zapomenout, já totiž Dubčeka měl a mám opravdu rád. Kdo tehdy znal Havla a jeho hry?, o kterých se raději ani kritika moc nevyjadřuje, a když tak jen taktně a velmi okrajově!

Ale k tomu radaru - existují totiž méně známá fakta. Prostě to nějak prosakuje na veřejnost. A faktem je, že během studené války Sověti i Američané intenzivně pracovali na ovlivňování lidské mysli pomocí drog, elektrošoků i rádiových vln. Cituji z běžně dostupných textů na netu:

Tato zkratka znamená High-frequency Active Auroral Research Program, tedy vysokofrekvenční aktivní polární výzkumný program. Systém pokrývá plochu asi 13 hektarů a je tvořen 180 anténami (12 krát 15 řad), z nichž každá má dva dipólové přenašeče o výkonu 10 000 W. Celá soustava má tedy výkon 3,6 MW (3,6 miliónu wattů). Antény mají dvě kmitočtová nastavení, a to 2,8 až 7 MHz a 7 až 10 MHz. HAARP tedy vysílá elektromagnetické vlnění do ionosféry, přičemž využívá některé její charakteristiky. Ionosféra funguje především jako gigantická "anténa", pomocí níž lze signál zaměřit na kterékoli místo na Zemi. To ovšem není všechno. Za určitých meteorologických podmínek (ty se neustále mění, ale dají se předpovídat) lze

ionoféře "ukrást" značné množství elektromagnetické energie, která je tam díky iontům rozmístěna v těžko představitelném množství. Pokud bude celý výkon HAARPu za vhodných podmínek zaměřen na jediný bod oblohy, původní signál se zesílí až tisíckrát, což znamená výkon 3,6 GW, tedy 3,6 MILIARDY wattů. Abyste si udělali představu, tak je to zhruba dvojnásobek výkonu všech vodních elektráren v České republice dohromady.

Oficiálně se jedná o program výzkumu ionosféry, ale prakticky všechna známá fakta svědčí o tom, že HAARP je zbraň, nebo alespoň vojenské zařízení. Pravdou ovšem je, že ionosféry se docela jistě týká, ale spíše ve smyslu systému nesmrtící zbraně. Základna HAARP se nachází na Aljašce v oblasti Gakona, což je necelých 150 mil severovýchodně od města Anchorage. Další, poněkud menší zařízení takového typu je v místě jménem Arecibo v Norsku, třetí je v Portoriku. Podle některých zdrojů jsou další na jižní polokouli (snad dokonce poblíž jižního pólu). Kromě toho je po celé Zemi rozmístěno několik desítek dalších atmosférických "hořáků" mnohem menších rozměrů.

Je třeba podotknout, že prakticky identický systém pro přenos energie vzduchem navrhoval počátkem 20. století geniální Nikola Tesla, ale v tehdejší době nenašel pro své progresivní názory příliš pochopení. Byl osočován, že většina jeho vynálezů slouží k válčení a tak patent jako mírové využití takových možností rozeslal 6-ti největším velmocem světa a z jeho projektu se použilo jen šíření elektromagnetických vln ionosférou, které známe do nynějška a všechny radiové vlny se šíří právě touto vrstvou atmosféry. V roce 1993 na Aljašce začala růst síť antén "trošku" podobná síti z Teslova patentu. Tím ale podobnost končí, hodně spisů se po jeho smrti "ztratilo" a navíc i sám N. Tesla existenci ionosféry dokonce popíral. (Ionosféra, tedy řídká část atmosféry ve výšce zhruba od 80 kilometrů nad povrchem, obsahuje velké množství nabitých částic (iontů) a kromě jiného umožňuje šíření různých rádiových signálů.)

Kořeny projektu HAARP sahají do roku 1983, kdy Bernard Eastlund, majitel ropné společnosti ARCO (Atlantic Richfield Oil Company), vzkřísil staré Teslovy teorie o řízení energií, získal patenty na jejich nové využití a přesvědčil americké ministerstvo obrany, aby se jimi zabývalo. Eastlund pak založil divizi APTI (ARCO Power Technologies Inc.), která od roku 1991 pracovala na HAARPu. První ostrý test proběhl v prosinci 1994 a od té doby je systém spouštěn nejméně jednou za měsíc.

Součástí zařízení je mnoho přístrojů, které sledují účinky takových oscilací na ionosféru, ale třeba i radar, který když spatří letící objekt, antény automaticky vypne, protože střet takové energie například z letadlem by byl kritický pro přístroje na palubě.

Nabízí se samozřejmě otázka, k čemu může sloužit vlna s energií miliard wattů. Oficiální stanovisko mluví pouze o výzkumu atmosféry a vesmíru. Tomu ovšem věří jen málokdo. Objevila se řada teorií o skutečném poslání HAARPu; pomínu-li nápady typu zbraně proti mimozemšťanům, pak lze uvažovat zhruba o následujících aplikacích, které jsem seřadil podle jejich pravděpodobnosti.

Zahorizontální radar...

Radiolokátory typu Over-The-Horizon již fungují řadu let, bohužel však stále vykazují tentýž zásadní problém. Jejich přesnost totiž klesá exponenciálně se vzdáleností, takže sice vidíte za obzor, ale skutečná pozice cílového objektu může být klidně o desítky kilometrů odlišná. Z tohoto důvodu je také zcela nemožné podle OTH radaru cokoli zaměřovat. Na druhou stranu, nespornou výhodou je možnost zachycení letounů STEALTH, alespoň tedy první generace. Například letoun [F-117](#) je vytvořen tak, aby se od něj radarové vlny odrážely směrem vzhůru, a nikoli zpět k vysílači. Paprsek zahorizontálního radaru však letoun zasahuje shora, a odraz zpět nahoru je ta nejlepší možná varianta. Uvážíme-li obrovský výkon HAARPu, pak máme zřejmě co do činění s radarem, který může vytvořit klidně i radarovou "mapu" celé planety.

...nebo ještě něco víc?

Někteří odborníci zastávají hypotézu, že obrovský výkon HAARPu by dokázal "protlačit" elektromagnetické vlny nejen vzduchem, ale i skrz vodu a dokonce i pevné látky. Nabízí se tak řada možností: komunikace s ponořenými ponorkami, "rentgenové" snímkování Země (šlo by o jakýsi gigantický tomograf), pátrání po podzemních úkrytech, ložiscích surovin či ponorkách. Často se mluví také o detekci aktivity jaderných zařízení, a to hlavně i reaktorů, případně o monitorování veškeré rádiové komunikace na Zemi.

Štít...

Už Nikola Tesla navrhoval vytvoření "elektromagnetického štítu", který by nepropustil žádné cizí těleso (rozuměj zbraň). Je známo, že vědci v SSSR se zabývali myšlenkou ničení balistických raket pomocí

ionizace atmosféry, jejíž fyzikální vlastnosti se tímto pochopitelně okamžitě mění. Pokud by k něčemu takovému došlo v dráze letu rakety, následovaly by turbulence a poruchy aerodynamiky, které by při obrovské rychlosti rakety nevyhnutelně způsobily její zkázu. HAARP by tedy mohl vytvořit jakýsi protiraketový "deštník", jehož účinnost by byla stoprocentní.

...a meč

Výborně, a proč zůstat u obrany? Co kdybychom nečekali s "deštníkem" na útok, ale namísto toho tím "deštníkem" nepříteli vzali po hlavě, aby k útoku vůbec nedošlo? :-) HAARP by mohl bez problémů fungovat jako emitör elektromagnetického impulsu, který by svým monstrózním výkonem doslova "usmažil" elektroniku jakékoli družice, zbraně či komunikačního prostředku.

Poručíme větru, dešti

Ovlivnění počasí je ve skutečnosti docela jednoduché. Přípravy takových systémů proběhly už v 50. letech; roku 1976 podepsalo přes 60 států dohodu o zákazu geofyzikálních zbraní, která ovšem platila na dobu určitou, a to 20 let. HAARP může ionizací či ohřevem atmosféry výrazně ovlivnit proudění vzduchu, a tak způsobit třeba bouřku, tornádo, extrémní vedra či mrazy. Například je možné kdekoli na světě vyvolat umělý blesk, mnohem silnější než kterýkoli přírodní; vždyť to dokázal zmíněný Nikola Tesla již na přelomu 19. a 20. století. Teoreticky by snad šlo (ale to už je hodně přitažené za vlasy) zasáhnout také podzemní vrstvy magmatu, a tak způsobit zemětřesení.

Kontrola magnetosféry

Ačkoli většina lidí má alespoň nějaké tušení o souvislosti a podobnosti elektrického a magnetického pole, málokdo už ví, že zkrat může nastat nejen v poli elektrickém, ale i v magnetickém. Přesněji řečeno, nejde tu o "zkrat" v pravém slova smyslu, spíše o jeho magnetický ekvivalent (ale z nedostatku jiného výraziva tomu můžeme klidně říkat zkrat). Tady už ale potřebujeme dva kousky zařízení typu HAARPu, mezi nimiž musíme vytvořit spojitě elektromagnetické vlnění. Pokud je správně modulováno a má dostatečně velkou energii, způsobí fázovou interferenci, tj. magnetické pole Země a HAARPu se vzájemně vynulují. Přírodní magnetické pole chrání povrch planety před účinky tzv. slunečního větru, a to tím, že protony tvořící tento "vítr" odklání a zpomaluje. Absence magnetického pole způsobí, že tyto protony začnou předávat svoji energii atmosféře; dojde k mohuté ionizaci, což bude mít zcela fatální vliv na veškerá zařízení využívající principů elektromagnetismu.

Ovládání lidí

Během studené války Sověti i Američané intenzivně pracovali na ovlivňování lidské mysli pomocí drog, elektrošoků i rádiových vln. Teoreticky by HAARP mohl vlnami na frekvencích odpovídajících frekvencím lidského mozku působit na chování lidí, a to i na poměrně rozsáhlém území. Protože předpokládám, že tato problematika bude někoho zajímat, tak jsem jako doplnění článku o HAARPu vypracoval [stručný dokument o mozkových vlnách](#).

Mozkové vlny:

Lidský mozek lze chápat (mimo jiné) jako emitör elektromagnetických vln. Každý jistě zná zařízení zvané EEG (elektroencefalograf), které dokáže tyto impulzy zaznamenávat a měřit. Odborník dokáže z výsledků EEG relativně přesně určit psychický stav člověka a rozpoznat většinu psychických chorob.

Elektromagnetické vlny vysílané mozkiem pokrývají spektrum nazývané často ELF (Extreme Low Frequencies, tedy extrémně nízké kmitočty) a vymezené přibližně od 0,5 do 40 Hz. Slovo "přibližně" by mělo správně být tučně, kurzívou a třikrát podtržené, protože je samozřejmě u každého jedince zcela odlišné (to zatím brání širšímu používání detektorů lži na bázi EEG). Spektrum ELF se dále dělí na čtyři části, které charakterizují čtyři stavy (hladiny) mysli.

Beta (13 až 40 Hz)

Jedná se o "normální" hladinu, v níž se nacházíme po drtivou většinu bdělého stavu. Kolem maximálních frekvencí (přes 30 Hz) se nacházejí tzv. negativní pocity (podráždění, agrese, vztek, strach, stres).

Alfa (8 až 13 Hz)

Uvolněný, ale soustředěný stav. Do něj se lze dostat především hypnózou nebo meditací, ale někteří lidé jsou toho schopni pouhým přetočením očí směrem vzhůru. Informace, které jsou nám sděleny v alfa-

hladině, se do paměti zapisují velice spolehlivě a pevně (jedná se o druh podprahového vnímání - člověk si neuvědomuje proces učení, ale jen jeho výsledky).

Théta (4 až 8 Hz)

Stav velice hlubokého soustředění, kterého lze docílit pokročilou meditací nebo intenzivně prožívanou modlitbou. Pokud máte zájem jej vyzkoušet, dobrou možností jsou východní systémy cvičení typu jógy nebo tai-či.

Delta (0,5 až 4 Hz)

Donedávna platila teze, že hladina delta se dostavuje pouze během nejhlubšího spánku. Nejnovější výzkumy však ukázaly, že ti nejmoudřejší kněží asijských náboženství (např. někteří jogíni nebo lámové) jsou schopni se do ní dostat sérií fyzických a psychických cvičení, a nejen to. Dokáží v tomto stavu dokonce komunikovat s okolím a po "probuzení" si vše jasně vybavují.

Co se týče ovlivňování činnosti mozku elektromagnetickým vlněním - zcela jistě je možné, a dokonce se celkem běžně provádí. Mám tím na mysli tzv. psycho-walkmany, které se již několik let velice úspěšně prodávají, u nás však bohužel patří ke kriticky nedostatkovému zboží. Na pohled skutečně připomínají přenosné přehrávače kazet, ale jejich "sluchátka" jsou ve skutečnosti dva póly malého vysílače na frekvenci okolo 10 Hz. Správně, jedná se o alfa-vlny. Stačí si psycho-walkman nasadit, spustit jej a uklidnit se; za několik sekund bude váš mozek "naladěný" na příslušnou frekvenci a vy se ocitnete ve stavu alfa.

Jen velice těžko by bylo možné člověka "zpracovat" natolik, aby jej následně bylo možné dálkově ovládat, jak si to představuje Gordon Thomas v románu "Hlasy v tichu". Vyšší stavy mysli ještě neznamenaají, že jedinec zapomene na své zásady, názory a přesvědčení. Jako větší problém bych viděl spíše ten úplně nejnižší stav mysli, tedy frekvence přes 30 Hz. Spolu s autory thrilleru Net Force - Bod zlomu (Tom Clancy, Steve Pieczenik a Steve Perry) pokládám za velice pravděpodobné, že elektromagnetickým vlněním na těchto kmitočtech by opravdu šlo vyvolat (a to i u většího množství osob zároveň) strach nebo agresivitu. Jistě není třeba podrobně popisovat, jaký efekt by měl hromadně vnímaný pocit strachu na armádu připravující se k boji.

V souvislosti s HAARP bylo přihlášeno několik strašlivých APTI patentů (US patentový úřad je přístupný via internet), které popisují skutečnou hrůzu, jíž lze tímto systémem dosáhnout. HAARP tedy vysílá elektromagnetické vlnění do ionosféry. Pokud by radar působil na frekvenci 13 až 40 Hz což je hladina mozkových vln beta - tam se nacházejí tzv. negativní pocity (podráždění, agrese, vztek, strach), princip tzv. psychowalkmanu - pak tady budeme chodit a s nepřítomným hlasem monotónně říkat: kachny, kachny, kachny, kachny ... :)

A to vše se dá na takovém zařízení, které tu bude, generovat.

Nebo to tam bude prostě jen nějak schované. Kdo najde v nějakém složitém přístroji velkém jak nákladní auto nějaký malý generátor těchto silových vln?

A Havel nám tady bude moralizovat! Radar není žádná maličkost. Ani odborníci nepoznají, co skutečně dokáže. Natož diletanti jako on, kteří nám tady budou vykládat o tom, jaká je ten radar prý vlastně prkotina!

Opak je však asi pravdou!

Co ten údajný radar dokáže skutečně a co tím skutečně tyto vládnoucí kruhy sledují - to nám samozřejmě vojenští zástupci USA asi sotva prozradí!

Co ten Havel, který už umí jen dokola omílat své bláboly, chce zase prosazovat? Zase chce dál ničivě zasahovat do našich životů!? Chce ničit životy nejen nám, ale i přicházejícím novým lidem, novým generacím?! Není to darebák jeden!? A tváří se jako lidumil a neviňátko, jako kdyby neuměl do pěti napočítat. Tak krrrásně nám to svým rrráčkováním vysvětlil, že? Jak prrrro malé děti... pohádku na dobrrrrou noc...

S pozdravem nazlobený a rrrrozčilený Jan

radar (Jan, 04. 04. 2008 18:16)

Tak, a je to tady. Nevěřil jsem, že by vláda šla proti 2/3 občanů. Stále kuli pikle a připravovali za zády občanů, na náklady občanů a proti zájmu občanů dohodu o radaru. A včera na summitu NATO v Bukurešti se prý „překvapivě jako jeden muž“ NATO postavilo za radar USA v České republice!

Prý čeští diplomaté neskrývali nadšení!!!

Prý to je manželství mezi USA a Evropou...

Nevím, co by pomohlo, aby se toto klamání občanů zastavilo. Před pár dny všechny země NATO byly proti radaru – a nyní všichni podporují radar USA.

Tady musí probíhat pěkně tajná zákulisní jednání. Nechci říkat, že se uplácí či hrozí i likvidací. Ale vůbec bych se nedivil. Jde těmto grázlům o hrozný prachy a vlastně moc nad Evropou nebo dokonce i světem.

Jaký by tu byl možný postup, legální cestou?

Zažalovat stát za asociální jednání? Podat trestní oznámení na vládu, na konkrétní podpisovatele těch dokumentů, za ohrožování života, za vlastizradu a vlastně i za válečné ztráty na životech majetku a za utrpení a hrůzy, které nás budou čekat po boku USA! Díky těmto zrádcům, kteří podepsali a sloužili cizím zájmům, ale ne vlastním občanům!

Odpověď Janovi (radar):

Zde je jen jedno jediné řešení: TSO!

radar (Jan, 07. 04. 2008 11:47)

Je zvláštní jev: Lidem nevadí, že se dva nejmocnější diktátoři světa (snad kromě Číny) baví o tom, zda v Čechách radar bude nebo. A jeden druhému velkoryse povoluje kontroly na území naší republiky.

Kde to žijeme? Mám z toho spíše dojem, že se tu jedná o nás bez nás jako za Mnichova! Prý: To jsou jednání těch dvou velmocí, a že prý bez našeho souhlasu se na rozdíl od Mnichova nic dít nebude!

Jenže já nevidím rozdíl v tom, že by se dnešní vláda zachovala jinak, než ta za Mnichova. Ta to dostala příkazem, a ta dnešní to dostane jako doporučení a zachová se tak, jako kdyby to příkazem dostala! Takže jaký rozdíl!?

Politici argumentují tím, že třeba v Japonsku jsou také americké vojenské základny a přibývají tam další... Já na to říkám: No a co? Jestli si Japonci mohou rozhodovat o svém území, tak my si rozhodujeme o svém a neopičme se či neargumentujme tím, že někde jinde je to také.

To není žádný důkaz správnosti či svébytnosti!

Jak je česká zahraniční poplatná vazalství USA a jak je tendenční je vidět na různých reakcích „nezávislých médií“ typu: „Rusko má kontroverzní požadavky..., chce provádět inspekce a mít přístup k tomu, co radar dělá“.

Takže - jestliže Rusko chce mít přístup k informacím, co se děje na radarové základně, tak to je považováno skoro za drzost a nehorázný požadavek válečných Rusů na mírumilovných Američanech. Tady fakt někdo schválně a vědomě staví koně za vůz. Rusové se přece jen brání a vlastně bojují i za nás, aby byla alespoň nějaká kontrola toho, co Američané na základně budou vyvádět! Stejně jakékoli zneužití radaru např. v tom již zde zmíněném systému HAARP bude sotva možné zjistit nějakou kontrolou.

Američtí nohsledi bijí na poplach a křičí do světa: „Jen ne trvalý pobyt ruských vojáků na našem území!“ O pobytu těch amerických se však takto vůbec nemluví. O ruských kontrolorech americké základny se mluví jako o hrozném nebezpečí!

elmg. záření (Jan, 11. 04. 2008 07:56)

Stále častěji se objevují informace, jak škodí i obyčejné mobily – jejich záření! Stejně tak škodí i záření z BTS (Base Transceiver Station), které jsou dnes ve velkých městech na vyšších střeších na každém kroku. Mrkněte se na www.svod.cz, jak v posledních letech prudce roste výskyt rakoviny mozku a rakoviny prsu. Nejde tedy jen o mobily. V Praze byl v roce 1993 spuštěn Žižkovský vysílač a 5 let poté tam začal výskyt rakoviny růst prudčeji než ve zbytku ČR a v současnosti je v Praze počet případů nádoru na mozku a prsu dvojnásobný než začátkem 90. let. A takový vysílač je nic proti radaru!

Mimochodem: NATO ústy generálního tajemníka Wenera v roce 1990 přislíbilo Rusku, že se nebude rozšiřovat za hranice SRN. Rusko se stáhlo ze svých základen, kdežto USA porušily všechny dohody a mají

nové základny mj. v Rumunsku, Bulharsku, Kosovu a Metochii... Radar patří do systému taktického prvního úderu, respektive obrany systémů, které tento první útočný akt provedly. Je to tedy jednoznačně útočný zbraňový systém, který umožňuje využití i mimo první úder a může sloužit i jen k obraně bez vlastního útoku! Ale logicky vzato: radar není prvoplánově obranný systém! Stává se automaticky prvním cílem v případném vojenském konfliktu! V takovém případě jsme všichni okamžitě zataženi do vojenského konfliktu!

pražské povstání 5. 5. 1945 (Jan, 23. 04. 2008 17:04)

Asi jste zachytili informaci, že v pondělí 21. dubna při návštěvě Míšova sdělil starostům několika podbrdských obcí velvyslanec Spojených států Richard Graber, že česko-americká smlouva o zřízení protiraketového radaru v Brdech bude podepsána 5. května při pobytu americké ministryně zahraničí Condoleezy Riceové v Praze.

Poláci nejspíš tak měkkí nebudou a odmítnou radar i základnu. Tady 2/3 občanů radar nechťejí. Mj. jedním z důvodů bylo, že není pod kontrolou NATO. Umožněná kontrola a souhlas NATO ovšem neznamenají, že už radar chceme. To nám podsouvají.

A že nejde jen o obyčejný radar a o nějaké sestřelování raket, které tudy na USA sotva poletí, tak svědčí to, že zástupci USA údajně prohlásili, že radar v ČR postaví i kdyby Poláci rakety na svém území odmítli! Je tedy evidentní, že cíl výstavby radaru a pobytu vojsk USA v ČR je tedy úplně jiný, než se říká!

Mám ze všeho vývoje dojem, že ti co si zprivatizovali ČR, si základnou USA vytváří pojistku, kdyby se náhodou kolo dějin ve volbách za dva roky pootočilo doleva... Tak jako zaprodanci a zrádci na čele s Bilakem v roce 1968 pozvali Rusy, je nabíledni možnost využít přítomnost USA k ochraně kapitalismu... radar je pouze zástěrka pro přítomnost armády USA v tomto regionu. Nějaký radar nebo rakety jsou zcela zástupný problém. Podstatou je americká vojenská základna, americké vojenské síly, o které se bude opírat tzv. západní kapitalistická "demokracie" a "svoboda" – její americký model v srdci Evropy! Jestliže USA postaví svou vojenskou základnu bez řádného referenda a přes nesouhlas většiny obyvatel odejmou kus teritoria, nebudou to obyčejní okupanti? A jestliže toto divadlo tato vláda nechá takto zinscenovat a proběhnout, nebude to zcela zrádcovská a kolaborantská vláda, která hájí zájmy cizáků na našem území?

Tomu se říká probouzení tradic... Němci, Rusové, Američani... a možná časem dojde i na Čiňany... Apropó... Více nevhodné datum už nešlo vymyslet. Výročí pražského povstání proti okupaci... myslím, že by Praha měla povstat znovu. svobodymilovní lidé mají důvodů více než dost.

Není toto datum výsměchem všem občanům, kteří nesouhlasí s radarem na domácím – svém území?

Strategická poloha je pouze jedním z mnoha účelů toho monstra! Je útočnou zbraní, špionážní, obrannou... ale nikoliv pro náš kontinent.. Slouží vedení války... dokonce za něj lobuje Izrael! Myslím si, že jsme zatahováni do celosvětové války! 11.9. byl Reichstag další světové války v podobě, o jaké se Hitlerovi ani nesnilo... permanentní světová válka s neexistujícím nepřítelem! To je kšeft a radost pro vojenské firmy, to je prostředkem kruhů, které touží ovládnout a které už nyní hodně ovládají svět po absolutní moci nad světem a občany! Omezovat na svobodách vlastní občany ve jménu boje proti terorismu! Všude dát do ulic kamery, které budou snímat lidi úplně tak, že budeme pak viděni jako nazí! A to je jen vrcholek ledovce, jaké zřůdnosti na nás a pro nás tito světovládní šílenci připravují. A vláda ČR se přidává na stranu těchto zločinců! Radují se jen satani, člověk ne... A přitom by stačilo, aby lidi vyšli do ulic a radar tu nebude, kamery, které Vás vysvlečou do naha také ne, vláda, která je schopna zradit lidi, které má zastupovat také ne!! Ale na to mi nyní Češi připadají až moc pohodlní.. Kde je to nadšení z roku 1968, kde je touha po změně z roku 1989? Překvapí nás letos ty osmičky v datu?! Co myslíte? Mělo by přece dojít k nějakému vzepětí zdravých a svobodomylných sil ve společnosti!

Odpověď Janovi (pražské povstání):

Máme za to, že kdyby v posledních volbách nezvítězila ODS, ale ČSSD, vládní jednání o radaru by probíhala úplně stejně a ODS by byla v opozici. Máme za to, že vše co uvádíte je státem organizované loutkové divadlo, určené pro ohlupování davu idejemi „demokracie“. Za kulisami patrně tahají za finanční drátky skuteční páni ČR, nezávislí na občanství ČR.

Datum 5. května sleduje magické cíle, mj. nahradit východní tradici (osvobození Rudou armádou) tradicí západní (osvobození radarem USA). Všechna významná data mají podobný charakter. Dnešní vládcové totiž mají ve svých službách mj. také numerology (jako tzv. poradce).

Lidové nadšení z r. 1968 a z r. 1989 bylo fakticky vyvoláno shora (tehdejšími vládci).

Nebude-li vzepětí zdravých a svobodomyšlných sil ve společnosti usilovat o TSO zdola, bude jako vždy zcela marné... -zmp-

okupace? (ria, 24. 04. 2008 10:26)

Co máte proti základně USA v Brdech? Radujme se! Vzniká ostrůvek skutečné svobody a demokracie na území polototalitního přebyrokratizovaného bolševického Česka! A o jaké okupaci to tady hovoříte? Jaká sem přijde armáda? Těch 150 amerických specialistů na radar na území 40 hektarů? Uvědomte si také nejzákladnější a nejprimitivnější věc: obranný systém, nemůže být, už jen z principu věci, proti nikomu namířen. Od toho začněte a nedělejte ze sebe nevzdělance a z lidí hlupáky, když matete skutečnost! Obranný radar a tolik povyku! Po dvaceti letech od pádu komunismu tady stále přetrvává podvědomá nenávist proti USA a západu, kterou komunisté zaseli do lidí! A tak tomu stále podléháte! A nezapomínáte na to, že o radaru začala vyjednávat ČSSD a když se dostala k moci ODS tak postoj hned obrátila?

I kdyby 99% občanů bylo proti, co může vědět nějaká babka z Brd o nutnosti postavení hráze proti celosvětové hrozbě terorismu? Jen odpovědní profesionálové, kteří mají čas a podklady, aby se s problematikou řádně seznámili, profesionální politikové - jen ti mohou odpovědně rozhodnout!

Ti nesou svou kůži na trh a mají politickou odpovědnost! Jakou odpovědnost má nějaký člověk, který jen tlachá a tváří se, že tomu rozumí, že u radarů např. sloužil atp? No a co? Jakou má běžný člověk odpovědnost? Za nic nenesou odpovědnost! Je mu jedno, jak rozhodne! Jak odpovědná mohou potom být jeho rozhodnutí?

Ani žádné referendum není kompetentní o věci rozhodovat! Jen nechodme na tenký led a nesnažme se stavět proti světovým událostem tak, že se budeme chovat jako slepí. Jediná síla na světě, která je nyní schopna se terorismu postavit - jsou USA! A naše vláda moc dobře ví, co dělá, když s radarem souhlasí! Teprve další generace ocení prozíravé a správné rozhodnutí současné vlády! Jsme příslušníky euroatlantické civilizace a západní demokracie. Máme i své povinnosti vůči svým spojencům. A toto je jedna z nich, poskytnout své území na obranu naší západní civilizace a kultury. Musíme umět nejen brát, ale i dávat.

odpovědnost? (Karel, 26. 04. 2008 17:10)

Rád bych se zeptal, co míníte politická odpovědnost? Politikové jsou odpovědní voličům. Ale co když je vědomě a schválně zklamou anebo jim na voličích vůbec nezáleží? Jakou potom mají odpovědnost? Vůči komu? Jsou nepostižitelní, je vůbec taková odpovědnost vymahatelná? Jestli politik udělá nepopulární opatření, tak bude muset třeba odstoupit. Ale od firmy, pro kterou udělal službu tím, že jí dal velkou státní zakázku nebo jí pomohl dostat se ke státním financím, dluhopisům atp. - takový politik potom dostane po svém odejít třeba haciendu na Riviere i s penzí...

Odpověď riovi (okupace?):

Pravíte-li: Americkým radarem „vzniká ostrůvek skutečné svobody a demokracie na území polototalitního přebyrokratizovaného bolševického Česka!“ pak se musíme ptát: Má snad být svoboda v ČR vyhrazena jen pro „150 amerických specialistů na radar“, nikoliv pro 10 milionů občanů ČR?...

Pravíte-li: „Uvědomte si také nejzákladnější a nejprimitivnější věc: obranný systém...“, pak se musíme ptát: Co je „Nejzákladnější a nejprimitivnější věcí, či obranným systémem?“ To, co takto kategoricky označíte Vy? Nesmíme si snad o tom myslet své? Tak např. štít středověkého rytíře byl určen k obraně (k odražení rány). V případě potřeby ho však rytíř mohl použít i k útoku (zasazení rány). Tato jednoduchá skutečnost zcela vyvrací Vaše tvrzení, že „obrný systém, nemůže být, už jen z principu věci, proti nikomu namířen“. Jedna věc jsou „principy věcí“ a jiná věc jsou principy demagogie, jež se za principy věcí rády vydávají. Proto si především sám vezměte k srdci svá vlastní slova: „nedělejte ze sebe nevzdělance a z lidí hlupáky, když matete skutečnost!“

Tvrdíte-li, že: „Po dvaceti letech od pádu komunismu tady stále přetrvává podvědomá nenávist proti USA a západu, kterou komunisté zaseli do lidí“, pak jste patrně období „reálného socialismu“ nežil. Je sice

pravdou, že komunisté zasévali do lidí nenávist k USA. Je však také pravdou, že tím v srdcích většiny lidí vyvolali opačnou reakci: nenávist k SSSR a sympatie k USA. Vaše slova: „*A tak tomu stále podléháte!*“ dávají obrácený smysl, neboť my už nenávisť k Rusku ani sympatiím k USA nepodléháme. V průběhu 18. let „reálné demokracie“ (nikoli svobody) jsme mohli dostatečně vystřízlivět, tváří v tvář násilnostem a dekadenci, jež USA ve jménu demokracie ve světě i u nás šíří...

Je to právě duch americké „demokracie“, jenž Vašimi ústy neslýchaně arogantním způsobem pohrdá veškerými principy demokracie:

„I kdyby 99% občanů bylo proti, co může vědět nějaká babka z Brd...“ To jsou slova totality, za něž by se nemusel stydět ani Adolf Hitler, Vladimír Iljič Lenin, trpaslík ministra zdravotnictví, či jiní diktátoři, co jich kdy na světě bylo...

Není tedy pochyb o tom, kdo vlastně jsou ti Vaši „odpovědní profesionálové“!

Vrcholem demagogie je Vaše tvrzení, že „*profesionální politikové nesou svou kůži na trh a mají politickou odpovědnost!*“ Je-li profesionální politik hotov vzdát se (za zlatý padák) „koryta“, k němuž se po léta dral, to jeho kůži nijak neuškodí (pokud mu u koryta neztučněla). Ten kdo za jeho neblahá rozhodnutí nese skutečnou odpovědnost (odpovědnost hmotnou), je právě obyčejný člověk (vč. *babky z Brd*), jímž tak nepokrytě pohrdáte, který politikem způsobené škody musí zaplatit. Ten, kdo tu nese kůži na trh je volič darebného politika, jehož vinou je ze své kůže odírán...

Pravíte-li: „*nesnažme se stavět proti světovým událostem tak, že se budeme chovat jako slepí. Jediná síla na světě, která je nyní schopna se terorismu postavit - jsou USA!*“, pak je slepota, ba doslova zaslepenost, evidentně na Vaší straně. Pojmy jako „demokracie“, „svoboda“ atp. mluví o tom, že máme světové události tvořit podle vlastní vůle, nikoli podle předpisu Vašich „odborníků“. V opačném případě můžeme být nemile překvapeni, jako v případě světového terorizmu, za jehož největšího producenta pokládáme především USA. Proto se nedivte, že se nechceme do této mašinérie USA zapojit ani ve jménu pokryteckého boje proti terorizmu. Jednak nejsme blbí a také máme moudrá přísloví, jež nám např. praví: „*Nedělej kozla zahradníkem!*“

Na jedné straně tvrdíte, že „*naše vláda moc dobře ví, co dělá...*“, na druhé straně tvrdíte, že žijeme v „*polototalitním přebyrokratizovaném bolševickém Česku!*“ Podle Vás tedy naše vláda dělá bolševickou-totalitu, která je i Vám podle Vašich slov vlastní: „*Teprve další generace ocení prozíravé a správné rozhodnutí současné vlády!*“ Tato slova jsou jako vystřižená z transparentů bolševického reálného socialismu, slibujícího budoucím generacím „komunistický ráj“. Slibovat cokoli budoucím generacím je velmi vychytralé. Slibující demagog se bude mít v čele mas dobře hned a strádající masy se mohou těšit na budoucnost, kdy ho už nebude a tak se nebude muset nikomu zodpovídat...

Pravdou je, že „*Jsmo příslušníky euroatlantické civilizace a západní demokracie*“ a že „*Máme i své povinnosti vůči svým spojencům.*“ Pravdou však není, že „*jedna z nich je poskytnout své území na obranu naší západní civilizace a kultury.*“

Ideou spojenců (NATO) je, že každý bude bránit „demokracii“ především na svém území, s pomocí ostatních jen bude-li jí třeba. Vaše tvrzení, že obrana západní civilizace má probíhat na území ČR je holý nesmysl. A kdyby radar v Brdech byl naší povinností, pak by se o tom s naší vládou nikdo nebavil a prostě by ho do Brd instaloval se stejnou samozřejmostí, s jakou USA anektují jiné svrchované státy. Pak by ovšem v ČR nějaké demokracie nebyla a nebylo by tedy ani co radarem bránit...

Pravíte-li, že „*Musíme umět nejen brát, ale i dávat.*“ pak odpovídáme: V případě radaru nechceme brát, ale dávat. Rádi se ho totiž vzdáme ve prospěch USA, pražského hradu, či jiného vykuka!... -zmp-

základna neznamená okupaci (ria, 01. 05. 2008 21:44)

Denně jsou na území ČR stovky vojáků z nejrůznějších států. Stejně tak je fakt, že je většinou ani nevidíme, protože jsou ve vojenských újezdech. Sto padesát vojáků – spíše jen odborný personál radaru - se přece nedá považovat za okupační vojska! Máme zde přece absolutně jinou situaci, než před 40 lety. Rusové byli okupanti, diktovali nám, co dělat a co ne. Američané jsou spojenci a ponechávají nám možnost volby.

Navíc se zde pobyt vojáků USA řádně smluvně ošetřuje. Proto nevím, co řešíte. Po celé Evropě jsou americké základny. A s jinými počty vojáků. Před pěti lety kongres zkracoval rozpočet ministerstva obrany

USA, takže se v Německu rušily některé základny. A jak Němci pištěli, že je to škoda, že to ekonomicky zruinuje maloměsta v okolí základen.

Dále: Radary prokazatelně snižují pravděpodobnost konfliktu. Je to proto, že eliminují výhodu prvního úderu. Kdo toto nepochopí, s tím je těžká ne-li úplně marná diskuse.

A co by se stalo, kdyby najednou chtěly mít svůj systém Čína, Rusko aj. státy?

To je přece přirozený vývoj. Ten nejde ani zastavit a dokonce ani zpomalit. To je nevyhnutelné. Proto musíme být technicky a organizačně stále krok před ostatními diktátorskými režimy!

Také se zamyslete sami nad sebou. Obvykle je nejsebevědomější a nejzarputilejší ten, kdo toho ví málo. Jen člověk, který ví hodně, neustále naslouchá i druhým, ten je schopen o svém názoru i pochybovat. Pro všechny, kteří tady hovoří o demokracii jako o hlasu lidu, o tom, že pokud máme být demokratická země, referendum je nevyhnutelné, v opačném případě prý jde o patolízalství, kolaborantství s USA a bůh ví, co ještě padá za tvrdší obvinění od antiradaristů...

Tak dobře. Víte co? Dejme demokraticky hlasovat o tom, zda bude třeba pivo zadarmo... Jak to asi dopadne??? Vidíte!

Jde tady o obyčejný populismus, který chce využít protiamerických nálad u 2/3 lidí. Zase se chtějí zalíbit někteří politikové a vytěžit z toho do voleb politický kapitál! Ti, kteří se nyní chtějí zalíbit voličům, tak riskují dlouhodobě v budoucnosti naši bezpečnost výměnou za chvilkový prospěch, že budou zvoleni!

Takže mluvíte nesmysly. O rozhodování o otázkách obrany není referendum možné. Natož právo veta občana v obci! Od toho je vláda a ministr obrany. V případě vojenského konfliktu se taky nevypisuje všelidové hlasování, jestli se občanům uráčí narukovat do války!

Nepleťte si pojmy. Máme prostě zastupitelskou demokracii a ne anarchii s právem veta jediného občana. Volíme si své zástupce, kteří za lid rozhodují. Ria

Odpověď rioví (základna neznamená okupaci):

Stovky vojáků z nejrůznějších států ve vojenských újezdech na území ČR je velmi znepokojivá zpráva...

150 cizích militantních odborníků na cizí radar v ČR sice není vojsko, avšak vzhledem k uvedené technice vydá za celou armádu. Navíc může vždy posloužit jako „předpolí“ pro regulérní vojenskou anexi...

Tvrdíte-li, že „Američané jsou spojenci a ponechávají nám možnost volby“, pak se musíme ptát: Komu že to ponechávají možnost volby? Což nechťejí radar v ČR proti vůli 70% občanů ČR? To je ta americká možnost volby?...

Pravíte-li, že „obvykle je nejsebevědomější a nejzarputilejší ten, kdo toho ví málo“, pak to platí také pro Vaše sebevědomí a Vaši zarputilost...

Pravíte-li, že „se zde pobyt vojáků USA řádně smluvně ošetřuje“, pak se musíme ptát, co je to „řádné smluvní ošetření“? Co je řádného na smlouvě s vládou, která k uzavření takové smlouvy nemá od svých voličů mandát (70% občanů je proti)?...

Velmi znepokojivá je také skutečnost, že „po celé Evropě jsou americké základny, s jinými počty vojáků.“ Copak Evropa nemá dost svých vlastních vojáků? Copak ČR nemá dost schopných odborníků k obsluze radaru?...

Vaše sdělení, že „se v Německu rušily některé základny“ a že „Němci pištěli, že je to škoda, že to ekonomicky zruinuje maloměsta v okolí základen“ dokazuje jen Vaši naivitu. Což je problém nastavit ekonomiku tak, aby byli lidé v okolí na cizích základnách ekonomicky závislí? Spiklenci proti občanům nejsou hlupáci, ale odborníci na manipulaci s veřejným míněním...

Tvrdíte-li, že „radary prokazatelně snižují pravděpodobnost konfliktu, protože eliminují výhodu prvního úderu“, pak se musíme ptát: Znáte snad jediný válečný konflikt „éry US-radarů“, v němž by první úder nezasadily právě USA nebo jejich „pochopové“?...

Tážete-li se: „co by se stalo, kdyby najednou chtěly mít svůj systém Čína, Rusko aj. státy?“ pak je to otázka právě pro Vás. To všem těmto „radaromanům“ máme dovolit v ČR základnu? Nebo jen těm, které schvalujete Vy?...

Odpovídáte-li na svou vlastní otázku: „To je přece přirozený vývoj. Ten nejde ani zastavit a dokonce ani zpomalit. To je nevyhnutelné“ pak se musíme ptát, co je na umělé radarové technice a její instalaci přirozeného? Roste snad jako strom v lese?...

Pravíte-li: „Proto musíme být technicky a organizačně stále krok před ostatními diktátorskými režimy!“, pak Váš pojem „ostatními“ říkáte, že jsme rovněž diktátorským režimem (před ostatními). V tom Vám ovšem musíme dát za pravdu!...

Doporučujete nám sice: „zamyslete se sami nad sebou“, sám nad sebou se však nezamýšlíte. Pravíte-li totiž, že „jen člověk, který ví hodně, neustále naslouchá i druhým, ten je schopen o svém názoru i pochybovat“, pak ve Vašich projevech postrádáme právě Vaše naslouchání (nikdy nereagujete na žádné konkrétní námitky) a také Vaše pochybnosti (nikdy nepochybujete o tom, co říkáte)...

Vaše poučování o populismu je pokrytecké a demagogické, jako každý „anti-populismus“. Pojem „populismus“ znamená úsilí o popularitu u lidu, široké veřejnosti, veřejného mínění, či jak chcete tento „póvl“ (jak o něm smýšlíte) nazvat. V tzv. „demokraciích“ je přece výsledek voleb závislý právě na populismu. Každý kandidát a každý stranický program musí být populistický, chce-li být zvolen. Však běda jaká proměna (převlékání kabátů), jakmile je konkrétní populismus zvolen, obrátí se k populismu (sám k sobě) zády, jako k něčemu nezdravému (odtud neplnění volebních slibů, tj. populismů). Tak se naši demokratičtí politikové staví k populismu, jak se jim to právě hodí. Není-liž jejich politika pokrytecká, prohaná, zločinná, podlá, zrádná, zkrátka darebná? Jak je možné, že máte takovou důvěru k tak nemorálním politikům? Dle rčení „vrána k vráně sedá...“ Vás máme zařadit kam? Mluvíte prohnane jako jeden z nich, nebo jak pravíte: „mluvíte nesmysly“?...

Nechceme-li, aby v ČR a ve světě vůbec vládli darebáci, pak musíme najít takový sociální systém, v němž žádného plnoprávného občana nelze napálit (volebním populismem a povolebním anti-populismem), protože disponuje právem veta. Takovým sociálním systémem je pouze a jen TSO....

Vrcholem demagogické prohnanosti je Vaše následující poučování: „V případě vojenského konfliktu se taky nevypisuje všelidové hlasování, jestli se občanům uráčí narukovat do války!“ Který politik kdy před volbami sliboval, že své voliče pošene na smrt (do války)? Jakmile je však zvolen, tu již jeho mocenská zvůle nepochybuje o tom, že „se občanům uráčí narukovat do války!“ (např. jako američtí chlapi do Vietnamu, Afgánistánu, Iráku, Grenady, Panamy atd. atd.). Prostě narukují nebo budou popraveni (resp. odsouzeni)! To je Váš anti-populismus v praxi...

Vaše závěrečná slova jsou názornou ukázkou ohlupování: „Nepletěte si pojmy. Máme prostě zastupitelskou demokracii a ne anarchii... Volíme si své zástupce, kteří za lid rozhodují.“ Jinými slovy, v zastupitelských demokraciích si lid „svobodně“ volí své zástupce, jako své oficiální parazity a katany. V totalitách si „utlačovaný“ lid své oficiální parazity a katany zvolit nemůže, protože jsou mu prostě vnuceni. Je tragické, je-li komu tyran vnucen násilím. Je však hanebné, zvolí-li si kdo tyrana sám! Z uvedeného je mj. zřejmé, že mezi tzv. demokracií a totalitou není v podstatě vůbec žádný rozdíl!... -zmp-

vzpomeňte na Tonkinský záliv (Jan, 03. 05. 2008 18:18)

Na radarové základně v Brdech má sice být jen 200 vojáků USA, ale spíše z toho bude 200 specialistů CIA. Američani využívají nenávisti lidí ke komoušům...a mnozí rozumní lidé jim na to hezky skočili. Oni se nás potom ptát nebudou, kolik techniky a kolik vojáků sem nasadí. Jednoho krásného dne bude pak náhodou potřeba udělat nějaké práce.. přiletí jich o trošku víc.. a pak bude cvičení a najednou koukáš a nad Hradem vlaje vlajka s hvězdama a pruhy. Vietnamská válka začala po tonkinském incidentu vysláním asi 20 amerických poradců...a skončila půl milionem USA vojáků v boji. Je to jako s jezinkami "Jeden prstíček tam strčíme.." Brdy jsou veliké a za chvíli zjistíme že obsluha čítá 100 000 vojáků, ale jen dočasně, nebojme se!! Američani si rozšíří své teritorium o další území. Jedná se prakticky o to samé, jako byl vstup vojsk v roce 1968. Mj. jde o to, legalizovat na našem území pobyt amerických vojsk - když to nejde anexí nebo násilím, vždy se najde několik bláznů, kteří je pozvou - to už tady kdysi bylo. Jenom těch lží je u radaru USA xkrát tolik.

A ještě jedna věc mě znepokojuje-tehdy se na "věčné časy" jenom říkalo! Dnes už by to tak bylo opravdu! Radar je krycí zařízení pro jiné technologie. Na oficiálních stránkách státních institucí přetrvávají řadu měsíců protichůdné informace o výkonech - od tvrzení, že výkon 170 kW je maximální, jinde je hodnota 170 kW uváděna jako střední výkon, ale také údaj, že impulsní výkon je v rozsahu hodnot 0,8 až 4,5 MW. Mnohem menší záření má destrukční vliv na buňky.

Já také věřím v odpovědnost vlády USA za WTC. Úžasně to do sebe pasuje, nemyslíte?

Kultura společnosti a děti (Helena, 24. 09. 2007 16:58)

Vážení, když se podívám na televizi, tak tam není nic jiné než samé reality show (mladí lidé týdny bydlí spolu v jedné vile), výměny manželek, samé americké thrillery, akční filmy, něco jako sci-fi, pohádky pro dospělé... připadá mi to vše jako import americké kultury (jako prý nejvyspělejší demokracie, budiž). Dávají sice i německé, francouzské, aj filmy, ale obsahově je to nastejno. Jenže co je v této importované tzv. nejvyspělejší kultuře Západu? Jenom násilí, podrazy, samí psychicky nenormální lidé, kteří pro potěšení týrají, mordují a mrzačí bezmocné oběti. Podsouvá se lidem, že jako normální je vztah dvou lidí stejného pohlaví, že jako normální a běžné jsou: zesměšňování, urážky, hrubost a sprostota, zločin, užívání drog, zvrácený sex, kde střídání partnerů je tím nejmenším zlem, generálové usurpátoři či fanatičtí teroristé, kteří nemilosrdně vraždí atd. To samé je při hrách dětí na počítačích.

Nemá to ducha, jenom samé násilí, zlo, oplzlosti, zvrácenosti a pouštění hrůz na lidi. Myslím si, že to, co se nyní a tady nazývá kultura, je nekultura. Myslím si, že toto je úpadek a barbarství, nebo snad ne? Toto je snad pokrok civilizace? Tak jediné snad do pekel. Nenormální věci jsou vydávány za normální. Nebo jsem už snad já nenormální? Jsem asi ze staré školy, kde bílá byla bílá a černá byla černá. Nemám tedy vidět svět černobíle? Děti jsou naše budoucnost. A to, co je obklopuje, je přeci ovlivňuje. Jaké mají děti vzory? Myslíte, že toto jim prospívá? Kam toto vše spěje? Co bude z těchto dětí, které vyrůstají v těchto hrozných, barbary nekulturních a zvrácených hodnotách? Prosím, co se dá dělat?

Nebo se mám s tímto smířit? Víím, že je to asi marné a nic se s tím nedá dělat.

Odpověď: Helena - kultura společnosti (nespokojení, 25. 09. 2007 21:32)

To, co tu popisujete, jako negativní působení skrze hromadně sdělovací prostředky, není tak bezduché, jak se zdá. Má to ducha, a to velmi mocného! Je to samotný duch zla, který dnes již celosvětově ovládá to, co se kdysi nazývalo hrdě kultura. Tento duch má své jméno, zná ho duchovní věda, avšak není úkolem této webové stránky o něm mluvit.

Cílem tohoto sdělovacího zla, je učinit z lidí nemyslicí a nemorální mechanismy!

V žádném případě se s tím nesmíme smířit, ač se nám boj proti tomu zdá být marný, ač se nám zdá, že se s tím nic nedá dělat!

Každý sám za sebe se k tomu musí postavit tak, jakoby jednou ze svého postoje skládal účty. Ve vztahu k druhým pak nechť činí, co je v jeho postavení možné. Na této webové stránce usilujeme o to, aby samotní občané mohli rozhodovat mj. také o tom, co bude z hromadných sdělovacích prostředků působit na ně a na jejich děti. Současným naším voleným zástupcům je to evidentně jedno, pokud na tom sami nemají aktivní podíl. Ač námi zvolení, přece nezastupují naše zájmy a jsou zcela v područí onoho ducha zla.

Mechanismus voleb totiž nikoho jiného mezi ně nepustí. Pokud tam přece jen náhodou pronikne, pak ho uklovají (například jako Alexandra Dubčeka, jenž jako jediný z politiků si svou poctivostí získal srdce národů).

Kultura (to Helena, 28. 09. 2007 00:08)

Jakou tady chcete mít kulturu, když se na ni dává jen 1% ze státního rozpočtu!? Slovy JEDNO procento!

Ad 1% na kulturu (nespokojení, 04. 10. 2007 21:59)

Kultura každého národa je taková, jaké je kulturnost jeho nejposlednějšího příslušníka. Na toho ze státního rozpočtu na kulturu určitě nejde vůbec nic! Na koho jde jedno procento ze státního rozpočtu?

Na kulturní špičky, které šíří světem kulturu zla, násilí a ohavnosti? Na takovou kulturu je i jedna koruna příliš mnoho! Kultura musí vyrůstat zdola – doslova od dětí! V rodinách, školách, zájmových kroužcích atp. Kulturu by měly podněcovat obce a svazy obcí a financovat přirozenou mimoškolní a mimorodinnou soutěživost dětí ve všech druzích umění tak, aby z této soutěživosti mohly vzejít neprotekční kulturní špičky. Tyto kulturní špičky by měly vyrůstat z tohoto kulturního podhoubí, nikoli ze zlatokopeckých klanů.

Nacionalismus a svoboda občanů (Helena, 12. 11. 2007 17:07)

Už staří myslitelé říkali: Exempla trahunt, příklady táhnou. Jaký příklad dávají politikové? Dávají následováníhodné vzory chování? Nevím, ale výsledek práce politiků, vychovatelů a škol je evidentní: v

ulicích se do krve perou mladí lidé, kteří nevědí, kam patří. Hledají životní hodnoty a smysl života. Jedni se nazývají tak, druzí onak a třetí úplně jinak. Nacisté, anarchisté atp. A politikové si zatím pěkně hrabou – odměnou za takový rozklad společnosti. Kdo jiný za to může? Kdo povede mladé lidi? Jaké mají vzory? Všude se jen lže, pomlouvá, krade, střílí se po sobě, dějí se násilnosti, kdo z koho. Platilo to i dříve, ale nyní jako by toho bylo jaksi víc. Nyní je to hodně na nacionální strunu, hlavně co se týká různých imigrantů, či tzv. nepřizpůsobivých. Řeší i toto TSO?

Kolik % populace byste uznali, jako možnou k asimilaci při imigraci? Nebo jak by to bylo? Je přece svoboda pohybu. Ale přitom zase dost zdůrazňujete určité svrchované pravomoci obce a svobody občanů v obcích. Patřila by tedy do pravomoci obce i imigrační politika nebo dodržování pořádku?

Odpověď Heleně (nespokojení, 13. 11. 2007 21:23)

Ve starověku docházelo k jednorázovým masovým imigracím dvojího druhu (spontánním a plánovaným). Spontánní „stěhování národů“ (jako když se řada sedících na lavici zmáčkne, aby si mohl na kraj přisednout další) vyvolala zpravidla nějaká živelná katastrofa (neúroda, změna klimatu, aj.). Plánované imigrace měly podobu tzv. „kolonizace“ (dosud neobydlených území) z přelidněných měst atp. (srovnej praotce Čecha aj.). Tzn., že imigrace (spontánní i plánované) měly zpravidla ekonomické impulsy a na řídké obydlené Zeměkouli bývalo také více volného místa.

Také v současnosti dochází k jednorázovým masovým imigracím (zpravidla následkem válečných konfliktů vyvolaných uměle tzv. „státy“, resp. „zástupci lidu“) zpravidla však na přechodnou dobu (po odeznění konfliktu se imigranti vrací domů). V současnosti převládají imigrace malých skupin, zato však mají charakter nepřetržitého proudu. Mají rovněž ekonomické příčiny, vyvolávané pro změnu uměle (zástupci lidu). Promícháním ras a národů má být totiž (ve jménu boje proti „rasizmu“) veškerá kultura globalizována v jakousi „monokulturu“. Proto se místních občanů a obcí nikdo neptá a imigranti jsou umísťováni kam se „zástupcům lidu“ zamane (nikdy však na dvorky oněch zástupců).

V TSO není moc v rukou nijakého vyššího celku (státu atp.), ale v rukou občanů. Oni rozhodují individuálně a kolektivně.

Individuálně rozhoduje každý občan např. o tom, kdo je v jeho domě přijat do rodiny, kdo je jeho chráněncem, hostem, návštěvníkem atp. Mimo ochranná křídla a odpovědnost občana se tedy v obci nemůže nikdo trvale zdržovat. Přechodný pobyt (turizmus atp.) je možný zase jen pod dohledem občana, který vlastní hotel, ubytovnu, humanitární zařízení atp. Do toho obec nemůže zasahovat (nemusela ovšem příslušnému občanu pronajmout pozemek na hotel atp.). Příslušný občan má ovšem za „své lidi“ plnou odpovědnost (hradí jimi způsobenou škodu a v krajním případě může přijít i o své občanství).

Kolektivně (jednohlasně) rozhodují občané (v TSO) především o tom, kdo v obci získá plnoprávné občanství, popř. kdo ho ztrácí. Rozhodují však také o tom, jak zabezpečit v obci pořádek (domobranou), pokud to přesahuje pravomoc, či možnosti jednotlivého občana.

Zkrátka „imigrace“, v současné podobě, není v TSO možná.

Žebříček hodnot (Helena, 13. 11. 2007 18:04)

Chápu Noru, protože to, co nás obklopuje je velmi sugestivní. Ne každého napadne, že je ve vleku přežitých stereotypů, že je ve vleku toho, co mu jeho okolí, televize, noviny servírují jako normální, jako něco, čemu se nemáme divit, jako standard. Jenže - zamyslíme-li se, co je normalita, zjistíme, že jako normální vůbec nemusí být právě jen názor většiny.

Někdy je paradoxně - myslím si to - normální (resp. normálnější) názor menšiny!

Jak sleduji, Vy jako normální a jako to nejlepší pro dnešní dobu předkládáte - nabízíte lidem model nazývaný sociální trojčlennost - TSO. Myslím si ale, že jdete silně proti proudu a že narážíte na všech stranách. Mýlím se? Asi určitě nenacházíte nějakou velkou odezvu, to alespoň soudím i podle počítadla na webu. Ono nějakých 10 lidí denně na webu sice není úplně málo, ale na to, že je 10 milionů obyvatel ČR... nevím, s tím se asi TSO nedá prosadit.

Ale co chci říci je to, že jako Vy nabízíte lidem TSO, tak jiná seskupení nabízejí něco jiného, ale úplně jiného... Co je tedy kritériem pravdivosti nebo správnosti? Právě pro dnešní dobu. Asi sotva by šlo toto udělat před 1000 lety, že ano?

Chápu tedy Noru, a další zmanipulované spoluobčany, v době, kdy vše za nás řeší odpovědní lépe řečeno neodpovědní zástupci, málokoho napadne, že by to šlo řešit jinak. Prostě lidé nemají vzdělání, nevědí různé informace.

Proto jako klíč vidím ve vzdělanost národa, lidí - tedy především dětí. Tam by se asi dalo a mělo působit. Hlavně v rodině a ve škole. To je velký prohřešek dnešní doby, že se lidé jen honí za penězi. Chápu - oni musí, aby přežili, doba je zlá a je tu boj o živobytí, lidé se skutečně musí snažit, aby mohli uživit své rodiny, zaplatit nájmy, hypotéky...

Ale tím pádem zbývá méně času na to, věnovat se našim dětem! Proto tento systém považují za zločinný! Ublíží dětem! Ničí jejich vlohy, nadání, protože je rodiče pro svoji nucenou zaneprázdněnost nevnímají, anebo ani nevědí, co mají dělat a nerozvíjí své děti!

A tam mne v Programovém prohlášení zaujalo i rozdělení na mateřskou péči a otcovskou výchovu.

Mohli byste k tomu říci pár slov. Vím něco i o Rudolfu Steinerovi jako zakladateli alternativních waldorfských škol, ale pokud vím, tak tam nemá žádné takové rozdělení, nebo jsme se o tom na seminářích pro pedagogy nezabývali. Děkuji. Helena.

Odpověď Heleně (nespokojení, 14. 11. 2007 20:46)

Otázka „normálnosti“ názoru většiny, či menšiny - pojem „normální“ je odvozen od „normalizované“, tj. uzákoněné (uměle), nebo zákonité (přirozeně). O zákonodárcích víme, že nejsou moudří, ale volení zmanipulovaným veřejným míněním. To jediné, na co se u jejich zákonů můžeme spolehnout, je možnost různého „právního výkladu“ a tzv. „mezery v zákonech“. Na obojím si pak jejich kolegové (právníci), mastí kapsy. Starověkým Athénám dal svého času zákony (na žádost Athéňanů) jeden ze sedmi mudrců světa, Solón, jenž o svých zákonech řekl: „Nedal jsem Athéňanům nejlepší zákony, ale takové, jaké byli schopni snést.“ O zákonitosti praví J.W.Goethe: „Kdo splete první knoflík, ten se už (zákonitě) správně nezapne!“

Zkrátka, to, co je „normální“ není kritériem správnosti ani pravdivosti. Na mudrci Solónovi se lze mj. poučit, že pravdu nikdy nemůže mít mnohost (většina ani menšina), ale pokud ji někdo má, pak jen jednotlivce. Např. objevitelé byli vždy jednotlivci. Také objev TSO přinesl lidstvu jednotlivce (R. Steiner). Proto TSO nemáme za „normální“, ale za jeden z nejlepších léků na zkaženost dnešní doby. Jako RS i my jdeme s tímto lékem proti „normálnímu“ proudu a tedy nutně na všech stranách narážíme na odpor. Michelangelo Buonaroti však řekl: „Čím větší klade materiál odpor, tím trvanlivější je dílo!“ Proto nám nejde o kvantitu (měřenou počítadlem na webu), ale o kvalitu. Proto si vážíme každé reakce (pozitivní i negativní), každého vstupu do diskuse (pokud není vulgární), neboť jen s takovými lidmi lze pracovat. Kvantita pouhých čumilů není k ničemu. Více je deset věcně diskutujících, než tisíc přihlížejících. Proto nepočítáme s 10 milióny obyvatel ČR, ba ani s miliónem, či tisíci. K zavedení TSO je zapotřebí takového počtu aktivních a cílevědomých lidí, dostačujícího k založení alespoň jedné jediné samosprávné obce, která se ve svém okolí stane tím (bude-li úspěšná), čím je kvásek v chlebovém těstě.

Co je kritériem pravdivosti nebo správnosti? Na straně sdělujících je to logika, ověřitelná v každodenní realitě! Na straně reagujících je to nepředpojatost a schopnost opustit (změnit) navyký či oblíbený názor, ukáže-li se být mylným. Před 1000 lety lidé schopnost logického myšlení teprve vyvíjeli. Dnes má tuto schopnost téměř každý (určitě v tzv. západní kultuře), téměř nikdo ji však nerozvíjí. Nerozvíjí proto, že současné „vzdělávací“ instituce a osnovy (zejména státní) preferují memorování a samostatné logické myšlení potlačují. Nedojde-li zde k nápravě (jakou nabízí zejména původní waldorfské školství), bude vzdělávání našim dětem víc škodit (vyplachovat jim mozky) než prospívat. Přitom zejména Slované (národy Slova = Loga = logiky) mají dokonalý nástroj (dosud málo využívaný) k vývoji a realizaci reálného logického myšlení ve slovanských jazycích, z nichž momentálně nejdokonalejší je jazyk český. V porovnání s tímto jazykem pravých filosofů (budoucnosti) jsou tzv. světové jazyky zoufale primitivní (pro reálnou logiku v podstatě nepoužitelné).

Proč se dnes lidé honí za penězi (za ziskem), je rozebráno v ostatních diskusích (zejména v odpovědi Janovi). Proč se lidé nevěnují svým dětem, je otázkou ještě obtížnější. Vlohy našich dětí však nepotlačují pouze nevědomí rodiče (ti, co nevědí, jak mají své děti rozvíjet), ale také (jak již bylo řečeno) současné školství, které přece dalo „vzdělání“ také nevědomým rodičům, kteří jsou jím ovšem nasměrováni jen k honbě za penězi. Žádnou jinou hodnotu jim jejich „vzdělání“ prostě nedalo. Považujete-li tento systém za

zločinný, pak musíme upřesnit, že se tu vpravdě jedná o „organizovaný zločin“ (cílevědomě konající) v oblasti kultury.

Součástí „organizovaného zločinu“ v kultuře je mj. tzv. „feminismus“, jenž staví ženy proti mužům a úspěšně sugeruje neskutečně hloupé ideje do „veřejného mínění“ i do „sociálního zákonodárství“ (viz „sexuální harašení“ aj.). Ve veřejném mínění se dnes již (díky feminismu) pevně uhnízdila jedna z nejzákladnějších idejí, mluvící navenek o rovnoprávnosti muže a ženy, vskrytu však zaměřená proti výchově dětí v rodině. Ve všech masových sdělovacích prostředcích se dnes a denně přepírají zhruba následující slova: „Ženy byly po staletí připoutány k domácnosti a nemohly se tak jako muži společensky uplatnit. Proto je žádoucí, aby na jedné straně ženy chodily do zaměstnání jako muži, na druhé straně, aby se muži podíleli na domácích pracích jako ženy.“ Kdo tuto ideu nepřijímá, ten je prý zpátečník.

Nuže udělejme si bilanci:

Pracovní doba je dnes 8,5 hod. - nedávno nám ji Špidlova vláda prodloužila z 8 na 8,5hod. (machinacemi s tzv. pracovními přestávkami). Tzn., že muž má prací v domácnosti nahradit 8,5 hod., které emancipovaná žena stráví v zaměstnání. Den má 24 hod. Oba (muž i žena) by měli 8 hod. spát, 8,5 hodin pracovat v zaměstnání a 8,5 hod. pracovat v domácnosti: $8 + 8,5 + 8,5 = 25$ hod. (zákonodárci by měli prodloužit den o 1. hod.).

Všimněme si, že ať počítáme, jak počítáme (bez ohledu na uváděné počty hodin), vždy je tu řeč jen o práci v zaměstnání a v domácnosti. Odhlédneme-li od práce v zaměstnání, ukáže se, že veškeré práce v domácnosti (uklizení, praní, vaření, populární „umývání nádobí“ atd.) se týkají výhradně tzv. „péče“ (o partnera a o děti). Žádná se netýká tzv. „výchovy“ (dětí).

Slované, kteří mají dokonalý nástroj (jazyk) k rozvíjení a uplatňování reálné logiky, mají také (prozatím tu a tam) dokonalé učitele, kteří o výchově praví: „Škola hrou!“ (J.A. Komenský). Nuže, kde „pokrokový feminismus“ pamatuje na hraní s dětmi?

Ve vztahu k dětem pamatuje pouze a jen na péči (také již zmíněná honba za penězi spadá do kategorie péče). Kdyby pamatoval, musel by říci: „Čas, který stráví muž prací v domácnosti, má žena nahradit hraním s dětmi!“

Přirozeně, že všude existují výjimky. Nepředpojatě pozorovaný život nás však může poučit, že ženská přirozenost má sklon k péči a mužská k výchově. Což muži nejsou doslova „hračičkové“? Což jim „puberta“ nekončí až na smrtelné posteli? Kolik žen (v porovnání s muži) si skutečně hraje s dětmi a kolik z nich (co si hrají) to skutečně baví tak, jako děti? A kolik žen svým mužům nevyčítá, že si pořád jen hrají a s prací v domácnosti jim nepomohou? Kdy už konečně ženy spravedlivě ocení tuto ničím nenahraditelnou vlastnost mužů? Což samy děti neprojevují větší náklonnost k tomu, kdo si s nimi hraje, než k tomu, kdo o ně vzorně pečuje?

Zkrátka, následkem zapojení muže do péče, jsou dnešní děti vzorně opečované, avšak nevychované (nezodpovědné, neposlušné, vychytralé, umíněné, zdrogované, agresivní ba vražedné).

Odtud naše rozdělení na mateřskou péči a otcovskou výchovu.

V době R. Steinera se následky začínajícího feminismu ve veřejném mínění, zákonech, rodinách a tedy ani na dětech ještě neprojevovaly. Tehdy však již začínalo vyplachování mozků ve školách, proti němuž R. Steiner postavil waldorfskou pedagogiku, založenou na Komenského ideji: „škola hrou“. Tehdy také R. Steiner kladl důraz na to, aby jeho duchovní věda (anthroposofie) nebyla anthroposofy „zdogmatizována“ (jako náboženství a přírodověda), ale aby byla dál (i po jeho smrti) živě rozvíjena...

TSO versus státy, EU a národy (Radek, 31. 10. 2007 01:00)

Vážení nespokojení,

1. Jak souvisí trojčlenný sociální organismus se státností a národem? Na jak velkém území se tento projekt uskuteční? V měřítku okresním, krajském nebo celostátním? Nebo je nutno do sociální trojčlennosti zapojit více států - např. v rámci EU? V programovém prohlášení zmiňujete pouze obec a svaz obcí. Ten převezme roli státu? Jakou roli tedy bude hrát stát, EU, co národy? Obce přeci nemohou suplovat stát, EU ani národ.

2. Jak chcete uvést lokalitu, kde bude TSO, do souladu se schengenskými dohodami, s Listinou lidských práv a svobod, se zákony EU - ty všechny jsou nadřizeny zákonům států a tedy i obcí. Neříkám, že Programové prohlášení OF je v rozporu se zákony, ale je to něco, co se vymyká zaužívaným standardům a

normám. Je to cosi nové, netradiční. Asi to není protizákonné, ale jestliže v ekonomice chcete nastolit bratrství místo svobody, v politice rovnost místo svobody, pak je to cosi, co není protizákonné, ale je to jiné. Je to v rozporu s tím, co tu je zažitá a tradiční. Ano, chcete bourat tradice, to, co dosud stačilo a fungovalo. Sice ne vždy ideálně, je tu řada problémů, ale ty se postupně - s rostoucí vzdělaností a kulturností lidí - odstraňují a řeší. Mnohdy ztěžka, ale vývoj tu nepopíratelně existuje. Vy nyní přicházíte s něčím, co mi připadá jako nějaký velký skok, přeskok. Jako přes propast. A do té se můžeme zřítit. Chybí mi alespoň nějaký třeba malý, ale bezpečný můstek. Lano, kterého bychom se mohli držet. Je to jako cesta tmou. Všichni dosud tápou. Světlo není. Prostě jako by tu ještě chyběl nějaký mezičlánek. Připadá mi to nějak moc narychlo. Bez přípravy. Je to něco zcela odlišného, co nikdo nezná. Možná je to dobré, ale jsou na to lidé připraveni? Proto kladu třetí otázku.

3. Jakou máte jistotu, že trojčlennost bude fungovat lépe? Jestliže TSO asi ještě nikdy nikde neexistoval v praxi, jak můžete vědět, že to pomůže společnosti? Co když to naopak - jako např. teorie komunismu - zavede společnost a lidstvo do ještě horších zmatků a konfliktů? Ono jako teorie se to zdá být krásné. Např. ideály komunismu jsou určitě pro mnohé lidi přitažlivé dosud. To Vaše prohlášení také nevypadá špatně, ale co Vy o tom víte, je to ověřené? Není-li to ověřené v praxi, tak proč si myslíte, že právě toto je to pravé ořečové? Tady jde o lidi a jejich životy. Nebudeme jen dalšími pokusnými králíky? Nechci již žádnou další dobu diktatury komunismu. Ale nechci ani tento bezohledný a primitivní kapitalismus. Jakou jste Vy schopni dát záruku a nést odpovědnost za to, co říkáte a propagujete? Není to jen domněnka, že takhle nějak by to bylo hezké, kdyby to fungovalo? Nakolik jste si jisti, že "sociální trojčlennost" není jen další z mnoha marných či dílčích pokusů o reformu společnosti? Co když tím jen rozdmýcháte nějaké nepokoje a bude stav ještě horší než nyní? Co když se to nějak vymkne z kontroly? Např. z Programového prohlášení mi není jasné, kdo bude velet armádě, ozbrojeným složkám, domobraně? Co když jedna obec napadne druhou? Jaká nebezpečí tady hrozí občanům z této strany?

Odpověď Radkovi (nespokojení, 1. 11. 2007 21:05)

1. TSO není státní ani národní, ale občanský, protože rozhodující slovo v něm mají občané, kteří zakládají dvojí trojnost a volí své zákonodárce do horní trojnosti. Protože plnoprávným občanem nemůže být každý, ale pouze člověk způsobilý (občané nesvěří občanská práva těm, kteří v obci nežijí, nesvéprávným, recidivistům, sociálně nepřizpůsobivým atp.). TSO může být založen pouze tehdy, najde-li se dostatečný počet způsobilých. Ti pak založí první samosprávnou obec, neboť ostatní články dolní trojnosti již existují (rodina a živnost). Ti si také zvolí zákonodárné sbory do vyšší trojnosti. Jak tuto první vlaštovku včlenit do současných poměrů uvádíme ve svém programovém prohlášení. Bude-li první samosprávná obec úspěšná, budou se k ní (a s její pomocí) přidávat další a další, až narůstající svaz obcí a v nich volení společní zákonodárci horní trojčlennosti zcela nahradí současné státy (totality) i jejich unie (EU, USA atp.). Tzn., že to, co dnes nazýváme „stát“, EU aj. nebude hrát žádnou roli. Národy však budou moci rozvíjet své kultury (jazyk atd.) s nebývalou intenzitou, neboť veškerá kulturní globalizace pomine. Kulturní národy nebudou suplovat politické obce, ale o národní zájmy budou pečovat zákonodárci ve sféře kulturní (politické a ekonomické zájmy národů jsou totalitní zmateniny).

2. Pozitivním přínosem je EU ve sféře politické. Její „Listina lidských práv a svobod“ se přes mnohé nedokonalosti (např. mate lidská práva s občanskými) velmi podobá tomu, co bude předmětem zákonodárných iniciativ politické sféry v sociální trojčlennosti. Dá se říci, že v této oblasti EU již udělala výrazně vstřícný krok k budoucímu trojčlennému soc. organismu. Velmi pozitivní je v tomto směru také skutečnost, že dotace EU nejsou určeny centralistickým státům, ale decentralisticky regionům, obcím, organizacím atp. Naproti tomu její „kvóty“ na poli hospodářském jsou totalitní zmateninou (politicko-ekonomickou), která musí být odstraněna.

Jestliže chceme namísto svobody nastolit v ekonomice bratrství a v politice rovnost, pak jen proto, že svoboda do ekonomiky a politiky nepatří. Svoboda v ekonomice a v politice nastoluje animální „zákon džungle“ (zákon silnějšího), jenž dává volnou ruku („svobodu“) dravcům na úkor svobody jejich obětí, které by se rovněž chovaly jako dravci, kdyby nepodlehly silnějšímu.

Jestliže se to jeví být jako něco neobvyklého (jiného, nového), pak to jen dokládá tragedii lidstva, které ve své nevědomosti připustilo, aby zmatení a zvrácenost bylo nejen něčím obvyklým (zažitým, tradičním), ale dokonce zákonným (normálním).

My nechceme bourat to, co dosud stačilo a fungovalo pozitivně (spravedlnost, slušnost, humanitu, solidaritu atp.), ale to, co dosud fungovalo zvráceně (zákony džungle). Tyto zvrácenosti se postupně - s rostoucí vzdělaností a kulturností lidí - nejen neodstraňují a neřeší, ale naopak se stávají stále rafinovanějšími, záluďnějšími, pokrytečtějšími, zkrátka maskovanějšími. Vývoj tu nepopíratelně existuje, avšak jaký? Protože dravci drancují bezohledně nejen své bližní, ale také přírodu, spěje tento vývoj neodvratně k ekologickým a sociálním katastrofám (k válce všech proti všem).

Jeví-li se Vám to s čím přicházíme jako nějaký velký skok přes propast, pak máte pravdu v tom, že se tu jakási propast skutečně neustále prohlubuje a rozšiřuje, že se „rozevírají nůžky“ mezi dravci a jejich oběťmi. My však tuto propast (sociální a ekologickou) nechceme přeskočit, ani přemostit, ale zcela zasypat. Jinak se do ní skutečně zřítíme, neboť mimo ni nebude již kde stát.

Máte-li dojem, že „není světla“, pak se poučte v makrokosmu. Např. pozemskou noc prožíváte nikoli proto, že v naší planetární soustavě není světla (je přece celá vysvětlená paprsky Slunce), ale proto, že jste se ocitl ve stínu Země. Nedávno jsme se všichni ocitli v temnotě i během pozemského dne, díky tzv. „zatmění Slunce“ Měsícem. Máte-li tedy dojem, že „není světla“ v sociální oblasti, pak se ptejte, kdo ji zatemňuje?! Komu tu tma vyhovuje? Všechny světové státy (totality) mají dnes již vědecky rozvíjené a hromadně aplikovatelné „zatemňovací sociální technologie“. Tak např. nějaký Rudolf Steiner (mj. první skutečný učitel Trojčlennosti sociálního organismu) na počátku 20. st. učil: „*Kdybychom krávu krmili masem, musela by z toho zešílet!*“ (také uvedl proč). Na konci 20. a počátku 21. století vypukla „pandemie“ tzv. „šílenství krav“, krmených „vědecky“ namíchanou masokostní moučkou. Akademická věda však tuto skutečnost zatemňuje učením, že za „šílenství krav“ může nějaký virus (bacil atp.). Opravdu se, jak pravíte: „...s rostoucí vzdělaností a kulturností lidí problémy odstraňují a řeší“? Jisté je, že masové vybíjení krav zničilo v Anglii tisíce prosperujících (avšak decentrálně hospodařících) farmářů. Zkrátka, světlo, které všichni postrádáme, nám může dát jen reálně logické vysvětlování reality, jako světlo zdravého rozumu.

Připadá-li Vám to nějak moc narychlo, bez přípravy, jako něco zcela odlišného, co nikdo nezná a na co lidé nejsou připraveni, pak musíme odpovědět: Kdybychom se takto obávali např. vynálezu parního stroje, dodnes bychom jezdili v drožkách. Sociální trojčlennost však nová tak docela není. Jak již bylo řečeno, její rozpracování spatřilo světlo světa na počátku 20. st. (r. 1916), její idea dokonce ještě dříve (viz: „volnost, rovnost, bratrství“ francouzské revoluce r. 1798). Že o tom veřejné mínění nic neví, má stejnou příčinu (oficiální zatemňování) jako v případě šílenství krav, Nikoly Tesly atd. atd.

3. „...je to ověřené?“

Výše (viz: 2.) jsme Vás naváděli, abyste se poučil v makrokosmu. Nyní Vás navedeme, abyste se poučil v mikrokosmu, neboť jak sám pravíte: „...*Tady jde o lidi a jejich životy.*“ Poučme se tedy od samotného člověka, jak ho můžeme dnes a denně pozorovat. Hledejme analogii, mezi sociálním a lidským organismem, poučme se na lidském těle:

Lidský organismus by nemohl fungovat jako lidský, kdyby nebyl trojčlenný! Nuže, lidský organismus má tři samostatné systémy:

A/ systém nervově-smyslový = mozko-míšňová soustava

B/ systém cirkulace krve a ostatních tělesných šťáv, vč. dýchání = rytmická soustava

C/ systém výměny látek a soustava vnějších údů

Tři systémy fyzického organismu (ABC) odpovídají třem funkcím duševního organismu (myšlení, cítění a chtění) a třem sférám sociálního organismu (kultura, politika, ekonomie - rodina, obec, živnost).

To, co tři na sobě nezávislé systémy spojuje (sjednocuje) pak není jejich totální zmatení, ale pouze lidské vědomí. Každé jiné jejich propojení znamená „onemocnění“ (kolizi), nebo katastrofu (zničení) příslušného organismu.

Podrobnější poučení najdete u R. Steinera (viz: www.trojclennost.info).

Jak vidíte, trojčlennost je víc než důkladně ověřená v každodenní praxi! Ověřili jsme ji všichni svými vlastními těly, jako „pokusní králíci“. A protože mikrokosmos (člověk) je zmenšeným obrazem makrokosmu, je vše ve světě založeno na trojnosti. Pouze díla lidská (např. sociální organismus) ne.

Protože TSO představuje jakési „rozmotání totálního zmatení tří sfér“, nemůže zavést společnost a lidstvo do ještě horších zmatků a konfliktů (jak se obáváte), ale naopak je z nich může vyvést...

Kdo bude v TSO velet armádě, ozbrojeným složkám, domobraně?

Zde je třeba nejdříve odpovědět na otázku: Kdo bude v TSO oprávněn nosit zbraň? Tak jako ve středověku směl nosit meč pouze svobodný pán, měšťan, či sedlák (jako rytíř), tak v TSO smí vlastnit (nosit) zbraň pouze plnoprávný občan. Jen on může mít účast na ozbrojených složkách (domobraně), působících uvnitř, či vně obce (resp. svazu obcí). K velení si přirozeně ze svých řad vychová specialisty, jako si je vychovává ve všech ostatních činnostech. A jako dnešní velení ozbrojených složek podléhá totalitní vládě, tak bude v TSO podléhat zákonodárcům sféry politické.

Co když jedna obec napadne druhou?

Spíše tu hrozí napadení TSO nějakou totalitou. Jak již bylo řečeno, plnoprávným občanem nebude žádný zločinec, ale pouze ten, kdo bude spoluobčany uznán způsobilým, kdo si bude uvědomovat jakým darem pro všechny je TSO a samosprávná obec v něm. Omyly přesto nelze vyloučit. Jde však o to, abychom dopláceli jen na své vlastní omyly, nikoli na omyly cizí (jak je tomu dnes). Vlastní omyl je jediné nebezpečí, které občanům ze strany TSO hrozí...

Moc soudní (Radek, 21. 11. 2007 17:40)

1. Národnostní menšiny, národnostní otázky jsou velkým problémem všech států. Jiná etnika mají jiné kulturní hodnoty, návyky, požadavky. Někdy i přímo v rozporu s našimi – evropskými či křesťanskými kulturními, ekonomickými, politickými či právními zvyklostmi.

Jak chce TSO řešit národnostní konflikty? Jestliže TSO má být systémem samosprávných obcí (s nějakým vrcholovým orgánem „svazem obcí“), potom se bude národnostní otázka řešit přímo v obcích. Jestliže však v obcích mají mít občané právo veta, potom může dojít k neřešitelným situacím. Jestliže nějaké např. náboženské menšiny např. odmítnou, aby se ženy podílely na chodu společnosti, potom může být zablokován život takové obce. Jedni budou zásadně pro, jiní zásadně proti – co se bude dělat, čím se budou řídit? Např. někdo bude chtít nosit šátky, mít výuku dětí v rodném jazyku atp. Každý má ze svého stanoviska pravdu! Čí stanovisko TSO upřednostní?

2. A s tím souvisí oblast soudní. Reformou soudnictví chcete dosáhnout toho, aby se poškozenému nahradila způsobená škoda. Hovoříte o tom, že by soudcem byl – mohl být vlastně každý občan, laik. Ale to se mi zdá absurdní! Co když se na to někdo necítí a nechce soudit? Dále chcete zredukovat zákony na jediný zákon: zda došlo či nedošlo k poškození. To přeci nemůže být dostačující, aby to vystihlo všechny možné případy, proč má být člověk souzen. Jsou případy, kdy nejde o poškození. Jde např. o systém daňových předpisů, technických norem, ekonomických pravidel, zákonů hospodaření podniků, podílnictví, dědictví, předpisů a zákonů týkajících se jednotlivých oblastí lidského života- jako jsou požární předpisy, zdravotnictví, pojišťovnictví, advokacie, bankovníctví - občanský zákoník vůbec, atp. Tam jsou věci, bez kterých společnost nemůže řádně běžet. Musí být vymezena pravidla hry. bez toho se Vám vše rozpadne!

Tím vším snad naznačujete, že by nesoudili lidé s právnickým vzděláním? Jestli by existoval pouze tento jeden zákon, potom by nemusely existovat právnícké fakulty! Kdo by potom podle Vás dělal smlouvy, závěti, notářské zápisy!

Vždyť to by byl úplný chaos! Asi vidíte, že to je nesmysl. Stane se nehoda na silnici, krádež, přečin – to vše ale vůbec nemusí být tak jednoznačné! Proto jsou – dle míry zavinění – vynášeny soudy, tresty! Jak chcete odškodnit oběť dopravní nehody, kterou zavinila např. technická závada? Jak za to může řidič, který měl třeba smůlu, upadlo mu třeba kolo? Toto vše je nesmírně složitá problematika a Vy to tady chcete vyřešit jedním odstavcem v Programovém prohlášení!

Hovoříte o funkci poručníka. Ten má mít asi nad provinilcem určitý dohled? Připadá dost naivní domnívat se, že by nějaký viník nechtěl utéci, nebyl-li by ve vězení. A zvláště v případě nějakých vážnějších případů – např. delikventů s násilnou činností. Ti by asi sotva respektovali nějakého poručníka, třeba křehkou ženu, která např. byla obětí přepadení.

Toto mi připadá nedomyšlené! Takovýmito lacinými a populistickými řečmi spíše odradíte seriózní zájemce o řešení sociální problematiky. Odradíte tím od TSO i případné zájemce. A některé odborníky v oboru přímo popudíte a postavíte proti sobě, což si myslím, je zbytečné a je to škoda, protože máte dobré myšlenky, např. s tím právem veta občanů v obci!

Chcete-li uspět s touto myšlenkou, musíte se snažit dělat si mezi tzv. mocnými a bohatými spíše přátele. Ne provokovat a snažit se populisticky zaujmout tzv. bezmocné a chudé za každou cenu. Což může být někomu sympatické, ale všeho moc škodí! Jste moc hrr a moc horkokrevní. Když to trochu odlehčím, tak s úsměvem o Vás s přáteli hovoříme jako: že jste „horcí horný chlapci“, jako Juro Jánošík... Jenže teď není romantická doba hodných loupežníků, kteří bohatým berou a chudým dávají. Mimochodem, skvělá je ta úvaha o svobodě.

Odpověď Radkovi (Moc soudní):

1. Národnostní otázky jsou akutním problémem všech států po První světové válce, ukončené v duchu vyhlášení tzv. „práva na sebeurčení národů“ (viz 14. Wilsonových bodů). Kořeny tohoto problému však sahají do napoleonských válek, před nimiž se pojem „národ“ nebo „národnost“ vztahoval prakticky pouze na šlechtu (na tzv. „svobodné stavy“). Do té doby byly vnímány pouze rasové, kulturní a náboženské rozdíly. Politika (vč. právních zvyklostí) a ekonomika se řídila vůlí panovníka, nebo panující oligarchie. Poslední krvavý národnostní konflikt v Evropě byl v bývalé Jugoslávii vyvolán uměle, ne však postiženými národy. Za Titovy vlády v podstatě neexistoval. Rozchod Čechů se Slováky ukázal, že od samotných národů nijaký národnostní konflikt nehrozí...

Současný vývoj přináší opačnou hrozbu, v podobě splnutí národů a kultur v jedinou globální monokulturu. Právě tomu dnes může čelit pouze TSO. Do jisté míry jsou dnes národy a kultury promíchány tzv. ekonomickou emigrací. Lze říci, že tento emigrační proud má mj. za cíl znemožnit vznik TSO, neboť dosud vstupoval TSO do lidského povědomí jen v podobě horní trojnosti (politika, kultura, ekonomie). Připojením dolní trojnosti (obec, rodina, živnost) získává TSO možnost vypořádat se i s tím, co nazýváte „národnostní konflikt“. Jak správně předpokládáte, tento problém spočívá na samosprávních obcích (není nám ovšem jasné, co míníte „nějakým vrcholovým orgánem svazu obcí“, když je veškerá výkonná moc v rukou občana). Tyto obce garantují všem občanům rovnost práv, bez ohledu na jejich národnost. S rovností práv ovšem neoddělitelně souvisí rovnost povinností, mezi něž v první řadě patří povinnost nepoškozovat (tedy také neobtěžovat) své okolí. Obtěžování může načas narušovat život obce ne však zablokovat, neboť pro takové případy je tu občanský soud, nikoli občanské právo veta...

Jiným případem je, když „...nějaké např. náboženské menšiny např. odmítnou, aby se ženy podílely na chodu společnosti...“

Pokud některá žena odmítne občanské právo v obci (např. z náboženských důvodů), pak ji ho nelze nutit a prostě ho mít nebude. Na tom není nic neřešitelného...

Nošení šátku nemůže nikoho obtěžovat, tím méně poškozovat. Což i naše babičky šátky nenosily? Chce-li mít někdo výuku svých dětí v jiném jazyce, než je jazyk obecní školy, pak si musí sjednat a zaplatit soukromého učitele, popř. posílat děti do školy v jiné obci (kde se takovým jazykem učí). Nebudou-li však jeho děti ovládat jazyk, jímž se v obci mluví, sotva mohou v této obci počítat se získáním plnoprávného občanství (v dospělosti)...

2. Nechce-li některý občan soudit, nikdo ho nemůže nutit. Sporné strany se prostě obrátí na jiného občana. Zde je třeba si uvědomit, že TSO mohou založit jen takoví lidé, kteří si osvojí soudnost inteligence (viz: odpověď Janovi: svoboda), kteří se nebojí soudit a nedají se oklamat demagogiemi typu: „Vám ani mně nepřísluší soudit, od toho jsou tu příslušné instituce!“...

Pravíte-li: „Jsou případy, kdy nejde o poškození“, pak není co soudit, protože nikomu nevznikla nijaká škoda. Kde není žalobce, tam přece není ani soudce. To platí pro všechny Vámi uváděné případy, s výjimkou: daňových předpisů (v TSO není nikdo nijakými daněmi okrádán), či advokacie (v TSO může být žalobcem, obhájcem či soudcem kterýkoliv občan). To, co nazýváte pravidla hry, je pro TSO uvedeno v našem programovém prohlášení. Jednotlivé zákonodárné sféry TSO si pak tato obecná pravidla ve svých sférách operativně upřesní tak, aby nikdo nepoškozoval jiné. Zde přece nelze rozumně předpokládat, že neuplatitelní zákonodárci TSO budou hloupější než dnešní zkorumpovaní „zástupci lidu“. Naopak tu můžeme předpokládat, že nepřipustí dnešní nepřehlednou normativní džungli...

Pro TSO je zapotřebí soudnosti inteligence, nikoli jakési „odborné soudnosti“ učených (chytrých a vychytralých) právníků, neuznávajících nijakou „slušnost“, ale jen mrtvou „literu zákona“ a možnost různých

„odborných“ právních výkladů téže věci v normativní džungli. S jejich právními fakultami je to jako s radarem v Brdech. Vydávají se za hlasatele „práva“, ve skutečnosti však učí „legálnímu bezpráví“...

Pokud by občanem sepsaná smlouva (závěť, notářský zápis atp.) obsahovala nějaké nejasnosti, potud podléhá občanskému soudu, který rozhodne tak, aby nikdo nebyl poškozen. K tomu není třeba žádných speciálních „předpisů“, tím méně „odborníků“, díky nimž dnes všude vládne právní chaos a nevymahatelnost práva. Právě toto jsou nesmysly (na štěstí zbytečné), o nichž velmi dobře víme. V TSO nic takového nehrozí, neboť tam, kde se nelze vyhnout náhradě škody v případě poškození, tam člověku od člověka prakticky nic nehrozí...

Může se stát, jak pravíte, že dojde ke způsobení škody, aniž lze škůdce jednoznačně určit (občanským soudem). I tehdy musí být ovšem škoda poškozenému nahrazena. V takovém případě platí to, co jsme uvedli v odpovědi Karlovi (chod obcí). Nuže, zopakujme to:

Možná jsme k programovému prohlášení TSO mohli připojit, že ve vztahu občana k obci platí Dumasovské heslo „Tří mušketýrů“: „*Jeden za všechny, všichni za jednoho!*“ Přeloženo do obecního žargonu platí:

„Škoda občana je škodou obce a škoda obce je škodou každého občana!“

Tzn., že tam, kde k náhradě škody nedošlo nebo nemůže dojít, hradí občanovu škodu obec. Tím vzniká škoda obci, kterou hradí všichni občané, neboť obec disponuje prostředky (zejména nájmy za pozemky), které jí svěřili její občané. Tím vzniká škoda všem občanům, kteří jsou tak zainteresováni na předcházení takovým škodám i na dohledu, aby škodu způsobenou kterémukoliv občanu nahradil, pokud možno, především škůdce...Pravíte-li, že „*Toto vše je nesmírně složitá problematika*“, pak my odpovídáme, že není nic jednoduššího. K podpoře Vaší složitosti byste měli uvést takový konkrétní případ, který by „*nesmírně složitý*“ skutečně byl. My však tvrdíme, že takový případ ani nenaleznete, ani nevymyslíte, že náš jediný odstavec Programového prohlášení TSO před veškerými případy nejen ob stojí, ale ob stojí velmi jednoduše...

Mluvíte-li o poručníku, který nepředpokládá, že by jemu svěřený viník mohl utéci, pak je nedomyšlenost na Vaší straně. Obec přece nesvěří poručnictví takovému občanu, který nemá schopnost ani možnost se tohoto úkolu zhostit tak, aby tím nikomu ve svém okolí nezpůsobil škodu. Takovým poručníkem může být např. provozovatel vězení. Programové prohlášení TSO nemusí zabíhat do všech detailů, které jsou mnohdy již dnes zcela samozřejmé. Vynález řetězů tu přece už máme. Problém tu není v našem údajném „laciném populismu“, ale v tom, že jakmile padne zmínka o řetězech, tu se hned ozvou „odborní“ populisté a budou dryáčnický rozhlašovat, že TSO chce zavádět otrokářství, teror atp. Což právě podobní „odborníci“ nevyspekulovali např. zákony o tzv. „nepřiměřené obraně“? Což nevymysleli neuvěřitelný pojem: „právo škůdce (zločince, útočníka atp.)“, což se dnes a denně vzájemně neobviňují ze zbabraných zákonů?..

Že TSO „odborníky“ uvedeného druhu popudí? Není žádoucí, aby takoví lidé hledali v TSO možnost svého uplatnění. Slušného člověka (bez ohledu na jeho odbornost, moc, či bohatství) nemůže přece odradit slušnost TSO. Nemá-li lidská kultura skončit sociální a ekologickou katastrofou, musí slušní lidé hledat takové uspořádání sociálního organismu, které s konečnou platností umožní jednoznačné „oddělení zrna od plev!“ (chcete-li „ovcí od vlků“).

Na jedné straně tu nechceme příliš zdůrazňovat rčení, že „*za každým velkým majetkem se skrývá zločin*“, na druhé straně ani nechceme usilovat výslovně o přátelství mocných a bohatých, jimž vyčítáme, že pokud jsou slušnými lidmi, pak právě oni měli a mají možnost, něco pro sociální spravedlnost vykonat. Nikoho nechceme soudit předem, ale každého následně podle jeho skutků. Ač si neděláme iluze o tom, že bezmocní a chudí mají tytéž sklony (ne však možnosti) jako mocní a bohatí, přece při změnách sociálního uspořádání nemůžeme počítat s těmi, kteří jsou spokojeni se současným stavem, ale pouze s těmi, kteří s ním spokojeni nejsou. Právě na ty se především obracíme...

Idea TSO není dnešní, ale již nejméně 90 let stará a právě tak dlouho umlčovaná. Zdá-li se Vám, že 90 let je moc hrr, pak my máme za to, že se to příliš vleče...

Dnes již skutečně není romantická doba hodných loupežníků, kteří bohatým berou a chudým dávají. Dnes je naturalisticky surová doba zlých loupežníků, kteří chudým berou a bohatým dávají. TSO má právě nyní, dokud je ještě čas, předejít sociální katastrofě v podobě zoufalého povstání Jánošíků, zahnaných do bezvýchodného kouta. Juro Jánošík také není obyčejnou legendou o slovenském zbojníkovi, ale hluboce mysteriální personifikací sociálního vývoje lidstva se všemi jeho sociálními kolizemi...

Vaše ocenění naší úvahy o svobodě vypovídá o Vaší schopnosti zdravé soudnosti i o takové věci, která je ve svém důsledku (domyslíte-li ji) daleko radikálnější (vyvracející veškerou dosavadní „odbornost“) než

programové prohlášení TSO. Nepochybujeme o tom, že těch pár dobových předsudků (spíše stereotypů), jež ve svém příspěvku uvádíte jako vážné problémy, dříve či později schopností své inteligence sami překonáte...

Legislativa (Radek, 25. 11. 2007 17:54)

Vážení nespokojení, ani jsem nepoděkoval za odpověď.

1. Ještě bych doplnil svoji reakci: Neumím si představit, jak by se mohl prosadit model TSO, jestliže existují normy, zákony a předpisy EU, které určitě jsou a budou v rozporu s tím, co chce TSO (např. daně - kdy finanční úřady nebude zajímat, že je nějaké území, které pracuje v modu TSO. Fin. úřad bude chtít své daně, dph atp.)

2. Jestliže dojde na burze ke změně kurzů měn nebo ke zdražení vstupů do výroby - energie, ropa, suroviny aj. - potom na to bude muset reagovat zdražením i TSO. Zejména při samotném vzniku a počátečním rozjezdu TSO, který asi bude na nevelkém území, tak nemůže být takové území - obce imunní proti nějakým razantním výkyvům vstupů, nemýlím-li se.

3. V Programovém prohlášení OF máte: Lidská práva a povinnosti (dle zákona) = právo na uspokojení základních životních potřeb a základní pracovní povinnost (včetně výjimek)... Co to prosím znamená? Jaké výjimky v lidských právech a povinnostech máte na mysli? Jaké jsou důvody odebrání lidských práv a povinností a kdo je bude odebírat?

Odpověď Radkovi (Legislativa)

1. Jedna věc je objevit nebo vynalézt (to je věc jednotlivého objevitele, či vynálezce) a jiná věc je objevené či vynalezené rozšířit k užítku všech (to je věc mnohosti účastníků výroby). Přirozeně, že objevitel či vynálezce musel překonat spoustu překážek, než dospěl k nějakému výsledku. Obdobně je také k zavedení nové výroby zapotřebí překonávat mnohost překážek. Tak např. je třeba obstarat chybějící výrobní prostory, výkresovou dokumentaci, stroje a nástroje, suroviny, energii, potřebné pracovníky atd. atd. Jedna věc je ovšem o překážkách vědět a jiná věc je jaký postoj k nim zaujmeme:

A/ proto není zavedení nové výroby možné

B/ to vše je pro zavedení nové výroby nutné zajistit (překonat)

Varianta A je jistě pohodlnější, správná je však varianta B.

Naše olomoucká iniciativa pro TSO je v roli jednotlivého „objevitele či vynálezce“, jehož úkolem je ukázat lidem možnost bezkonfliktního řešení sociálního organismu (TSO) a obhájit toto řešení v „oponentním řízení“, jehož platformou je naše webová stránka. Obstojí-li věc v oponentním řízení a získá-li dostatečný počet (mnohost) příznivců, přesvědčených, že TSO je skutečně tím nejlepším sociálním organismem, ve kterém by chtěli žít, pak přichází v úvahu výčet problémů (překážek), které je třeba pro jeho zavedení překonat (B). Nevzbudí-li TSO dostatečný zájem, pak nemá smysl se „B“ vůbec zabývat...

2. Při počátečním rozjezdu, dokud TSO netvoří takový počet obcí, jež by vzájemnou spoluprací byly s to zajistit veškeré ZŽP, je třeba do ZŽP realisticky zařadit jen to, co je obec schopna zajistit z vlastních zdrojů (svými podniky), na které může také vystavovat vlastní poukázky (vlastní měnu). Ostatní potřeby budou muset být zajišťovány dosavadním způsobem (nad rámec ZŽP). Postupně, jak se zaběhne (popř. rozroste), se TSO bude moci od centralistických zdrojů uvolňovat nalézáním decentrálních zdrojů, zametávaných dnes totalitními režimy pod koberec. Není třeba předpokládat, že TSO založí banda primitivních povalečů...

3. Slova v závorce „(včetně výjimek)“ se nevztahují k ZŽP, ale k základní pracovní povinnosti, z níž jsou přirozeně vyňaty děti, nemocní, staří atp...

Naše programové prohlášení TSO mluví o možnosti odebrání občanských práv tomu, kdo nerespektuje občanská a lidská práva jiných. O odebírání lidských práv (ZŽP aj.) nemluví, ač i to si dovedeme docela dobře představit u těch, kteří lidská práva upřeli jiným (resp. v míře v jaké je upřeli): „*Jakou mírou měříš, takovou ti bude naměřeno!*“ (Matouš: 7, 2).

O provinění proti právům jiných rozhoduje občanský soud, o odnětí občanských práv rozhodují občané v příslušné obci...

Konflikty obcí (Radek, 28. 12. 2007 14:35)

Dobrý den, vím, že nyní asi není možné najít všechny složité problémy, které se někdy v budoucnu mohou v modelu jako je TSO objevit - a vlastně třeba i znemožnit jeho fungování. Je to možné?

Vaše argumentace budí dojem, že není možné znemožnit chod takové obce.. Pevně věříte v to, co hlásáte. To Vás samozřejmě šlechtí, ale na druhou stranu je zde otázka Vaší sebekritičnosti. Odpověď "Karle": Než riskovat zneužití sociální svobody (práva veta), to ať jsou raději všichni sociálně nesvobodní!... je spíše zlehčením obavy té paní. Nezlehčujete obavy z možného ohrožení? Já skutečně vidím jako velký problém, že jedna obec by mohla napadnout druhou.

Prostě to vyhlásí její zastupitelé. Co když někdo mistrně odůvodní napadení sousední obce? A co když někdo takto zmanipuluje svaz obcí nebo to třeba i seriozně odůvodní? I potom právo veta občana v obci je schopno zabránit boji obcí mezi sebou?

Kdo ale rozhodne, co je správné? Co je dobré či zlé? Když se budu cítit napaden či ohrožen, nebude mne asi zajímat, zda druzí uznají moje pocity či moje odůvodnění jako oprávněné.

Říkáte, že s tím souvisí špatně chápané křesťanství („uhodí-li tě kdo do tváře, ukaž mu druhou“ atp.). Je to určitě klíčová otázka: Bránit se nebo ne? Jestli to křesťané mají postaveno dokonce jako hlavní zásadu, jsem ani netušil. Takže lidé, lidstvo tyto věci řeší už delší dobu... Netušil jsem, že i křesťanství.

Ale sami říkáte, je to také otázka výkladu! A jsme u toho: Každý si to vykládá, jak se mu to hodí! A pak je konec se všemi krásnými idejemi či předsevzetími. Jsme obyčejní lidé. Není TSO spíše pro nějakou ideální společnost samých dokonalých občanů? Jenže lidé nejsou andělé, tady si každý bude vykládat věci po svém, aby se mu to hodilo. Proč by měl obětovat své zájmy? Obětovat se vlastně pro druhé, to se nyní nenosí... A to je asi vlastnost, kterou by měli mít asi ti občané z TSO?

Odpověď Radkovi (konflikty obcí):

S TSO se to má jako s hrou v šachy. Zde přece nemá nijaký smysl předepisovat všechny tahy, které hra v šachy umožňuje a zakazovat tahy, které neumožňuje (takové nesmyslné úsilí vyvíjí pouze současná legislativa totalitních režimů). Zde má smysl dát co nejjednodušší pravidla hry, která hráčům umožní svobodnou volbu (libovolnost tahů). Také nemá smysl u hry v šachy obava, že se hráči mohou poprat. Stane-li se tak, pak kvůli tomu nelze pokládat za nedokonalá pravidla hry, ale hráče. Samozřejmě, že šachy nejsou pro notorické podvodníky a rváče, nikdo však ani jim nebrání, aby se o hru pokusili...

A jako na pravidlech hry v šachy není nic otázkou výkladu, tak není otázkou výkladu nic na TSO. V sociální oblasti je otázkou výkladu pouze zmatená legislativa současných totalitních režimů. Otázka, zda TSO není jen pro dokonalé občany je téhož rázu, jako otázka, zda šachy nejsou jen pro velmistry. Tak jako úroveň hráčů určuje úroveň hry, tak úroveň občanů určuje úroveň TSO. Ani ta nejnižší úroveň však neohrožuje ani TSO, ani šachy...

Každý si vykládá jak se mu to hodí konkrétní životní situaci (konfiguraci šachových figur), nikoli pravidla hry (TSO, či šachů). Každý se tedy zachová (správně nebo špatně) podle svého hodnocení situace. To však neohrožuje pravidla hry, ale jen úspěšnost ve hře. A jako hra v šachy předpokládá, že si hráči potřebný čas ke hře vzájemně obětují, tak již samotné zapojení v TSO představuje určitou míru oběti (solidarity atp.). Nad tuto míru nijaké oběti vyžadovány nejsou...

Otázka „bránit se nebo ne“ je sofistická a vymysleli ji „zástupci lidu“ pro ohlupování davů. Veškerý život je možný jen díky obraně. Již na nejnižší kulturní úrovni se musel člověk bránit např. proti surovosti přírody. Jeho obrana je tím účinnější, čím lépe porozumí jejím silám tak, aby je mohl v potřebné míře ovládnout a využít k obraně proti neovládaným silám. Tak jako nelze (a ani nemá smysl) ovládat veškeré síly přírody, tak nemá smysl stavět se proti veškerému zlu. Smysl má bránit se zlu v dostatečné míře, např. zakládáním samosprávních obcí TSO...

Protože TSO má obranný charakter, nelze z jeho strany očekávat nijakou útočnost. Ani Vaše obava, že agresí mohou vyhlásit zastupitelé obce nedává smysl, neboť obce v TSO nijaké zastupitele nemají.

Pravíte-li: „Co když někdo mistrně odůvodní napadení sousední obce?“ pak mluvíte v abstraktních pojmech o ničem. Pokuste se sám o nějaké konkrétní „mistrné odůvodnění“ a pak bude o čem (konkrétně) polemizovat.

Tam, kde vládne občanské veto, tam nelze obec (tím méně svaz obcí) zmanipulovat, neboť i totální manipulace všemi (bez výjimky) je v současných totalitách možná jen do určité míry (nikoli totálně)...

Otázka „Kdo ale rozhodne, co je správné?“ je rovněž sofistická. Což se tak tážeme při hře v šachy? Prostě táhneme tak, jak umíme a jak sami pokládáme za vhodné. Jinak nehrajeme my, ale někdo jiný za nás. Jde o to, abychom dopláceli pouze na své vlastní, nikoli na cizí, špatné tahy. Jen tak se můžeme vyvíjet na základě svých vlastních zkušeností a tedy prožívat svůj vlastní život, nikoli cizí život, jako při koukání na TV. Úkolem TSO není předepisovat „co je správné“, ale umožnit lidem, aby to správné mohli hledat sami, aby se sami mohli přesvědčit, „co je správné“ a co nikoli a hlavně, aby při tom nikoho nepoškodili, v nejhorším případě aby nahradili škodu. Současné totality nám nic takového neumožňují, neboť nám neustále vnucují „správné a nesprávné“ podle vůle svých (státem jmenovaných) „odborníků“ (zákonodárců atp.)... -zmp-

Trestání (Radek, 18. 01. 2008 18:51)

Píšete, že musíme odlišovat práva všeobecně lidská od práv občanských. Potom tedy základní životní potřeby nesouvisí s občanskými právy, ale s právy všeobecně lidskými. Také právo na život je asi právo všeobecně lidské.

Jak by tomu bylo v TSO - bude tam trest smrti? Je to velmi sporná věc, protože může dojít k justičnímu omylu. Kdo a jak by si vzal na triko, že souzený člověk si zaslouží smrt? Bude platit oko za oko, zub za zub a nebo zavládne odpuštění a spíše se snažit věci řešit ne tak krutě? Může být tedy odebráno všeobecně lidské právo? Kdo a jak by do těchto věcí zasahoval - soudce, postižení, občané obce? Kdo by hájil souzeného? Kdo bude v TSO platit tyto procesy?

Jaké pravomoci budou mít ti lidé, jak je nazýváte "poručníci"? To budou vězně - odsouzené úkolovat? Co vše budou moci? Kde je hranice toho, co odsouzenec bude muset udělat? Kdo bude chránit práva odsouzeného? Co když poručník bude nějaký surovec či se bude mstít odsouzenému? Děkuji

Odpověď Radkovi (trestání):

Ano, ZŽP nesouvisí s občanskými právy, ale s právy všeobecně lidskými, jejich zabezpečování však souvisí se samosprávnými obcemi, v níž rozhodují plnoprávní občané. Pokud člověk není občanem, musí příslušet k obci skrze některého občana (rodiče, poručníka atp.). Jedna obec totiž nemůže ZŽP zabezpečovat pro veškeré lidstvo...

Pojem „právo na život“ je suchopárně intelektualistický právnícký nesmysl. Člověk přece není počat, ani se nerodí na základě práva, ale na základě lidské přirozenosti. V TSO je prvořadý respekt k lidskému životu, který je garantován důsledným vymáháním povinnosti „nahradit způsobenou škodu“ (vč. škody na životě), a to i v případě, že škůdce není dopaden (tehdy škodu nahrazuje obec)...

S pojmem „náhrada škody“ je pojem „trest“ neslučitelný. Jak jsme na těchto stránkách již vícekrát uvedli, TSO a slušnost vůbec nezná pojem „trest“, ale pouze a jen pojem „náhrada škody“ (jejíž míru a způsob určuje poškozený). V tomto smyslu je zavádějící také pojem „trest smrti“. Je-li vrah dopaden, tu jsou poškozenými pozůstalí po jeho oběti. Je tedy na nich, aby určili míru a způsob náhrady škody. Pokud určí náhradu v duchu „život za život“, musí jim být vrah vydán na milost a nemilost. Přirozeně, že i zde je možné odpustit. K odpouštění je však oprávněn pouze a jen poškozený...

Míra odebrání všeobecně lidského práva přichází v úvahu tam, kde škůdce poškodil (odebral) všeobecně lidská práva své oběti. O tom však rozhodne občanský soud (poškozený rozhoduje pouze o míře způsobené škody)...

Do těchto věcí smí zasahovat jen ti, jichž se bezprostředně týkají a občané pověřeni spornými stranami (obžalovanými a žalujícími) k výkonu obžaloby, obhajoby a soudu. Soudce (jímž může být kterýkoliv plnoprávní občan) ovšem rozhoduje pouze a jen o vině, či nevině obžalovaného a o míře odejmutí (či neodejmutí) jeho práv (občanských i lidských). Náklady na soudní řízení jsou součástí způsobené škody. Hradí je tedy odsouzený, nebo obec (v případě nedopadení škůdce)...

Poručníkem je každý občan, jemuž jsou svěřeni lidé bez občanského práva. Poručníkem je tedy v principu i rodič nezletilého dítěte, či nesvéprávného člověka. Pravomoc poručníka je v takovém případě omezena „všeobecně lidským právem“ svěřence...

Je-li svěřencem odsouzený škůdce, jenž není zbaven lidských práv, pak je pravomoc poručníka omezena předem určenou mírou náhrady škody. Jakmile je škoda nahrazena, svěřenec si může zvolit jiného

poručníka (pokud byl zbaven občanských práv trvale, nikoli jen na dobu nahrazování škody). Zvolený nový poručník je pak omezen „lidskými právy“ svěřence...

Je-li svěřencem zločinec, jenž je řádným soudem zbaven veškerých lidských práv, pak pravomoc poručníka (zpravidla poškozeného) není ničím omezená. V takovém případě je svěřenec poručníkovi vydán na milost a nemilost. Bude-li poručník surovec, jenž se bude odsouzenému mstít, pak má odsouzený smůlu (tak jako ji měla jeho oběť). Pokud poručník svěřence neusmrtí, zůstane u něj svěřenec jako zcela bezprávný (otrok). Pokud mu poškození částečně odpustí, nabývá v míře odpuštění určitou míru lidských práv a zůstává pod poručníkem jen s tímto omezením. Pokud mu poškození odpustí vše, nabývá veškerá lidská práva (občanská práva mu může vrátit pouze obec) a může si poručníka zvolit sám (ten ovšem musí s jeho volbou souhlasit)...

Odsouzený má pouze ta práva a v té míře, jaká mu přizná občanský soud. Na tato práva odsouzeného může dohlížet jeho obhájce, jenž se v případě jejich poškození může obrátit na občanský soud. Kterýkoliv plnoprávný občan se však může obrátit na občanský soud, cítí-li se být jednáním poručníka pohoršen (a tedy poškozen). Odsouzený to však na nikom nemůže nijak vymáhat (jako to na něm nemohla vymáhat jeho oběť)...

Nic z uvedeného není spekulativním „předpisem“ (svobodní občané o těchto věcech mohou rozhodnout i jinak), ale vyplývá to z logiky věci (z důsledného domýšlení TSO)...

přiměřené trestání (Radek, 08. 03. 2008 22:45)

Dobrá večer, když jsem se ptal minule na banální otázku: trestání dospělých, netušil jsem, že by se moje otázka mohla rozvinout do další, která mne napadla poté, co ministryně Džamila Stehlíková navrhuje úplný zákaz fyzického trestání dětí. Nyní se to stalo dokonce mediálně přetřásanou věcí!

Moje otázka zní: trestat či netrestat děti fyzicky? Samozřejmě, že myslím adekvátně a normálně, ne tak, že mu natluču, až bude mít modřiny! Stehlíková Džamila říká, že prý „v Německu už podobný zákon mají a násilí proti dětem kleslo skoro o třetinu“.

Dále říká: „Myslím, že fackování nebo pohlavkování dětí je prvním krokem k jejich týrání.“

Je to podobné jako u měkkých drog, přes které se člověk dostane k tvrdým...chceme změnit zákon o rodině tak, že rodičům úplně zakážeme použití fyzického násilí, jehož cílem je způsobit dítěti bolest... a také tresty, jejichž cílem je snížit důstojnost dítěte...”

Vůbec nevím, za koho mluví tato paní, která neumí pořádně ani mluvit česky... Kdo z ní udělal ministryni, která vůbec neuznává tradice a hodnoty této společnosti? Podle výslovnosti bych ji tipl na nějakou – ale to je jedno z jaké... krajiny sem přišla, ale doma by ji asi vyhnali karabáčem, kdyby jim chtěla měnit jejich hodnoty. Tady štárá do všeho.

Před časem se chtěla stát slavnou tím, jak navrhovala, aby si homosexuálové mohli adoptovat, nebo mít děti.

Na jedné straně tedy chce měnit tradiční hodnoty většinové společnosti, ke kterým patří také odměna neposlušnému dítěti v podobě adekvátního plácnutí v případě, že rodič to uzná za vhodné a už žádný jiný argument na dítě neplatí. Na druhé straně chce zachovat neměnné hodnoty homosexuální menšiny (nehledě na to, že homosexuálové, hlavně ženy, nynější zákon lehce obejdou, nechá-li se jedna uměle oplodnit).

Samozřejmě že jsem proti bezdůvodnému či hrubému bití dítěte. Ale ve snaze ochránit děti zákonně před hrubostmi a násilím, které používají nějakí magoři – tak zákon zabráni normálním rodičům udělat přítrž nějakým vylomeninám neposlušných dětí. Nechtě soudy a policie hlídají třeba přiměřenost trestu, ale ne jakékoli užití facky. Nějaký výrostek tady bude nadávat učitelé či spolužákům, bít se a vy ho prý můžete jen slovně usměrňovat. Také si myslím, že její srovnání facek s drogami je zcela mimo mísu. Ona prostě provokuje (např. s tzv. národnostními menšinami, kterým vůbec nerozumí atp.) a myslí si, že bude zajímavá! Radek

Odpověď Radkovi (přiměřené trestání):

„Kdo šetří metlu, nenávidí syna!“ (biblická kniha Přísloví: 13, 24)

Mýlíte se v tom, že by paní Džamilu za její návrh „*doma hnali karabáčem*“. V arabském světě se děti předškolního věku skutečně vůbec netrestají, ale je jim dána úplná volnost (doslova vyrůstají na ulici). Tak lze jméno „Arab“ pojímat jako „a-rab“ tj. „ne-otrok“ (svobodný). Jakmile však děti dorostou do školního věku, tu jsou lámány tvrdou, na naše poměry až krutou náboženskou kázní. Odtud patrně pojem „muslim“ (česky = otrok). Islámská kultura tedy přistupuje k člověku jako k přirozeně svobodnému, kterého je třeba podrobit tvrdé umělé kázní, jakmile je duševně a tělesně schopen takovou drezúru vydržet.

Evropská kultura, která je svým původem žido-křesťanská, přistupuje k člověku naopak jako k přirozeně nesvobodnému, kterého je třeba již od nejútlejšího věku cílevědomě vést (vychovávat) na cestě k individuální schopnosti svobody (svobodomyšlnosti). Idea, že se člověk rodí svobodný, deklarovaná stále častěji v souvislosti s tzv. „Listinou základních lidských práv a svobod“ (přijata 10.12.1948 Valným shromážděním OSN) je tedy ryzím arabismem. Džamila tedy není ani zdaleka první, kdo vnáší (resp. chce vnášet) orientální arabismy do evropské kultury...

Otázka, zda děti tělesně trestat či netrestat je otázkou, zda děti vychovávat či nevychovávat. Sklon k tělesnému trestání dětí je příznačný pro muže, jako je vůbec výchova doménou principu otce (božského či lidského). Pečující ženy mají spíše sklon k duševnímu trestání dětí (okřikování, zakazování, citovému vydírání atp.), jako je výchova vůbec cizí principu matky (božské, či lidské).

Nuže, co vlastně sleduje arabistická žena Džamila zákazem tělesného trestání dětí? Vyřazení otce z výchovy!

Co sleduje Džamila úsilím o svěřování dětí do péče zženštilých homosexuálů?

Vyřazení otce z výchovy!

A co sleduje Džamila připouštěním pouze slovního usměřování dětí?

Vyřazení otce z výchovy a jeho nahrazení zženštilým duševním trestáním dětí!

Ujasněme si tedy rozdíl mezi duševním a tělesným trestáním:

I když duševní trest následuje ihned po přečinu, dítě pociťuje bodání v srdci a rodičov hněv, který neumí dát jednoznačně do souvislosti se svým přečinem. Moralistickým teoriím, jež na něj rodiče verbálně chrlí dítě nerozumí, protože ještě nemá vyvinuté chápání logiky abstraktních pojmů. Zpočátku tedy dítě reaguje pláčem a pocitem křivdy. Protože ho v jeho omylu nikdo neusměrní, ale následuje další moralizování nebo ignorace plačícího dítěte, je dítě s bolestí v srdci a pocitem křivdy ponecháno samo sobě. Není to snad duševní týrání? Následují-li navíc obvyklé zákazy (večerníčků, chození ven atp., často je dítěti zakázáno něco, co jeho výchově prospívá), je duševní týrání dítěte zcela nesmyslně prodlužováno. Dítě si časem na křik a zákazy zvykne (co jiného mu také zbývá), takže již nepláče, ale dusí v sobě křivdu, k níž zvolna připojuje vzdor (chorobnou nenávisť), nebo rezignaci (chorobný pocit viny, strachu, méněcennosti atp.). Je příznačné, že ten, kdo dítě okřikuje (např. „obuj si papučky!“), nedbá na to, aby se dítě jeho příkazem řídilo (aby si papučky skutečně obulo), ale jen své okřikování opakuje, všimne-li si náhodou, že se tak nestalo. Tzn., že takový rodič dítě nevychovává, ale pouze se na něm odreagovává...

Pokud po přečinu ihned následuje tělesný trest (bez duševního týrání), dítě si uvědomí za co je potrestáno. Pokud tělesným trestem nezpůsobíme dítěti dlouhodobou bolest a pokud mu nedovolíme (dalším tělesným trestem nebo jen jeho náznakem) kvůli trestu plakat (tzv. „fňukat“), potom mu nedovolíme rozvíjet pocit křivdy (nerozvine-li v sobě pocit křivdy, nemusí ho ani dusit). Takto trvá trest jen krátce (časem pouhý okamžik), dítě na něj rychle zapomene a hraje si bez stresu dál. Ví však (bez dalšího spekulování) jednoznačně, co nesmí.

Tvrdí-li Džamila: „*že fackování nebo pohlavkování dětí je prvním krokem k jejich týrání*“, pak svou nepatřičnou „péčí“ ukazuje, že otcovské výchově vůbec nerozumí (příp. nechce rozumět)...

Praví-li Džamila, že tělesné trestání je přechodem k tělesnému týrání, jako jsou „*měkké drogy přechodem k tvrdým*“, pak mate tělesné (fyzické) s duševním (halucinogenním). K drogám lze přirovnat právě jen duševní trestání, které ona propaguje, nikoli tělesné trestání, které ona skandalizuje...

Matení tělesného s duševním ovšem nemůže vést k ničemu rozumnému, maximálně k naprostým absurdnostem. Praví-li Džamila, že mimo tělesných trestů chce zakázat „*také tresty, jejichž cílem je snížit*“

důstojnost dítěte“, pak mluví také o zákazu duševního trestání, které jinak doporučuje (jako „*slovní usměrňování*“) náhradou za tělesné tresty.

Džamila chce tedy ve skutečnosti zakázat veškeré trestání (tělesné i duševní), čímž vlastně útočí proti veškeré výchově (správné i nesprávné):

Pokud dítě netrestáme tělesně (nevychováváme), ani duševně (nedeptáme), vypěstujeme si z něho bezcitného až hystericky trucovitého a nevladatelného spratka. Jak často lze vidět na veřejnosti matku, bezradně vlekoucí vřešticího a kolem sebe kopajícího despotu.

Tolik Džamila jako arabistická žena...

Jako politička (zástupkyně lidu) Džamila praví: „*v Německu už podobný zákon mají a násilí proti dětem kleslo skoro o třetinu*“.

Její argumentace se tedy odvolává na omezování tzv. kriminality (v daném případě tělesného týrání dětí - duševní týrání dětí jí tolik nevádí, protože není tak zjevné). Džamila ovšem nedomýšlí, že zdrojem kriminality jsou lidé, jejichž nesprávná výchova (duševní trestání) vyústila v nenávist, nebo bez jakékoli výchovy (bez duševních či tělesných trestů) vyrostli v bezcitné a nevladatelné spratky. Sociální „odbornost“ paní Džamily tkví tedy v tom, že chce kriminalitu omezovat zvyšováním produkce nevychovaných nebo špatně vychovaných kriminálníků. Až se jí to podaří, bude růstem kriminality zdůvodňovat nutnost tělesného trestání dospělých na veřejnosti (např. mlácení protestujících občanů pendrekou, střílení do nich gumovými či ostrými projektily, proudy kyselé vody, slzných granátů atp.).

Džamila politička tedy praví: „*chceme změnit zákon o rodině tak, že rodičům úplně zakážeme použití fyzického násilí, jehož cílem je způsobit dítěti bolest*“. Způsobovat bolest dospělým (slušným i kriminálníkům) jí nevádí, pokud ji způsobuje stát (jeho represivní složky). Aby se rodina nevymykala násilnickým zájmům státu a nepřestala ho snad zásobovat tolik potřebnými kriminálníky (na něž se může státní represe odvolávat), musí být rodině odňata veškerá otcovská práva (výchova). Pouze mateřská práva (péče) smí být rodině ponechána, jako ani otrokář nemůže svému otroku upřít základní péči, která ho udrží při pracovitém životě.

Státní potlačování práv otce v rodině ovšem není nic nového. To nové, co přináší Džamila, je úmysl zabránit řádné výchově i v rodině bez otce. Je to útok na ty matky, které jsou natolik moudré (dokážou se natolik povznést nad přirozenost svého pohlaví), že se mimo mateřské péče věnují také otcovské výchově, při níž dávají přednost tělesným trestům před duševním deptáním... -zmp-

Spokojení dravci a nespokojené oběti?! (ria, 14. 09. 2007 16:46)

Proč nazýváte úspěšné lidi dravce a ostatní jako nespokojené oběti...?

Mezi úspěšnými podnikateli jsou jak spokojení, tak i nespokojení.. Jako mezi neúspěšnými vašimi tzv. oběťmi nejsou jen nespokojení.

Mezi podnikateli jsou také nespokojení... Jsou zde špatné zákony, daně, zdražování vstupů... Ale řada úspěšných podnikatelů jsou poctiví lidé a žádní dravci.

Kdo chce dělat, práci si vždy najde a nemusí živořit na soc. podpoře, naříkat a být pak nespokojený jen kvůli své vlastní neschopnosti, lenosti...

Odpověď ria (nespokojení, 15. 09. 2007 22:39)

Vaše výčitka na naši adresu je nespravedlivá. V našem programovém prohlášení nic takového, co uvádíte nestojí. Nikde jsme dravcem nenazvali úspěšného člověka, ani podnikatele. I tyto dva přece mohou být oběti dravců. Např. při druhotné platební neschopnosti. V našem „Programovém prohlášení“ stojí: „jeden zákonodárný sbornení schopen dát pravidla pro bezkonfliktní chod dolní trojčlennosti. Následky toho jsou známé: spokojení dravci a nespokojené oběti....“

Vždy se vyplatí nejdříve trpělivě vyslechnout druhou stranu (v našem případě přečíst „Prohlášení“) a teprve potom na ně uvážlivě reagovat. Jinak můžete budít dojem, že právě na Vás tu platí rčení „kdo se cítí, ten se vtípi“...

Neméně zbrklé jsou i některé Vaše další úvahy. Pravíte-li: „mezi neúspěšnými vašimi tzv. oběťmi nejsou jen nespokojení“, pak jste právě vynalezl „spokojenou oběť“

Naproti tomu máte pravdu v tom, že: „Jsou zde špatné zákony, daně, zdražování vstupů“ Ty jsou tu právě proto, že namísto trojčlennosti máme totální zmatení všeho se vším!

Pravíte-li dále, že: Kdo chce dělat, práci si vždy najde...“ pak zřejmě ignorujete podmínky, v nichž se nacházejí lidé, kteří neměli v životě takové štěstí jako Vy. Není přece problém najít si práci, ale je problém najít si slušně placenou práci, aby člověk nemusel živořit z ubohé mzdy. Také mezi podnikateli jsou dravci, kteří by chtěli, aby jejich zaměstnanci byli nuceni pracovat za ohlodanou kost. Právě takoví volají po snižování sociálních dávek, aby nezaměstnané donutili přijmout jakoukoli práci za jakýchkoli podmínek, bez ohledu na jejich lidskou důstojnost.

Pravíte-li dále, že lidé: „nemusí živořit na soc. podpoře“, pak mluvíte o tom, že tzv. sociální podpora nezabezpečuje lidsky důstojné základní životní potřeby. O to více je zarážející, že se najdou lidé (dravci, kteří volají po jejich snižování). Motivovat k práci přece musí mzda, nikoli sociální dávka!

Pokládáte-li všechny nezaměstnané za lidi, kteří musejí : naříkat a být pak nespokojený jen kvůli své vlastní neschopnosti, lenosti...“ pak jste se sám dopustil toho, co nám vyčítáte. Dopustil jste se generalizování. Tak jako všichni úspěšní nemusejí být dravci, tak přece ani všichni neúspěšní nemusejí být neschopní a leniví...

Proč jste nespokojení? (ria, 21. 09. 2007 00:02)

Proč se nazýváte nespokojení občané? Dokonce to nazýváte honosně jako "Programové prohlášení nespokojených"!

Podívejte se kolem sebe. Není tu žádná bída, lidé mají co jíst, nikdo hlady neumírá, vlaky jezdí, továrny pracují, život a svět jde dál svou cestou.... Lidé se mají vlastně dost dobře. Je tu svoboda, demokracie, lidé mohou svobodně mluvit, cestovat, podnikat... O co vám jde? Že jste jen takoví rejpalové, kteří nejsou a nebudou nikdy s ničím spokojení? Co je to ta trojčlennost? Jen nějaká utopie, kterou stejně nikdo nezná? Co si myslíte, že dokážete, chcete měnit svět? Snad k lepšímu? Takových fantastů tu už bylo. Někaké výmysly, které si někdo vymyslel a stejně nikdy nikdo nedokáže uskutečnit. A když ano, tak z toho zase bude jen nějaká demagogie a totalitní ideologie! Proč si myslíte, že zrovna vy máte pravdu? Nikdo nic o vaší trojčlennosti neví! To snad o něčem svědčí! Nevypovídá to asi o tom, že jste mimo?

Odpověď ria (nespokojení):

Nespokojenost není pouhý „název“, ale také konstatování duševního rozpoložení, s nímž se ovšem nelze chlubit (honosit), ale na něž si lze buď jen trpně naříkat, nebo činně hledat cesty k nápravě. „Podívejte se kolem sebe.“ kolik lidí všude kolem žije na hranici bídy (na tzv. „životním minimu“) a kolik pod ní. Kolik je mezi námi lidí bez domova. Jsme-li „krátkozrací“ a nevidíme-li do zemí tzv. „třetího světa“, pak také můžeme říci, že u nás sice žijí lidé většinou z ruky do úst, avšak naši „lidé mají co jíst, nikdo hlady neumírá“, že žijí na tzv. „animální úrovni“. „Vlaky jezdí“, ale lidé si většinou musejí odtrhnout od úst, aby se jimi svezli. „Továrny pracují“, ale ti, co v nich pracují nemají zpravidla lidsky důstojné pracovní podmínky a za svou práci berou zpravidla mizernou mzdu (zajišťující jen jejich holé přežití), zatímco jejich šéfové jsou zpravidla arogantní milionáři nebo miliardáři, kteří „se mají vlastně dost dobře“.

Pravíte-li, že „je tu svoboda“, pak se musíme ptát, čemu říkáte svoboda? Tomu snad, že „lidé mohou svobodně mluvit“? Kolik zaměstnanců se opováží před svými nadřízenými svobodně mluvit, aniž na to doplatí? Můžete říci něco veřejně např. proti holocaustu, aniž byste šel na 2 roky sedět? Říci co chcete smíte (jako za komunistů) jen doma nebo v hospodě, čímž ovšem na svém údělu nic nezměníte. O našem životě totiž nerozhodujeme sami, ale rozhodují o něm jiní (prý námi zvolení zástupci). Ani Vaše podrážděná reakce na náš program nevypovídá o tom, že byste souhlasil s naší svobodou mluvit.

Pravíte-li, že „je tu demokracie“, pak se musíme ptát, čemu říkáte demokracie? Tomu, že si jednou za 4 roky můžeme zvolit své „zástupce“, kteří ve skutečnosti zastupují pouze své vlastní zájmy?

Pravíte-li, že „lidé mohou cestovat“, pak jste mimo realitu, neboť většinou na to lidé nemají, takže cestovat nemohou.

Pravíte-li, že „lidé mohou podnikat“, pak musíme poukázat na státem řízenou likvidaci domácího zemědělství, preventivní likvidaci živností, likvidaci drobných prodejen super a hyper-markety, státem řízenou byrokracií spojenou s podnikáním, neustálé měnění pravidel, na státem protěžované zahraniční

koncerny, na státem řízenou loupež zvanou „kupónová privatizace“, na nespravedlivé restituce, „mafiaňský kapitalismus“, korupci, klientelismus, „výpalné“, tunelování, bankroty bank, nevymahatelnost práva (např. druhotnou platební neschopnost, či vlekllost arbitráží) atd. atd.

Jestliže trojčlennost nikdo nezná, jak tvrdíte, jak potom víte, že je to utopie? Jak víte, že ji „nikdy nikdo nedokáže uskutečnit“, popřípadě, že „z toho zase bude jen nějaká demagogie a totalitní ideologie“? Předpojatý úsudek je totéž, co nespravedlivý soud.

Ptáte-li se „proč si myslíte, že zrovna vy máte pravdu?“, jako byste nám upíral právo na to, co činíte sám. Což Vy si nemyslíte, že máte pravdu? Nezáleží však tolik na tom, co si kdo myslí, ale na tom, na jakém základě si to myslí. Někdo proto, že mu to vyhovuje, jiný proto, že mu to někdo (nějaká autorita) nakukal atp. Vzácně se může přihodit, že si někdo něco myslí, protože je to pravda o níž se sám přesvědčil.

Pravíte-li: „Nikdo nic o naší trojčlennosti neví! To snad o něčem svědčí! Nevypovídá to asi o tom, že jste mimo?“ pak se jedná o ryzí demagogii. Přesně totéž by přece mohlo být namítáno každému objeviteli, vynálezci, reformátorovi atp. Např. „Pane Ressel. Nikdo nic o vašem lodním šroubu neví! To snad o něčem svědčí! Nevypovídá to asi o tom, že jste mimo?“

Přirozeně, že demagogickou „argumentaci“ proti lodnímu šroubu můžeme očekávat především od těch, kteří se jím cítí být existenčně ohroženi (výrobci vesel, plachetnic, kolesových parníků atp.). Od těch, kteří takto „argumentují“ proti sociální trojčlennosti se přirozeně můžeme nadít všeho, jen ne poctivého zájmu o věc. Ostatním však můžeme říci:

Pokud někdo o sociální trojčlennosti nic neví, potud je morální povinností těch, co o ní něco vědí, aby ho informovali, nikoli však dotěrně (např. reklamou v TV). To právě činíme (prostřednictvím internetové stránky, kterou každý může a nikdo nemusí navštívit).

Obnovené fórum (OF) (Inka, 25. 09. 2007 00:45)

Mám jeden bod k Obnovenému Fóru (OF) - nemohu se s touto iniciativou ztotožnit, naprosto absolutně mi vadí název "Obnovené fórum" - čeho je to obnova?! (copak lze obnovovat něco, co ještě nikdy nebylo? TSO (trojčlennost sociálního organismu) ještě nikdy nebyla žita a proto mi naprosto nesedí název "Obnovené". Na počátku bylo SLOVO. Proto považuji jméno za dosti podstatné, protože když není správně pojmenován začátek, jaký asi může být konec...). A i následná zkratka "OF". K této zkratce se z nedávné minulosti váže mnoho a mnoho nekalostí a špatností a já jsem rozhodně proti, aby se tyto špatné bytosti dále vyžívali.

Odpověď Inka: OF (nespokojení, 25. 09. 2007 10:56)

Nemůžete-li se s olomouckou Iniciativou nespokojených ztotožnit, protože Vám vadí název "Obnovené fórum" (OF) – pak je nám líto, že bazírujete na něčem, co je zcela vedlejší. Na názvu nezáleží. Pokud někdo navrhne lepší název, jsme připraveni ho akceptovat. Důležitý je obsah!

Název "Obnovené fórum" (OF) navazuje na listopad 89, neboť jak tato iniciativa praví, tehdy byla lidem ukradena tzv. sametová revoluce, kterou je tedy třeba obnovit.

Název "Obnovené fórum" nepojmenovává začátek, ale celé obnovené hnutí. Chceme-li znát také jeho konec, tu nestačí přečíst si pouze jeho název, ale je třeba přečíst si celý jeho obsah. Jinak bychom diskutovali o ničem.

Podsouvání toho, co prý je normální (Boban, 27. 09. 2007 18:38)

Existuje nařízení (zákon?), že v každém filmu ze současnosti musí být alespoň jeden člověk abnormálně tlustý, jeden člověk tmavé pleti, jeden Asiat, jeden homosexuál (lesba či gay)... A to jako kladný hrdina, nebo přinejmenším musí být na straně zákona a vzbudit náklonnost diváka!

Prý se tím mají v divácích budit pocity sympatie a tolerance. To je na první pohled v pořádku. Proti tomu na první pohled nelze nic namítat.

Ale co když takto někdo prosazuje svoje jiné zájmy? Rozvrat rodiny, obce, tradičních křesťanských hodnot...

Bobanovi (nespokojení, 04. 10. 2007 21:55)

Nejsme zběhlí v zákonech a nedíváme se často na filmy, ale pochybujeme, že by takový zákon existoval. Pokud pozorujete, že se takový scénář nápadně často opakuje, pak se tu jedná o něco podobného, jako je v ekonomice kartelová dohoda. Předmětem této kartelové dohody bude patrně i dříve zmíněné násilí atp. Za takových okolností ovšem o svobodné tvorbě nemůže být řeči.

Takovým tendencím a hlavně nesvobodě v kultuře může účinně čelit jen trojčlenný sociální organismus (TSO).

Lidská důstojnost (Nora, 09. 11. 2007 21:31)

Když avizujete Váš web, píšete tam - nabízíte tam lidsky důstojnější život. Zde v úvodu také máte: lidskou důstojnost. Co Vy považujete za lidskou důstojnost? Připadá Vám, že jste nějak ponižováni, odstrčení, že se nemůžete dovolat svých práv?

Necítíte se snad svobodní? Můžeme mluvit, cestovat, máme co jíst... není to jen nějaký Váš pocit ukřivdění, subjektivní pocit nějakého odstrčení, nějakého Vašeho zklamání a neúspěchu v životě? Vždyť život je hezký, nebo Vám to tak nepřipadá?

Podívala jsem se sem ze zvědavosti. TSO je skutečně velmi zajímavý model společnosti. Nepřipadá mi ale vysloveně, že bych žila lidsky nedůstojně nebo v nějaké nesvobodě. Určitě by mohlo být lépe. Víím, že pár tisíc kilometrů odsud umírají lidé ve válkách, zimou, hladem, ale co my s tím naděláme? Bohužel málo nebo spíše nic. Od toho jsou politici, státníci, ti mají možnosti a moc něco udělat.

Připadá Vám, že dělají málo pro lepší svět?

Ale to je také otázka, kdo co vidí pod lidskou důstojností nebo svobodou.

Odpověď Noře (nespokojení, 12. 11. 2007 19:47)

Člověka je důstojné, aby byl svrchovaným pánem sebe sama. Člověka je nedůstojná nevědomost, nevolnost (aby byl ovládán cizí vůlí, jako nesvéprávný) a zůle (aby svou vůlí potlačoval vůli svéprávného). Vadí nám, že jsme zvrhli ekonomikou ponižováni do otrocké role tzv. „pracovní síly“, zvrhli kulturou odstrčení do role pouhých „diváků“ (tleskačů), že se v podmínkách zvrhlé politiky nemůžeme dovolat svých práv. Za těchto okolností mohou snad někteří pociťovat vnitřní svobodu (svobodomyšlnost), nikdo však svobodu vnější (sociální)...

Vámi uvedené důvody k pocitu svobody (možnost mluvit, cestovat a jíst), jsou výplodem spokojené nevědomosti, neboť takto lze přece pokládat za svobodného také vola zapřaženého do vozu (možnost bučet, cestovat a žrát)...

Nechodíme-li světem s klapkami na očích, nemůžeme nevidět, kolik je všude kolem utrpení a bídy. Kochat se krásami světa tváří v tvář bezdomovcům mrznoucím pod mostem může jen sebe-uspokojující egoismus, o němž vypovídají slova: "nepřipadá mi ale vysloveně, že bych žila lidsky nedůstojně nebo v nějaké nesvobodě."

O tomtéž vypovídají slova: „Vím, že pár tisíc kilometrů odsud umírají lidé ve válkách, zimou, hladem, ale co my s tím naděláme? Bohužel málo nebo spíše nic.“

Jak je to pohodlné!

Pravíte-li pak: „Od toho jsou politici, státníci, ti mají možnosti a moc něco udělat“ pak je zřejmé, že pro to nejen nechcete sama udělat vůbec nic, ale nechce si ani ověřovat, zda pro to skutečně něco dělají Vaši „politici, státníci“. Těm pak, kteří něco udělat chtějí, činíte výčitky: „Připadá Vám, že dělají málo pro lepší svět? ...není to jen nějaký Váš pocit ukřivdění, subjektivní pocit nějakého odstrčení, nějakého Vašeho zklamání a neúspěchu v životě?“

Váš polemický závěr: „Ale to je také otázka, kdo co vidí pod lidskou důstojností nebo svobodou“ je stejně důvtipný jako námitka Pontského Piláta, vznesená proti slovům zatčeného a spoutaného Ježíše Krista: „Co je pravda?“ (Jan: 18, 38). Pak už zbývá jen umýt si ruce...

Otázka (Mark, 09. 11. 2007 18:52)

Chtěl bych se zeptat: Proč nestačí jen přímá demokracie a je nutná trojčlennost a právo veta? Opravdu jsou nutné ty tři parlamenty? Aby se vyplatilo mít parlamenty tak potřebuji svazek obcí? To znamená ale, že

jednotlivá obec bude závislá na druhých obcích a nebude už vlastně samostatná? Můžete to osvětlit? Můžete napsat základní principy a předpoklady z kterých pak v aplikaci plyne veškerá konstrukce obce, pojmu „občan“ atd? Můžete říct, co přesně je podnět od Steinera a podle jakých přesně principů jeho podněty domýšlíte? Dík za odpovědi. Mějte se.

Odpověď Markovi (nespokojení, 12. 11. 2007 21:19)

Pojem „přímá demokracie“ je stejně zavádějící, jako samotný pojem „demokracie“. Na dnešních demokraciích není nic demokratického, tím méně přímého. Dnes se „demokracií“ míní tzv. „vláda lidu“, nikoli však vláda bezprostřední (přímá), ale vláda prostřednictvím tzv. „zástupců lidu“ (nepřímá). Pokud existuje nějaká „přímá demokracie“ (bez zástupců lidu), pak se o ní rádi necháme poučit. Spíše se však „přímou demokracií“ nazývá různě zašmodrchaná vláda zástupců lidu. Trapné je, že pojem „demokracie“ vůbec neznamená „vládu lidu“. Původ pojmu „demokracie“ musíme hledat v tzv. „městských demokraciích“ starověku (např. v athénské demokracii), kde šlo o vládu („kracii“) tzv. „démů“ (městských čtvrtí). Tehdy se o obecních věcech hlasovalo nikoli v celé obci, ale v jednotlivých čtvrtích. Také tehdy (jako dnes) o výsledku hlasování rozhodovala „většina“ přítomných (účastníků volby). Lidé tak mohli „demokraticky“ odhlasovat to, co vyhovovalo tzv. „většině“, bez ohledu na to, zda se voleb zúčastnila skutečná většina. Dříve či později mají totiž zpravidla hlasující pocit, že to podstatné je již odhlasováno a hlasování o nepodstatném se bez nich obejde. Právě na tento okamžik čekají organisovaní spiklenci, kteří tak mohou získat při hlasování „většinu“ přítomných. Právě na to všechny demokracie starověku, dříve či později, zašly. Jak nás mohou poučit dnešní „volby“, není nijak nesnadné nežádoucí většinu voličů unavit a vyloučit ji tak z volby. Nic takového se nemůže stát tam, kde panuje právo veta. Tehdy totiž nemusí nikdo nikam chodit, podle toho, kdy a jak si zamane jeho „zástupce“ (radní, starosta, poslanec, člen vlády atp.), ale naopak jeho „zástupce“ musí přijít za ním.

Ono je také nedůstojné svobodného člověka, nemůže-li svou vůli uplatnit jinak, než jen v davu (v tzv. většině), nemůže-li rozhodovat individuálně (právem veta), jak se na skutečně svobodného člověka sluší...

Žádný jiný sociální systém, než trojčlenný sociální organismus, nikdy právo veta nezavede, protože žádný diktátor, ani žádný „zástupce lidu“ si sociální svobodu jednotlivce nepřeje (jinak by nemohl být diktátorem, ani „zástupcem lidu“). Bez práva veta není sociální svobody jednotlivce (občana) a „kolektivní svoboda“ je demagogický nesmysl:

a/ jak by mohl být svobodný např. národ, jsou-li všichni jeho příslušníci individuálně nesvobodní?

b/ jak by mohl být nesvobodný národ, jsou-li všichni jeho příslušníci individuálně svobodní?

Tři „parlamenty“ (zákonodárné sbory) jsou nutné, protože dosavadní totální matení zákonitostí tří reálných sfér sociálního organismu (politiky, kultury, ekonomie) vede všude na světě k sociálním a ekologicko-klimatickým katastrofám. Tyto tři „parlamenty“ si ovšem nelze představovat jako současné 200 a vícečlenné parlamenty tzv. „zástupců lidu“. V rámci obce stačí v každé sféře např. 3 zákonodárci. V rámci svazu obcí postačí, aby byla každá obec v každé ze tří sfér zastoupena jedním zákonodárcem (ani to však není nutné). Protože tři zákonodárné sbory nemají nijakou výkonnou moc. Pokud bude výkonná moc v rukou občanů (právem veta), potud žádnému občanu nelze vnutit zákony, k jejichž ustavení nebyli voleni zákonodárci pověřeni svými občany. Je-li výkonná moc v rukou občanů (právem veta), nemohou občané pozbyť svou samostatnost následkem závislosti na obci (resp. městské čtvrti). Tím méně může jejich obec pozbyť samostatnost následkem závislosti na svazu obcí. V trojčlenném sociálním organismu není vyšší moci, než moci jednotlivých občanů (práva veta). Nikde nemůže dojít k nějaké změně, na níž se jednohlasně nedomluví samotní občané (ovšem pouze ti, kterých se případná změna týká)...

Pokud Vás naše odpověď zcela neuspokojí, nedejte se odradit, ale konkretizujte své otázky (popř. námítky) do jednotlivostí. Abychom se však nemuseli opakovat, doporučujeme číst také dialogy s ostatními účastníky diskuse...

R. Steiner svůj podnět snesl z duchovního (mravního) světa a proto mluví výslovně jen o horní trojnosti (politika, kultura, ekonomie), jejíž zákonitosti pak RS hypoteticky promítá do tehdejší sociální praxe. My jeho podnět doplňujeme o dolní trojnost (obec, rodina, živnost), kterou vynášíme z fyzického (tělesného) světa, v naději, že se oba podněty spojí v duševním (morálním) světě dostatečného počtu lidí, schopných trojčlenný sociální organismus realizovat...

Peníze (Mark, 14. 11. 2007 12:57)

Díky za odpovědi. Promyslím je a dám případně doplňující otázky. Dnes mne napadá otázka z jiné oblasti: Máte představu, jak rychle by měly peníze stárnout? Jestliže jsem nucen kupovat, i když nic nepotřebuji, nepovede to k plýtvání? Myslím, že budu kupovat jen naoko, a pak řešit komu to zase prodat. A když budu pak chtít něco svého prodat, jak přesně proběhne vytvoření poukázky? Nebo se vytvářet nebude? Poukázky, kterým už končí zanedlouho lhůta, nikdo nebude chtít, i když budou platné. Budu třeba obchodníka k tomu nutit zákonem, aby je odebíral? A na co tomu obchodníkovi moje poukázka (třeba na druhý den) bez hodnoty bude? Bude mi nucen vydat zboží zadarmo? To by byla vlastně krádež.

Bude nějaká instituce dohlížet na množství poukázek a zboží? Budou existovat banky, a když na jakých principech budou fungovat? Dík za odpovědi.

Odpověď Markovi (nespokojení, 17. 11. 2007 14:50)

Pří úvahách o ekonomice a penězích se nedobereme rozumných závěrů, pokud přísně neoddelíme ZŽP od ostatního zboží, které může být předmětem volného trhu. Abychom zabránili vykupování ZŽP penězi volného trhu, musíme mít na ZŽP jiný druh poukázek, jakým jsou dnes např. tzv. „stravenky“. Zde je stárnutí poukázek relativně rychlé, neboť se nepředpokládá, že by někdo ZŽP nepotřeboval a tedy ani nespoteřeboval. Pokud se tak přesto stane, nechť přebytečné poukázky nebo již nakoupené ZŽP rozdá potřebnějším, popřípadě nechť hledá řešení, jak trvanlivost přebytečných ZŽP prodloužit (poukázky na ně prodloužit nelze). Také se tu nepředpokládá, že by někdo kvůli ZŽP pracoval nad základní pracovní povinnost, ledaže by chtěl pracovat za jiné...

Práce nad základní pracovní povinností se naopak předpokládá ve vztahu k volnému trhu, kde se obchoduje se zbožím, které není k životu nezbytně potřebné a které má zpravidla delší trvanlivost (auto zajisté stárne déle než chleba). Ani zde však nemá smysl pracovat kvůli hromadění stárnoucích peněz, což z druhé strany znamená osvobození člověka od otroctví penězům. Pokud tedy v TSO stárnoucí peníze nerozumně nehromadíme, nejsme ani nuceni kupovat, co nepotřebujeme. Z věci je zřejmé, že oběh financí volného trhu se bude podobat dnešnímu stavu, pouze s tím rozdílem, že i zde budou peníze stárnout, že i zde bude dělat peníze produktivní práce, v žádném případě tu nesmí „peníze dělat peníze“...

Peníze jimž končí, nebo již skončila doba platnosti, přirozeně nebude nikdo na volném trhu chtít. Bude je však možné vyměnit v příslušném finančním úřadě, ovšem s několikaprocentní ztrátou (někde zapomenutá bankovka tedy časem ztratí veškerou cenu). S uvedenými problémy jsou již letité a úspěšné zkušenosti v tzv. LETS-systémech, které jinak napodobují současnou velkou ekonomiku v malém (v lokálním měřítku), neboť od volného trhu neoddelují ZŽP...

Instituce, dohlížející na oběh peněz volného trhu můžeme nazvat např. „banky“. Ty však v TSO nebudou fungovat na současných totalitních principech bankéřů-dravců (na principu zisku), ale na principech uzákoněných samostatnou ekonomickou sférou. Konkrétně nelze za tuto zákonodárnou sféru rozhodovat předem již dnes. Obecně lze však říci, že tato sféra zřídí jen takové instituce (banky), které budou pracovat na principu udržování rovnováhy volného trhu, tj. rovnováhy mezi množstvím nabízeného zboží (služeb aj.) a množstvím poukázek na ně...

Co vše je utajeno v progr. prohlášení ? (Robin, 15. 11. 2007 14:44)

Programové prohlášení OF je velmi stručné.

Při prvním pročtení jsem sice viděl originální úvahu - trojčlenný sociální organismus, ale vlastně nic moc. Nyní, když v diskusích rozpracováváte jednotlivé oblasti chodu společnosti, konkrétní témata, tak doslova zůstávám v němém úžasu, co vše je v tom jednostránkovém Programovém prohlášení OF skryto! Jsem ohromen hloubkou TSO.

Trojčlennost je schopna řešit to, co dosud byl a je problém na celém světě. Jak vidím, TSO je schopna řešit dosud neřešitelný problém korupce, nezaměstnanosti, válek, zdražování... Skutečná vláda většiny může opravdu existovat jen tehdy, bude-li existovat právo veta občana v obci. Jinak to je pouze hra na nějakou demokracii, ať už se nazývá zastupitelskou, západní atp. Proč to dosud nikde nikdo nepublikoval, proč se o tom nepíše palcovými titulky v novinách? Proč to trvalo tak dlouho, než to někdo vymyslel? Asi by

tu existovaly nějaké technické problémy, jak zajistit hlasování občanů, ale v době internetu a SMS by to snad neměl být větší technický problém.

Taktéž sympatizující Robin

Odpověď Robinovi (nespokojení, 18. 11. 2007 09:19)

Proč to trvalo tak dlouho, než TSO někdo vymyslel?

TSO nebyl vymyšlen, ale objeven. Horní trojnost (politika, kultura, ekonomie) objevil (na přelomu 19. a 20. st.) R. Steiner v mravně-duchovním světě. Dolní trojnost (obec, rodina, živnost) nám zjevuje fyzicky-tělesný svět. Aby bylo možné něco v příslušném světě objevit, musí se to v něm nejdříve samostatně projevit. K oddělování trojnosti od původní jednoty docházelo postupně v průběhu vývoje lidstva. Tento proces byl dokonán až v průběhu 19. st. K jednoznačnému odlišení horní trojnosti od dolní došlo až na přelomu 20. a 21. st...

Odlučování sociální trojnosti z totální sociální jednoty je zrcadlením předchozího slučování theistické „Trojnosti“ pohanského pantheismu s „Jediností“ semitského monotheismu, ve výslednou křesťanskou „Trojedinost“. Zkrátka, bez křesťanství by nebylo TSO. Proto je obojí předmětem cíleného odporu sil světového zla, jehož nejvěrnějším přísluhovačem je „učená nevědomost“ řádně nevychovaného lidského ega...

Před listopadem 1989 nebylo možno o TSO u nás nic publikovat, neboť bylo i s dílem R. Steinera na indexu. Po listopadu 1989 byl trh s informacemi zahlcen takovým množstvím desinformačního balastu, že lidé nemají šanci objevit v této záplavě publikace o TSO (pohříchu je ani nehledají). Tak tomu bylo a je i ve „svobodném“ světě. Proto je vydávání literatury o TSO vysoce ztrátové. Neztrátovost umožnil teprve internet. Na ten však dříve či později dolehne cenzura (přípravou na ni jsou „nutná opatření“ proti terorizmu, pedofilii atp.). Jiné technické problémy tu neexistují...

Dopis OF – 1. část (Daniel, 16. 11. 2007 21:03)

Tak už mne rozčiluje, jak si tady všichni svorně debatujete a máte tady takovou idylku, všechno se zdá být jasné, křišťálově průhledné. Nikde žádný problém! Jenže jste úplně mimo. Vše jen motáte a mlžíte!

Chcete návrat ke starověkým městským státům. Zanikly, protože došlo ke spojení městských států ve státy dnešní podoby. Starověká demokracie byla v některých ohledech dokonce dokonalejší, než dnešní (rok před kandidaturou byl uchazeč velmi důsledně prověřován, zda se chová dobře, zda žije spořádaně. Nesměl být zvolen po dvě následující období, aby se jeho moc neupevnila natolik, že by uchopil moc do svých rukou, atp. To se dá nyní oživit.)

Už nemůžu číst ty vaše bláboly a nesmysly, že by v TSO nebyly politické strany. Parlament je zákonodárný orgán a v něm jsou zvoleni zastupitelé, nikdy nebudou mít všichni lidé strojově stejný názor, to by nebyla svoboda, ale diktatura! To chcete, aby byli všichni roboti? Není možné, aby všichni zástupci chtěli trojčlennost. Budou tedy nadále existovat opoziční názory, dokonce i opačná řešení – a ty skupiny se sdružují do politických klubů. Jen tak mohou skupiny stejně smýšlejících prosadit nějaký návrh, program, projekt. Kde vy žijete, že nechápete takové triviální základy práce parlamentu a posílání politických stran? Co máte proti politickým stranám?

A další neuvěřitelný blábol: právo veta občanů v obci. Myslíte snad, že tím se podaří odstranit korupci a nějak zlepšit demokracii? Právě naopak! Jen trochu uvažujte! Každý kdo bude chtít, aby ho nějak podplatili ti, kteří nechtějí, aby řekl ne, tak bude jakoby říkat ne, a pak řekne ano, až ho podplatí! Vy vlastně naopak chcete, aby korupce byla mezi občany! Vy ji chcete tímto v podstatě legitimizovat!

A nebo naopak: Občan podplatí někdo, kdo bude chtít, aby místo ano řekl ne!

Jsem pro to, aby se věci udělaly co nejjednodušší. Aby bylo vše transparentní. Ale ne takto!

Vy naopak vše tak komplikujete a motáte dohromady!

Odpověď Danielovi (na 1. část příspěvku):

„...všechno se zdá být jasné, křišťálově průhledné.“ - Pokud se něco zdá být jasné (aniž to ve skutečnosti jasné je), pak jen proto, že to dosud nikdo řádnou argumentací nevyvrátil. Argumentem ovšem není „rozčilování“, ani pouhé odsuzování („jste úplně mimo. Vše jen motáte a mlžíte!“). Z kategorie ničím

nepodloženého úsudku jsou také slova: „Chcete návrat ke starověkým městským státům.“ Nic takového přece neproklamujeme. Pokud nás však starověké demokracie mohou o něčem poučit, co proti tomu? Vždyť i Vy sám z nich čerpáte poučení a dokonce z něho činíte závěr: „To se dá nyní oživit.“ Jak byste se tvářil, kdybychom nyní tvrdili, že Vy chcete návrat ke starověku?...

Vaše následující slova o politických stranách a parlamentu v TSO vypovídají o tom, že jste programové prohlášení TSO četl velmi povrchně. Tam přece stojí, že v TSO jsou zákonodárci voleni do tří sfér (chcete-li parlamentů), v nichž uzákoňují ve sféře do níž byli delegováni (politické, kulturní či ekonomické) pouze to, k čemu jsou pověřeni (jejich soukromé chtění tu nehraje nijakou roli). V žádné z těchto tří sfér tedy zvolení zákonodárci nemohou rozhodovat o tom, zda chtějí či nechtějí trojčlennost. O té rozhodli občané při založení samosprávné obce TSO, tj. předtím, než do tří sfér TSO volili své delegáty...

S TSO se to má jako např. s klubem filatelistů. Koho známky nezajímají, ten se přece o členství v klubu neuchází. Protože nikdo nikoho do členství nenutí, nejedná se tu o diktaturu, či robotizaci (jak tvrdíte), ale pouze o výběr lidí téhož zájmu (srovnej biblické „oddělování zrna od plev“). Bylo by poněkud komické, kdyby člen filatelistického klubu, žádný filatelistický klub nechtěl, jakmile by byl zvolen do jeho předsednictva. Opoziční názory se tu mohou týkat jen formální otázky, koho a kam zvolit. Na rozdíl od filatelistického klubu zákonodárci v TSO nijakou výkonnou moc nemají a své osobní ambice v této funkci nijak neuplatní (tím méně mohou uplatňovat ambice nějaké politické strany). Kdyby se o něco takového přesto pokusil, neprodleně by byl občanským soudem odsouzen za zpronevěru. Proto je v TSO v podstatě jedno, kdo a kam bude delegován. V TSO je veškerá výkonná moc v rukou plnoprávných občanů v obci. Jaký smysl by tu mělo zakládat jakékoliv politické frakce (kluby, strany aj. klany), která nemůže dosáhnout větší rozhodovací moci, než veto jediného občana?...

Co máme proti politickým stranám? V TSO nic, protože by tu byly jen pro smích. V současných totalitách je to ovšem živná půda pro kariéristy, usilující o sociální moc, neboť umožňuje uplatnit osobní zájmy mocných na úkor ostatních bezmocných...

Občanské právo veta nemá za cíl zlepšit korupční prostředí v rámci tzv. „demokracie“, ale v rámci TSO ho úplně vymýtit.

Nuže, uvažujme nad Vašimi úplatkářskými příklady.

A) „Každý kdo bude chtít, aby ho nějak podplatili ti, kteří nechtějí, aby řekl ne, tak bude jakoby říkat ne, a pak řekne ano, až ho podplatí!“

B) „Občana podplatí někdo, kdo bude chtít, aby místo ano řekl ne!“

Příklad A tedy představuje, aby podplacený řekl „ano“, příklad B, aby řekl „ne“.

A) Občan podplacen, aby řekl „ano“ : V současných „demokratických“ poměrech, kdy rozhoduje tzv. „většina hlasujících“, stačí uplatit tuto většinu. V TSO by však úplatkář musel uplatit naprosto všechny občany, aby vyloučil jakékoliv veto. Uplácení všech občanů je pak tímtež, jako podplatit jediného občana, aby na sobě strpěl nějakou škodu.

Tak např. kapesní zloděj nabídne občanu úplatek 100 Kč. strpí-li (nebude-li vetovat), aby byl okraden o 100 Kč.

A) nabídne-li zloděj víc, sám na tom prodělá! (občan však řekne přirozeně „ano“)

B) nabídne-li zloděj míň, občan na to nepřistoupí (občan však řekne „ne“ i bez úplatku)

Podplatit občana aby řekl „ano“ nebo „ne“ tedy nedává smysl. Nyní snad uznáte, že Vaše příklady jsou nejen poněkud nedomyšlené a následkem toho docela srandovní...

(Závěr této pasáže byl opraven, neboť nedopatřením došlo v původní verzi ke zmatení příkladu A, B.)

Dopis OF - 2. část (Daniel, 16. 11. 2007 21:16)

Právo veta bude zneužitelné občany stejně a nebo ještě více, než jak zneužívají svoji moc současní zastupitelé!

Jak těžkopádně argumentujete, že chcete zrušit svobodu v ekonomice, svobodu podnikání! Vlastně jste to ani vůbec neodůvodnili. Jen asi závidíte, že někdo má víc, než druhý. Jeden se poctivě snaží, pracuje a vy

ho chcete omezovat. Proč? Strašně vám vadí, že všichni nebudou mít stejně?! Rovnostářství jsou pěkně zastaralé levičácké názory, dávno vysypané na smetišti dějin!

Co je komu po tom, jak já budu podnikat? Kolik budu mít zisk. Chcete mi snad určovat, co smím a nesmím vyrábět? Taková vize je pěkně uletěná. Svoboda podnikání je jedno ze základních práv člověka, a to vy napadáte!

Stejně tak je tomu s politickou svobodou!

Proč místo svobody v politice chcete jen rovnost? Co máte proti svobodě slova, proti lidským svobodám obecně? Cožpak politická rovnost může nahradit svobodu člověka? To je zcela něco jiného!

Už to, že mi chcete určovat, co má kde platit, že ne svoboda, ale rovnost, že ne svoboda, ale bratrství atp... už tím mi berete moji svobodu! Popíráte tím sami sebe.

Nerespektujete moji svobodu a chcete mi ji rušit a brát!

Takto bych mohl pokračovat, vysvětlovat vám nejzákladnější principy chodu politiky nebo ekonomiky.

Také se divím, jak tady dokola všichni svorně naříkají, jak se mají špatně! Jak se zdražuje, jak jste tím všichni ponižováni! Chudáčci malí! Abyste se nerozplakali!

Co to je za nesmysl? Všichni se tady mají až moc dobře. Myslím si, že by každý z těchto „nespokojených“ žvanilů měl občas projít peklem války nebo nějaké katastrofy a zažít nějakou pořádnou melu! To byste hned všichni zkrotli, a pak byste si hned vážili naší západní demokracie a toho, jak se v ní máte jako v pohádce! Že máte střechu nad hlavou a chleba za 30 Kč za kilo, co za 30, třeba za 100 Kč za kilo! To je stále nic proti tomu, co lidé prožívají ve válce nebo při zemětřesení atp.! Je vám všem moc dobře. Tak už nevíte roupama, do čeho byste šťárali! Chcete vypadat zajímavě, tak si vymyslíte nějaký TSO.

A také si myslím, kdybyste opravdu stáli za tím, co říkáte, tak se pod to podepíšete a neschovávejte se za nějaké zkratky a nějaké iniciativy občanů atp. Pro mne ztrácíte důvěryhodnost už tím, jak anonymně vystupujete! Tak se nechová čestný člověk, který se nestydí za to, co hlásá.

Odpověď Danielovi (na 2. část příspěvku):

Možnost zneužití práva veta občanem a zastupitelem - V zásadě vzato, všechno je zneužitelné! Aby nikdo nezneužíval své volnosti (např. k alkoholismu), museli bychom všechny uvázat na řetěz.

Jsou tu však jisté rozdíly v zainteresovanosti na předmětu rozhodování:

a/ zastupitel rozhoduje zpravidla o tom, co se má stát v obci, ve které nežije, takže nebude vystaven případným negativním následkům svého rozhodnutí, či projevům nevole sousedů

b/ občan s právem veta rozhoduje vždy o tom, co se má stát v obci, ve které žije, takže bude vystaven případným negativním následkům svého rozhodnutí, či projevům nevole sousedů

Jsou tu také rozdíly v motivaci při rozhodování:

a/ důvodem zneužití pravomoci zastupitelem může být kverulantství nebo korupce (zjištěná, spiklenecká atp.)

b/ důvodem zneužití práva veta občanem může být jen kverulantství (korupci jsme vyloučili v 1. části Vašeho příspěvku)

Jak je patrné, možnosti zneužití (práva veta) občanem je menší než zastupitelem, nikoli stejná či větší jak tvrdíte.

Jsou tu také rozdíly v možnostech prevence, dokazování a trestání zneužití:

a/ u zastupitele není prevence ani důkazu a případný trest (v nejkřiklavějším případě) je max. formální (odvolání z funkce)

b/ projevuje-li se někdo již ve své nezletilosti jako kverulant (či jinak negativně), občané ho mezi sebe prostě nevezmou. Občan musí své veto spoluobčanům zdůvodnit, např. tím, že by případnou změnou v obci utrpěl škodu. Jde-li o škodu jednorázovou, lze mu ji nahradit a dosáhnout tím odvolání veta. Trvalou škodu lze odvrátit např. tím, že danému občanu nabídneme výhodnou změnu bydliště. Neutrpí-li občan žádnou škodu (hmotnou, morální nebo mravní) a přesto trvá na vetu, pak způsobuje škodu spoluobčanům a věc řeší občanský soud, který jeho veto může prohlásit za neplatné. Trvá-li občan na svém vetu i po prohraném soudu, hrozí mu pro zjevné kverulantství zbavení občanství...

Svoboda v ekonomice - je téhož zrna, jako svoboda pro zločince. Podle způsobu Vaší „argumentace“ lze říci, že lidé asi zločincům závidí, že si dovedou obstarat víc, než druzí (jejich oběti). TSO omezuje pouze zločinnou vychytralost, nikoli poctivou práci. V TSO mají mít všichni stejně jen pokud se týká ZŽP a s nimi spojené základní pracovní povinnosti. Kdo chce víc, musí víc pracovat (podle míry svého chtění, nikoli podle diktátu někoho jiného!). Proto v TSO nemusí mít všichni stejně, jak tvrdíte...

Buď něco TSO podsouváte, nebo mu vyčítáte věci, které platí i dnes. Ptáte-li se: „Co je komu po tom, jak já budu podnikat, kolik budu mít zisk a co budu vyrábět?!“ pak vězte, že již dnes si musíte dávat pozor, aby se Vaše podnikání, zisk a produkce nedostaly do konfliktu se zákonem, popřípadě s „podnikáním“ nějaké „mafie“ (klanem, podsvětím aj.).

Také TSO počítá s podnikáním. Na jedné straně má však pro ně poněkud jiné zákony, než současné totality, na druhé straně vylučuje podnikavost „mafii“, tj. právě takovou podnikavost, kterou Vy nazýváte „svoboda podnikání“...

Jako je svoboda v ekonomice ve skutečnosti pouhou zvůlí dravce (na úkor bratrství), tak je zvůlí dravce také svoboda v politice (na úkor rovnosti). Ekonomická a politická zvůle (údajná svoboda) je právě tím, co atakuje nejen zákony bratrství (spolupráce) a rovnosti (práv a povinností), ale ve svém důsledku také skutečnou lidskou svobodu (kulturu).

Aby politická rovnost, či ekonomické bratrství nenahrazovaly svobodu člověka, má TSO politiku a ekonomiku oddělenou od kultury, neboť, jak správně pravíte „svoboda člověka je něco jiného“ (není ekonomická ani politická, ale kulturní). Do oboru kultury patří vše, co nazýváte „lidské svobody obecně“ i konkrétní „svoboda slova“. Protože v dnešních totalitách je svoboda slova pokládána za „politickou“, je zpravidla využívána (ve skutečnosti zneužívána) velmi nekulturně.

Oddělením svobody (kultury) od rovnosti (politiky) a bratrství (ekonomiky) Vám TSO Vaši svobodu garantuje, nikoli „bere“, jak se domníváte. V dnešních totalitních režimech ve skutečnosti nemáte nijakou svobodu, ale pouze v různých státech různě omezenou vnější volnost, jakou mohou mít např. „prasata v žitě“ (v hojnosti), nebo „prasata bez žita“ (v hladomoru).

Chcete-li mít jistotu, do jaké míry jste a můžete být skutečně svobodný, pak musíte nejdříve vědět, co to svoboda vlastně je. Z Vašeho projevu se zdá, že o reálné svobodě máte zkreslené představy. Patrně za svobodu pokládáte to, co jeden z největších hrdlořežů francouzské revoluce, advokát Maximilian Robespierre (1758-1794), definoval následovně:

„Svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého!“ (= vpravdě definice vzájemného teroru)

Zkrátka, v otázce svobody jste to právě Vy (nikoli my), kdo popírá sám sebe.

Váš údiv nad tím, jak si na naší stránce všichni svorně nařikají není namístě. Již v úvodu našeho programového prohlášení proklamujeme, že tyto stránky jsou určeny nespokojeným (obětím dravců), nikoli spokojeným dravcům (počínajícím si „svobodně“ v ekonomice a politice). Váš posměch „Chudáčci malí! Abyste se nerozplakali!“ vypovídá o neschopnosti sociálního cítění a o pohrdání dravce jeho obětí...

Pozoruhodné je, jak jste dospěl k Vašemu hodnocení poměrů: „Všichni se tady mají až moc dobře (jako v pohádce). Je vám všem moc dobře. Tak už nevíte roupama, do čeho byste šfárali!“ Dospěl jste k němu prostě tím, že jste poměry nespokojených srovnal s ještě horšími (nikoli lepšími) možnými poměry (k válce, katastrofě, zemětřesení atp.). My si však myslíme, že jste je měl porovnat např. se svými vlastními poměry. Protože Váš postoj zaujímala svého času francouzská šlechta, dohnala svůj lid ke krvavé revoluci, která na čas udělala z obětí dravce a z dravců oběti...

Protože lidé (na rozdíl od zvířat) mají rozum, více méně ho také využívají. Např. tak, že občas něco vymyslí. Neznáte-li jiný důvod k „vymýšlení“, než ješitnou touhu „vypadat zajímavě“, pak patrně sám svůj vlastní rozum příliš nevyužíváte, pokud nechcete být ješitný. TSO však není „výmyslem“, ale objevem lidského rozumu. A protože objev je produktem badatele a bádání spadá do oboru svobodné kultury, Vaše posměšná poznámka („Chcete vypadat zajímavě“) Vás usvědčuje právě z takového potlačování lidské svobody (byť jen verbálního), proti kterému tu zdánlivě vystupujete...

Skutečně věcná je Vaše závěrečná poznámka: „...kdybyste opravdu stáli za tím, co říkáte, tak se pod to podepíšete... ztrácíte důvěryhodnost už tím, jak anonymně vystupujete! Tak se nechová čestný člověk, který se nestydí za to, co hlásá.“

Je to pro nás dilema, které nám Váš příspěvek nijak nepomáhá řešit, neboť ani Vaši zkratku „Daniel“ nelze pokládat za podpis. Vždyť je ve skutečnosti právě tak anonymní, jako kdybyste o sobě neuvedl vůbec nic.

Možnost anonymního příspěvku tu zbavuje člověka obvyklého ostychu, neboť ještě nežijeme v TSO, kde se lidé naučí veřejně vystupovat již v základní škole. Proto proti anonymitě příspěvků nic nenamítáme. S naší anonymitou je tomu trochu jinak. Na jedné straně pro nás zkratka jako „Daniel“ není než jedním z možných druhů anonymity (ani uvedení celého jména nic neřeší, neboť kdo ví zda není pseudonymem), na druhé straně chceme veškerou pozornost usměrnit k věcné argumentaci, nikoli na své osoby. Projevili-li však více účastníků našich stránek vůli, abychom naše příspěvky nějak signovali, tu již nepůjde o naši ješitost a rádi vyhovíme...

TSO, právo veta, svoboda (Petr, 01. 12. 2007 18:22)

Můžete uvést ještě nějaké konkrétní příklady pro ilustraci, v čem má spočívat ta trojčlennost? (jako bylo např. oddělení zákl. životních potřeb od všeho ostatního, podíly ve firmách). Soukromé podnikání tedy vlastně nebude existovat? Jen de facto družstevní?

Mám opravdu obavu, že když se detailněji pro představu neukážou principy lidské důstojnosti, tak by trojčlennost mohla zůstat jen prázdnou frází ("volnost, rovnost, bratrství"), kterou si bude moct každý (např. lidé v obci) vykládat libovolně (a sám pojem trojčlennosti ztratí na významu). A může se zase změnit v nějakou rafinovanou totalitu.

Tzn. utlačování jednotlivého člověka ve jménu "kultury", "národa", představy o tom, co je a není správné, jak ji bude definovat většina atd. atd.

Chybí mi zde například úplně pojem tolerance, v kulturní sféře výchova k přijímání druhých. Kladete jen neustálý důraz na možnost jednotlivého člověka vše negovat (právo veta). Jde mi o to, aby se věci, o kterých se nedá hlasovat zcela jasně formulovaly a definovaly.

Osvětlete třeba vztah soukromé a veřejné sféry, co se týká svobody kultury, školství atd. atd. Kde je ještě svoboda a kde už není, obecné definice jsou hezké, ale co s tím konkrétně? Chci-li např. v obci prezentovat třeba nějaký festival nebo výstavu na nějaké choulostivé či diskutabilní téma, potom mohou občané dávat reklamu na tuto jejich svobodnou aktivitu? Má vůbec svobodu dát na veřejnost svůj reklamní leták – plakát ohlašující např. nějakou kulturní akci? Co podléhá schválení a co ne?

Co nepodléhá schvalování občanů? Kde je lidská svoboda?

Nebo základní principy fungování obce, o kterých se z principu hlasovat nedá. Např. někdo vznese požadavek hlasování o tom, jakého hosta si může občan přivést do vlastního bytu atd.

O Vámi uvedených příkladech se hlasovat dá nebo nedá? atd. To mi tady bohužel stále chybí.

V jednom příspěvku jste hovořili o tom, že je chybná definice svobody: „Svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého.“ Jaké je správné pojetí svobody? Lze tedy svobodu nějak popsat, definovat?

Citace z diskuse na webu OF (Jan):

„Proto sociální svobodu nelze uzákonit, neboť vázána (vztahem) k zákonu, nemůže být vpravdě svobodná (zákonné svobody se musíme domáhat na výkonné moci, takže nezávisí na nás, ale na jiných). Čím víc sociální svobodu uzákoňujeme, tím víc ji omezujeme (spoutáváme vnějšími předpisy)!“

„Proto lze možnost sociální svobody (TSO) založit jen na možnosti negace vztahu (osobního, či neosobního), ať už preventivním odmítnutím (negace nenavázaného vztahu) nebo následným zrušením (negace navázaného vztahu). Proto TSO stojí a padá s právem veta (jež je základním kamenem TSO) plnoprávného občana v samosprávné obci. Toto právo musí být nadřazeno veškerým vztahům (zákonům a smlouvám).“

V čem tkví tedy podstata svobody v TSO, jestliže každý může mou aktivitu (např. kulturní) znegovat? V kulturní oblasti má přece platit svoboda, co tedy je tou svobodou míněno, jestli mi může kdokoliv mou svobodu znegovat?

Svobodu mohu mít jen ve svém bytě? Ale ve vnějším světě (na veřejnosti) nesmím prezentovat své názory, které se odlišují od názorů většiny občanů? Jsem pak vůbec svobodný?

Odpověď Petrovi (TSO, právo veta, svoboda):

Podniká-li podnikatel sám, pak je také sám podílníkem na svém podnikání, a jeho podnikání je ryze soukromé. Nepodniká-li sám, pak má podnik tolik podílníků, kolik si podnikatel přizve spolupracovníků.

Každý má pak podíl na podniku jak z hlediska přínosu, tak z hlediska výnosu. Soukromé podnikání tedy nezaniká...

TSO představuje východisko z totality, tak jako otevřená mříž představuje únik z vězení. Nevyužije-li vězeň této možnosti úniku, protože se může stát, že se do vězení zase vrátí, pak tu máme co činit s bláznovstvím, proti němuž není léku. Možnost, že by TSO zakládali blázni je do značené míry vyloučena tím, že zakladatelé TSO budou muset vynaložit nemálo ducha a energie na jeho zavedení v současných totalitních podmínkách. Kdo se takto osvědčí, ten si již TSO nebude vykládat libovolně, pro toho TSO neztratí význam. Pokud přece ano, pak se vrátí tam, kde je nyní...

Jak bude kdo (jednotlivec, menšina či většina) definovat „to, co je a není správné“ je ryze soukromou věcí definujícího. V obci, v rodině i v živnosti rozhoduje vždy jen to, co ten, kdo rozhoduje chce, či nechce. Chce-li např. někoho utlačovat, pak mu způsobí škodu, kterou bude muset nahradit (viz: „občanský soud“), takže se mu utlačování jiných hrubě nevyplatí...

Právo veta platí pouze pro změny v obci a to u těch občanů, kterých se příslušná změna bezprostředně týká (příslušné zákony vydává horní sféra politická). V podniku má každý takový hlas, jaký má podíl (příslušné zákony vydává horní sféra ekonomická) a v kulturní organizaci (např. ve škole) pravomoc podle svého postavení, např. ve vztahu učitel žák (příslušné zákony vydává horní sféra kulturní)...

V kultuře je svoboda ve všem, co není horní sférou (kulturní) výslovně zakázáno a co nijak neobtěžuje své okolí. Chceme-li např. v obci pořádat nějaký festival, pak nemůžeme v duchu dnešních technařů tropit randál ve dne v noci, bez souhlasu občanů, kteří tímto randálem budou obtěžováni, přestože nic takového poslouchat nechtějí. Buď organizátor akci pro okolí odhluchní, nebo akce nebude. To je ovšem předpoklad, neboť o tom nerozhoduje naše olomoucká iniciativa, ale dotčení občané. Tak je tomu i s choulostivými či diskutabilními tématy (vč. reklamy), u nichž je navíc třeba zajistit nepohoršování nedospělých. Jak již bylo uvedeno v odpovědi Janovi (svoboda), vnější svoboda netkví v navazování vztahů (reklamními letáky aj.), ale v rozvazování vztahů (právem veta aj.). Reklamními letáky tedy nabízíme lidem nesvobodu (vztah). Nemůžeme tedy po nich chtít, aby ji byli povinni akceptovat. Ve vztahu k reklamě existuje pouze vnitřní svoboda („chci!“), která ovšem vede (u téže osoby) k vnější nesvobodě: „Chci-li, musím!“ (svobodně chci něco propagovat, nesvobodně se musím namáhat s lepením plakátů atp.). Je zcela na plnoprávných občanech v obci, budou-li chtít v takových případech rozhodovat předem (jejich schvalováním), nebo dodatečně v případě, že budou věci pohoršeni. V tom jim opět nelze nic předepisovat. V principu jim nelze předepisovat ani to, čím mají nebo nemají být pohoršeni. Dnes se jich na takové věci nikdo neptá. Někjaký úředník rozhodne prostě za ně...

Otázka: „Co nepodléhá schvalování občanů? Kde je lidská svoboda?“ obsahují vnitřní rozpor. Koho jiného se má „lidská svoboda“ týkat, ne-li plnoprávných občanů v obci? Nemají-li být kráceni na svobodě (vnitřní či vnější), musí rozhodovat naprosto o všem, o čem je člověk vůbec schopen reálně rozhodnout. V každé oblasti (politické, kulturní a ekonomické) však rozhodují jiným (věci příslušným) způsobem...

Stalo se kdysi při královském honu, že se pronásledovaný zajíc schoval pod sukni paní starostové, sedící na zápraží. Francouzský král tehdy prohlásil: „U sukne paní starostové moje pravomoc končí!“ Tak končí také občanské veto na prahu soukromého domu (bytu atp.), či podniku, pokud ovšem odtud není okolí nějak obtěžováno (neutrčí nějakou škodu).

Ani naše programové prohlášení, ani naše příklady nelze nikomu vnucovat, ale pouze doporučovat ke svobodnému uvážení...

Svobodu (vnitřní a vnější) jsme popsali a definovali v odpovědi Janovi (svoboda)...

V TSO může něčí aktivitu (každou) znegovat pouze ten, koho tato aktivita prokazatelně poškozují (obtěžuje atp.). Neprokáže-li nijakou škodu, sám se stane škůdcem (svou neoprávněnou negací)...

Protože se svoboda nemůže a nesmí vztahovat na možnost působení škody druhým, nelze svobodně prezentovat ani názory, které někoho poškozují (urážejí, pomlouvají atp.). Svoboda není pro škůdce!...

-zmp-

Problematičnost práva veta (Leoš, 02. 12. 2007 09:57)

Říkáte, že na konkrétních příkladech se ukáže, že potenciální námitky proti právu veta jsou nedůvodné...

Vezměme tedy nějaký: Třeba stavba knihovny, spalovny, nové silnice. Jeden chce využít obecní peníze spíš pro to, druhý pro ono. Pokud se nerozhodne většinově, ale bude tu právo veta, nebude nic. Vždy se najde někdo, komu se ten daný záměr líbit nebude a třeba to i nějak zdůvodní. Jenže tím vlastně těm, kteří by to či ono potřebovali (třeba podnikatel silnici), vzniká škoda, z toho, že to nebude. (Lze takovou škodu uznat, tj. vyrovnat? Asi sotva, že. To bychom všichni byli stále škodní kvůli spoustě věcem, které nejsou, přestože bychom je chtěli.)

Co s tím? Napadá mě: Řekněme tedy, že by každý svůj podíl na obecních penězích mohl připsat na tu či onu stavbu (nebo si je i mohl dokonce vybrat do kapsy a neinvestovat?).

Jenže ze silnice nakonec budou mít prospěch všichni - i ti, kteří byli a dokonce (třeba jen naoko, aby ji nemuseli platit!), proti „Vyčůránkové“ tak budou proti vždycky - svoje podíly si pošetrí, nebo za ně postaví jen to, co bude sloužit hlavně jim.

A co škody? Někdo bude mít silnici blízko u domu. Mají se s ním dohodnout na náhradě škody (hluk, znečištění...)? Budou ustanovena pravidla, že vetovat lze stavbu pokud má být blíž než 10 m od domu, sebrat mu stíněním víc než 10% sluníčka atd.?

2) Co stavba antény mobilního operátora? Ovlivní celé okolí. Bez ní nemá nikdo signál, nemůže komunikovat, tedy aspoň takto bezdrátově. S ní má každý na pozemku i v domě elmg. smog. Zdá se že právo veta by vlastně likvidovalo technickou civilizaci. Ta už je dnes ale velmi pokročilá (ano předběhla nezdravě kulturu, což by zřejmě soc. trojčlennost nedopustila. Centralizováno je spousta věcí. Právo veta by zřejmě především vedlo k totální decentralizaci. Centrální zařízení by se rozložila. Organismus vč. společenského ale potřebuje i centrální orgány...

Děkuji za odpověď a přeji mnoho zdaru.

Odpověď Leošovi (Problematičnost práva veta):

1/ Tak nějak jsme si už zvykli na totalitní režimy, s nimi na megalomanskou centralizaci všeho (vč. lidského mínění) a na zcela samozřejmé podřizování tzv. „osobních zájmů“ tzv. „vyšším zájmům“ („prospěchu všech“ atp.). Často tomu ovšem překáží nějakí „vyčůránci“ např. tím, že žijí v lokalitě, která se stala „zajímavou“ (pro „všechny“?), takže ji chceme např. zalít betonem, asfaltem, splaškama, odpadem, popř. rozkopat, snad i vyhodit do povětří. Tu se nemovitosti „vyčůránků“ prostě vykoupí podle odhadu „nezávislého odborníka“, a „vyčůránci“ ať táhnou kam chtějí. Nepomůže jim ani kdyby se přikovali řetězy ke stromům před domem. Od toho tu máme policii, na kterou přispívají také oni, aby s nimi zatočila. Že tam prožili celý život? Že tam navázali veškeré celoživotní vztahy? Že tam mají na každé místo ty nejtímnější vzpomínky? Co je nám proboha do toho?!

Také můžeme „vyčůránkům“ postavit vedle baráku benzinku, skládku nebo dálnici, otrávit jim studny, pole, sady i zahrádky, učinit jim vzduch nedýchatelným a nedat jim v noci pro hluk vyspat. Komu se to nelíbí, ať prodá barák (komu?) a táhne jinam!

Celá města, vesnice, samoty, úrodná pole, lesy atd. mohou být takto vyklíženy a zdevastovány. Jsou dokonce i tací „vyčůránkové“, že za svůj život překáželi „pokroku“ (prospěchu všech) i 2x - 3x. Co je nám do nich! Jen ať nám se nic takového nepřihodí.

Nyní se podívejme na to, co nazýváte „prospěchem všech“.

Knihovna: Protože o národní či městské knihovně by se rozhodovalo na úrovni svazu obcí, předpokládejme knihovnu obecní. Protože pro podnikatele by byla ztrátová (jinak by si ji musel postavit podnikatel za své), předpokládejme, že někteří občané chtějí, aby se postavila z obecních peněz, některým je to jedno a někteří ji vůbec nechtějí. Předpokládejme také, že někdo navrhne, aby se postavila na místě, kde má nemovitost občan X, který knihovnu nechce. Všechny uvedené předpoklady tu ovšem vymýšlíme za Vás, neboť Vy říkáte, že uvádíte konkrétní příklad, avšak pod obecným pojmem „knihovna“ neuvádíte nic konkrétního. Proto se nezlobte, nebudou-li Vám naše předpoklady zcela vyhovovat.

Nuže, jak s občanem X naložíme? Budeme o něm rozhodovat bez něj? V TSO to nebude možné, neboť disponuje právem veta. Nezbude než se s ním domluvit. Kdo se s ním má domluvit? Přirozeně ti, kteří knihovnu chtějí. Jim ovšem může občan X právem namítnout: Proč mě tím obtěžujete? Postavte si knihovnu na místě svých nemovitostí a za své (TSO nevyklučuje sponzoring) a já nebudu moci nic vetovat! Jiný problém si v případě obecní knihovny nedovedeme představit...

Spalovna: Spalovna je již případem pro podnikatele. Protože se pro jednu obec nevyplatí, je tu třeba podnikat v rámci svazu obcí, popř. i nad jeho rámec. Občanům v příslušných obcích ovšem může být spalovna užitečná jen tehdy, pokud je bude zatěžovat (finančně, exhalacemi atp.) méně, než dosavadní skládka. Pak lze očekávat, že pověření zástupci obcí vyjdou podnikateli vstříc (vynucovat si jejich vstřícnost nelze). Tzn., že mu pronajmou potřebné pozemky a možná mu na investici i půjčí. V žádném případě však není nikdo povinen soukromého podnikatele sponzorovat. Také přístupová komunikace ke spalovně musí být tedy součástí podnikatelské investice. Spalovna se pak postaví na pozemcích těch obcí, kteří s ní souhlasili, nikoli jinde. Protože předpokládáme, že v TSO nebude občanské právo přiznáno každému pobudovi, či naprostým bláznům, smíme rovněž předpokládat, že obce (resp. svaz obcí) od obydlých, zemědělských, rekreačních aj. lokalit, účinně oddělí to, co se dnes nazývá „průmyslová zóna“. Takto spalovna nebude nikoho bezprostředně obtěžovat a nikdo tedy nebude moci proti ní oprávněně použít práva veta...

Kdyby o spalovně rozhodovalo hlasování většiny, které se zastáváte, pak by tuto většinu podnikatel prostě podplatil a jeho spalovna by se postavila třeba uprostřed obce (na rynku), zcela na obecní náklady a všem občanům by se zakázalo vyvážet odpady jinam, než do této spalovny. Poplatky za odpad by občanům přirozeně vyletěly na X-násobek a každoročně by narůstaly. Ke spalovně by středem obce vedla 8-mi proudová dálnice (rovněž na náklady obce) a jedovatý dým ze spalovny, hlučná doprava a její zplodiny, vč. všudypřítomného nepořádku by všem záhy podlomily zdraví (přirozeně, že v „zájmu všech“). Podnikatel bude žít přirozeně někde na Bahamách...

Nová silnice: Viz spalovna... Zde si nejsme jisti výkladem těchto Vašich slov: „Jenže tím vlastně těm, kteří by to či ono potřebovali (třeba podnikatel silnici), vzniká škoda, z toho, že to nebude.“ Rozumíme tomu tak, že podnikatel podle Vás přijde na obecní úřad a požádá o přístupovou komunikaci (na čí náklady? Svě či obce?) ke své provozovně hracích automatů, k vykríčenému domu atp. Pokud mu obec nevyhoví, tak bude poškozen?

Jak správně pravíte: „To bychom všichni byli stále škodní kvůli spoustě věcem, které nejsou, přestože bychom je chtěli.“ TSO tu není od toho, aby uspokojovalo přání kdejakého mizery, ale aby zajistil sociální plnoprávnost, svobodu a prosperitu pokud možno všem, přičemž hlavní motto TSO zní: „Nikdo nesmí být poškozen! Pokud je poškozen, musí mu být škoda (kterou vyčíslí on, nikoli „nezávislý odborník“) plně nahrazena (např. bible zná náhradu až čtyřnásobnou).“

Pokud by tedy nastala situace, že někdo musí ustoupit „veřejnému zájmu“, pak ho musí náhrada škody (vč. změny bydliště) natolik uspokojit, aby práva veta nepoužil. V opačném případě se na něm dopustíme nespravedlnosti.

Může se však také stát, že spoluobčané se raději zřeknou veřejného zájmu, než by přišli právě o tohoto souseda.

Filosof Platón svého času učil: „Bůh je mírou všech věcí!“ Sofista Protagoras mu oponoval: „Člověk je mírou všech věcí!“ TSO praví: „Občan je mírou všech věcí!“ Je to láskyplná úcta k slušnému člověku, čemu se musíme všichni učit. Tu žádný tzv. „pokrok“ ani „veřejný zájem“ nemůže a nesmí převážit. Což ona sama není tím nejvyšším „veřejným zájmem“?!...

2/ Je pozoruhodně dojemné, jak se „zástupci lidu“ o nás někdy dovedou starat. Na každé krabičce cigaret, na plakátech, všude nelézáme naléhavé upozornění, jak kouření škodí zdraví, a proto se také kouření všude zakazuje. Přitom kouřit nikdo nemusí a kouření ani zdaleka neškodí každému (tato slova píše nekuřák). Anténu mobilního operátora však musíme „kouřit všichni“, přičemž upozornění o škodlivosti zdraví kupodivu nikde nenalézáme a zákazy telefonování rovněž ne. Možná bychom se divili, kde všude by taková upozornění a zákazy musely být (na automobilech, televizorech, počítačích, mikrovlnných troubách, lécích, alkoholu, na čerstvém vzduchu, pitné vodě, na většině potravin atd. atd.). Naše civilizace je „civilizací smrti“ a lidstvo v ní časem nashromáždilo gigantické množství jedovatých látek, zčásti skladovaných, zčásti již rozptýlených v přírodě. Jaký div, že náklady na zdravotnictví astronomicky narůstají. Je to snad ve „veřejném zájmu“? Komu to vyhovuje? Především na tom profituje „několik podnikatelů“ (výrobci a překupníci), zejména výrobci a prodejci léků! Možná namítnete, že se zdravěji vyrábět nedá, protože jste přesvědčen, že je to pravda. Jenže to není Vaše „pravda“, ale „pravda“ těch, kteří z ní mají profit a kteří se sami před ní od ostatních izolují. Vy jste ji jen nekriticky přijali za svou.

Tak např. starší generace pamatuje, jak se mléko v obchodech nalévalo do konviček, které si zákazník sám přinesl. Pokud se toto mléko „zkazilo“, vznikla z něj tzv. „kyška“, kterou si mnozí zamilovali. Protože to „nebylo hygienické“ (opět dojemná péče „zástupců lidu“), kupujeme dnes mléko pěkně balené. Odhlédneme-li od toho, že mnohonásobně víc platíme za obal, který zahodíme, než za vlastní mléko, můžeme říci: Aby se mléko v obalu nekazilo (aby zboží dlouho vydrželo), obsahuje tzv. „konzervační látky“. Tu se musíme ptát: Nejsou to náhodou jedy, zabíjející nežádoucí mirko-flóru a mikro-biotika, tj. to, na čem je mj. založena také funkce lidského těla? Jisté je, že pokud se balené mléko zkazí, tu již nevznikne „kyška“, ale odporný splašek. Nyní nás možná obviníte, že hlásáme návrat ke konvičkám na mléko. Nikoli. My žádáme dekontaminaci našeho životního prostředí. Nevede-li k tomu jiná cesta, vraťme se raději ke konvičkám. Kolik jen toho bylo vynalezeno v oblasti ekologického pohonu motorů. Vynálezy se však záhadně ztratily, někdy i s jejich vynálezci...

Právo veta by nelikvidovalo technickou civilizaci, ale technickou lumpárnu. Kdo kdy měl co společného s objevováním či vynalézáním - ten ví, že max. jeden z tisíce badatelů či vynálezců (resp. konstruktérů, architektů atp.) je schopný. Ostatní jsou možná všeho-schopní. Průměrný bádál běží na trh hned s tím prvním, o co náhodou zavadil. To je zpravidla také (podobně jako tzv. „první dojem“ – viz odpověď Janovi o svobodě) to nejošidnější, čeho se člověku může dostat. Nestavět na formální kvalifikaci „učené nevědomosti“, ale všestranně rozvíjet skutečné talenty je úkolem TSO (jeho školství)...

Právo veta by skutečně vedlo k decentralizaci, nikoli ovšem k decentralizaci „totální“, neboť totální je pouze centralizace...

Centrální orgán TSO nemá podobu řídicího střediska, ale podobu centra jeho veškerého zájmu, jímž je plnoprávnost, svoboda a prosperita každého jednotlivého občana...

Závěrem si trochu zasněme: Představte si, že by v současných „demokratických totalitách“ kandidovala ve volbách strana, která by měla ve svém volebním programu dokonalou ekologickou čistotu, dokonalou výživu a životní pohodu (prosperitu) pro každého člověka, která by si vytkla za cíl dosáhnout u každého dokonalého zdraví. A představte si, že by po vítězných volbách svůj volební program do puntíku naplnila. Nádhera ne?! Konečně hodný „tatíček“ (resp. „mamička“) národa. Nádhera, jen pokud se nezeptáte: Proč by to ta strana vlastně dělala? Co by z toho měla? Zkrátka, co za to? Už nic! Aniž jsme si toho všimli, tím nejvyšším „veřejným zájmem“ se stala co nejhustější síť transfúzních stanic, aniž jsme si to stačili uvědomit, tou nejzákladnější občanskou povinností se stalo co nejčastější „dárčovství krve“. Ta strana by totiž musela být „stranou upírů“ (žádné jiné straně na Vašem zdraví nikdy záležet nebude)...

Olomoucká iniciativa radí: Nedejte se ničím na světě odradit od hledání způsobu, jak se o své štěstí postarat sami!... -zmp-

Záchranná síť (Nora, 16. 12. 2007 11:40)

Sleduji občas Vaše stránky. Děkuji za to, co jste mi napsali. Víte, já si moc dobře uvědomuji, kolik je kolem nás bídy a utrpení – nejde jen o „mrznoucí bezdomovce“. Je toho víc, včetně válečných hrůz a hladomorů pár tisíc kilometrů od nás. Já v sobě nenosím žádné pocity nadřazenosti nad těmito ubohými lidmi. Nejsem domýšlivá a už vůbec se egoisticky nepovyšuji nad těmito trpícími. To bych se skutečně měla nad kým povyšovat.

Ale to je volba těch lidí! Možná Vám uniká, že takový způsob života si sami zvolili. Je to jejich volba. Ať se Vám to líbí nebo ne! Nechte jim jejich svobodu.

Co když Váš problém je právě v tom, že chcete, aby svět běžel podle Vás? Není naopak až přespříliš egoismu právě u Vás? Mne dost tíží, že někde lidé musejí před válkou či hladem utíkat ze svých domovů. Ale oni mají svou vládu, mohou se snažit o zlepšení své politické či ekonomické situace. Je jen a jen na nich, že sami ti lidé si tam někde udělali rozvrat státu, nebo ekonomiky a nemají tam práci...

Jak já bych měla více zasahovat do života tuláků, sqauterů atp? Jak já mám řešit to, že někdo leží na ulici a píchá si drogy, co já s tím nadělám? Můžete mi tuto Vaši připomínku vysvětlit? Můžete mi vysvětlit, jak bych se měla podle Vás chovat? Jak co já mám jiného nebo co více udělat? Nedívejte se na to z nějaké budoucnosti, z pohledu jak to nazýváte, až by byl TSO. Ale z dnešního stavu!

Chcete na mne či na mně podobné lidi hodit jakousi vinu? Za co?

Ze svého platu, z daní platím na to, aby stát těmto lidem pomohl, zřídil sociální záchranou síť, udělal ústavy, kde by se profesionální personál staral o drogově závislé, psychicky rozhozené, bezdomovce, utečence atp. Přispívám do charity i sbírek pro děti a do rozvojových zemí.

Já tady čtu, a tuším, že Vy byste situaci asi řešili jinak, stavíte především na důsledné obecní samosprávě, kde by vše podléhalo občanům v obci. Jdete na to totiž z úplně jiné strany. Nyní státy řídí obce, vše je řízeno státem, řekněme, že shora, zastupiteli. Vy naopak chcete, aby vše vycházelo z obcí, z občanů, tedy jakoby vše bylo řízeno nějak zdola, zastupitelé by nemohli o ničem rozhodovat.

Máte lepší řešení pro bezdomovce, imigranty, tuláky? V TSO by snad tento problém nebyl? Nebo máte jinou představu o řešení těchto určitě palčivých a bolestných problémech současnosti?

Jak mám pomáhat lidem třeba v Africe? Bydlím tady, nechci do Afriky.

Mají tam bídu, ale je to jejich věc. Mají hospodařit, pracovat, mají mít méně dětí, mnohé kmeny tam usilují o moc v zemi... Jak říkám, je to jejich svobodná volba. Nebo snad chcete říci, že ne? Kdo jiný si to dělá než oni sami! ČR jako stát, různé charitativní organizace vyvíjejí činnost, za peníze, které dávám daněmi nebo přímo jako dar. Já nemám lepší řešení. Já si ruce nemyji jako Pilát!

S pozdravem Nora

Odpověď Noře (záchranná síť):

Pravíte: „Ale to je volba těch lidí!“ – Tzv. „bezdomovci“ atp. pocházejí zpravidla z rozvrácených rodin. Již jako děti vyrůstali bez domova a vychovávaní byli zpravidla tzv. „odborníky“ v dětských domovech, či jiných sociálních zařízeních „nahrazujících“ rodinu. To nejhorší, co může dítě potkat, je vyrůst bez lásky. Přidáme-li k tomu ještě šikanu, týrání atp., jaký vývoj můžeme očekávat? Výsledkem je buď nenávist k lidem vůbec, nebo rezignace. Mají takoví lidé vůbec nějakou možnost volby? Jejich duševní obzor, po celý jejich vývoj mrzačený okolím, jim dává jen zdánlivou možnost volby. Představte si, že zvířátkům dáme možnost, aby si zvolila, kdo bude vládnout v perníkové chaloupce uprostřed lesa. Aby bylo z čeho volit, bude na kandidátce deset Ježibab. Mají nějakou volbu?

Nevědomí nemají svobodnou volbu prostě proto, že neví, co je pro ně dobré a co zlé. Ať zvolí cokoli, nikdy nebudou svobodní, ale vždy jen podvedení. Dát možnost takové volby nevědomcům je jako dát ji malým dětem. To není demokracie, to je pokrytecký podvod! Ke skutečně svobodné volbě může člověk dospět jen na základě správné (a hlavně láskyplné) výchovy (viz odpověď Janovi „svoboda“ a diskuse s Helenou), na níž může zdravě rozvíjet své vlastní poznávání reality a sbírat své vlastní životní zkušenosti.

Pravíte: „Co když Váš problém je právě v tom, že chcete, aby svět běžel podle Vás?“ – Čtete-li naše stránky pozorně, nemůžete nepostřehnout, že chceme aby svět neběžel podle nikoho, ale aby byl každý uschopněn k tomu, aby si svůj život mohl skutečně svobodně zaříditi podle svého.

Vaše slova: „...oni mají svou vládu, mohou se snažit o zlepšení své politické či ekonomické situace“ si odporují.

Jak se „mohou snažit“, když si nevládnou sami, když „mají svou vládu“?

Pravíte-li, že: „...sami ti lidé si tam někde udělali rozvrat státu, nebo ekonomiky...“ pak Váš pohled na svět neodpovídá realitě. Tak např. černí lidé žili po staletí v Africké džungli, která jim poskytovala veškeré životní potřeby, byť na té nejprimitivnější úrovni. Přišel bílý muž, aby je kulturně pozvedl. Vykácel jim pralesy, vybyl divokou zvěř a nadělal z nich otroky na svých kávových plantážích. Časem, pod tlakem světového veřejného mínění, jim dal „svobodu“ v podobě zkorumpovaných „volených zástupců“, či po zuby ozbrojených dobrodruhů, válčících mezi sebou o moc. Držme se lepší varianty s kávou, jejíž výkupní ceny diktují burzy bílého muže, takže si černý muž prodejem kávy nevydělá ani na to, aby se dosyta najedl, neboť potraviny od bílého muže jsou velmi drahé. Aby nezemřel hladem, černý muž si půjčí peníze z banky bílého muže. Časem si černý muž uvědomí, že byl podveden, že se jeho „svoboda“ od bývalého otroctví ničím neliší a rozhodne se, že namísto laciné kávy si bude raději pěstovat drahé potraviny. Jenže ouvej. Mezitím se natolik zadlužil, že mu banka dává následující „možnost volby“: Buď bude dál pěstovat kávu, nebo mu bude půda zabavena!

Trváte na tom, že: „...je to jejich věc“? že: „mají hospodařit, pracovat, mají mít méně dětí“? že: „kdo jiný si to dělá než oni sami“?

Mohlo by se zdát, že Evropané, na rozdíl od černého muže, jsou většinou gramotní, takže se jim nic takového stát nemůže. Od dětství je jim vtlučen do hlavy nějaký „světový názor“, který je k reálnému

životu připravuje tak, že se i v civilizaci musí orientovat podle „zákona džungle“ (jako černý muž). Svět je prý už takový, že musí vládnout „elita“ (jak to sama uzná za vhodné) a ostatní se musí její vládě přizpůsobit, neboť „vládnutí“ nerozumí. Mohou si přece z široké nabídky „elity“ zvolit konkrétní „celebritu“, jako zvířátka v lese jednu z deseti Ježibab.

Pravíte: „...co mám ...udělat? Nedívejte se na to z budoucnosti ...až by byl TSO. Ale z dnešního stavu!“

Obdobně se lze ptát: „Co můžeme udělat pro černého muže v Africe? Ne však do budoucnosti, aby přestalo jeho vykořisťování, ale dokud musí pěstovat kávu. Jak chcete pomoci z bídy, při zachování bídy? Nechcete-li připustit změnu špatného stavu, pak vlastně nechcete nic dobrého udělat!

Ptáte-li se: „Chcete na mne či na mně podobné lidi hodit jakousi vinu? Za co?“ pak odpovídáme: Za to, že nechcete nic dobrého udělat, že chcete zachovat špatný stav! Za to, že nechcete znát pravdu!

Pravíte: „Ze svého platu, z daní platím na to, aby stát těmto lidem pomohl, zřídil sociální záchranou síť, udělal ústavy, kde by se profesionální personál staral o drogově závislé, psychicky rozhozené, bezdomovce, utečence atp. Přispívám do charity i sbírek pro děti a do rozvojových zemí.“

Odpovídáme: Z Vašich daní se financují války, zbraně hromadného ničení, výchova k akceptování zákonů džungle, korupce zastupitelů, státní teror atd. atd. Spoluzodpovědnosti za všechno zlo, které spolufinancujete, se nezbavíte tím, že týmž zastupitelům svěřujete také „úlitbu“ na „sociální pomoc“ těm, kteří byli Vámi spolufinancovaným zlem postiženi.

Tutéž vinu jako Vy máme přirozeně i my. My však hledáme cestu, jak z tohoto zla ven, abychom se na něm alespoň nemuseli (byť nedobrovolně) již nikdy podílet. Tou cestou je TSO.

Pravíte-li: „Já nemám lepší řešení.“ pak se s tím neuspokojte a zajímejte se, zda ho nemají jiní.

TSO je tím nejlepším řešením nejen pro svobody schopné občany, ale také pro „bezdomovce, imigranty, tuláky“, které přinejmenším vůbec nevyvrábí (viz Programové prohlášení TSO)! Mimo TSO (v totalitách) budou ovšem vznikat dál. Budete-li chtít i v TSO nějak jim pomoci, pak to udělejte bezprostředně sama a pokud možno pro konkrétní osoby. Jen tak budete mít jistotu, že Vaši finanční pomoc nepohlčí „provozní náklady“ nějaké organizace sociální pomoci.

Ptáte-li se: „Jak mám pomáhat lidem třeba v Africe?“ pak se především starejte o to, abyste proti své vůli nepodporovala (svými daněmi, názory aj.) útlak Afričanů. Nad to můžete pomoci např. africkým dětem tzv. „adopcí na dálku“ aj. Existují i slušná humanitární hnutí, která Vám poradí... -zmp-

Odbornost nebo samospráva? (Kritik, 13. 12. 2007 14:10)

Všichni se asi shodneme na tom, že nechceme válku. Ale ve způsobech dosažení bezválečného stavu se lišíme. Jak je vidět, je nutno rozlišovat vyzbrojování útočnými zbraněmi na rozdíl od vyzbrojování obrannými zbraněmi. Tento závažný moment vůbec není možné zachytit z výsledků různých statistik! Máte zcela pravdu, že kdyby existovaly pouze zbraně obranného charakteru a ne útočné rakety, nebyly by nutné radary. Jenže jak rozlišit mezi raketou obrannou a útočnou? I pistol či kulomet může sloužit jak k útoku, tak k obraně! Asi zcela jasně útočnou zbraní je atomová bomba. Ale u atomových zbraní jde hlavně o vytvoření odstrašující síly, a určité rovnováhy mezi velmocemi. Všem je jasné, že použití atomových bomb ve válce velmocí by bylo sebezničující a tedy nesmyslné! Takže z tohoto úhlu je i atomová raketa obranná. Vaše řešení spočívá v právu veta občanů v obci – tedy, aby si rozhodovali o všech věcech. Tedy i o zbrojení. A priori nevěříte zastupitelům, kterým dáváte za vinu mnohé nešvary současnosti. Jako kdyby jiní lidé byli lepší!

Proč si myslíte, že není možné, aby zastupitelé stáli na straně občanů? Je skutečně až tak nemožné, aby mezi zastupiteli byli slušní, moudří a ne arogantní lidé, kteří by skutečně dělali pro občany tak, aby obyčejným lidem bylo lépe? Co máte proti takovému systému? Jen je nutno najít ty nové a slušné politiky, nové mladé tváře. To je hlavní problém. Proč ne postupně zdokonalovat tento systém vládnutí? I když pravdou je, že TSO může být právě tím zdokonalením současného systému...

Ale pak je tu další problém: Co má přednost? Rozhodovat podle odbornosti, nebo - i když občané věci tolik nerozumí, musí být jejich právem rozhodovat za sebe, i když ne až tak odborně! Rozumíte mi, co tím chci říci? Co má přednost? Odbornost či samospráva (= právo veta občanů v obci)?

Vlastně to je i hlavní problém kolem radaru v Brdech. Kdo o něm má rozhodnout? Občané v obci (bez odbornosti) nebo zastupitelé, vláda (sice také bez odbornosti, ale mají dobrozdání a studie odborníků)?

Odpověď Kritikovi (Odbornost či samospráva?):

Máte pravdu, že není vždy rozdíl v povaze dravce a jeho oběti. Máte pravdu i v tom, že není rozdíl mezi obrannými a útočnými prostředky. Proto je třeba najít takový sociální systém, kde by se nikomu nevyplatilo poškozovat jiné. Takovým systémem je pouze a jen TSO.

My si nemyslíme, že zastupitelé jsou jiní lidé, než zastupovaní, že není možné, aby mezi zastupiteli byli i slušní a moudří lidé, kteří by se starali o zájmy občanů, aby jim bylo lépe. Ale Vy si to myslíte, neboť jak jinak si vyložit Vaše slova: „Jako kdyby jiní lidé byli lepší!“ Dejme však tomu, že jste nic takového neřekl a že takových zastupitelů bude při hlasování většina (neuvěřitelná představa). Jenže:

„Moudrý se mýlí 7x denně...“ (italské přísloví)

„Z moudrého udělat hlupáka lze různým způsobem, na žádný způsob naopak.“ (francouzské přísloví)

Musíme tedy připustit, že i moudří zastupitelé se zmylí. Kdo na jejich omyl doplatí? Oni, nebo občané?

Ani TSO nevyklučuje omyl. Vylučuje však, aby kdokoli doplácel na jiné omyly, než na své vlastní.

V neprospěch většiny slušných a moudrých zastupitelů mluví ovšem ještě závažnější problém. Po kolik generací myslíte, že takový stav může v příslušném soc. organismu vydržet? Kolik generací vydržela moudrá vláda po Karlu IV.? Stačí jediná generace, aby vše moudré zničila napadř. Jak zpívá Jaromír Nohavica („Pane presidente“): „...přišli mladí a ti tu řadí jak na Klondajku!“

V současných totalitních (zastupitelských) poměrech má přednost tzv. „odbornost“ před samosprávou. Proto „...přišli mladí odborníci a ti tu řadí jak na Klondajku!“ Žádný „neodborný“ zločinec nemůže nadělat tolik škody, jako „odborník“. Proto platí: Odborník je jako oheň. „Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán!“ Odborník nesmí mít žádnou pravomoc, ale vždy jen hlas poradní!

Z uvedených důvodů dává TSO při rozhodování jednoznačně přednost samosprávě před odborností (např. před Dr. Mengelem aj.). Z týchž důvodů ve věci radaru přiznáváme rozhodovací pravomoc občanům v Brdech, před všemi odborníky, co jich na Zeměkouli je. Chtějí-li radar odborníci, či zastupitelé, ať si ho postaví v kuchyni. Protože chce radar vláda, razíme heslo: „Radar na Hrad!“

Že má vláda k dispozici „studie odborníků“? Názory odborníků si v téže věci odporují stejně často, jako názory laiků. Následky však nesou laici, nikoli odborníci. Také jde o to, kdo příslušné „odborníky“ platí, neboť „odborník“, stejně jako každá „prodejná děvka“ potřebuje vydělávat peníze. Kdyby tzv. „odbornost“ nebyla „zlatým dolem“, sotva bychom dnes měli na všechno tolik „odborníků“. Také platí, že čím je věc zbytečnější, tím větší klade nároky na odbornost reklamy. A jaké „studie odborníků“ měl k dispozici např. Adolf Hitler? Jsou takové studie vůbec „dobrozdáním“? Nemohou být také „špatno-zdáním“? To ovšem musí laik posoudit sám, aby na to šeredně nedoplatil. Kdo posuzuje, ten rozhoduje (soudí)! Nebo i na to potřebuje laik „studii odborníka“? Což bez „odborníků“ nesmíme nic chtít, po ničem toužit, něco milovat či nesnášet, nic dělat atd. atd.? Než žít na opratích „odborníků“ (jako jejich otrok), to raději prožít život zcela neodborně (volně)!...

Bible vypráví, jak Bůh stvořil člověka laika (Adama) a jeho ženu laičku (Eva). Bůh ovšem připustil v ráji také „odborníka“ (hada). Ten poradil Evě, ta jeho radu předala Adamovi a oba laici byli vyhnáni z ráje!

Otázka pro theisty: Co biblický Bůh? Byl, či nebyl odborníkem? Otázka pro ateisty: Co příroda? Je, či není odborníkem?... -zmp-

Nedostatek přesných informací (Standa, 05. 11. 2007 22:19)

Připadá mi pro rozhodování jako nejdůležitější, aby byl dostatek přesných informací. Víím, že něčemu porozumí jen odborná veřejnost.

A jsou tady i některé informace utajované a informace přísně tajné, které se týkají obrany státu a ty se bohužel asi nemohou k laikům a občanům dostat.

Takže nakonec laici a občané vlastně ani nesmějí všechny zásadní informace ani dostat. No je to s těmi informacemi také pěkně zamotané.

Ale samozřejmě, že v prvé řadě jde o to, KDO smí rozhodnout, zda občané či jejich zastupitelé. A jestli občané v referendu, tak jste tuto debatu ještě vyostřili tím: Pouze v místních referendech nebo celorepublikovém? Kolik obcí byste považovali za dostatečné pro odmítnutí stavby? A v dané obci by jako odmítnutí měla být nadpoloviční většina, nebo dvou třetinová většina? Ze všech občanů dané obce nebo ze zúčastněných? To jsou dosti podstatné věci.

Věřil bych lidem obecně, trochu bych se bál svěřit občanům moc do obcí. Nevím, nerozumím tomu až tak. Myslím si, že když se lidem dají korektní a přesné informace, rozhodnou se správně. Proč ale vláda lidem tyto informace nedává?

Lze snad za kvalitní informace považovat hysterickou kampaň plnou urážek na adresu odpůrců radaru v podání marketinkového specialisty firmy American Tobacco Company pana Tomáše Klvani? Odpůrci radaru jsou označováni nejrůznějšími –ismy. To nepovažuji za seriózní debatu.

Je tu volání po věcné a konstruktivní diskusi. Ale má snad být základem k této celonárodní diskusi státní úplatek ve výši 1,2 miliardy korun pro vybrané obce v sousedství uvažovaného radaru? A kdy dostanou obdobné peníze i další obce v ostatních zanedbaných regionech? A nebylo by pro vládu levnější uspořádat referendum

Odpověď Standa: Nedostatek přesných informací (nespokojení, 10. 11. 2007 20:14)

Dostatek pravdivých informací je skutečně základním předpokladem správného rozhodování. Chceme-li pak někoho z rozhodování vyloučit, můžeme argumentovat jeho neinformovaností. Pak se ovšem musíme nějak vypořádat s námitkou, proč vlastně není informován. Pokládáme-li se za informované, co nám brání v tom, abychom informovali ostatní? Naše odbornost a jejich neobornost? Což odbornost a neobornost není tímtež jako informovanost a neinformovanost? Z věci je zřejmé, že tzv. odborná veřejnost nemůže neinformování ostatních zdůvodňovat jejich neinformovaností (neoborností). Jak tedy za daných okolností neinformování zdůvodnit?

Zde je vítaným důvodem tzv. „nutnost utajení“. Představme si např., že máme souseda holubáře, který před námi tají technologii svého úspěšného chovu. Zde opravdu nijaké právo na příslušné informace nemáme. To je zcela jeho věc. Jakmile však soused pojme úmysl postavit svůj holubník na našem dvorku, tu již máme právo jeho úmysl rovnou kategoricky odmítnout, nebo žádat informace o jeho důvodech. Jestliže nám soused tvrdí, že to je v našem vlastním zájmu, ale nemůže nás blíže informovat, neboť to souvisí s utajováním jeho úspěšného chovu, tu opět máme právo jeho úmysl kategoricky odmítnout, nebo žádat informace. Nyní ovšem máme právo žádat informace o jeho chovu, neboť svůj chov spojuje s naším dvorkem. Abychom mohli správně posoudit, zda tu taková souvislost skutečně je nebo není, nemůže už před námi utajovat vůbec nic. V opačném případě je namísto otázka: Kam ho pošleme? Na svůj dvorek, nebo jinam? Tak je tomu i s utajovanými informacemi týkajícími se obrany státu! Nemohou-li se k laikům a občanům dostat, proč je otravujeme sdělením, že existují. Představme si, že nás na ulici osloví neznámý člověk s tím, že ví něco, co my vědět nesmíme. Kam ho pošleme? Proč nás otravuje? Vyleze-li z něho, že se tím chce dostat na náš dvorek uděláme nejlépe, když ho přetáhneme klackem. Věci v tomto směru nejsou nijak složité. Pokud po nás nikdo nic nechce, ať si utajuje, co chce. Pokud po nás něco chce, potud je povinen nás informovat o všem, co s námi souvisí.

Žádné tajemství není absolutní. Může-li být do něho zasvěcen soused holubář, mohu být (ba musím být) do něho zasvěcen i já, žádá-li po mně umístění jeho holubníku na mém dvorku. Buď toto tajemství ponese oba, nebo jeho holubník nebude na mém dvorku. Ten jediný, kdo tu o umístění sousedova holubníku na mém dvorku rozhoduje jsem pouze a jen já sám (nikoli můj zástupce, obec, stát, OSN, NATO či sám Pánbů, či jak se který dotěra nazve). Má-li stát sousedův holubník na obecní půdě, pak o tom může rozhodnout pouze obec (nejlépe právem veta, v současných podmínkách alespoň referendem).

Radar ovšem není holubník, radar ovlivňuje široké okolí, které zahrnuje více obcí. V takovém případě nechť o jeho umístění v dané lokalitě rozhodnou obce, kterých se to týká (nejlépe právem veta zástupců obcí, kteří byli svými občany pověřeni ke konkrétnímu stanovisku, v současných podmínkách alespoň referendem občanů všech zainteresovaných obcí). Jako strategická zbraň však radar ohrožuje svou existencí celý stát, který vystavuje možnosti napadení. V této souvislosti nechť rozhodne celostátní referendum, které ovšem bude rozhodovat jen o tom, zda radar chceme nebo ne, nikoli o tom, kde bude stát. V takovém případě ovšem mají stejné právo o radaru rozhodnout také bezprostřední sousedé našeho státu (Rakušané, Němci, Poláci, Slováci).

Otázka, jaká většina má v případě referenda rozhodnout, nechť je zodpovězena rovněž referendem (v TSO by věc vyřídilo jedno právo veta jednotlivého občana, takže by odpadla veškerá ostatní agenda).

Jak je možné věřit lidem obecně a současně se bát svěřit občanům moc do obcí, zejména jsme-li přesvědčeni, že když se lidem dají korektní a přesné informace, rozhodnou se správně.

Rozhodující je zde Vaše otázka: Proč vláda lidem tyto informace nedává?

Pravíte-li, že je tu volání po věcné a konstruktivní diskusi, pak jsou zde koně postaveni za vůz. Ten, kdo se tu má dovolávat věcné diskuse je přece soused holubář, nikoli my! Nedovolává-li se jí, pak se s ním nebudeme bavit, a jeho holubník na našem dvorku nebude. Tak tomu musí být i s radarem. V opačném případě by totiž šlo o teror nebo korupci (soused nám vnutí svoji vůli násilím nebo nás prostě podplatí).

Stávky (Standa, 20. 11. 2007 17:51)

V tyto dny stávkují za zvýšení mezd lidé ve Francii. Ztráty činí kolem 400 mil Euro. Stávky v Německu kolem 200 mil Euro... Podobně bychom mohli pokračovat. To jsou škody, které někde chybí, někdo je snad musí zaplatit? Napadají mě tu dvě řešení: Buď podnikatel, proti kterému pracující stávkují, zdrazí výrobky, anebo sníží mzdy = zvýší pracovní výkon za stejný plat. Tedy stávky si paradoxně opět musí zaplatit a odpracovat stávkující! Snad si někdo nemyslí, že by podnikatelé platili ztráty ze svého.

Právo stávkovat mi vůbec nepřipadá jako nějaké právo. To je nutnost! Je to vcelku zoufalý čin.

Ale když si to spočítám, ptám se: Má smysl stávkovat? Dříve dělníci stávkovali, aby měli vůbec co jíst. Dnes se stávkuje, aby stávkující měli vyšší životní úroveň. Už nejde o holý život jako dříve.

Budou stávky i TSO? Jaké nástroje obrany dělníků budou v TSO? Případně jak a kdo bude chránit výdobytky pracujících, lidí obecně? Budou odbory, nebo nějaké rady pracujících hájit zájmy pracujících? Např. životní minimum, pracovní dobu, ochranu zdraví na pracovišti?

Stávky jsou něčím, co spíše poukazuje na hrubé porušení určitých zásad slušnosti, serióznosti. Protože dohnat lidi až ke stávce, znamená, že tady se děje něco zlé.

Např. aerolinie, aj. Oni si vlastně vezmou jako rukojmí cestující. Jak k tomu přijde takový cestující?

To snad někdy v 19. století skutečně dělníci mohli rozbít stroje a dělat ztrátou ve výrobě podnikatelům škody. Ale myslím si, že dnes podnikatelé ze stávek žádné ztráty nemají – tedy mají, ale oni je sotva zaplatí! Hodí to dál, na lidi. Ale chápu, že nějak se lidé ozvat musí!

Odpověď Standovi („stávky“):

Postavíme-li člověka proti člověku, tím, že umožníme aby se jedni stali otrokáři (zaměstnavateli) a druzí otroky (zaměstnanci), pak je jen otázkou času, kdy dojde ke spartakovskému povstání. Takovým povstáním v malém je stávka. Aby stávka nepřerostla v občanskou válku (aby se Spartakovo povstání nešířilo), byla liberálními režimy „legalizována“ jako tzv. „právo na stávku“. Tyto liberální režimy však nedělají nic pro to, aby stávkám předcházely, ale ponechávají na vůli zaměstnavatelů, aby zkoušeli, co všechno jejich zaměstnanci vydrží, než se vzbouří. Snižování mezd již ovšem vyšlo z módy, jako příliš provokativní. Namísto něj je tu přece méně nápadná inflace, „za kterou přece zaměstnavatel nemůže“. Díky ní reálná kupní síla zaměstnanců (kterou si vydobyli poslední stávkou) neustále klesá, jejich mzdy však úměrně k ní nerostou. Naproti tomu zisky zaměstnavatelů díky inflaci neklesají, ale naopak rostou. Inflaci přece vyvolávají oni sami, libovolným zvyšováním cen své produkce, vždy však s odvoláním na inflaci, tj. na zvyšování cen tzv. vstupů do jejich výroby (energií, surovin, strojů, komponentů atp.). Zaměstnancům je tím fakticky neustále snižována mzda (kupní síla), takže by museli neustále stávkovat za její zvyšování, aby si kupní sílu uchovali na stálé úrovni. Protože to není možné, stávkují až se jejich kupní síla (mzda) sníží výrazněji. Rozdíl mezi „výchozí kupní silou“ a „snižovanou kupní silou“, je faktický dlouhodobě narůstající zisk zaměstnavatelů, dosažený „snižováním mezd“ oklikou přes inflaci. Ač tyto inflační zisky mnohonásobně převyšují ztráty z občasných stávek, vykutálení zaměstnavatelé nařikají a obviňují stávkující, že zapříčiňují ztráty, které se budou muset nahradit zvýšením cen, což vyvolá inflaci.

Tak udělali z bouřlivého Spartaka hlupáka, což je mistrovským kouskem tzv. „liberalismu“...

V TSO není ke stávce (či jiné sociální bouři) nijakého důvodu, neboť je tu veškerá výkonná moc v rukou občanů v obci.

TSO zcela vylučuje „trh s otroky“ (dnes zvaný „trh práce“) a „otrocké postavení zaměstnance vůči zaměstnavateli“ (dnes zvané „pracovní úvazek za sjednanou mzdu“).

V TSO, není zaměstnavatelů a zaměstnanců, ale jsou tu pouze podílníci (na produkci, investicích, nákladech, prostě na všem), každý podle míry svého přínosu podniku a každý v jiné funkci (např. ve vedoucí funkci). Blíže v odpovědi Janovi („otrocká mzda“).

V TSO podílníci spolurozhodují o dění ve svém „podniku“ i o pracovních podmínkách v něm, takže k ochraně svých práv nijaké odbory nepotřebují (s předáky odborů se to má stejně jako s tzv. „zástupci lidu“. V USA byly svého času odbory dokonce v rukou mafie).

V TSO jsou ZŽP odděleny od ostatního tržního zboží a jejich ceny nemá smysl měnit, neboť jsou vázány na základní pracovní povinnost (viz odpověď Vikimu „zdražování“). Tak se nikdo nemusí obávat o lidsky důstojnou existenci, přijde-li nějak (např. bankrotem) o svůj podíl na podniku, v němž pracoval nad míru základní pracovní povinnosti (zabezpečující ZŽP).

V TSO pronajímá pozemky podnikatelům samosprávná obec, v níž vládou občané (právem veta). Obec (občané) tedy může v krajním případě od pronájmu kdykoliv odstoupit, prohřeší-li se podnikatel proti zákonitostem TSO, např. proti lidské důstojnosti (pokud by se chtěl k ostatním podílníkům chovat jako ke svým zaměstnancům, tj. jako k otrokům a podílníci ho nedokázali sami usměrnit)...

Ještě ke stávce (Standa, 20. 11. 2007 18:43)

Když nyní zemědělci stávkují, tak chtějí dotace! Hesla však mají: "Nechceme drahé maso z EU".

Ministr zemědělství Gandalovič zase říká zemědělcům: „... není možné..., že budeme s dalšími státy pořádat závody v dotacích. Takové závody ČR nemůže vyhrát.“

Víte, tak tomuto trošku nerozumím, proč dotují zemědělce? Stačilo by dotovat třeba nějaké pěstitele obilí na neúrodné půdě, ale proč všechny? A když je tedy dotují, proč jsou západní potraviny tak drahé? Proč sem vůbec vozí drahé potraviny? Jak je můžou vůbec prodat u nás, když jsou naše levnější?

Pak ale nerozumím tomu, když naši zemědělci produkují potraviny levnější – proč se tedy musejí dotovat? Když jsou levnější – tak proč se jejich levnější potraviny prostě nevykupují, ale kupují se dražší (ačkoli jsou dotované??) ze Západu. Proč rovnou neprodávají levnější domácí potraviny? Je to divně zamotané. Případá mi, že tady se děje něco podezřele divného. Proč dotovat zemědělství? Přeci dříve to nebylo. Sedláci byli bohatí a nikdo je nedotoval. Proč nyní všichni volají po dotacích? Ale věřím tomu, že ti zemědělci i nyní jsou poctiví dřiči, kteří těžce pracují. Ale nějak se jim nedaří.

Odpověď Standovi („ještě ke stávce“):

Je vzácné, slyšet (resp. číst), že si také někdo uvědomuje, že dříve „sedláci byli bohatí a nikdo je nedotoval.“ Tehdy totiž bylo hospodářství založeno především na zemědělství, jež zaměstnávalo cca 80% (i víc) populace. Ceny ostatní produkce se zcela přirozeně odvíjely od cen zemědělské produkce, která byla jaksi „měřítkem hodnot“.

To změnila až tzv. světová hospodářská krize (na Západě) a bolševismus (na Východě). Blíže viz odpověď Janovi („stárnoucí peníze“). Následkem uvedených sociálních katastrof (přičemž netvrdíme, že byly nahodilé, či zákonité) se zemědělská produkce začala ve velkém centralizovat (odnímat půdu mnohosti zkrachovalých sedláků ve prospěch několika „obr-farmářů“ - soukromých, či státních). Začalo to tedy současně v USA a v SSSR a nyní to pokračuje i v Evropě (tedy také u nás). Centralističtí obr-farmáři tlačí ceny své produkce uměle dolů (ztrátu jim hradí spiklenecky státní dotace) a prostřednictvím tzv. „obchodních řetězců“ vytlačují z trhu produkci necentralizovaných „sedláků“ (resp. „zemědělců“), které manipulují zvolna do bankrotu. Produkce sedláků je sice levnější (nemusí se dovážet přes celou zeměkouli), jenže dotované „dumpingové ceny“ obr-farmářů jsou nižší, než nízké výrobní náklady farmářů, které navíc zdražováním vstupů a strojů (vlivem inflace) neustále rostou...

Právě-li ministr zemědělství: „... není možné..., že budeme s dalšími státy pořádat závody v dotacích. Takové závody ČR nemůže vyhrát“, pak má nepochybně pravdu. Přesto však se zemědělcům (sedlákům) ve skutečnosti vysmívá. Zemědělci se totiž bláznivě dožadují dotací, namísto toho, aby se dožadovali ochrany domácího trhu před „dumpingovými cenami“ obr-farmářů. V takovém případě má ovšem „zástupce lidu“ v rukávu následující argument: „Vstupem do EU nemůžeme omezovat volný trh dovozními „cly“ atp.“ Tzv. „hospodářská politika“ EU je totiž jednoznačně „pro-obr-farmářská“. Pohříchu, naše polistopadová hospodářská politika nebyla ani před vstupem do EU jiná (nemohla se však pokrytecky odvolávat na vyšší instanci EU)...

Vstupem post-sovětských satelitů (včetně ČR) do EU, Evropská hospodářská politika EU na čas poněkud změnila priority. Např. zemědělská produkce ČR byla mnohonásobně vyšší než spotřeba (v ČR) a

mnohonásobně levnější než na Západě. Bylo ji tedy třeba co nejrychleji snižovat (což měly polistopadové vlády oficiálně v programu) až ke konečnému zničení. Proto západoevropské zemědělství (určené rovněž ke konečné likvidaci) dostává přechodně vyšší dotace než v ČR (a v ostatních post-sovětských satelitech). Tak se u nás prodávají např. rakouské potraviny, v Rakousku italské, v Itálii americké atp., než spadne klec, a všude se budou prodávat pouze americké (resp. kanadské). Budou-li se přece jen prodávat i evropské, pak jen tehdy, pokud obr-farmáři založí „hospodářské kolonie“ (srovnej pojem: „zahraniční investor“) také v Evropě...

Protože tzv. obchodní řetězce bezkonkurenčně nízkými cenami dnes již prakticky zničily drobné prodejce, přikročily nyní k prudkému zvýšení cen základních potravin, aniž by ovšem dosud nezkrachovaným zemědělcům adekvátně zvýšily výkupní ceny. Tak jejich likvidace může zdárně pokračovat, aniž by bylo zapotřebí „bezkonkurenčně nízkých cen“...

Na adresu masově podváděného lidu je třeba říci: Nevěřte rčení, že „nevědomost hříchu nečiní!“

Sociální trojčlennost, ZŽP a ZPP (Standa, 28. 11. 2007 15:53)

V odpovědi Danielovi píšete, že zákonodárci nerozhodují o tom, zda TSO chtějí či ne, o tom rozhodli občané při založení samosprávné obce...

Chci se zeptat, kolik občanů by mělo rozhodnout? Všichni? Nebo nějaká většina? A co s občany, kteří TSO odmítají nebo nechtějí měnit svůj dosavadní stav?

Ohledně práva veta občana v obci mi zde vyvstává problém (s trochou úsměvné nadsázky bych to nazval „střet zájmů“: Může občan s právem veta nesouhlasit se základní pracovní povinností?

Nehrozí také nebezpečí, že právo veta bude jako kontraproduktivní vyčleňováno z různých rozhodování? Prostě se nebude používat?

Ohledně základních životních potřeb by mne zajímalo, kdo určí složení ZŽP (počet položek, jejich množství)? Jak se vypočítá základní pracovní povinnost, která bude dostačující pro ZŽP? Určující bude potřeba občanů, nebo množství peněz získaných ze ZPP? Co když budou ZŽP dražší, musí ZPP pokrývat ZŽP? A když ne?

S předchozími otázkami souvisí to, co mi neustále vrtá hlavou: Hovoříte o rozčlenění chodu společnosti na tři oblasti – kultura, politika, ekonomika, kde jedna sféra prý nebude zasahovat do druhé tak, jako nyní, kdy máme ekonomické tlaky v politice (tzv. lobby), zpolitizovaná kultura...

V programovém prohlášení stojí, že ekonomická sféra neukládá práva ani povinnosti, a tedy základní prac. Povinnost může tedy dát pouze sféra právně politická. Ta jediná může uzákoňovat? Ale nespadá pracovní doba a množství a kvalita ZŽP náhodou do oblasti kulturní úrovně dané obce? Jak kulturní a ekonomická sféra prosadí svoje zájmy, jestliže jejich sféry uzákoňuje sféra politická? Stále hovoříte o oddělenosti, ale to přece není oddělení?

Už jen proto, že polit. sféra dává legislativu, tak ovlivňuje dvě zbylé!

Kde je tedy nezávislost, když stejně jedna sféra opět všem diktuje zákony – jako nyní, kde je rozdíl?

1. V čem tedy spočívá ono oddělení tří sfér ve společnosti od sebe? Nerozumím tomu. To se přece od sebe ani nedá oddělit, je to prostě tak propojené, protože díky tomuto propojení vůbec společnost žije. Kdybyste to oddělili, vypreparovali, tak to prostě samo o sobě zahyne, ne? Právě naopak – zdá se mi, že snad bude ještě větší závislost dvou sfér (kult.+ek.) na politické!

2. A navíc tu ještě vidím hrozbu, že jedna sféra pak může dělat naschvály druhé!

Neurodí-li se např. dost potravin, a přesto polit. sféra bude chtít zachovat ZŽP a nenavýšit např. ZPP! Tím bude drtit sféru ekonomickou! A nebo naopak se urodí, bude hojnost a ekonomická sféra třeba nenabídne obci volné zásoby. Kulturní sféra zase neposkytne obci třeba know how a tím neumožní např. rozvoj či oživení obce např. v oblasti průmyslu, umění atp... Může tak docházet k určité mstě jedné sféry druhé. A odskáčou ta zase jen občané. Možná jsem některým věcem dobře neporozuměl, ale takto to vidím.

Odpověď Standovi (Soc. trojčl., ZŽP a ZPP):

TSO nemůže existovat na základě hlasování, neboť pokud takto vznikne, vlivem korupce dříve či později zase zanikne. Ti, co TSO chtějí, se musí oddělit o těch, co TSO nechťejí. Jen tak lze založit samosprávnou obec s právem veta, které korupci zcela vylučuje...

Jak již bylo vícekrát řečeno, každé právo neoddělitelně souvisí s odpovídající povinností. Tak právo na ZŽP souvisí se ZPP. Nesouhlasit se ZPP je pak totéž, jako vzdát se ZŽP a umřít hladem. Také samo právo veta souvisí s povinností nahradit vetem způsobenou škodu. Kdyby tedy někdo přijal ZŽP a odmítl ZPP, žil by na úkor ostatních, jímž by tím způsobil škodu, kterou by musel nahradit, takže by se ZPP stejně nevyhnul. Navíc se právo veta vztahuje na případné změny v obci, zatímco ZPP a ZŽP se zavádí hned při zakládání obce. Nesouhlasit při zakládání pak znamená neúčastnit se zakládání...

Právo veta je buď vždy, nebo nikdy. Nijaké vyčleňování nepřichází v úvahu. Teoreticky lze mít za to, že může nastat situace, kdy je právo veta kontraproduktivní. Prakticky však takový případ nemůže nastat. Zde je zapotřebí namísto obecných úvah uvádět možné konkrétní případy. Zpravidla již v průběhu jejich vymyšlení se ukáže, jak jsou ve skutečnosti nemožné...

Rozsah ZŽP v konkrétní obci určují sami občané, svou schopností zajistit ZŽP prostřednictvím ZPP. Jak se bude TSO rozvíjet, tak se může měnit také ZŽP a ZPP. Rozsah ZŽP v konkrétní obci (resp. svazu obcí) určuje kurz „měny“ příslušné obce (svazu obcí). Čím víc ZŽP zabezpečí menší ZPP, tím vyšší kurz má měna.

Neandrtálcům, kteří neuměli počítat, prý stačilo pracovat 2 hodiny denně. V současných západních totalitních režimech, navzdory „pohádkové technice“ je pracovní doba stanovena vypočítavě na cca. 8 hodin denně. V samosprávné obci (resp. svazu obcí) může být ZPP zpočátku operativní a časem na základě zkušeností. Pro stanovení ZŽP a ZPP je vždy určující svobodná vůle občanů a jejich schopnost tuto vůli naplňovat. Nelze jim tedy předem nic předepisovat...

Pozoruhodná je Vaše následující myšlenka: „Určující bude potřeba občanů, nebo množství peněz získaných ze ZPP? Co když budou ZŽP dražší, musí ZPP pokrývat ZŽP?“ Tato myšlenka je poplatná současné celosvětové emancipaci peněz od zboží (požadovaného nebo produkovaného) a otrokářským vztahem k pracujícímu člověku (k ceně tzv. „pracovní síly“). Uvážíme-li však, že peníze nejsou než „poukázky na zboží“, nahlédneme, že peníze nelze získat ze ZPP, ale pouze vystavit jako poukázky na reálně vyprodukované zboží (ať už v rámci, či nad rámec ZPP). Proto má smysl měnit ZŽP a ZPP, ne však měnit ceny ZŽP. Protože jsou ZŽP mírou kurzu příslušné měny, jsou také mírou všech ostatních hodnot!

Pokud by ZPP nepokrývala ZŽP, jaký smysl by měly peníze (poukázky na ZŽP)?...

S TSO se to má jako s výrobou. Např. musíte nejdříve z chaotických pozemských surovin (tzv. rud) odloučit co nejčistější měď a cín a teprve potom můžete vyrobit kvalitní slitinu bronz. Bez TSO je to jako vyrábět bronz přímo z chaotických rud. Kdysi se nám snažili darwinisté namluvit, že bronz byl vynalezen tak, že pračlověk rozdělal oheň tam, kde se nacházela příslušná ruda a bronz se z ní žárem sám vyloučil. Tento nesmysl se učil tak dlouho, dokud to nějaký štůra skutečně nevyzkoušel. Od té doby se takové nesmysly (že není třeba nic oddělovat) učí jen ve vztahu k sociálnímu organismu. Nuže, chaotickou rudou jsou současné totální režimy (zmateniny politiky, kultury a ekonomie). Z rudy vytěžené čisté kovy představují horní trojnost TSO a vyrobené ušlechtilé slitiny představují tři dolní sféry (obec, rodina, živnost), v nichž (ve všech třech) se realizuje plnoprávný, svobodný a prosperující občan...

Všechny tři horní sféry TSO jsou ve svém oboru zákonodárné (viz programové prohlášení TSO). Rozsah (kvantita a kvalita) ZŽP sice představuje základní (minimální) kulturní úroveň občana, tuto kulturní úroveň však zabezpečuje ekonomika (ZPP aj.). Zde je třeba si uvědomit, že se produkty (pravidla) horních sfér slévají (v různých poměrech) do každé organizace dolní trojnosti (obce, rodiny, živnosti). Tzn., že do každé organizace dolní trojnosti zasahují všechny tři sféry (zákony) horní trojnosti. V obci jsou však dominantní pravidla politická, v rodině kulturní a v živnosti ekonomická. Protože není snadné orientovat se v poměrech dolních slitin (obec, rodina, živnost), je vždy lépe přihlížet k recepturám horních slévačů (politiky, kultury a ekonomie). Není tedy pravdou, že sféru kulturní a ekonomickou uzákoňuje sféra politická. Oddělení tedy nastává na úrovni horní trojnosti (oddělení kovů z rud) a spojování na úrovni dolní trojnosti (slévání kovů do slitin). Nezaměňujme tedy totalitu rud horní trojnosti s ušlechtilostí slitin dolní trojnosti.

Použité podobenství o slitinách nás může poučit, že pokud z rud neoddelíme co nejčistější kovy, bude každý sociální organismus totalitním molochem na hliněných nohou. Pokud z rud oddělíme co nejčistější

kovy, bude TSO stát na třech pilířích (dolní trojnosti) z nejušlechtilejších slitin (srovnej Goethovu pohádku „O zeleném hadu a krásné Lilii“). Který organismus je trvanlivější a pevnější: hliněný nebo kovový?

V případě neúrody (nejsou-li žádné rezervy) rozhodují o řešení situace občané v obci, nikoli některá sféra z horní trojnosti. Veškerá výkonná moc je v rukou každého konkrétního občana, nikoli nějaké abstraktní (zákonodárné) sféry. Tzn., že si jednotlivé sféry horní trojnosti nebo organizace dolní trojnosti nemohou dělat žádné schválnosti. Neboť ve všech sférách má účast plnoprávný občan. V horních sférách skrze pověřené zástupce, v dolních organizacích bezprostředně.

To, co nazýváte volnými zásobami nespravuje žádná ze tří horních sfér, ale obec (v případě ZŽP), nebo organizace, která je vyprodukovala (nad rámec ZŽP). Obdobně je tomu s tím, co nazýváte „know how“.

Rozvoj průmyslu a umění není v kompetenci obce. Obec může pouze preferovat produkci ZŽP, a v oblasti kultury podporovat školství a výchovu vůbec. Nad rámec těchto aktivit je vše v rukou jednotlivých občanů (podnikatelů v ekonomice a kultuře)

Z uvedeného je zřejmé, že ve všech sférách a organizacích TSO rozhoduje plnoprávný občan, který může doplatit pouze na své vlastní chyby. Ve firmě (živnosti) přece rozhoduje občan jako podnikatel (popřípadě spolurozhodující podílník), v rodině rozhoduje občan jako muž a jako žena, v obci rozhoduje plnoprávný občan s právem veta! Kde je tu jaká možnost rozhodování (zlomyslnosti, pomsty, schválnosti atp.) někoho jiného? Na rozdíl od TSO v dnešních totalitách rozhoduje o zákonech (zmatené trojnosti sfér) úplatný „zástupce“ voličů (na úrovni státu i na úrovni obce). V podniku podnikatel s vyloučením spolupodílníků. V rodině žena protěžovaná zákony o rodině.

Právo veta občana v obci je geniální návrh (Standa, 06. 12. 2007 11:58)

Právo veta občanů v obci dokáže zaručit skutečnou svobodu občanů, žádnou pseudosvobodu, pseudodemokracii. Je potom nemožné vlastně udělat válku. Tím okamžikem bude asi konec útočným válkám. Jediným „ne“ jediného člověka nesmějí začít hřmět zbraně. Dá se předpokládat, že v obci se najde alespoň jeden člověk, který nebude válku chtít. Tedy místo válek nastoupí politická vyjednávání a kulturní vzdělávání lidstva obecně.

Bez ohledu na další kroky, co by občané udělali, tak už toto je zásadní zlom ve společenském dění.

1. Zajímalo by mne, co je důležitější – právo veta, nebo rozčlenění chodu společnosti na tři sféry (kultura, politika, ekonomika)? Ono je to obojí ale nesmírně zásadní či zlomové. TSO považují za méně podstatné než právo veta. Je možné, že by se nejdříve uvedlo do praxe to právo veta? Potom TSO?

2. Ale jako ještě závažnější mi připadá problém: Kdo bude právem veta disponovat?

Velmi jednoduše dojde v takové první vlně k tomu, že právo veta nebudou smět mít někteří lidé. V článku „odpověď Viki – zákl. prac. povinnost“ rozlišujete mezi pojmy „člověk“ a „občan“ následovně:

lidé (člověk) obecně se dělí:

1. svéprávní (jsou schopni se domáhat svých lidských práv)

a) občané (mají občanská práva)

b) ne-občané (nemají občanská práva)

2. nesvéprávní (nejsou schopni se domáhat svých lidských práv)

Jestli jsem tomu trochu porozuměl, potom by právo veta měla mít jen kategorie „občan“. Tedy právo veta není všeobecně lidské právo.

Dobře, to je pořádku. Zatím jako teorie je to dobrý.

Předpokládejme dále, že by se našla obec, kde by na začátku všichni chtěli změnu a třeba by chtěli 1. TSO a za 2. právo veta občanů v obci.

Dosud to byla teorie. Všechno zatím vypadá ideálně, žádný problém. Zdá se, že vše je či bude jen krásné! Nastane konec totality a vlády zastupitelů nad občany! Nastane tedy onen velký den D a tedy praxe! A nyní uvažujte se mnou:

Denně se každý z nás setkáváme běžně s lidmi, kteří jsou nepřístupní, a těžko se s nimi komunikuje. Jsou to obyčejní lidé, kteří nejsou žádní vyžírkové, chodí do práce, mají děti, nijak nejsou problémoví, ale žijí si pro sebe a nemají zájem s někým něco řešit. Nebo určitě známe typ lidí, na které platí ona známá

myšlenka: Nejhorší srážka v životě je srazit se s blbcem. Je to prostě člověk, který není nesvéprávný, ani není zbaven občanství, nikoho neobtěžuje, ale je s ním těžká domluva. Pan Horníček uvedl příklad setkání s tímto druhem lidí: To vám v publiku seděl pán, a když posluchači kladli dotazy, tak se mne tento muž zeptal: „A když jste hrál roli vodníka a byl jste v té studené vodě, nebyla Vám zima?“ Odpověděl jsem mu, že tu roli jsem nehrál já, ale jiný herec. A pán řekl: „Děkuji...hmm: a byla Vám v té vodě zima?“

Existuje tedy druh lidí, kteří v dnešní totalitní době jsou vcelku nenápadní, neprovokují, neobtěžují, jen jsou prostě inteligenčně méně disponovaní. Jenže v TSO s právem veta občanů v obci nastane s těmito lidmi problém. A to vysloveně neřešitelný. Třeba se obec bude domlouvat na tom, jaká je minimální hodnota ZŽP. Až se všichni dohodnou, tu tento člověk namítne: A proooč? A neééé...

TSO by vlastně s těmito lidmi skončila snad v okamžiku svého vzniku. Nebo i dříve, než by vůbec začala. Po jednání s takovými lidmi bych se nedivil (teď to samozřejmě říkám s úsměvem a s humorným pohledem na tento problém), kdyby u těch, kteří by TSO připravovali, prudce stoupl počet sebevražd!

A je tu samozřejmě i problém, že by se tito myšlenkově pasivnější lidé, jako nejslabší a manipulovatelný článek obce, stali nástrojem těch, kteří by zvenku usilovali o rozvrat takové první skutečně samosprávné obce s právem veta občanů v obci, případně i s TSO

Tito myšlenkově pasivnější lidé ve společnosti existují. Nyní neškodí, nevadí ničemu, ale TSO s nimi asi nevznikne! TSO předpokládá alespoň minimální schopnost zdravého rozumu a uvažování a touhu po svobodě! Beru to tak, že TSO ani právo veta není pro tento druh lidí. Tedy byl by, ale oni to ani netuší, nevědí a sotva jim toto vysvětlíte! K jejich vlastní škodě! Současný systém Vám neumožní předem tyto lidi zbavit občanství. A co s další spoustou lidí, velmi vzdělaných, kteří prostě o TSO ani nejeví zájem, jsou spokojeni a neřeší nutnost změny systému? Takže: Co se dá dělat? Připadá mi to jako neřešitelné a samozřejmě výhodné pro současnou totalitu.

Já už vím, že mi odpovíte: tato iniciativa je pro nespokojené, ne pro spokojené!

Vím. A tím končí asi všechny aktivity ohledně TSO. TSO v dnešní době asi nemá naději. Nevím nevím, jestli se vůbec najde jedna obec, kde by se občané byli schopní spolu domluvit, že zkusí TSO.

Děkuji. Standa

Odpověď Standovi (právo veta):

1. Právo veta nemůže existovat mimo TSO, neboť ho totalitní moc nepřipustí. Bylo by od občanů pošetilé chtít disponovat individuální mocí práva veta a současně si nad sebou volit vyšší sociální moc (zástupce lidu).

Ani TSO bez práva veta nemůže existovat, neboť kdo jiný by zákonodárce držel na uzdě, aby svého zákonodárského poslání nezneužili ve svůj prospěch?

TSO s právem veta je samosvorné! TSO na uzdě práva veta brání totálnímu rozvratu (obce, rodiny, živnosti), právo veta zastřešené TSO je jediným možným mechanismem realizace individuální sociální svobody...

2. právo veta je skutečně jen pro kategorii „občan“, nikoli všeobecně lidským právem. Proto TSO mohou založit jen lidé, kteří právo veta chtějí a vědí, proč ho chtějí. Jen takoví lidé mohou založit také TSO, protože vědí, proč ho zakládají. Ti, co TSO nechťejí, ti se na jeho zakládání prostě nebudou podílet a nestanou se ani občany jeho samosprávné obce (zůstanou občany totalitního režimu). Ostatní, např. těžkopádní lidé, mohou být (ale nemusí) mezi plnoprávné občany přijati právě jen z jednomyslného rozhodnutí plnoprávných občanů. Pokud pak plnoprávný, ale těžkopádný občan nedokáže vyjádřit své „ne!“, pak prostě nic nevetuje a nijaký problém tu není. Pokud ovšem vyjádří své „ne!“, avšak nedokáže své veto zdůvodnit, pak mu hrozí občanský soud jako škůdci. Ukáže-li se, že nechťěl škodit, ale je to prostě blb, který se plnoprávným občanem stal pouze nedopatřením, občanství mu bude odebráno a dál tu již nijaký problém není.

Založit TSO v současném totalitním prostředí nebude snadné, není však nemožné. Problém tedy není v možnosti založit TSO, ale v tom, zda se na Zemi skutečně najde dostatečný počet lidí, schopných TSO založit. Pokud ne, pak jsme snad alespoň několika jedincům pomohli „otevřít oči“. Bylo by přece hrozné, kdyby tu dostatečný počet lidí byl, avšak principy TSO by před nimi zůstaly zamlčeny.

Vámi uvedené pořadí: nejdříve TSO a potom právo veta, představuje zavádění TSO shora, nějakým mocnářem, který je připraven se své totální sociální moci vzdát. To by byla mimořádná individualita, mimořádně schopná a mimořádně mocná. Takové zavedení TSO je určitě nepravděpodobnější, než naše cesta. A představte si, že se takový člověk v Evropě skutečně narodil. Jeho poslání však jedna nadnárodní tajná organizace znemožnila. V Německu proslul pod jménem Gaspar Hauser... -zmp-

Spolupodílnictví (Standa, 14. 12. 2007)

Zatím hovoříte o ekonomice vcelku obecně. Uvědomuji si, že jste formulovali několik zásad:

1. Volný trh odmítáte jako novodobou formu trhu s otroky.
2. Z tržního procesu chcete vyjmout základní životní potřeby.
3. Místo zdravě agresivních a dynamických soukromých podnikatelů chcete pomalá a těžkopádná družstva, podíly ve firmě

Otázka: Je Vám svobodné podnikání, ekonomická svoboda trnem v oku?

Jsou tu dvě teorie:

Volný trh bez regulací a omezení stojí proti řízenému trhu a plánované ekonomice.

Chcete snad, aby existovalo plánování kolik se čeho má vyrobit jako za socialismu? Chcete zase zavádět družstva a kolektivizaci jako za bývalého režimu?

Jak se stavíte k vlastnictví výrobních prostředků? Má být soukromé nebo společenské (ať už státní, družstevní...)?

A kdo by měl plánovat - regulovat ekonomiku? Nějaká rada v obci, nebo zákonodárný sbor pro ekonomiku? Nebo politický orgán?

Nebo jste tedy pro zachování svobodného trhu - s výjimkou základních životních potřeb?

V odpovědi Petrovi píšete, že: Soukromé podnikání tedy nezaniká...

Spíše bych to nazval „individuální“ podnikání nezaniká. Protože jestli - jak píšete: Každý má podíl na podniku jak z hlediska přínosu, tak z hlediska výnosu - tak ten soukromník již nebude moci sám libovolně rozhodovat o své firmě. Nebo ano?

A mají mít zaměstnanci i podíl na majetku firmy? Jestli ano, potom tedy ona firma bude psaná právně na majitele, ale majetkovou účastí spolupracovníků ve firmě (a tedy jejich podílnictvím) už jeho vlastně nebude. V podstatě může dojít k tomu, že majitel by tam nemusel mít nakonec ani majetek žádný a zaměstnanci by vlastnili (nějakými podílovými listy, akciemi?) celou firmu. Pak by takového soukromého podnikatele ani nepotřebovali! Takže to není konec soukromého podnikání?

A mám další otázku: Kdo bude (resp. dle Vašeho názoru - by měl) ve firmě rozhodovat? Ti, co mají podíly, nebo majitel?

A co znamená: podíl na podniku jak z hlediska přínosu, tak z hlediska výnosu?

Jaký má podnik přínos? Snad nějaký morální? Asi hovoříte o penězích, tak tedy tím míníte obrat nebo zisk? Na čem vlastně by měl mít spolupodílník ve firmě zákonný podíl?

Píšete (Odpověď Standovi: „stávky“): V TSO, není zaměstnavatelů a zaměstnanců, ale jsou tu pouze podílníci (na produkci, investicích, nákladech, prostě na všem), každý podle míry svého přínosu podniku a každý v jiné funkci (např. ve vedoucí funkci).

Osobně si myslím, že návratem k družstevní či podílové formě podnikání, odměn - se vracíte k tomu, co tu již jednou existovalo (za tzv. socialismu) a neosvědčilo se! Dnes najdete už jen pár skomírajících družstev. Ani nevím, jestli vůbec existuje nějaké dynamické, prosperující družstvo.

Víte do hloubky, o čem tu mluvíte? Neberte, prosím, tento můj příspěvek nějak osobně nebo útočně. Jde mi tady v dopise skutečně jen o zásady prosperující ekonomiky. A Vy tu - zdá se mi - chcete tzv. „oživovat mrtvolu“ družstevnictví.

Co když se tím uvrhne ekonomika jen do zmatků? Myslíte si vážně, že právě družstevnictví je tím správným krokem?

Chápu, že chcete všemožně ochránit lidskou důstojnost člověka (aby se s každým člověkem jednalo jako rovný s rovným) a to i v pracovním procesu. Ale je otázkou, zda to už nepřeháníte a zda je vůbec možné zajistit čest a důstojnost člověka i v pracovním procesu (kde se přece snad musejí poslouchat pokyny šéfa, vedoucího výroby, mistra...) a to při zachování funkčnosti hospodářství. Děkuji.

Odpověď Standovi:

1. „volný trh“ neodmítáme, ale vyjímáme z něho ZŽP. „Trhem s otroky“ nenazýváme „volný trh“, ale tzv. „trh práce“.

2. ZŽP vyjímáme jen z „volného trhu“, v tržním procesu zůstávají jako vázané na ZPP.

3. Agresivita a dravost podnikatele nesouvisí s jeho podnikáním, ale s jeho hrabivostí. Obojí má za cíl likvidovat tzv. „konkurenci“ (všemi prostředky), nikoliv zvýšit kvalitu, či snížit cenu předmětu podnikání. Jakmile je „konkurence“ zničena, podnikatel vyžene ceny nahoru (aby víc nahrabal) a kvalitu dolů (aby ušetřil).

Koupí-li si podnikatel i družstvo např. „automatické razítko“, oč bude podnikatel rychlejší a pružnější a oč bude družstvo pomalejší a těžkopádnější?

Podílnictví ve firmě a „družstevnictví“ nejsou tímtéž, ale dvě zcela různé věci.

Svoboda a ekonomika (vč. podnikání) spolu nijak nesouvisí.

Volný trh stojí proti řízenému trhu, nikoli však proti plánované ekonomice. Neplánovaná ekonomika reálně nikde neexistuje.

Chcete-li např. zabezpečit ZŽP pro 100 lidí, pak nemůžete vyrábět ZŽP jen pro 50, ani pro 1000 lidí. Bez plánování se do 100 lidí netrefíte. To platí i pro zboží na volném trhu. Socialismus nezašel na plánování, ale na centralismus (v plánování i v produkci). Plánovat musí každý (jednotlivec, či kolektiv), kdo chce něco reálného vykonat:

„Chci-li (plánuji-li), musím (konat podle plánu)!“

Spojí-li se dva nebo více koncernů v jeden (např. výrobci piva), pak tu došlo k tomu, co nazýváte „kolektivizace“. Socialismus nezašel na kolektivizaci a družstevnictví, ale na násilnou kolektivizaci a násilné družstevnictví.

Výrobní prostředek, stejně jako cokoli jiného, je vlastnictvím toho (jednotlivce, či společenství), kdo ho nabyt, aniž při tom někoho poškodil!

Jsmo pro to, aby z volného (nikoli ze svobodného) trhu bylo vyloučeno vše, co činí trh nevolným, co činí nevolným jednoho z účastníků trhu (nabídku, či poptávku)!

Pokud podnikatel podniká sám, pak je jeho podnik výhradně jeho vlastnictvím a sám o něm může libovolně rozhodovat.

Pokud spolu-podniká více podnikatelů, pak jejich podnik není „vlastnictvím všech“ (jako za socialismu), ale každý má konkrétní podíl na společném vlastnictví, rozhodování, přínosu a výnosu. Co je na tom divného?

V TSO neexistují „zaměstnavatelé a zaměstnanci“ (otrokáři a otroci), ale pouze:

a/ podnikatelé nebo spolu-podnikatelé

b/ investoři nebo spolu-investoři atp.

c/ rozhodující nebo spolu-rozhodující

d/ oprávnění nebo spolu-oprávnění

e/ vlastníci nebo spolu-vlastníci - atd. atp.

Takže soukromé (individuální či kolektivní) podnikání nezaniká. Každý se přece může svobodně rozhodnout, zda chce podnikat sám, nebo se společníky (spolu-podnikateli).

Pokud zvolí společníky, nesmí je okrást jen proto, že ke společnému podnikání dal podnět. Proto majitelem společného podniku není on, ale všichni spolu-majitelé, každý podle svého konkrétního podílu na společném majetku.

Pokud zvolí společníky, nesmí je vyloučit ze spolu-rozhodování jen proto, že ke společnému podnikání dal podnět. Proto ve společném podniku nerozhoduje pouze on, ale všichni spolu-pracovníci, každý podle svého konkrétního podílu na společném podnikání.

Podíl na přínosu do podniku je podíl na nákladech podnikání (vč. investic). Podíl na výnosu podniku je podíl na zisku (tržba, či chcete-li „hrubý obrát“ mínus náklady).

Spolu-podílník musí mít ve společném podniku podíl na všem, jinak to není spolu-podílník, ale škůdce nebo poškozený. To není návrat k ničemu, neboť spravedlivé spolu-podílnictví tu ještě nikdy nebylo a proto se nemohlo neosvědčit, jak tvrdíte.

Naše teze nezveřejňujeme na webu proto, abychom kohokoli ujišťovali, že víme, o čem mluvíme, ale proto, aby si každý sám mohl jednoznačně ujasnit, o čem je tu řeč a zda naše Programové prohlášení může ekonomiku (a nejen ji) uvrhnout do zmatků, či ji naopak ze současných zmatků spolehlivě vyvést.

Není-li možné garantovat lidskou důstojnost také v pracovním procesu, pak ji nelze garantovat nikde, neboť lidský nedůstojný vztah otroka a otrokáře se nevztahuje jen na okamžik pracovního výkonu, ale na celý lidský život. Kdo není svobodný všude, ten není svobodný nikde. Sféry nesvobody (ekonomika a politika) mohou být lidsky důstojné je potud, pokud se v nich svobodný člověk vzdá své svobody dočasně sám (naváže příslušný vztah) ze své vlastní svobodné volby, nikoli je-li k tomu nějak donucen jiným člověkem. Máme-li se pak dočasně vzdát své svobody ze své vlastní svobodné volby (např. kvůli pracovnímu výkonu), pak jen za podmínek, které si svobodně zvolíme sami!

Tzn., že zajistit lidskou důstojnost (čest atp.) v pracovním (či jiném) procesu je možné... -zmp-

Standa – dojde k „zestátnění“ resp. „zobecnění“ bytů? (19.12 2007)

V diskusi zde řešíte otázky, jak lze TSO legislativně udělat, jak by TSO mohl fungovat v praxi. Ale utekla všem jedna naprosto zásadní věc: Má-li mezi ZŽP patřit i bydlení (tedy něco jako obecní byt), tak tzn., že obec bude potřebovat být vlastníkem obecních bytů, které by poskytovala svým občanům.

Dnes patrně většina (nebo hodně) bytů patří konkrétním vlastníkům.

Jak obce získají byty, aby je mohly poskytovat svým občanům v rámci ZŽP?

Dojde – ne k zestátnění, ale ke z-obecnění bytů? Nebo postupně obce budou byty odkupovat, nebo jako obecní stavět?

Ideální výchozí pozice byla roku 1989, kdy vše bylo vlastně státní či družstevní. Tam se dalo bezplatně převádět byty na obce! Jenže ta doba je nevratně pryč a s ní i takové nevídané možnosti...

Odpověď Standovi (zobecnění bytů):

Základní bytová výměra, jako součást ZŽP, je zajištěna ZPP (viz Programové prohlášení). Protože ZPP má občan, nikoli obec, musí byt vlastnit ten, kdo si na něho vydělal, tj. občan, nikoli obec, která by mu ho musela ukrást...

Protože byt není chleba, nedá se na něho vydělat (ZPP) jednorázově. Dá se tedy předpokládat, že obec na základní byt občanovi půjčí, popř. občané vymyslí nějaké jiné přechodné řešení...

Ideální nebyl rok. 1989, ale polistopadový výprodej bytového fondu, realizovaný již současnou liberální (ekonomickou) totalitou. O to méně práce budou mít samosprávné obce...

Obec může zřídit např. obecní ubytovny pro dočasný azyl občanů (zejména mladých), na něž by čerpala prostředky z pronájmů pozemků podnikatelům, nebo by si na tuto investici vypůjčila od občanů (tzv. obecním dluhopisem)...

Také současné totality by si mohly (kdyby byla vláda skutečně v rukou našich zástupců) vypůjčovat od občanů (státním dluhopisem, obligací atp.), namísto zadlužování u tzv. „evropských či světových bank“. Úroky z těchto dluhopisů by totiž zůstávaly doma (u občanů) a neputovaly by do cizích rukou. Tímto způsobem se mj. pokusili řešit rozpočtový deficit dva presidenti USA. Abraham Lincoln a J.F. Kennedy. Oba zahynuli rukou atentáčníka:

„On získal od Kongresu právo půjčit si peníze od lidí prodejem obligací Států... a vláda i národ tak unikli komplotu zahraničních finančníků. Ti okamžitě pochopili, že Spojené státy uniknou jejich sevření. To vysvětluje Lincolnovu smrt.“

(kancléř Bismarck o Lincolnovi r. 1876)...

Aby si naši čtenáři mohli uvědomit, odkud ve skutečnosti pramení jejich námitky proti TSO a právu veta, ocitujeme si tu ještě následující Lincolnova slova:

„Moc peněz se v době míru přizívuje na národu a v dobách protivenství proti němu strojí spiknutí. Je despotičtější než monarchie, nestoudnější než samovláda, sobečtější než byrokracie. V blízké budoucnosti vidím příchod krize, která mě znervózňuje a vyvolává u mě obavy o bezpečnost mé vlasti. Na trůn byly posazeny korporace, bude následovat éra korupce na vysokých místech a moc peněz v zemi se bude snažit rozšířit svou vládu tím, že bude pracovat na předsudcích lidu, dokud nebude bohatství této země

soustředěno v rukou několika lidí a Republika nebude zničena... V této chvíli se bojím o osud své vlasti víc než kdykoli předtím, dokonce víc než v dobách války." (Abraham Lincoln)

-zmp-

Standa (Probíhá genocida Čechů, Moravanů a Slezanů?)

Nejen v souvislosti s připravovanými změnami ve zdravotnictví od Nového roku, ale v souvislosti se zdražováním doslova všeho - bych nazval politiku vládnoucí elity jako genocidu národa! (Mj. došlo ke snížení porodného, např. porodné na dvojčata je takové, jako kdyby se narodilo jen jedno dítě! Příjem mnoha přídavků pro mámy se sníží asi o 4 000 Kč měsíčně!!! Už se skoro „nevyplatí“ ani se narodit. I malí novorozenci mají platit za každý den v porodnici! Mj. s trochou nadsázky se dá říci, že se nevyplatí ani umřít: došlo ke zrušení pohřebného.)

Nejde tu ze strany vládnoucí garnitury o cílené a řízené snižování počtu obyvatel ČR, o vyhlazovací politiku Evropanů vůbec?

Jestliže během posledního roku se cena nemovitostí zhruba zdvojnásobila a obyčejný panelákový byt 2+1 nebo 3+1 stojí kolem 1,5-3 milionů Kč, kteří novomanželé si mohou dovolit vlastní byt? Udělají-li si hypotéku, zaplatí cca 2-3 x tolik, než kolik si půjčili!

Místo věnování se případné rodině, jsou nuceni mladí lidé nasadit si okovy a platit bankám lichvářské úvěry (samozřejmě, že vše je prý legální a prý v pořádku, prý tak běží celý vyspělý demokratický Západ).

Přece každý normální člověk – chce-li, aby se rodily děti – by naopak mladým rodinám poskytoval zvýšené porodné a různé rodičovské výhody, zvýšil by mateřské dávky tak, aby se rodiče nemuseli bát, zda budou mít dost peněz, kdyby např. muž přišel o práci...rodičům by dal příspěvky na kočárky, pleny..., dále různé nevratné půjčky na stavbu domu a vybavení domu, nebo alespoň bezúročné, poskytoval by dětem zdarma vzdělání, učební pomůcky, minimálně by zdražoval potraviny atp. Já tady ale vidím pouze kroky, které doslova všem zájemcům o děti brání, aby měli děti. Copak je řešením pro mladou rodinu jít bydlet do podnájmu a živořit s pár korunami na jídlo, nebo se zadlužit na 30 let a koupit si nějaký byt? To je velmi drsný stav. Je to sice v rukavičkách, ale výsledný efekt této státní politiky bude jednoznačný: vylidnění ČR (nevím, zda obdobná politika vládnoucí elity je i v ostatní Evropě, ale zdá se, že ano). Nejde tu potom náhodou o genocidu a zločin proti lidskosti.

Sadám Husajn aj. diktátoři dostali za podobné věci trest smrti. Sice tady není vraždění přímé, ale nepřímé - pod rouškou tzv. svobodného trhu (který vůbec svobodný není) a trhu práce. Asi nejde nikoho obvinít, protože nikdo nikoho prokazatelně nezavraždil. Ale co to je, jestli někdo (vládnoucí elita ve státě) neumožní narodit se dítěti? Jen dělá vše pro to, aby se děti nemohly narodit! Je to vyhlazovací politika, tedy genocida národa?

PS: Víím, že jsou to choulostivé věci a nežádám přímou odpověď. Ale krev mi v žilách pění, když vidím kolem sebe takový zlořád a zločince, kteří se na obrazkách tak líbezně usmívají na své voliče (vnímám to, že se jim vysmívají)! Je to podlost. Obrací se mi žaludek z těchto vládnoucích elit!

Odpověď Standovi (genocida):

Současná reformační vlna je vlastně opakováním polistopadové situace 1989. Tenkrát v jejím následku prudce klesla porodnost, neboť podobně jako dnes došlo k masivnímu rušení finančních injekcí pro rodiny s dětmi. Proč se to dnes znovu opakuje? Protože po dlouhých 17 letech začala porodnost zase stoupat...

K tomu přispívá i nehorázné zdražování ZŽP (vč. nemovitostí), které ovšem sleduje ještě jiné cíle. Věci se jeví tak, že snižováním porodnosti má být v zemi vytvořeno personální vacuum, které má nasát přistěhovalce libovolného druhu, hlavně cizojazyčné. To je útok proti českému jazyku a české kultuře (českým míníme také moravské a slezské), která má neustálým ředěním degenerovat. Po této cizojazyčné vlně, která trvá již 17 let, má (po otevření shengenského prostoru) přijít vlna vykupování českých nemovitostí cizinci. Jde tedy o to, aby čeští občané na takové nákupy neměli...

Zavádění poplatků ve zdravotnictví má podle všeho za cíl, převést co nejvíce prostředků ze zdravotního pojištění na tzv. „milionové operace“, které jsou pro „zdravotnickou elitu“ doslova zlatým dolem. Obyčejný člověk má tedy platit pojištění pro financování výnosných kšeftů a od svých běžných zdravotních potřeb má

být odrazen poplatky. Přirozeně, že kvůli tomu své zdraví začne zanedbávat, leccos přechodí, a nakonec se stane předmětem miliónových kšeftů (operací)...

Zrušení pohřebního povedu přirozeně k degeneraci piety a lidskosti vůbec, tedy opět k degeneraci kultury národa.

Protože tytéž cíle jsou sledovány prakticky ve všech evropských národech, nejde o jejich genocidu, ale o likvidaci jejich kultur (vč. jazyků), zejména pokud tyto kultury mají křesťanské kořeny. Je to v podstatě vyvrcholení tisíciletých útoků proti Kristovu impulsu...

Sadám Husajn dostal trest smrti za genocidu až po přepadení vyvrácení jeho říše (Iráku), které bylo podle všeho motivováno především naftou...

Středověká inkvizice (řádu sv. Dominika) razila zhruba následující heslo „důkazem viny je již skutečnost, že obviněný trpí“ (vězněním, mučením atp.). Novověk v tomto duchu postoupil o krok dál: „trpící nechť si sám volí své udavače a trýznitele“!

Celoživotní Vánoce na základě prohlédnutí přeje -zmp-

Standa (ještě ke stávce):

1. Mám nejasnost: Ještě ke stávce (Standa, 20. 11. 2007 18:43) se píše, .. zemědělci stávkovali proti drahým potravinám ze Západu? Dotované potraviny za Západu jsou snad levnější, ne? Přece to je smyslem dotace. Je tedy cílem vládnoucích elit levnými (dotovanými) potravinami z dovozu zlikvidovat domácí nedotovanou (tedy dražší) produkci potravin.

V této souvislosti mne štve, že peníze obyčejných lidí, prostých dělníků, daňových poplatníků na Západě, jsou takto západními vládami hrubě zneužívány. Je to doslova válečné zneužití. Jsou namířeny proti občanům těch zemí, kam se tento danajský dar posílá... sice on to není dar, ale spíše "zákeřná, danajská pomoc".

Shrnu-li to, pak: Západní vlády tam legálně okradou vlastní občany (dotují zboží) a tím pak tady okradou a ničí nás! Tak západní vlády způsobují občanům dvojnásobnou újmu: Občanům svým i občanům od nás!

2. Napadla mne tato slovní hříčka: k článku - odpovědi Standovi (Soc. trojčl., ZŽP a ZPP):

- tyto režimy (současné vládnoucí elity) jsou z rudy
- horní trojčlennost jsou čisté kovy
- dolní trojčlennost jsou ušlechtilé slitiny kovů v různém poměru

Odpověď Standovi (ještě ke stávce):

Je to tak jak říkáte. Dnes z daní západních poplatníků likvidují naši produkci, zítra zlikvidují také jejich produkci. Mínete-li svou slovní hříčkou, že vládnoucí elity totalitních režimů jsou zrůdy (z rudy), pak oni proti tomu mohou snad namítnout, že si je sami volíme...

Celoživotní Vánoce na základě prohlédnutí přeje -zmp-

Standa: Svaz obcí a národy

Hodně se mluví o rasismu, ale uvědomme si jen jednu věc:

Nyní se většina přizpůsobuje menšině, přitom to nemůže dopadnout jinak, než tak, že za pár let se tzv. většina stane menšinou... Budeme (myslím tím tradiční českou, moravskou, slezskou populaci) menšinou ve svém státě...

Jak tomu je ve sféře politické?: tam se nerozlišuje, z jaké je kdo rasy, jakého je vyznání... Jestli nájemníci vybydlí a rozbijí poskytnutý byt, potom by jej měli dát do pořádku, a ne že dostanou zdarma druhý z důvodu rasové příslušnosti... Jestli někdo někoho přepadne, potom snad by měl být potrestán bez ohledu na nějakou rasu! Proč by měl být někdo zvýhodněn z důvodů rasy? Jeden dostane přednostně práci (tzv. pozitivní rasová diskriminace) atp.

Jestliže někdo někoho ruší (noční klid), je snad jedno, jestli je z té či oné rasy, a měl by být za to po zásluze odměněn! Tak proč tam do toho stále tahat rasy?

V kulturní sféře však je možné nechat různost (hudba a zpěv a tanec, řeč).

A co je to národ? TSO to předpokládám, odděluje: ne národ, ale občané, bez ohledu na národnost si vládnou! TSO nemá stát, ale svaz obcí, a jak v něm budou existovat národy? Budou svazy obcí spíše zahrnovat území národnostně podobné, nebo bez ohledu na národnost, kulturu?

A co jsou např. USA? Je to národ? (Američané sami sebe nazývají američtí občané.) Vždyť tam jsou miliony přistěhovalců. A to jediné, co je pojí je asi území na mapě, které se nazývá USA a jazyk angličtina. Jenže anglicky se mluví v Austrálii, v Kanadě, ve Velké Británii i v Indii atp. Jsou pak tedy všichni, kdo mluví jedním jazykem Angličané?

Demokracie říká: Menšina by se měla přizpůsobit většině. Je to zásada demokracie, že většina vládne menšině! Ale jak to udělat ohledně ras? V souvislosti s tím proklamovaným rasismem? A to tak, aby člověk nebyl obviněn z rasismu. Co když jiná rasa či národ nechce akceptovat většinové názory, ale naopak prosazuje, aby většina uznala zákonem menšinu, aby si pak menšina mohla zákonně dělat podle svého! Podotýkám, že nehovořím z pozice nějaké předpojatosti.

Pokud vím, je dost napjatá situace jak na Slovensku (maďarská menšina), také v bývalé podkarpatské Rusi (která nyní připadla zcela nesmyslně Ukrajině), a zcela vypjatá situace je v Kosovu, kde chtějí Albánci vyhlásit samostatnost či autonomii atp. Je třeba nyní legitimní, aby turecká vojska bombardovala Kurdy na území cizího státu?

Jak by si s nacionalismem, především tím bojovným, poradila TSO? Budou schopny tento nacionalismus obce nějak transformovat či zkulturnit? Může politická sféra v TSO zklidnit nacionální vášně, když to nejde nyní v rámci států? Je to hodně složitá otázka a nemá jasné kontury.

Co je v této souvislosti více: národ, nebo obec nebo svaz obcí (nyní stát)? Kdo komu by měl ustoupit? Má přednost politická sféra či kulturní? Za každou sférou jsou konkrétní lidé, a jedni nebudou třeba chtít uznat druhé... nějakí nacionalisté budou prosazovat nacionální svaz obcí, jiní zase budou vidět spíše občanství a svobodu individuality, svobodné obce...

Kam celkově spěje vývoj?

Ke smíšení všech ras a národností, nebo naopak k jejich oddělení? Směřuje vývoj k nějaké nové kultuře, bude nějaký jeden globální stát, tzv. globální vesnice? Mohl by nakonec vzniknout jeden velký svaz obcí? Celosvětově? Toto mi není jasné.

PS: A ještě k tomu rasismu:

V proslulé Maticní ulici byly odděleny zdí dvě skupiny obyvatelstva, proč se diskriminovaní tzv. bílí, kteří zůstali za zdí neozvali? Proč se nikdo nezastal tzv. bílých za zdí? Je to přece rasová potupa zůstat oddělen zdí.

Odpověď Standovi (Svaz obcí a národy):

Tzv. „positivní rasismus“ (protěžování nějaké menšiny) vede jednoznačně k terorizování většiny protěžovanou menšinou a vedle pěstování pocitu bezmocnosti také k potlačování svobody slova většiny. Ozve-li se kdo proti tomu, je ihned obviněn z rasismu, aniž se zkoumá opodstatněnost jeho protestu. Všimějme si kým je vlastně obviněn z rasismu. Protěžovanou menšinou a volenými „zástupci lidu“! Nejedná se tu o „tichý“ komplot? Nevyužívají „zástupci lidu“ protěžovaných menšin k útlaku většiny? A přitom se tvrdí, že demokracie je vládou „většiny“ (lidu). Tento komplot není uzavřen oficiálně. Zástupci lidu jednájí jakoby uzavřen byl a protěžovaná menšina to rychle vycítí a využívá toho. Čím více je pak konfliktů, tím více je upevňována role „soudce“ vládnoucího „zástupce lidu“...

Zed' v Maticní ulici vznikla z podnětu tzv. „bílých“. Proti tomu protestovali ti protěžovaní pozitivním rasismem. Motiv tzv. „bílých“ zde není rasistický, ale hygienický...

To, co je v člověku potlačováno vyvíjí síly odporu (v daném případě síly rasové nenávisti) ve skrytém nitru, jako pára v přehřátém kotli. Uvádání lásky a narůstání nenávisti je vlastním cílem příslušného útlaku...

Slova „ne národ, ale občané“ vystihují zásadu totality, nikoli TSO. Tak např. „První republika“ potlačovala národní kultury politickým „čechoslovákismem“. Dnešní ČR potlačuje národní kultury politickou „českou státní příslušností“. V obou případech jde o potlačování národních kultur (ale také o hospodářské vykořisťování) totální politikou tzv. „pragocentrismu“...

Tím, že TSO přísně odděluje politiku od kultury (a hospodářství), odděluje také národní kulturu od politického občanství, aniž jedno nahrazuje druhým. Protože národ nelze ustavit politicky, jako obec, musí

být ponecháno výhradně na plnoprávných občanech, jakou kulturu budou pěstovat ve svých rodinách (aj. kulturních organizacích) a jaký jazyk bude v obci úřední. Tendence k míšení národů vychází z totalitních zájmů tzv. „zástupců lidu“, nikoli z TSO, kde o všem rozhodují plnoprávní občané, jimž ani naše Programové prohlášení nesmí nic předepisovat (smí jen objasňovat principy TSO)...

USA nejsou národem, přijaly však jazykovou kulturu národa anglického...

Navzdory proklamacím, že v demokracii vládne většina, vládne tu naopak menšina většině. Někde je vládnoucí menšina politická (zastupitelská), někde kulturní (národní, rasová), někde hospodářská, podle toho o jaký druh totální demokracie se jedná...

Slovenská totální demokracie není kulturní, ale politická. Národnostní napětí mezi Slováky a Maďary má hluboké historické kořeny, inspirované obdobnému vymaňování Čechů z německé kultury. Takový je i národnostní problém Rusínů, kteří k němu dostali český kulturní impuls v dobách, kdy podkarpatská Rus patřila politicky k českému „pragocentrismu“. Kosovo je naopak příkladem následků nábožensko-národnostní genocidy středověku, jíž v dané lokalitě Srbové podlehli. Tak je tomu i s národem Kurdů, jejichž náboženství se okolnímu Islámu jeví jako satanské (tak Islám líčí satanismus)...

Všechny tyto kulturně politické (často i hospodářské) konflikty může dnes nekrvavou cestou vyřešit pouze a jen TSO, stavící nadevše svobodu lidské individuality. Tzn., že TSO mohou založit pouze lidé, kteří nad individuální svobodu nic jiného nestaví. Tam, kde nebude TSO včas založen, tam všechna uvedená (ale i neuvedená) ohniska sváru povedou neodvratně k válce všech proti všem...

Vývoj směřuje ke kultuře slovanské, kterou přijmou svobodomyšlní lidé různých národností. Svaz obcí v TSO není ideou nějakého globálního politického státu, ani globálního kulturního národa, ani globální hospodářské organizace, ale TSO, v němž jsou všechny tři principy (politika, kultura a hospodářství) přísně oddělené a rovnocenné...

Jaké míry svaz obcí TSO dosáhne není podstatný. Nutné je, aby někde TSO vznikl...

Standa (zvednou občané hlavy?)

Za minulé totality Karel Kryl zpíval nějakou písničku: Země, která křičí mlčením...

Myslím, že kdyby se Karel Kryl probudil a viděl stav dnes, tak by asi tento refrén s chutí opakoval a to několikrát. Novoroční zdražení všeho – nejen že vše přešlo z 5% daně na 9% sazbu, ale navíc se zvedlo poštovné, daň z nemovitosti se zvedla o 300 %, svoz odpadků má jít nahoru o 100%, jízdné ve vlacích vzrostlo pro denně dojíždějící o cca 50-100%, placení poplatků v nemocnicích, zvýšení poplatků za dálniční známky, zdražení nájmu, zdražení jídla, energií, další předpokládaná zdražení opět všeho jsou prý už na cestě...

Když v Polsku došlo ke vzniku Solidarity, tak si myslím, že to zdražení potravin nebylo o moc vyšší! Dnes, je odvolání se na tržní ceny pro občany tak hypnotický argument a růst cen za barel ropy (neustále se hovoří o nějakých magických hranicích, jednou je magickou hranicí 93 dolarů a potom 100 a potom třeba 110 dolarů...) tak pádný argument, že lidé to prý „chápou“ a nic se neděje!

Lidé se asi stále mají dobře. Protože kdyby se měli špatně, tak vyjdou do ulic.

Jak to, že ve Francii, Itálii by lidé už dávno vyšli do ulic a tady nic? Sice většinou tam v ulicích na předměstí dělají výtržnosti jen barevní ekonomičtí utečenci z Afriky, kdy obracejí a pálí auta. To u nás skutečně není zvykem a asi není o co stát. Toto je neinteligentní forma protestu! Ale není lepší takový neinteligentní a divošský protest, než žádný?!

To by si „naše“ vláda hned dala pozor na nějaké reformy zdravotnictví a nějaké vládní balíčky!

Přemýšlím: Jsou občané ovce, nebo jsou už přímo zbabělí? Takže když bude hůř, bude vlastně lépe? Zvednou občané hlavy? A když vyjdou lidé do ulic, jak to dopadne? Nebude to jen další ukradená revoluce? Kolik z nich zase naletí na nějaké sliby?

Povědomí občanů o TSO není masové. Cca tisíc lidí (návštěvnost webu OF) z 10 milionů obyvatel ČR... to nebudí příliš optimismu. A masy zase bude mít snahu ovládnout totalita! Jedno která.

Ekonomická (liberálně-kapitalistická), nebo politická (socialistická), nebo kulturní (fašistická)...

Nezbývá než čekat, že vláda udělá tu „špinavou“ práci a pořádně lidem utáhne opasky a řádně zdraží!? Dosud to asi bylo málo, když občané se nezmohli ani na protest, aby byli tzv. „občansky neposlušní“...

Odpověď Standovi (zvednou občané hlavy?):

Se zvýšením DPH z 5% na 9% či daně z nemovitosti o 300 % se dá těžko odvolávat na „tržní ceny“. To je přece jednoznačný projev z vůle státu (tzv. „zástupců lidu“). Ani růst tržních cen barelu ropy není rozhodující, je-li cena ropných produktů (např. benzínu či nafty) zatížena lichvářskou (cca 500%) spotřební daní. Zkrátka je to především totalitní stát, kdo se tu chová jako sociální upír...

Pokud lidé vyjdou do ulic, tu se již totalitní stát postará (placenými provokatéry), aby se takový protest zvrhl v pálení a drancování. Mj. i toho se lidé bojí. Tzn., že protesty mají být předem organizované tak, aby jich nikdo nemohl zneužít. Tím je nastolena otázka organizátora. Odbory? Totalitní stát se již postará, aby se do jejich čela dostali lidé prodejní.

Vyjdou-li lidé přesto do ulic, tu se totalitní stát postará (podstrčenými oposičními „disidenty“), aby jim jejich revoluci ukradl...

Nerohodnou-li se lidé pro TSO, budou všechny jejich protesty marné. Vždyť jaký má smysl protestovat např. proti živelným katastrofám, nepostaráme-li se, abychom jim předešli?...

V totalitních režimech má protest pouze smysl limitující. Protože ani totalitní stát si nemůže dovolit dlouhodobý chaos, zkouší utahovat šrouby jen tak dlouho, dokud se stádo neozve. Pak dá chvíli pokoj...

Ve Vašem výčtu totalit je chyba: Fašistická totalita (např. Musoliniho, či Frankova) je politická (stejně jako socialistická). Kulturní totalita je např. nacistická (nacionální, národnostní)...

Standa (volba prezidenta):

Nedávno jsem sledoval obě kola volby prezidenta republiky. Nejprve ke kandidátům: v prvním kole se rozhodovalo mezi dvěma kandidáty. Kdo je pan profesor Klaus je dostatečně známo od r. 1989, informace o tom, kdo je pan profesor Švejnar se začaly objevovat až během posledních několika měsíců v době, která předcházela samotné volbě. Vzhledem k tomu, co jako emigrant pan Švejnar v USA dokázal, lze usuzovat, že je to člověk jistě inteligentní, vzdělaný, pracovitý, houževnatý a není líný. Pravděpodobně je to i vychovaný a slušný člověk. Vzhledem ke shora uvedenému by mně vůbec nevadilo, jako občanovi tohoto státu, kdyby byl p a n Švejnar prezidentem, ale vadilo by mně, kdyby byl zvolen o b č a n USA prezidentem České republiky.

Nedovedu si představit, že by např. nějaký Němec žijící trvale v Argentině, mající argentinské občanství, byl zvolen prezidentem SRN. Nejen, že by nebyl zvolen, ale nebyl by ani volen! A to má prezident SRN ještě mnohem menší pravomoci než prezident našeho státu.

My však budeme na jedné straně považovat jeden americký radar za porušení naší suverenity, na druhé straně budeme až fanaticky prosazovat amerického občana do čela našeho státu.

Ve druhém kole prezidentské volby přistoupil ke dvěma stávajícím kandidátům další „kandidát“ – paní Jana Bobošíková. Kandidaturu, kterou přijala od KSČM, vysvětlila po odstoupení z volby mimo jiné prohlášením: „nejsem hračka, ale hráčka“. Je to jistě vtipný bonmot, ale je třeba říci, že jsou i mizerní a směšní hráči. Je také podstatné, jakou hru hráč hraje a co a za koho hraje. Vyjádřil to výstižně jeden poslanec za KSČM: paní Bobošíková sehraje roli „užitečného idiota“. Ostatně, tuto roli již jednou sehrála paní Bobošíková jako neúspěšná manažerka v televizi. Je zajímavé, že jiní potencionální kandidáti neměli zájem sehrát roli „tajtrlíka“.

K samotnému průběhu voleb: domnívám se, že k nedůstojnému a nechutnému průběhu prvního kola přispěla zejména „veřejná“ volba, která byla zdůvodňována mimo jiné odkazem na informovanost občana-voliče. Občan se však z televizního přenosu vůbec nemohl dozvědět, jak 281 poslanců a senátorů hlasuje. Pravým důvodem byla kontrola stranických sekretariátů nad svými poslanci a senátory. Bylo až odporné sledovat stranické „fízly“, jak s vykroucenými hlavami sledují, jak jejich straničtí kolegové hlasují, jak snaživě sledují, a svými mobilními telefony fotografují kdo, kde, s kým, za jakým účelem atd. Oni jsou ta veřejnost, která měla být informována.

Napadá mě, proč strany, které až křečovitě trvaly na tzv. veřejné volbě, mají strach ze svých vlastních členů? Z toho, že právě jejich členové jsou nespolehliví, podplatitelní, náchylní ke korupci atd. a je potřeba je proto „veřejně“ kontrolovat. Je zajímavé, že v ODS tyto obavy nebyly, a i když jsou jistě v této straně jedinci, kteří pana Klause zrovna „nemusí“, přistoupila tato strana nakonec i na volbu veřejnou (bohužel, to říkám i když nepatřím k ODS).

Výsledek volby je už známý, a je takový, jaký je. Jedním z dalších výsledků veřejné volby prezidenta jsou výhrůžky některým volitelům, jejich rodinám, kulky v obálkách apod. Těmto lidem, kteří se bojí o sebe, a své rodiny je poskytována policejní ochrana. Nějaký politik ČSSD se rozhořčoval nad tím, kolik nás, daňové poplatníky, tato ochrana stojí peněz. Nelíbí se mi, stejně jako jiným daňovým poplatníkům, takto vyhazované peníze (a nejen tyto!).

Myslím, že v tomto případě by nás více než peníze, mělo zajímat to, proč musí mít tito lidé ochranku. To je podstatné a alarmující!!!

Nedávno jeden politik prohlásil v rozhlasovém vysílání, že nový mandát pana prezidenta Klause je špinavější než ten před pěti lety. S tím souhlasím, je dokonce možné, že prezidentův mandát je ještě špinavější než řekl onen politik. Jedna věc je však zásadní, podstatná a velmi smutná pro nás všechny: není to špína pana prezidenta Klause!!!

Odpověď Standovi (volba prezidenta):

Zamyseleme se nejdříve, komu vyhovuje tajné a komu veřejné hlasování volených zástupců lidu (poslanců, senátorů aj.).

Představme si, že si zvolíme (najmeme) taxi, taxikář však bude mít demokratické právo před námi tajit, kam nás vlastně veze. Z této absurdní představy je zřejmé, že tajné hlasování zástupců lidu nevyhovuje jejich voličům.

Nyní si představme, že taxikáře podplatí únosce, aby nás odvezl jinam, než chceme (nedávná praxe např. v Iráku). Z této děsivé představy je zřejmé, že tajné hlasování zástupců lidu vyhovuje únoscům, spiklencům, mafiánům aj. zločincům.

Politická strana je jaksí uprostřed. Vzhledem k voličům jí vyhovuje tajné hlasování jako mafiánům. Vzhledem k jiné politické straně (podobně jako vzhledem k jiné mafii) jí však vyhovuje někdy veřejné hlasování, někdy tajné hlasování.

Dejme tomu, že jedna politická strana má k podplácení více peněz než druhá, např. proto, že její voliči jsou milionáři a miliardáři, zatímco tu druhou volí jen banda žebráků. Tu se přirozeně movitá strana nemusí obávat nevěrnosti svých poslanců, zatímco chudší strana se obávat musí. Chce-li bohatší strana podplatit také potřebný počet poslanců chudší strany, bude se pro ně domáhat tajné volby (aby jejich zrada nevyšla najevo), zatímco chudší strana se bude domáhat veřejné volby (aby mohla zrádce identifikovat).

Možná namítnete, že podplácený zradí bez ohledu na to, zda bude volba tajná či veřejná. To je pravda. Jenže veřejná volba ho odhalí, což bude mít pro něj za následek přinejmenším ztrátu dobře placeného koryta. O to musí být úplatek vyšší. Bohatší strana se tedy domáhá tajné volby, aby její úplatky „přeběhlíkům“ nemusely být vyšší než u vlastních členů.

Ač jsou uvedené okolnosti pouze hypotetické (u našich politických stran se něco takového nemůže stát), přece se můžeme ptát: Poslanci které strany jsou charakternější (spolehliví, neúplatní atp.)? Vy soudíte, že charakternější jsou poslanci strany bohatší. Je Váš soud spravedlivý?...

Taxikář, který nás má odvést jinam než chceme, ovšem nemůže vyhovět dvěma únoscům (nemůže nás odvést na dvě různá místa), ale pouze jednomu. Může-li ho však jeden únosce podplatit větší částkou, pak tomu druhému nezbyvá než vyhrožovat. Druhý únosce pak musí přirozeně mimo úplatek zajistit taxikáři také bezpečnost.

V případě neúplatnosti taxikáře by mu ovšem museli vyhrožovat oba únosci. Zdá se tedy, že neúplatný zástupce lidu nemůže v totalitních „demokraciích“ obstát a proto se v nich vůbec nevyskytuje. Odkud se však za těchto okolností vzali oba naši charakterní kandidáti na prezidenta, na nichž z uvedené špíny nejen nic neulpívá (jak pravíte), ale kteří si dokonce i svou volební kampaň platili z rodinných úspor? Asi spadli z Nebe. Jeden by předpokládal, že politické strany chtějí mít na vlivných místech „své lidi“, nikoli „svaté Nebešťany“... Toto vše v TSO odpadá (i s politickými stranami)...

zamyšlení (Standa, 02. 03. 2008 20:57)

V souvislosti s projevy a chováním některých našich politiků (bohužel nejen při volbě prezidenta) jsem si vzpomněl na aforismus Stanislawy Jerzy Lece: „Analfabeti musí diktovat“.

A také jsem si vzpomněl na jednu drobnou příhodu:

Mladý, blahobytně obtloustlý muž za volantem Mercedesu přijel k bráně nemocnice. Protože je do nemocnice z pochopitelných důvodů zakázán vjezd soukromých vozidel, utkal se motorista s přispěchavším vrátným. Argumenty mladého muže se nesly v tom směru, že jednak jede pro neobyčejně těžce nemocného a vysoce postaveného příbuzného, jednak má známé na ředitelství, ministerstvu a jinde. Vrátný byl záhy přemožen a otevřel závoru. Blahobytně obtloustlý muž se zadostiučiněním objel celý areál rozháněje obratně pacienty na procházce a zakotvil před administrativním pavilónem, neboť ve skutečnosti zde měl rande se slečnou tamtéž zaneprázdněnou a jinak docela zdravou.

Zakotvil, rozvalil se za volantem, zapálil si a čekal. Jinak zdravá slečna bylo ovšem ještě nějak zaneprázdněna a nešla. Protože čas blahobytně obtloustlých mužů, kteří v tom umějí chodit, je drahocenný, rozhodl se předmětný exemplář udělat přítrž zaneprázdnění. Protože vylézt z vozu a jít se zeptat nebo domluvit je mimo repertoár a formát mužů, kteří v tom umí chodit, jal se troubit na klakson. Klakson byl pochopitelně kvalitně vyroben, mohutného autoritativního hlasu. Dul dlouze a krátce, pak třikrát dlouze a dvakrát krátce, poté trvale a ještě pětkrát krátce.

Ležící pacienti, pokud byli ve vhodné formě, vlezli k oknům a naslouchali lahodné hudbě. Kolemjdoucí lékař měl jakési námitky, ale dujícím mladíkem byl nekompromisně odkázán do patřičných mezí. A mladík dul, dokud slečna nepřišla. Pak nastartoval a odjel, nepatrně pokynuv vrátnému.

To je vše.

Snad to ani nestojí za zaznamenání, ale používám tohoto drobného žánrového obrázku pro ilustraci chování, vlastností či vztahu, které nazýváme zpupnou debilitou. Rozdíl mezi zpupnou debilitou a debilitou prostou je nasnadě. Druhá je překročením tzv. normality z nedopatření nebo nedostatečnosti orientace ve světě, respektive v tomto světě. Zpupná debilita je překračováním mezí jako program, jako projev osobní nadřazenosti a přestřelené orientace ve světě. Debilita prostá je nedojít si dvě stě metrů z parkoviště. Debilita zpupná je inzerovat tuto okolnost klaksonem a používat ji jako záruční známky vlastní mohutnosti. Debilita v psychologickém smyslu slova existuje bez zpupnosti. Zpupnost v sociologickém smyslu slova pak neexistuje bez debility.

Karla (právo veta):

Vcelku se mi zamlouvá vše, o čem na webu OF píšete. Se vším bych souhlasila, ale to právo veta občanů se mi však skutečně nezdá!

To je zneužitelné! Může dokonce poškozovat občany. Například:

Je vesnice, kde lidé mají studny. Některé mají dobrou vodu, některé trochu horší, ale pitnou! A tak někteří lidé budou chtít natáhnout městský vodovod. Vcelku všichni vodu mají, ale např. starší lidé by raději vodovod atp. A tu někteří lidé řeknou ne! Jsou to obecní peníze a my je nechceme takto rozházet.

Nebo např. na úklid silnic v obci by se hodil malý traktor. Někteří lidé by ho tedy chtěli koupit. Jenže někteří lidé řeknou: Ne, jsou to obecní peníze a my nechceme traktor, smrdí, dělá hluk..., to si raději odházíme sněh ze silnice lopatami jako dosud!

Obě strany mají vlastně pravdu! Jestliže jedna strana návrh vetuje, potom jak by tady soud měl soudit, která strana tady někoho poškodila? Obě strany jsou tady potom poškozené. Toto nemá řešení. Nebylo by dobré nechat tady rozhodnout zastupitele?

A to samé máte ve větším měřítku: Jak může řešit právo veta války, když války vyhlásují státy? Víím, že zde existuje odpověď: Jestliže státy vyhlásují války, tak zrušme státy, aby už nemohly války vyhlásovat.

Ale pak zase vzniká další otázka: Kdo by tedy potom mohl vyhlásit válku?

Jestliže by existovalo právo veta, potom by kterýkoli občan vetoval snahy o spuštění války (zní to až trochu úsměvně - např. se sousední obcí). Ale hnedle tu máme další problém: Co když by se obec chtěla bránit? Potom by např. pacifisté, kteří v takové obci asi také budou, vetovali ozbrojený konflikt. Takže potrestáme lidi, kteří nechtějí násilí? Sice nechtějí bránit obec, ale co je víc? Má se člověk postavit zlu zlem? Větší zlo vytloukat menším zlem? A kdo rozliší, které zlo je vlastně větší? Nebo snad obranná válka je dobro?

A není tedy lepší, aby o tom rozhodli zastupitelé? Zdá se mi, že „právo veta“ všechno jen zkomplikovalo. Až sem mne tedy dovádí „právo veta“. To jsme už asi úplně někde jinde než u právu veta, ale jaksi to s tím právem veta souvisí.

Dále se mi vůbec nelíbí tzv. shengenský prostor, kdy budou moci darebáci cestovat po obrovském území Evropy bez jakýchkoli zábran. To je dobré jen pro lumpy. Normální lidé ani tolik necestují a spíše doma něco dělají, pracují atp.

Také zvýšení DPH doslova všech věcí (z 5% na 9%) od nového roku je darebáctví. Toto zdražení vlastně zaplatí všichni lidé, když budou cokoli nakupovat! Skoro všechny výhody lidem pobrali a všechno aby si platili.

Odpověď Karle (právo veta):

Městský vodovod existoval za reálného socialismu. Dnes je soukromým podnikem, který neustále žene ceny nahoru.

Naproti tomu voda ze studní je zadarmo, totalitní hlavy ovšem usilovně přemýšlejí jak ji zlikvidovat, či zpoplatnit.

Kdo chce vodu z vodovodu, musí se dohodnout s příslušnou firmou. Ani v TSO to nebude věcí obce, tím méně práva veta...

Ani sníh na silnicích není věcí obce, ale příslušné firmy, spravující komunikace.

Úklid obecních prostor zabezpečují obecní zaměstnanci. Pokud traktor přinese snížení nákladů, pak ho obec přirozeně koupí. V TSO není zaměstnanců, ale pouze podnikatelů. Bude-li podnikateli traktor přínosem, pak si ho patrně pořídí.

Hlučnost a zplodiny nelze vztahovat pouze na traktor, ale na všechna motorová vozidla, na dílny, továrny i domácnosti. Tento problém se snaží řešit současné totality, které ho způsobily a jimž už přerůstá přes hlavu. Zatímco v totalitách mají hlavní slovo znečišťovatelé, v TSO mají hlavní slovo občané. Kdo asi bude problém ekologie řešit důsledněji?

Váš závěr: „*Toto nemá řešení.*“ je tedy neopodstatněný!

Co svět světem stojí, války nikdy nevyhlašovali obyčejní lidé (kteří se mezi sebou max. poprali), ale jejich „zástupci“.

Pokud by samosprávním obcím nějaké válečné nebezpečí hrozilo, pak jen ze strany současných totalit a jimi zaviněného organizovaného zločinu. Proto musejí být občanská práva vyvážena občanskými povinnostmi, mezi něž patří i „domobrana“ (kterou tedy nelze vetovat, neboť bez povinností není ani práva veta). Také pouze plnoprávný občan je oprávněn vlastnit zbraň podobně, jako středověký svobodný pán nosil meč. Odmítnutí obrany obce by tedy v TSO znamenalo ztrátu občanských práv.

Vaše otázka: „*Nebylo by tedy lepší nechat rozhodnout zastupitele?*“ je tedy tolik, co svěřit rozhodování válečnému štváči.

Co svět světem stojí, touží utlačované lidstvo po sociální svobodě, aniž si ví rady, jak jí dosáhnout. Jedva se však recept na sociální svobodu objeví (právo veta), rázem se jí všichni snaží uklovat. U utlačovatelů je to pochopitelné, u utlačovaných neuvěřitelné. Kolik duševního úsilí dovedou lidé vynaložit k vymýšlení těch nejbizarnějších námitek proti právu veta, zatímco pro právo veta nejsou ochotni vymyslet nic. Alexandr Puškin o tomto pozoruhodném jevu praví:

*„Nestojí stádo o svobodu
- dědictvím jeho z rodu k rodu
je chomout s rolničkou a bič!“
(báseň: „Vyšel jsem dřív než hvězda ranní“)*

Námítky proti občanskému právu veta jsou téhož ražení jako výrok: Než riskovat zneužití sociální svobody (práva veta), to ať jsou raději všichni sociálně nesvobodní! Nebo: Než riskovat zánik TSO návratem k totalitě, tak to raději zůstaňme v totalitě! Popř.: Ať se doživotně uvězněný nepokouší o útěk. Mohli by ho chytit a uvěznit!

Otázka, zda je obranná válka dobrem, či zlem (větším, či menším) je zcela nepřirozená. Není nikoho, kdo by se nějak nebránil, je-li napaden, ani nikoho, kdo by obranu pokládal za zlo, stejně jako útok. Kořeny takových úvah tkví ve špatně chápaném křesťanství („*uhodí-li tě kdo do tváře, ukaž mu druhou*“ atp.).

Shengenský prostor je nedůsledným plodem totality, jako vůbec nic totalitního nemůže být důsledné (bez rozporů). Také TSO garantuje volný pohyb, avšak pouze pro plnoprávné občany! Namítneme-li, že i občan

se může projevit jako zločinec, tu jako bychom řekli: Než riskovat selhání občana v TSO, to ať se raději volně pohybují všichni zločinci v rámci shengenu (nechme to tedy jak to je).

S trochou škodolibosti bychom tu mohli říci: Proč se Vám nelíbí volnost zločinců, když boj proti nim (obranu, omezování jejich volného pohybu) pokládáte za zlo? Zvýšení DPH z 5% na 9% nepředstavuje odebrání nějaké výhody lidem, ale pouze zvýšení míry nevýhody, jíž je přece také 5% DPH. Navýšení DPH je prý kompenzováno snížením daně z příjmu. Je to pravda?

Výrobce (i překupník) veškeré odvody (daně, pojištění aj.) promítá do nákladů nebo jen tak do ceny své produkce, takže si tyto výlohy nechá zaplatit kupujícím. Tzn., že výrobce (ani překupník) nic nikomu neplatí. Vše platí výhradně kupující. Pokud je výrobce (překupník) také kupujícím, kompenzuje si své výdaje tímž způsobem jako daně. Jeho zaměstnanec je však výhradně kupujícím a nemá nijakou možnost kompenzace. Pro výrobce (překupníky) tedy současné vládní žonglování s daněmi nemá nijaký smysl (nula z nuly pojde). Mohou však tyto šaškárny využít jako zdůvodnění masivního zvyšování cen. Nebohý kupující si má uvědomit, že je to nutné, kvůli ozdravným „reformám“ špatného hospodaření jeho zástupců... -zmp-

Kamil (zdravotnictví, 01. 01. 2008 14:01)

Spousta lidí, když dostane chřipku, tuto přechodí a pak u nich dojde k závažným zdravotním komplikacím. Tato zdravotní reforma je ten nejbystřilnější útok na bezbranné občany, zvláště na malé děti a důchodce, kteří si celý život poctivě platili zdravotní...

A už tu máme od prvního v nemocnicích automaty na placení... Ty miliony za automaty zaplatil kdo? Je to kolotoč placení, odírání lidí... Lidi jsou jak poslušné ovce, pokud ten poplatek platí, je mi líto... občanské neposlušnosti nejsou schopni, pak ať se nediví... lámu nad nimi hůl. V Listině se píše (Hlava IV., článek 31), že každý občan má právo na bezplatnou lékařskou péči... jak je tedy možné, že platíme? Dle mého by neměl platit nikdo bez výjimky... Kamil

Odpověď Kamilovi (zdravotnictví):

Odevzdanost veřejného mínění vůči tzv. reformám a jiným způsobům jejich poškozování a jejich neschopnosti občanské neposlušnosti je realita, ukazující až na otrockou mírumilovnost současných státních občanů. To budiž nejpádnejší odpovědí všem námitkám proti TSO, obávajícím se, že jakmile budou lidé skutečně osvobozeni od veškerého poškozování v TSO, začnou se jejich samosprávné obce vzájemně napadat.

My se však musíme ptát: Odkud tato odevzdanost? Což není dána vírou v „dobrozdání“ tzv. „odborníků“? Tato slepá víra je nám systematicky vštěpována státním školstvím zejména tak, že jsme biflováním navykáni na nekritické přijímání jakýchkoliv spekulací teoretické vědy...

Právo na bezplatnou lékařskou péči je garantováno nejen Listinou lidských práv a svobod, ale také Ústavou ČR. Zvůle „zástupců lidu“ však respektuje pouze to, co jí vyhovuje. Např. Ústava USA neumožňuje vybírání daní z příjmu. Přesto Američané platí daně z příjmu, aniž kdo protestuje. Mají zmíněné Listiny a psané zákony větší cenu, než je hodnota papíru na němž jsou napsány?...

Bardotka (zákon, 01. 01. 2008 14:46)

Bezplatná lékařská péče neexistuje!!! Platíme jí my všichni zdravotním pojištěním. Se zdravím by se kšeftovat nemělo. Nevadí mi zdravotní pojištění, ale když se z pojišťoven stanou soukromé subjekty, jejichž zájmem je pouze zisk, tak 80% vybraných peněz skončí na provoz pojišťovny, na mramor a milionové platy manažerů

A s tou citací je to jinak: "Článek 31 Každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon." Já samozřejmě poplatky neschvaluji, zákon o nich mě taky s..e, taky mě bude stát těžce vydělané peníze, jen píšu, že je platný, vymahatelný a to vše do rozhodnutí ÚS.

Odpověď Bardotce (zákon):

Jedna věc je znění zákona a druhá věc je výklad jeho znění. Práví-li zákon, že „Občané mají... právo na bezplatnou zdravotní péči... za podmínek, které stanoví zákon“, pak zákon nemůže stanovit placenou péči (poplatky), ale jen a jen podmínky realizace bezplatné péče! Nedejte se ohlupovat „odbornými výklady“ zákona, ani kdyby je potvrdil ÚS...

Kamil (zdravotnictví, 01. 01. 2008 15:17)

No, to je věc názoru! Jestliže to způsobí nevratnou újmu, tak skutečně ta svépomoc občanskou neposlušností je použitelná... ústavní soud s parlamentem se zblázní, uzákoní, že musíš skočit z okna, uděláš to??? Zákon by měl platit až poté, co se zjistí, zda není hloupý... Je-li hloupý, svědčí o nekvalitní práci zákonodárců. Kamil

Odpověď Kamilovi (zdravotnictví):

Zákony zmíněného druhu nejsou hloupé a nesvědčí o nekvalitní práci zákonodárců. Jsou vychytralé a svědčí o prohnané zvládnutí zákonodárců...

Jany (zdražení, 01. 01. 2008 18:25)

Filip má dvacet korun a chce si koupit čokoládu. V obchodě mu řekli, že ji zdražili. Jde smutně po ulici a nadává: Máme ale blbou vládu, zdražili nám čokoládu! Vedle něj jede premiér, uslyší ho a povídá svým poradcům: To je blbé děcko, zdražili jsme všechno!

Honza (vývoj, 02. 01. 2008 13:47)

1. Před očima nám probíhají nejmohutnější změny, jaké si lze vůbec v novodobých dějinách představit! Došlo ke sjednocení skoro celé Evropy (kromě Ruska) bez jediného výstřelu. Jenže tento postup – kdy vše je řízeno jaksi shora – je v naprostém rozporu s tím, co říkáte, že by mělo být v TSO, kde lidé zespodu – z vlastní iniciativy budou chtít něčeho dosáhnout!

Tady je to přesně naopak. Myslím si, že drtivá většina občanů jen kouká, co se to děje a dokonce samotní politikové říkají, že nevědí, kam vývoj směřuje! Co z takového guláše může vzejít?

Vede někdo tedy vývoj? Je dobré takové sjednocování Evropy?

Možná víte o tzv. Novém světovém řádu (New world orden). Jde o snahu uchopit celosvětově vládu nad občany, vše je vlastně již nyní ovládáno počítači, elektronicky, přes počítače, čipové karty, kreditky... Stačí vlastně označit kohokoli za nepohodlného, a vypnout ho v systému, a ten člověk nebude mít žádnou možnost další existence, nedostane lékařskou péči, nekoupí si ani rohlík... Víím, že toto je spíše katastrofický scénář, ale tato orwellovská vize tu asi hrozí. Občané jako celek se chovají, jakoby nevnímali toto nebezpečí. Není tu asi nic, co by dokázalo zastavit tento stroj rozjetý do záhuby?

2. Sleduji něco, co bych nazval jako generační boj, nesmiřitelný boj mladých se starými. Starí nenávidí mladé... dělají vše pro to, aby jim ničili životy, ve válkách, odíráním, zbídačováním rodin... Někteří z mladých mají sice funkce jako mluvčí ministerstva či analytik přes politiku či ekonomii... Ale to mi spíš připadá jako úsměvné či výsměch mladým lidem a zdravému rozumu... Nechat holobrádky mluvit o politice či ekonomice, nevím, zdá se mi to uhozené. Co takové děti vědí o životě?

3. Co si myslíte o oteplování planety? Hrozí Zemi roztopení ledovců a zalití mnoha zemí mořem? Skleníkový efekt má nyní velký zdroj Čínu, kde se nedbá na žádné emise, normy znečištění ovzduší.

4. Když se hovoří o zemích východní a střední Evropy, tak se o nich i po 20 letech stále mluví jako o postkomunistických zemích – a to mi připadá divné, proč to masmédiá dokola zdůrazňují... to by se pak o Španělsku, Německu, Slovensku, Maďarsku, Itálii, atp. mohlo mluvit jako o „postfašistických“, „postnacistických“ zemích? Po dvaceti letech po pádu komunismu se stále tak shazují tyto země. Cítím v tom nádech jakési nenávisti vůči především slovanským zemím! I to, že se vůbec nehovoří o více než 20

milionech ruských obětí za II. světové války. Každý lidský život má snad cenu. Proto v principu není rozdíl, jestli bylo zabito tisíc lidí či milion! Ale mluví se pouze o obětech jedné strany, ale to, že jiní měli také strašné ztráty, to se přechází mlčením. Skoro se to tají. Cítím v tom nějaký záměr či něco nečistého.

5. Také když se dívám na filmy, nějaké dobrodružné, thrillery, tak ve všech je nějaký zlý agent z Ruska! Vždy je ten zlý, terorista či vrah nějaký Rus. Ten, kdo chce druhým brát svobodu a zavést nějakou diktaturu, tak je padouch Rus! A ten hodný, ten trpící, ten, který brání utlačované proti Rusům, ten, který bojuje proti zlu, ten, kdo hájí svobodu, život – tak to je vždy hrdinný Američan z Vysočan, nějaký hrdinný prezident USA atp...

Je to až směšné, jaká se tu provozuje celosvětově ve velkém demagogie, opěvování USA, plivání na Rusko, ale ono to k smíchu není, protože jednodušší lidé opravdu Rusko považují za barbary! Kdo tam byl, naopak říká, že jsou velmi pohostinní a srdeční... Copak lidé mohou zato, kdo jim vládne?

Vidím tady jakési protislovanské tažení, velmi důmyslně využívající všechny možnosti, jak Slovany poplivat. I ten komunismus – ta totalita v Rusku, který politici a jednodušší lidé stále vyčítají Rusům, tam přeci importovali ze zahraničí západní země jako pokrokovou filosofii Západu. Proč se to otlouká o hlavu Rusům, kteří za to vůbec nemohli a stali se jen obětí celosvětového komplotu mocných? A pokračování tohoto celosvětového komplotu proti Slovanským zemím vidím všude kolem, jak bují jak rakovina! I to, jak se všude začíná prosazovat angličtina a jak upadá česká, slovanská kultura.

Odpověď Honzovi (vývoj):

1/ Skutečnost, že „*samotní politikové nevědí, kam vývoj směřuje*“ ukazuje, že to nejsou oni, kdo v jednotlivých státech Evropy vládne. Téměř celému světu dnes již vládou nadnárodní banky, u nichž je celý svět zadlužen. Protože nepatří žádnému státu, nemohou být jiné než soukromé. To, co se nepodařilo vojenskou mocí Alexandru Velikému, Napoleonovi, Hitlerovi aj., to se podařilo mocí peněz libovolně tisknutých bezejmennými soukromíky skrytými v pozadí těchto bank a držícími odtud oprať tzv. „vlád demokratických aj. států“:

„Dejte mi kontrolu nad penězi a nebude hrát žádnou roli, kdo vytváří zákony“. (Rothschild)

Otázka, zda je dobré takové sjednocování Evropy je marná, neboť prostřednictvím financí (bez ohledu na různost měn) byla Evropa sjednocená dřív, než dojde k sjednocení oficiálnímu (politickému a kulturnímu). Nejen Evropa, ale téměř celý svět je již dlouho jednou ekonomickou totalitou. Veřejné mínění to nevidí, neboť si volí zaprodané politiky, kteří je klamou...

Něco podobného (pouze v evropském měřítku) se událo ve starověku vojenskou expanzí antického Říma. Kdyby zůstalo jen u cílů Říma, byla by tato říše sociálním zlem. Stalo se však něco, o co Řím neusiloval. Jednota jeho říše umožnila bleskové rozšíření křesťanství. Umožní-li dnes jednota Evropy rozšíření TSO, může být vítězství zla opět obráceno v něco dobrého. Neumožní-li to, pak: *"Jednou poznáte pravdu. A zešílíte z ní."* (Aldous Huxley)...

Vámi uvedený katastrofický scénář je nutný následek lhovosti lidstva vůči TSO. Kdo chce ovládat svět, ten musí ovládat lidi. Tzn., že musí mít nepřetržitě působící nástroje moci, zasahující až do soukromí každého jednotlivce, což umožňuje teprve moderní počítačová technika.

Skutečně tu není nic, co by dokázalo tento stroj rozjetý do záhuby zastavit. Budou-li se občané nadále chovat, jakoby toto nebezpečí nevnímali, pak bude neodvratně naplněno. Nelze ho však odvrátit žádnou mocí, ale pouze a jen TSO, s nímž se naše iniciativa snaží občany seznámit, jako se sociálním lékem...

2/ Generační konflikt je uměle vyvolaný a sleduje podobné rozvrtné cíle jako feminismus. Mladí je ambiciózní, netrpěliví a hlavně nezodpovědní. Dosažením puberty nabývá klackovitě sebevědomí a nekritické přesvědčení o vlastní neomylnosti na progresivitě, již stojí v cestě konzervativní stáří. Takové třetění z nezkušenosti je ovladatelnější než uvážlivost stáří a má tedy u totalitní moci zelenou. Až naberou zkušenosti a poněkud se zklidní, smete je nová generace ztřeštěnců...

3/ Václav Klaus, kterému by tuneláři měli postavit pomník má pravdu v tom, že tzv. „skleníkový efekt“ nemá na oteplování planety nijaký (popř. minimální) vliv. Skleníkový efekt je klam, který je typickým příkladem, jak tzv. „teoretická věda“ manipuluje s veřejným míněním (stejně jako tzv. „zástupci lidu“) a jak bezprostředně usměřuje sociální vývoj k celosvětové totalitě. Její tvrzení, že oxid uhlíku rozptýlený

v atmosféře Země brání vyzáření tepelné energie z atmosféry do jejího okolí je neuvěřitelně ohlupující. Což tato „věda“ současně neučí, že v okolí zemské atmosféry je vacuum? Což vacuum není tím nejlepším tepelným izolantem? Zkrátka, protože vyzáření tepla do vacua není možné, nemohou oxidy uhlíku ničemu takovému bránit! Naopak, znečištění atmosféry omezuje ohřívání povrchu Země paprsky Slunce.

Zkrátka, příčiny oteplování jsou jiné...

Tak jako vzhledem ke vzduchu existuje vzdušná atmosféra Země, tak vzhledem k vodním parám existuje parní atmosféra Země, vzhledem k teplu tepelná atmosféra Země atp. Příčiny oteplování tedy musíme hledat ve vztahu k tepelné atmosféře, nikoli ve vztahu k její uhlíkové podobě, která se podepisuje především na zdraví dýchajících tvorů. Porušení, až zničení tepelné atmosféry Země již před 80. lety předpovídal Rudolf Steiner a přisuzoval ji především lidskému materialistickému myšlení...

Také jednotlivý člověk má jakousi „tepelnou atmosféru“ ve svém nitru, jako zdravou teplotu krve. Zvýší-li se tato teplota, tu mluvíme o horečce. Jde tedy o to, jaká je příčina horečky a jak ji můžeme léčit. V případě horečky Země však teoretická věda mluví o tom, že přebytečnou teplotu nelze odebrat, což je prý příčina horečky. To je stejně chytré jako bychom tvrdili, že člověk má horečku proto, že mu nepřikládáme chladivý obklad. Tzn., že bez horečky by měli být jen lidé žijící za polárními kruhy a čím blíže rovníku, tím vyšší horečku by lidé měli mít...

V duchu antického lékařství „na studené teplé a na teplé studené“ lze samozřejmě horečku tlumit ochlazováním, přestože tím příčinu neodhalíme. Chladit vacuem však může jen naprostý blázen. Atmosféru Země lze chladit pouze a jen zelení...

Zemí skutečně hrozí roztopení ledovců a tím nedostatek sladké vody v mnohých lokalitách. Hrozba zalití mnoha zemí mořem je ovšem sporná. Ke zdánlivému zalévání prý dochází ponorem opačných konců tzv. „zemských ker“, jež jsou na straně tajících ledovců odlehčovány, takže se zvedají. Jenže podle učení naší autoritativní „teoretické vědy“ by se měly zemské kry nořit tam, kde se voda tajících ledovců nejvíce shromažďuje. Chce snad někdo tvrdit, že se ledovcová voda shromažďuje nejvíce na opačných koncích zemských ker? Zde je opět ve hře věrohodnost učení teoretické vědy nejen o atmosféře, ale i o nitru Země a odtud odvozeně o celé mechanice toho, co tato teoretická věda nazývá vesmír...

4/ Post-komunistická nálepka hraje důležitou roli v obraně dravců vůči veřejnému mínění. Jakákoliv kritika bezohlednosti tzv. „kapitalismu“ má být umlčena (okřiknuta) obviněním z post-komunistického smýšlení...

Skutečnost, že se pomíjí bezprecedentní oběti slovanských obětí II. sv. války má ryze rasistický podtext. I zde má být kritika reálného rasizmu umlčována obviňováním z možného rasizmu...

5/ Preferování USA ve veřejném mínění je samozřejmě účelové. Než se vládcům nad světovými financemi podaří ovládnout veškerý svět, potřebují tu a tam k prosazování svých cílů vojenskou moc (dnes zejména proti islámu). K tomu účelu využívá (a také financuje) vojáky nenárodního státu USA...

Ani ruský národ není zvolen do oposice k USA náhodně, byť ne reálně. Reálným protivníkem USA je Čína. Rus je označen za nebezpečného tendenčně, neboť právě tento Kristův národ se má stát nositelem budoucí kultury lidstva. To celosvětová totalita nemůže potřebovat a tak proti ruskému národu staví i jeho tzv. „vládu“ (importovaný teror bolševismu a post-bolševismu). A protože Rusové mají převzít kulturní štafetu od střeoevropských Slovanů, jsou utlačováni Slované a jejich kultury vůbec, zejména jejich jazyk a čeština zvláště (momentálně na špici vývoje)... -zmp-

Morava (Rostá, 30. 01. 2008 19:28)

Jak vidíte postavení Moravy a Moravanů v ČR? Bude TSO řešit toto postavení jinak? Jak obce budou deklarovat svoji příslušnost k nějakému národu? Dnes je výsledkem intenzivního úsilí politických představitelů pražských politických stran o zničení moravského národního povědomí, především za přispění pražských medií s celorepublikovou působností, skutečnost, že se v roce 2001 přihlásilo k moravské národnosti už jen 373 294 občanů České republiky oproti 1 362 313 občanům v roce 1991. Podotázka: Jak to vidíte s tzv. otevřením hranic v Evropě? Kdokoli může přijet kamkoli, aniž by se místní lidé mohli nějak bránit. Např. v Německu celkem 43 procent trestných činů spáchají lidé mladší 21 let, z toho téměř polovinu tvoří cizinci. Obdobně je tomu i v ČR, kde především u závažné trestné činnosti tvoří

přes 60% cizinci. Jestliže TSO má jako svůj bod obec jako samosprávu - jak bude TSO řešit tuto problematiku, nějakým trvalým pobytem nebo domovským právem? Co bude opravňovat občany k vyhoštění nežádoucí osoby? Kdo a jak o tom případně rozhodne? Jak a kdo bude mít možnost dostat se do obce, která asi bude mít jinou legislativu, než např. okolní obce bez TSO?

Budou nějak upraveny vztahy řekněme svobodných obcí s fungujícím TSO či skutečně samosprávným systémem a obcí pod státní direktivou? Legislativa takových subjektů bude principiálně úplně odlišná a to může pěkně rozdmýchat nějaké napětí či vyvstanou problémy mezi obcemi, občany. Jak se budou spory řešit, když každý má jiné zákony a právo? Děkuji

Odpověď Rostovi (Morava):

Od totalitních režimů nelze očekávat nic jiného, než úsilí o totální uniformitu veškeré kultury (ale i politiky a hospodářství), zejména jazyků a národností. Tak se Rakousko i Protektorát snažily vše poněmčit, Československo (čechoslovakismem) i dnešní Česko (čechismem) se snaží vše počestit. Zatímco kultury, jazyky, národy, národnosti i jednotlivci se vyvíjejí zcela spontánně a decentrálně, uniformita je možná jen s vynaložením centralistického, velmi nákladného a diskriminačního úsilí. Není to však spontánní češství, jež se vyvíjelo jako jiné kultury, ale zločinný pragocentrismus, jenž železnou pěstí (dnes více ekonomickou a mediální) potlačuje vše (v Čechách, na Moravě, ve Slezsku aj.), co nevyhovuje jeho totalitním tendencím. Ač se to může zdát jako vtip, zejména od husitských dob má pragocentrismus světovládné ambice („*Vidím město veliké, jehož sláva se nebes dotýká!*“) a hraje v podhoubí světového zla daleko významnější úlohu, než je zevně patrné...

Morava byla pragocentrismem anektována za českého knížete Oldřicha (1029) v totalitním duchu hromovládného Peruna (svou manželku Boženu si řádně přivedl z Peren do Prahy jako Perunovu kněžku, nikoli jako Jiráskovu pradlenu).

Oldřichův syn Břetislav, jenž jako syn českého knížete centralistickou anexi realizoval, pak jako moravský (olomoucký) kníže projevil sklon k opačnému decentralismu (svou manželku Jitku neřádně unesl ze Svinibrodského kláštera u Schweinfurtu = z nitra ven). Jakmile však Břetislav nastoupil po Oldřichovi na pražský stolec, vrátil se opět k centralismu.

Tzn., že to není Oldřichem, či Břetislavem, ale geniem loci Prahy a Olomouce. Jeden lidem vnuká centralistické, druhý decentralistické tendence. Ne náhodou legendy personifikují obojího génia (pražského i olomouckého) kněžnou Libuší, která se snoubí se světskou mocí dvojím způsobem (v Čechách i na Moravě). V Čechách se stává manželkou Přemysla Oráče, na Moravě manželkou moravského krále, známého dějinám jako „francký kupec Sámo“. Celý rod tzv. „prvních Přemyslovců“ není než rodokmenem králů Velké Moravy, přeneseným (a přejmenovaným) kanovníkem Kosmou z Moravy do Čech. Právě tímto přenesením („*translatio regni*“) mohlo očištěné hlavní královské město Olomouc vtisknout celé střední Moravě decentrální charakter, tolik nenáviděný přeneseným pragocentrismem. Olomouc je naprostým opakem Prahy, a jako taková toho má s Prahou společného víc než tušíme (jako je tomu vůbec u všech relativních opaků). Původní olomoucké hradiště střežilo kamenný práh (brod) přes jinak bahnitou řeku Moravu. Původní pražské hradiště střežilo dřevěné prahy (brody) přes Vltavu. Od těchto prahů (brodů) mají obě města i se svými řekami magická jména:

Praha západu = Praga negra (černá) = hltavá Praha = zapadání do centra hrobu v nitru české kotliny = centralismus

Praha východu = Praga alba (bílá) = morová Olomouc = vyjití z hrobu do moravské roviny (Hané) = decentralismus

Když např. Jan Žižka z Kalicha (z Trocnova) po dobytí Prahy a celých Čech táhl v čele Čechů (husitů i katolíků) do katolické Moravy (na Olomouc), jeho centralistické tažení skončilo u moravské Přibyslavi, kde zemřel na decentralistické „vyhřeznutí morové hlízy“, ač v jeho vojsku mor nebyl...

Dost však mýtů, jimiž chceme naznačit jen to, že mystéria sociálního vývoje vyžadovala dočasný vývoj k pragocentrismu (a potud mu také stranila). Ten však již své ponuré poslání naplnil a je tedy třeba učinit ve vývoji nový zlom k jásavému decentralismu a s ním související sociální svobodě. Protože však svobodu nelze nikomu darovat (každý se k ní musí vnitřně uschnout sám a schopní si ji musí společně zevně vydobýt), mystéria již nikomu nestraní...

„Skutečnost, že se v roce 2001 přihlásilo k moravské národnosti už jen 373 294 občanů České republiky, oproti 1 362 313 občanům v roce 1991“ neznámá nic jiného, než že decentralističtí Moravané nemají nacionální cítění. Genius loci Moravy praví: „Moravan je ten, kdo žije na Moravě!“ V tomto duchu se Moravané mohou vymanit z pragocentrismu pomocí TSO, jehož samosprávné obce nebudou deklarovat nesvobodnou příslušnost k reálně neexistujícímu národu Moravanů (k moravo-centrismu atp.), ale budou důsledně realizovat decentralismus sociální svobody...

Statistické vzepětí moravanství r. 1991 bylo dáno lichou nadějí, že s polistopadovým pádem pragocentrického socialismu je automaticky oslaben i sám pragocentrismus, takže k jeho pádu postačí jen pohodlné gesto národnostní deklarace...

V TSO řeší otázku cizinců (azylu či vyhoštění) občané v samosprávné obci. Pokud žádný plnoprávný občan v obci neposkytne cizinci azyl (dočasný nebo trvalý), potud se cizinec nemůže v obci dočasně nebo trvale usadit. Pouze a jen toto „bude opravňovat občany k vyhoštění nežádoucí osoby“, pouze a jen takto „bude mít každý možnost dostat se do obce“. K tomu ovšem nebude zapotřebí nijakých obecních zákonů, neboť přijetí a nepřijetí cizince bude plně v kompetenci svobodné vůle každého plnoprávného občana...

Vzájemné vztahy samosprávných obcí v TSO řeší svaz obcí, vztahy s jinými obcemi (mimo TSO) budou takové, jaké k nim naváže svaz obcí, či kterákoliv samosprávná obec. Potíže s navazováním vztahů mohou mít pouze obce v totalitních režimech, v nichž nejsou plně samosprávné a jejich občané nejsou sociálně svobodní...

Spory v rámci TSO se přirozeně řeší občanským soudem v duchu slušnosti (náhrady škody). Spory mimo TSO řeší státní soudy v duchu litery totalitních zákonů. Otázka, kterému soudu bude kdo podléhat je stejná jako dnes v případě obžalování cizinců u nás, či našinců v cizině. Pokud něco jako mezistátní dohoda (resp. dohoda svazu obcí TSO s totalitním státem) nestanoví jinak, musí každý počítat s tím, že bude souzen příslušným soudem tam, kde bude zadržen... -zmp-

ekonomika Moravy (Rostá, 29. 02. 2008 18:32)

Děkuji za velmi zajímavou odpověď. Několikrát jsem se chtěl zeptat na státoprávní uspořádání a dějinné doklady o prvenství Moravy před Čechami. Ale to by asi bylo na velkou studii a ne stručnou odpověď. Češi se opírají o Přemyslovce. Na nich stavějí národnost. Vy jste o nich napsali, že jsou to moravští panovníci? Není to omyl? Také si myslím, že právě proto, že Přemyslovci velmi krutým způsobem jednali s okolními rody, tak jak se říká: že státy jsou udržovány těmi mechanismy, jakými vznikly, tak při vzniku Českého státu (království) asi teklo mnoho krve, tak i následné udržování tohoto státu stojí krvavé oběti. A to nejen ekonomické.

Ví se, že Morava dává mnohem větší díl daní a vůbec produkce... jako příspěvek do Prahy na centrální přerozdělování, než kolik dostává z Prahy... Je to lumpárna, ale nikdo se proti tomu nepostaví.

Také by mne zajímalo, odkud čerpáte takové informace a legendy (např. to o Přemyslovcích)?

Odpověď Rostovi (ekonomika Moravy):

Totalitní hospodářství umožňuje hromadění nevyužitého kapitálu (nestárnoucí peníze, vlastnictví pozemků), který toto hospodářství drancuje. Hledá tedy způsob jak toto drancování přenést jinam. Řešení nachází např. v drancování kolonií (např. Moravy). Odtud pragocentrické přerozdělování tzv. národního produktu. Až se ekonomika stane skutečně globální (celosvětově centralistická), pak již nebude mít kde získat nějaké kolonie (na Měsíci či jinde) a sama v sobě se zhroutí (nezavede-li včas TSO)...

Stručně lze říci, že Morava a Moravané mají své jméno od Markomanů, kteří zde měli militantní stát již před počátkem našeho letopočtu. Největšího rozmachu dosáhl tento stát za dobyvačného a bezohledného krále Markvarta, zvaného v Čechách Marobod. Ten již tenkrát přenesl svůj hlavní stan z Moravy do Čech (jakési pra-translatio regni), aby tam odtud mohl snadněji centrálně organizovat své výboje. Jeho hlavní pevností na Moravě byl Velehrad (dnešní Olomouc), zatímco v Čechách si zbudoval tzv. Marobudum (někde na Labi). Ještě za jeho života však jeho český centralismus totálně zkrachoval, takže nakonec přišel i o Moravu a skončil v italské Raveně jako host (zajatec) římského císaře Tiberia. Jednomu z jeho potomků, známému jako „francký kupec Sámó“ se pozdější podařilo moravské království obnovit jako tzv. „Sámovu říši“, později známou jako Velká Morava. Tehdy teprve přichází tzv. „praotec Čech“ do české kotliny, a po

smrti jeho následníka Kroka je ideově založena česká Praha (Praga negra) kněžnou Libuší (fakticky byla česká Praha založena až za Bořivoje). Pozdější a nynější Česká státnost však prostřednictvím své akademické historiografie tyto věci zlomyslně mlží...

Že jsou tzv. „první Přemyslovci“ tendenčně přejmenovanými moravskými králi, toho více než hmatatelný důkaz zveřejnil např. moravský badatel Jaroslav Zástěra („Znojemská rotunda a Velká Morava“ 1987). Na vnitřních stěnách románské rotundy ve Znojmě je mj. vymalována technikou "fresco secco" (malby na navlhčenou suchou omítku), v byzantském stylu a v životní velikosti, legenda o Přemyslu oráčovi a genealogie českých Přemyslovců, od Přemysla oráče po Hostivíta, a od Bořivoje po Soběslava I. Nás přirozeně zajímá první pás po Hostivíta, zahrnující údajně prvních 8 Přemyslovců.

V ultrafialovém světle byly ve Znojemské rotundě nalezeny zamalované nápisy „ZAMO“ (Sámo) u postav zobrazujících Přemysla oráče u pluhu a jako knížete. U knížete Přemysla je zamalován nápis ZAMO nejen v titulační pásce, ale také nad jeho hlavou. Titulační nápisy byly původně opatřeny i ostatní postavy tzv. „Přemyslovců“, ty však byly již ve středověku úspěšně a beze stopy odstraněny. Ač uvedené skutečnosti byly objeveny již v 19. století, oficiální česká historiografie o nich zarytě mlčí, popř. se je snaží nějak zpochybnit či bagatelizovat. Přístup do znojemské rotundy se rázem stal nežádoucím a klíče od ní byly po dlouhá léta pouze v držení ministra kultury.

Nápis Zamo ovšem plně dostačuje k závěru, že 8 prvních přemyslovců představuje ve skutečnosti prvních 8 panovníků Velké Moravy (od Sáma po Rostislava). A jako je slovanský Rostislav u franckých analistů Rasticem, tak je francký Zamo (Sámo) u Slovanů Samoslavem, jenž odpovídá českému Soběslavovi. Znojemská genealogie tedy počíná moravským Samoslavem (Sámem) a končí českým Soběslavem (Sámem).

Tím je ovšem nastolena otázka původu oněch zcela neobvyklých a místy nesmyslných jmen (např. Nezamysl = nemyslíci, či nesmysl) údajných prvních 8 přemyslovců („*Přemysl, Nezamysl, Mnata, Vojen, Vnislav, Křesomysl, Neklan, Hostivít*“). Tato jména totiž téměř do konce 11. století (do r. 1192) žádné historické prameny (anály ani legendy) neznaly a s výjimkou Přemysla se také již nikdy neopakovala. Jako první s nimi vyrukoval pražský kanovník Kosmas („Kronika česká“).

Vladimír Karbusický („Báje, mýty, dějiny - nejstarší české pověsti v kontextu evropské kultury.“) vypátral, že tato jména vytěžil Kosma z lidové říkanky v době, kdy byl u Čechů již dokončen přechod k přízvuku na první slabiku (po 10. st.). První slabiku totiž evokuje také rytmus říkanky, který jakoby si ze slov říkanky pořádal zcela jiná slova:

Např. „otlou-kejse-píšťá-ličko“ atp. Tak vzniklo také: „*Krok, Kazi, Teta, Libuše, Přemysl, Nezamysl, Mnata, Vojen, Vnislav, Křesomysl, Neklan, Hostivít*“, jako jména prvních 8 Přemyslovců, memorovaná v předválečných českých státních školách:

V. Karbusický se pokusil o rekonstrukci nedochované říkanky následovně: „Kro k ka zi the... th..., lu b... pře my šl(aj), ne za my šl(a) m(e) na t(ě) vo j n(y) ni zla, kř z(u) my s(ě) ne kla n(a me), go sti ví t(á me)...“

Říkanka tedy mohla mít např. následující smysl:

„*Krok kazí t... t... lubem přemýšlaje, nezamýšláme na tě vojny ni zla, kříži my se neklaníme, hosty vítáme...*“ atp. ...

Náš zdroj informací a legend (např. o Přemyslovcích) jsme částečně již naznačili. Mýty, legendy a ostatní zdroje (kroniky, archiválie atp.) se dnes shánějí velmi obtížně (v knihovnách, antikvariátech aj.) neboť na akademické půdě není zájem na jejich souborném vydávání (dotovaném) a z hlediska komerčního jsou velmi ztrátovými investicemi. 20. století ovšem přineslo nový zdroj, v podobě čtení ve fyzické realitě. Tuto schopnost bude mít stále více lidí... -zmp-

Morava (Rostá, 23. 04. 2008 18:37)

Děkuji za sdělení, že ve znojemské rotundě je zaznamenána genealogie moravských knížat!

A ta jména že jsou vlastně jen dětskou říkankou použitou Kosmou! To jsou mi věci!

A jak jste přišli na to, že Olomouc byl Marobodovým, Markvartovým Velehradem? Za Velehrad se někdy považuje ale i Znojmo i Velehrad? Chápu to, že dnešní historiografové mohou mlžit z důvodů

upřednostňování Prahy nad všemi ostatními městy! Ale jaký důvod by měl někdo někdy ve středověku, aby zamazal titulární nápisy nad postavami ve znojenské rotundě?

Nevnímám žádné napětí mezi lidmi na Moravě a v Čechách, ale vidím nadvládu Prahy v politickém vztahu. Občané, jako obyvatelé daného území jsou jen následně vtaženi do tohoto imperiálního koloniálního vztahu Prahy vůči všem ostatním částem Čech, Moravy, Slezska...! Ale takové je asi chování všech hlavních měst v každém vícenárodnostním státu, jakým je i tzv. Česká republika! Hlavní město jako sídlo vlády vícenárodnostního státu pak nutně odčerpává finance, zdroje atp. z území, které ovládá a tím posiluje území, kde se hlavní město nachází. V našem případě Pražany tedy Čechy staví do role nadřízených pánů nad Moravany, Slezany aj. Nejde mi tady o žádný nacionalismus, ale o to, že se mi nelíbí, že někdo za horama přerozděluje peníze, které má dostat nějaká moravská víska!

Proto se mi líbí model, který prezentujete jako Trojčlenný sociální organismus, kde se staví na obecním uspořádání, kde netyče jeden z ran druhého, kde si o svých případných finančních či materiálních, potravinových aj. odvodech budou rozhodovat občané v konkrétních obcích!

Odpověď Rostovi (Morava):

Oficiální akademická historiografie tvrdí, že Velká Morava v 10. st. zanikla, neboť o ní z té doby neexistují téměř žádné doklady ani zmínky. Ve skutečnosti je pro celé období existence Velké Moravy nápadně málo dokladů, přestože pro období před ní a po ní je dokladů dostatek. Jak je to možné? Pro takovou zvláštnost není přirozeného vysvětlení, ale je tu třeba hledat vysvětlení v kalných vodách lidské zvěle. V této souvislosti je rovněž nápadné, jak současná akademická historiografie o žádných dokladech či zmínkách tohoto druhu nechce ani slyšet. Pokud se něco objeví (např. znojenská rotunda), pak to všemi možnými mocenskými způsoby hledí zbagatelizovat, zpochybnit, zfalšovat, ignorovat, zničit či jinak umlčet. Proč to dělá? Protože tzv. „věda“ neslouží lidskému vědění, ale státu, v našem případě české státnosti, tj. údajnému historickému oprávnění Prahy, ovládat a vykořisťovat historické země koruny České. Je tu ovšem také obava z „národního probuzení“ Moravanů.

Musíme se však také ptát: Kým, proč a jak bylo zejména 10. st. Velké Moravy doslova „vymazáno“ z oficiálních dějin, když Akademie věd ČR tehdy ještě neexistovala?

Velká Morava v 10. st. doslova šokovala tehdejší křesťanský svět, zavedením tzv. slovanského ritu, přineseného na Moravu sv. Cyrilem a sv. Metodějem a schváleného Římem, jenž také Velkou Moravu přijal jako papežské léno. Papež nepapež, na Velkou Moravu si činili nárok Frankové, zejména jejich německá odnož (zvána podle franckého krále Ludvíka Němce). V očích Němců (Franků) byl slovanský ritus „pohanskou modloslužbou“, takže se ho snažili vymýtit a nahradit ritem latinsko-franckým, čemuž říkali christianizace Slovanů.

Velmi rychlého úspěchu dosáhli Frankové zradou nitranského krále Svatopluka, který se jim nejen dobrovolně poddal, ale zajal také moravského císaře Rastislava (svého strýce) a odevzdal ho Frankům. Po Svatoplukově smrti byl slovanský ritus na tehdy již okleštěné Velké Moravě obnoven a z moci papežské šířen také do christianizovaných Čech.

Počínaje Bořivojem, pocházela pražská knížata z rodu moravských Mojžírovců a až do Boleslava II. Pobožného usilovala o zavedení slovanského ritu v Čechách. K fiktivnímu Přemyslovskému rodu se jako první přihlásil až kníže Otakar, jenž po svém povýšení německým císařem Fridrichem II. (Zlatou bulou sicilskou) na dědičného českého krále Otakara I. (1198-1230), přijal jméno „Přemysl“ (Přemysl Otakar I.).

Vraťme se však k šíření slovanského ritu v Čechách 10. st. Proti němu se postavil mocný rod Slavníkovců z podnětu Němců, neboť Slavníkova matka Adilburka byla dcerou franckého krále a císaře Jindřicha Ptáčníka. Není zločinu, jehož by se Slavníkovci ve jménu christianizace Čech nedopustili (pod hlavičkou biskupství řezenského). Jímali moravské mnichy, kněze i biskupy, věznili, mučili, vraždili. Mj. zavraždili sv. Ludmilu (sestru moravského Bořivoje) i její vnuky sv. Václava a Boleslava I. Drahomíra (dcera sv. Ludmily a matka sv. Václava a Boleslava I.) před nimi musela uprchnout na Moravu (do svého rodiště). Slavníkovci slavili úspěch za vlády Boleslava II. Pobožného (967-99), jenž dal založit pražské biskupství (r. 973) podřízené mohučskému arcibiskupství (Prvním pražským biskupem byl Němec Dětmar, druhým Slavníkovců sv. Vojtěch). Tito Slavníkovci systematicky likvidovali vše (v Čechách i na Moravě), co nějak připomínalo Moravu a slovanský ritus. Slavníkův syn Kristián sepsal latinsky první Českou kroniku, v níž zmíněné události a počátky české státnosti vůbec vylíčil neslychaně lživě, když mj. z vraždy sv. Václava obvinil jeho

bratra Boleslava I. a matku Drahomíru, jejíž původ, stejně jako původ sv. Ludmily, zfalšoval. Tuto kroniku rozeslal (s císařovým doporučením) po západních klášterech, aby z ní čerpaly i do svých análů. Ač byli Slavníkovci r. 995 (ještě za Boleslava II.) vyvražděni, pražské biskupství působilo v duchu potírání slovanského ritu dál. Tak česká státnost postupně převzala francko-německé tradice i metody a sama pokračovala v systematické likvidaci moravského ritu i veškerých připomínek Velké Moravy. Velká Morava nezánikla následkem zhoubných nájezdů Avarů či Maďarů, ale věrolomností Prahy. R. 1055 pozval český kníže Spytihněv II. 300 předních Moravanů do Chrudimi, kde je uvěznil (postupně na různých hradech usmrtil) a jejich državy rozdal svým dvořanům a bojovníkům...

Zde tedy máte důvod, proč měl někdo ve středověku zájem zfalšovat (seškrábat a zamazat) titulární nápisy nad postavami ve znojenské rotundě. A nejen zfalšovat, ale také fyzicky zlikvidovat všechny pamětníky, např. vylidněním Znojma a jeho znovuosídlením Němci. R. 1146 bylo město Znojmo ztečeno českým knížetem Vladislav II. Mimo chrám sv. Michala a rotundy bylo město srovnáno se zemí a jeho obyvatelstvo (dle Pešiny, Dubravia, Dobnera i Palackého) vysídleno. Václav Hájek z Libočan upřesňuje, že vše co přežilo bylo odvečeno do Čech a prodáno do otroctví. Údělný kníže Konrád II., jenž Znojenské do svého odboje proti Praze vtáhl, se s Vladislavem II. smířil a obnovil jen znojemský hrad. Město Znojmo bylo znovu založeno až Přemyslem Otakarem I. (1226).

Zde uvedené skutečnosti, které Vás asi zarazí, jsou z části zaznamenány v Kosmově Kronice české, která má dvojí tvář. Zjevnou latinskou a skrytou Slovanskou. V Čechách Kosmova doba již nebylo možné psát Českou kroniku pravdivě a tak Kosmas ukryl pravdu do anagramů. Latinský text jeho kroniky uvádí nepravdivou verzi německo-českou, její staročeské a staroslověnské anagramy uvádějí pravdivou verzi „moravsko-slovanskou“. Katolický kněz Kosmas byl rodem Moravan (pokrevně příbuzný přes Moravana sv. Prokopa s Moravankou sv. Ludmilou). Objev anagramů v Kosmově kronice byl zveřejněn r.1971 (s ukázkou). Luštění těchto náročných anagramů pokračuje s přestávkami dodnes (není financováno státem) a podle všeho jsou podobné anagramy také u Kosmových pokračovatelů. Česká akademická „veřejnost“ (pochopitelně) o nich nechce nic slyšet, ani publikovat.

Že je Velehradem (Markvartovým, Rastislavovým, Svatoplukovým) právě Olomouc výslovně uvádějí různí kronikáři:

Václav Hájek z Libočan, Martin Boreghus, Bartoloměj Paprocký, Dubravius.

„Jméno Olomouc je zkomoleninou slova „Chlumec“, z dob maďarského obsazení Moravy po pádu říše velkomoravské, kdy se vše české komolilo a vyhubovalo, jak místní názvy, tak i památky historické aj., dokonce i památka a název hlavního města říše Velehradu. Slovo Chlumec bylo pomadžarštěno na Helmec (srovnej např. v Karpatech „Kyrály helmec“ = Královský Chlumec). V místním hanáckém nářečí se to zkomolilo na Holomóc, pozdější Olomouc. Nejbližší původnímu jménu zůstal německý tvar Olmütz. Slovo Chlumec zůstalo dochováno dodnes ve jméně kopce nad Velkým Týncem u Olomouce a připomíná ho přídomek šlechty ze Šternberků, kteří se dříve zvali z Chlumce. Byla to tedy místní šlechta moravská, z kraje olomouckého (chlumeckého).“ (Antonín R. Svoboda: „České vítězství nad Tatary“ 1946)

Např. v akademických vydáních jsou příslušné pasáže (Velehrad = Olomouc) z Kroniky Václava Hájka z Libočan zcela vypouštěny.

Olomouc (její historické jádro) bývala vždy velkým hradem (Velehradem) neboť bývala vždy městskou pevností (velkým hradem). Jméno Velehrad však neznamená jen „Velký hrad“, ale také „Velící hrad“. Proto také bývala Olomouc vždy hlavní pevností moravské říše (Markomanů, Velké Moravy, dokonce i Rakouska-Uherska), jak je patrné nejen z její historie, ale také ze skutečnosti, že heraldický znak Olomouce (šachovaná orlice) je a vždy býval současně znakem celé Moravy (resp. znak Moravy je znakem Olomouce).

Úvahy o Znojmě jako Velehradu se odvíjejí od znojenské rotundy. Jinak doloženy nejsou. Novodobý Velehrad u Uherského hradiště je česko-latinským „vzdoro-Velehradem“ podobně, jako je nedaleko od něj sv. Hostýnu připisován zázrak Matky Boží (v bitvě s Tatary r. 1241 - viz epos Jaroslav v tzv. Rukopise Královédvorském), k němuž ve skutečnosti došlo u Olomouce...

Morava II. (Rostá, 23. 04. 2008 18:38)

Vůbec se mi pak nelíbí ani to, že Pražané schvalují monstrózní projekty, gigantické stavby socialistické éry, které chtějí stavět na Moravě! Zase se oživuje mrtvola – stavba kanálu Dunaj – Odra – Labe!

Prý to pomůže odlehčit dopravě a prý to bude ekologické! Když si představím, jak se v nějakém nadzemním betonovém monstrem nad Moravou prohánějí remorkéry a lodě, připadá mi to zcela iracionální!

Kromě toho, že to má stát snad 300 miliard až přes 1 bilion Kč (1000 miliard Kč), tak nevidím důvod, co by se mělo vozit v těch lodích. Kamionová doprava je zcela uměle vytvořena. Máme jednu z nejhustších železničních sítí. Proč se vše převedlo jen na kamionovou dopravu? Tím se ubírá zemědělské půdy! A nyní ještě uberou další zemědělskou půdu nějakým gigantickým kanálem! Místo miliard do dálnic a kanálů, kdyby se opět opravily železniční tratě, bylo by po dopravním kolapsu a po problémech s kamiony, které jen pustoší silnice! Říká se, že jeden kamion nadělá tolik škody na povrchu silnice, co 30

Z tohoto pohledu nevidím rozdíl mezi předchozím totalitním režimem, který se vyžíval v gigantických stavbách a mezi režimem současným.

Na úrodné a nezabetonované a nevyasfaltované půdě by se dál mohly pěstovat plodiny, potraviny, chovat dobytek na maso, mléko. Nemuselo by se to alespoň dovážet!

Moje výhrady vůči nynějšímu totalitnímu uspořádání pramení z těchto pohnutek! Ne z nacionálních!

Ale velmi mi také vadí, že se všude objevují anglické nadpisy jako projev amerikanismu. Rozumějte mi správně: angličtina se začíná všude prosazovat. Je to jen následek hlubších příčin! Nevadí mi užívání angličtiny, ale vnímám za tím amerikanismus. Tady právě já vnímám potlačování naší kultury kulturou americkou, nejen skrze anglický jazyk, ale skrze filmy, hudbu, životním stylem... Ani za Husáka tu nebylo tolik ruských nápisů, jako je teď anglických. I na nákup abych pomalu chodil se slovníkem. Ruská kultura nás nechala dýchat náš vzduch. Ten tlak ruské kultury nebyl tak hrozný, jako je tlak kultury americké! Neumím to jinak říci. Ale vnímám to, že americká kultura vykořeňuje, stáváme se povrchními, roubují se nám zásady úspěšného usměvavého podnikatele! Připadá mi to, jako fašistická Itálie.

Odpověď Rostovi (Morava II.):

Vše co uvádíte, sleduje jediný účel, jímž je vlastně preventivní útok proti TSO. Gigantická dopravní síť má zlikvidovat české a moravské zemědělství (zemědělskou soběstačnost případných samosprávních obcí). Obchodní angličtina má Slovanům odejmout ducha slovanského ritu, ducha Slova (Loga), pravého křesťanství, ducha svobody... -zmp-

doplnění (Rostá, 26. 04. 2008 16:04)

Chtěl bych doplnit k minulému komentáři, proč ten tlak ruské kultury mi nyní nepřipadá tak zdrcující, jako ten americký. Jednak na to může mít a má vliv to, že to již bylo dávno a již to člověka tak nepálí. Ale přesto mi stále připadá ten ruský vliv jaksí snesitelnější – nemyslím ty padesáté roky. Hovořím nyní již o roku 1985 a dál...to už byla pohoda. Určitě existovali političtí vězni, nezlehčuji jejich utrpení (např. smrt. Pavla Wonky ve vězení), ten režim, diktatura proletariátu, byla to hrůza, lidská bezmoc... Ale všem už pak bylo jasné, že když necháte komunisty na pokoji, tak oni chtějí také klid.

Pak už to bylo všem jasné, režim byl směšný, vše to bylo až groteskní. Průvody, mávátky, formální odškrtnutá účast na schůzích, švejkovství, byla to taková šaškárna... Možná znáte ten fór: Co to je socialismus? Zázrak... Ačkoli nikde nic není, všichni mají všechno. Ačkoli všichni kradou, nikomu nic nechybí.

Tento amerikanismus však přinesl to, co byla padesátá léta za komunistů. Všem až ztuhl úsměv na rtech. Tehdy z důvodů politických, nyní však z důvodů ekonomických!

Dnes se jen zdražuje, jídlo, energie, platby v nemocnicích, ve školách... všude jen po vás chtějí peníze a peníze! Bez uzardění. Dříve stálo bydlení – byt v paneláku nebo na vesnici – pár tisíc, neboli tak rok práce. Dnes si dům či vlastní bydlení již mladé rodiny nemohou dovolit bez celoživotního zadlužení! Tím jsou pak občané zataženi do dluhů a musejí se nechat vykořisťovat v práci, musejí si nechat vše líbit, včetně ponižování a doslova okrádání svými zaměstnavateli... Vzniká tak začarovaný kruh. Nekonečné neustálé zdražování postupně z lidí dělá stroje, které mají dělat jen na základní život a tak ztrácejí radost, ztrácejí chuť něco dělat a dokázat. Nastupuje deziluze a pocit marnosti.

Principiální rozdíl mezi dobou komunistů a nynější dobou kapitalistů vidím v tom, že za komančů se režim postupně uvolňoval a začínalo se dýchat stále svobodněji... dnes mám pocit, že je tomu naopak! Současný režim pomaličku a nenápadně zhoršuje postavení občanů. Postupně se stále více utahuje pomyslná smyčka kolem krku člověka. Bezuzdně a nesmyslně se zdražuje. Ve jménu ochrany občanů před terorismem se

paradoxně omezují svobody občanů (V USA už je možno jen pro podezření z terorismu, aby člověk byl bez soudu uvězněn! Bez možnosti odvolání.)... atp. Však řada věcí se tu na Vašem webu píše (HAAARP aj.). V tomto mi ten současný amerikanismus připadá podlejší a zákeřnější než ten vlastně prostý sprostý primitivní tlak Rusů se svými dětsky naivními socialistickými idejemi... S tím se dá sofistickované záludné myšlení Američanů sotva srovnat.

Odpověď Rostovi (doplnění I.):

Relativní pohoda r. 1985 byla dána tím, že mocenská skupina kolem Andropova (k ní patřil i Gorbačov a KGB) vyhodnotila český experiment (1968) v neprospěch socialismu, ustavila tzv. „prognostické ústavy“ (také v satelitech SSSR) v nichž připravovala metodický přechod na kapitalismus a kádry pro obsazení klíčových „demokratických“ funkcí. Vzpomeňte po Brežněvově smrti atentát na Andropova, pak rychlé úmrtí Černěnka a ustavení Gorbačova. Celkové politické uvolnění mělo patrně lidem dodat odvahu vyjít v určený čas do ulic... V ČR patřila k andropovcům STB a tzv. „disidenti“...

doplnění II. (Rostá, 26. 04. 2008 16:05)

Vlastně přes ekonomiku se pak prosazují i politické cíle. Ono je to jakoby jen v oblasti ekonomiky, že sem mohou pronikat cizí podnikatelé (obdobně jako dříve se pronikala cizí ruská socialistická ideologie), ale jen na první pohled. Skrze otevřené hranice se dotovanými cenami zničí nějaká výroba či odvětví průmyslu či zemědělství, ale tím to nekončí. Vlastně se přes ekonomiku prosazují i politické a potažmo kulturní cíle. Tím, že jsme finančně vtaženi do obchodu s USA a západem, tím jsme jejich kolonií, ekonomickou i politickou.

Je tomu tak? Jakoby nás nikdo politicky k ničemu nenutí, ale ekonomicky vlastně musíme dělat to, co nám nadiktuje EU, Brusel, USA...

Jaksi se mi i stírají rozdíly, co chce EU a USA. Někdy jakoby šly proti sobě, jindy jakoby USA poroučely v celé EU.

Nejprve jsem se zasmál, potom jsem zůstal nevěřičně stát nad informací z tisku, že: „Čínští stavbaři míří do Česka.“ Jenže to není vtip!

Velké čínské stavební firmy prý chtějí začít stavět u nás. Stavebnictví by se tak mohlo už za pár let stát dalším oborem, kde by asijská konkurence začala vytlačovat domácí podnikatele.

Prezident svazu podnikatelů ve stavebnictví říká, že sem přijíždí stále více čínských delegací. Stavebníci se prý domnívali, že to byly jen formální přátelské setkání, ale byli vyvedeni z omylu. „Číňané chtějí expandovat do Evropy“, tvrdí vedoucí svazu stavebníků. Číňané prý už v Německu vlastní několik mamutích stavebních firem se statisíci zaměstnanci.

Bude tu prý přibývat stavebních dělníků z Asie. Velké stavební firmy v ČR patří nadnárodním zahraničním společnostem. Chybí zde 50 tisíc dělníků a ty chce Čína dovést z Asie.

Tyto informace mi připadají jako z jiného světa. Je zde několik set tisíc nezaměstnaných, ale není toho, kdo by stavěl. Absurdní Absurdistán.

Střední školy prý nedodávají profese jako je zedník, tesař, instalatér, pokrývač atp.

Ale kvůli tomu snad sem nemusí jezdit pracovat Číňani. To chápu, nikomu se nechce dít na stavbách, ale snad by to šlo řešit tím, kdyby se např. zvedly platy a nebo kdyby sem přijeli jen lidi ze Slovenska, Polska, ale proč z Číny?

Nemám nic proti tomu, že sem jezdí turisté, že zde studuje či pracuje řada cizinců

Ale tady jde o zničení domácích firem, o likvidaci domácího stavebnictví. Vždy jsem obdivoval schopnosti a dílo Jana a Tomáše Bati. Jak komplexně přistupovali k životu a práci.

Když potřebovali pro své dělníky domy, tak nezadali zakázku cizí firmě, ale vybudovali vlastní stavební firmu. Potřebovali dřevo, postavili vlastní pilu. Vybudovali obchody, školy, nemocnice, zemědělské statky, dřevařské závody atp. A jak prosperovali. Nyní se většinou všechno dováží a i to málo, co tu ještě nějak živoří (mj. i to stavebnictví) bude předáno konkurenci - Číňanům...

Jaký bude následek? Vyšší nezaměstnanost, ztráta příjmu domácích firem, peníze půjdou ven z regionů, vyšší počet Asiátů v ČR! Je to jakoby jen v oblasti ekonomiky, ale ta ekonomika není oddělaná od politiky a kultury. To je právě to, co mi je trnem v oku. Přes ekonomiku a svobodu podnikání (které jsou jakoby všem

viditelné a na povrchu, očividné, zřejmé) se tu provedou jiné věci, nenápadně, skrytě, jakoby jen v důsledku svobodného trhu, pod tlakem světové ekonomiky.

Odpověď Rostovi (doplnění II.):

Čínská ekonomická expanze má počátek v převzetí Honkongu od Britů...

Jaký cíl má příliv Asiátů (zejména Číňanů) do Evropy (zejména do ČR)? Jisté je, že Číňan je zcela oddán principu „císaře“, kterého dnes v Číně supluje komunistická strana. Naproti tomu Evropan, zejména Čech a Moravan, inklinuje k sociální svobodě (ač si to neuvědomuje k TSO). Tzn., že čím víc tu bude Číňanů, tím méně tu bude inklinace k sociální svobodě...

Úpadek řemesel v ČR nastal hned po listopadu 89. Tehdy podniky rušily svá učňovská střediska jako neproduktivní a stát (ministerstvo školství) je nejen ničím nenahrazoval, ale náhradou se staral o zvyšování kapacit středního a vysokého školství (takže velmi dobře věděl, že řemeslníků bude ubývat). Řemeslníci vyučení za minulého režimu odcházejí a nemá je kdo nahradit. Namísto nich máme spoustu neproduktivních středoškoláků a vysokoškoláků. Tak jak tento „demokratický stát“ důsledně likvidoval naše zemědělství, tak likvidoval i řemesla. Dnes má „dobrý“ důvod importovat čínské řemeslníky, ochotné pracovat 24 hod. denně za pakatel. Slovensko a Polsko dopadnou stejně jako my...

Kdybychom se po listopadu 89 učili kapitalisticky hospodařit podle svých domácích vzorů (Tomáše a Jana Bati aj.), nijaké podobné problémy bychom neměli. My jsme si však vzali za cíl tzv. „zahraniční investory“ (americké vzory). Dokud přicházeli ze Západu, domnívali jsme se, že je všechno v pořádku i když nic v pořádku nebylo. Teď když budou přicházet z Číny, cítíme, že něco není v pořádku, až jsme již hospodářsky fakticky zcela na dně. Růst tzv. HDP (hrubého domácího produktu) ČR je jen administrativní šidítka, pracující statisticky s naprostými hausnumery, jež nás má uchlácholit, že hospodářství ČR prosperuje velmi dobře. Zpevňování koruny vůči euru je jen administrativní přípravou na zavedení eura. Fakticky jsme zcela v rukou oněch „zahraničních investorů“ (západních či východních) a bankéřů. Skutečný hospodářský kapitál (řemeslné dovednosti populace) se postupně, tiše a systematicky vytrácí...

Jaký bude následek? Nepřijmeme-li TSO, pak nárůst sociálního napětí, jenž se stává časovanou bombou, dříve či později přinese sociální katastrofu...

Když už jsme u těch vtipů, víte kdo zvítězí v TV anketě nejvýznamnější Čech r. 2020? Ho-Či-Min! (nebo Mao?)... -zmp-

horní a dolní trojčlennost (Nora, 29. 04. 2008 18:25)

Chtěla bych se zeptat, proč jste rozdělili trojčlennost na horní a dolní? Nerozumím tomu rozdělení na horní a dolní. Horní trojčlennost specifikuje poslání sféry kulturní, politické a ekonomické. Sfěře kulturní ukládá práva a povinnosti? Nebo politická sféra sama si dělá ta pravidla? Nerozumím tomu rozdělení např. kulturní sfér:

1. rodina, 2. škola, 3. zájmová organizace

Např. ta zájmová organizace je přece už konkrétní jednotka dolní trojčlennosti. Anebo rodina, to je přece také nejnižší jednotka kulturní sféry a tedy není rodina v dolní trojčlennosti? To samé škola, to je přece subjekt v dolní trojčlennosti.

To samé pak se překrývá i v rámci horní trojčlennosti když mluvíte ve sféře politické o 1. občanovi 2. obci 3. svazu obcí... CO je nižšího nebo základnějšího než občan, obec? Logicky snad patří do dolní trojčlennosti.

V ekonomické sféře, tam Vám to sedí, tam dáváte obecná pravidla. Ale i to je v rozporu s tím, co hovoříte o horní trojčlennosti v ekonomické sféře, že: „Ek. sféra neukládá práva ani povinnosti...“ Vy je tam totiž nadhazujete. Má se zabývat např. „těžebními právy“...

A v této souvislosti se ptám: Proč by ale neměla kulturní a ekonomická sféra ukládat práva a povinnosti obdobně jako sféra politická? Mají-li si být rovny a mají-li být všechny tři sféry na sobě nezávislé, pak není pravda (resp. to neodpovídá tomu), co jste napsali. Nemáte tam chybu? Proč zde máte psáno, že jedna sféra (politická), je ukládá práva povinnosti sféře politické a skrze ni tak vlastně určuje pravidla a zákony pro sféru kulturní a ekonomickou.

Nebo kdo stanovuje zákony pro sféru kultury a ekonomiky? Kdo jiný by si měl stanovit zákony pro ekonomiku a kulturu než právě příslušníci této sféry? Děkuji. Nora

Odpověď Nora

Horní trojnost se má k dolní trojnosti jako obecný trojúhelník ke konkrétnímu trojúhelníku.

Ke každé obecné sféře horní trojčlennosti (politika, ekonomika, kultura) přísluší (ideově) všechny konkrétní články (organizace) dolní trojčlennosti, reprezentované obcí, živností a rodinou.

K obecné horní sféře politické přísluší konkrétní dolní politické organizace, jíž je především samosprávná obec (občan, svaz obcí atp.).

K obecné horní sféře ekonomické přísluší konkrétní dolní hospodářská organizace, jíž je především živnost (činnost výrobní, obchodní, poskytování služeb atp.).

K obecné horní sféře kulturní přísluší konkrétní dolní kulturní organizace, jíž je především rodina (ale i škola, zájmová organizace atp.).

Vaše úvahy o tom, kam patří konkrétní dolní články jsou tedy zcela správné. Dolní trojčlennost se Vám zdá splývat s horní trojčlenností proto, že horní trojčlennost bez dolní trojčlennosti nemůže prakticky existovat, tak jako nemohou prakticky existovat pravidla hry v šachy, bez šachovnice a šachových figurek. Naproti tomu dolní trojčlennost bez horní trojčlennosti prakticky existovat může, její praktická existence je však zmatená a proto konfliktní, až zločinná (jako je tomu nyní).

Obecná horní trojčlennost dává dolní trojčlennosti obecná pravidla (každá horní sféra svým dolním organizacím), tak jako jsou např. obecná šachová pravidla dána konkrétním hráčům v šachy. Šachovým pravidlům se však hráči mohou podřídit (chtějí-li hrát), ale nemusí (nechtějí-li hrát). Tzn., že šachová pravidla nejsou závazná pro všechny (jen pro hráče šachu) a proto nejsou politickými pravidly (sociálními zákony), ale pouze kulturními pravidly. Obdobně jsou dobrovolná (nepolitická) pravidla ekonomická, zejména pravidla směny (trhu), s výjimkou ZŽP a ZPP, jež mají pravidla politická (pro všechny platná). Jinými slovy, účastnit se trhu nebo hrát šachy nemusí každý. Každý však musí např. svou ZPP zabezpečovat ZŽP (své, dětí, seniorů, nemocných atp.).

Rozdíl mezi pravidly politickými a ostatními (kulturními a hospodářskými) tkví tedy v tom, že politická pravidla platí vždy pro všechny stejně (podle zásady rovnosti práv a povinností), zatímco ostatní pravidla (hospodářská a kulturní) platí jen v příslušných organizacích, ale ne vždy a ne pro všechny stejně. Z uvedeného je patrné, že sféry horní trojnosti si nejsou vzájemně rovné, byť jsou na sobě nezávislé. Tuto nerovnost nezávislých sfér lze vyjádřit různým způsobem:

a/ sféra kulturní a ekonomická nedává pravidla obdobně jako sféra politická, neboť jejich pravidla neplatí pro všechny

b/ sféra kulturní a ekonomická dává pravidla obdobně jako sféra politická, avšak jejich pravidla neplatí pro všechny

Také pojem „práva a povinnosti“ odpovídá lépe sféře politické (kde vládne rovnost) než sféře kulturní a hospodářské (kde vládne dobrovolnost a bratrství). Neboť zní poněkud nepřiměřeně řekneme-li, že hráč v šachy má právo nebo povinnost hrát podle pravidel. Šachová pravidla např. nepřipouštějí vracet tahy, příležitostní šachisté však tahy vracejí, aniž se komu děje nějaká škoda. V hospodářské sféře lze např. vrátit nebo darovat zakoupené zboží. Vzájemná dohoda je zde nad pravidlem. U politických zákonů by však něco podobného (nerespektování zákonů rovnosti) bylo rozvratné a škodlivé.

Proto má např. pojem „těžební právo“ zcela jiný význam ve sféře hospodářské než ve sféře politické. Ve sféře hospodářské je na jeho základě např. propůjčeno těžební právo v kamenolomu jenom někomu (ne všem). Ve sféře politické by však těžební právo muselo platit pro všechny občany stejně. Politická sféra se tedy těžebním právem zabývá jako vztahem mezi konkrétní obcí a konkrétní hospodářskou organizací a tím zasahuje také do sféry hospodářské (ukládá např. platit obci za pronájem lomu náhradu škody). Ekonomická sféra se pak zabývá pravidly, podle nichž budou v příslušné těžební organizaci rozděleny hospodářské povinnosti, pravomoci, podíly na výtěžku společné práce atp. Že tu musí být odměna za práci podílová, nikoli námezdní, určuje opět sféra politická.

Z věci je zřejmé, že vyjadřování vzájemných vztahů v TSO není nijak snadné.

V každém případě Vám musíme gratulovat k Vašemu prozíravému a reálně logickému uvažování, ve vztahu k možným nesrovnalostem a protimluvům v našem Programovém prohlášení TSO, které počítá s upřesňováním, vyplývajícím z diskuse o něm. Proto by nebylo od věci, kdybyste se pokusila formulovat konkrétní pozměňovací návrhy daného Prohlášení, k čemuž ostatně vyzýváme všechny příznivce TSO. Po

následném „oponentním řízení“ (v pokračující diskusi) pak mohou být do Prohlášení aplikována. Tím se Programové prohlášení TSO (jak doufáme) stane Prohlášením všech účastníků diskuse... -zmp-

křesťanství dnes (Rostá, 04. 05. 2008 12:35)

Díky za odpověď. Jen aby se ten fórek nestal skutečností. Nejde mimo jiné (zaměstnanost, odčerpávání financí do ciziny, ničení řemesel a domácí výroby...) i o to, že v Evropě může dojít k rozvrácení křesťanství? Jenže je i otázka, zda to, co nyní je v kostelích, je to pravé křesťanství, které je na úrovni doby. Z kostelů jsou spíše muzea a život v duchu křesťanství (které se dnes spíše podává jako nějaká bajka či pohádka) si vlastně ani neumím představit. Víím, že křesťanství není chudobě, ale Kristus jezdil na oslíku. Nynější biskupové jezdí v limuzínách a žijí v přepychu. Propastný rozdíl.

Když tak probíráme různé věci, rád bych se zeptal na roli náboženství a církve v životě. Jedna věc je instituce zabývající se nějakým učením a jiná věc je duch toho kterého učení! Jaké poslání má nyní církev katolická, pravoslavná, protestantské církve, islám, židovství? Jakou roli nyní hrají nastupující východní proudy a filosofie? Jaký vývoj lze zachytit v dějinách a kam to asi tak může směřovat? Beru-li to, že křesťanství je poslední velké náboženské hnutí, co má přijít po něm? Nebo co by mělo dát křesťanství dnešní době? Hrozí nám střet civilizací – křesťanská versus islám?

Taky jeden fórek: Mojžíš sestupuje z hory s deskami v ruce. Shromáždí svůj lid a začne k nim promlouvat: Mám pro vás dvě zprávy, dobrou a špatnou.

Ta dobrá – z dvačtyřiceti zákonů jsem to usmlouval na deset.

Ta špatná – Nesesmílníš tam zůstalo!

Odpověď Rostovi (křesťanství dnes):

O křesťanství tu jde především. Přesněji řečeno o nenaplnění jeho účelu. Na tom pracují všechny veřejné instituce, co jich na Zemi je, vč. těch kostelních, ale i těch, jež jsou kostelům v opozici. Ať žijí v přepychu nebo chudobě, spolehlivě pracují proti duchu křesťanství. Církve katolické, pravoslavné, protestantské, islám, židovství, východní proudy a filosofie, to vše pracuje proti pravému duchu křesťanství. Kdo chce v tomto ohledu bloudit, má velmi pestrou paletu nabídek...

Posledním velkým náboženským hnutím není křesťanství, ale islám...

Vývoj má směřovat k individuální svobodě (účel křesťanství). Mimo tento směr dojde k sociální katastrofě. Hrozbou není střet civilizací, ale konflikt lidských egoismů, jež si individuální svobodu omezují navzájem. Tento konflikt se již v minulosti vyhroutil mj. jako konflikt národů, států, kultur, civilizací, ras atp. a bude se vyhrcovat dál jako konflikt nadnárodní, nadrasový atp., jako konflikt všech proti všem...

Co by mělo dát křesťanství dnešní době? V minulosti stavělo na pouhé víře. To dnes již nestačí. Pravý křesťan musí vědět, musí mít pravdivou vědu (anthroposofii) a pravdivou filosofii (filantroposofii)... -zmp-

křesťanství pro dnešní dobu (Rostá, 08. 05. 2008 20:47)

Děkuji za sdělení, že i v současnosti jde především o křesťanství. Tedy o jeho správný směr. Ale je pro mě až zarážející, že by všechny instituce, bohaté i chudé, pracovaly proti duchu křesťanství! Nejste možná až příliš radikální v tomto hodnocení stavu? Nepřehlížíte tím trochu mnohé aktivity charitativních organizací, které se snaží dělat mnoho dobrého především v rozvojových zemích? Stovky bezejmenných humanitárních pracovníků a mnohé organizace dělají humanitární péči, stavějí nemocnice, školy... To se snad týká ducha křesťanství. Máte pravdu, že poslední velké náboženství je islám. To mi možná uniklo, a proto bych k tomu řekl tolik, že bych považoval to poslední za nejvyspělejší - z hlediska vývoje. Proč tomu tak není? Máme tu ale také příslib z předchozí doby o vyvolenosti židovského národa. Je to složité. Každý má důvod považovat sebe za jedině správného.

Mně připadá, že v křesťanských kostelích není radost, není tam duch. Je tam muzeální chlad. Je to jen mnoho slov, a nikoho to ani moc nezajímá. Mnozí mají díky tomu vlastně zaměstnání. Křesťanství neoslovuje. Dělá něco špatně? Hovoříte o anthroposofii a filantroposofii. Ale o tom jsem neslyšel skoro vůbec. Čím mají oslovovat dnešní dobu?

Odpověď Rostovi (křesťanství pro dnešní dobu):

Nejsme radikální, jen se snažíme být důslední...

Pravé křesťanství není o institucích a původ charity není křesťanský. S charitou se setkáváme již v předkřesťanském starověku. Za její historický počátek lze pokládat např. Xerxův příkaz, aby se o zraněné perské vojáky staraly spřátelené řecké obce (viz. Herodotovy Dějiny). Charita je součástí křesťanství proto, že křesťanství vpravdě není náboženstvím, ale tím, co v sobě spojuje vše, čím veškerá náboženství (i ta nejnepatrnější) přispěla k umožnění inkarnace Krista na Zemi...

Islám, jako poslední světové náboženství, představuje v principu úsilí o přenesení křesťanství do izraelismu. Protože však z dvanácti kmenů Izraele zůstal v podstatě pouze kmen Judův (židovský), představuje Islám jakýsi oplodňující návrat k judaismu. S ním se však dostává do kolize, neboť má opačný směr vývoje. Judaismus vzhlíží z minulosti k budoucnosti (od proroků k dodnes očekávanému Mesiáši, protože Krista nepřijal). Islám usiluje z budoucnosti do minulosti (odvrací se od Krista k prorokům, zejména k Mohamedovi)...

Vyvoleným národem nebyl židovský národ (Judův kmen), ale 12 kmenů Izraelských. Vyvolen byl k závěrečné přípravě Kristovy (Mesiášovy) inkarnace do „zaslíbené Země“. Tím bylo jeho pravé vyvolení naplněno (ukončeno). Před Izraelem byl „vyvoleným národem“ (vzešel z Indie) předhistorický Zoroastrův Irán (zaslíbenou Zemí byla Mezopotamie), z něhož byl pak vyvolen (vzešel) Izrael. Před Iránem byla „vyvoleným národem“ předhistorická Řišíovská Indie atd. Tyto vyvolené národy po naplnění svého poslání působí v lidstvu dále dvojím způsobem. Na jedné straně se jejich „pro-kristovská“ moudrost stala součástí křesťanství, na druhé straně působí jejich „mimo-kristovská“ moudrost dále atavisticky proti křesťanství (považují se nadále za jediné vyvolené)...

Lze říci, že pro institucionální šíření křesťanství se stal „vyvoleným státem“ (nikoli již národem) starověký Řím. Ten své poslání naplnil Konstantinem Velikým, jenž z křesťanství učinil tzv. „státní náboženství“, které pak bylo šířeno v tehdejší světě mečem Franků (Karlem Velikým). Proto jsou veškeré instituce protikřesťanské (proti duchu křesťanství)...

Pravý duch křesťanství je Kristem přislíbeným „přímluvcem“ a proto se pravé křesťanství šíří mezi lidmi přimlouváním, mluvou (Slovem, Logem). To je křesťanství „svatográlové“. Posledním a dosud „úřadujícím“ králem Svatého Grálu je patron české země (duch českého národa) sv. Václav. Skrze něj bylo pravé křesťanství pohřbeno v České kotlině, aby vstalo z mrtvých v jazyku Slovanů (národů Slova). Tento duch však již v Čechách není (opustil český hrob). Proto je aktuálním a nejnebezpečnějším nepřítelem křesťanství atavismus českého „pragocentrismu“...

Anthroposofie = anthropos + sofie = člověk + moudrost = reálná věda přírodní a duchovní (založená Rudolfem Steinerem)

Fil-anthroposofie = přítel anthroposofie = reálná filosofie, doplňující reálné vědecké bádání čistým myšlením

Pojem „fil-anthroposofie“ parafrázuje pojem „filo-sofie“ (přítel moudrosti), zavedený Pythagorou, jenž se na rozdíl od svých vrstevníků a předchůdců nepokládal za moudrého (sofistu), ale pouze za věrného přítele moudrosti. Tzn., že pravá filosofie (fil-anthroposofie) nemá zakladatele (nic tu není zakládáno, ale jinak pojímáno), ale myslitele, jímž může být každý, kdo není předpojatý ani líný reálně logicky uvažovat o realitách objevených reálnou vědou (přírodní i duchovní). Fil-anthroposofie má oslovovat dnešní dobu důkazy nepravdy (negováním nepravdy) a důkazy pravdy (potvrzováním pravdy)... -zmp-

velké firmy (Nora, 12. 05. 2008 17:52)

Dobrý den, ani netuším, že bych snad něčím byla přínosem. Jen jsem si neuměla ty věci dát do souvislosti. Stejně mi zůstává záhadou, jak by měly existovat v budoucnu v TSO třeba dálnice, železnice, aerolinky aj. velké firmy, které mají tisíce zaměstnanců a přesahují svým způsobem mnoho obcí, měst, regionů? Jak takové velké firmy budou fungovat? Kdo v nich bude rozhodovat? Kterým obcím budou podléhat? Všem, přes které fungují? (Výše ceny jízdenek, slevy pro rodiny, pracující atp. - kvalita a rozsah služeb bude asi přece v různých obcích rozdílná). Výstavba dalších železnic, dálnic, nákup letadel, aj., to jsou velké investice, které se vymykají rozpočtům obcí, ale na druhé straně by o nich měly rozhodovat..

Také bych se ráda zeptala na to, jestli by mělo být placeno školné? Základní, střední, vysoké. To asi také bude odviset od bohatství jednotlivých obcí?

Jak budou fungovat školy a nemocnice? Budou obecní nebo soukromé, nebo nějaké sro či akciovky? Kdo je bude platit? Obec, občané?

Jak tomu bude třeba s televizí? Kdo ji bude platit, a kdo bude rozhodovat o kvalitě obsahu? Dnes je to televizní rada, která se zabývá kvalitou programů, kulturou a potřebami občanů. Jak budou obce mít vliv třeba na televizi? Nebo na firmy, které zabezpečují pro lidi a obce elektřinu, plyn? Dnes si jednostranně určují kvalitu služby i její cenu. Děkuji.

Odpověď Noře (velké firmy):

Každý příspěvek či otázka je přínosem pro upřesňování ideje a metodiky TSO, který není pro génie, ale pro svobodomyšlné...

Veškeré podnikání v TSO je pod hlavičkou ekonomické sféry a v rukou podnikatelů, resp. spolupodnikatelů, jimiž jsou všichni, kdo se na podniku podílí svou prací. Vedoucí podnikatel (ředitel, generál či jak ho chcete zvat) je volen jako nejschopnější ze schopných, zpravidla na doporučení předchozího úspěšného ředitele. Vedoucí pracovníci v TSO nad svými spolupodnikateli (dnes zaměstnanci) nepanují jako otrokář nad otroky, ani je nemohou okrádat o jejich podíl na celkovém výnosu...

Hospodářské organizace (podniky) nepodléhají obcím, ale platí odškodné (dnes nájemné) občanům, tj. obcím na jejichž pozemku podnikají. Mimo ZŽP je tvorba cen volná, nabídka (produkce) je však (stejně jako u ZŽP) závislá na poptávce a lidské podnikavosti (nepřiměřená nadvýroba a výroba zbytečností je kvalifikována jako škoda způsobená drancováním zdrojů)...

Budování, údržba i provozování veřejných komunikací je rovněž zabezpečeno podnikatelskými subjekty. O komunikačních trasách však nerozhoduje totalitní centrum, ale příslušné obce (resp. svaz obcí), které k tomu účelu pronajímají pozemek.

Školné, zdravotnictví atp. nikdy nebylo bezplatné, neboť jsme je financovali z daní, sociálního pojištění atp. V TSO bude obojí součástí ZŽP a financováno ZPP. Nadstandartní (nad-základní) školy a lékařskou péči si hradí každý sám (pokud i to občané nezařadí mezi ZŽP). Vzhledem k diskusím (na naší web-stránce) o tzv. „teoretické vědě“ lze očekávat zásadní změny v osnovách základního školství a je otázkou, nakolik bude vůbec zapotřebí (v dnešní podobě) školství středního a vysokého. Školy i nemocnice budou soukromé (financované ze ZPP), obojí s bezprostředním dozorem obcí (zástupců obce) i jednotlivých občanů...

Spolupodílnictví spolupodnikatelů (dnes zaměstnanců) je vlastně jednou z forem akciové společnosti. Tzv. „omezené ručení“ (s.r.o.) je příležitost pro zloděje a nemá v TSO místa. Ručení (odpovědnost) musí být vždy plné...

Rovněž hromadné sdělovací prostředky budou soukromými podniky, co do zřízení a provozu. Obsah vysílání či tisku však bude pod přímým dozorem obcí i jednotlivých občanů, v míře, v jaké bude tato produkce veřejně dostupná. Bez obecného dozoru mohou být jen takové signály a distribuce, které jsou adresné, jako pošta (např. kabelová TV, rozhlas po drátě atp.)...

Zásobování energií (elektřina, plyn atp.) bude rovněž v rukou soukromých podniků. Obce budou usilovat o jejich zařazení mezi ZŽP, kde by byly ceny energie neměnné, nad rámec ZŽP volné. TSO však postupně vymýtí centralizované energetické zdroje (giganty, monopoly atp.), ve prospěch jejich decentralizované produkce, až (pokud možno) v samozásobitelské. Jak budou centralistické giganty ztrácet vliv, tak bude mizet odpor proti decentralizaci, tím méně budou umlčovány objevitelé a likvidovány jejich objevy (např. Teslovy), stupňující decentralizaci zdrojů...

Na naší web-stránce můžeme o decentralizaci zdrojů diskutovat jen jako jednotlivci v podmínkách totality, v níž se dosud nacházíme. V TSO se však decentralizace stane ústředním zájmem všech občanů, kteří strhnou doslova lavinu decentralizačních změn. Veškerá vynalézavost a podnikavost vedoucí k nezávislosti dostane zelenou, neboť bude s definitivní platností odstraněna centralistická totalita, jako pověstná „žába na prameni“ (viz pohádku „Tři zlaté vlasy děda Vševěda“ = vize TSO)... -zmp-

zdražování a stát (Honza, 17. 05. 2008 13:33)

1. Zdražující se palivo vede ke zdražování potravin. To zní logicky. Ale není důvod zdražení hlavně to, že se u nás snižuje plocha, kde se pěstují potraviny? Hodně zemědělské plochy nyní je oseto rostlinami, které se využívají po zpracování jako doplněk do paliv. Místo potravin se pěstují průmyslové rostliny, místo zemědělské půdy se staví markety, sklady, dálnice... Dálnice pro kamiony, které spotřebují právě benzín z rostlin, místo kterých měly růst potraviny pro lidi a ne pro benzín pro kamiony! Je to do sebe uzavřený bláznivý kolotoč, kruh, ze kterého není úniku. V konečném důsledku tento vývoj povede k čemu? Snad jen k tomu, že nebude kde pěstovat obilí, resp. obilí – a tedy jídlo, chléb, bude extrémně drahé! Bude hlad, bude to zdražování pokračovat do jakých výšek? Jakým způsobem TSO řeší dovoz paliv, bez kterých se ekonomika, a tedy i výroba potravin zastaví?

2. Co říkáte na poplatky bank? Každý zaměstnanec či podnikatel musí mít jedno či i dvě konta! Soukromé a podnikatelské! Vedení každého stojí minimálně cca 2000-3000 Kč ročně. V celém státě to jsou miliardy ročně, o které banky prostě okradli lidi. Lidé svěří bankám své peníze. Banky s nimi podnikají, skupují nemovitosti, pozemky, továrny...a za to, že mohou podnikat s penězi střadatelů, banky potrestají střadatele pokoutou, poplatkem za to, že mohou používat tyto jeho peníze!

Je to lumpárna, která nemá v Evropě snad obdobu! Proč právě u nás je toto tak extrémní?

Jak chod peněžních institucí řeší TSO? Jaké by byly banky, spořitelny aj. instituce? Které by mohly působit na území respektujícím zásady TSO? Banky vlastně určují inflaci a kurzy měn. Tím by mohly rozvracet chod TSO zevnitř!

3. Všímám si v tisku a jinde vcelku nenápadných větiček typu – např.: Důchodcům musí stát zabezpečit kvalitnější péči... nebo: Proti nárůstu kriminality stát účinně zasáhne... nebo: díky státním dotacím se podařilo... nebo: pomoc státu zemědělcům... atd., atd...

Sleduji tuto tendenční rétoriku, která dělá ze státu naprosto nezbytnou a nepostradatelnou součást života lidí a společnosti jako celku...

Stát je prostě ten nejlepší, všem nezištně pomáhá, hodný stát všechny chrání, moudrý stát všechny vede, láskyplně všem poskytuje péči... atd. Mj. stát všem říká, co smějí a nesmějí, všem bere daně a přerozděluje...

Mně se naopak velmi přičí to, když vidím, do čeho všeho stát zasahuje a vnucuje se. Jen aby všude byl a všechny ovládal! Na mne to působí spíše jako teror státu proti občanům.

Vidím totiž i negativní stránky státu. Hlavně to, že ve jménu státu, za svobodu státu zemřeli miliony lidí. Kdyby ti bezejmenní mrtví hrdinové viděli, za co trpěli a umírali, asi by se museli v hrobě obracet! Za koho umírali, za jakou lepší budoucnost? Resp.: Za čí lepší budoucnost umírali? Tuneláři všeho druhu, ve vedení státu státní úředníci – přerozdělovající státní finance, miliardové příspěvky, dotace, zakázky svým kámošům (nejsou to spíše zločinci?). Nakolik je oprávněná role státu? Mohou obce suplovat role státu?

Odpověď Honzovi (zdražování a stát):

1/ Při kladení otázek děláte chybu, že od výchozí úvahy pokračujete pouze jedním směrem (jednostranně). Vycházíte-li od „zdražování paliva ke zdražování potravin“, pak nestačí zabývat se jen otázkou příčiny zdražování potravin, ale je třeba se ptát také po příčinách zdražování paliva. Budete-li na obě strany důsledný, dospějete nakonec na obou stranách k témuž závěru. Tu i tam (u paliv i potravin) je totiž příčina zdražování táž. Zdražuje se, protože ten, kdo o tom rozhoduje zdražovat chce! Žádné jiné zdůvodňování tu (důsledně domyšleno) neobstojí...

Musíme se tedy ptát: Proč chce kdo zdražovat?

V tzv. demokratickém systému (ve skutečnosti v hospodářské totalitě) jsou pracující lidé okrádání (nepřiměřenou mzdou) jako otroci. Je jim však namlouváno, že si jednou za čtyři roky mohou svého pána (otrokáře) zvolit, takže vzhledem k této možnosti svobodné volby vlastně otroky nejsou. Nad to, je jim dána (otrokářovým zákonem) také možnost stávkovat, pokud je okrádání mzdou příliš zatěžuje, takže chtějí svou otrockou mzdu zvýšit. Zvýšení mzdy otroka ovšem snižuje zisk otrokáře! Ten tomu čelí zvyšováním tržních cen zboží, které otroci vyrobili mu, nikoli sobě, takže si ho od něj musí kupovat (za obdržanou otrockou mzdu). Nyní se ovšem otrok cítí být okrádán anonymním prodejcem (kupuje zboží od více prodávajících otrokářů), nikoli konkrétním otrokářem (výrobcem). Otrokář ho však navedl (svým zákonem o stávce), aby

zvyšování cen kompenzoval na svém otrokáři (jako zvýšení mzdy), nikoli na prodejci (jako snížení zvýšených cen). Nyní může vychytralý otrokář zaujmout pozici okrádaného, jenž je následkem toho nucen zvyšovat tržní ceny svého zboží (v roli prodejce). Tím je dokonale uzavřen bludný kruh hospodářské totality, z něhož není úniku. Tak se to alespoň jeví bezradnému otrokovi, nikoli prohnanému otrokáři, který se před otrokem dokonce může populisticky blýsknout tím, že přes své zákonodárné nohsledy (volené „zástupce lidu“) tento bludný kruh uzákoní. Budou-li příliš zvýšeny ceny, budou poněkud zvýšeny mzdy. Proti tomu neumí oklamáný otrok logicky nic namítnout, ač se nadále cítí být neúnosně okrádán. Amen!...

Na Vaši otázku: „V konečném důsledku tento vývoj povede k čemu?“ pak musíme odpovědět dvojným způsobem:

a/ pro otrokáře se tu skutečně jedná o vývoj v podobě růstu zisku, pro otroka se nejedná o nijaký vývoj, ale o bezvýhodné ztracení v bludném kruhu

b/ v konečném důsledku to povede k sociální katastrofě, tj. k vybití frustrace otroka nesmyslným násilím, po němž bude následovat jiný druh totality (politické nebo kulturní), která nakonec povede rovněž k sociální katastrofě a tak stále dokola (totalita - katastrofa - totalita - katastrofa atd.)

Zatímco bludný kruh „zvyšování cen a mezd“ vždy znovu zinscenují vychytralí otrokáři, bludný kruh „totality a katastrofy“ budou vždy znovu inscenovat bezradní otroci.

Na otázku: „bude to zdražování pokračovat do jakých výšek?“ odpovídáme. Neexistuje reálná mez, kde by se muselo zdražování zastavit. Je to jen otázka přidávání nul (abstraktní hodnoty) na papírových bankovkách a rušení méně hodnotných peněz. Tak byly po tzv. 1. republice (hospodářské totalitě) postupně zrušeny halíře, 3-halíře, 5-halíře, desetníky, dvacetníky, pětadvacetníky, nyní dochází na padesátíky. Až dojde na koruny, bude zavedena jiná měna (Euro), která umožní toto vše znovu opakovat. Po vyčerpaném Euru přijde opět jiná měna atd. atd., stále dokola...

TSO musí vzniknout v dané realitě, podobně jako např. tzv. „LETS-systémy“, které byly relativně úspěšné. Protože však zákonodárná a výkonná moc nebyla v rukou občanů, ale v rukou „zástupců lidu“, byly pod různými záminkami totalitními režimy zrušeny s odvoláním na příslušný paragraf zákona. Jakmile však TSO jednou vznikne, nebude ho možné jen tak zrušit ze zákona, neboť veškerá moc (zákonodárná i výkonná bude v rukou občanů). TSO lze zrušit jen zjevným násilím (zahraniční či jinou intervencí)...

Jak bude TSO postupovat konkrétně např. u energií, uvádíme mj. v odpovědi Noře (velké firmy). Zejména první TSO si vlastní výrobu potravin přirozeně nedá vzít...

2/ Poplatky bank označují všichni, vč. volených „zástupců lidu“ za okrádání klientů. Žádný „zástupce lidu“ však proti okrádání klientů nenavrhl žádné zákonné opatření. Prý nemohou do ekonomiky zasahovat. To je ovšem lež, neboť ekonomika běží podle jejich zákonných ustanovení a nikdo jiný nic uzákonovat nemůže...

Sociální zákony jsou o možnostech. Umožňují-li zločin, má zločinec možnost beztrestně seberealizace v rámci zákona. Umožňují-li zákony okrádání, má zloděj možnost beztrestně krást pod záštitou zákona. Z výnosných zločinů přece není problém zákonodárce uplácat...

V TSO nebude zákonů umožňujících jakékoliv poškozování bližních. Jiné poslání tu zákony politické sféry nemají. A protože peníze jsou jen poukázky na zboží, měly by v principu zaniknout, jakmile je jimi zboží zapláceno. Výroba peněz je však nákladná, takže úkolem bank bude mj. použité peníze shromažďovat a vracet je zpět do oběhu tak, jakoby byly znovu vytisknuty pro znovu vyrobené zboží. Z těchto peněz budou moci banky poskytovat také úvěry. Nejen hodnota peněz podložených prací, ale i hodnota úvěru (peněz nepodložených prací dlužníka) musí být pokryta hodnotou zakoupeného zboží. Jinak by úvěr neměl smysl, neboť by za něj nebylo co koupit. Protože hodnota úvěru není ještě pokryta hodnotou práce dlužníka, musí být pokryta hodnotou práce (vyrobeného zboží) ostatních lidí (musí být tedy součástí ZPP, jako rezerva, - jako přiměřená nadvýroba zboží). Těmto lidem pak dlužník platí odškodné (dnes úroky z úvěru), které tak nemůže být tržbou banky, ale vlastnictvím obce (podobně jako náhrady za pozemky pronajímané podnikatelům). Vlastní tržbou banky je poplatek za konkrétní služby banky. V TSO tedy musí být provozovatel banky (podnikatel) pod přímou kontrolou obce.

Z věci je zřejmé, že nás banky neokrádají o bankovní poplatky, ale o daleko výnosnější úroky z poskytovaných úvěrů, které si nespravedlivě (byť zákonně) přivlastňují (kradou).

V TSO banky nebudou mít nijakou možnost jakkoliv ovlivňovat tzv. inflaci či kurz měny, neboť TSO nic takového neumožňuje. V TSO je kurz měny dán hodnotou ZŽP (nikoli podložen bankovním zlatem atp.).

Svévolná inflace a libovolné kurzy měny atp. jsou nástroje pro uzavírání zlodějských bludných kruhů prohnánymi otrokáři...

3/ To, co je dnes totalitním státem (zmatenina ekonomiky, politiky a kultury), to nemá nijaké právo na existenci, jako vůbec veškerý sociální neřád (chaos) představuje jen sociální rakovinu. Státem nemůže být jen jediný ze tří sociálních článků (ekonomika, politika, či kultura), neboť právě na tom je založena každá ze tří možných totalit (ekonomická, politická či kulturní). Řádným státem tedy nemůže být ani politická obec, či svaz obcí, ale pouze celé TSO (ekonomie - politika - kultura). V tomto řádném (trojčlenně uspořádaném) státě (v TSO) vládne občan, který žije (realizuje se) střídavě ve všech třech jeho sférách (v obci, v rodině a v živnosti)... -zmp-

TSO versus různé problémy (Honza, 21. 05. 2008 18:34)

Ještě se vrátím k minulé diskusi.

1. Mj. píšete, že: Otrokář ho (otroka) však navedl (svým zákonem o stávce), aby zvyšování cen kompenzoval na svém otrokáři (jako zvýšení mzdy), nikoli na prodejci (jako snížení zvýšených cen)...

Naznačujete tím snad, že v TSO by občané (v obci) měli mít nějaké mechanismy, jak držet pod kontrolou ceny prodejců? A to jen ceny „základních životních potřeb“ nebo i dalšího zboží? Jakou formou by toto mohlo probíhat? To by občané měli své nějaké kontrolní či dohlédací orgány? Něco jako nynější Sdružení ochrany spotřebitelů (SOS)? Vlastně by to nebyly dozorčí orgány, ale měly by možnost i přikázat? Jak toto potom dáte do souvislosti s lidskou svobodou?

2. Dále píšete:

Sociální zákony jsou o možnostech. Umožňují-li zločin, má zločinec možnost beztrestné seberealizace v rámci zákona. Umožňují-li zákony okrádání, má zloděj možnost beztrestně krást pod záštitou zákona. Z výnosných zločinů přece není problém zákonodárce uplácet...

Naznačujete, že zákony byly a jsou dělány tak, aby nevyhovovaly občanům? Natolik nedůvěřujete zastupitelům voleným ve volbách? Není to spíše jen otázka výkladu? Určitě mnohou větu či souvětí lze při výkladu vyložit také úplně jinak! Je to spíše problém lidí, ne systému.

Proč vkládáte do TSO takovou naději? Záleží vždy na lidech. Kdyby byli lidé v dnešní době ohleduplní ke druhým, kdyby dokázali nevidět jen sebe, potom by i za současného systému, jak říkáte totalitního, mohlo být docela dobře, nebo ne? Jestliže v TSO budou darebáci, tak stejně rozkradou a vytunelují vše, podobně jako to dělají dnes.

Nebo vkládáte naději do toho, že ten systém sám o sobě je natolik propracovaný, že počítá se slabostmi lidí a eliminuje (či minimalizuje) možnost např. okrádání ostatních spoluobčanů? Že ten systém TSO by byl tak až bych řekl samoléčitelický, že po určitou hranici dokáže vzdorovat negativním jevům, tlaku korupce, snaze o manipulaci a ovládnutí občanů (jako když třeba nyní pár lidí ve vládě prosazuje radar proti 2/3 občanů) atp. Závisí existence TSO na tom, zda v něm budou lidé, kteří by se chtěli jen bezprávně přiživovat na práci druhých, nebo je TSO schopen existovat i za přítomnosti těchto lidí, kteří jsou zcela běžní. nyní. Ale cožpak oni vymřou? Zdá se mi, že současný systém umožňuje využít jej sobecky pro vlastní prospěch bez ohledu na druhé! TSO dokáže patrně ne-li zcela zabrzdit, tak aspoň přibrzdit egoistické asociální jevy u jedinců.

3. Dále píšete: Těmto lidem pak dlužník platí odškodné (dnes úroky z úvěru), které tak nemůže být tržbou banky, ale vlastnictvím obce (podobně jako náhrady za pozemky pronajímané podnikatelům). Vlastní tržbou banky je poplatek za konkrétní služby banky. V TSO tedy musí být provozovatel banky (podnikatel) pod přímou kontrolou obce.

Jakou formou by obec (zastupitelstvo) či občané (kteří? nebo nějaká kontrolní dozorovací skupina nad cenami, úroky?) mohly v bance dělat takovou hloubkovou kontrolu? Nezpůsobili byste tím ještě horší problém – ztrátu bank. tajemství? To by vlastně bylo porušení bankovního tajemství. Vůbec by se musely změnit patřičné zákony a předpisy. Jak byste toto chtěli uzákonit? Jak by měl znít příslušný zákon třeba právě ohledně tohoto problému?

Odpověď Honzovi (TSO versus různé problémy):

1. V TSO jsou ceny ZŽP neměnné, neboť ZŽP jsou zajišťovány ZPP. Kdyby chtěl výrobce zvýšit ceny ZŽP, musel by se s plnoprávními občany dohodnout na prodloužení ZPP. Protože se hodnota ZŽP stane srovnávací mírou ostatních hodnot, nebude zpravidla důvodu ani ke změnám cen ostatního zboží, jako je tomu dnes. Pro kontrolu stability cen ZŽP není třeba nijakého kontrolního orgánu, neboť případnou změnu zaznamená každý občan, který má v rukou veškeré prostředky k zásahu. Jednostranným aktem výrobce či prodejce (jako je tomu dnes) nebude možno ceny ZŽP zvyšovat, neboť by tím výrobce porušil smlouvu s občany. Věc by pak řešil jako způsobenou škodu občanský soud.

Neměnnost cen ZŽP nesouvisí s lidskou svobodou, ale se svobodou občanskou, neboť sociální svobodu nemají všichni lidé, ale jen plnoprávní občané. Sociálně svobodní mohou být výrobci, prodejci či spotřebitelé jen jako plnoprávní občané samosprávních obcí TSO, nikoli jako výrobci, prodejci či spotřebitelé. V ekonomice (v produkci a směně) nesmí vládnout „svoboda“, ale „bratrství“, realizované závaznými dvojstrannými smlouvami, dohodami atp. dvou svobodných stran, tj. plnoprávných občanů, kteří se dohodnou na tom, za jakých podmínek bude kdo produkovat, směňovat a konzumovat ZŽP a ostatní zboží...

2. Minulost i současnost je plná „zplnomocněných zástupců“ (správců, advokátů, politiků, vojevůdců aj. „odborníků“), kteří dříve či později začali své klienty podvádět (okrádat i ovládat). Umožněte komukoliv (příbuzným, vlastním dětem aj.) zplnomocněný přístup ke svému majetku (bankovnímu kontu, nemovitostem aj.) a nebudete se stačit divit, jak s ním naloží bez ohledu na sjednané podmínky. Patrně skončíte jako žebrák vykopnutý na ulici. Svěřená moc je obrovský svod, kterému nepodlehne snad jen jeden z miliardy lidí. Proto si nedělejte iluze, že si někoho takového „zvolíte“. Ne zvolíte, protože nekandiduje! Kandidují jen potenciální „zlatokopové a diktátoři“. Jen v TSO lze jejich svévolné úsilí účinně vetovat.

Dnešní zákony jsou dělány „odborníky“ tak, aby vyhovovaly „odborníkům“, takže jsou doslova zlatým dolem pro advokáty, státní zástupce a soudce, ale také pro zločince, neboť bez nich (bez neustálých sporů s nimi), by jim samotné zákony nic nevynášely. Nutně tedy musí být zákony nevýhodné pro poškozované občany. Proto je v zákonech plno mezer a protimluvů, lze je různě „odborně“ vykládat, je jich nepřehledné množství a neustále se mění (aby se v nich neodborník nevyzval).

Pravíte-li: „určitě mnohou větu či souvětí lze při výkladu vyložit také úplně jinak! Je to spíše problém lidí, ne systému“ pak Vaše slova současně obhajují i obviňují systém. Předmětem soudu přece nemají být zákony (výklady jejich nejednoznačných formulací), ale skutky. Poruší-li např. někdo jednostranně smlouvu, tu musí soudce posoudit, zda tím někomu způsobil škodu či nikoliv (zda je vinen či nevinen). K tomu je mu třeba prostudovat smlouvu a vyslechnout výpovědi sporných stran i jejich svědků. Co s tím má co společného nějaké „zákoné ustanovení“ nějakých „odborníků“, kujících pikle někde v Praze či v jiném jestřábím hnízdě?

Obecně platí: Lze-li nějakou větu či souvětí vykládat různě, je třeba příslušné znění upřesnit tak, aby bylo jednoznačné. To je možné u konkrétních smluv mezi dvěma konkrétními smluvními stranami (tj. pro konkrétní případ), nikoli u nadbytečných obecných „zákonů“ majících zahrnovat všechny případy, k nimž může dojít mezi miliony či miliardami lidí...

Proč vkládáme do TSO takovou naději? Protože TSO ustavuje sociální řád, namísto sociálního chaosu současných totalit...

Pravíte-li, že „záleží vždy na lidech“, pak se musíme ptát: Na kterých lidech záleží? Na všech, nebo jen na některých? V současných totalitách nezáleží na všech, ale jen na několika „mocných zástupcích lidu“. Naopak v TSO trvale záleží na všech plnoprávných občanech, protože jen oni tu mají plnou moc. Jen v TSO se může trvale realizovat lidská ohleduplnost a nesobeckost, aniž tu může bez nápravy škodit opak (neohleduplnost a sobeckost). Co by v současných totalitách byla platná ohleduplnost a nesobeckost lidu, kdyby o všem rozhodovali bezohlední a sobečtí „zástupci“? Jen TSO takovou možnost vylučuje...

Tvrdíte-li: „Jestliže v TSO budou darebáci, tak stejně rozkradou a vytunelují vše, podobně jako to dělají dnes“, pak o TSO neuvažujete jako o TSO, ale jako o současných totalitách. V TSO má přece každý potenciálně poškozovaný občan k dispozici plné právo veta, právo občanského soudu, právní odpovědnost soudce za vynesení rozsudek a plnou výkonnou moc vůči odsouzenému. Jak chcete občany s takovými právy poškodit?

V TSO pro škůdce platí: „Jednou a dost!“

V totalitách pro škůdce platí: „Naděje na kořist je mnohonásobně větší než riziko dopadení, odsouzení a potrestání. Riziko náhrady škody poškozenému je prakticky nulové! Nebudeš-li úspěšný dnes, dostaneš novou příležitost zítra!“ ...

Z uvedeného je zřejmé, že TSO skutečně vyhovuje Vaším slovům: „...systém TSO je sám o sobě natolik propracovaný, že počítá se slabostmi lidí a umožňuje jim eliminovat možnost např. okrádání ostatních spoluobčanů... systém TSO je samoléčitel, neboť umožňuje občanům vzdorovat negativním jevům, tlaku korupce, snaze o manipulaci a ovládnutí občanů atd. atd. Např. radar nemá v TSO naději ani na „zákulisní jednání“ ...

Na Vaši otázku, zda „je TSO schopna existovat i za přítomnosti těchto lidí, kteří jsou zcela běžní?“ jsme odpověděli již Radkovi (konflikty obcí) následovně: „Otázka, zda TSO není jen pro dokonalé občany je téhož rázu, jako otázka, zda šachy nejsou jen pro velmistry. Tak jako úroveň hráčů určuje úroveň hry, tak úroveň občanů určuje úroveň TSO. Ani ta nejnižší úroveň však TSO ani šachy neohrožuje...“

3. Pravidla provozu bank stanovuje v TSO ekonomická sféra. Kontrola banky obcí (resp. svazem obcí) je kontrolou dodržování stanovených pravidel a kontrolou účetnictví, nikoli kontrolou smluv s klienty (jen pokud klient podá žalobu proti bance, kontroluje příslušnou smlouvu občanský soudce). Taková kontrola bank není nic nového, neboť existuje již dnes z pozice „ústřední banky“ (státní či jiné). Pouze pravidla provozu bank jsou dnes jiná než budou v TSO... -zmp-

TSO versus různé problémy II. (Honza, 21. 05. 2008 18:35)

4. Proč považujete centralizaci za zhoubnou a decentralizaci za východisko či za spásu pro společnost? Není snad mnohdy výhodnější vyrábět větší série výrobků pásovou výrobou? Není lepší centrální řízení podniku, armády atp.? Co může nahradit státní policii, která koordinuje akce (např. sledování mezinárodního zločinu atp. v rámci celé Evropy? Jaké struktury by nahradily stát? Snad ony svazy obcí jsou plnohodnotnou náhradou? Jak by obecní svazy koordinovaly organizačně složitější problémy? Jak a kdo by řídil takovou práci v rámci celého kontinentu? Třeba trochu předbímám, ale je tu globální problém oteplování, je tu mezinárodní zločin, jsou tu přírodní katastrofy...

5. Jak by TSO řešila otázku azylové politiky? Co vše by bylo podmínkou pro přijetí azylanta v TSO? Dá se předpokládat, že v TSO (jestli vznikne) bude chtít bydlet řada lidí a to nejen z politických důvodů – z důvodů větší úcty k lidskému životu a respektování důstojnosti člověka, ale asi i z hlediska ekonomických (spravedlivé odměňování za práci, neokrádání spotřebitelů, asi i nižší pracovní doba, pořádek a zdravější životní styl (bude-li energie z domácích zdrojů a potraviny také domácí výroby). Hlavní slovo k udělení občanství bude mít obec, nebo kteří občané?

6. Jak by TSO řešila problém příživnictví, nechození do práce (v TSO tedy neplnění tzv. „základní pracovní povinnosti“) a případně zneužívání výhod TSO? Co se mi líbilo za dřívějšího režimu, že byl pořádek na ulicích! To mi nyní hodně vadí, že se po ulicích poflakují různí bezdomovci, lapkové, zfetované existence atp. Chápu, že někteří se mohli octnout na dně skutečně nešťastnou souhrou náhod a osudu. Ale myslím si, že zde je podhoubí mnohých kriminálních deliktů, drog, přenášení nemocí atp. Jak bude řešit tuto problematiku TSO?

Odpověď Honzovi (TS versus různé problémy II.):

4. Otázku centralizace a decentralizace nelze v souvislosti s TSO rozhodnout vždy stejně ve prospěch centralizace či decentralizace:

A/ decentralizace: již samotná idea TSO je vzhledem k přirozené trojnosti sociálního organismu dána decentralizací této trojnosti (ekonomie, politiky a kultury)

B/ centralizace: jednotlivé články horní trojnosti (ekonomie, politiky a kultury) představují centrální metodiku, pro příslušné články dolní trojnosti (živnost, obec, rodina)

C/ decentralizace: v dolní trojnosti musí vládnout důsledný decentralismus (samospráva živností, obcí i rodin)

D/ centralizace i decentralizace: v jednotlivých organizacích dolní trojnosti (v jednotlivých živnostech, obcích a rodinách) musí vládnout buď řízení centralistické (v živnosti), nebo decentralistické (v obci a v rodině)

Otázku zhoubnosti či nutnosti centralizace a decentralizace je tedy třeba posuzovat v každém případě (ABCD) zvlášť. To Vám dělá jisté potíže podobně jako otázka náhrady státu svazem obcí („*Snad ony svazy obcí jsou plnohodnotnou náhradou?*“). Odpověděli jsme Vám již (zdražování a stát), že „*Státem nemůže být jen jediný ze tří sociálních článků (ekonomika, politika, či kultura), neboť právě na tom je založena každá ze tří možných totalit (ekonomická, politická či kulturní). Řádným státem tedy nemůže být ani politická obec, či svaz obcí, ale pouze celé TSO (ekonomie - politika - kultura).*“

Chaotický stát = jeden ze tří druhů současné totality (ekonomické, politické, kulturní)

Správně uspořádaný (řádný) stát = TSO

Veškeré problémy, vč. těch organizačně složitějších, řeší a budou vždy řešit konkrétní pověření lidé, ať už v rámci současných totalit, či v rámci TSO. V tom není nijakého rozdílu. V TSO však „pověřenci“ pouze navrhnou řešení, neboť nemají nijakou moc (moc má jen plnoprávný občan, nikoli jeho zástupce). V TSO tedy není možné zneužít svěřené funkce ve svůj vlastní prospěch (či prospěch nějaké mafie), na úkor ostatních občanů...

Problémy překračující rámec TSO budou řešeny jako „zahraniční styk“ (záměrně se vyhýbáme totalitnímu pojmu „zahraniční politika“) tím orgánem TSO, kterého se týká. Bude-li chtít např. podnikatel vyvážet či dovážet, tu nebude potřebovat povolení nijakého státního orgánu (TSO), ale bude se kontaktovat přímo s příslušnou zahraniční firmou. Obdobně policie (obce, či svazu obcí) se může kontaktovat se zahraniční policií, Interpolem atp. Příslušné orgány TSO se mohou účastnit mezinárodních jednání o ekologii aj., podle vlastního uvážení (skládají však účty občanům, kteří jejich cesty financují). Zde není třeba žádných specifických opatření, jaká si vymýšlejí jen totality...

5. Otázky azylu jsme řešili již v odpovědi Rostovi (Morava) a Standovi (zobecnění bytů) jako otázku kompetence každého občana, či celé obce:

„*V TSO řeší otázku cizinců (azylu či vyhoštění) občané v samosprávné obci. Pokud žádný plnoprávný občan v obci neposkytne cizinci azyl (dočasný nebo trvalý), potud se cizinec nemůže v obci dočasně nebo trvale usadit. Pouze a jen toto bude opravňovat občany k vyhoštění nežádoucí osoby, pouze a jen takto bude mít každý možnost dostat se do obce. K tomu ovšem nebude zapotřebí nijakých obecních zákonů, neboť přijetí a nepřijetí cizince (hosta) bude plně v soukromé kompetenci svobodné vůle každého plnoprávného občana...*“

„*Obec může zřídit např. obecní ubytovny pro dočasný azyl občanů (zejména mladých), na něž by čerpala prostředky z pronájmů pozemků podnikatelům, nebo by si na tuto investici vypůjčila od občanů (tzv. obecním dluhopisem)...*“

6. Podhoubím asociálnosti (kriminality, drog atp.) se jen zdají být tzv. „sociálně nepřizpůsobiví“ lidé. Ti jsou ve skutečnosti produkty (a tedy také oběťmi) rozvrácených rodin, nerovnosti v obecních vztazích a otrokářského kupčení s tzv. „pracovní silou“, což je trojí podhoubí každé totality a tedy také podhoubí veškeré asociálnosti. Zkrátka, podhoubím asociálních jevů je chaos trojnosti totalitního režimu. Toto chaotické podhoubí v TSO neexistuje. TSO sociální trojnost důsledně vymaňuje z totálního zmatení (decentralizuje ekonomii, politiku a kulturu). Dědictví totalit v podobě asociálních živlů (sociálně nepřizpůsobivých lidí) pak TSO eliminuje v obcích, neudělením občanství (plného občanského práva). Protože takoví jedinci budou moci žít v obcích jen s lidskými právy a pod poručnictvím plnoprávných občanů, časem vymizí (doslova vymřou), neboť TSO další podobné případy produkovat nebude... -zmp-

svoboda, referendum, soudcovství (Nora, 28. 05. 2008 12:32)

Napsali jste, že věta: „svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého“ je definicí teroru!

To snad nemyslíte vážně... Proč teroru? Je tu sice omezení z obou stran (jedné i druhé). Takže to asi není zrovna šťastná definice svobody, to máte pravdu. Spíše je to definice vzájemné tolerance... Ale že by to bylo přímo až definice teroru? Nejde v sociálních vztazích hlavně o toleranci?

Moc se Vám nelíbí ani referendum. Opět máte pravdu jen částečnou: že by vládnoucí moc zmanipulovala otázku či opakovala po chvíli referendum, které dopadlo jinak, než chtěla...

Ale kdyby občané skutečně něco nechtěli, tak by opět udělali třeba další referendum a tím by zvrátili to předchozí!

Zde je spíše vhodná otázka, po jak dlouhé době by se mohlo opět přistoupit k řešení nějaké otázky?

Po roce či dvou? Nebo až po nějaké informační kampani? A kdo např. nahradí ztráty vzniklé tím, že se třeba rok pracovalo po linii dle výsledku jednoho referenda a třeba rok na to se pojede po linii jiného.

A ještě mám jednu otázku k moci soudní: V TSO mají možnost být soudcové všichni občané? To to může taky „pěkně“ vypadat! Když se někdo rozhodne soudit, tu by měl mít odpovědnost! Co když ji nebude mít nějaký soudce? Někaký tzv. bílý kůň. Udělá rozhodnutí, kterým třeba nespravedlivě obohatí jednu stranu a ta mu pak dá za bukem nějakou odměnu! Jako je tomu nyní, když lidé kteří odešli z vlády dostávají jakoby náhodou milionové zakázky, akcie atp., však to vidíme kolem sebe, nechci jmenovat toho chlapce, který takto podezřele vydělal miliony!

Proč by tomu v TSO nemohlo být podobně? Co bude tím klíčovým místem? V čem je takový hlavní rozdíl? Sice tam máte pojistku, že by mohl být napaden i výrok soudce! Ale jak by to prakticky vypadalo?

Každý občan by mohl napadnout výrok soudce, který se mu nezdá?

A je to napadení výroku soudce také nějakým případným poškozením dobrého jména soudce?

Aby pak člověk (který není účasten soudního sporu!), kterému se však nezdá nějaký výrok nebyl popotahován za to, že se mu nelíbí rozhodnutí o vině či nevině nějakého soudce!

Může pak třeba takto osočený soudce (ukáže-li se, že neprávem) požadovat odškodnění za újmu – za poškození dobrého jména? Nebo napadená výroku soudce nenese riziko pro stěžovatele? Jestli totiž ano, kde by se potom zastavil kolotoč vzájemného dávání se k soudu, protože se jedné či druhé straně nezdá výrok soudu! Děkuji.

Odpověď Noře (svoboda, referendum, soudcovství):

Idea tolerance je lidem všeobecně známá a přece ve světě převládá intolerance. Chceme-li, aby v sociálních vztazích vládla tolerance, pak k tomu pouhá idea nestačí. K tomu je třeba zavést taková sociální pravidla hry, která intoleranci oproti toleranci znevýhodní.

Dejme tomu, že můj soused by to měl do práce podstatně blíž, kdyby mohl chodit přes moji zahradu. Tu mu mohu říci dvojí:

A/ tvoje možnost volného pohybu (tvoje zahrada) končí tam, kde začíná moje možnost volného pohybu (moje zahrada)

B/ je to sice moje zahrada, z mé možnosti volného pohybu však neubude, zkrátíš-li si přes ní cestu

Z věci (AB) je zřejmé, že Robespierův výrok: „*svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého*“ nedefinuje vzájemnou toleranci (B), jak se domníváte, ale intoleranci (A). Tuto ideu intolerance (A) vydává Robespierre za ideu svobody. Svobody dychtivým lidem tím vlastně říká: Čím více chceš mít svobody (čím větší chceš mít zahradu), tím méně svobody (tím menší zahrady) musí mít ostatní. Tzn., že svojí svobodou musíš omezovat svobodu druhých. A protože omezovaná svoboda je nesvoboda, Robespierre vlastně říká: Svoboda jednoho je závislá na nesvobodě druhého! Není-liž to vpravdě definice vzájemného teroru, který, ne náhodou, vládl v Paříži právě za Robespiera?

Všimněme si také, že intolerance (A) je chráněna zákonem, zatímco tolerance (B) vyžaduje, abychom se svých zákonných práv vzdali (obětovali je bližním). Tím je dáno, že uzákonit nelze toleranci, ale jen intoleranci!

Domníváme se tedy, že v případě Robespierova výroku máme pravdu plnou, nikoli jen částečnou. Proto se také osmělujeme k malému varování: Pozor! To nejzhorbnější je nám zpravidla podsouváno nenápadně, pod lákavými hesly (o svobodě aj.)... Jak je tomu v případě referenda?

Vypsání referendum může jen vládní moc, nikoli občané. Také zvrátit nepříznivý výsledek zmanipulovaného referenda (např. vypsáním nového) může jen vládní moc, nikoli občané, kteří se své moci vzdali (volbami) ve prospěch vládní moci. Na Vaši otázku: „*po jak dlouhé době by se mohlo opět přistoupit k řešení nějaké otázky?*“ je tedy jediná odpověď: To záleží výhradně na tom, jak to vyhovuje vládní moci! Jiná odpověď je tu nereálná a tudíž bezpředmětná.

Také informační kampaň je plně v rukou vládní moci (vč. tzv. „nezávislých médií“).

Kdo nahradí náklady na zcela zbytečná (formální) referenda? To jediné zůstalo voličům (daňovým poplatníkům), to jediné si vládní moc na sebe delegovat nedala...

Kupodivu, na základě špatných zkušeností (nezodpovědností, nespravedlností, korupcí atp.) se současným („*Jako je tomu nyní*“) institucionálním soudnictvím, projevujete nedůvěru („*To to může taky „pěkně“ vypadat!*“) nikoli institucionálnímu soudu totalit, ale občanskému soudu TSO (moci soudní v rukou každého občana). Co Vám na to říci?

Mohli bychom operovat s tím, že horší než dnes by to v TSO nemohlo být. My však tvrdíme, že občanský soud veškeré současné justiční neřády vymýtí. Proč by dnešní soudce (akademický „odborník“) nezneužíval svého postavení k vlastnímu prospěchu, když za své rozsudky není nikomu právně odpovědný (když je zcela nezávislý)? Proč by se měl ohlížet na spravedlnost, či na zákon, je-li pro něho výhodnější neohlížet se na nic?

V TSO je občanský soudce za svůj rozsudek právně zodpovědný jinému občanskému soudci. Nic víc, pro spravedlnost soudu udělat nelze! To není pouhá „pojistka“, to je sama záruka nezneužitelnosti.

Jak by to vypadalo v praxi, uvádíme v našem Programovém prohlášení TSO, které jste pochopila v podstatě správně. Každý je za své jednání odpovědný. Nejen soudce, ale i žalobce a obhájce. Každý musí nahradit škodu, kterou někomu způsobil. To je základní princip TSO. Vaše otázka: „*kde by se potom zastavil kolotoč vzájemného dávání se k soudu, protože se jedné či druhé straně nezdá výrok soudu!*“ opět staví na neblahých zkušenostech se současným totalitním soudnictvím, v němž zpravidla nikdo (ani odsouzený) poškozenému škodu nehradí. Soudit se pořád dokola je výsadou bohatých, kteří si mohou zaplatit drahé advokáty a soudy. Je to vlastně využívání justice (justiční kverulance) k terorizování chudých bohatými. Něco takového v TSO není možné, neboť tu kverulant a úplatný soudce neriskuje pouze náhradu škody, ale i své občanství (tj. sociální svobodu)... -zmp-

poplatky versus ZPP (Honza, 24. 05. 2008 20:10)

Vážení, nezapomněli jste na to nejlepší řešení, využívající schopnosti trhu? Samoregulační schopnosti trhu jsou prokazatelné. Bratrství je takový hezký sen, ale jak jej chcete převést do praxe?

Jak jsou v podnikání peníze či majetek, tak se o to mezi sebou poperou i sourozenci. V čem bratrství spočívá?, ve vzájemné pomoci, že nebudu chtít třeba vysokou odměnu za práci? Jak by vzájemné smlouvy zajistili bratrství?

Co je Vám na trhu nepřijatelné? Třeba konkurence na trhu vědomostí a zdravotnictví umožní existenci jen těm kvalitnějším školám či pracovištím.

Co říkáte na zavedení školného již od základní školy stejně jako na zavedení regulačních poplatků ve zdravotnictví (v TSO jsou poplatky součástí ZPP)? Snížilo by to na únosnou míru množství žáků (stejně jako pacientů). Znalosti jsou tržní atribut jako každý jiný a kdo je chce využívat pro svůj osobní život, ať za jejich získání hezky zaplatí. Konečně by zmizel snad poslední komunistický přežitek - tzv. bezplatné školství, bezplatné zdravotnictví...

Myslím, že by se tím vyřešila spousta problémů a ušetřilo mnoho našich peněz, které by bylo možné využít lépe. Kolik peněz by se dávalo na školství a zdravotnictví v TSO? Máte konkrétní procentuální představu, jaké by měly být platby (nebo jaká by měla být ZPP, ze které by bylo školství a zdravotnictví placeno)?

Odpověď Honzovi (poplatky versus ZPP):

Je-li pravdou, jak pravíte, že „*samoregulační schopnosti trhu jsou prokazatelné*“, pak se musíme ptát, v čem spatřujete tu „samoregulaci“? V nepřetržitém růstu cen? V současné potravinové krizi, kvůli níž se prý zdvojnásobí počet hladovějících ve světě? To, co nazýváte „samoregulace“ není než libovůle těch, kteří příslušné trhy ovládají...

Jak chceme uvést do praxe „*hezký sen bratrství*“? Tak zaprvé, bratrství není sen, ale v praxi již dávno existuje. Nemáte-li rodného bratra ani sestru Vy, zajisté jste si všiml, že je mají jiní. Toto bratrství je také zcela reálnou (praktickou) zákonitostí ekonomie, které nechceme do ekonomie zavádět (v rámci TSO), ale

keré chceme jen očistit od současné kontaminace rovností (politikou) a svobodou (kulturou), jež do ekonomiky nepatří...

Pokud se sourozenci poperou o majetek, pak to není problém ekonomického bratrství, ale problém politické rovnosti (právní problém), který řeší občanský soud. V TSO není ekonomika zmatena s politikou a kulturou (bratrství s rovností a volností), jak je tomu v kterékoliv současné totalitě. V TSO je jedno od druhého přísně odděleno (viz Programové prohlášení TSO).

Bratrství (ekonomie) nespočívá ve vzájemné pomoci, ale ve vzájemné spolupráci...

Bratrství nespočívá na odměně za práci (na mzdě), ale na spravedlivém podílu ze společného výnosu...

Vzájemné smlouvy nezajišťují bratrství (ekonomii), ale rovnost (politikou)...

Na trhu je nám nepřijatelné vydírání (zejména v případě ZŽP) a kupčení s lidmi (resp. s tzv. pracovní silou, s vědomostmi, s lidským zdravím atp.) jakoby to bylo zboží...

Vámi použitý pojem „*konkurence na trhu vědomostí a zdravotnictví*“ je vlastní totalitám a otrokářům.

Zatímco „trh“ je záležitostí ekonomie (bratrství), vědomostí a zdravotnictví je záležitostí kultury (svobody). Aby bylo obojí (vědomostí i zdravotnictví) přístupné všem stejně, o to pečuje politika (rovnost) stanovením tzv. ZŽP a ZPP. Tzn., že vědomostí a zdravotnictví (stejně jako ZŽP a ZPP) na trh (do ekonomiky) nepatří! Na trh patří pouze a jen zboží (resp. služby), jímž nelze spotřebitele vydírat (jež není ZŽP)...

V TSO je základní školství i zdravotnictví financováno ze ZPP. Žádné jiné poplatky pak již nejsou přípustné. Míru ZPP nelze stanovit obecně, neboť každá obec může mít jiný rozsah ZŽP i jinou produktivitu ZPP. O tom přece nerozhodujeme my, ale příslušní občané v obci...

Váš názor, že je třeba „*snížit na únosnou míru množství žáků, stejně jako pacientů*“ se nám jeví hrůzostrašně. Má být snad žáků méně než dětí a pacientů méně než nemocných?...

Vaše tvrzení, že „*znalosti jsou tržní atribut jako každý jiný*“ opakuje již zmíněné matení ekonomie s kulturou...

Bezplatné školství a bezplatné zdravotnictví není komunistický přežitek, jak se domníváte, neboť ani za reálného socialismu nebylo nic zadarmo. Všichni museli platit daně, zdravotní a důchodové pojištění, nájemné, inkaso atp...

Zavádění poplatků ve zdravotnictví a ve školství, je vydíráním dvojí platby. Platit smí jen jedno (daně, či pojištění) nebo druhé (přímý poplatek), nikoli obojí...

Zavádění poplatků ve zdravotnictví je prý nutné, kvůli zneužívání domněle bezplatné zdravotní péče. Zneužívání tu skutečně je. Míra zavinění ze strany pacientů je tu však bezvýznamná. Hlavní příčinou je hmotná zainteresovanost lékařů na množství zdravotnických výkonů a také na „černé marži“ (od dodavatele) za předepsaný lék. Obojí bylo zavedeno po listopadu 1989. Jinými slovy, čím víc má lékař pacientů, tím větší má příjmy. To je ovšem zainteresovanost kontraproduktivní a zdravotní pojištění tento nesmysl není s to trvale financovat. Všimněme si, že se tím z lékařů stali podnikatelé! Pacient je pro ně surovinou, kterou potřebují ke své hospodářské produkci. Doktoři tedy již neuvažují zdravotnický, ale ekonomický! Kdyby lidé byli zdraví, doktoři by ekonomicky zkrachovali. Proto lidé nesmějí být zdraví. Tak to dopadá se vším, co se stane předmětem trhu...

Protože současná totalita (tzv. liberální demokracie) učinila předmětem trhu nejen zdravotnictví, ale i školství, jsou školy hmotně zainteresovány na výrobě informací, kterou chtějí (jako správní hospodáři) neustále rozšiřovat. Tak školský trh nabízí nové a nové informace, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou lidem prakticky užitečné, či nedej bože pravdivé. Žák se stává pro učitele rovněž surovinou, kterou potřebuje ke své hospodářské produkci. Proto je třeba lidi masově ohlupovat a k tomu účelu budovat stále nové a nové střední i vysoké školy, které jsou výnosnější než školy základní...

Jako je pro pedagogické podnikatele výnosnější vyšší školství, tak jsou pro zdravotnické podnikatele výnosnější „závažnější a dlouhodobé nemoci“ (rakoviny, HIV atp.). Tzn., že o pacienty s banálním onemocněním přestávají doktoři stát. Zavedením přímých poplatků je také ze svých ordinací vystrnadili...

V TSO bude zdravotnictví i školství od trhu přirozeně odloučeno!...

Vedle uvedeného zneužívání zdravotnictví a školství (kupčení s ním), je na volném trhu zneužívána i sama ekonomie, výrobou nepotřebného zboží, jehož produkce pouze drancuje přírodu (suroviny). Prodejnost nepotřebného zboží je zajišťována buď tím, že je spotřebiteli vnučováno s potřebným zbožím (např. jeho

nadměrným, nesmyslným a drahým balením, jež pak zatěžuje ekologii jako odpad), nebo je mu jeho potřeba sugerována klamavou reklamou...

Přirozeně, že TSO učiní ráznou přítrž veškerému zneužívání kultury, politiky či ekonomie! -zmp-

jak ověřit správnost soudního rozhodnutí (Nora, 03. 06. 2008 17:07)

Děkuji za odpověď. Ale ještě bych se vrátila k minulé diskusi. Připusťme, že by kverulantství nebylo, ale přesto by se někomu výrok soudce nezdál a troufl by si tento výrok - soud zpochybnit. Je napadení výroku soudce poškozením dobrého jména soudce?... Může osočený soudce (prokáže-li nevinu) požadovat odškodnění za újmu - za poškození dobrého jména? Hrozí žalujícímu ztráta občanských svobod? On si přece jen nebyl jistý výrokem soudu... pro každý případ to chtěl jen ověřit. Lze to bez ztráty svobod v TSO?

Ještě jsem se známými řešila karikatury proroka muslimů. Jaký je Váš názor? Budu hovořit obecně: Je ještě svoboda projevu to, že budu zesměšňovat hodnoty, v které někdo věří a uznává je? Nebo je to urážka věřících obecně, protože někdo hrubě porušil jejich pravidla a potupil náboženské hodnoty věřících? Nejde tady jen o muslimy, ale i o židy, o křesťany a jiné. Jaký je rozdíl mezi tím, že jen si dělám z něčeho (z někoho legraci), tím že někoho zesměšňuji a tím, že někoho urážím?

A jak toto dát do souvislosti se svobodou projevu? Čeho se může svoboda projevu ještě týkat a čeho už ne? A je to vůbec svoboda, jestliže je omezená? Kde tedy může člověk opravdu vyžít svobodu bez obav či správně? Jsou to velmi jemné hranice. Jak to rozlišit?

Odpověď Noře (jak ověřit správnost soudu):

Napadení (zpochybnění, ověřování atp.) soudního rozhodnutí je totéž jako napadení úsudku (mínění, názoru, přesvědčení atp.) druhé osoby. Jde jen o to, činit tak kultivovaně, nikoli hulvátsky, urážlivě atp. Namísto používaného právního pojmu „napadení“ je proto vhodnější (méně útočný) pojem „zpochybnění“. Zpochybnit soud (úsudek) lze trojím způsobem:

A/ argumentací, tj. dokazováním nesprávnosti (nespravedlnosti) příslušného úsudku (soudního rozhodnutí)

B/ bez argumentace, hanobením příslušného úsudku (např. „to je nesmysl!“)

C/ bez argumentace, hanobením osoby soudce (např. „on je nekompetentní!“)

V případech „BC“ jde o zlovolné poškozování dobrého jména soudce. Příklad „A“ je však zcela v pořádku, přestože i zde může být dobré jméno soudce poškozeno (oprávněně), zejména pokud na svém prokazatelně nesprávném soudu umíněně trvá. Soudce ovšem může správnost svého soudu obhájit týmž trojím způsobem (ABC). Všechny tři varianty (ABC) se mj. vyskytly nebo vyskytují také v diskusích na naší webové stránce. Čím více se budou diskutující blížit variantě „A“, tím lépe pro všechny zúčastněné...

Bez možnosti zpochybnit úsudek by se lidé nikdy nevymanili z omylů. Zpochybňování a obhajování úsudků (dle A) je podstatou veškerého smysluplného dialogu...

Karikování (zesměšňování) víry (přesvědčení, úsudku atp.), posvátných obřadů, symbolů, proroků atp., spadá do oboru hulvátského (urážlivého) zpochybňování úsudku dle varianty „BC“, a jedná se tedy evidentně o zlovolné poškozování...

Mezi zesměšňováním a urážením není žádný rozdíl. Motivem je zde vždy snaha povyšovat se nad druhé (zesměšňované). Nemůže-li blb nad jiné vyniknout, může je alespoň ponižovat (poškozovat) a tím si vytvořit iluzi, že je převyšuje...

Vedle zlovolného zesměšňování (urážení) existuje také laskavý humor, jehož předmětem může být i prorok Mohamed, aniž by tím mohli být Muslimové jakkoliv uráženi. K laskavému humoru je však zapotřebí nejen vtipu, ale také ohleduplnosti inteligence. Vámi zmíněné karikatury nejsou laskavé, ale zlovolné a hulvátské (primitivní, neinteligentní, urážlivé)...

Otázka svobody projevu je otázkou vnější svobody samé. Lidé se většinou domnívají, že být zevně svobodný znamená dělat si (mluvit) co chci, bez jakéhokoliv omezení. Jenže, děláme-li si neomezeně, co chceme, dříve či později narazíme na souseda, který si chce rovněž dělat neomezeně, co chce. Takto pojímaná vnější (sociální) svoboda tedy vede nutně ke kolizím, znemožňujícím nekonfliktní soužití, nekonfliktní sociální společenství.

Zkrátka, dělat si neomezeně, co chci, není vnější svobodou, ale naopak omezováním vnější svobody (vzájemným)!

Dělat si neomezeně, co chci, je iluzí vnější svobody, která je ve skutečnosti omezováním vnější svobody (konkurencí svobody, vedoucí ke vzájemnému omezování, útlaku, terorizování, ponižování atp.). Můžeme tedy konstatovat:

Omezování vnější svobody není vnější svoboda, ale zvlůle, či libovůle = možnost dělat si neomezeně, co chceme

Tím je nastolena otázka: Jaký je rozdíl mezi vnější (sociální) svobodou a zvlůlí (resp. libovůlí)?

Jisté je, že pravá vnější svoboda (na rozdíl od zvlůle a libovůle) vnější svobodu neomezuje, nekonkuruje svobodě jiných, jak tvrdí Robespierre („*svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého*“). Jen v jednom má Robespiera pravdu: Vnější svoboda je omezená! Otázkou ovšem je: Čím může být vnější svoboda omezená (vymezená, ohraničená)?

Víme již, že pokud je omezovaná vnější svobodou druhých, pak ve skutečnosti není omezovaná svobodou druhých, ale jejich zvlůlí či libovůlí.

Libovůle a zvlůle = neomezená (nekonečná) a omezující vnější volnost

Vnější svoboda = omezená (konečná) a neomezující vnější volnost

Aporie Zénóna z Eleje mj. nadevší pochybnost dokazují (tzv. negativním důkazem), že „nekonečné“ není reálné. Má-li být tedy svoboda reálná, musí být konečná (ohraničená, omezená), nikoli nekonečná (neohraničená, neomezená). Možností reálné svobody je tak jednoznačně vymezená volnost (světlost nitra) konečného prostoru. V případě vnější (sociální) svobody je tato konečná prostorová volnost vymezena TSO, konkrétně pravidly jeho politické sféry (rovnosti) a právem veta v samosprávních obcích. Pravidla TSO však přímo nevymezují vnější sociální svobodu, ale usilují pouze o to, aby v TSO nebyl nikdo poškozován (fyzicky, morálně ani mravně). To proto, že reálnou sociální svobodu (její neomezování) nelze zaručit nijakými zákony či pravidly. Lze ji chránit pouze nepřímou, pravidly, která v případě poškození, zaručují neprodlenou náhradu způsobené škody. I přes neprodleně zaručenou náhradu škody by však příliš časté (resp. neustálé) poškozování fakticky vnější svobodu neumožňovalo. Proto vnější (sociální) svoboda není v TSO přístupná nezpůsobitelným (nedospělým, hulvátům, dravcům, recidivistům atp.). Teprve za těchto podmínek má pro vnější svobodu neprodlená náhrada škody smysl, ač sama (náhrada škody) vnější svobodu nepředstavuje, ani ji nijak nevymezuje a tedy neodpovídá na výše položenou otázku: Čím může být vnější svoboda omezená (vymezená, ohraničená)?

Nutnost neprodleně nahradit způsobenou škodu podněcuje k ohleduplnosti:

Vnější (sociální) svoboda musí být omezena (ohraničena) vlastní vnitřní svobodou (svobodomyšlností), vlastní svobodnou vůlí, projevující se zevně jako vlastní ohleduplnost, nikoli iluzí cizí sociální svobody (cizí zvlůlí, či libovůlí)!

Hranice vnější sociální svobody je tedy duševně-duchovní (materialistickým světovým názorem nevymezitelná). Jako taková je tak jemná, že ji lze snadno překročit. Stane-li se tak nechtěně, koriguje toto nedopatření náhrada škody. Stane-li se tak úmyslně, koriguje tuto zvlůlí (resp. libovůlí) nejen náhrada škody, ale také ztráta občanských práv (vnější svobody).

Zkrátka, vnější svoboda je jen pro vnitřně svobodné (svobodomyšlné, tj. mj. schopné ohleduplnosti)!...

-zmp-

zákonodárné sbory (Kritik, 04. 06. 2008 10:24)

Dobrý den, píšete o horní trojčlennosti tvořené třemi zákonodárnými sbory. Mám dojem, že tato formulace je až odstrašující právě dnes, kdy už jeden zákonodárný je plný darmožroutů a zastupitelů, kteří nezastupují voliče! Dnes budí hrůzu už jeden parlament a Vy chcete dokonce tři! Neodsuzujete tím TSO a priori k nepřijatelnosti? Mnoho lidí odmítá parlament jeden. Natož tři! TSO nabízí jinou alternativu ke dnešnímu stavu, kdy není z koho volit. I kdyby člověk chtěl, tak prostě nenajde nikoho, komu by tam nahoře mohl věřit a zvolit si ho.

Navrhujete-li, aby TSO dala občanům veškeré pravomoci, pak bych se chtěl zeptat, jak řešit to, aby si občané bezhlavě třeba nerozhodli, že bude chléb za korunu, litr mléka za dvě, brambory za padesátník... atp. Občané si odhlasují vše, co jim bude vyhovovat, ale bude to nereálné (třeba nízké ceny potravin atp.) a

celý systém se zhroutí! Náklady budou vyšší než příjmy. Ne všichni přeci rozumí ekonomice, ale budou-li všichni mluvit do všeho, pak může taková obec se systémem TSO zkrachovat!

S lítostí k pousmání: Víte, jak se pozná slušný člověk? Ne? Je bitý za každého režimu!

Odpověď Kritikovi (zákonodárné sbory):

Pojem „tři zákonodárné sbory“ není nejlepší. Byl použit proto, aby si lidé mohli udělat zhruba představu, čím se horní trojnost bude asi zabývat. Na pojmu však nesejde. Napadne-li někoho lepší výraz, rádi ho použijeme. Pojmy „zákon“ a „zákonodárce“ jsou v tom ovšem nevině. Byly jen zprofanovány totalitními režimy podobně, jako byl komunisty zprofanován jinak krásný pojem „soudruh“ (přítel)...

V případě TSO je si třeba všimnout (viz Programové prohlášení TSO), že ve třech „zákonodárných“ sborech nejsou „zástupci lidu“, kteří zastupují své voliče při rozhodování tak že jim vládou, ale pouze jacísi „vyslanci“, kteří jsou svými voliči (občany) pověřováni vždy jen k vykonání konkrétního „zákonodárného“ úkonu, takže svého pověření nemohou nijak mocensky zneužít. Pokud by příslušný úkon nevykonali řádně (podle pověření), bude neplatný a občané vyšlou jiného „vyslance“. Neřádného „vyslance“ pak postaví před občanský soud...

Vaše obava, že plnoprávní a plnomocní občané si odhlasují vše, co jim bude vyhovovat, je dána desorientací následkem totalitní propagandy, skandalizující jako „populismus“ to, co občanům vyhovuje a chválí jako tzv. „nepopulární opatření“ to, co občanům nevyhovuje. Jenže, jak pravíte, mnoho lidí odmítá parlament. Proč asi? Právě proto, že hlasuje pro (uzákoňuje) to, co občanům nevyhovuje! TSO je tu naopak od toho, aby se vždy odhlasovalo jen to, co občanům vyhovuje...

Vaše obavy, že občanům bude vyhovovat něco katastrofického, jsou rovněž dány desorientací následkem totalitní propagandy. Přece nevěříte, že jako řadový občan žádáte nereálné a jakmile Vás spoluobčané zvolí za svého „zástupce“, v tu ránu (čáry máry fuk) budete žádat jen reálné. Občané v TSO se přirozeně mohou mýlit stejně, jako „zástupci lidu“ v totalitách. V TSO však doplatí jen na své vlastní omyly (takže se z nich mohou poučit), zatímco v totalitách doplácí na cizí omyly. „Zástupci lidu“ ovšem na své totalitní omyly nedoplácí, ale naopak za ně dostávají tučné „odškodné“ (takže se z nich nemohou poučit). Tzn., že v TSO se občané mohou dopouštět chyb jen omylem, zatímco v totalitách se „zástupci lidu“ mohou dopouštět „chyb“ i záměrně...

V případech které uvádíte (nízké ceny potravin) se ovšem občané (v TSO) mýlit nemohou. V TSO jsou nezbytné potraviny součástí ZŽP, které (viz Programové prohlášení TSO) nejsou dostupné za abstraktní protihodnotu v podobě peněz (které si „někdo“ může libovolně tisknout), ale za reálnou protihodnotu v podobě ZPP (kterou si nikdo nemůže stanovit libovolně). V daném případě je tomu v TSO jako u zahrádkářů. Pokud nepracují (ZPP), potud nic nesklidí (ZŽP). Pokud chtějí sklízet (ZŽP) potud musí pracovat (ZPP). V TSO tedy záleží jen na realitě samé, nikoli na libovolném hlasování, ani na libovolném tisku bankovek...

Na základě uvedeného pak můžeme na Vaši námitku: „*ne všichni přeci rozumí ekonomice*“ odpovědět:

Téměř žádný zahrádkář nerozumí ekonomice a přece z vlastní viny nikdy nekrachuje. Naproti tomu „odborní ekonomové“ (ať už jako „zástupci lidu“, či jako jejich „poradci“) již způsobili (a ještě způsobil) nejednu sociální katastrofu (hospodářskou krizi, státní bankrot, hladomor, válku aj. „odborností“)...

Vaše anekdota („*slušný člověk je pronásledován za každého režimu*“) není zcela přesná:

Slušný člověk je pronásledován za každého totalitního režimu (v TSO nijaké pronásledování není možné trvale, ani bez náhrady škody). TSO je totiž jen pro slušné lidi. Neslušní jsou v TSO nesvobodní... -zmp-

záměrné bránění vzniku (Kritik, 06. 06. 2008 08:28)

Ještě mne napadlo, že při vzniku systému TSO může působit skupina, která naoko bude dělat pro vznik TSO, ale ve skutečnosti bude chtít záměrně zevnitř takovou obec či systém rozložit. Může chtít právě udělat nějaké systémové změny, které by však v důsledku přivedly TSO ke krachu nebo do problémů, které by odradily ostatní lidi od TSO. Ale takových míst, kde může TSO narazit je asi spousta a to i bez záměrného rozvracení. Je to totiž neznámý systém, jeho zaběhnutí a vychytání nedostatků může trvat dlouho. A i ta doba pilování systému může znechutit řadu občanů a budou se chtít vrátit k původnímu kapitalismu anebo socialismu. Ne každý je vytrvalý.

Odpověď Kritikovi (záměrné bránění vzniku):

Totalitní režimy, využívající přirozenosti lidského egoismu, vychovávají nadbytek duší otrockých, nevěrných, zlomyslných, nezodpovědných, úplatných atp. Ty pak neváhají využít k rozvratu všeho, co by je mohlo ohrozit. Jako si v životě musíme dávat pozor, s kým se stýkáme, tak si také musíme dávat pozor, s kým chceme zakládat TSO, a komu, po založení TSO, svěříme plnoprávní občanství. Chyby, jichž se dopustíme bez záludnosti, nemohou TSO ohrozit. Jakmile je však TSO jednou ustaveno, nelze ho zevnitř snadno rozvrátit, neboť je spolehlivě chráněno právem veta.

Protože jsou lidé v TSO svobodní, nelze jednotlivcům bránit v odpadnutí k některé z totalit, kam budou lákáni např. možností sociálního ovládnutí či vykořisťování jiných. Protože vedle TSO budou nadále existovat i totality, budou moci lidé přecházet z jednoho systému do druhého. Tak se bude postupně oddělovat „zrno od plev“. Vlivem vynalézavosti svobodného zrna však TSO nečeká jen vychytávání nedostatků, ale také dynamický vývoj k vyšší dokonalosti sociálního systému (TSO), svobodných lidí v něm, industrializace atp. Naproti tomu úpadkový vývoj (smýšlení) v totalitách se bude postupně projevovat nejen v podobě sociálních katastrof, ale až do lidských těl (tento proces genetické degenerace už započal). Z hlediska karmy bude lépe nesvobodnému (pod poručníkem) v TSO než nejúspěšnějšímu v totalitě... -zmp-

ohleduplnost, láska (Rostá, 09. 06. 2008 08:31)

Docela mne překvapila Vaše odpověď. A to ve dvou rovinách: 1. zákonodárné 2. duchovní

Píšete: „...reálnou sociální svobodu (její neomezování) nelze zaručit nijakými zákony či pravidly. Lze ji chránit pouze nepřímo, pravidly, která v případě poškození, zaručují neprodlenou náhradu způsobené škody...“

Až nyní jsem postřehl, že v Programovém prohlášení není nijak zaručena svoboda člověka!

Přes výše uvedené se ptám: Není to přesto chyba? Svobodu obecně zmiňujete jako požadavek v I. Části bod D. Ale nedefinujete ji a ani nijak dál ji neřešíte!

Také uvádíte v horní trojčlennosti v pracovní náplni kulturní sféry... že bude „výchova ke svobodě“. Ale neříkáte, v čem spočívá výchova ke svobodě! V TSO svobodu negarantujete. To mi nyní připadá jako velmi problematické! Žijeme v době, kdy se slovo-pojem: „lidské svobody“ skloňují ve všech pádech a všude je všichni garantují.

Jestliže se TSO dotýká lidské svobody jen okrajově, mohl by to pro řadu lidí být problém.

Jestliže jde v Programového prohlášení o vizi nového sociálního systému, tak mi tam chybí určitá legislativa.

Vím, že píšete, že zákonů bude minimum (náhrada způsobené škody, právo veta občana v obci...)

Ale i těch pár základních mi tam chybí jaksi uspořádané v nějakém BODU XY jako třeba - Legislativa.

Dále píšete, že: „...Nutnost neprodleně nahradit způsobenou škodu podněcuje k ohleduplnosti: Vnější (sociální) svoboda musí být omezena (ohraňována) vlastní vnitřní svobodou (svobodomyšlností), vlastní svobodnou vůlí, projevující se zevně jako vlastní ohleduplnost, nikoli iluzí cizí sociální svobody (cizí z vůlí, či libovůlí)! Hranice vnější sociální svobody je tedy duševně-duchovní (materialistickým světovým názorem nevymezitelná)... vnější svoboda je jen pro vnitřně svobodné (svobodomyšlné, tj. mj. schopné ohleduplnosti)!...“

Tímto se dotýkáte duchovních věcí a tak mi nahráváte, proto se ptám: Kde máte lásku? Což může být nějaký spravedlivý a pravdivý sociální model bez lásky? Láska je duchovní hodnota. Stejně jako svoboda. Jak souvisí svoboda a láska? Kde ve Vašem systému TSO je láska?

Nebo je tomu obdobně jako se svobodou (kdy TSO je hodně o svobodě, ale nezdůrazňujete ji): míníte tím lásku, ale nepadne o ní ani slovo?

Tak to by byla chyba! Opět si nyní uvědomuji, že v Programovém prohlášení není ani jediné slovo „láska“! Zmiňujete náhradu škody, ohleduplnost..., píšete o rovině duševně-duchovní...ale o lásce nic. Myslím si, že máte-li v sobě lásku, tak nepotřebujete zákony. Milujete. Láska je pohnutkou jednání a to i bez zákonů. Co vy míníte tím: hranice vnější svobody je duševně-duchovní (míníte tím lásku?)... nevymezitelná materialistickým názorem. Láska se vymyká materialismu. Ano? Tak je to míněno?

Na druhé straně zde ale je rozpor: Byť je láska duševně-duchovní jev, ale je-li láska součástí tohoto světa, musí být přeci nějak vymezitelná či uchopitelná mat. názorem z tohoto světa. Mínilme-li tady Vy i já to stejné – lásku: Proč ji nelze vymezit mat. názorem?

Odpověď Rostovi (ohleduplnost, láska):

Jak správně říkáte „slovo-pojem: „lidské svobody“ skloňují všude ve všech pádech a všichni ji garantují“, nikde však reálné svobody není. Lidé, kteří přesto věří že jsou svobodní, jsou buď svévolní nebo prostě naletěli svévolníkům, kteří jim namluvili Robespierovské, Engelsovské či jiné pseudo-definice svobody, vedoucí k rezignaci na svobodu, ve prospěch nesvobody.

V odpovědi Radkovi (konflikty obcí) jsme uvedli, že s TSO se to má jako s hrou v šachy. Zde přece nemá nijaký smysl předepisovat všechny tahy, které hra v šachy umožňuje a zakazovat tahy, které neumožňuje (takové nesmyslné úsilí vyvíjí pouze současné legislativy totalitních režimů). Zde má smysl dát co nejjednodušší pravidla hry, která hráčům umožní svobodnou volbu. Zda této možnosti svobody hráči skutečně využijí, to ovšem pravidla hry zaručit nemohou. Tak ani TSO nemůže svobodu zaručit, ale pouze umožnit. Reálnou svobodu musí do TSO vnést svobodomyšlní lidé. A jako v pravidlech hry v šachy není třeba deklarovat možnost svobodné hry, tak ani Programové prohlášení TSO nemusí mít „plnou hubu zaručovaných svobod“, jako je tomu v propagandě totality. Z týchž důvodů v Programovém prohlášení TSO svobodu ani nedefinujeme, neboť definice svobody není součástí uspořádání sociálního organismu, ale svobodným produktem jeho kultury. Proto definici svobody nikomu nijak nevnucujeme, ale jsme připraveni i ji předložit k diskusi, jakmile o ni kdokoliv projeví zájem. K tomu také záhy došlo v odpovědi Janovi (Demokracie, svoboda a sociální jistoty). Tato definice navíc prošla (výslovně či nepřímo) nekompromisním oponentním řízením v pokračujících diskusích (Daniel, Helena, Honza, Jan, Karel, Karla, Kritik, Leoš, Mark, Mirek, Nora, Petr, Radek, ria, Robin, Rosťa, Standa aj.)...

Obdobně jako s garancí a definicí svobody je tomu s výchovou ke svobodě, o níž je řeč zejména v diskusích s Helenou...

Zkrátka, TSO se netýká svobody jen okrajově, ale je jejím jediným sociálním nástrojem, který se zabývá tím, jak svobodu umožnit svobodomyšlným, nikoli tím, jak svobodu jalově slibovat otrockým duším, či objektivně utlačovaným...

Naše Programové prohlášení TSO je sociální metodikou, která ukazuje, že je možné také něco jiného než jen chaotická totalita. Metodika však nemůže a nesmí nikomu nic předepisovat. Bude-li TSO skutečně založen, mají výhradní právo na formování jeho trojí „legislativy“ (politické, kulturní a ekonomické) pouze a jen plnoprávní občané, kteří jsou ve všech třech sférách TSO reálně činní...

Tak jako reálnou sociální svobodu a individuální svobodomyšlnost (vč. výchovy ke svobodě) může vnést do TSO jen plnoprávní občan, jen tak může být do TSO vnesena i láska. Skutečně milovat může jen živý člověk, nikoli sociální organismus, byť sebespravedlnější a sebedokonalejší...

Láska souvisí se svobodou tak, že v pravdě jen vnitřně svobodný (svobodomyšlný) člověk může milovat pravou láskou. Jako nejčastější příklad pravé lásky bývá uváděna tzv. „mateřská láska“. Jenže matky mají ke svým dětem zpravidla vlastnický vztah (považují své děti za svůj majetek). V takovém případě se nejedná o lásku, ale o pouhé lpění, jakým je např. „láska“ k penězům, obžerství atp.

Pokud je láska pravá, pak ji lze zevně projevit (obětí) jen potud, pokud jsme v daném případě zevně (sociálně) svobodní. Pokud jsme připoutáni k žernovu, sotva můžeme pomoci např. chorému.

Zkrátka: Není lásky bez svobody!

TSO tedy umožňuje svobodu, která pak umožňuje lásku. Ani v TSO však lásku nelze nikomu nijak vnucovat (např. legislativně). Milovat lze jen svobodně:

„Dáváte-li se vést duchem (vlastním, svobodným) nejste pod zákonem!“ (Pavel: Galtským 5, 18)

Obecně platí: Čím více milujeme, tím méně o lásce mluvíme:

„Miluji-li tě, co je ti po tom?“ (J.W.Goethe: „Viléma Maistera léta učednická“)

Také o svobodě mluví nejvíce nesvobodní (otroci i otrokáři). To není chyba, to je realita.

Zcela správně říkáte, že *„že máte-li v sobě lásku, tak nepotřebujete zákony. Milujete. Láska je pohnutkou jednání a to i bez zákonů.“* Proč Vám tedy láska chybí v zákonech (systému, metodice, legislativě atp.) TSO?...

Jsou-li hranice vnější svobody vymezeny z venčí (jinou osobou), např. zvlí („svobodou“ jiného), zákonem („nutností“), či fyzickou překážkou (hradbou, plotem, příkopem atp.), tu se již nejedná o svobodu, ale o nesvobodu (omezování svobody). Tyto vnější hranice svobody jsou z tohoto materialistického světa (včetně mat. názoru, poznání).(Viz.:Odpověď Noře - jak ověřit správnost soudu)

Jsou-li hranice vnější svobody vymezeny z našeho vlastního nitra (naší vlastní ohleduplně svobodnou vůlí), tu již nejde o omezování svobody, ale o svobodnou oběť lásky. Tyto vnitřní hranice svobody nejsou z tohoto světa hmoty, ale ze světa duševně-duchovního:

„*Mé království není z tohoto světa!*“ (Jan: 18, 36)

-zmp-

ničení potravin (Jan, 08. 06. 2008 09:29)

Zase tu máme podezřele pokřivenou tvář ještě podivuhodnějšího současného režimu (kapitalismu...?), který nám tu vládne.

Zpráva: „Zemědělci vylévají mléko do kanálů, nebo ho dávají na zkrmení nebo jako hnojivo na pole!“

Cílem ničení této potraviny prý je takto bojkotovat dodávky mléka do mlékáren s cílem zvýšit výkupní ceny mléka. Zemědělci prodávají mléko mlékárnám za režijní cenu (kvůli nízkým výkupním cenám mlékáren). Tak ho raději vylívají. Chápu je, oni nemají jiné řešení. Co mají s tím mlékem dělat? Mlékárny se pro změnu hájí tím, že jsou v tom nevině, že hlavní drtič cen jsou potravinové řetězce. Řetězce údajně zvažují další postup a zvyšují nákupní ceny. To se však prý promítne do zvýšení cen potravin...

Je to hrozná neúcta k lidské práci. Vzpomínám si, jak jsme ve škole jen nevěřičně jako děti naslouchali učitelům, kteří nám vykládali, jak ti zlí kapitalisté nechali hladovat a umírat dělníky, děti..., ale raději vysypaly nadbytek potravin, zboží do moře nebo to spálili, jen aby neklesly ceny. Raději zničit potraviny, jen je nedat lidem! Odmyslíme-li si, že to byla také propaganda socialismu, tak to byla také i pravda! Ač to byla propaganda, tak si vzpomínám, jak se tehdy křehká dětská dušička otřásala a nechápala tuto zvrhlost pana továrníka! Ten zlý nechal o hladu děti!

Odpověď Janovi (ničení potravin I.):

Zatímco zemědělec se brání odírání zpracovatelem (např. mlékárnou) nízkými výkupními cenami, zpracovatelé se svévolným cenám potravinových řetězců vůbec nebrání, ale pouze se na ně vymlouvají. Co zpracovateli brání, aby své výrobky prodával za přiměřené ceny sám, jak to dělával např. Baťa? Naprosto nic! Tzn., že se tu jedná o komplot (zpracovatelů s prodejci).

Také zemědělec by mohl svou produkci prodávat sám, kdyby ho neodíral zpracovatel (kdyby měl na příslušnou investici) a kdyby mu v tom nebránil hygienik. Zatímco zpracovatel naplňuje hygienické normy investicemi vydrženými ze zemědělce, zemědělec na takové investice zpravidla nemá. Co vydře z přírody (nerostné, rostlinné, zvířecí i lidské) o to je odřen zpracovatelem. Tzn., že se tu nejedná o komplot (zpracovatelů a zemědělců), ale o okrádání (zemědělců zpracovateli)...

Ne vše, co říká jedna ideologie je nutně nepravdou, jak tvrdí opačná ideologie. Ne vše, co říká ďábel je nepravdou, jak tvrdí satan, ne vše, co říká satan je nepravdou, jak tvrdí ďábel. Plnou pravdu nenalezneme hledáním tam či tam (lítáním od čerta k ďáblu), ale někde uprostřed mezi nimi... -zmp-

ničení potravin II. (Jan, 08. 06. 2008 09:36)

A ejhle, máme to tady! To od čeho v roce 1948 občané utekli k socialismu, tak to máme zase zpátky.

Skutečně nevidím kvalitativní rozdíl mezi kapitalismem nyní a před jedním stoletím. V čem pokročil kapitalismus nebo snad stát či systém vládnutí? Je to stejně hnusné a zločinné, jako to bylo v 19. století. Jenom snad už nestřílejí do dělníků.

Někde umírají děti hladem a tady jídlo ničí a lijí do kanálu! Kde to jsem? Pardon, možná se ale tento kapitalismus vyvíjí: V důmyslnějším, nenápadnějším a sofistikovanějším umění státu ovládat lidi, manipulovat s nimi, podsouvat jim své myšlenky, které naivní či nepoučitelně důvěřiví lidé přijmou za své! I demonstrující odboráři, kteří by snad dokázali změnit systém hovoří o tom, že oni nechtějí bourat systém! Jen ho zlepšit!

Skutečně by mne zajímalo jak by ho chtěli zlepšit? Když za 100 – 200 let zlepšování kapitalismu nejsme-li na tom hůř, tak jsme stále na stejném místě, snad jen ještě jsme dokonaleji a podleji manipulováni státem do chaosu, ještě více jsme ukolébáváni do spánku a nevědomosti, že vše je vše správně, že bude líp... Však i Vy naznačujete, že se ty totality točí stále dokola (ekonomická, politická, kulturní- nacionální), jak vymřou pamětníci totality předchozí, aby to nebylo tak nápadné!

Je snad už evidentní, že ty ceny jsou uměle dělané a držené na úkor občanů. Potravin je dost a byly by levné, ale někomu to nevyhovuje! Co dělá vláda, co dělají všichni? Proč se toto okamžitě zásadně neřeší? Nyní vylévají mléko, za chvíli budou vyhazovat brambory, vybíjet prasata... Co s tím? TSO je zatím ještě málo známý. Může být nějaká přechodová fáze mezi těmito totalitními režimy a TSO? Jak by toto bylo v TSO? Jako kdybyste tušili problémy - v „Programovém prohlášení“ jste napsali:

Namísto otrocké mzdy musí být zaveden podíl na nákladech výroby včetně investic (režie) a tržním zhodnocení zboží (podíl na bratrské spolupráci). Tzn., že tržní zhodnocení si nepřivlastní překupník, ale může mít na něm zase jen zákonný podíl. Podílí-li se podílník např. také na investicích, pak je také spolujatelem příslušné investice v míře svého podílu.

Má-li mít překupník tzv. zákonný podíl, potom musí být nějaký úřad-orgán, který toto bude v TSO sledovat? Potravinový řetězec něco prodává levně tady, ale jinde to prodá draho.. Takže ze zisku se musí určit nějaká přiměřená část, kolik kdo dostane. Máte představu, kolik je přiměřený podíl? A jak do toho budou moci mluvit občané – skrze nějaký úřad? Třeba dnes existuje sdružení ochrany spotřebitelů. Ale to má pramalý vliv na tvorbu cen. S nimi se nikdo nebaví o tvorbě cen či podílu na zisku.

Není to i otázka plánování? Zrušili se tzv. pětiletky. Jeden rok je pak nadbytek zdravotních sester, jiný rok zase nedostatek lékařů... Jeden rok dle statistiky vymíráme a honem honem se ruší a rozprodávají za babku školky, školy, druhý rok je tu baby boom a školy a školky chybí a kraje chtějí investovat miliony do přestaveb a staveb nových. Je to kocourkov. Všichni nahoře se tváří jako odborníci, ale jaká je skutečnost? Hrůza a děs. V čem a jak dál bude vyrůstat mladá generace? Připadá mi to jako jeden velký kšeft, kde vládě nejde o občany, ale o její bydlo.

Odpověď Janovi (ničení potravin II.):

Do dělníků zatím nestřílejí tady, ale tam (v Afghánistánu, Iráku, Jugoslávii, Čechensku, Africe, jižní Americe atp.)...

Ať už by bylo zlepšení systému odboráři kosmetické nebo zásadní, vždy by byl jejich systém totalitní...

Jako není možná přechodová fáze mezi chaosem a řádem, tak není možná přechodová fáze mezi totalitou a TSO. Neboť co není chaosem (totalitou) to je řádem (TSO) a co není řádem, to je chaosem. Mezi tím nic nenalezneme...

V TSO není vyhazování potravin možné ani v rámci ZŽP, ani nad rámec ZŽP. ZŽP jsou kryté ZPP občanů (a lidí pod jejich poručnictvím). O obojím (ZŽP i ZPP) rozhodují samotní plnoprávní občané, kteří přece nebudou pracovat kvůli vyhazování. Nad rámec ZŽP pak občané žádnému výrobcí nedovolí drancovat přírodní zdroje kvůli vyhazování. Přesto vzniklé přebytky nechť jsou dány potřebným (o tom však nerozhodujeme my, ale občané v TSO)...

Podílnictví na nákladech (vč. investic) a zhodnocení produkce stanovuje v TSO politická sféra. Na konkrétních mírách (%) podílů se musí dohodnout podílníci v konkrétní hospodářské organizaci (pokud se nedohodnou, nemohou společně hospodařit). Hospodářská sféra může stanovit jen mantinely (%), jako max. možné rozdíly mezi řadovými, organizačními a vedoucími podílíky a rozdíly mezi výrobcem a prodejcem. O případných rozdílech v metodice zabezpečování ZŽP a produkce nad rámec ZŽP rozhodne opět politická sféra (zákon). Dohled na dodržování těchto ustanovení je plně v rukou každého občana, buď jako možného občanského žalobce, nebo jako možného občanského soudce. Žádný specifický orgán tu (v TSO) není zapotřebí. Všude do toho mluví podílníci v principu přímo (nikoli skrze nějaký úřad)...

Případný konflikt mezi nabídkou a poptávkou (producentem a spotřebitelem) není v případě ZŽP téměř možný (hodnota ZŽP = hodnota ZPP), nad rámec ZŽP je případně řešen občanským soudem. Sdružení ochrany spotřebitelů, či jiných iniciativ, není v TSO zapotřebí...

Neplánovat v ekonomice znamená nesoulad mezi nabídkou a poptávkou (nedostatečná výroba či zbytečná nadvýroba). Otázkou decentrálního plánování jsme se zabývali v odpovědi Standovi (Spolupodílnictví)...

Přípustné je ovšem jen plánování produkce zboží, nikoli produkce lidí (porodnost) či naprogramovaných lidí (zdravotních sester, lékařů, komediantů atp.). Školy, školky aj. obecní zařízení jsou v TSO financovány ZPP a nejsou tedy závislé na ekonomických ukazatelích (počtu žáků atp.). Školství pak nesmí člověka naprogramovat (specializovat), ale musí rozvíjet jeho vrozené schopnosti. S těmi pak bude moci kdykoliv změnit svobodně profesi (dle vlastního zájmu, společenské potřeby atp.) a bude také schopen rychlého zapracování do nové profese. Profesní klany zaniknou, neboť v TSO nelze na nikom parazitovat... -zmp-

vládne tu apatie (Jan, 31. 05. 2008 15:57)

Vládnoucí struktury počítají s pasivitou občanů. Ohledně radaru vládne ve městech vzdálenějších od Brd až vysloveně apatie, netečnost. Nikoho nic nezajímá – natož americký okupační radar. Každý má za současného zdražování starostí nad hlavu sám se sebou!

Myslím si, že právě s tímto tak nadřzo kalkulují ti, co jsou nyní chvilkově u moci.

Někteří z hnutí proti radaru vyhlásili hladovku. Ptám se: Je toto jejich počínání smysluplné, má to naději? Kdyby se k akci připojili další hladovkáři? Co si myslíte o osmičkách na konci letopočtu ve vztahu k českým dějinám? Jaký je vztah samosprávy a sociální trojčlennosti? Samospráva je vlastně právo veta občana v obci? Nebo je to to, že jde o určité území, kde nevládne stát? TSO je rozčlenění chaosu ve společnosti do řádu a tento řád spočívá na třech oblastech: samostatné kultuře, politice a ekonomice. Mám však stále problém uchopit tuto problematiku v tom duchu, že by např. ekonomika nemluvila do politiky a třeba ekonomika by nemluvila do kultury. Třeba právě kultura:

1. je v TSO financovaná z rozpočtu obce (např. školy, knihovny, muzea...)
2. navíc může být financována přímo sponzory (např. škola si sežene sponzora...)

Ale to právě vůbec neznamená, že kultura je nezávislá na ekonomické sféře.

Nadále zde máme podnikatele, kteří mohou ovlivňovat kulturu, kulturnost – to, co se bude třeba vystavovat v galerii a co ne. V čem spočívá ten zásadní rozdíl proti dnešku – co se týká rozdělení sociálního dění ve společnosti (v TSO) na tři oblasti? Propojení je někdy velmi těsné, že sotva lze postřehnout, co kam patří. Co je tedy tím zásadním principem? Co tam prostě musí být? – co je to důležité, aby TSO fungoval? Bez čeho TSO není TSO, ale jen nějaký další hybrid totality, podfuk?

Ještě bych zavtipkoval na jeden příspěvek o zlodějích: Vy píšete v programovém prohlášení: dolní trojčlennost tu již nyní zmateně funguje (lépe řečeno nefunguje). Takže přidáme-li k tomu zlodějny, je-li umožněno zlo a zlo-dějny, tak tu máme vlastně čtvernost! To jen vtipkuji... Současný systém totiž umožňuje vládnoucím lidem zneužít svoji pravomoc, postavení atp. A to výhodně, jak píšete, že zločinec si spočítá, že je pro něj výhodnější loupit. Vyplatí se třeba krást. Chyba je tedy v současném systému. Sice politikové, soudcové aj. (když jejich kolega má korupční aféru) opakují dokola, že to selhal opět jedinec. Jenže to je jedno selhání vedle druhého. Nikdo z vládnoucí garnitury nechce vyslovit tuto pravdu. Chyba je v systému, ten se musí změnit! Systém je zločinný a tedy produkuje zločince. Děkuji.

Odpověď Janovi (vládne tu apatie):

Občanská apatie je dána bezmocností občanů. Dočasně zvolení „zástupci lidu“ si vždy udělají co chtějí. Stačí vzít úplatek a přikývnout. Dravci zařídí vše ostatní. Chceme-li tomu zabránit, musíme alarmovat tisíce lidí (stávky, petice, demonstrace), abychom se nakonec dozvěděli, že už je pozdě, že jsou věci již dávno nezvratně v chodu. Odtud občanská apatie. Volení zástupci nás přitom neustále zásobují novými a novými hrozbami (zdražování, radar aj.), takže by tisíce občanů museli být v neustálé „stávkové pohotovosti“, aby proti tomu stihli alespoň marně protestovat...

S vyhlášením hladovky proti čemukoliv si volení „zástupci lidu“ hravě poradí. Není to tak dlouho, co v Praze na témže náměstí drželi hladovku „proti“ ve stanu, hned vedle stanu hladovkářů „pro“. Jako dvě holoubátek.

Pozoruhodné je, že lidé dokáží 40 dní dobrovolně hladovět, pro změnu zločinného režimu však nehnou ani prstem...

Osmička v letopočtu (nejen na jeho konci) je v „českých“ (ve skutečnosti moravských) dějinách velmi významným magickým mementem, naléhavě připomínajícím „*onu nepředstavitelnou pevnost Rostislavovu,*

nepodobnou všem ostatním známým starým (resp. antickým: „omnibus antiquissimis“)...“ (Fuldské letopisy k r. 869 nl.)

Je to vlastně postavená ležatá osmička (∞), kterou akademická pavěda vykládá jako symbol nepředstavitelného nekonečna, ve skutečnosti je to však symbol vývoje. Mj. i tento symbol byl (a stále je) zakódován do hlavní pevnosti Velké Moravy, o jejíž zničení od nepaměti usilovaly (a dodnes usilují) generace totalitních režimů, počínaje hunsko-franskými až po dnešní „pražský“. Posledním zlovolným útokem na tuto „vědecky“ popíranou pevnost byly moravské povodně r. 1997...

Osamostatněním tří článků sociální trojčlennosti (ekonomie, politiky, kultury) chrání TSO samosprávu také tři nižších sociálních článků (živnost, obec, rodina). V obci pak lze samosprávu realizovat jen právem veta, jímž je zpětně chráněn také celý TSO...

TSO představuje horní trojnost (ekonomie, politika a kultura) a dolní trojnost (živnost, obec, rodina). Také každý článek dolní trojnosti je ve svém nitru trojčlenný. Např. rodina, jako kulturní článek, nejen vychovává děti, ale musí také hospodařit s prostředky na živobytí a mezi otcem a matkou musí vládnout politická rovnost. Jde jen o to, tyto tři činnosti vzájemně nemíchat, např. v podobě podplácení dětí penězi namísto výchovy (zmatení hospodářství s kulturou) nebo podplácením partnera namísto rovnosti (zmatením hospodářství s politikou) atp. Používá-li tedy rodina peníze jen na to, k čemu jsou určeny, pak její samosprávnost nemůže ohrozit ani sponzorský dar. Peníze navíc prostě utratí za něco, co by si jinak nepožadovala. Tak je tomu i s jinými kulturními organizacemi (školami, knihovnami, muzei atp.). Pokud je se sponzorským darem spojeno vydírání (požadavek omezení samosprávy), tu takový dar nemusí být přijat a navíc může být „sponzor“ žalován u občanského soudu jako vyděrač.

Pokud někdo (např. podnikatel) na své vlastní náklady zřídí (sponzoruje) nějakou galerii či museum, pak je to jeho věc. Již dnes přece existují soukromá musea vášnivých sběratelů, aniž by mohla nějak ohrožovat ostatní kulturu.

Žádná ze tří nižších samosprávných organizací není nezávislá na ostatních samosprávách, neboť by jinak nebylo třeba tří samospráv (ekonomie, politika, kultura), ale stačila by jen jedna, což by ovšem byla totalita. Samospráva se stýká (spolupracuje atp.) s okolím, aniž by komukoliv dovolila mluvit (zasahovat) do svých vnitřních věcí. Zásadní rozdíl oproti dnešku představuje TSO především tím, že od sebe přísně odděluje, co je jinak zmateno (ekonomii, politiku a kulturu), že nepřipouští zasahování z jedné sféry do jiné. I ta nejtěsnější spolupráce má v TSO nepřekročitelné hranice. Nesnadná orientace v tom, co kam patří je dána naší praktickou nezkušeností s rozlišováním. Dosud totiž máme praktické zkušenosti jen s totalitním chaosem. Z vlastní zkušenosti však již dnes víme, že se lze snadněji vyznat v řádu (byť to chvíli trvá) než v chaosu (v němž se nelze orientovat nikdy).

Jistá míra samosprávy (byť oklešťovaná) je principiálně v rodinách a živnostech i v rámci dnešní hospodářské totality. Pouze obecní samospráva neexistuje vůbec (resp. existuje jen podle jména). Proto je hlavním obranným mechanismem TSO občanské právo veta...

Pojem „zločin“ a pojem „selhání jednotlivce (jedince)“ znamenají totéž a jsou to tedy „synonyma“. Na rozdíl od pojmu „zločin“, který je bez problému spojitelný s pojmem „systém“, má zbytečně rozvláčný pojem „selhání jedince“ evokovat iluzi, že je nespojitelný s pojmem „systém“. Pojmem „selhání jedince“ se v mocenských strukturách státu distancují „nepřistižení“ od „přistižených“ tak, aby odvedli pozornost od zločinného systému, jehož synonymem je „systém organizovaného zločinu“... -zmp-

Peaceland (Jan, 10. 06. 2008 17:28)

Zase se ukazuje, jak totalita funguje. Když jí vyhovuje vznik separatistického státu Kosovo, tu je vše v pořádku. Když zde v Brdech na kóťě 718 lidí vyhlásí stát Peaceland (Mírovou zemi) s internetovým členstvím lidí - potom její vojenská síla zruší... Určitě lze prokázat, že aktivisté byli ve vojenském prostoru, ale jak mají dát najevo nesouhlas? Dle zákona aktivisté porušili zákon! Ale co mají dělat? Nikdo se s nimi nebaví. Viz: www.nezakladnam.cz Tady si stát jde tvrdě za svým. Chce tu radar!

zdražení ropy, politické strany (Jan, 13. 06. 2008 09:20)

Vážení, všechno zdražování v poslední době souvisí se zdražováním ropy. Předtím souviselo se vstupem do EU, předtím s reformními kroky po roce 89. Také centralizace dalších vstupů a závislost občanů na nich

se zvyšuje (voda, elektřina...). TSO by asi musela vést k zásadní decentralizaci vstupních zdrojů a také k nalezení alternativních zdrojů energie. Ropa se musí nahradit něčím jiným. Slyšel jsem, že se plánuje, že barel ropy bude stát 350 dolarů! To bude znamenat kolaps ekonomiky, zdražení potravin nebo i jejich nedostatek, protože je nebude možné dovézt ani vypěstovat! Vrátime se tak zpět ke koním?

A ještě: vládnoucí politikové se střídají ve svých funkcích. Stačí jen být v nějaké politické straně a tu je člověk jednou ministrem školství, poté pro změnu ministrem třeba obrany atp. Jednou je ministrem financí, předsedou vlády, poté prezidentem... Být v politické straně (samozřejmě myslím tím vrcholovou stranickou funkci) znamená mít vstupenku do vrcholových státních funkcí. Je to až k smíchu. Jednou je to odborník na brambory, poté na radar... Jak se to hodí. Jenže to je tragická realita. Musí být konec politickým stranám? Jak to chcete vysvětlit lidem? Co brání tomu, aby se politické strany transformovaly v strany či společnosti, které by hájily zájmy občanů? Myslíte, že kdyby byli lidé morální, proč by to mělo být nemožné? Jak píšete, politické strany nebudou v TSO asi existovat, a když ano tak budou pro smích anebo to bude vlastně něco jako fanklub či zájmový kroužek. Z hlediska dnešního stavu to zní skoro jako pohádka či Orwellova utopie.

Nezdá se mi smysluplné chtít v dnešní době zrušit politické strany. Mají velký vliv, jako KSČ za socialismu. S tím se nedá hnout. Což tak postavit kandidátku z nezávislých občanů? Vytvořit apolitické hnutí. TSO je politická aktivita? Na které straně politického spektra by se TSO vlastně nacházela? Odhaduji TSO na středovou stranu s levicovou orientací! TSO se vymyká standardní politické straně tím, že prosazuje právo veta občana v obci. Tím blokuje stranické sekretariáty udělat něco, s čím nesouhlasí občané! Bude-li se TSO např. účastnit voleb, tu může asi hodně oslovit komunální politiky! Neplánujete něco takového?

Odpověď Janovi (zdražení ropy, politické strany):

Že energetika TSO musí usilovat o důslednou decentralizaci zdrojů jsme v zásadě uvedli již v odpovědi Janovi (nespokojení). Alternativní zdroje energie není třeba hledat, neboť jsou všude kolem nás (Slunce, voda, vzduch a tzv. příroda vůbec). Jde jen o to, jak tuto (a jinou) volnou energii decentrálně využívat. Tím musí být nahrazena i ropa, jako centralistický zdroj energie...

Hrozba kolapsu ekonomiky následkem neustálého zdražování ropy, na níž je veškerá ekonomika zcela nesmyslně napojena, není nic jiného, než už celé století avizovaná hrozba řady sociálních katastrof, následkem nezavedení TSO (trvání totalit). Návrat ke koním je to nejmenší, co lidstvu hrozí. Zde hrozí války a hladomory...

Politické strany není třeba v TSO rušit, ani jejich rušení lidem vysvětlovat. Každý uvidí sám, jak následkem veta jediného občana bude hlasování stranické (či parlamentní) většiny pro srandu králíkům. Právo veta (v TSO) tedy neblokuje stranické sekretariáty, neboť ty nebudou mít v TSO naprosto nijaký mocenský vliv. Všechna moc bude v rukou občanů samotných, takže tzv. „zástupců lidu“ nebude zapotřebí...

Může-li si občan své zájmy hájit sám (vetem), nač potřebuje k hájení nějakou stranu, byť složenou ze samých morálních straníků? Není tedy důvodu k mínění, že s vlivem politických stran se nedá hnout. V TSO nemají politické strany nijaký vliv a stavět tu kandidátku z nezávislých občanů (z nestranických straníků) tu nemá nijaký smysl. Veškerá hnutí (apolitická či politická) mohou v TSO vzházet jen z iniciativy jednotlivců. Na tak prosté věci není nic utopického ani pohádkového...

Protože politika je jen jednou částí TSO (politika, ekonomie, kultura), nelze TSO pokládat za pouhou politickou aktivitu a nelze ji tedy hledat na žádné straně politického spektra. Pro zavedení TSO je však jistou politickou aktivitu nutno vyvinout (např. jako stranu pro zavedení TSO), pro překonání odporu současných politických stran. Taková politická aktivita bude tedy ve skutečnosti apolitická a po skutečném zavedení TSO ztratí jakýkoliv další smysl. Na otázku, zda něco takového plánujeme, odpovídáme:

Ministerský předseda Velké Británie Winston Churchill svého času prohlásil zhruba toto: „*Demokracie je svinstvo. Nic lepšího však nemáme!*“ My jsme se ujali úkolu ukázat, že Churchill neměl pravdu, že je možné něco lepšího (TSO). To (metodika TSO) je iniciativa jednotlivců (nás). K realizaci možného TSO však již nestačí jednotlivci (my), ale je tu zapotřebí dostatečné mnohosti budoucích občanů TSO (jeho samosprávní obce). Proto my nic takového neplánujeme. Pokud námi oslovení lidé o TSO neprojeví zájem, není TSO pro koho zavádět. Projeví-li vážný zájem, zavedou si TSO i bez nás...

rasismus, policie, domobrana, ZPP (Kritik, 14. 06. 2008 18:23)

Jak by TSO řešil v dnešní době patrně tu nejchoulostivější problematiku - rasismus? V dnešní době k nám na černo přijíždí desetitisíce imigrantů. Odhlédnu-li od možnosti dovlečení u nás již neexistujících nemocí a od toho, že příliv levné pracovní síly bere práci našim lidem, zůstává zde problém hlavně rasismu. Za rasismus považuji to, že občané jedné rasy jsou nesnášenliví k občanům druhé rasy. Ale je nutno přihlídnout i k tradicím ras. Když třeba mají lidé jedné rasy rádi zpěv, hlučnost v projevu - patří to k jejich naturelu, proč jim to zakazovat? Je to jejich svoboda projevu.

Jak zde nastolit spravedlnost? Co je správné, jestliže každý má pravdu ze svého hlediska? Zde mají pravdu obě strany. Co na to soudce? Na čí stranu se přikloní? Kdo má pravdu a kdo je vinen? Tady se asi nikomu nezavděčíte ...potom ta postižená strana se bude cítit omezovaná a bude se dovolávat ochrany. A máme tu vznik rasismu.

Další problémy vidím v násilí a zločinu např. na fotbalových hřištích, malování po fasádách domů.

Kdo by v TSO bitkaře a výrostky odděloval od sebe? Kdo by zajišťoval pořádek?

Dnes to stojí miliony. A stejně na to policie nestačí. Rváci poničí stadion, podpalují popelnice, auta... Na to vše dohlížejí nyní stovky policistů. Dnes to asi platí stát. Kdo to vše zaplatí potom? A kde se vezme tolik policistů v obci?

A jestli hovoříte, že v TSO bude (může být) každý soudcem, každý vojákem, tak jak tomu bude s policií či složkami zabezpečujícími pořádek v ulicích? Kdo bude chytat zloděje, násilníky atp.? To přece také nemohou všichni občané! Jak by nějaká žena mohla chytnout a spoutat zloděje nebo rváče na stadionu?

Také píšete, že obrana obce bude věcí domobrany. Nebude tedy existovat řádná armáda? To snad chcete v případě konfliktu postavit takovou amatérskou armádu proti profesionální? Jak to asi může dopadnout? Armáda složená z lidí, dělníků z továren a z polí proti zkušeným žoldákům třeba ze zálivu. Ani nemluví o rozdílech v technice. Jediný moderní bombardér má takovou ničivou sílu, že zlikviduje třeba sto obcí. Proti němu nemá šanci ani běžná protiletadlová obrana. Natož nějaká domobrana, kde bude stát pár tatíků či mamin s nějakými samopaly.

Píšete, že domobrana bude vlastně povinností svobodného občana. Jak se to slučuje se svobodou občana? Jsem-li pacifista a nechci válčit, proč bych měl být proto nějak postižen?

Také ZPP je něco, co se nemusí každému líbit. Kde je moje svoboda? Proč bych měl chodit do práce, když mám třeba své políčko a své hospodářství. Nepotřebuji žádnou ZPP. Vystačím si sám. Chci být skutečně zcela svobodný. I od ZPP a TSO.

Odpověď Kritikovi (rasismus, police, domobrana):

Vaše pojetí rasismu v duchu: „*občané jedné rasy jsou nesnášenliví k občanům druhé rasy*“ odpovídá dobám, kdy bílý Evropan začal mocí dobývat území jiných ras (Afriku, Ameriku, Asii, Austrálii). Tehdy projevil rasistickou nesnášenlivost k tradicím jiných ras na jejich vlastním území. Tehdy to mocným v evropských civilizacích nevadilo.

Dnes jsou ovšem jiné rasy masově přemísťovány do Evropy (uměle vyvolanou imigrací atp.) a po Evropanech se žádá, aby byli snášenliví k tradicím jiných ras nikoli na jejich území, ale na svém území. Co se tím po Evropanech vlastně žádá? Aby jiným rasám (imigrantům) na svém území umožnili tutéž rasistickou nesnášenlivost, jakou kdysi projevovat Evropan na jejich území. Tomuto druhu rasizmu se říká „*positivní rasismus*“ (zvýhodňování jedné rasy nad druhou).

Jinými slovy: Pokud černoš, indián atp. tančil a řinčel celou noc kolem ohně doma (v Africe atd.), potud bylo rasismem, když jim to přivandrovalý Evropan zakazoval. Pokud se však po Evropanech žádá, aby tolerovali celonoční řinčení kolem ohně imigrantům v Evropě, potud se opět jedná o rasismus (o rasistický požadavek).

O svobodu projevu se tu jedná jen v případě Afričana křepčícího v Africe, nikoli v případě jeho křepčení v Evropě, neboť svobodou jednoho nelze omezovat svobodu jiného, svobodu jednoho nelze vnucovat druhému. Jak jsme již uvedli (viz odpověď Rosťovi: ohleduplnost, láska), svoboda není svévolná, ale ohleduplná. Zkrátka, pokud projevy své „*svobody*“ někoho obtěžujeme, potud se nejedná o svobodu, ale o bezohlednost a zvlůli...

Jak zde nastolit spravedlnost? Co je tu správné? Co na to soudce? Kdo je vinen? Skutečná spravedlnost (nikoli předstíraná zákonem) pokládá za správné to, že nikdo nikoho nijak neobtěžuje, že jsou lidé (bez ohledu na rasu) k sobě ohleduplní. Tzn., že spravedlivý soudce určí jako viníka:

a/ Evropana v Africe (pokud Afričanům v buši překáží v křepčení kolem ohně)

b/ Afričana v Evropě (pokud křepčením kolem ohně obtěžuje Evropana, či kohokoliv jiného)

Řeknete-li, že „každý má pravdu ze svého hlediska“, pak z toho také vyplývá, že každý má pravdu jen pokud na svém hledisku setrvává, pokud své hledisko nevnučuje jinému hledisku, pokud své hledisko nepřenáší na jiné hledisko (evropské do Afriky, africké do Evropy atp.). Jen při reálném (nikoli abstraktním) respektování hledisek (afrického hlediska v Africe, evropského v Evropě) mohou mít pravdu obě strany, aniž je jedna z nich ve svém hledisku (doma) nějak omezovaná či poškozovaná. A je po rasismu!...

Týmž způsobem (z hlediska obtěžování či jiného poškozování) je třeba pojímat také malování po fasádách domů, násilí na fotbalových hřištích (nejen mezi diváky, ale i mezi hráči), či jiná výtržnictví...

V TSO by byl pořádek zajišťován (např. zakročením proti bitkařům) občanskou domobranou, s důsledným vymáháním náhrady škody na vinících. V TSO se ovšem nahrazuje nejen škoda způsobená přímo (např. počmáráním fasády domu), ale i škoda způsobená nepřímo (náklady na dopadení škůdce). Protože dnes (v totalitních režimech) tyto nepřímé škody nehradí dopadení škůdci, ale daňoví poplatníci (tj. vlastně poškozování), nestačí na udržení pořádku ani stovky policistů. Pokud škůdce takové povyražení téměř nic nestojí, povyrazí se opakovaně. Pokud bude muset hradit veškerou škodu (přímou i nepřímou) a navíc přijde o občanská práva (vnější svobodu), své povyražení již nikdy nezopakuje (již nikdy k tomu nebude mít příležitost). Tzn., že TSO nebude potřebovat k zajišťování pořádku stovky policistů, jako totalita...

Plnoprávný občan v TSO může být nejen soudcem a vojákem, ale i policistou (pořádkovou službou), kdykoliv to uzná za vhodné (potřebné), či kdykoliv bude k takovému výkonu povolán. To mohou všichni občané, včetně žen, neboť budou moci vždy počítat s pomocí přítomných spoluobčanů, kteří budou moci vždy počítat s náhradou případné škody. Jen v totalitních režimech je možné, aby lidé chodili bez povšimnutí (skutečného či předstíraného) kolem páchaného zločinu. Totality to pokrytecky kritizují, ve skutečnosti však nemají rády, berou-li občané právo do vlastních rukou. Proto neberou v ochranu zasahující občany (naopak jim hrozí zákony „o nepřiměřené obraně“ aj.), ale škůdce (dávají jim jistotu, že přinejmenším nebudou muset hradit nepřímé škody, popř. se budou moci domáhat náhrady škody na zasahujícím občanovi)...

Počítáte-li s vojenskou agresí vůči TSO ze strany cizí mocnosti, jako např. s agresí hitlerovského Německa proti ČR, Polsku, Francii atd., pak si musíte také položit otázku, co zmohly armády napadených totalit, proti Hitlerově agresii? Nic! Přesto se vzhledem k možné vojenské agresii obáváte o existenci TSO, nikoli o existenci napadených totalitních režimů.

Právě profesionální armáda je nejvhodnější k útoku (k agresii), zatímco k obraně je nejvhodnější vyzbrojit každého občana. Ve starověku a v ranném středověku byla obrana měst zajišťována průběžně cvičenou domobranou, která dokázala eliminovat i mnohem početnějšího agresora (např. 8 000 obránců uhájilo r. 1241 Olomouc proti 200-300 tisícům Tatarů). Na principu domobrany je založena také vojenská moc Švýcarska či Izraele. To jsou ovšem výjimky, neboť právě totalita má hrůzu z ozbrojeného občana, zatímco TSO v něm vidí svůj obranný pilíř. Po TSO nelze žádat, aby držel krok např. s vojenskou technikou totality USA, s níž není s to držet krok ani celá Evropa (NATO). TSO nemá za cíl vyhrát závody ve zbrojení. TSO dá světu takový příklad pořádku a ohleduplné sociální svobody, který může přijmout celá Evropa i USA (popř. i jiný kontinent). Nepřítelem TSO je v prvé řadě lidská bezohlednost a pragocentrismus, nikoli totalitní mocnosti. Tzn., že obec v TSO vystačí s domobranou. Armádu (vč. profesionální) může mít jen svaz obcí. TSO také nic nebrání v zapojení do obranných vojenských spolků typu NATO...

Domobrana jako povinnost svobodného občana sociální svobodě nijak neprotiřečí, neboť není práv (např. práva veta) bez odpovídajících povinností (např. domobrany). Pacifismus nemá s domobranou nic společného. Kdo v TSO nechce válčit, ten se nechce bránit. Kdo se nechce bránit, jakoby otevřel dveře svého domu všelikým škůdcům. Jeho věc. Nechť se však potom nedomáhá pomoci spoluobčanů (domobrany) při dopadení škůdce, neboť on jim v případě jejich poškozování pomoc odmítá (odmítá účast na domobraně). To není pacifismus (mírumilovnost), to je pokrytečný egoismus (vypočítavost), jenž chce být chráněn, veškerá rizika obrany však přenechává spoluobčanům. Takový egoista nechť se ani nedomáhá

práva na náhrady škody. Za jeho vypočítavost ho nemusí trestat obec, za to ho vytreští nikým neohrožovaní škůdci...

Egoismus, jenž bude chtít žít jen sám pro sebe, nepotřebuje TSO, ani totalitu, ale vystačí si na svém hospodářství (políčku) jako ztroskotanec Robinson Crusoe na rajském ostrově. Takto ovšem nelze být zcela svobodný (viz odpověď Janovi: Co je to vlastně svoboda?), jak se naprosto mylně domníváte. Navíc je absurdní, chtít se osvobodit od ZPP tím, že si budu ZŽP zajišťovat v potu tváře (nutnou práci) na svém políčku. Jaký je rozdíl mezi „nutnou prací“ a ZPP? V principu žádný! Zajišťování ZŽP společnou prací (ZPP) je však mnohem snadnější než prací pro sebe sama. Jistě víte o zvyšování produktivity práce pomocí tzv. „dělby práce“, „násobení sil“ atp. Egoismus nemůže být ani svobodný, ani prosperující, pokud nemůže parazitovat na druhých...

důchody (Honza, 15. 06. 2008 14:08)

Mladým lidem se opakuje, že si budou muset šetřit na důchody. Jinak, že nebudou mít na stáří peníze. Vláda hrozí lidem odchodem do důchodu až v 65letech. V kolika letech by se případně chodilo v TSO?

Podle vás v TSO všichni lidé mají garantovány ZŽP. Ne zadarmo, ale za vykonanou ZPP. Důchodci (tedy ti starší lidé nebo invalidé, ale také nemocní, děti...) by byli ti, kteří by prostě nechodili do práce. Neměli by ZPP, ale měli by ZŽP. Ale jakou by měli lidé jistotu, že budou mít potraviny, energii...? A důchodci a další skupiny lidí bez ZPP by nedostávali žádné peníze? Za co by si koupili třeba něco do bytu, zákusky, výlet atp.? V kolika letech by se v TSO asi ukončila ZPP?

Cikrtova a Julínkova zdravotní reforma má jeden zásadní bod: zdravotnictví má být podnikatelská, zisková činnost. Má být zdravotnictví a zdraví člověka předmětem podnikání, tedy zisku? Jak bude v TSO zajištěna lékařská péče, různé poplatky a podnikání lékařů? Jak by měly přispívat na důchody a zdravotnictví firmy, které mají zisky v miliardách? Stejně jako malé firmy? Děkuji

Odpověď Honzovi (důchody):

V TSO není důchodový věk (ukončení ZPP) předepisován občanům zplnomocněnými zástupci lidu, ale určí si ho sami občané. Do této jejich svobodné volby nechceme zasahovat...

Tak, jako si nelze do důchodu našetřit potraviny (uskladněné po desetiletí podlehnou zkáze), tak si nelze (reálně) na důchod našetřit ani poukázky na potraviny (poukázka na zaniklé zboží není k ničemu). Důchodce může být živěn jen aktuální prací spoluobčanů (z jejich ZPP), kterou rovněž nelze skladovat (ušetřit na důchod). Zcela nereálným pojmem „šetřit si na důchod“ jsou mladí lidé doslova ohlupování. Právě pro toto ohlupování platí Vaše námitka: „Ale jakou mají jistotu, že budou mít potraviny, energii...?“ Žádnou! Proč by měli aktuálně pracující spoluobčané někomu poskytovat obživu za starý (našetřený) papír? „...jistotu, že budeme mít potraviny, energii atd.“ nám dává pouze a jen aktuální práce (ZPP)...

Vaše obava: „Za co by si koupili třeba něco do bytu, zákusky, výlet atp. důchodci a další skupiny lidí bez ZPP, kdyby nedostávali žádné peníze“ se rovněž týká především dnešních totalitních poměrů, neboť dnešní důchody většinou nestačí ani na základní potraviny, natož na zákusky či výlety. V TSO budou mít důchodci (aj. bez ZPP) ZŽP, na něž dostanou patrně „poukázky“ (tj. peníze). Záruka ZŽP nespočívá v tom, že musí být za každou cenu zkonsumovány, ale v tom, že je oprávněný musí v příslušném termínu (v době platnosti poukázky) dostat. Pokud svou míru ZŽP nevyužije, může poukázky na ně směnit za něco jiného. Vše zde záleží jen na vůli samotných občanů, tedy i na vůli občanů bez ZPP (důchodců atp.)...

Zdravotnictví a zdraví člověka nesmí být předmětem podnikání (viz odpověď Honzovi: poplatky versus ZPP)... Firmy a živnosti (ekonomické organizace) nemají v TSO nijakou povinnost někomu něčím na něco přispívat. Jejich povinnost se vyčerpává placením náhrady škody obci (viz Programové prohlášení TSO) za využívaný pozemek. Budou-li chtít přesto někde přispět, nikdo jim v tom nebude bránit, pokud s tím nebudou spojovat nepatřičné podmínky (vydírání atp.)...

ZPP a zdravotnictví (Honza, 22. 06. 2008 15:37)

Komunisté stále nadávali na kapitalisty a imperialisty, že můžou za vše špatné u nás. Nyní vidíme to samé v bledě modrém – kapitalisti se zase ohánějí socialismem, že ten může za veškeré neúspěchy u nás. Prý

lidé jsou zvyklí nepracovat, brát podpory atp. Po 20 letech stále odůvodňují své nedostatky socialismem. To mi již připadá trapné. Jak dlouho chce současná vláda svoji neschopnost svádět na předchozí režim?

Také jste asi postřehli, jak Irsko odmítlo Lisabonskou smlouvu.

Lisabonská smlouva je nástupkyní tzv. euroústavy, kterou v roce 2005 zamítli Francouzi a Nizozemci. V Evropské unii panují neshody ohledně dalšího postupu po irském neschválení. Většina představitelů je pro pokračování ratifikace. S tím nesouhlasí například předseda britských konzervativců David Cameron či český prezident Václav Klaus. Také se hovoří o tzv. dvourychlostní Evropě (některé země by měly svoji vládu, armádu atp, jiné by podléhaly Bruselu).

Jaký je Váš názor na další postup? Měla by EU dál postupovat ve schvalovacím řízení?

Myslím si, že hodně vypovídá o náladě lidí v EU hlasování Irska! Když v jediné zemi, kde se občané mohli k Lisab. smlouvě vyjádřit v referendu, tak smlouvu odmítli. Instituce EU jsou vzdáleny občanům. Jejich nevolitelné orgány připomínají spíše dobu nějaké středověké totality než skutečně demokratickou a svobodnou přítomnost kapitalismu či imperialismu!

Ohledně lékařské péče by mne zajímalo, jak by v TSO fungovali lékaři (ale i jiné profese)?

Základní zdravotní péče bude hrazena ze ZPP. Ale kdo a jak bude sledovat, zda nějaký člověk nestoná nad průměr? Jak bude ohodnocen lékař?

Když lékař (nebo jiný pracovník) odpracuje penzum svých hodin ZPP, tak kdo bude léčit (nebo třeba prodávat, řídit autobus...)? Mu skončí ZPP, tak se sbalí a zavře ordinaci? Či řidič nechá stát autobus na zastávce řekne pasažérům, že mu skončila ZPP? Pekař odejde od pece, kde se peče chléb? To asi ne.

Když bude člověk dlouhodoběji či vážněji nemocný, kdo posoudí, zda ještě to patří do základní péče či do nadstandardní? Když bude péče či operace nad rámec ZŽP, a nebude-li na to pacient mít peníze, tak se nechá jen tak? Kam bude takový obecní lékař odvádět poplatky za nadstandardní péči, jestliže pracuje v obecní ordinaci? A bude rozdíl, když bude lékař (ale vlastně tak tomu bude i s jinými pracujícími lidmi) pracovat již nad rámec ZPP? Nebo bude pro pacienty rozdíl, kdy lékař pracuje (bude-li odvádět práci - např. základní zdravotní péči-, ale již nad rámec své ZPP). Kdo mu to bude platit? Komu lékař bude účtovat peníze? To ho bude obec dotovat?

Ne vždy bude přece odpovídat čerpání (např. lékařské péče) v rámci ZŽP době, kdy lékař má ZPP. A to samé může být v jakékoli jiné činnosti. Jak tedy bude zdravotnictví odloučeno od trhu? To přece nejde.

Firmy budou v obci platit za užívání pozemku a tím tedy budou obcím dávat peníze na ZŽP? Tím se sníží ZPP? Budou platit stejně firmy, které mají zisky malé nebo zisky v miliardách? Bude se platit jen od metru užívané plochy, nemělo by se přihlídnout k tomu, kolik některá firma vydělává?

Odpověď Honzovi (ZPP a zdravotnictví):

Ideje socialismu a komunismu vznikly jako reakce na dravost kapitalismu. Socialisté a komunisté tím začali přetahovat veřejné mínění (zejména proletariát) na svou stranu. Na to reagoval Vatikán svým sociálním programem (vydáváním sociálních encyklik). Na to zpětně reagoval kapitalismus, jenž něco ze své dravosti slevil a do svého zákonodárství přijal něco sociálních opatření. Oba sociální proudy (socialistický i vatikánský) pak s částečně sociálním kapitalismem začali prohrávat, zejména na hospodářském poli, až to reálný socialismus východní Evropy vzdal a přešel na sociální kapitalismus. Z tohoto „zkrachovalého“ socialismu si pak kapitalismus udělal strašáka, aby s odvoláním na něj (na tzv. zadluženost příštím generacím) odůvodnil novou vlnu své dravosti. Dnes, kdy už není co z bývalého socialistického majetku drancovat, přistupuje k postupnému odbourávání sociálních zákonů, které kdysi pod tlakem socialistických sil (stávek a bouří) přijal. Tak Odtud např. dnešní tendence EU k prodlužování pracovní doby na 48 hod. týdně, k oddalování důchodového věku aj. Poučený dravý kapitalismus však nespolehá jen na neúspěšného socialistického strašáka, ale využívá také střídání svých „demokratických“ vlád, které vždy znovu svalují vinu za svou dravost na neúspěšnost předchozí „demokratické“ vlády. Tento trend niky nepřestane, neboť děláni „chyb“ je pouhou zástěrkou pro dravost kapitalismu. Žádný zločinný režim (žádná totalita) nemá jinou možnost „obhajoby“ svých cílevědomých zločinů, než svalovat vinu na jiné...

EU na jedné straně přiznává členským národům jakési „právo veta“ (např. pokud jeden z nich neodhlasuje euroústavu, tato nemůže v EU platit), na druhé straně však chce vládnout totalitně (z bruselského či jiného centra). Zde máme markantní příklad, jak se totalita nesnáší s právem veta. Pokud EU nepřijme TSO, musí se buď rozpadnout (dvourychlostní atp. Evropou to začíná), nebo se stát důslednou totalitou, tj. nějak

zlikvidovat či neutralizovat (trvale obcházet atp.) „právo veta“ členských národů. Náš názor na další postup EU je TSO...

Ohledně lékařské péče si musíme vybrat, na čem chceme lékaře zainteresovat:

A/ lékař podnikatel = interest na rostoucí nemocnosti, s níž poroste i jeho tržní příjem, jako jeho jediné ocenění

B/ lékař zdravotník = interest na klesající nemocnosti, s níž neporoste jeho fixní příjem ale společenské ocenění

Zeptáme-li se dnešního tržního lékaře (A) na vedlejší účinky (jedovatost) dnešních léků a potravin, odpoví nám vyhýbavě, protože pravdivá odpověď se mu nevyplatí (neslučovala by se s tzv. „lékařskou etikou“ a ohrožovala by jeho příjmy). Možná mezi čtyřma očima či pod cizím jménem uleví svému svědomí a vyjeví něco z „hrůzostrašné“ pravdy.

Netržní lékař zdravotník (B) však bude proti kontaminaci léků a potravin aktivně bojovat, protože se mu to vyplatí (za stejný příjem bude mít méně práce). U lékaře zdravotníka (B) totiž jeho příjem neprotiřečí jeho zdravotnickému poslání.

Z uvedeného je zřejmé, že TSO bude potřebovat lékaře zdravotníky (B), nikoli lékaře podnikatele (A). O tom však nerozhodujeme my, ale plnoprávní občané v samosprávních obcích TSO...

Jen lékař zdravotník (B) může vědět, kdo stoná nad průměr a zda stonání nepředstírá. Lékař podnikatel to vědět nechce, ač právě na to svaluje vinu za astronomický nárůst nákladů na zdravotnictví, který vpravdě zavinil sám...

V TSO by měl být lékař zdravotník (B) ohodnocen společenskou smlouvou s občany (za jakou odměnu je lékař ochoten pracovat a kolik jsou ochotni občané na něj obětovat ZPP)...

Společenskou smlouvou by měla být také určena hranice mezi základní a nadstandardní zdravotní péčí. Otázka peněz na nadstandardní péči je v TSO stejná jako dnes. Nemá-li na to pacient, může požádat o pomoc obec, která vyhlásí sbírku nebo přispěje ze svých prostředků (nájmu), budou-li s tím souhlasit občané. Zde je však třeba vzít také v úvahu morálku pacienta, který si musí být vědom, že se dožaduje nadstandardní péče na úkor spoluobčanů. I zde existuje určitá mez, neboť kvůli záchraně svého zdraví, či života není nikdo oprávněn požadovat obětování zdraví, či života jiných (nesvědomití lékaři podnikatelé se k takovým věcem občas propůjčují)...

Skončí-li komukoliv jeho ZPP, musí být ve výkonu své profese vystředán dalším. Jde tedy o to, kolik bude v obci zapotřebí vykonavatelů příslušné profese (tak je tomu ostatně i dnes)...

Za obecní ordinaci se platí nájem. Poplatek za nadstandardní péči patří tomu, kdo takovou péči poskytuje. Nadstandardní péče je však zpravidla nad možnosti obecního lékaře (jako dnes obvodního) a je tu třeba počítat s nadstandardními zařízeními, která již budou podnikatelskými subjekty (A), neboť obecní příspěvek na nadstandardní péči je již tržní hodnotou (výše příspěvku musí naplnit tržní požadavek nadstandardního zařízení). V míře nadstandardní péče však bude mít pacient, obecní lékař (B) a obec dohled (jako platící zákazník) nad poskytovanými službami tohoto zařízení. Dohled lékaře zdravotníka (B) zamezí případnému ziskuchtivému protahování léčby lékařem podnikatelem (A)...

Uvedeným způsobem může být zdravotnictví přece jen odloučeno od trhu, přestože se domníváte opak! Uděláme-li z lékařů „zlatokopy“ (podnikatele), pak náklady na zdravotní péči v tržním prostředí neustále porostou, pak bude zdravotnictví stíháno jednou krizí za druhou (jako je tomu dnes)...

ZŽP jsou kryty ZPP, nikoli z nájmu za pronajaté obecní pozemky. Nájem slouží obci ke krytí jejich provozních výdajů (např. na údržbu veřejných prostranství aj.)...

Pokud nájemce pozemku nepřihlíží jen k výměře pronajímaného pozemku a k míře případného obtěžování okolí nájemcem (např. hlukem aj.), ale přihlíží k čemukoliv navíc (např. k příjmům nájemce), potud krade (vydírání atp.). Bylo by to stejně nespravedlivé, jako požadovat po některých občanech vyšší ZPP jen proto, že jsou bohatší než druzí... -zmp-

sociální trojčlennost pana Wenera (Honza, 24. 06. 2008 08:56)

Bude muset každý člověk v rámci ZPP dělat jen to, co potřebuje daná obec, nebo bude každý moci pracovat jen v oblasti, kterou vystudoval, nebo k ní má vztah? Kdo bude stanovovat kdo kde má co dělat? Bude si moci člověk vybrat, co chce dělat? A co když se mu daná práce nebude líbit nebo nějaký umělec (malíř, skladatel...) nepůjde do práce proto, že nemá na to naladění. Mohl by někdo odpracovat ZPP za jiného člověka? Nebo všichni striktně musí oddělat ZPP? A co když někdo ZPP odmítne z důvodů své svobody. Jen otrok musel pracovat! Nemyslíte si, že ZPP je návratem k otrokářskému systému, kde lidé, otroci také pracovali na jídlo, ubytování...aj. ZŽP?

Na stránkách http://www.antropozofia.sk/socialna_trojclennost/ se píše o sociální trojčlennosti trochu jinak. V Německu šíří sociální trojčlennost pan Werner, který prosazuje tzv. nepodmíněný příjem, který mají všichni občané hrazen ze zvýšeného DPH. Jsem nyní trochu zaražený z toho, co píšete vy a co oni. Která sociální trojčlennost je tedy správná? Jste ve spojení s panem Wernerem?

Kolik dalších je takových modelů sociální trojčlennosti ve světě jako máte Vy na Vašem webu? Kde je hranice toho, co ještě je TSO a co už ne? Shodnete se vůbec s panem Wernerem? Jde Vám snad o to samé, ne? Neměli byste si to nějak vyjasnit? Nebyla by vhodná spolupráce i na mezinárodní úrovni? Nový a pokrokový model státu či společnosti přece není jen věcí ČR. Na něm by se měli podílet sociologové, ekonomové, politikové, pedagogové atp., prostě všichni lidé! Kdyby se spojili lidé, kteří o tom něco vědí a vytvořili i mezinárodní sociální hnutí za TSO.

Odpověď Honzovi (sociální trojčlennost pana Wenera):

Představte si jen, že TSO založí skupina básníků a ZPP si bude chtít odpracovat básněním. Protože si tím ZŽP na žádný způsob nevybásní, bude muset i „básník“ (atp.) „máknout“. Tak je tomu ovšem v principu. V rozvinuté TSO (stejně jako v rozvinuté totalitě) není třeba, aby všichni pracovali v oborech, bezprostředně zabezpečujících ZŽP (např. v zemědělství). Pokud by na tom ovšem občané trvali, míra ZPP by pro každého představovala např. 1. hod. měsíčně (nebo ročně?). Mimo ZPP by však daná společnost nic jiného neměla. Lze tedy předpokládat, že i TSO (stejně jako v totalitách) budou mnozí (většina?) pracovat v oborech, které ZŽP bezprostředně nezabezpečují. Ti však budou muset za svůj díl neodpracované ZPP (tj. za poskytnuté ZŽP) poskytnout společnosti (obci, či svazu obcí) náhradu. Nikoli ovšem náhradu, kterou si sami určí, ale takovou náhradu, o jakou bude stát společnost. Není tedy možné, aby někdo poprsal plátno barvami a vnucoval ho společnosti jako adekvátní uměleckou náhradu za ZŽP, popř. se na společnosti domáhal nějakých „dotací“ (na „kulturu“ či jiné sociální podfuky sociálních „zlatokopů“). Tzn., že své produkty bude muset hodnotit tržně a jako náhradu nabídnout společnosti nikoli pomazané plátno, ale odpovídající část tržby...

Abychom předešli protestům případných ochránců „kultury, vědy atp.“ (reálné či předstírané) musíme dodat: Pokud někdo své produkty nemůže tržně hodnotit, např. pro „nepochopení“, či že „předběhl svou dobu“, bude si muset najít konkrétního mecenáše. Jinak se bude moci svým „koníčkem“ zabývat až po řádném (společensky akceptovaném) odvedení ZPP. Tak je tomu ostatně i dnes. TSO není určeno k dotování potrhých průkopníků. Skuteční průkopníci budou vždy lidmi „obětujícími“. Jen vypočítavost není obětavá. To budiž také odpovědí na otázku, zda „může někdo odpracovat ZPP za jiného člověka?“ Ano může! V TSO je zakázáno pouze nutit někoho odpracovat ZPP za jiného...

Na otázku: „A co když někdo ZPP odmítne z důvodů své svobody?“ odpovídáme: pak z téhož důvodu neobdrží nijaké ZŽP. Kdyby se ZŽP přesto domáhal, pak by se vlastně domáhal toho, aby jiní pracovali (odváděli ZPP) za něj. Takový požadavek ovšem nemá nic společného se svobodou, ale je pouze projevem zvlé parazita (viz odpověď Kritikovi: základní pracovní povinnost)...

Pravíte-li: „Jen otrok musel pracovat!“, pak odpovídáme: Otroek je ten, kdo musí pracovat pro sebe i pro otrokáře. Zbavit otroka otroctví neznamena, že nemusí pracovat nikdo, ale znamena, že musí pracovat nejen otrok, ale také otrokář. Nelze tedy tvrdit, že: „...ZPP je návratem k otrokářskému systému, kde lidé, otroci také pracovali na jídlo, ubytování...aj. ZŽP“ (srovnej odpověď Kritikovi: základní pracovní povinnost)...

K TSO podle Wenera:

Ideu TSO jasně formuloval R. Steiner, který se pokusil také o její aplikaci v tehdejší době. Věc zpočátku vzbudila veliký zájem, ne však zájem mocných a tak k realizaci TSO tedy nedošlo (následovala II. světová

válka). Dnes je společenská situace jiná a je tedy třeba změnit také metodiku realizace TSO. Než ovšem začneme nějakou metodiku vymýšlet, musíme si odpovědět na několik otázek:

A/ má být metodika TSO neměnná (dogmatická), nebo má být operativně proměnlivá, podle pokračujícího vývoje občanů a sociálních vztahů v ní?

B/ mají občané v TSO respektovat metodiku jednoho myslitele (byť nejlepšího), nebo má být metodika TSO věcí všech zúčastněných?

My máme za to, že nebude-li metodika TSO věcí všech zúčastněných, nebude jejich věcí ani samotný TSO. Bude-li takto TSO věcí jednoho myslitele, lidé po jeho smrti patrně TSO opustí, protože jim nebude vyhovovat. Proto jsme Programové prohlášení nabídli k co nejširší diskusi. Takovou diskusi u pana Wenera (aj. metodiků TSO) ovšem postrádáme. Kdybychom vůbec kdy našli někde nějaké místo k diskusi o TSO, nepochybně bychom se do ní zapojili a nezakládali bychom vlastní webovou stránku. Tzn., že my se na Wernerově metodice bez vnučování podílet nemůžeme (nejsme tedy s p. Wernerem ve spojení), zatímco p. Werner se na naší metodice bez vnučování podílet může. My jsme „dveře“ metodiky TSO otevřeli všem. Pokud se p. Werner (a kdokoliv jiný) sám naší diskuse nezúčastní, nechceme tu k jeho metodice zaujímat nijaký postoj, neboť ji naši čtenáři neznají a on sám by ji tu nemohl hájit. Pokud však jeho představy do naší diskuse vnese kdokoliv jiný, tu již jsme připraveni na ně reagovat...

Pravíte-li, že „v Německu šíří sociální trojčlennost pan Werner, který prosazuje tzv. nepodmíněný příjem, který mají všichni občané hrazen ze zvýšeného DPH“ pak odpovídáme:

DPH je, jako každá daň z příjmu, krádeží...

Pravíte-li: „Jsem nyní trochu zaražený z toho, co píšete vy a co oni.“ pak odpovídáme: Není třeba být zaražený, neboť i v naší diskusi jsou o TSO vyjadřována různá mínění...

Na otázku „Která sociální trojčlennost je tedy správná?“ či „Kde je hranice toho, co ještě je TSO a co už ne?“ si ovšem musíte odpovědět sám. Právě k tomu Vás má „vyzbroit“ naše diskuse...

Kolik dalších modelů TSO existuje, na tom nezáleží. Co člověk, to názor. Ke sjednocení názorů však nepřispěje „kázání“, ale „dialog“ (diskuse, vyargumentování, vypořádání atp.).

Ptáte-li se: „Shodnete se vůbec s panem Wernerem?“ odpovídáme. Nikomu nic nechceme vnučovat. Mezi naší předstávou TSO a představou p. Wenera je značná neshoda. Zda se můžeme či nemůžeme s p. Wernerem shodnout může ukázat jen bezprostřední a otevřená diskuse, k níž z naší strany neexistuje překážka. To platí i pro otázku „Neměli byste si to nějak vyjasnit?“

Vaše otázka: „Jde Vám snad o to samé, ne?“ obsahuje současně i odpověď „ne!“ Tak jako si lidé pod pojmem „pravda“ představují všelicos (vč. nepravdy), tak si mohou všelicos představovat také pod pojmem „TSO“...

Vaše otázka: „Nebyla by vhodná spolupráce i na mezinárodní úrovni?“ je zodpovězena naší webovou stránkou. Diskuse se tu přece může účastnit kdokoliv, ať už se nachází kdekoliv. Právě to umožňuje internet...

Máte pravdu v tom, že „Nový a pokrokový model státu či společnosti přece není jen věcí ČR.“ TSO však musí někde vzniknout. Z různých důvodů (často zmíněných i v naší diskusi) máme za to, že tím „někde“ může být v současné době Morava...

Pravíte-li, že „Na něm by se měli podílet sociologové, ekonomové, politikové, pedagogové atp., prostě všichni lidé!“, pak odpovídáme: Vámi vyjmenovaní se podíleli, podílí a budou podílet na všech totalitách, co jich kdy bylo, je a bude. My dáváme přednost tomu, aby se na TSO podíleli jen ti, kteří nechtějí žít v totalitě, ale v TSO. Právě o nich mluvíte, když pravíte: „Kdyby se spojili lidé, kteří o tom něco vědí...“ Nemá ovšem smysl, aby tito „vědoucí“ lidé „vytvořili mezinárodní sociální hnutí za TSO“, ale má smysl, aby tito „vědoucí“ lidé vytvořili TSO!...

základní pracovní povinnost (Kritik, 25. 06. 2008 01:29)

Děkuji za odpověď. Vlastně bych navázal: Mám za to, že občané odmítnou ZPP. I kdyby TSO nabízelo stovky výhod, tak ZPP tak, jak ji formulujete, je prostě něco jako nucené práce. Dáváte ZPP jako něco za něco: Nad TSO byste mohli mít heslo: Arbeit macht frei... ZPP dáváte příkazem a to se nebude nikomu líbit.

I kdyby se společnost měla sebe hůř, tak ZPP nepřijme. nedáváte lidem na výběr! A tady končí pro mnoho lidí diskuse. Nucené práce tu už byly a žádný normální člověk to nebude chtít. Neříkám, že ZPP je něco utopického. V kontextu TSO to je dokonce pochopitelné a snad i jediné možné řešení. Na dobrovolnosti a morální vyspělosti lidí a společnosti se ani TSO nemůže stavět. Určitě ne ze začátku, kdy budou lidé ještě mít návyky ze současné totality. Málokdo bude vnitřně cítit touhu pracovat pro druhé nebo pro blaho obce či TSO. Proto zde ZPP být musí. Tomu rozumím, ale nevím, nevím jestli ZPP bude přijatelné i pro ostatní. Již několikrát jsem se ve svém okolí setkal s tím, že TSO se svou ZPP je pěkná blbost a další totalita, jestliže dává lidem nucené práce! Na to nemám co říct. Je to svým způsobem pravda. Jak se to slučuje se svobodou člověka?

Odpověď Kritikovi (základní pracovní povinnost):

Ve vztahu k TSO je třeba si uvědomit, že v něm o všem a především o sobě rozhodují samotní občané. Tzn., že se naším Programovým prohlášením nemusí žádný TSO řídit. My jen předkládáme k úvaze (k diskusi) metodiku, která je podle našeho názoru (argumentace) pro TSO nejvhodnější. Není tedy pravdou, že „ZPP dáváme příkazem...” jak se domníváte...

Ve vztahu k ZPP je třeba si uvědomit trojí:

A/ ZŽP nelze zabezpečit jinak, než lidskou prací (v totalitách i v TSO)

B/ v totalitách určuje míru našich ZŽP a ZPP vždy někdo jiný, v TSO si ji určíme sami

C/ v totalitách (vč. „*Arbeit macht frei...*“) je míra ZŽP a ZPP určena tak, aby mocná menšina mohla žít průměrně a nadprůměrně, na úkor bezmocné většiny, žijící podprůměrně. V TSO nesmí být nikdo poškozen a tedy ani vykořisťován. Tzn., že v TSO je míra ZŽP taková, jakou si občané sami určí a odpovídající míra ZPP je nutně nižší než v totalitách.

Pravíte-li, že: „*i kdyby se společnost měla sebe hůř, tak ZPP nepřijme...*“ pak odpovídáme: Historie nás může poučit, že většinová společnost byla vždy donucena přijmout takovou ZPP, jakou ji vnutila mocnější menšina. Donucena byla hrozbou, že se bude mít ještě hůř, než se právě má...

Pravíte-li: „*...nedáváte lidem na výběr!*“ pak odpovídáme: Sama realita nedává lidem na výběr. Buď budou pracovat (ZPP) nebo nebudou jíst (ZŽP):

„*A chléb svůj v potu tváře jísti budeš!*“ (1. Mojžíš: 3, 19)

Pravíte-li: „*A tady končí pro mnoho lidí diskuse. Nucené práce tu už byly a žádný normální člověk to nebude chtít.*“ pak odpovídáme: Podívejte se do oblastí stížených hladomorem. Tam končí diskuse. To „*žádný normální člověk nebude chtít!*“

Pravíte-li: „*Již několikrát jsem se ve svém okolí setkal s tím, že TSO se svou ZPP je pěkná blbost a další totalita, jestliže dává lidem nucené práce!*“ pak odpovídáme: V daném případě Vaše okolí neuvažuje reálně (nepředpojatě)...

Pravíte-li: „*Na to nemám co říct. Je to svým způsobem pravda.*“ pak odpovídáme: Není to na žádný způsob pravda a po přečtení naší odpovědi už na to máte co říct...

Závažná je Vaše otázka: „*Jak se to slučuje se svobodou člověka?*“

Zde je třeba si uvědomit trojí:

1/ svobodná volba míry ZPP je vnější realizací vnitřní svobody člověka

2/ nutnost pracovat (ZPP) neomezuje lidskou svobodu, ale lidskou svévoli a zvěli (viz odpověď Rostovi: ohleduplnost, láska)

3/ svoboda (viz odpověď Janovi: co je to svoboda) není neomezená (viz odpověď Petrovi: svoboda)

Vezmete-li uvedené (1,2,3) nepředpojatě v úvahu, nahlédnete, že v TSO se ZPP se svobodou člověka slučuje. Protože paraziti a svévolní dravci nic takového nikdy nepřijmou (v TSO jim hrozí nesvoboda), nemaňte s nimi čas:

„*Nehažte perly sviním!*“ (Matouš: 7, 6)

-zmp-

banky, ZPP (Honza, 26. 06. 2008 00:38)

Jak tomu bude s bankovními závazky? Nynější hypotéky, dluhy? Jednak státu vůči Světové bance atp. A jednak: Jak budou občané splácet nynější úvěry, jestliže v TSO asi budou jiné poukázky, nepodléhající mezinárodnímu měnovému fondu a burziánským spekulacím?

Každá obec bude mít asi jiné ZPP a jiné ZŽP. Kdo a jak stanoví ZPP a rozsah ZŽP? Přitom nejde asi o to, kolik peněz se stanoví, ale o to, že jsou potraviny v té hodnotě.

Peněz se člověk nenají a nenapije, ani se jimi neohřeje (Snad jen kdyby s nimi topil v kamnech). Bude se muset spočítat celková spotřeba ZŽP občanů (mínus nemocní, staří+děti atp.) a na to rozpočítat ZPP.

Půjčené peníze, hodnota úvěru bude také nějak započítána do nákladů obce při výpočtu ZPP. Jak? Bude-li mít 30 lidí půjčen milion, tu přece ty peníze využívají např. na stavbu domu a ne na koupi potravin. Obec tedy nemusí mít potravin v hodnotě 30 mil. Kč, jen proto, že si někdo půjčil takové peníze, ne?

Vím, že jsou to už takové trochu detaily chodu TSO, ale nerozumím tomu, jak to myslíte. Neumím si představit, co a jak a proč by mělo mít vliv na množství ZPP.)

Budou tedy v každé obci jiné poukázky? Nebo více obci bude mít stejnou poukázku, směnku?

Aby se peníze - poukázky na zboží nekumulovaly, budou tedy existovat tzv. stárnoucí peníze (krátkodobé). Uvažujete i o tzv. investičních penězích (tzv. dlouhodobých, které by nestárly jako peníze tzv. krátkodobé?) Děkuji

Odpověď Honzovi (banky):

Problematika bank viz: odpověď Honzovi (zdražování a stát), odpověď Honzovi (vývoj), odpověď Standovi (zobecnění bytů), odpověď Markovi (nespokojení) aj...

Z vašeho postoje k penězům a zmínky o dlouhodobě stárnoucích investičních penězích je patrné, že byste se ve finanční reformě TSO nejen dobře orientoval, ale mohl byste se na ní i docela dobře metodicky podílet. Jde tu především o to, aby si o finančnictví (bankovníctví) rozhodli občané v TSO svobodně sami. Náš hlas může být pouze hlasem poradním a při kulturní úrovni našich národů se jistě najdou mnozí, s ještě lepšími nápady, jak zamezit zlodějské praxi typu: „peníze dělají peníze“...

Jak pravíte, k investičním úvěrům bude patrně třeba dlouhodobě stárnoucích peněz, které nebude možné použít jinak, než k určenému účelu...

Váš úvodní dotaz na současné bankovní závazky se týká přechodu z totality na TSO. Zde je třeba připomenout, že základní bydlení (byt) je v TSO ryze jednorázovou investicí, neboť se za ně dále již nijak nájemné neplatí. Má-li občan své bydlení již zapláceno, neměl by ho platit dál v rámci ZPP. Pokud občanu poskytne úvěr na pořízení bytu obec (v rámci TSO), pak splácí dluh obci v rámci ZPP. Pokud občanu poskytne úvěr někdo jiný (mimo rámec TSO), pak splácí dluh mimo (nad) rámec ZPP (resp. ZŽP)...

Úvěr poskytnutý soukromé či právnické osobě (firmě atp.) běžnou bankou, má kredit regulérního dluhu a je slušné ho tedy uhradit. Naproti tomu úvěr poskytnutý Světovou bankou totalitnímu státu takový kredit nemá (viz odpověď Honzovi: vývoj). Kdyby TSO přijal rázem celý svět, tento dluh by nikdo nesplácel světové bance, ale vyrovnaly by se mezi sebou jednotlivé oblasti odpovídající dřívějším totalitním státům. První TSO však budou vznikat v totalitním okolí, které uznává Světovou banku, takže bude nutno příslušnou míru státního dluhu splácet jí. Z tohoto pohledu lze astronomický růst státních dluhů pojímat také jako preventivní opatření proti zavádění TSO. Čím později lidstvo TSO přijme, tím větší státní (totalitní) dluhy bude muset hradit. TSO ovšem takový dluh uhradí jednou provždy, zatímco totalitní státy hradí jen astronomické úroky a míru státního dluhu budou (v lepších případech) „udržovat“ těsně pod likvidační úrovní...

Otázka měny, již TSO státní dluh světové bance splatí, je stejná jako dnes. Je to otázka tzv. „deviz“, které TSO získá vývozem své produkce na totalitní trhy. Protože vlastní měna TSO „stárne“ a nelze s ní tedy „spekulovat“ (nedělá další peníze), totalitní státy ji nepřijmou (jako směnitelnou)...

Jak pravíte: „Každá obec bude mít asi jiné ZPP a jiné ZŽP“, protože je to možné. Možné je to pak proto, že o míře ZPP a rozsahu ZŽP rozhodují v příslušné obci samotní občané. Lze však očekávat, že v rámci vznikajících svazů obcí, se obojí (ZŽP a ZPP) bude jaksí přirozeně sjednocovat (na základě občanské dohody). Tzn., že pokud bude v každé obci jiná míra ZŽP a ZPP, potud budou v každé obci platit také jiné poukázky. Pokud se míra ZŽP a ZPP sjednotí, potud mohou v rámci svazu obcí platit tytéž poukázky (popř. občané vyřeší věc jinak)...

V principu říkáte správně, že „přitom nejde o to, kolik peněz se stanoví, ale o to, že jsou potraviny v té hodnotě.“ Je však třeba věc vyjadřovat tak, aby bylo zřejmé, že „hodnota potravin“ (resp. hodnota ZŽP) není stanovena abstraktně svévolně, ale podle konkrétní míry ZPP, již je k vyprodukování ZŽP zapotřebí. To ostatně říkáte slovy: „Bude se muset spočítat celková spotřeba ZŽP občanů (mínus nemocní, staří+děti atp.) a na to rozpočítat ZPP.“ Jen ve Vaší závorce je třeba pojem „mínus“ nahradit pojmem „plus“. ZŽP (jedné osoby) se pak stávají srovnávací mírou hodnoty všech ostatních věcí (zboží, služeb atp.)...

Máte pravdu v tom, že „Bude-li mít 30 lidí půjčen milion, tu přece ty peníze využívají např. na stavbu domu a ne na koupi potravin. Obec tedy nemusí mít potravin v hodnotě 30 mil. Kč, jen proto, že si někdo půjčil takové peníze, ne?“ Namísto potravin v hodnotě 30 mil. Kč. tu však musí být jiné zboží v dané hodnotě (stavební materiál atp.). Jinými slovy, ani obec nebude moci shromažďovat peníze na případné půjčky, pokud tyto peníze nebudou podloženy hodnotou zboží, k jehož zakoupení jsou určeny. Peněz by nikdy nemělo být víc než zboží, na které jsou poukázku. Chce-li tedy obec v rámci ZŽP zabezpečit také základní bydlení, nesmí shromažďovat jen poukázky, ale také stavební materiál. Na ten pak může příslušné poukázky půjčit a za ně příslušný materiál vydávat. Tím platnost daných poukázek končí. Až budou zásoby materiálu zase doplněny, může být jejich platnost zase obnovena. Banka nemusí být nutně finanční, ale také zbožní. V takovém případě by ani peníze na stavbu nemusely mít delší platnost než peníze na ZŽP. Věc lze řešit různými způsoby...

Pravíte-li: „Vím, že jsou to už takové trochu detaily chodu TSO“ pak odpovídáme: Na nepromyšlených detailech již ztroskotala nejedna dobrá věc (např. slavný hospodářský experiment Roberta Owena ztroskotala na absenci ZPP). Proto je dobré doslova „šťárat se“ i v těch nejmenších detailech... -zmp-

demokracie, terorismus (Honza, 28. 06. 2008 16:26)

Někteří lidé zůstali stát, zatuhli i zastydli někdy v osmdesátých letech - v dobách budování socialismu, kdy zde existoval jediný zřetelný nepřítel, KSČ a její přísluhovači. Těmto lidem zůstává i nyní jediný nepřítel – sociálně citící člověk, komunista či levicově orientovaný člověk a potažmo celý bývalý režim. Na tom, co bylo za socialismu, neshledávají snad jedinou pozitivní věc. Obdivují bezmezně až fanaticky USA a neumějí si představit nic lepšího, než kapitalismus made in USA a tzv. západní demokracii. Nechtějí vidět, že se už i obyčejní lidé začínají znechuceně odvracet od demokracie (západní, parlamentní), stejně jako od socialismu. Opakují, že současné negativní jevy jsou pozůstatky minulého režimu.

Socialismus zklamal, demokracie zklamala. Co tedy lidem zbývá? Jen demonstrují a chtějí ve vládě nové, jiné lidi, nové tváře. Jenže co se tím změní?

Nedívám se lidem v jiných, převážně rozvojových zemích, že se brání exportu tzv. demokracie ze Západu. Např. muslimové. Mají zcela jiné tradice, hodnoty. Dominantní je ve společnosti muž. Tam prostě západní demokracie může napáchat jen zlo. Oni to prostě nechtějí přijmout. A když je jim demokracie vojensky a policejně vnucena, potom stejně rodina po svém trestá např. dívky, které chtějí žít jako lidé na Západě. Muslimové jsou potom doslova donuceni bránit své hodnoty a tradice.

Není toto právě podhoubím terorismu a důvodem vzniku terorismu? Tzv. teroristé se vlastně jen brání, nebo ne? Nebo že by to byli lidé, kteří zabíjejí bezdůvodně? Také nechápu, proč nezasednou obě strany (okupační síly i tzv. teroristé) za kulatý stůl a nezačnou jednat?

Jak by TSO řešila otázku terorismu? Prý s teroristy se nesmí jednat. Je to správný postup? Proč nejednat, co chtějí? Resp. nechtějí?

Odpověď Honzovi (demokracie, terorismus):

Tzv. „muslimský“ terorismus nenapáchal ani zlomek škod, jichž se dopustil státní terorismus euro-americké civilizace v jediné lokální (neřku-li světové) válce (např. vietnamské), či v jediné lokální (neřku-li světové) krizi (např. hospodářské) atp.

Drtivá většina teroristů má „západní“ výcvik a výzbroj. Tak se „brání Západu“?

Muslimští teroristé nezabíjejí bezdůvodně, ale pod příslibem „ráje“ (srovnej středověké „Hašišim“). K tomu jsou nabádání „duchovními vůdci“ (tzv. „Imámy“) žijícími často (zpravidla?) na Západě...

Proč obě strany nejednají u kulatého stolu?

Proč např. naši politikové nejednají s tzv. „extrémisty“ (např. skinheady atp.)? Proč nechtějí slyšet jejich důvody?

Protože by museli čelit mj. i oprávněným výtkám na svou stranu? Výtkám, které nechtějí slyšet? Proč by tedy jejich výtky měla akceptovat druhá strana? Kde je prvotní neústupnost? Protože v TSO není možný „státní terorismus“, není tu možný ani jiný terorismus... -zmp-

podnikání I. (Ala, 03. 07. 2008 17:06)

Jaké je dnes a jaké bude podnikání v TSO? Obchodování se zbožím, surovinami, know-how atp.?

Případá mi, že v současném tzv. „podnikání“ nejde o výrobu, ale o překupování s nějakým ziskem! Pak tedy také jde jen o:

1. vydírání – v případě prodeje potravin na jídlo, v případě energií (otopu) + vody potřebné k životu ... atp. všeho toho, co se v TSO nazývá základní životní potřeby (ZŽP).

2. překupování – ve smyslu lhaní. Nebo spíše, že někoho napálím... Jako prodejce neřeknu kupujícímu, že jinde to stojí třeba 2x 3x Xx méně. Jako kupující se snažím prodávajícího napálit a tvrdím, že jeho prodáváný předmět, komodita je 2x 3x Xx levnější, a tak to kupujícímu prodám. A pak mám dobrý pocit, že jsem dobře zobchodoval. Pak si myslím, jaký jsem dobrý podnikatel! Představuji si starou vetchou babičku, kterou např. realitní makléř zpracuje a vysvětlí jí, že byt který prodává je hodně levný..., ale už v té chvíli ví, že obratem ruky lukrativně byt prodá, že mu zájemci utrhnou ruky, když to prodá třeba 2x tak draž.

3. A pak existují tzv. „výhodné obchody“ typu bývalého vysokého „politika“, který údajně „levně nakoupí“ akcie za 20 mil. Kč, aby je obratem prodal 20x či 100x draž. To je jedno kolikrát... To mi připadá jako podvod. Kupovat akcie od lidí z branže, vlastně od profíků, kteří dennodenně svádí nelítostné boje, o kterých se běžným lidem ani nezdá, a oni mu prodají něco levně! Tudle! Takové pohádky můžou vykládat jen zcela naivním dětem.

Tak takhle nyní probíhají asi všechny obchody, co znám. Je to boj, kdo z koho.

A co novodobý podnikatel? Ať už v případě 1 i 2? (Případ 3 považuji za podvodný komplot či úplatek a to od A po Z, to prostě není možné, aby jeden gauner se nechal obrát od jiného! Tam by se takový nevýhodný prodej či obchod řešil úplně jinak a rázně.) Novodobého podnikatele asi svědomí netrápí. Jestli to vůbec řeší – má-li tam v duši přece jen nějaký problém, malou či větší výčitku, tak si omluví své počínání tím, že: A tož takové jsou zákony. Taková je doba! Když to neudělám já, stejně to udělá jiný. A ještě babičku obere víc! Já se chovám ještě slušně...

V případě ZŽP jsou nyní ceny stanovovány prý trhem! Ale např. energie ČEZu je stanovována centrálně, ropa, benzín, plyn atp.- tzv. centrální vstupy, které vlastně určují ceny všeho ostatního, ty snad stanovuje centrálně státní establishment. Tedy potažmo i politikové, vláda. A nikdo z těchto politiků a institucí nebije na poplach, nezastává se občanů, že jsou takto zločinně vydírání. To, co dělá třeba energetická, která má cca 40-50 miliard Kč čistý zisk z tzv. podnikání, není to snad přeci veřejná loupež, posvěcená politiky a jejich zákony?

Odpověď Ale (podnikání I.):

Představte si současný stát jako ostrov, na kterém je jediný pramen pitné vody. Dokud tu lidé žili na úrovni „doby kamenné“, chodili si k prameni pro vodu kdy je napadlo a nikdo v tom nikomu nepřekážel, pokud se v tlačenici nepopráli. Ač byla voda zadarmo, bylo jí pro všechny dost...

Aby se nepráli, postavil náčelník k prameni stráž. To se psala již „doba bronzová“. K vydržování stráže stanovil poplatek z čerpané vody (1 „lup“ za 1 hlt) a kvůli poplatku zavedl peníze (zvané „lupy“). Samozřejmě se tím hlt vody (1 lup) stal mírou hodnoty všeho ostatního zboží, takže se lup stal oficiální měnou veškeré směny (trhu). Všichni se radovali, jak chytrého mají náčelníka...

Postupem času z lupů žil i sám náčelník s celou svojí družinou. To se již psala „doba železná“. Tehdy si také náčelník uvědomil, že libovolným zvyšováním ceny hlty vody může libovolně zvyšovat svou životní úroveň na úkor ostatních. Oficiálně ovšem zdražování vody zdůvodnil nutností šetřit (máme přece jen jediný pramen a je také třeba splatit „státní dluhy“, tj. dluhy náčelníkova rozmařilého dvora). Ukázalo se však, že

libovolné zvyšování ceny vody má své meze, neboť zemřou-li jeho poddaní žizní, nebude na čí úkor žít. Bylo však již pozdě. Poddaní se vzbouřili a milého náčelníka narazili na kůl...

Od té doby, si ostrované volili náčelníka demokraticky z lidu a pouze na 4 roky. To se již psala „doba papírová“. První zvolený náčelník snížil cenu vody a lidé se radovali jak chytře věc zařídili...

Volení náčelníci se střídali a střídali, až jeden z nich dostal nápad, jak se pramene opět zmocnit natrvalo a „demokraticky“. To se již psala „doba akademická“. S přesvědčivým odůvodněním, že „stát“ s vodou, s poplatky a vůbec se vším špatně hospodaří (neboť co nikomu nepatří, toho si nikdo neváží), navrhl pramen vody „výhodně“ prodat (privatizovat) soukromému podnikateli. Vyhlásil tedy „demokraticky“ konkurs, kterého se přirozeně zúčastnili jen náčelníkovi spolupiklenci (jiní zájemci jsou dosud někde zakopáni). Od té doby vítěz konkursu (a jeho následovníci) platí zvolenému náčelníkovi tučné všimné...

Cena hlty vody začala opět libovolně narůstat. To se již píše „doba před TSO“. Střídající se volení náčelníci se s tímto zdražováním neztotožňují, naříkají však, že nemohou nic dělat, neboť do volného trhu se přece nezasahuje, jinak by nebyl volný. Pro názornost argumentují, jak musí být ceny sádrových trpaslíků, či parních lokomotiv výhradně v pravomoci jejich výrobců, jako je cena hlty vody (nyní již 1 000 lupů) výhradně v pravomoci „žáby na prameni“... -zmp-

podnikání II. (Ala, 03. 07. 2008 17:08)

Po tzv. cikrto-julinkovských a topolánkovských „reformách“ má např. rodina, máma se 3 dětmi o cca 4 tisíce méně, než před tzv. „reformami“. Současné slavné reformy mi připadají také, jako doslova veřejná a uzákoněná loupež! Byť se politikové tváří jako spasitelé a mudrci! Myslím si, že před očima nám zde páchají těžké kriminální zločiny, a všichni mlčíme a tváříme se, že vše je OK a že to je ono, to pravé podnikání! Jen houšť...

Nevím, co si o takovém podnikání myslet. Zním lidi, kterým takové „podnikání“ vadí a zřekli se, aby se za takových podmínek těchto zločinů účastnili, a řekli, že to prostě dělat nebudou! Řekli: Dobře, ať tedy tzv. výhodný obchod udělá někdo jiný, ale já to neudělám...

V TSO by bylo podnikání odlišné? Kromě ZŽP, které tedy nebudou předmětem trhu se však přece bude překupovat a obchodovat třeba s byty, pozemky atp., snad jako nyní? Také půjde o to, zatajit kupujícímu či prodávajícímu pravdu a tak ho vlastně obrát, podvést, napálit...?

Nebude-li se na zločinu podílet stát (tedy establishment, který žije z toho a je zainteresován na tom, že jsou občané masově okrádáni), - pak budoucí stát (jako trojčlenný systém) nebude mít možnost dělat to, co nyní dělá stát totalitní? Vrtá mi totiž hlavou, jaké budou v TSO instituce či organizace, aby např. řídili ekonomiku. Jen zvažte: Někdo přeci musí plánovat, kolik se čeho vyrobí! Ten člověk tedy musí mít moc říci: stane se to a to! A ejhle: už tu přeci je někdo, koho lze nějak uplácat, nějak ovlivňovat! A už se tu může v zákulisí odehrávat něco, o čem občané nevědí! To je globálně. Ale i na konkrétní firmě: A když pustím ze řetězu organizaci např. firmy, tak se to zhroutí! Kdo povede firmy? Nějaký kolektiv, nějaký tým lidí? Jestli to povede tým, tak se pohádají a vše se zhroutí! Vždyť víte, že se říká: na podnikání je jeden málo a dva už moc! Nezhrouť se pak celá TSO? A povede-li firmu jeden člověk? Kde pak máte princip TSO, že v ekonomice je bratrství? Jaké bratrství může být v tom, že šéf firmy prostě řekne: „Tak hoši, dnes budete makat o sto péro!...Franta k míchačce, Pepa k lopatě...“ Kde máte bratrství? A kdo vidí takovému šéfovi za prsty, co vše si vezme jako za zády svých dřičů? Dál zde bude taková práce. Neodpadne otrocké kopání...

A kdo ponese odpovědnost za to, že se např. nepodaří firmě nějaký projekt? Koho zavrou, kdyby se firma pokusila např. o nějaký podvod? Obchodovala by třeba s tím, co nemá třeba patřičnou kvalitu, nebo by tím způsobila nějaké neštěstí?

Odpověď Ale (podnikání II.):

V programovém prohlášení TSO, v návrhu Ústavy TSO (pozn. 2) a v diskuzích o TSO je výslovně řečeno, že předmětem vlastnictví a směny nesmí být lidské zdraví, lidská pracovní síla, lidské schopnosti, pozemky, suroviny atp. Surovina (teplo, vzduch, voda, ruda atp.), sama o sobě nikomu nepatří a proto bezplatná, se může stát směnitelným zbožím jen v míře hodnoty práce spojené s její těžbou, přepravou, zpracováním atd. (v míře tzv. „přidané hodnoty“). Tzn., že nelze nijak zvyšovat např. cenu ropy, plynu, el. energie (ZŽP vůbec, vč. bytů), ale pouze cenu práce s ní spojenou. Protože takto zvýšená cena bude rozdělena mezi pracující a nebude ji tedy moci shrábnout žádný chytrák (zloděj), nebude důvodu k jejímu zvyšování. Zvýší-

li totiž cenu své práce horník, zvýší cenu své práce i pekař. Horník tak na pekaři nic nevydělá. Občané tak nebudou moci být vydírání ani ZŽP, ani zbožím, které není ZŽP. Co bude mimo ZŽP příliš drahé, to bude také neprodejně (stejně jako dnes) a vypočítavý podnikatel zkrachuje...

TSO se nemůže chovat jako dnešní „stát“ (demokraticky zvolená „žába na prameni“), neboť v TSO není nijaká moc (zákonodárná ani výkonná) nikomu delegována, ale zůstává plně v rukou občanů...

V TSO řídí ekonomiku orgán sféry ekonomické (jeden z článků horní trojnosti) - viz návrh Ústavy TSO...

Kolik je třeba ZŽP plánuje v TSO obec. Kolik se čeho vyrobí mimo ZŽP musí i v TSO plánovat každý výrobce sám. Zde není koho a za co upláct. Vyrobí-li málo, vydělá málo, vyrobí-li moc, prodělá...

V TSO, stejně jako v totalitách, vede firmu řídicí pracovník. Rozdíl je pouze v tom, že v TSO je vedoucí firmy volen ostatními podílčníky na firmě. Vedení jednotlivce nijak neodporuje ideji bratrství, jako jí neodporuje vedení dětí jejich rodiči. Hospodářské bratrství si nelze plést s politickou rovností, či kulturní svobodou!...

V TSO „šéf“ nerozhoduje o lidech (podílčníci mají vztahy vymezeny vzájemnými smlouvami), ani o rozdělování tržby (vymezeno smluvními podíly), ale rozhoduje jen o strategii podniku. Nepodaří-li se pak firmě nějaký projekt, způsobí-li firma někomu škodu (mimoděk či podvodem), pak veškerou odpovědnost (hmotnou i právní) nese vždy její „šéf“...

Na kopání není nic otrockého, jak se domníváte. Otrocká je pouze nedobrovolná podřízenost vůli jiného člověka... -zmp-

Standa (práce a peníze):

Dr. Steiner se ve svých přednáškách v Dornachu z prosince 1918 zmiňuje o různých hlasatelích idejí např. o Leninovi a Trockém. Říká, že jsou jejich ideje postaveny na hlavu a neodpovídají skutečnosti (s tím nelze než plně souhlasit, ostatně čas mu dal za pravdu). Říká, že lze říkat věci, které se pěkně poslouchají, ale nenásleduje reálné vysvětlení jejich uskutečnění. V jedné pasáži doslova říká: *„Nezáleží na tom, mít krásné ideje, ale ideje přiměřené skutečnosti“*.

Říká, že to bude pravděpodobně ještě dlouhá cesta, ale v trojčlenném sociálním řádu, který odděluje zboží od pracovní síly, bude člověk osvobozen od toho, aby byl prodáván a kupován jako pracovní síla, nebude tedy za práci placen penězi: *„Prodávat a kupovat se bude pouze zboží, člověk bude pracovat pouze z bratrské lásky člověka k člověku“*. Ptám se: za co se bude prodávat a kupovat zboží? (Protože Dr. Steiner používá přesný termín – kupovat a prodávat zboží)

Za nějaké poukázky nebo body nebo něco podobného, což bude zase ohodnocením práce, tedy nákupem a prodejem pracovní síly? (libovolný přidělový systém nepřipadá v tomto případě v úvahu, protože by nešlo o nákup a prodej zboží).

Jak bude hodnocena práce? Podle množství a kvality, nebo podle míry bratrské lásky člověka k člověku? (pokud někdo vykoná méně nebo více práce, práce bude méně nebo více kvalitní, znamená to, že má méně nebo více bratrské lásky k člověku? To je jistě nesmysl, takže se zase dostáváme k hodnocení práce konkrétními kritérii)...

Odpověď Standovi (práce a peníze):

TSO nepřipouští prodávání a kupování lidské pracovní síly, neboť s ní je prodáván a kupován samotný člověk. Protože je člověk od své pracovní síly neoddělitelný, nemůže jít na trh, tam prodat svou pracovní sílu a jít domů. Se svou pracovní silou ve skutečnosti prodá i sebe sama, jako otroka...

Uvažuje-li člověk v hospodářské sféře sobecky, pracuje jen sám pro sebe, takže se snaží výsledek své práce co nejvíce zhodnotit (předražováním), aby co nejvíce získal. Zkrátka sobecky uvažující člověk pracuje pouze a jen pro zisk. Tím se stává každý sobec každému sobci konkurentem a jeden druhého se snaží zničit (vyloučit konkurenci), aby co nejvíce získal pro sebe. Sobectví vede k zákonu džungle (k zákonu silnějšího), který mu nejlépe sjednává legislativa současných totalitních režimů, v nichž je člověk člověku nepřitelem. Toto nepřátelství se z totalitní ekonomie promítá také do totalitní kultury a politiky...

V TSO je člověk chráněn proti sobecké zřetelnosti ZŽP, podloženými ZPP. V principu by již tu nebylo zapotřebí peněz (poukázek na ZŽP), takže by tu jeden pracoval pro druhého (resp. pro druhé), neboť svou ZPP spoluvytváří ZŽP pro celou obec. Lidé jsou však ještě sobečtí a proto se TSO zpočátku bez peněz

neobejde. Časem si však lidé na totalitní legislativu zákona džungle odvyknou a slábnoucí egoismus bude nahrazován silící láskou k bližním (z moudrosti TSO se vyvine láska).

V současnosti je člověk schopen takto nezištně „bratrsky“ pracovat jen pro příslušníky své rodiny (hlavně pro své děti), či svého kmene (u národů, které ještě plně nerozvinuly vědomí své osobnosti), zcela výjimečně jako tzv. „národní hrdina“, či jinak obětující pro národ, lidstvo atp. Aby však člověk mohl v TSO realizovat svou vnější (sociální) svobodu, bude se muset naučit oběti lásky právě omezením své vnější svobody ze své vlastní vůle (viz odpověď Rostfovi: ohleduplnost, láska). Z věci je zřejmé, že již samotný fakt možnosti TSO, odvádí lidstvo od uvažování sobeckého k uvažování v lásce, aniž by musela být láska lidem nějak vtlučována do hlavy (kázáním, mentorováním aj. teoretizováním o lásce). Jak praví RS: *„Nezáleží na tom, mít krásné ideje, ale ideje přiměřené skutečnosti.“*

Tím, že v ekonomice TSO bude platit: *„Prodávat a kupovat se bude pouze zboží...“*, bude tu také stále víc a více platit: *„člověk bude pracovat pouze z bratrské lásky člověka k člověku.“* Protože tato metamorfóza egoismu v lásku bude probíhat zvolna, bude trvat ještě velmi dlouho, než se ekonomika TSO obejde bez peněz (poukázek na zboží). My se nyní musíme postarat o to, aby TSO byl vůbec zaveden... -zmp-

trojčlennost (Petr, 08. 07. 2008 04:49)

Nechápu, proč bych musel mít nějakého zástupce. Co kdybych chtěl zastupovat sám sebe? Důraz jaký na tuto věc (tzv. horní trojčlennost) dáváte mne dost zaráží v kontextu jinak hodně radikálních myšlenek. Místo, aby se pojmenovala věc reálně (např. samosprávná obec atd.) tak se ihned mluví o trojčlennosti. Kdysi v mých otázkách a následných odpovědích se ukázalo, alespoň mi se to tak jeví, že ty 3 oblasti stejně oddělit od sebe nejde tak jak je proklamováno a ta trojčlennost je spíš jakási prázdná fráze. Ale snad jde jen o fintu, lidé si představují, že bez parlamentu to nejde, tak je to snad jakési fiktivní přechodné stadium? Pak by to mělo význam.

Odpověď Petrovi (trojčlennost):

Samosprávná obec je skutečně možná (ne jen podle jména) pouze v TSO. V totalitních režimech možná není, neboť bez občanského práva veta není skutečné obecní samosprávy a občanské právo veto by znemožňovalo totalitní vládu. Jak si totality samosprávu skutečně představují je dnes patrné mj. z toho, jak uplatňují svou moc nejen v obcích, ale také v rodinách (tzv. emancipací ženy, úsilím o zákaz tělesného trestání dětí aj.) a v hospodářských organizacích (např. prostřednictvím účetnictví)...

V TSO je volený zástupce něčím zcela jiným, než v totalitě. Zatímco v totalitě získává volený zástupce nad svým voličem sociální moc (zákonodárnou, soudní i výkonnou), v TSO zůstává veškerá moc plně v rukou voliče (občana). V TSO je zástupce volen jen k zástupné realizaci občanské moci zákonodárné (nikoli již soudní a výkonné), aby v příslušné sféře horní trojnosti (ekonomie, politika, kultura) instaloval zákony, k nimž byl občany pověřen. Díky jeho zastoupení se kvůli tomu nemusí scházet všichni občané...

Není pravdou, že v TSO nelze 3 sféry (horní či dolní) od sebe oddělit. Naopak. Lze je rozdělit naprosto jednoznačně. Proto TSO není ani prázdná fráze, ani fiktivní přechodné stadium, jak pravíte... -zmp-

horní trojčlennost (Petr, 07. 07. 2008 17:12)

Jistě se mnou nebudete souhlasit, ale považuji tzv. horní trojčlennost za nadbytečnou, víceméně potenciálně nebezpečnou věc. Nemohu se také zbavit dojmu, že formulovat tzv. ústavu je v podstatě cesta zpět. Obzvláště, když obsahem jsou zcela komplikované nesrozumitelné věci, dvojí trojčlennost, což je zcela zbytečná komplikace, to asi není dobrý začátek, anebo jen nic neobjasňující banality. Chápu, že Steiner mluvil o horní trojčlennosti, ale není to spíš dogmatismus ji tam za každou cenu chtít zakomponovat? To, jak si to on představoval, by stejně nic neřešilo, to asi víme. Je mi jasné, že vaše odpověď bude, že to není dogma, ale mám obavu, že je to naopak. Nežlobte se, ale musel jsem to takhle napsat.

Odpověď Petrovi (horní trojčlennost):

Pokud máte za to, že obsahem našeho návrhu Ústavy TSO *„jsou zcela komplikované nesrozumitelné věci“* a že *„dvojí trojčlennost je zcela zbytečná komplikace“*, pak jste se s věcí důkladněji neseznámil (patrně jste

si nepročel diskuse, jež na toto téma proběhly). My naopak máme za to, že právě návrhem Ústavy TSO jsme učinili věc mnohem jasnější, než úvodním Programovým prohlášením TSO. Pokud ovšem neuvedete konkrétně, co je Vám na věci nesrozumitelné, nemůžeme s tím nic dělat...

Pravíte-li: „*chápu že Steiner mluvil o horní trojčlennosti, ale není to spíš dogmatismus ji tam za každou cenu chtít zakomponovat?*“ pak nám není jasné, co míníte pojmem „*tam*“? TSO tím patrně nemíníte, neboť jeho trojčlennost (horní i dolní) pokládáte za „*nadbytečnou, víceméně potenciálně nebezpečnou věc*“...

Pravíte-li, že „*To, jak si to on (Steiner) představoval by stejně nic neřešilo*“, pak je třeba si uvědomit, že se ve své době snažil věc přizpůsobit tehdejší poměrům, tj. poměrům v poválečném Německu (po 1. světové válce). Kdyby se to tehdy podařilo, byli by občané sami hledali a našli řešení všeho, co ve Steinerově návrhu nebylo. Steiner totiž zdůrazňoval, že metodika ani zavádění TSO není a nemůže být věcí jedinice (myslitele, diktátora aj.), ale musí být věcí všech, kdo chtějí mít na TSO nějakou účast. Proto ani my nepředkládáme návrh TSO (doplňený o dolní trojnost, právo veta a občanský soud) jako hotovou věc, ale předkládáme ho k všeobecné diskusi...

Kdybyste svůj kritický postoj aplikoval také na minulé a současné totalitní režimy, možná by se Vám ve srovnání s nimi TSO zaskvěla jako jediné slušné řešení sociální otázky, přes všechny výhrady (dosud ovšem nekonkrétní), které k TSO máte... -zmp-

zrada (Jan, 09. 07. 2008 15:43)

Tak už jsem se s tím zase nějak vyrovnal, člověk si zvykne asi na vše...

Tak tady máme ty osmičky! Dokonce dvě! Jenže jdou vlastně proti vývojovým snahám! To je také možné? Co když k tomu prostě musí dojít, aby bylo zle? Kdyby nebylo zle, občané by dál spali hlubokým spánkem.

8. 7. 2008 Americká ministryně zahraničí Condoleezza Riceová v Černínském paláci v Praze krátce před třetí hodinou odpolední podepsala smlouvu o stavbě amerického radaru v Česku. Za českou stranu dohodu podepsal ministr zahraničí Karel Schwarzenberg.

Takže ráčkující Kája, pan kníže, údajně čestný muž, šlechtic... nemám slov na zradu občanů, národa. Student Martin J. Kadrman v úterý v 11:55 podal k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 trestní oznámení na ministra zahraničí Karla Schwarzenberga (za SZ) kvůli tomu, že podepsal česko-americkou smlouvu o umístění radaru USA v Brdech. Kadrman podal na ministra trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu vlastizrady, pro podezření ze spáchání trestného činu rozvracení republiky, dále pro podezření ze spáchání trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele a také z trestného činu sabotáže. (§ 92 Rozvracení republiky (1) Kdo v úmyslu rozvrátit ústavní zřízení, územní celistvost nebo obranyschopnost republiky anebo zničit její samostatnost se účastní násilných akcí proti republice nebo jejím orgánům, bude potrestán odnětím svobody na osm až dvanáct let.)

Má toto smysl? Spíše se to jen nějak smete ze stolu...

Vládnoucí vždy udělají něco, co je v rozporu s demokracií. Je-li to údajně vláda většiny, tak většina lidí si nepřála senát – a udělali ho. Většina lidí si nepřála rozpad Československa – a udělali to. Většina lidí si nepřála radar – a je to tady, udělali to. Atp. Koho tato vláda zastupuje? Kdy už občané pochopí, že zastupitelé svoje voliče prostě nezastupují a zastupovat nebudou! Za úplatek odhlasují cokoli, protože jsou třeba vydírání nebo chtějí peníze, moc. Tak to prostě je a já jen přeji lidem, aby jim z očí spadly růžové brýle dětinské naivity.

Odpověď Janovi (zrada):

Řekli jsme (viz odpověď Janovi: vládně tu apatie), že „*osmička (8) v letopočtu (nejen na jeho konci) je v „českých“ (ve skutečnosti moravských) dějinách velmi významným magickým mementem...*“, že „*je to vlastně postavená ležatá osmička (∞), kterou akademická pavěda vykládá jako symbol nepředstavitelného nekonečna, ve skutečnosti je to však symbol vývoje.*“ Poukázali jsme tím rovněž na jinde zmíněnou skutečnost (viz odpověď Mirkovi: idealismus a materialismus), že vše se projevuje zcela přirozeně nejdříve negativně (NE), takže k pozitivu věci (ANO) lze dospět jen umělou negací přirozené negace (NE x NE = ANO). To je zákonité. Nyní je tedy na občanech ČR, aby totalitní negativy (vč. Schwarzenbergova) obrátili umělou negací v pozitiv (v TSO)...

Student Martin J. Kadrman podává trestní oznámení na totalitu u totalitní instituce. Tzn., že je buď zoufale bezradný, nebo velmi naivní, popř. provokuje pod dohledem totality, která tak jeho zaranžované důvody může před veřejným míněním snadno zesměšnit. Tudy cesta nevede...

Možná si nyní někteří řeknou: Už nikdy nebudu volit ODS, KDU-ČSL a SZ. Jenže tím právě těmto stranám ve volbách pomůže. Zúčastní-li se voleb pouze ukáznění členové a příznivci politických stran, pak tyto strany ve volbách uspějí. Navíc se hlasy nevolících drze rozdělují jednotlivým stranám, podle jejich ukázněných volebních výsledků. Kdo nechce, aby se jeho hlas někomu přiděloval, ten musí jít k volbám, tam volební lístek vyplnit špatně (nepřípustně), aby byl započítán mezi vyřazené hlasy. Pro totalitní režim ovšem není problém uzákonit rozdělování i neplatných hlasů... -zmp-

křižovatka (Aleš, 10. 07. 2008 17:01)

V Programovém prohlášení TSO stojí: "Promícháme-li všechny 3 sféry dohromady, pak jedna sféra překáží druhé. Toto vzájemné překážení se pak řeší kompromisy, které nevyhovují žádné sféře. Kompromis je úplatek, který má uchláchnout všechny tři sféry, a přitom žádné z nich nevyhovuje. Je to jako by byla tři auta na křižovatce a žádné nemá přednost, buď se nabourají, nebo se vůbec nerozjedou."

Přesto jak vidíme v praxi, tak auta takovou křižovatkou bez problémů většinou projedou. Jak to? Prostě se mezi sebou dohodnou. Jedině cestou kompromisů - tedy cestou dohody mezi řidiči (neboli nějakými silničními zákony) - se stává křižovatka průjezdnou.

Ona tedy je průjezdná i bez předpisů, ale může dojít k havárce.

Chápal bych to tak, že:

křižovatka bez silničních zákonů = totalitní systém (zmatení všeho)

křižovatka se silničními zákony (s řádem, s kompromisy) = trojčlennost

Ale to neodpovídá tomu, co tam stojí!

Kompromisy, tedy dohoda, zákony, slouží k tomu, aby auta křižovatkou projela! Ač nevyhovují žádnému, každý by přece chtěl mít přednost a jet podle svého - přesto umožňují bezpečné projetí! Samozřejmě každý chce mít přednost! Jenže to nejde! Zde je problém, jak Brno! Buď tady nesedí přirovnání, nebo je chyba v trojčlennosti, nebo v Programovém prohlášení! Děkuji za odpověď a řešení této zapeklité situace.

Odpověď Alešovi (křižovatka):

Podobenství buď platí doslova, nebo je nesmyslné. Ani jeho výklad tedy nemůže být libovolný, ale doslovný. Práví-li podobenství, že „žádné ze tří aut na křižovatce nemá přednost“, pak nelze oponovat tím, že „má přednost“ (např. proto, že se řidiči na přednosti mohou dohodnout). Změníte-li totiž jakkoliv „nemá přednost“ na „má přednost“, pak změníte celé podobenství, jež s původním podobenstvím nemá nic společného...

Práví-li podobenství („nemá přednost“), že „vzájemné překážení pak řeší kompromisy, které nevyhovují žádnému“, pak je zřejmé, že kompromisem tu nemůže být změna podobenství (nemá přednost na má přednost). V původním podobenství tedy může být kompromisem jen něco jiného, např., že všichni vystoupí z auta a půjdou pěšky...

Vaše konstatování, že „přesto vidíme v praxi, jak auta takovou křižovatkou bez problémů většinou projedou“ je rovněž „mimo mísu“. Mluví-li původní podobenství o křižovatce, na níž nemá nikdo přednost, pak z toho nelze vyvodit, že „auta takovou křižovatkou bez problémů většinou projedou“. Pokud projedou, pak určitě ne „takovou křižovatkou“ (na níž nemá nikdo přednost), ale jinou křižovatkou (na níž má někdo přednost), která se ovšem původního podobenství nijak netýká...

Když už jste změnil „nemá přednost“ na „má přednost“, pak taková přednost není dána dohodou či kompromisem řidičů (jak tvrdíte), ale je dána dopravními předpisy (zákonem)...

Na základě uvedeného je zřejmé, že Váš závěr: „Jedině cestou kompromisů - tedy cestou dohody mezi řidiči (neboli nějakými silničními zákony) se stává křižovatka průjezdnou“ mate dohromady zcela neslučitelné věci (dohodu, kompromis a zákonné nařízení). Toto zmatení opakujete slovy: „Kompromisy, tedy dohoda, zákony...“

Tvrdíte-li, že „Kompromisy, tedy dohoda, zákony... nevyhovují žádnému... a přesto umožňují bezpečné projetí“, pak si nejen protiřeknete (nevyhovují a přece vyhovují), pak na základě zmatených předpokladů činíte zmatené závěry...

Pravdou je, že dává-li dopravní předpis (zákon) na křižovatce jednoznačnou přednost, pak to vyhovuje všem. To, co je na zákonech nevyhovující je zpravidla jejich nejednoznačnost...

Není tedy pravdou, že: „*bud' tady nesedí přirovnání nebo je chyba v tojčlennosti, nebo v Programovém prohlášení!*“ Chyba je pouze a jen ve Vašich úvahách. Tuto, jak pravíte, „*zapeklitou situaci*“ si však musíte vyřešit sám... -zmp-

Standa (kdo je blb?):

V idejích a principech TSO se říká „Občan je mírou všech věcí“. Zde žádný „pokrok“ ani „veřejný zájem“ nesmí převážet. Člověka je důstojné, aby byl svrchovaným pánem sebe sama. Člověka je nedůstojná nevědomost, nevolnost (aby byl ovládán cizí vůlí, jako nesvéprávný) a zvlůle.

To je správné, ale chci se v této souvislosti zmínit o právu veta.

V pasáži věnované právu veta se říká, že ten, kdo vyjádří své „ne!“ a ukáže se, že nechtěl škodit, je prostě blb (při trvalém vyjadřování ne kverulant), který se plnoprávným občanem stal pouze nedopatřením, občanství mu bude odebráno a dál zde už žádný problém není. Ale je !!!

Kdo bude určovat, kdo je blb? Co bude mírou, kriteriem blbosti? A hlavně – co budou občané v TSO s takovými „blby“ dělat? Dostanou opatrovníky, kteří budou rozhodovat za ně, nebo snad budou zavírání a léčení v nějakých psychiatrických léčebnách? Ale to snad v lepším společenství ani není možné!

Poněkud krajní příklad – v jisté době všichni „chytří a normální“ lidé věděli, že je Země „placatá“, protože kdyby nebyla tak bychom z ní přece spadli, to přece dá rozum! A najednou nějaký „blb“ začal tvrdit, že je Země kulatá, a protože to tvrdil opakovaně, byl nejen „blb“ ale i „kverulant“. A bylo s ním příslušně zatočeno.

To uvádím jen jako demonstraci toho, co se v obci TSO může stát v mnohem „obyčejnějších věcech“, jako je např. rozhodování o tom, kde postavit školu, kudy vést obecní vodovod, kanalizaci, novou silnici apod., nebo v jakém množství poskytovat např. ZŽP. Například v obci, která má 600 plnoprávných občanů, oprávněných k rozhodování a k právu veta, se bude rozhodovat o nějaké z uvedených věcí, nebo o věci jiné, a 580 z těchto občanů konkrétně rozhodne. Zbýlých 20 využije své právo veta, budou proti a budou proti opakovaně.

Většina jejich důvody nepřijme, nebo neuzná za relevantní. Budou tedy označeni za „blby“ a „kverulanty“ (pro opakovanou blbost) a bude jim odebráno občanství. Za nějaký čas – např. rok, dva nebo tři se ukáže, že měli pravdu a že dokonce chybným rozhodnutím většiny vznikla třeba obci značná škoda. Co potom s těmi „blby“ a „kverulanty“, kteří byli prohlášeni za nesvéprávné, a bylo podle toho s nimi nakládáno? Dostane se jim omluvy a odškodnění (snad), ale kdo jim nahradí dobu několika let, kdy se jim nedostalo právě té lidské důstojnosti, toho že je občan mírou všech věcí, že nebyli svrchovanými pány sebe sama, že se nedopustili toho, že je nevědomost nedůstojná (protože oni věděli), a že se stali objekty zvlůle (protože jejich vůle byla potlačena)? Nejhorší je, že s nimi bylo „zatočeno“ v podstatě stejně, jak bylo v každé totalitě naloženo s „kverulanty“.

Vyplývá z toho logicky, že těch 580 občanů, kteří špatně („blbě“) rozhodli a způsobili tímto rozhodnutím obci velkou škodu, budou prohlášeni za blby (protože škodu způsobit nechtěli) a zbaveni plnoprávného občanství?

Jestliže ne, proč, když těch 20 mělo pravdu a žádnou škodu nezpůsobil, a přesto bylo prohlášeno za blby a zbaveno plnoprávného občanství?

Jestliže ano, je možná existence obce sestávající z 20 plnoprávných občanů a 580 úředně uznaných „blbů“? (Nehledě k potřebnému počtu opatrovníků).

V idejích TSO se říká: „kolik duševního úsilí dovedou lidé vynaložit k vymýšlení těch nejbizarnějších námitek proti právu veta, zatímco pro právo veta nejsou ochotni vymyslet nic“. „Námítky proti občanskému právu veta jsou téhož ražení jako výrok: Než riskovat zneužití sociální svobody (práva veta), to ať jsou raději všichni sociálně nesvobodní!“

Jestliže jsem např. proti bolševické totalitě, neznamená to, že jsem pro vykořisťování lidí, lidi bez práce, lidi nerovné, žijící nešťastně a v bídě atd. Nebo nacionální socialismus, ten měl také spoustu „velkých“ a

„krásných“ idejí a jak to dopadlo! Jsem proti skutečnostem, které z toho vznikly. Na počátku spousty zla, utrpení, zruďností apod. byly krásné, přijatelné a žádoucí ideje, ale není nutné být ve střehu před nimi, ale před jejich zneužitím, před zlem samotným.

Jistá nadsázka, kterou jsem použil, není proti právu veta, ale proti tomu, aby se nestalo bizarním při reálném využití, nebo nástrojem specifické nesvobody a potlačení důstojnosti člověka, nebo jakékoli totality. To je to, co je nutné vymyslet (a hlavně udělat) pro právo veta!

Odpověď Standovi (kdo je blb?):

V příslušné pasáži (odpověď Standovi: právo veta) jsme uvedli: „*Pokud plnoprávný, ale těžkopádný občan... vyjádří své „ne!“, avšak nedokáže své veto zdůvodnit, pak mu hrozí občanský soud jako škůdci. Ukáže-li se, že nechtěl škodit, ale je to prostě blb, který se plnoprávným občanem stal pouze nedopatřením, občanství mu bude odebráno a dál tu již nijaký problém není*“...

Vaše úvahy vůbec nepočítají se slovy: „*nedokáže své veto zdůvodnit*“. Proto nedoceňujete skutečnost, že občan, který vetuje bez vážného důvodu, působí škodu. Jako škůdce bude odsouzen a následkem toho pozbude také občanská práva (vnější svobodu). Bude-li však nahlédnuto, že neškodí záměrně, ale prostě proto, že občanských práv neumí využívat jinak, než špatně (ke škodě jiným i sobě), může to být vzato v úvahu (poškozenými) jako jakási „polehčující okolnost“ a mohou mu být pouze odňata občanská práva. V obou případech je tedy ztráta občanství spojena s pácháním škody, nikoli s posuzováním, zda příslušný člověk je či není blb. Je-li ovšem pokládán za blba, nikoli za darebáka, lze mu snadněji odpustit. V obou případech pak bude žít v obci pod poručníkem (příbuzným, poškozeným aj.)...

Protože současná akademická „psychiatrie“ či „psychologie“ není exaktní vědou, ale snůškou ryze subjektivních spekulací, sotva lze očekávat, že její imbecilie budou v TSO využívány. Jak pravíte: to opravdu „...v lepším společenství není možné“...

Vaše srovnávání blbce s objevitelem, jenž předběhl svou dobu, je nepřipadné. Na rozdíl od blbce je objevitel s to svůj postoj (veto aj.) řádně zdůvodnit...

Může se ovšem stát, že objevitel natolik předběhne svou dobu, že jeho důvody nebudou chápány, že je neuzná ani občanský soud, jehož nespravedlnost v takovém případě obstojí i před jiným občanským soudem. K něčemu takovému pak může dojít dvojnásobem:

1/ objevitelův návrh bude ostatními občany vetován

2/ objevitelovo veto bude ostatními občany (i občanským soudem) pokládáno za kverulantství

Tak výjimeční objevitelé jsou ovšem velmi vzácní, takže také k uvedené nespravedlnosti může dojít jen výjimečně. Navíc v našem relativním světě nelze nikdy a nikde (ani v TSO) vyloučit nespravedlnost absolutně, či absolutně zaručit spravedlnost. V daných souvislostech je však mezi TSO a totalitou přece jen zásadní rozdíl:

A/ i v TSO může výjimečně dojít k nespravedlivému soudu

B/ i v totalitě může výjimečně dojít ke spravedlivému soudu

Která z obou možností se Vám víc líbí? A nebo B?...

Kdyby Váš výjimečný objevitel opravdu natolik předběhl dobu, že by mu nikdo jiný nemohl porozumět, pak by se ovšem se svými spoluobčany vůbec nemusel dostat do kolize. Zachoval by se patrně jako již zmíněný (viz odpověď Heleně: nespokojení) zákonodárce Solón k Athéňanům:

„*Nedal jsem Athéňanům nejlepší zákony, ale takové, jaké byli schopni snést.*“

Takto si počínají opravdu moudří...

Často bývá podnětem k našemu uvažování afekt. Něco se nám nezdá a naše podrážděná mysl činí ukvapené závěry, aniž se s nesympatickou věcí důkladněji seznámí. Tak se tomu zdá být i v daném případě. Kdybyste tu vzal v úvahu také slova: „*nedokáže své veto zdůvodnit*“, Vaše komplikované úvahy na téma „blb“ by vůbec nemusely vzniknout... -zmp-

Ropu zadarmo? (Beny, 14. 07. 2008 23:46)

Tak dobře jsem se něčím už dlouhou dobu nepobavil. Asi ani netušíte čím, že? Jste totiž zahledění jen sami do sebe, a skutečný život jde kolem vás. Tak jsem se pobavil čtením vět, že by měla být surovina dáována zadarmo!

„Surovina se může stát zbožím pouze po zpracování v hodnotě přidané práce (tzv. přidané hodnoty).“

Chcete tím říci, že před zpracováním surovina není zbožím?

Nenechte se vysmát! Copak chcete popřít realitu? Uhlí, štěrk, minerální a léčivé vody, zlato, diamanty, uran... atp., to vše se přece prodává a bude to stále dražší, protože všeho ubývá. Co byste dělali vy, kdybyste byli arabským šejkem, který prodává ropu a má prst na kohoutku? Každý z vás moralistů a pisálků by zdrazil. Tací jsou lidé! Váš idealismus je možná pro někoho nakažlivý. Ale mně s ním neoblafnete. Svět se netočí podle vás. Naštěstí. Na to jediné, co lidi slyší je dlouhý bič a malý dvůr... Dejte lidem volnost a moc a nebudete se stačit divit! Uvidíte, co jste neviděli, žasnete, co z ní udělají! Vyrabované obchody, domy, vypálené čtvrti! Pusťte lůzu a socky ze řetězu a uvidíte, co se bude dít!

Jak chcete mít společnost, aby fungovala, když tam nebude vláda?! Vzpamatujte se! Stát musí vést autorita pevnou rukou! A to ať už jako jednotlivec, nějaký diktátor, nebo nějaký demokratický parlament či vláda třeba na čele s prezidentem! Jakmile nastane nějaký problém, zhroutí se vaše trojčlennost jak domeček z karet, protože nebude nikdo, kdo by se postavil do čela lidí a řekl, jak dál. Nikdo nebude mít totiž moc, aby zachránil situaci, která vyžaduje třeba okamžité a radikální řešení! A na to došli také všechny demokracie! A na to pak dojde i trojčlennost, jestli se vůbec někdy něco podobného prosadí!

Proto obdivuji Ameriku, že nepodléhá takovým nesmyslům a zachovává pevnou vládu v rukách silného prezidenta! Je to pár let, co se socky pustili do ničení amerických předměstí, vypalovali, rabovali! V ulicích vládla lůza! Až muselo být v celých městech a aglomeracích vyhlášeno stanné právo a musela zasáhnout armáda! Vaším předáním moci do rukou dělníků a rolníků, se tak akorát vracíte zpět, ač se tváříte, že ne! Jen kopírujete a dáváte pozměněný socialismus nebo nacismus! To vám totiž nebude fungovat! Moc si lidi barvíte na růžovo! Ale co když tím jen vypustíte džina z lahve? Kdo ho pak dostane zpět? Uvědomujete si to?

Vašimi programy a utopiemi jen můžete narušit křehký společenský smír! Uvědomujte si závažnost toho, co děláte, co hlásáte, k čemu vyzýváte? Chápete vůbec dosah toho, co může nastat, kdyby se nedej bože (jako že jsem ateista) uskutečnilo to, co prosazujete?

Mohu tak akorát připít na zdraví vašeho rozumu a popřát vám abyste se rychle vzpamatovali a probudili ze snění! A nezatahujte lidi do ještě větších prů..rů! Nazdar! Beny

Odpověď Benymu (ropu zadarmo?):

Zdá-li se vám být směšnou skutečnost, „že před zpracováním surovina není zbožím“, a že po zpracování má reálnou hodnotu „přidané práce“, pak (až se dosyta vysmějete) je na Vás, abyste smysluplně a reálně vyložil (definoval), co je to vlastně „zboží“. Jinak totiž budete dojem, že se smějete a nevíte čemu, že se domníváte mít pravdu nikoli na základě pravdivě poznané reality, na kterou se tak vehementně odvoláváte, ale jen na základě vysmívání všemu, co se Vám nelíbí. To ovšem není nejlepší cesta k pravdivému poznávání reality...

Domníváte-li se, že je surovina zbožím, protože: „uhlí, štěrk, minerální a léčivé vody, zlato, diamanty, uran... atp., to vše se přece prodává...“, pak je Vaše domněnka stejně chytrá, jako tvrzení, že lhát, krást, loupit, vraždit atp. je správné, neboť se tak reálně děje. Pro Vás musí být správné i to obecně „nesprávné“, jen proto, že to existuje...

Tvrzení, že suroviny budou „stále dražší, protože všeho ubývá“, je stejně chytré, jako tvrzení, že prodáváme-li na trhu dvě husy, pak ta druhá musí být nutně dražší, neboť po prodání první husy nám hus ubylo...

Neméně chytrá je Vaše otázka: „Co byste dělali vy, kdybyste byli arabským šejkem, který prodává ropu a má prst na kohoutku?“ Stejně „dobře“ se totiž lze ptát: „Co byste dělali, kdybyste měli příležitost okrást slepého vozičkáře?“ Váš duchaplný závěr: „Tací jsou lidé!“ se hodí pro oba případy. Mimo tuto „logiku zlodějů“ však neuvádíte nijaké důvody, proč to tak má být...

Také Vaše následující slova, jakoby mluvila z duše zloděje přistiženého okradenými: „Váš idealismus je možná pro někoho nakažlivý. Ale mně s ním neoblafnete. Svět se netočí podle vás. Naštěstí“ ...

Snesete-li trochu poučení, pak vězte, že idea TSO je tu skutečně od toho, aby se svět přestal točit podle zlodějů, bez ohledu na to, že jim to nevyhovuje...

Na jedné straně pravíte: „*Na to jediné, co lidi slyší je dlouhý bič a malý dvůr... Dejte lidem volnost a moc a nebudete se stačit divit! Uvidíte, co jste neviděli, žasnete, co z ní udělají!*“ Holt, máte představy a zkušenosti jen tohoto druhu...

Na druhé straně pravíte: „*Stát musí vést autorita pevnou rukou! ...jakmile nastane nějaký problém, zhroutlí se trojčlennost jak domeček z karet, protože nebude nikdo, kdo by se postavil do čela lidí a řekl, jak dál. Nikdo nebude mít totiž moc, aby zachránil situaci, která vyžaduje třeba okamžité a radikální řešení*“.

Volnost a moc měli dosud lidé, kterým Vy říkáte „*autorita pevné ruky*“. Co s ní udělali? Nestačíme se divit! Oni problémy neřeší, neboť veškeré problémy pocházejí právě od nich. Jdeme jen namátkou nazpět v čase: Současné hladomory v tzv. 3. světě, tunelování v 1. a 2. světě, 2. světová válka, světová hospodářská krize, bolševický rozvrat a teror v Rusku, 1. světová válka atd. atd. Co jsou proti tomu Vaše (bůh ví kým) „*vyrabované obchody, domy, vypálené čtvrti*“?

Pokud slyšíte jen na „*dlouhý bič a malý dvůr*“, nechtějte Vám přán. Sám patrně víte, co nutně potřebujete. Ne všichni si však přejí totéž. Proto ty druhé je tu návrh TSO. Nedejte se tím ovšem vyrušovat od svých přání a držte se kýženého biče...

Na Vaši otázku: „*Jak chcete mít společnost, aby fungovala, když tam nebude vláda!*“ odpovídá návrh Ústavy TSO a diskuse probíhající kolem něj. Stačí umět číst. Nejsou na světě jenom pevné ruce a biče, ale také lidskost (sociální citění), zdravý rozum, dialog, čtení, psaní aj. kulturní vymoženosti...

Svůj obdiv k Americe odůvodňujete následovně: „*Je to pár let, co se socky pustili do ničení amerických předměstí, vypalovali, rabovali! V ulicích vládla lůza! Až muselo být v celých městech a aglomeracích vyhlášeno stanné právo a musela zasáhnout armáda!*“ Pokud „*sockami*“ míníte černošské čtvrtě, pak se musíme ptát. Nevyvolala tento problém náhodou Váš bič v pevné ruce, když do Ameriky dovážel africké otroky jako zboží? Kdo dělá problémy a současně se tváří, že jen on je může řešit, tomu se u nás lidově říká „*kozol zahradníkem*“...

Pravíte-li: „*Vaším předáním moci do rukou dělníků a rolníků, se tak akorát vracíte zpět, ač se tváříte, že ne! Jen kopírujete a dáváte pozměněný socialismus nebo nacismus*“, pak si hrubě odporujete, neboť reálný socialismus i nacismus naplňovali Vaši touhu po „*biči v pevné ruce*“. Co se Vám na nich najednou nelíbí? Pouze TSO umožňuje něco jiného, aniž je k jeho realizaci zapotřebí lidí „*růžových*“ (jak se domníváte), ale lidí nepředpojatých a neotrockých (netoužících po pevné ruce s bičem)...

TSO nepředstavuje „*vypuštění džina z láhve*“ (jak tvrdíte), ale naopak „*vrácení džina do láhve*“...

Zdá se však, že sám nevěříte tomu, co tvrdíte, když na jedné straně opěvujete „*pevnou ruku s bičem*“, na druhé straně se však obáváte, že návrh TSO může „*narušit křehký společenský smír*“. Jáčku, jak může být smír „*křehký*“, když je udržován „*pevnou rukou*“? Buď ruka není pevná, nebo smír není křehký. A vůbec, jak může jít o „*společenský smír*“ tam, kde je sjednán „*bičem*“?...

Děkujeme za přípitek „*na zdraví našeho rozumu*“ a Vám na oplátku zdravý rozum přejeme. Zdravým rozumem totiž není nic konkrétního neřící a v obecném hanobení si ve všem všudy protiřečit. K pravdě (o níž se ani slovem nezmiňujete) totiž nelze dospět pouhým zpochybňováním rozumu těch druhých, ale zušlechťováním vlastního rozumu. Zdravý rozum se pak nepresentuje povyšováním nad jiné, ale řádnou (reálně logickou) a jednoznačně konkrétní argumentací...

Vaše přání „*rychlého vzpamatování a probuzení ze snění*“ Vám s díky vracíme, neboť ho potřebujete víc než kdokoli jiný... -zmp-

kurz koruny, zatčení Karadžice (Jan, 22. 07. 2008 18:50)

Všechno - nebo mnohé tady je jaksí divné... Stále sílí kurz koruny je zvláštním fenoménem poslední doby. Jaký toto bude dopad na ekonomiku a následně na politiku? Proč by tak nemohla růst jiná měna? Nemá to náhodou souvislost s radarem. Nechtějí si tak Američani koupit souhlas vlády?

Také je divné zatčení Karadžice. Až se přestal hodit do krámu a na jaře v Srbsku zvítězila proevropská garnitura, tak došlo k jeho zatčení. I oficiálně se říká, že již celé roky tajné služby věděly, kde se pohybuje. Tak tomuto říkám špinavé politikaření. Když se někdo nehodí pro naše cíle, šup s ním přes palubu. Ale jinak nám byl dobrý.

Také jsem znechucený rozumováním prý velkého dramatika pana Havla, bývalého prezidenta. Všechno tento zmatek současnosti, je vlastně následek hlavně jeho práce. A on dělá, jako by za nic nemohl a k ničemu se nevyjadřuje. Je pověstný tak akorát těmi svými slovy: o blbě náladě mezi lidmi! Toto vše je následek práce všech těch zastupitelů nahoře! A oni dělají, jakoby sem nezavedli celý národ, všechny občany státu! Nikdo se k ničemu nechce hlásit! Všimají si všeho možného, jen ne toho podstatného, občanům problémy jen kypí a to se nechává jen tak. Např. to, že se má zdražit - tzv. regulovat nájemné, letos o cca 30%, příští o 40% a přespříští rok také cca o 40%!!! To jsou problémy! Ale o to se nikdo nestará a min. obrany Parkánová si letí kochat se k Američanům na vojenské základny, kde ji proplachují hlavu, aby byla pro radar! Kolik taková zbytečná návštěva stojí milionů... na takové nesmysly stát peníze dává... Hlavně, že od nového roku prý zase pacienti nebudou mít placeny první tři dny nemocenské!

Odpověď Janovi (kurz koruny, zatčení Karadžiče):

Vzájemné kurzy měn nejsou reálné, ale jsou spekulativně stanovovány tak, jak to vyhovuje cílům sledovaných mocenskou skupinou v pozadí světové banky. Ve světě totalitních režimů je kurz zvýhodňován tomu, komu chceme snížit vývoz a zvýšit dovoz. Znevýhodňován je tomu, koho chceme drancovat předraženým dovozem, aniž je schopen významnějšího vývozu. Posoudit zda se jedná o zvýhodněný či znevýhodněný kurs, je ovšem možné jen na základě znalosti reálných kursů, o nichž se oficiálně ani odborně nikde a nikdy nemluví...

Co je to reálný kurz? Reálný kurz odpovídá reálné kupní síle měny. Stojí-li např. zmrzlina v Americe 1 dolar a v Česku 10 Kč., pak je tu reálný kurz 1:10. Zmrzlinou ovšem naznačujeme ZŽP, podle nichž stanovuje reálný kurz pouze a jen TSO.

Současný silící kurz české koruny je stále ještě pod hladinou reálného kurzu (tj. znevýhodněný) a nemá nic společného ani s radarem, ani s jinou realitou...

Spekulování s kurzy se ovšem netýká pouze měn ve vnějším (mezinárodním) styku, ale existuje také v rámci jednoho státu. Tak např. v Čechách (zejména v Praze) jsou vyšší průměrné výdělky a nižší ceny, zatímco na Moravě (zejména v Olomouci) jsou nižší průměrné výdělky a vyšší ceny. Tyto nepoměry nelze vysvětlit jinak (např. trhem práce a zboží), než parazitním spiklenectvím...

Zatčený Karadžič je patrně ze starého rodu vlastenců a básníků, z nichž nejvýznamnější je básník Vuko Karadžič. Toto slovanské vlastenectví se na Balkáně probouzelo pod těžkým útlakem Turků, jako se u nás rodilo pod útlakem Němců...

Mnohonárodnostní stát, jakým bylo např. Rakousko-Uhersko a pozdější Československo či Jugoslávie, měli možnost elegantního řešení tzv. „národnostní otázky“ formou federace, z níž by se mohl téměř samovolně vyvinout TSO. Tyto státy se však daly raději cestou úředně pohodlnější nivelizace (jednojazyčnosti), tj. cestou riskantního útlatku kultur (jazyků) ostatních národů jediným dominantním národem. Rakousko-Uhersko chtělo ze všech udělat Němce, Československo Čechy (idea Českoslovakismu) atp. Do této „kulturní politiky“ pak zasáhlo vyhlášení 14. Wilsonových bodů (v závěru 1. světové války) jako rozbuška v sudu střelného prachu. Dle Wilsona má mj. „každý národ právo na sebeurčení“. Národy, jimž se v Rakousku-Uhersku nedostalo federace, tím byly vítězí světovou mocností (USA) posíleny ve svých odstředivých tendencích, ve vytváření tzv. „národních států“. Jenže ouha, odtržením Československa z Rakouska-Uherska nic neskončilo. Naopak, tato tendence pokračovala i v rámci Československa, odtržením Slovenska. Ve zbylém Česku pak vládne obava z odtržení Moravy. Odtud všemožný útlak Moravy, o jejíž federaci nechce Praha ani slyšet. I po případném odtržení Moravy by ovšem rozkladná Wilsonova tendence pokračovala dál, tak řečeno „do nekonečna“ (odpadáváním regionálních etnik atp.). Ač se totalitní státy této rozkladné tendence přirozeně bojí, přece ji samy vyvolávají svou národnostní neústupností. Na této rozkladné tendenci je totiž možné založit pouze stát TSO („federativním“ organizováním jednotlivých obcí do svazů obcí)...

Jednou z obětí národnostní nesnášenlivosti, vystupňované Wilsonem (USA) až do vražedných výší, je také zatčený Karadžič. Ten ve své lásce ke svému národu (Srbům) vnímal ostatní balkánské národy (Chorvaty, kosovské Albánce aj.) jako nepřátele, jak ostatně také oni vnímali Srby. Oni všichni jsou vlastně bezradné oběti nesmyslného wilsonismu (rozkladné evropské politiky USA). A ti, co se z vnitřního hlediska rozeštvaných národů jeví právem jako národní hrdinové, se z vnějšího hlediska (mimonárodního) jeví

právem jako váleční zločinci. Zatčení Karadžiče Srbskou vládou pak ukazuje na skutečnost, že Srbům dnes již nevládnou Srbové...

To, co je třeba především odsoudit, je zhoubný wilsonismus. Vzájemnou nenávist (či alespoň antipatii či řevnivost) evropských národů dnes již nelze překonat federativně, neboť zaniklé mnohonárodnostní státy již nelze obnovit a jejich více-národnostní fragmenty se nadále budou potýkat s narůstajícími vnitřními (národnostními) konflikty, které se dříve či později rozvinou opět v krvavou řež. V tomto výbušném stavu není jiného léku, než TSO...

Standa (utopie TSO):

Jedním ze základních principů TSO je přísné oddělení tří sfér (kulturně-duchovní, právně-politické, ekonomické) s tím, že nepřipouští žádné zasahování jedné sféry do druhé. Dosavadní promíchání těchto tří sfér a jejich vzájemné překážení se řeší kompromisy, které nevyhovují žádné sféře. Kompromis je úplatek, který má uchláchnit všechny tři sféry, a přitom žádné z nich nevyhovuje. TSO tedy v tomto oddělení sfér nepřipouští zasahování a kompromisy.

Domnívám se, že je to utopie naprosto ignorující realitu, možná i realitu těch dob, které teprve přijdou (to ale není kategorické tvrzení, jenom úvaha).

Několik příkladů :

- ve sféře kulturní vznikne záměr např. pozvat významný symfonický orchestr ze zahraničí; na nově nastudovanou hru v divadle pořídit kostýmy, nové rekvizity, kulisy; postavit budovu nové školy, university atd. atd., nebo cokoli jiného z široké oblasti kultury a vzdělávání.

Všechny tyto požadavky nebo záměry budou jistě správné, oprávněné a ušlechtilé, bude je však nutné zaplatit. To už je ale samozřejmě funkce sféry ekonomické. Co nastane? Sféra kulturní sečte všechny požadované položky a výsledný finanční nárok nařídí uhradit sféře ekonomické? To jistě ne! Protože je to v rozporu s principy TSO, byl by to jednoznačně nepřijatelný zásah do sféry ekonomické. Předpokládám tedy, že sféra kulturní předloží nějakou „žádost“.

V tomto okamžiku se dostane sféra ekonomická do situace, ve které bude muset rozhodnout. Svým rozhodnutím „ano“ nebo „ne“ jednoznačně zasáhne do sféry kulturní. Lze předpokládat, že takto kategorické a jednoznačně kladné nebo záporné rozhodnutí to nebude, je velmi pravděpodobné, že bude možné finančně pokrýt pouze část požadavků kulturní sféry, tedy – kompromis.

Zásah jedné sféry do druhé a kompromis!!

- předpokládám, že oblast ZŽP bude stanovena a vymezena nějakým právním předpisem, zákonem, nebo jiným platným dokumentem (souborem dokumentů), určujícím kdo má nebo nemá nárok, na co má nárok, v jakých termínech, v jakém množství, jak často atd., atd.

Je zřejmé, že je to působnost sféry právně-politické. Jenže jakákoli norma, nebo soubor norem jednoznačně zasahuje do sféry ekonomické, protože výroba, distribuce a vůbec celé zajištění bude náležet do sféry ekonomické. Tím vlastně sféra právně-politická „nařizuje“ sféře ekonomické, co má vyprodukovat, aby byl dodržen zákon.

Může nastat situace, kdy bude hospodářská recese, nebo krize, nebo v lepším případě nebude mít prostě ekonomika potřebnou výkonnost, aby zajistila ZŽP tak, jak jsou vymezeny zákonem.

Co nastane?

Sféra právně-politická bude trvat na dodržení zákona, protože si prostě nenechá zasahovat do své sféry sférou ekonomickou? („Rodina má prostě nárok na 20 bochníků chleba na měsíc, že je jich reálně k dispozici jenom 10 není záležitost sféry právně politické“) To je samozřejmě absurdní nesmysl.

Bude tedy nutná změna zákona, sféra ekonomická v tomto případě citelně zasáhne do sféry právně-politické. Bude to dokonce zásah nejen právní, ale i politický. Výsledkem jistě nebude, že není nárok „ani na jeden bochník chleba“, výsledkem bude opět – kompromis!

Samozřejmě, v okamžiku, kdy dojde ke zlepšení ekonomiky a k její stabilizaci, zase sféra ekonomická „donutí“ sféru právně-politickou ke změně zákona.

- podle principů TSO budou ZŽP tedy včetně základní zdravotní péče, školství atd. zajišťovány základní pracovní povinnostmi, protože základní životní potřeby lze zajistit pouze prací, protože peníze, zlato atd. jsou pouze abstraktní a nezajišťují vůbec nic.

Předpokládejme, že stát nebo společnost s existující TSO nestojí osamoceně, ale pochopitelně ve světě mnoha jiných států s různým spol. zřízením, různými nerostnými, zemědělskými a ekonomickými podmínkami. Může nastat situace, kdy cena některých surovin, nebo energií vzroste např. desetinásobně, na území s TSO může být třeba i několik let neúroda (to všechno se reálně stalo), může dojít i ke zmiňované celosvětové hospodářské krizi. Za této situace se mohou lidé v TSO v základní pracovní povinnosti „upracovat“ a pracovat se sebevětší láskou člověka k člověku a nároky na základní životní potřeby prostě nezajistí. Dojde tedy k tomu, že ekonomická sféra opět zasáhne do oblasti právně-politické a „donutí“ tuto sféru ke změně zásad pro poskytování ZŽP a k potřebným politickým rozhodnutím. Zasáhne rovněž zcela jistě do sféry kulturní a omezí náklady jen na ty nejpotřebnější.

Kromě zásahů do jiných sfér budou dokonce všechna přijatá opatření kompromisem!

A v neposlední řadě bude možná nutné zajistit v jiných státech surovinu, potraviny apod. pomocí peněz a zlata. Ale jak, když něco tak absurdního jako zlato a peníze nebude v TSO existovat?

- vzhledem k tomu, že společnost s přijatým TSO bude fungovat ve světě složeném z mnoha jiných „suverénních“ států s různým společenským zřízením (je nepravděpodobné, že by TSO vznikl současně na celém světě), pro které nebude jistě TSO právě „přijatelným“ a „přátelským“ společenským systémem, bude existující TSO nutně potřebovat armádu pro zajištění své obranyschopnosti a suverenity. I v tomto případě dojde k citelnému zasahování mezi jednotlivými sférami.

Předpokládám, že bude armáda patřit do sféry právně-politické, je nepravděpodobné, že by patřila do sféry ekonomické a zcela vyloučené, že by patřila do sféry kulturní. Sféra právně-politická se tedy bude snažit „určovat“ sféře ekonomické potřebnou výši nákladů na armádu a sféra ekonomická se bude přirozeně snažit tyto náklady regulovat. Výsledkem budou zásahy jedné sféry do druhé a především kompromisy. A nejen to, v tomto případě mohou být za jistých okolností ohroženy i ZŽP a např. omezeny i výdaje ve sféře kulturní.

- Jak je tedy možné vyloučit zasahování jedné sféry do druhé a zabránit kompromisům?

Jedním ze základních pilířů TSO je kategorie základní pracovní povinnosti (ZPP) a kategorie základních životních potřeb (ZŽP). Domnívám se, že obě tyto kategorie, tak jak jsou prezentovány v idejích TSO, v sobě obsahují latentní množství problémů a protikladů a hrozící nezvládnutelný nárůst administrativy a obrovského počtu úředníků (i při současném a předpokládaném rozvoji IT).

- ZPP bude muset být stanovena na podrobné kalkulaci základních životních potřeb v rámci celé společnosti. Pro všechny existující profese tedy budou muset být vypracovány normy stanovující jaké množství výrobků, odpracovaných hodin atd. bude muset občan odpracovat, aby mu vznikl nárok na ZŽP. Tyto kvantitativní normy musí být doplněny systémem norem kvality, protože kdo by např. vyrobil požadovaný počet výrobků, které by však byly pro nekvalitu nepoužitelné, by nejen nevytvořil hodnotu odpovídající příslušnému množství ZŽP, ale způsobil by dokonce společnosti (obci) škodu. Bude tedy muset existovat systém evidence a kontroly všech jednotlivců, zda a jak plní kritéria ZPP. Protože ZPP stanoví zákonodárná sféra horní trojčlennosti a realizaci ZŽP zajišťují obce, bude muset být mimo systému evidence a kontroly ZPP vypracován i systém předávání informací o ZPP z podniků do různých obcí a mezi obcemi navzájem, protože lze předpokládat, že občané z jedné obce budou pracovat v různých podnicích a jiných obcích. Tyto systémy budou muset pracovat i s pohybem svobodných občanů mezi podniky a změnami pobytu občanů v obcích. Celý komplex ZPP si vyžádá neuvěřitelné množství administrativy a „úředníků“ a všechny obrovské náklady na tuto byrokracii budou muset odpracovat svobodní občané zvýšeným výkonem v ZPP. Vůbec si nedovedu představit, jak bude ZPP řešena při nedostatku resp. přebytku pracovníků nebo profesí v jednotlivých podnicích nebo oborech. Budou svobodní občané v tomto případě totálně nasazeni? To je vzhledem k ideji, že je TSO společností budoucnosti, společností na mnohem vyšší úrovni, společností svobodnou, nepřijatelné. Pak to tedy bude tak, protože v TSO nebudou lidé egoističtí a budou pracovat z lásky k bližnímu a potřebám společnosti (obce), že se lékař, nebo profesor latiny sami nadšeně vrhnou do práce v dolech, protože společnosti chybí horníci, nebo se elektrikář vrhne do práce v kamenolomu apod.? Pokud ano, bude těžké, nebo zhora nemožné přesvědčit lidi uvedených aj. profesí o výhodnosti a nutnosti zavedení TSO s tím, že je to lepší a svobodnější společenský systém.

- ZŽP obsahují :

a) základní výživa (potraviny, voda)

b) základní bydlení (minimální obytná plocha, otop, osvětlení, atp.)

c) základní ošacení (obutí)

d) základní zdravotní péče

e) základní vzdělání (školství a řemesla)

f) případně další základní životní požitky podle ustanovení kulturní sféry

Potřebný systém evidence, kontroly, přidělování atd. ZŽP je vzhledem k tisícovému množství položek v této rozsáhlé oblasti ještě mnohem náročnější než u ZPP.

Bude nutné stanovit okruh občanů pro nárok (např. kojenci, děti, muži, ženy, důchodci), četnost nároku, složení nároku atd., bude nutná evidence ve vztahu k plnění nebo neplnění ZPP, pokud bude oblast ZŽP řešena systémem poukázek, evidence výdeje a spotřeby poukázek. Jak bude evidována a sledována např. normovaná obytná plocha na jednoho občana? Bylo by nutné neustálé sledování výměry bytů a na to navazující placení nadstandardu penězi při změnách bytů, změně počtu obyvatel v bytě atd. Stejně by platilo i v případě otopu (neustálé měření a sledování rozdílů mezi ZŽP a nadstandardem) elektrické energie, spotřeby vody atd. Lze si těžko představit, jakým způsobem by do těchto úhrnných poukázek byl zahrnut nárok na základní zdravotní péči. Podle statisticky zjištěného průměrného počtu bolení zubů, hlavy, zánětů slepého střeva atd., atd. na jednoho občana ročně? To asi ne! I z toho důvodu, že TSO nepředpokládá, že by někdo stravenky nepotřeboval a tedy nespoteřeboval. Vzhledem k tomu, že jsou lidé, kteří nepotřebují zdravotní péči např. celý rok, by byl asi nutný systém jiných poukázek, tedy další administrativní zátěž.

- Byly by vydávány poukázky pro jednotlivce? Pokud ano, pak si nedovedu představit, jak by z jednotlivých poukázek hradili dva nebo libovolně více členů rodiny ZŽP v oblasti el. energie, topení, spotřeby, bydlení atd. Asi by musely být vydávány poukázky zvlášť pro jednotlivce a pro rodiny – zase obrovská spousta evidence a kontroly!

- Pokud budou vydávány úhrnné poukázky v určité hodnotě na určité, třeba i krátké období např. jednoho měsíce, je nepravděpodobné, že by celou hodnotu někdo spotřeboval najednou, kdo a jak by potom evidoval zůstatky na jednotlivých poukázkách? To je z hlediska evidence a kontroly neřešitelná administrativní náročnost.

- Je tedy mnohem pravděpodobnější, že budou používány poukázky v malých nominálních hodnotách, které budou v součtu představovat úhrnný nárok na ZŽP v příslušném období. Tedy obrovské množství poukázek malé hodnoty v častých emisích.

- V oblasti základního vzdělání, která patří rovněž do ZŽP nebudou jistě nadstandardem učebnice, psací potřeby, v době existence TSO pravděpodobně i počítače apod. Protože nároky na potřebu těchto základních prostředků jsou zcela rozdílné např. v 1. a 8. třídě, bude zase pro potřebu ZŽP nutná evidence žáků podle věku, počtu v rodině atd., počtu a druhu vydaných a spotřebovaných pomůcek, administrativa!

- Např. i v takové „malicherné jednotlivosti“ jako jsou obyčejné boty, bude jejich hodnota čerpat podíl z ZŽP rozdílně podle toho, zda jsou pánské, dámské, dětské, zimní, jakou mají velikost, tvar, barvu atd. a podle složení rodiny. Kdo bude provádět výpočty, evidenci a kontrolu takových nezbytných věcí včetně např. košil, ponožek a tisíce jiných věcí?

- V principech TSO se říká, že na realizaci ZŽP dohlíží obec, je to organizační záležitost a jak to udělá, musíme nechat na konkrétní obci. Sama obec má možnost podle svých podmínek regulovat výši ZŽP. Ale jak to ta obec bude dělat při uvedených přímo obrovských nárocích na tvorbu norem spotřeby, evidenci, kontrolu, distribuci atd., atd.? Třeba i v podmínkách, kdy obyvatelé této obce mohou pracovat v jiných obcích, v podnicích na území jiných obcí, nebo jako bezpochyby svobodní občané i v jiných státech (nebo budou tito svobodní občané „vazaly“ s povinností setrvat v konkrétní obci, nebo státě? To snad ne!) A naopak v této konkrétní obci mohou pracovat občané z jiných obcí, nebo v podniku na území této obce mohou pracovat občané z mnoha jiných obcí.

A jak se budou dlouhodobě cítit občané z různých obcí (které ve své pravomoci a svrchovanosti mají různou výši ZŽP) pracujících v jednom podniku, který má samozřejmě jednotné normy ke splnění ZPP, protože za stejné množství práce budou „zaplacení“ nestejnou výší ZŽP? Budou natolik svobodomyšlní a zbaveni ega, že jim to bude jedno?

- Ekonomika celého státu bude muset zvládat vlastně dvě paralelní ekonomiky, jednu, pracující se systémem ZPP a nějakých poukázek nebo bonů představujících ZŽP, a druhou, pracující v systému jakéhosi nadstandardního nebo luxusního zboží a služeb a s tím souvisejícím oběhem peněz. A bude to muset zvládnout i v prostředí samostatně rozhodujících, nezávislých a tedy i z celkového pohledu nevypočitatelných, nepředvídatelných a neregulovatelných obcí.

Jak to zvládnou banky (nebo jiné peněžní ústavy), vydávající peníze a poukázky?

A ještě jedna poznámka: v idejích TSO se říká, že v hospodářství TSO je zcela vyloučeno „otrocké postavení zaměstnance vůči zaměstnavateli“ (dnes nazývané „pracovní úvazek za sjednanou mzdu“).

- ale v TSO pracuje zaměstnanec systémem „základní pracovní povinnost za základní životní potřeby“, to je ale jednoznačně pracovní úvazek (ZPP) za sjednanou mzdu (ZŽP). Jak byl tedy vyloučen otrocký a nedůstojný „pracovní úvazek za sjednanou mzdu“?

Odpověď Standovi (utopie TSO):

Vnitřní trojčlennost jednotlivých organizací dolní trojnosti (rodina, obec, živnost) přisuzujete jednotlivým sférám horní trojnosti (kultura, politika, ekonomie) a v tomto zmatení horního s dolním pak spatřujete „důkaz“ domnělé utopičnosti TSO.

K rozlišování horního od dolního Vám dopomůže zejména prostudování návrhu Ústavy TSO a příslušných diskusí o TSO. Současně tím naleznete také odpověď na svou otázku: „*Jak je možné vyloučit zasahování jedné sféry do druhé a zabránit kompromisům?*“...

Zvláštní pozornost zasluhují Vaše slova: „...*na území s TSO může být třeba i několik let neúroda... může dojít i k... celosvětové hospodářské krizi. Za této situace se mohou lidé v TSO v základní pracovní povinnosti „upracovat“ a pracovat se sebevětší láskou člověka k člověku a nároky na základní životní potřeby prostě nezajistí*“.

Zde totiž na jedné straně zcela správně odlišujete tzv. „*celosvětovou hospodářskou krizi*“ od „*lokální neúrody*“ (celosvětová neúroda by nebyla hospodářskou krizí, ale živelnou katastrofou), na druhé straně tu však předpokládáte současně dva stavy, které se vzájemně naprosto vylučují:

A/ předpokládáte, že TSO není od ostatního světa izolované, neboť ho může ohrozit „*celosvětová hospodářská krize*“

B/ předpokládáte, že TSO je od ostatního světa izolované, neboť ho může ohrozit „*několik let neúrody na jeho území*“

Zde je třeba si vybrat:

A/ není-li TSO izolované (má-li nějaké zahraniční styky), pak ho nemůže ohrozit „*několik let neúrody na jeho území*“

B/ je-li TSO izolované (nemá-li nijaké zahraniční styky), pak ho nemůže ohrozit „*celosvětová hospodářská krize*“

S lokální neúrodou se to má tak, že každý zemědělec odjakživa podstupuje přirozené riziko, že se mu přes veškeré vynaložené úsilí nic neurodí. V takovém případě ovšem nelze říci: „*Za této situace se mohou lidé... „upracovat“... a ...základní životní potřeby prostě nezajistí*“. Neurodí-li se, žádné „upracování“ nehrozí, neboť již není na čem pracovat. Přesto je tu jednoduché řešení. Neurodí-li se tady, lze dovést úrodu odtud, kde se urodilo. Proč by to pro TSO nemělo platit?

Poněkud jinak se to má s hospodářskými krizemi, které jsou v totalitních poměrech vyvolávány uměle. Tak např. byla v Americe vyvolána hospodářská krize u préríjních Indiánů tím, že jim bílí muži vystříleli milionová stáda buvolů. Umělým vyhladověním byli Indiáni nuceni opustit svá dosavadní loviště a usadit se v předem vyhrazených rezervacích. Ani zde nelze říci: „*Za této situace se mohou lidé... „upracovat“... a ...základní životní potřeby prostě nezajistí*“. Ani zde totiž žádné „upracování“ nehrozí, neboť není na čem pracovat. Bůvol, jako předmět práce (lovu a zpracování úlovku) byl indiánům zcela odňat (zničen).

Obdobně, byť v Americe jinými prostředky (nikoli puškami, ale penězi) byla uměle vyvolána „*celosvětová hospodářská krize*“ (ve 20. letech 20. st.). Ač tehdy nebyla nijaká neúroda, přece američtí farmáři přestali na svých farmách pracovat a stali se z nich hladovějící nezaměstnaní. Proč? Údajně proto, že pro svou

nadprodukcí neměli odbyt, neboť ostatní lidé najednou neměli peníze, aby si ji mohli kupovat. Akademickému „odborníkovi“ takové „vysvětlení“ stačí, „laik“ se však může ptát: Proč američtí farmáři nepracovali alespoň pro sebe, aby netrpěli hladem? Nemohli, protože měli „výhodné“ úvěry u bank, které jim pro platební neschopnost jejich pole (farmy) exekučně odebrali (jako kdysi Indiánům bizony). Proč jim banky nepočkaly, až krize přejde? Protože tuto krizi samy vyvolaly právě proto, aby jim mohli farmy odebrat.

Seznámíte-li se řádně s návrhem TSO, nahlédnete, že lokální neúroda je i v TSO možná, hospodářská krize však nikoli...

V diskusích o TSO se ve všech pádech mluví o tom, že peníze nejsou zbožím, ale poukázkami na zboží, a že jako míra hodnoty zboží musí být peníze podloženy tím zbožím, na něž jsou poukázkou, nikoli zlatem, či jinými cetskami, že proto musí také stárnout, jako stárne zboží na něž jsou poukázkou. Jak jste z těchto diskusí dokázal odvodit, že „zlato a peníze nebude v TSO existovat“?...

Vaše obava, že ZŽP a ZPP, „jak jsou presentovány v idejích TSO, v sobě obsahují latentní množství problémů a protikladů a hrozící nezvládnutelný nárůst administrativy a obrovského počtu úředníků“, je neopodstatněná. Stačí si vypočítat ZPP k pokrytí ZŽP na jednu osobu a výsledek vynásobit počtem osob v obci. Tyto základní počty zvládnete sám, během několika minut, s pomocí kalkulačky během několika sekund. Říká se tomu operativní plánování, které musí mít (a mají) i současné totality. Ostatní je ryze organizační záležitostí, kterou musí řešit jak současné totality tak i TSO. Rozdíl je pouze v tom, že TSO nedovoluje využívat ZŽP k vydírání spotřebitelů (umělým navyšováním ZPP svévolným zvyšováním cen aj.)...

Ani Vaše obava z náročnosti „systém evidence, kontroly, přidělování atd. ZŽP“ není opodstatněná. Vynecháme-li již vícekrát zmíněné LETS-systémy, můžeme poukázat na skutečnost, že v obdobích hospodářské krize, uměle vyvolané např. válkou, sahají totalitní systémy také k osvědčenému přidělovému systému. Buď nechají své občany opakovaně vystát frontu na polívku (ZŽP) u nějaké charitní organizace, nebo jim přidělí tzv. potravinové aj. lístky (poukázky na ZŽP). Dočasná realizace těchto „přídělových systémů“ zcela vyvrací Vaši domněnku, že „to je z hlediska evidence a kontroly neřešitelná administrativní náročnost“, neboť je tu nutno zvládat „dvě paralelní ekonomiky“ (ZŽP a nad ZŽP). Dosud žijící pamětníci přídělového systému v poválečné ČSR, si mj. pamatují, že jeho ukončení mělo za následek okamžité zchudnutí chudších a zbohatnutí bohatších.

Nuže, zvládají-li „přídělový systém na ZŽP“ válkou rozvrácené totalitní ekonomiky, proč by ho neměl zvládat TSO? Nedovedete-li si to představit (jak pravíte), pak asi nejste pamětníkem. Navíc si své představy komplikujete zbytečnostmi, jako např. způsobem placení základního bydlení, které je v TSO přece bez nájmu, různými sazbami za energii, které jsou i dnes zcela běžné atp...

V diskusích o základním vzdělání jsme si mj. řekli, že nechceme-li z dětí dělat žoky na vědomosti, ale chceme rozvíjet jejich schopnosti, pak z učebního procesu vyloučíme i pomůcky v podobě paměťových žoků (tzv. učebnice, kalkulačky, počítače aj.) a mechanických hraček, které si hrají samy. Jak se bez nich obejí nám více než názorně ukazují již existující alternativní školy (zejména „waldorfské“), které mají mj. také podstatně nižší administrativní zátěž, než protěžované státní školy...

Mj. jste nepostřehl, že v TSO neexistují „banky (nebo jiné peněžní ústavy), vydávající (tisknoucí) peníze a poukázky“. V principu má právo vydávat poukázky na zboží jen ten, kdo příslušné zboží produkuje. Z hlediska financí se však výrobce může dát v TSO zastupovat ekonomickou sférou horní trojnosti, kam volí své zástupce...

Také si pletete ZŽP (konkrétní zboží) se mzdou (penězi). ZŽP představuje podíl na společné produkci ze ZPP, nikoli otrockou mzdou za prodanou otrockou (pracovní) sílu. Pokud to od sebe neodlišujete, potud neodlišujete ani otroctví (vztah otroka k otrokáři) od spolupráce (vztah podílníka k podílníku)... -zmp-

pohlavky atp. (Jan, 31. 07. 2008 08:35)

V severských zemích, hlavně ve Švédsku, je prý nejvyšší počet sebevražd (důvodem jsou prý dlouhé severské noci atp.) Ale v souvislosti s tou paní Džamilou, která neumí ani pořádně česky artikulovat a chce prosazovat zákaz pádného trestu pro děti, které si nedají říci domluvami - tak se někde psalo, že ve Švédsku existuje přísný zákaz trestání dětí už přes 30 let a prý v Německu také trvalo 30 let, než se

veřejnost zmasírovala a přijala dogma a zákon, že se neposlušné děti nesmějí trestat jinak než domlouváním!

Mám ten názor, že jestliže si dítě může vše dovolovat a bezmocný rodič mu může jen opatrně domlouvat či ho prosit atp., tak to dítě nezná hranice, dovoluje si a samo sebe neumí omezit a také nesnese, že není vždy po jeho! Tímto jsou vlastně takto nevychované děti slabochy, kteří neumějí unést třeba nějakou běžnou životní zkoušku, třeba to, že se nedostane na školu, nebo že si nemohou koupit to, co chtěly, a pak tedy je psychicky tak nevyvinuté a slabé, že i nějaké běžné životní trable, které v pohodě zvládá životem obouchané a zocelené dítě - takto džamilovskými metodami postižené dítě neunes. Neunes běžnou životní zatěžkávací zkoušku a sáhne si na život! Tady vidím důvod většiny sebevražd. Že prostě není po mém a neumím ustát to, že věci běží jinak, než chci já!

A také mi připadá úplně stupidní a ubohé, když jsem viděl na ulici dítě, které si na tříkolce jezdilo jak chtělo, trucovalo u přechodu a rodiče jej prosili pojď, tady, tudy atp., pojď, prosím, nebo nedostaneš lízátko, nebo nedostaneš to či ono...! Ti rodiče byli úplně na nervy, dítě si s nimi dělalo, co chtělo, vřískalo na lesy, a rodiče byli jak chudáci a vypadalo to uboze a směšně. Místo toho aby táta prostě chytil potomka za ruku, a řekl: Alou a jdeme! Případně jej pleskl po zadku a byl by klid!

Pak takto vystresovaní rodiče mohou vlastně také skončit jako psychopati na práškách a sáhnout si pak na život jako následek strašných rodinných poměrů (díky Džamile a jejím zákonům).

Odpověď Janovi (pohlavky):

Vaše vidění příčin sebevražd je správné. Společným jmenovatelem příčin všech sebevražd je egoismus sebevraha, který opouští svět v němž nemůže naplnit své egoidní představy...

Naše zkušenosti s dítětem nerespektujícím rodiče na veřejnosti, jsou spojeny zpravidla (ne-li vždy) s obrazem „dítě + matka“, nikoli s případy, kdy je přítomen i otec. V mužské přirozenosti je totiž okamžitá ráznost, zatímco ženy se snaží věc řešit pouze verbálně, tj. moralizováním, vydíráním, vyhrožováním, hysterickým křikem atp. K fyzickému trestání sahají ženy zpravidla až jsou neposlušností dítěte dohnány k zuřivosti. Tehdy je ovšem fyzický trest nevhodný a nemístný, neboť odpovídá míře aktuální zuřivosti matky, nikoli míře neposlušnosti dítěte. Okamžitá facka však zmůže tisíckrát víc, než pozdější výprask...

Uvedené rozdíly připadají mužům i ženám přirozené, pokud jim nevypláchneme mozky akademickou „vzdoro-pedagogikou“. Protože jsou akademické demagogie do lidských hlav nalévány verbálně (popř. písemně), je jim přístupnější verbální přirozenost žen. Tak i vypláchnutý mozek Džamily snadno uvěřil tomu, že se tu nejedná o přirozené rozdíly (akademická půda se vůbec snaží smazat rozdíly mezi muži a ženami), že je mužská ráznost výrazem téhož, jako ženská zuřivost („podle sebe, soudím tebe!“). A protože s ženskou zuřivostí má Džamila své zkušenosti, propaguje zákaz fyzického trestání dětí. Něco tak hloupého a zhooubného by zdravého chlapa ani ve snu nenapadlo...

Z téhož akademického zdroje jsou skrze ženy prosazovány také zákony o tzv. „domácím násilí“. Tyto zákony mají na mušce opět mužskou ráznost (také je násilníkem míněn zpravidla muž), nikoli ženské moralizování, vydírání, vyhrožování, hysterie a zuřivost. Pokud neslouží k podpoře ženského vydírání, jsou tyto zákony přirozeně zcela neúčinné...

Uvážíme-li nyní, nakolik jsou podobné akademické zvrácenosti zakořeněny v sociálním systému severských zemí, kde drsné podnebí člověka zoceluje, zlomyslná legislativa však zeslabuje, nahlédneme, že poškozují nejen muže, ale i ženy a děti, tedy celé rodiny. Nejhorší to ovšem snášejí muži, neboť systematickým potlačováním ráznosti jsou manipulováni do nemužnosti (zženštilosti), v níž je jim pak zákonem umožněno „partnerství téhož pohlaví“. Takové zákonné poměry buď muže „zlomí“ a zbaví je mužnosti nebo je doženou k sebevraždě. Pro ty, kteří přežijí, aniž se dají zlomit dobrovolně, pro ty jsou připraveny kriminály, kam se pro svou ráznost dříve či později (a opakovaně) dostanou...

Nebudou-li totiž muži rázní, může si zvolený „zástupce lidu“ dělat se všeobecnou nemužností voličů co chce... Jak Džamila ohrožuje výchovu dětí jsme probrali v diskusi s Radkem (přiměřené trestání)... -zmp-

volný trh (Hannibal, 03. 10. 2008 17:05)

Když je vše za stavu jakoby normálu, když firmy, banky vydělávají stamiliony, tak do toho nikomu nic není! Jakmile však začnou krachovat, tak lidé, daňoví poplatníci jsou ožebračováni a stát z daní lidí začne

sanovat, zachraňovat tyto soukromé firmy, s.r. óčka či akciovky se státním podílem... Manažeři těchto firem pobírají desítky a stovky milionů, těch se krize nedotkne. Dotkne se jen a jen obyčejných lidí, kteří jsou odírání v době, když krize není, právě těmito bohatým výdělečnými firmami. A opět jsou titíž obyčejní občané odírání i v době krize, kdy dotují ze svých daní (tedy stát dotuje daněmi občanů) opět tyto firmy! Jsou to geniální podvodné tahy vládnoucí totalitní garnitury, odborníků a ekonomů. Všechen tento podvod, celý tento marast je vlastně následek vlády odborníků!

Odpověď Hanibalovi (volný trh):

Mohli bychom se cynicky radovat, jak nám mocní draví „odborníci“ a jejich údajně nijak neovládaný „volný trh“ (a „právní stát“) dávají názorně za pravdu, kdyby to pro daňové poplatníky (ovládané a okrádané) nemělo tak neblahé následky. Jsou to však jen daně, jimiž jsme mocnými „odborníky“ odírání? Nepokládáme-li je za neschopné hlupáky, jak je nám „namlouváno“, co jim vlastně brání v tom, aby ony tzv. „riskantní a nedobytné miliardové úvěry“, kvůli nimž nastala hospodářská krize, poskytli přes „bílé koně“ sami sobě? Není-li pak jejich zisk dvojnásobný (z lupu a z daní)? Nebo dokonce trojnásobný? Co propady cenných papírů (zdrojů bezpracných a neproduktivních příjmů) na burzách? Neokrádá tím snad velký zloděj mnohost malých parazitů? Nezabíjejí se tu „odborně“ tři mouchy jednou ranou? -zmp-

celosvětová fin. krize a volby (Lada, 06. 10. 2008 17:44)

Už několik týdnů se hovoří o celosvětové finanční krizi, krachu burz atp. Žádný politik se ale nepřiznává, že tu krizi způsobil! Když to beru v souvislosti s volbami, tak by mne zajímalo: Kdo z politiků nám ji slíbil ve volebním programu? Jestli žádný, tak tedy ať si ji zaplatí politikové.

A jestli řeknou, že to není v jejich moci, že za to oni nemohou, tak: Kdo za ni může a kdo ji udělal? A jestli tomu tak skutečně je, a politikové jsou jen bezmocnou hříčkou v rukách mocenských finančních skupin nebo tajných společností - potom jsou celé volby šaškárna a podvod! A my tedy jen podvedení, důvěřiví, směšní ňoumové.

A jestli toto politikové vše vědí a neřeknou to občanům, tak jsou to stejní lumpové, lháři a zločinci, jako ti, co skutečně mají moc v rukách a dělají s občany tyto pokusy a páchají na nich zločiny.

A jestli to politikové nevědí a jen slepě věří tomu, co sami melou, tak jsou to hlupci, kterým je spíše potřeba hledat umístění na psychiatrii. A ne aby takoví popletové a hlupci vedli na scestí celé národy, státy.

Odpověď Ladě (celosv. fin. krize a volby):

Zde je třeba si položit otázku: „Co udělat, aby nic takového nebylo možné?“ -zmp-

pro Ladu (Hannibal, 08. 10. 2008 10:40)

Ještě jste zapoměla na variantu, že nyní vládnoucí politikové odpovědnost za celosvětovou finanční krizi přehodí na předchozí politiky, na předchozí vlády, atp. Tak si potom současní politikové myjí ruce, a vlastně vůbec se neřeší, kdo to způsobil!

Za vším ale musíme vidět věhlasné ekonomy, královsky placené odborníky všeho druhu, politiky, diplomaty, burzovní analytiku, makléře... (aj. svolodž). Ti to dovedli do této krize a nebojím se říci: celosvětové sociální katastrofy! Už chybí snad jen regulérní válka a bude to komplet!

Nabídka spolupráce (Forum angažovaných křesťanů ČR a SR, 28. 09. 2008 20:14)

Váš strukturovaný návrh je velmi dobrý, jeho logika správná. Máme za to, že v současnosti je největší problém sekularizace společnosti, programově nastartovaná osvěcencím, k dokonalosti, ve smyslu chaosu, přivedená Uljanovem (Leninem) a Bronštejnem (Tročkým) téměř k dokonalosti, zejména zákonem o potratech z 8. 11. 1920, což kopíruje z historie známé rozpady společnosti (Římská říše, Sodoma a Gomora). Zde bychom viděli náš příspěvek. Mluvčí FAK (mojmir.kovar@inMail.sk)

Odpověď - nabídka spolupráce (Musil, 03. 10. 2008 16:30)

Vážený přítel, děkujeme za nabídku spolupráce. Jen si nejsme jisti, jakou formu spolupráce vlastně nabízíte. Chcete se zapojit do diskuse, do hnutí za TSO, nebo chcete navázat korespondenční vztah, popřípadě máte zájem o osobní setkání? Vítáme každou formu spolupráce a těšíme se na pokračující kontakty. S pozdravem Aleš Musil

různé (Jan, 16. 10. 2008 00:11)

Nechci vypadat jako paranoik, který z principu nevěří masmédiím a všude vidí nějakou konspiraci, ale když se tak dívám na auto, ve kterém se 11. 10. o půl druhé v noci zabil rakouský politik Jorg Haider, tak mi to připadá podezřelé, je to až příliš dokonale provedeno. Proti tomu nelze prostě nic namítnout. Právě proto, že proti autonehodě nelze nic namítnout, tak o to víc se mi to nezdá. A ještě, aby se posílilo zdání, že zahynul vlastní vinou, tak se říká, že byl opilý a jel 140.

Když vidím ty tisíce svíček a květů, které sami od sebe obyčejní lidé spontánně přinesli Haiderovi na počest, tak si říkám, copak to bylo za člověka, že tak vadil uhlazeným politikům, kteří v něm viděli nacistu a politika, rozněčujícího xenofobii a rasovou či národnostní nenávisť, ale lidé ho milují... Představím-li si, jak formálně probíhají jiné pohřby politiků, tak to, co se děje nyní spontánně ze strany občanů při úmrtí Haidera v Rakousku je něco nevídaného.

Také nerozumím tomu celosvětovému krachu bank. Z ničeho nic všechny banky na světě začínají jako mít problémy, jako odhalovat své špatné obchody nebo co. A burza je prý jako z toho „nervózní“. Proto prý je jako finanční sektor celosvětově otřesen. Tak kdo to dělá? Spekulant z burz nebo banky? Prý do bank EU „napumpuje“ kolem 1,5 bilionu Euro. Co má společného Evropa s pádem amerických finančních trhů? Proč tady něco „pumpují“?

A kde se vůbec vzalo tolik miliard či bilion Euro? Jen vytisknout tolik bankovek musí stát spousta peněz! A kam se tolik peněz poděje? A proč Evropa má dávat na krizi více peněz než USA (700 miliard dolarů)? Vůbec tomu nerozumím. Je to nějaké divné a vidím v tom zločin. Celé to беру jako podvod. Je to snad příprava na válku? ČSOB prý přijde o 40 miliard. Dle analytika banky ale to prý bance vůbec neuškodí, protože to je jen zlomek z jejího jmění.

Jestliže 40 miliard v takovém státě jako je ČR je jen zlomek jmění nějaké banky, kde je tedy problém? Co teprve skutečně bohaté státy a tedy bohaté banky? Je vlastně žádná krize nemůže existenčně ohrozit. Co to tady zkouší? Pro ně přece biliony Euro či dolarů jsou jen zlomkem jejich jmění!

odpověď Janovi (různé):

Ač neexistuje oficiální cenzura, přece nejsou masmédiá necenzurovaná. Ač existuje zákonné právo na svobodu projevu, přece nelze psát a říkat cokoliv. Proto dnes víme víc o Haiderově smrti než o jeho životě. Tomu, co víme o jeho smrti pak můžeme věřit stejně málo, jako tomu, co se oficiálně praví o smrti Alexandra Dubčeka. Víc se však nedozvíme.

Tím nejlepším vysvědčením pro lidskou kvalitu známých osobností je však mj. také spontánní láska prostých lidí. Proto např. v katolické církvi rozhoduje o svatořečení také tzv. „spontánní úcta“ k příslušnému světcovi. Tzv. „lid“ je totiž stále ještě do značné míry atavisticky jasnozřivý, zatímco jeho představitelé (tzv. „zástupci lidu“) jsou zpravidla jen vychytralí...

Protože mezi jasnozřivce rozhodně nepatří také banky, není jejich celosvětové bankrotování spontánní, ale řízené. Také burzy potřebují stále nějaké „důvody“ k „nervozitě“, aby mohly průběžně mírně a čas od času výrazněji stahovat z oběhu přemíru neproduktivních „prebend“, které by dříve či později ostatní produktivní část lidstva nestačila uživit. Mimo systematické „parazitování“, které je nejvýnosnější v dobách prosperity, jsou tu také astronomické náklady na různé války a zbrojení vůbec, které nikdo nevyúčtuje pravdivě, z obavy z veřejného mínění. Hledí je tedy čas od času pod různými záminkami nějak „umořit“. Současná finanční krize tedy může být mj. přípravou na válku, která však není jednorázová (jen v době krize), ale trvalá, jen čas od času umořovaná...

V daném případě má být dotováním bank (atp.) uklidněno veřejné mínění, aby nevyvolalo neplánovanou krizi. Kdyby totiž lidé začali spontánně stahovat z bank své vklady, tu by se ukázalo, že peníze, které do bank vkládali, v bankách nejsou. To se ovšem netýká pouze bank, ale všech peněžních ústavů, včetně těch,

kteře jsou nám vnucovány jako „spořitelny na stáří“ (důchodové). Finanční ústavy vložené peníze pod heslem „investice“ prostě zpronevěří, takže se může stát, že zkrachují dřív, než jejich střádalové dosáhnou důchodového věku. Tvrdí-li státy, že tyto důchodové vklady jistí, pak popírají jejich smysl, neboť je mohou jistit jen z průběžně vybíraných daní (resp. důchodových pojištění)...

Evropa dává na krizi víc než USA, patrně proto, že chce víc umoit a víc uklidnit veřejné mínění (víc udržet tzv. „hospodářský růst“)...

Na otázku: „*kdo to dělá?*“ existuje jediná rozumná odpověď, ta, kterou se obáváte vyslovit z obavy, že budete obviněn z „paranoi“...

Finanční trhy nejsou rozděleny na evropské a americké, ale jsou euro-americké a chtěly by být globální. Proto ona průběžná příprava na válku...

Na otázku: „*A kde se vůbec vzalo tolik miliard či bilion Euro? Jen vytisknout tolik bankovek musí stát spousta peněz! A kam se tolik peněz poděje?*“ Jsme více méně odpovídali v předchozích diskusích na různá témata. Nyní tedy připomeňme: Při dnešní tiskařské technice není problém zaplavit svět jakoukoliv měnou. Jde jen o to, nevyvolat neplánovanou inflaci tím, že se jí její držitelé budou chtít houfně zbavit. Banky (ve spolupráci se státem) tyto peníze operativně různým způsobem do oběhu pouští a zase je z oběhu stahují (řízenou deflací, inflací, úvěrovou politikou aj.). Každý režim totiž, pokud nechce být TSO, nemůže než jako totalitní stát stavět na lži, podvodu a represí, zkrátka na zločinu...

Pokud vkladatelé nebudou houfně vybírat své vklady, je i pro ČSOB jakákoliv „ztráta“ zanedbatelná, neboť veškeré finance stojí na globálně propojené fikci, jejímž prostřednictvím má být z veškerého produktivního hospodářství systematicky odsávána tzv. „nadhodnota“, mnohde i se základní „hodnotou“. Pokud se však pustí do oběhu příliš mnoho peněz (např. kvůli zbrojení), v míře překračující produktivní „hodnotu+nadhodnotu“, tu nastane finanční krize (tzv. zadlužení potomků). Reálně lze pak takový „dluh“ umoit jen krádeží (např. omezováním výdajů v oblasti sociální, zdražováním ŽŽP atp.)...

Dnes již neexistují skutečně bohaté státy, jak se domníváte, neboť všechny státy (bez výjimky) jsou nesmírně zadluženy u bank. Neexistují však ani bohaté banky, neboť samotné peníze (vydané v hodnotě dlužních úpisů), nemají nijakou reálnou hodnotu, pokud nejsou využívány k uchvacování skutečné produkce (hodnoty a nadhodnoty), což mohou jen prostřednictvím zadlužených států. Pokud se tak děje nenásilnou (neválečnou) cestou hospodářské či jen finanční krize, potud se jedná jen o velkolepé divadlo, pro ohlupování naivního (médií zblbnutého) veřejného mínění. To, co může tyto zdánlivě bohaté instituce (banky a státy) skutečně ohrozit, je zamezení jakékoliv možnosti loupeže (systémem TSO). ... -zmp-

levice a pravice (Lada, 16. 10. 2008 23:22)

Dobrý večer. Fascinuje mne sveřepost, s jakou někteří lidé zastávají levicové či pravicové názory či stanoviska a jak politici zarputile vytvářejí tzv. pravicovou a levicovou politiku, pravicové a levicové strany. Není to spíše už jen historie? Proč vůbec se to nazývá pravicové (dá se říci stavějící na soukromém podnikání, egoismu, dravosti...) či levicové (stavějící na společenství, bratrství, solidaritě, soucítění...)? Dnes už to nemá ty ostré hranice jako dříve a levice má pravicové myšlenky a naopak. Má to ještě smysl takto to dělit? Má toto rozdělení společnosti a boj levice s pravicí nějaké historické důvody a pozadí? Děkuji za odpověď. Lada

doplnění v předvečer voleb (Lada, 16. 10. 2008 23:41)

U té levice místo soucítění spíše patří slova sociální cítění. U pravice by tedy potom mělo stát: ne sociální jednání, doslova tedy asociální... A jakou roli má potom tzv. střed? Je vůbec možný nějaký střed mezi levicí a pravicí? Je možný nějaký kompromis mezi černou a bílou? Nějaká šed? Nebo snad nějaká barva? Kde by se ale vzala z černé a bílé? Střed to je pak asi galimatyáš a mišmaš. Může být kompromis mezi kriminálním a slušným jednáním, mezi zaměstnaností a nezaměstnaností? Mezi potratovou politikou a nepotratovou politikou atp.? Děkuji.

Odpověď Ladě (levice a pravice):

Tzv. fyzický svět, k němuž příslušíme svými fyzickými těly s jejich fyzickými smysly, nám prostředkují vnímání tohoto fyzického tak sugestivním způsobem, že přehlušuje vnímání ostatních světů (skrže duševní

a duchovní smysly). Odtud stále hlubší a hlubší upadání lidského vědomí do tzv. „materialistického světového názoru.“ Vnímání je tento fyzický svět jen díky tomu, že se fyzickým smyslům projevuje v kontrastních protikladech (světla a tmy, černé a bílé, plné a prázdné atp.). Protože rozhraní mezi opačnými kontrasty nepokládáme za nic, jeví se nám vnímaný svět jako relativně duálně protikladný (dobrý a zlý, sociální a asociální, pokrokový a nepokrokový atd.). Také naše fyzické tělo se tak jeví duálně jako složené z levých a pravých, horních a dolních údů, orgánů atp. Takové pozorování se přirozeně přenáší také do lidského myšlení a tedy také do relativně protikladných sociálních postojů lidí (levice a pravice). To není pouhá tradice či historie, to je poplatnost vnímané realitě.

Na otázku: „*Je vůbec možný nějaký střed mezi levicí a pravicí?*“ je jen jedna odpověď. Máme-li rozhraní mezi opačnými kontrasty za nic, pak z toho nijak nevyplývá, že ničím skutečně nejsou. Svět ve skutečnosti není dán dvojností relativních protikladů, ale trojností, neboť mezi protiklady je něco, co tyto protiklady zdánlivě odděluje, ve skutečnosti však spojuje (co se jeví být jejich rozhraním). Odtud lidé, kteří se např. v politice nemohou ztotožnit ani s levicí ani s pravicí a tak se mezi obojím snaží zaujímat nějaký „střed“ např. pomocí tzv. „kompromisů“. Kompromis ovšem není reálným středem, ale zmatením reálných protikladů. Vezme-li na vědomí také reálný střed, pak také můžeme nalézt reálné řešení např. jinak neodvratných a věčných konfliktů sociálních protikladů v podobě TSO.

Ptáte-li se: „*Kde by se ale vzala (šed) z černé a bílé?*“ pak navrhujeme jednoduchý experiment. Vezměte černou a bílou barvu a udělejte s nimi tzv. „kompromis“, tj. smíchejte je dohromady. Pak dostanete šedou. Kupodivu uděláte-li totéž zmatení se sedmi barvami duhy (fialová, indigo, sv. modrá, žlutá, zelená, oranžová, červená), dostanete opět jen šedou (to mj. vyvrací Newtonovu nauku o barvách, jako produktu rozkladu světla).

Jenže, jak již bylo řečeno, kompromis (šed, galimatyáš, mišmaš, chaos atp.) není reálným středem (rozhraním). Reálným rozhraním (středem) např. mezi krajními barvami duhy (fialovou a červenou) je žlutá. Žlutá je barvou zlatého paprsku světla, jímž vysvětlujeme věci z jejich nitra, do nichž naléváme jasné vědomí (vědění), jako naléváme kov do spáry mezi formou a jádrem formy, abychom získali reálný odlitek spáry.

V lidském duševním životě je takovým odlitkem (zde však živým) lidské myšlení, jež musíme jaksí uměle vložit mezi přirozené vnímání (cítění) a usuzování (chtění), chceme-li vnímanou realitu posuzovat správně (spravedlivě, inteligentně).

Na Vaše závěrečné otázky: „*Může být kompromis mezi kriminálním a slušným jednáním, mezi zaměstnaností a nezaměstnaností? Mezi potratovou politikou a nepotratovou politikou atp.*“ tedy odpovídáme. Kompromis je možný i mezi správným a nesprávným, protože je možné mást jedno s druhým! Je ovšem možný jen tím, že vymítíme schopnost rozlišovat mezi správným a nesprávným, např. relativizováním obojího. Tak můžeme např. vydávat evidentní zlo za správné, protože není v rozporu s tzv. „zákonem“, a evidentní dobro za nesprávné, protože je v rozporu s tzv. „zákonem“ (popř. s nějakou akademickou teorií tzv. „odborníků“ atp.)...

Z uvedeného je mj. zřejmé, že tzv. „kompromis“ je horší než to, co je nesprávné, než pouhé „zlo“! A současná politika není než tzv. „uměním kompromisu“...

klamete lidi (Beny, 19. 10. 2008 12:00)

Zde si z toho děláte kabaret! Co to tu zase žvaníte za nesmysly? Jste posedlí konspiracemi a spikleneckými teoriemi. Kdyby někdo odstranil Haidra, tak to si myslíte, že by masmédiá mohly zatajit, že auto bylo nějak poškozeno, nebo že Haidra někdo posadil do rozbitého auta již mrtvého?? Úplně si to vymyslet? Jste padlý na hlavu? Spousta lidí, kteří zkoumají vrak auta a jsou okolo by dříve či později uveřejnili informace – tu pravdu.

O které říkáte, že se o ni nezmiňuji. Jenže ona moje pravda je jiná než vaše. Vy máte problém se zamyslet nad svým překrucováním pravdy. Ne já. Já napíšu něco a vy to úplně obrátíte. Jste eskamotéři se slovy, jen co je pravda! Ale nemyslete, že tu vaši taktiku nechápu! Je to průhledné! Chytnete se něčeho úplně jiného, nepodstatného, odvedete pozornost jinam, abyste mi nemuseli uzнат moji pravdu! Nechcete prohrát! Tak kličujete! Neumíte prohrávat! Nedá se s vámi ale pořádně diskutovat! Věcem totiž dáváte úplně jiný smysl! (Např. říkáte, že surovina není zbožím před zpracováním! Copak třeba surová ropa, která

teče ze země, ta snad není zbožím? Popíráte realitu! Kdo zpracoval ropu, kterou šejkové prodávají? Nikdo!) Hovoříme o něčem a vy jakoby také mluvíte o tom, tváříte se, že mi odpovídáte, ale úplně nepochopitelně převedete řeč do jiné roviny.

(Např. já mluvím o tom, že kdybyste byl šejkem a měl možnost zdražit ropu, tak byste to udělal. Trojčlennost netrojčlennost! Neříkejte mi, že ne! Každý by hrabal k sobě! Jedině, že byste si v TSO dali zákony, kterými byste si to třeba pod trestem smrti zakazovali! A vy mi na tuto připomínku odpovídáte: že je to něco podobného, jako kdybych měl příležitost okrást slepého vozíčkáře a že já prý s logikou lhářů odpovídám: tací jsou lidé! A neuvádím důvody, proč to tak má být...)

Proč to tak má být? Protože jsme lidé s egoismem a chceme něco dokázat! Každý chce mít více, než druhý: Každý se chce mít lépe než druhý! Jste snad jiní? Nelžete mi! Nebo - nelžete si sobě!

A navíc: jestliže surovin ubývá, tak se musí zdražovat! To je přeci logické! Dali jste mi za příklad husu. Jenže ta vaše husa se dá namnožit, ale ropu nenamnožíte, vy chytrolíni! Proto musí růst cena nenahraditelných surovin! Zase jste tady kecali a chtěli mne obalamutit!!

Ještě k volbám: Když nepůjdou lidé volit, hlasy připadnou komunistům! Nahráváte tím jen levici! Pravice také není dokonalá, ale je to lepší než rudý teror! Člověk někdy stojí před rozhodnutím vybrat si ze dvou zel to menší zlo. A to je volební právo. Já osobně to беру jako doslova svoji občanskou povinnost. To je totiž demokracie. Za tu umírali naši předkové! Dnešní program je, nevolit komunisty a bude dobře! A vy tu klamete lidi a dáváte utopické vize nějaké TSO, s čím nemá nikdo zkušenost!

Odpověď Benymu (klamete lidi):

Hněv a hrubost nejsou nejlepší rádcové. Také je dobré rozlišovat na čí slova vlastně reagujeme a nevyčítat např. Janovi slova zmp a obráceně...

Jak se např. s Vaším názorem, že politickou vraždu nelze zatajit, snáší např. 50 let zatajovaná vražda Jana Masaryka?

Máte-li za to, že „spousta lidí, kteří zkoumají vrak auta a jsou okolo by dříve či později uveřejnili- tu pravdu“, proč se nedržíte svých vlastních slov a nepočkáte se svým kategorickým závěrem „Jste padlý na hlavu?“ na „později“?

Potud k Vaší reakci na Jana, neboť dál již reagujete na nás (na naši odpověď k Vašemu rovněž poněkud agresivnímu příspěvku „Ropu zadarmo?“:

Patrně Vás rozhněvala naše slova: „K pravdě (o níž se ani slovem nezmiňujete) totiž nelze dospět pouhým zpochybňováním rozumu těch druhých, ale zušlechtováním vlastního rozumu. Zdravý rozum se pak neprezentuje povyšováním nad jiné, ale řádnou (reálně logickou) a jednoznačně konkrétní argumentací...“

Patrně proto, že se hněvem člověk nepoučí, musíme trvat na tom, že pravdu nelze mít: „...zpochybňováním rozumu těch druhých, ale zušlechtováním vlastního rozumu. Zdravý rozum se přece neprezentuje povyšováním nad jiné, ale řádnou (reálně logickou) a jednoznačně konkrétní argumentací...“ Že je Vaše „argumentace“ jiná než naše je zřejmé. Jde však o to, kdy se skutečně jedná o argumentaci a kdy o pouhé okřikování druhých. Nestačí tvrdit, že neumíme v argumentaci prohrávat, ale je třeba dokázat které naše argumenty jste „porazil“ a jak. Teprve potom budeme moci uznat Vaše vítězství, na kterém Vám patrně velmi záleží. My máme za to, že poražený (v dialogu) odchází obohacen, zatímco vítěz nezískává nic...

Tak např. tvrdíte, že surová ropa je zbožím, protože teče ze země sama a není ji tedy třeba těžít (tj. zpracovávat). Pokud jsme Vaše tvrzení nesprávně pochopili, není třeba se hněvat, ale je třeba uvést věc s klidnou hlavou na pravou míru (tj. vyjádřit se jednoznačně a srozumitelně pro ty druhé, nikoli jen sám pro sebe). Tvrdíte-li, že „ropu, kterou prodávají šejkové, nikdo nezpracoval“, pak musíme namítnout: Ropu rozlitou po zemi prodávat nelze! Šejkové ji musí nějak dostat např. do barelů. Tzn., že si musí pořídít barely a přečerpávací zařízení (vyrobit je nebo koupit), musí zorganizovat a platit jejich obsluhu, zorganizovat a platit prodavače ropy a agendu s tím spojenou (vč. účetnictví), zorganizovat a platit dopravu na místo odbytu (vč. dopravních prostředků) atd. atd. To vše jsou reálné a nemalé náklady šejků spojené s nevyhnutelným zpracováním ropy, aby ji bylo možno vůbec prodávat alespoň v surovém stavu. Nuže, co je tu reálné? Vaše „nikdo ji nezpracovává“ nebo naše „musí být nejdříve zpracována, aby mohla být zbožím“?

Na jedné straně sám sobě dovolujete tvrdit cokoli: „*kdybyste byl šejkem a měl možnost zdražit ropu, tak byste to udělal.*“, na druhé straně druhým zakazujete jakoukoliv oponenci: „*Neříkejte mi, že ne!*“ Tomu říkáte argumentace? A i kdyby jste nám nezakázal nesouhlasit, jsou Vaše slova ve skutečnosti do sebe uzavřenou (překroucenou, zašmodrchanou) sofistickou hříčkou, kterou lze vyjádřit jasněji např. takto: „*kdybyste byl zlodějem a měl možnost krást, tak byste to udělal.*“ Jaká jiná je tu možnost odpovědi, než souhlasná? Ano, kdybychom byli zloději, tak bychom kradli! Jenže my nejsme zloději a proto nekrademe! Proto hledáme takový sociální systém, který zloděje zcela vylučuje, nebo je alespoň donutí do posledního haléře nahradit způsobenou škodu...

Bude-li zavedeno TSO a bude-li v něm zloděj dopaden, co mu prospěje ohánět se Vaším tvrzením, že krást je normální: „*Proč to tak má být? Protože jsme lidé s egoismem a chceme něco dokázat! Každý chce mít více, než druhý: Každý se chce mít lépe než druhý! Jste snad jiní? Nelžete mi! Nebo - nelžete si sobě!*“ Ať si dopadený zloděj mele cokoli, stejně bude muset nejen nahradit škodu, ale ztratí svobodu (občanská práva), která mu umožnila krást (zneužití svobody)...

Je-li pravdou Vaše tvrzení, že „*jestliže surovin ubývá, tak se musí zdražovat!*“ pak budou takové suroviny patrně nejdražší až jich vůbec nebude. Nebo, až jich bude skutečně málo, tak budou tak drahé, že se nikomu nevyplatí je koupit? Co je na tom logického (jak tvrdíte)? A je-li např. zdražování ropy zapříčiněno jejím ubýváním, jak je možné, že po vlně zdražování následuje obvykle její zlevňování? Což se k Vám nikdy taková informace nedonesla, nebo se Vám nehodí a proto o ní nechcete nic slyšet? Např. zlata je na zemi ještě méně než ropy. Proč jeho cena neustále nestoupá, ale kolísá? Rádi se o tom necháme poučit. Z Vašich duchaplných slov: „*Proto musí růst cena nenahraditelných surovin! Zase jste tady kecali a chtěli mne obalamutit!*“ však na nás nijaké poučení nevykukuje...

Tvrdíte-li: „*ropu nenamnožíte, vy chytrolíni!*“, pak se musíme ptát jak to můžete vědět a jak se nenamnožitelná ropa dostala do země v takovém množství?...

Položil jste si někdy otázku, komu vlastně patří to, co se nachází v nitru Zeměkoule?

Možná nás poučíte alespoň na poli sociálních, když pravíte: „*Ještě k volbám: Když nepůjdou lidé volit, hlasy připadnou komunistům!*“ Jářku, to nemáte z vlastní hlavy! Můžete nám však z vlastní hlavy alespoň říci, proč tomu tak vlastně je? Kdo a proč vlastně něco takového vymyslel a uzákonil? Nebyla to náhoda Vaše „lepší“ pravice? A pokud ne, tak proč něco tak „zlého“ „neodzákonila“ v době, kdy vládla, nebo se o to alespoň nepokoušela (přinejmenším to nekritizovala)? Proč takové lumpárny vyčítáte nevinným voličům (resp. nevoličům) a ne těm (zákonodárcům), kteří je způsobily? Nenahráváte tím jen darebákům? Namísto toho, abyste usiloval o odstranění tohoto konkrétního zla, které Vašemu postřehu neuniklo, namlouváte nám: „*Člověk někdy stojí před rozhodnutím vybrat si ze dvou zel to menší zlo.*“ Jaké vybírání tam, kde je možno svévolně vymyšlené zlo úplně odstranit? Orientujete se skutečně v realitě tak dobře, jak se domníváte? Jsou vzhledem k Vámi zmíněné pitomosti (započítávat nevoliče mezi voliče) Vaše následující slova opravdu rozumná?: „*A to je volební právo. Já osobně to беру jako doslova svoji občanskou povinnost. To je totiž demokracie. Za tu umírali naši předkové! Dnešní program je, nevolit komunisty a bude dobře!*“ Neklamete tím sám sebe?

Jisté je, že chybu (zde klam) nikdy nevidíte u sebe, ale vždy jen u druhých: „*A vy tu klamete lidi a dáváte utopické vize nějaké TSO, s čím nemá nikdo zkušenost!*“

Kdyby skutečně platilo, že to, „*s čím nemá nikdo zkušenost!*“ je utopíí, pak bychom dodnes žili na stromech... -zmp-

reakce na - Honza, 24. 06. 2008 08:56 (Inka, 23. 10. 2008 20:39)

Pan Werner v Německu představil svoji koncepci "Grundeikommen" (základního nepodmíněného příjmu pro všechny) již před několika lety a od té doby ji upřesňuje a diskutuje o ní s každým, kdo projeví zájem. Pokud by se kdokoli chtěl s koncepcí pana Wernera seznámit, mohu doporučit akci "Ethik und Wirtschaft":

<http://www.christengemeinschaft.org/dresden/tagung0810.html>.

Patřím ke skupině lidí z Prahy, kteří se o koncepci pana Wernera zajímají a proto jsme 10-12/10/2008 pořádali seminář na toto téma, kterého se účastnil blízký spolupracovník pana Wernera - pan André Presse.

Ráda bych ještě podotkla, že nelze stavět rovnítko mezi sociální trojčlennost a "Grundeikommen" (což udělal pan Honza ve svém příspěvku) a dále je důležité si uvědomit, že pan Werner "nerazí" svoji koncepci,

ale na každé akci upozorňuje, že jeho záměrem je, aby lidé začali o sociálních otázkách přemýšlet a diskutovat a teprve tímto způsobem lze dospět k proveditelné koncepci základního příjmu (např. na kongresu v Kasselu r.2007 bylo představeno 6 koncepcí základního příjmu - mezi nimi i koncepce pana Wernera).

pro Ladu 16. 10. 2008 23:22 (Jan, 23. 10. 2008 22:21)

Levice a pravice má svoje předchůdce už z doby starověkého Říma: na jedné straně bohatí patriciové, proti nim chudí a bez vlivu plebejové. Později to byla strana optimátů (jakoby pravice) a proti nim stála strana populárů -lidová (jako levice). Ale důvod, proč přesně se jedněm říká levice druhým pravice, to nevím. Patrně proto, že jsou to dvě strany. A co je samozřejmějšího než je tak nazvat: že jedna strana je pravá a druhá levá.

pravá nebo levá (loket, 24. 10. 2008 12:39)

Když někomu nabídnete pravou ruku k pozdravu, tak leva se jaksi nedá správně chytit. To by měl být ten rozdíl. Ve skutečnosti na veřejnosti a v médiích levá strana nadává na pravou a naopak. V soukromí si pak podávají ruce obě!

to: klamete lidi – Beny z 19. 10 (loket, 23. 10. 2008 18:36)

Je třeba jít na to diplomaticky nikoliv s horkou hlavou. Přeju vytrvalost na stání si na vlastních názorech a také k nalezení cesty, pravdy. Vzdání se = porážka. Obhájíte svá tvrzení nebo se potupně vzdáte, tj. uznáte, že co tvrdíte, jsou bláboly?

k TSO (Pavel, 23. 10. 2008 11:25)

Dobrý den, setkal jsem se náhodou s Vašimi originálními sociálními názory, TSO v knize Symptomatologie dějin. Ve Vašem podání se vše zdá jakoby až moc jednoduché.

Pravdou je, že současný svět jde cestou tvrdé globalizace ekonomiky a centralizace moci. Globalizace ekonomiky – teze, že svět je jedna velká vesnice. A tudíž v jedné vesnici je i jeden šéf. Tedy snaha o celosvětovou mocenskou, politickou nadvládu. Odtud vytváření superstrátů (USA, Čína, Rusko, EU), vytváření superstran (např. evropské strany v Evropském parlamentu...) nebo vytváření celosvětových autorit – ikon (jako symbolů moci, dobra či zla – myslím tím různé prezidenty, diktátory – ať už na jedné či druhé straně např. Masaryk, Bush, Hitler, lady Thatcherová aj. aj.). Jsme na prahu nového tisíciletí. Vykořili jsme do něj tím, že celý svět zachvátila ekonomická krize (tedy celosvětová). Na rozdíl od mnoha jiných, si však nemyslím, že se krize týká jen ekonomiky. Ekonomika je jen oním pověstným vrcholem ledovce, který je vidět, ale jehož větší část je pod hladinou... Celosvětově probíhá krize ve všem: ve vztazích mezi národy (vátky), mezi lidmi (morální krize, krize rodiny, rozpad tradičních hodnot – role muže a ženy), v kultuře – v umění, sportu, vědě... Je tu nový moment terorismu, který před sty lety snad ani neexistoval. Je to krize důvěry ve všechny systémy, osobnosti, politické strany... Současná krize je následek dosavadní cesty, kterou lidstvo ušlapalo od předchozí celosvětové krize před cca osmdesáti lety a celosvětové války před sedmdesáti lety.. Vidím nepoučitelnost lidí. Jedni se dožadují řešení a spásy... čekají Mesiáše, Marťany, od vědy čekají nesmrtelnost náhradou starých orgánů za nové... druzí jim nabízejí a slibují splnění snů. No comment.

Přichází-li na prahu třetího tisíciletí jako zjevení TSO a Vy se stavíte do role těch, kteří ji zprostředkovávají, chci položit pár otázek:

1. Jaké kroky vidíte jako nutné učinit k tomu, aby se odvrátila či účinně řešila ekonomická krize? Není TSO, ale je tu krize. Co byste doporučili současné vládě? U nás i světově. Já tuším, vím asi, co řeknete: udělat TSO! Jenže ona není! Takže vážně: Co tedy?

2. Politické strany jsou zkompromitované, ale to je následkem lidí, kteří v nich jsou. Neuvažujete o možnosti, že by se systém politických stran zachoval nebo by se mohl nějak oživit? Co především máte

proti neudržitelosti nynějšího systému parlamentní demokracie, pluralismu politických stran? Nebudou-li politické strany, kdo ponese ideu TSO, kdyby se měla začít prosazovat?

3. Nemají-li ve světě být autority (jako prezidenti, ministři, vůdcové politických stran), kdo tedy má být pro občany nositelem programů, ideových řešení atd? Kdo potom bude určitou morální či mravní autoritou pro lidi v ČR nebo celosvětově?

4. Co když se vynoří nějaký nový fenomén, jako byl terorismus. Např. se vylodí mimozemšťané či se objeví nějaké paranormální jevy, nová nemoc, šílený diktátor... proti čemu bude lidstvo jako celek bezmocné, kdo by stál v čele nějaké síly, která by se tomu postavila? Není nutný nějaký centrální silný stát či řídicí centrum?

5. Nechcete udělat nějakou aktivitu, která by dosáhla až do vládních úrovní, aby se o Vás vědělo?

A taková otázka, která ani není k věci, ale spíše osobní zvědavost: Jak jste Vy sami našli v sobě sílu, motivaci a hlavně informace, abyste řešili sociální otázky takovýmto způsobem? Škoda, že TSO není prezentována více mediálně a stojí nyní mimo proudy. Hovoříte, že jedním ze zdrojů jsou ideje sociální trojčlennost Rudolfa Steinera. Proč toto neudělal tehdy on?

Odpověď Pavlovi (k TSO):

Přečtete-li si náš návrh ústavy TSO, nutně se Vám bude zdát TSO v našem podání „až příliš jednoduché“. Přečtete-li si však diskusi návrhu předcházející, nahlédnete, že to jednoduché bylo extrahováno z velmi složitého...

Také se nestavíme do role zprostředkovatelů TSO, ale jen pokládáme za morální povinnost sdělovat dál, co nám bylo o TSO sděleno a přiložit ruku k dílu, při odstraňování možných překážek jeho zavádění, byť zatím „jen“ na půdě metodické...

1. Dravcům tohoto světa (zejména mocným) TSO přirozeně nevyhovuje. Proto proti němu nejen hledají všemožné námítky, ale také proti němu preventivně konají. Zaměstnávat hlavy lidí řešením jimi vyvolávaných krizí je jen jedna z možností, jak od TSO odvádět pozornost. My na takovou hru nepřistoupíme, a proto naše rada zní: Zaveďte TSO a bude po krizích...

2. TSO není zkompromitovatelné jako politické strany, ani kdyby v něm byly stejní lidé, jako v dnešních politických stranách.

Protěžuje-li sociální systém případné škůdce, pak bude neustále škodit s odůvodněním, že neselhal systém, ale jednotlivec v něm. TSO chrání případné poškozené. Pokud zavedení TSO přijme jako svůj program nějaká politická strana, pak tato strana bude pracovat na svém zrušení (po zavedení TSO).

3. Nositelem programu, či ideového řešení TSO na našich webových stránkách není nějaká autorita (prezident, ministr, vůdce strany), ale obyčejní lidé jako jsme my. Lidstvo totiž nepotřebuje morální či mravní autority, ale TSO!

4. Současné totality (politické, kulturní či ekonomické) jsou Vašimi teroristy, mimozemšťany, paranormálními jevy, novými nemocemi, šílenými diktátory, proti nimž není lidstvo bezmocné. K tomu aby se jim lidstvo postavilo, nepotřebuje centrální stát, řídicí centrum ani silného vůdce (vlk ovce před vlky nechrání), ale TSO.

5. My jsme si předsevzali informovat o možnosti TSO a podílet se na propracování jeho metodiky. Pokud tím nikoho neoslovíme, nemá naše zviditelnění nijakou cenu. Koho opravdu oslovíme, ten bude sám nejlépe vědět (najde v sobě motivaci i sílu), jak může věci TSO prospět. Jak ostatně činíme i my. Pokud totiž idea TSO osloví pouze lidský rozum, potud s ní budou lidé souhlasit, ale neudělají nic pro její zavedení, protože to není snadné. Pokud však osloví také lidská srdce, pak za jejím uskutečněním lidé půjdou přes všechny překážky...

Rudolf Steiner svého času oslovil (ideou TSO) zdánlivě mocné tohoto světa. Marně a proto neúspěšně. My jsme oslovili zdánlivě bezmocné tohoto světa... -zmp-

k TSO Pavel z 23. 10. 2008 11:26 (Petr Č., 23. 10. 2008 20:27)

Rudolf Steiner se snažil o vytvoření systému podobnému TSO. Snažil se o změnu školství apod.

1. Přála a nepřála mu doba, po 1 světové byli lidé dychtiví po něčem novém, jiném. Západními velmocemi podporována krize způsobila společensky úpadek a vhodné klima pro diktátorství (kult vůdce), které bylo nebo nebylo demokratickým myšlenkám a svobodomyšlnosti nakloněno (nacismus např. usiloval o Steinerův život). Snad proto se mu nedařilo ve větším, ale pouze v lokálním měřítku.

2. K Vaším dotazům ohledně potřeb autorit. Tady jste uhodil hřebíček na hlavičku. Také si myslím, že lidstvo potřebuje přirozené vůdce! Sám Steiner zmiňuje, krizi ve všech oblastech TSO (kulturní, umělecké, hospodářské, sociální a vědecké): "Je obklopen lidmi, kteří na své úkoly nestačí, jak po stránce věcné tak i duchovní. On je pak nucen jejich pochybení a opomenutí v dlouhých rozhovorech vysvětlovat a poskytovat nové impulsy." Co by byli tito lidé bez vůdce Steinera? Bez jeho myšlenek, vedení, učení, bez jeho přirozené autority a charismatu (Steiner byl výjimečná osobnost)? V jeho práci lze vycítit určitou centralizaci. Např. vznik školy ve Švýcarsku na základě žádosti Emila Molta, byl přímo spojen s jeho osobou. Podobná škola nemohla bez jeho přičinění, hlavně vedení, vzniknout. Však také zaznamenávala jistý úpadek v době, kdy byl Steiner zaneprázdněn přednáškami a vedení školy se tolik z nedostatku času nevěnoval. Zmiňoval se jak "těžce snáší trojnásobný tlak nadlidského přetížení prací, veřejných útoků a nešikovnost spolupracovníků." Stálo to tedy na něm či na ostatních? Je zmiňován trojnásobný tlak na jeho osobu. On sám je tedy v tomto případě "centrem", které se vypořádává se všemi třemi tlaky. A proč? Protože spolupracovníci na to nejsou "dostatečně šikovní", resp. nejsou těmi génii, autoritami, těmi přirozenými vůdci. Co se potom stane se systémem, který stojí na přirozené osobnosti jednotlivce či jednotlivců? Chopí se ho zase jiný typ autority, který si jej přestaví na svůj vlastní, např. Hitler (když už jsme v době mezi 1 a 2 sv. válkou), nebo umírá se svým vůdcem. Lidský svět má biologické zákonitosti: prosazují se autority, přirození vůdci, dravci. Jak jinak by prosazoval Steiner své myšlenky než "průbojností a přirozených schopností"? Nebojácně přednášel před stovkami posluchačů. Těžko by mu k něčemu byla pouhá autorita a skvělá myšlenka, když by seděl doma na gauči.

3. Proč se tedy R.S. nepodařilo TSO dovést do zdárného konce? Jednoduchá odpověď. Steiner zemřel a nebyl další vůdce, který by ostatní nasměroval, vedl. Existence Waldorfských škol však poukazuje na jisté „přežití“ jeho odkazu, ale už zdaleka nedosahuje úrovně Steinerových myšlenek a kvalit vůbec. Bez výjimečných osobností vymizí v hlubinách dějin, jako již spousta jiných myšlenek a bude „znovuobjevena“ a koloběh dějin se dál bude točit ve stereotypním opakováním. Toliko Petr Č.

Reakce na odpovědi Pavlovi od Petra Č.

Kdyby TSO závisel na délce života R. Steinera, pak by měl význam jen pro jeho osobu... -zmp-

odpověď -zmp- (P.Č., 27. 10. 2008 10:11)

Mohlo by tomu tak být.

likvidace tradiční výroby (Jan, 25. 10. 2008 18:28)

V poslední době je rušeno několik slavných firem: Karlovarský porcelán, výroba sirek Solo Sušice, po 593 letech sklářská huť Chřibská atd. Výroba se má nahradit buď strojovou nebo se to má vyrábět v levné Asii. Na jedné straně je pochopitelné, že když je někde levnější pracovní síla, tak podnikatelé budou vyrábět tam, kde mají větší zisky. (Byť je to za cenu ničení životního prostředí. Je totiž nutný nárůst dopravy, silnic, letedel, spotřeba paliv, výstavba letišť, dálnic...)

Ale na straně druhé tady jde o zánik řemesel, tradic. A také následek likvidace domácí výroby je, že tady doma bude spousta nezaměstnaných!

Také strojová výroba např. skla nahradí spoustu lidí. Takový je asi vývoj. Má se člověk stavět technickému pokroku? V zemědělství stroje také nahradily otrockou dřinu na poli spoustám lidí. Nebyl bych proti zavádění strojů, ale takové ručně vyřezávané dílko je asi lepší, než nějaký strojový výlisek.

Odpověď Janovi (likvidace tradiční výroby):

Z přemísťování výroby za levnější pracovní silou je zřejmé, že totalitní hospodářství pouze předstírá zájem na globalizaci ekonomiky. Kdyby byla hospodářská a životní úroveň globálně všude na srovnatelné úrovni,

kde by se hledala levnější pracovní síla (aj.)? Pokud se někde úroveň přece pozvedne, musí se jinde snížit. K tomu je třeba krizí...

Člověk se nemá stavět technickému pokroku, neboť mu může usnadnit život. Je třeba se postavit zlodějům, kteří se technického pokroku zmocňují na úkor ostatních.

To jediné, co nelze nahradit strojem je umění (nikoli tzv. „moderní“), které je přirozeně nákladnější a dražší než strojová výroba. Lidé, masově okrádaní o nadhodnotu (danou mj. i technickým pokrokem) na nákup uměleckých produktů nemají. Proto se dnes uměním neužívají lidové talenty, ale pouze akademický klan podvodníků dotovaných státem... -zmp-

Následnost kroků při zavádění TSO (Pavel, 27. 10. 2008 19:20)

Děkuji všem za odpovědi.

Jestli jsem řekl, že TSO se zdá být ve Vašem podání až příliš jednoduchý, mínil jsem to právě naopak, - tak, že se mi řada věcí zdá velmi složitě či těžko uskutečnitelných. Alespoň několik problematických, mně nejasných míst. Jednoduše si neumím představit, jak by to ve skutečnosti fungovalo. (Opravte mne, ale prosím, kde jsem věci špatně pochopil, nechci kritizovat Vaši snahu, kterou jste vložili do vymyšlení TSO. Sám neznám jiné řešení, a ani nedělám ze sebe někoho, kdo Vás chce poučovat.):

1. Zcela převratný objev je ten, že chcete zavést základní pracovní povinnost ZPP a za to chcete všem poskytovat výhodu - základní životní potřeby (ZŽP). Ale co když lidé nebudou chtít mít ZPP? Jak chcete donutit svobodného občana k tomuto závazku? Jde mi tady především o následnost kroků. Ve fungující TSO by nebyl problém takového občana nějak zbavit občanských práv a donutit jej pak pracovat (pod poručníkem). Ale nyní, když TSO je jen jako model, jaké kroky by tady musela společnost udělat?

a/ Např. první den existence TSO Vám řada lidí odmítne jít do nějaké práce.

b/ Navíc, v době, kdy tu máme nezaměstnanost práci ani mít nebudou!

c/ A kdo bude evidovat lidi, kteří právě ten den šli do práce a oddělali si svoji pracovní povinnost? To budou existovat nějaké ne úřady práce, ale evidenční úřady?

d/ Pokračuji... Ale budiž, dobře, bude tu práce. Ale v takové obci bude třeba sto lidí, kteří řeknou: nestojíme Vám o TSO, do práce nejdeme...

e/ Kde nyní v jeden okamžik v první den chcete mít soudce, který bude soudit (budou-li v TSO státní soudy zrušeny), kdo zatkne tyto nemakačenka a předvede je před nějakého jiného občana (jestliže TSO zrušila státní policii?) atd.

f/ A toto je jen jediný malilinkatý zlomeček praktických všedních problémů. Jaké kroky se musí udělat, aby TSO mohla převzít svou roli? To bude muset být vše připraveno, a pak se to teprve spustí? Nebo TSO bude nějak průběžně naskakovat jako systém?

g/ Přejít ze současného systému na systém TSO bude pozvolný? Potom chci znát pořadí kroků. To pořadí je totiž problém. Jaký je první nejvážnější krok, druhý, třetí...? Protože to vůbec není jen tak. Chcete způsobit rozpad státních struktur a nastolit samosprávu obcí. Jenže nepřesmykne se to k nějaké anarchii?

h/ Co když na nějakých územích po rozpadu státu dojde ke vzniku nějakých mafiánských území, obcí či území, kde bude zmatek a chaos? Kdo potom s takovými obci udělá pořádek? Co chudáci lidé, kteří se octnou v takovém zmatku, v takové obci? Také tato hrozba nejistoty v obci myslím může odradit mnoho lidí.

2. Vlastně i tato otázka se jaksí dotýká pořadí kroků.

a/ Jestli v TSO neexistují daně, znamená to, že vše, co obec potřebuje bude hrazeno kým? Jednak zde je ZPP.

b/ A pak náhrada škody občanům v obci, za užívání pozemku nějakým podnikatelským subjektem. Kdo stanoví, kolik korun se bude platit za metr? Budou mít všichni podnikatelé v obci za metr stejný nájem?

c/ Co když někdo má pozemek větší a druhý menší? Ten na menším pozemku si třeba vydělá více, ale zaplatí méně? To je spravedlivé?

d/ A kdo podniká u sebe doma, např. nějaký programátor, dealer na internetu atp. - takový člověk si vydělá třeba miliony, kolik zaplatí ten?

e/ A co třeba rybáři na moři? Navíc lodě znečišťují životní prostředí. Rybáři podnikají tím, že loví ryby, nebo někdo loví ptáky v přírodě atp. Kolik zaplatí tito lidé? Nemají na souši třeba žádné pozemky. Nebo fiktivně budou sídlit na lodi.

f/ Nezdá se Vám, že daně z příjmu jsou jednodušší a spravedlivější než náhrada škody za užívání pozemku?

3. Aby nebylo možné hromadit peníze, zavádíte stárnoucí peníze –

3a/ budou jiné než peníze na ZŽP? Jestli ne, jak si která obec zajistí, aby někdo nevykoupil potraviny, boty, oděvy atp. s tvrzením, že platí penězi na ZŽP?

3b/ Jestli budou rozdílné, tak to budou nějaké specializované obecní obchody na ZŽP?

3c/ Týká-li se to jídla, potravin, budiž, tam může být nějaký základní sortiment, ale co když se mi nebude líbit nějaký oděv? Budu mít nárok na košili, ale nebude hezká, ale jiná nebude. Nesklouznete nakonec do nějakého čínského komunismu, kdy budou mít všichni stejné uniformy a šiltovky a budou pěkně jako v nějakém lágru? Je obec vůbec schopna zajistit nabídku ZŽP na úrovni?

3d/ A kdo a jak bude vydávat obecní peníze? To je vážná věc. Kde např. nějaká malá obec třeba v Krkonoších sežene machra, který dokáže řídit to, co v dnešní době na úrovni státu dělá např. ministr financí s týmem odborníků z centrální státní banky? Tady dostávají odborníci Nobelovy ceny za ekonomii a Vy chcete, aby tomu rozuměl nějaký starosta či starostka, nějaká mamina někde v horách? Nepřipadáte si v tomto trochu mimo? Nebo máte někde snad zasunutý připravený jeden manuál, jak vydávat obecní peníze na ZŽP? A druhý - jak vydávat peníze stárnoucí? Myslím si, že třeba právě tyto problémy ohledně peněz v obci jsou tak složité, že to prostě nejde zvládnout. Mám pocit, že na tomto TSO skončí. Kdo si troufne zavést dva druhy peněz v nějaké dědině? Možná nějakí dobrodruzi nebo proškolení machři v nějaké obci, spíše ve městě, by si třeba na to troufli. Ale 99% lidí si na to netroufne, protože ani netuší, jak by to zavedli. Nebo to bude TSO rozbíhat nějak shora? Na obce přijdou vyškolení lidé z bank či z ministerstev? Nebo odkud? Nerozumím tomu, jak toto chcete udělat.

Nehledě na možnost lehkého padělání takové místní měny! Ta sotva bude mít nějaké kvalitní ochranné prvky! Díky za odpověď. Ale to jsou jen některé z mála otázek, které mi vyvstávají.

Odpověď Pavlovi (Následnost kroků při zavádění TSO):

Kvůli přehlednosti jsme si dovolili Vaše otázky rozčlenit malými písmeny abecedy, podle toho, jak na ně odpovídáme:

1. Vztah ZPP a ZŽP má opačné pořadí (příčiny a následku). V jaké míře chtějí mít občané garantované životní jistoty (ZŽP), v takové míře je budou muset zabezpečovat ZPP.

1a/ Zavádět TSO mohou jen lidé, kteří chtějí obojí (ZŽP a ZPP). Zpočátku v zaváděcí míře, na níž se v obci dohodnou (zavádění TSO zdola) nebo v míře ustanovené zaváděcí vládou (zavádění TSO shora např. vítěznou politickou stranou). V obou případech však ti, co ZPP odmítají nenabývají v příslušných obcích občanských práv. Nezbude jim tedy než odejít nebo si najít poručníka.

1b/ Že současný uměle vyvolaný fenomén nezaměstnanosti není pro TSO problém, jsme si již ukázali v proběhlých diskusích (viz např. odpověď Kritikovi: RADAR NA HRAD).

1c/ Kdyby evidenci pracovních výkonů neprováděl již dnes zaměstnavatel, nutně by zkrachoval. Ani u ZPP není třeba vymýšlet nic nového.

1d/ (jako 1a) Vašich 100 odmítajících ZPP nenabude nebo pozbude plná občanská práva v samosprávné obci TSO. Kdo by je živil?

1e/ Již první den bude v samosprávné obci TSO tolik občanských soudců a občanské domobrany, kolik v ní bude plnoprávných občanů. Jde jen o to, aby tito lidé věděli, že jim Ústava TSO dává k příslušnému jednání plné občanské právo.

1f/ Nic z toho, co jste uvedl, nevyžaduje stanovení pořadí kroků. Každý, kdo bude chtít požívat plná občanská práva, se musí přirozeně zavázat také k plnění s nimi souvisejících občanských povinností.

1g/ Přechod z jednoho systému na jiný jsme naposledy zažili v listopadu 1989. Byli to především příznivci starého režimu, kdo strašákem anarchie, zmatku a chaosu bránil změnám. Mnohé bylo učiněno operativně, mnohé pozvolna. Při každé změně platí zásada: Nejdříve zavést nové a pak zrušit staré!

1h/ Mafiánská území tu již jsou. Vznikají v totalitních režimech, které je umožňují, zatímco TSO je vylučuje. Vaše obavy tohoto druhu se tedy týkají jen těch území, kde nedojde k zavedení TSO. Nyní si Vás dovolíme parafrázovat: „*Také tato hrozba nejistoty v obci myslím může... mnoho lidí přivést k TSO.*“

2a/ Vše, co obec potřebuje, bude principiálně hrazeno ZPP.

2b/ Náhrada škody např. za užívání pozemků je tu navíc.

Míru náhrady škody určuje v TSO vždy jen poškozený, v daném případě občané v obci. Do toho jim nelze ani předem mluvit.

2c/ Pronajímatel není zloděj, aby se zajímal o obsah kapes (příjmy) nájemce a není ani soudce, aby posuzoval spravedlnost vztahu pronajímatele a nájemce. Pronajímatele musí zajímat: Co ztratím a co získám případným pronájmem?

2d/ (jako 2c) Nechceme-li programátora, či dealera oloupit, nebudeme se zajímat o jejich šrajtoflu (výnos z jejich podnikání).

2e/ Znečišťování životního prostředí může být legální jen tehdy, pokud to pronajímatel konkrétního životního prostředí dovolí.

2f/ Pro loupežníky jsou tzv. „daně“ tím nejjednodušším a nejpohodlnějším zařízením jejich „živnosti“. Kdysi loupežník musel na svou oběť číhat někde v nepohodě. Dnes sedí v teple paláců a jeho oběti čekají trpělivě ve frontě, až na ně přijde řada.

3a/ ZŽP jsou v TSO chráněny dvojím způsobem. Jednak stárnoucími penězi, které mohou či nemusí být jiné než peníze na jiné zboží, jednak právem na ZŽP. Tzn., že ZŽP jednoho nesmějí být prodány jinému, byť sebeprachatějšímu. U ostatního zboží (mimo ZŽP) je trh volný, protože díky práva na ZŽP nemůže být nikdo na trhu vydírán.

3b/ Obce budou mít takové obchody, jaké si budou přát její občané, jimž tu nic nesmíme předem vnucovat.

3c/ ZŽP jsou zbožím, které je produkováno a prodáváno jen v rámci ekonomické sféry. Obec, patřící do sféry politické, pouze garantuje právo na ZŽP. To, čemu říkáte „úroveň“ ZŽP, to mj. rozhoduje o ceně ZŽP a tedy také o míře ZPP. To je garantováno v rámci ZŽP (např. brambory nesmějí být shnilé) tak, jak o tom rozhodli plnoprávní občané v obci. Nespokojíte-li se garantovanou úrovní, budete si muset na lepší úroveň připlatit (např. penězi vydělanými nad rámec ZPP). Komunistická uniformita ZŽP je diktovaná shora (tzv. „zástupci lidu“). V TSO se o ZŽP rozhoduje zdola (plnoprávními občany).

3d/ Na jedné straně tvrdíte, že tu machři jsou, neboť dostávají Nobelovy ceny, na druhé straně se obáváte, že zavedením TSO rázem vymřou jako dinosauři. Patrně máte za to, že TSO je jen pro naprosté blbce, neboť každého, kdo něco umí, automaticky vylučuje. Kde jste to vzal?

To, co „v dnešní době na úrovni státu dělá např. ministr financí s týmem odborníků z centrální státní banky“, je velmi náročné umění jak ostříhat stádo, aniž by stádo napadla otázka: Co za to? Také úspěšný kapsář musí být opravdový machr. Nebyli to však tito „machři“ kdo vynalezl ochranné prvky bankovek, či cokoliv užitečného. Oni dovedou užitečné vynálezy jen „odborně“ ukrást (vynálezci umírají zpravidla chudí) a zneužít (např. k válečným hrůzám).

Schopnost jednotlivé obce, či spolupracujících obcí (v TSO „svazu obcí“), mít svou vlastní měnu, se v minulosti (dávné i nedávné) i v současnosti nejednou natolik osvědčila, že to museli Vaši „machři“ („např. ministr financí s týmem odborníků z centrální státní banky“) nadměru prosperujícím obcím zakázat (státní mocí), s neuvěřitelným odůvodněním, že to není legální. Státní hospodářství tito „odborníci“ přirozeně přivedli v té době k bankrotu (hospodářské, politické i kulturní krizi). V Rakousku-Uhersku se dokonce přihodilo, že po stažení oficiální měny (zejména zlatých a stříbrných mincí) z oběhu (což zařídili Vaši „machři“) vznikla zcela spontánní měna (střední a drobní výrobci začali platit poukázkami na své zboží),

kteřá z prosperujícího trhu zcela vyloučila stát i s jeho hospodářskou krizí (státním bankrotem). Volky nevolky musel stát (Vaši „machři“) vrátit oficiální peníze do oběhu, aby se zase stal pánem situace.

Jak to, že o tom nic nevíte? Dnes již přece nejste odkázán jen na informace médií zaprodaných „odborníkům“. Dnes se s tím můžete seznámit např. na internetu, než si i na něj Vaši „machři“ došlápou...
-zmp-

nepodmíněný příjem (Aleš, 26. 10. 2008 17:46)

16.10 2008 český rozhlas ČRo6 v rubrice "Člověk a trh" odvysílal pořad o všeobecném základním příjmu - záznam pořadu si lze poslechnout na:

http://www.rozhlas.cz/radionaprani/archiv?p_po=1980&p_pattern=&p_gt=1

Na ČRo6 mají i možnost diskuse k pořadům:

<http://www.rozhlas.cz/cro6/porady/zprava/102822>

klamy reklamy (Standa, 02. 11. 2008 18:05)

V poslední době si začínají lidé stále více stěžovat na nárůst agresivity a hulvátství, pokles slušnosti mezi lidmi a ve společnosti vůbec. Přestože tuto skutečnost lidé vnímají a píše se o ní i ve sdělovacích prostředcích, na druhé straně k tomu přispívá i to, že už si lidé nevnímají ani vsudypřítomného např. v reklamách. Pro ilustraci jen několik příkladů:

1. v jedné reklamě malá dívka udělá několik kroků a kopne dospělého muže do holeně.
2. V nedávno často uváděné reklamě jedna slečna rozhořčeně říká kamarádce: Co dělá můj kluk v tvém mobilu?
3. V další reklamě nějaký nachlazený muž kýchá a vedle sedící slečna s houslemi mu zdvořile s účastí říká: Já vím jak vám je. Muž na to odpoví: Jak ty můžeš kotě vědět, jak mi je?

Reklama má (zjednodušeně řečeno) nabádat spotřebitele k určitému druhu jednání nebo chování. Znamená to tedy, že se podle těchto reklam máme jiným lidem hrabat v kapsách nebo v mobilech ještě se rozčilovat, jak to že tam mají nebo nemají to, co nám vyhovuje nebo nevyhovuje? Dále muž, který je zdvořile osloven se zachová jaké hulvát a začne neznámé slečně okamžitě tykat a říkat jí kotě. A nejhorší příklad je výbuch surovosti u malé dívky!

Chápu, že reklama pracuje s určitou nadsázkou, ale je alarmující že hrubost a hulvátství, které nejen tyto uvedené reklamy, ale i spousta jiných obsahují, lidé už ve své konzumní otupělosti ani nevnímají, ale v reálném životě si na hrubost, hulvátství a násilí stěžují a neustále se ptají, kde se to bere.

Je samozřejmé, že tyto reklamy samy o sobě nejsou zdrojem úpadku slušnosti a morálky, ale jsou obrazem celé obsáhlé mozaiky tvořící výsledný stav naší současné společnosti.

V reklamách můžeme pozorovat i určitý symptom zápecnictví a sklonu k patolízalství, který se projevuje neustálým zařazováním anglických slov a frází do čistě českých reklam. Je zcela jasné, jaký komunikační význam v dnešním světě má angličtina, ale je zcela zbytečné její používání až do určité servilnosti. Příklad: reklama na automobily Škoda – Škoda, simply clever. K tomu jen douška: Ani ti opovrhovaní bolševici známí svým až chorobným patolízalství k SSSR si nedovolili rozčilovat a dráždit občany např. reklamou: Škoda, „óčeň charóšij avtomobil“.

S nadsázkou lze říci, že tyto reklamy působí tak, jako bychom vytvořili reklamu: Mařenka Kuchařová pečce své buchty prostě „cool“. Chci tím jenom říci, že není nutné za každou cenu ve snaze být „světoví“ prokládat každou reklamu anglickými slovíčky.

TSO (Hannibal, 09. 11. 2008 21:10)

Podle mého názoru bude největší překážkou zavedení TSO radikální změna způsobu života lidí s ohledem na společenské a profesní zařazení v současném světě. Veškeré námitky těchto lidí budou směřovat k neuskutečnitelnosti TSO s poukazováním na to, že je to utopie, že je to příliš vzdáleno skutečnosti, reálnému životu a existenci lidí vůbec. Ovšem nepůjde tady o existenci jako takovou, protože není jediný důvod, proč by TSO existenci ohrožovala. Ale bude ohrožen způsob existence konkrétních skupin a profesí

lidí! Např.: i průměrně chytrí podnikatelé nebudou samozřejmě ochotni akceptovat snížení svých současných zisků z práce svých zaměstnanců např. z nějakých 90 či 50% na nějakých třeba 5%, které by měli jako spolupodílníci, nehledě ke změně spoluvlastnictví a řízení podniku.

Další profesní skupinou mohou být např. učitelé, protože TSO bourá současný systém vzdělávání a řízení školství...

A takto bychom mohli projít snad všechny profese a skupiny obyvatel (vojáci, právníci, soudci, politici, apod.) a v každé se najdou „závažné důvody“ proč nelze TSO uskutečnit. Přitom žádná skupina neuvede a nepřizná skutečný důvod, proč je pro ně TSO nepřijatelný a proč budou bránit jeho uskutečnění!

V principu to můžeme zcela prokazatelně demonstrovat na skupině lidí líných a vyhýbajících se práci, kteří budou proti zavedení TSO kvůli základní pracovní povinnosti, která je jedním ze základních principů TSO. I oni samozřejmě budou uvádět spousty důvodů, proč nechtějí TSO, ale nikdo z nich nepřizná, že se to přičítá jejich lenosti.

Z mého pohledu je potřeba uskutečňovat zavedení TSO i přes opozici, která bude přirozeně ze všech těchto skupin působit, protože i když to v současné době každá jednotlivá skupina bude vnímat jako jisté příkoří a zhoršení svého současného života, bude TSO ve skutečnosti kvalitativním zlepšením života celé lidské společnosti a ve výsledku i života každé jednotlivé skupiny současné společnosti.

Odpověď Hannibalovi (TSO):

To, co pravíte je dokonalá pravda. Všechny uvedené i neuvedené důvody proti TSO lze v podstatě shrnout do dvou kategorií lidí, kteří si netroufají (resp. jsou líní) rozhodovat sami za sebe (o sobě samých):

A/ jedněm vyhovuje, že jiní rozhodují za ně (o nich) = otroci

B/ druhým vyhovuje rozhodovat za jiné (o jiných) = otrokáři

Protože oběma (A, B) vyhovuje jen to, co se neobejde bez jiných (B, A), není nikdo z nich (A ani B) nezávislý a tedy ani svobodný (vnitřně ani zevně). Ač to zní neuvěřitelně, všichni (A i B) se bojí skutečné svobody (rozhodovat sami za sebe, sami o sobě). Proto má smysl přicházet s návrhem TSO jen v krizových dobách, kdy nikdo není s daným stavem spokojený, kdy všichni (AB) všechny (BA) vzájemně zraňují natolik, že se to všem zdá být nesnesitelné. Domnívali jsme se, že taková doba již (17. listopadu 2007) nastala. Zdá se však, že lidé se k TSO odhodlají, až bude ještě hůř a žádni „Blaničtí rytíři“ za ně nic nevyřeší. Výjimkám, které se reálné svobody nebojí pak nezbytvá, než zevně (sociálně) sdílet zbytečné bolestné osudy ostatních a nacházet oázu míru jen ve své vnitřní svobodě (svobodomyšlnosti)...

Máte pravdu také v tom, že „je potřeba uskutečňovat zavedení TSO i přes opozici“. TSO však není organismus individuální, ale sociální, takže k němu potřebujete dostatečný počet osob, které chtějí a mohou, vynaloží příslušné úsilí k jeho zavedení (i přes opozici). Víte o takových? Mám se zdát, že můžeme počítat jen s Vámi...

Za Vaši úvahu, klobouk dolů!... -zmp-

různé (Jan, 13. 11. 2008 18:19)

1/ Když tak sleduji zprávy, vidím postupně, jak se posunuje smysl a význam dané události.

Nejprve jedna vláda zavádí nějaké reformy, jako nejlepší řešení. Má na to odborníky na zemědělství, nebo na zdravotnictví nebo na válečnictví atp. Po nějakém čase však daná reforma je odsouzena jako mylná a zase se dělá jiná. Mj. jedním z důvodů prohraných voleb prý bylo, že ODS zavedla placení poplatků u lékaře, za recepty, za léky atp. Zajímalo by mne, jestli dojde nyní ke zrušení těchto poplatků vítězem voleb.

2/ Mám informace od vojáků. Ti mi potvrdili, že řada vojáků i ve vedení armády chápe naši přítomnost v Afghánistánu jednoznačně jako okupaci a že jsme v roli agresora! Mnozí vojáci, kteří nyní vlastně musí uposlechnout příkazu mají hrůzu z toho, že by je poslali do Afghánistánu. Točí se tam stále dokola skupina nějakého tisíce vojáků. Na veřejnosti se však hovoří o tom, že tam plníme obnovu hospodářství! A jak nás mají Afghánci rádi. Vzpomínám si, jak se kdysi říkalo: Americké letectvo napadlo bezbranné zemědělce. Vietnamští zemědělci palbu opětovali a Američané přitom ztratili nějaké to letadlo.

Asi podobně - jak tehdy zemědělci obdělávali půdu, tak nyní naši vojáci pomáhají s obnovou hospodářství!

3/ A ještě k vítězi voleb v USA Baraku Obamovi. Jeho kampaň a vítězství charakterizovali některé noviny jako: Obama udělá revoluci. Obama je naděje do budoucna! Pravdou je, že probudil USA z jakési letargie.

Ale čím? Slíbil Američanům zlepšení, ne změny. A už vůbec ne revoluční! Slíbil jen upravit zásady trhu, kontrolu burzovních spekulací (ale to jen v rovině, aby nedocházelo k nějakým tunelům atp.) a jako další, že Američané budou mít určité sociální jistoty - zdravotní pojištění. Ale to přece není žádný div, revoluce nebo výdobytek. To jen USA půl století zaostaly za Evropou a její sociální politikou.

Podle Obamových prvních prohlášení bude jako prezident USA podporovat instalaci radarového systému ve střední Evropě (Polsko, ČR), žádné velké stahování vojáků z válečných ohnisek neproklamoval, žádné principiální změny ve společnosti také ne. Dokonce se po stu letech opět hovoří o New Deal! Opět si USA chtějí vytvořit něco, co je má vyvést z krize, co má přinést řešení jako slibovali jiní před 100 lety! Historie se opakuje. Ještě žijí pamětníci minulého New Deal.

Odpověď Janovi (různé):

Dovolili jsme si jednotlivé odstavce očíslovat:

1/ Protože je ČSSD vítězem do krajských zastupitelství (nikoli do parlamentu), nemůže zrušit zákon o poplatcích u lékaře. Prý má v úmyslu hradit tyto poplatky z rozpočtu krajů...

2/ Je docela možné, že se prostřednictvím našich vojáků investuje do hospodářských zařízení Afghánců (můžeme-li našim sdělovacím prostředkům věřit). To však lze i přes humanitární mise, takže to nic nemění na skutečnosti, že jsme okupanty.

3/ Zde si musíme položit otázku, proč totéž neslíbil Obamův republikánský protikandidát. Proč tak populární opatření nechal Obamovi? Jakoby nechtěl být prezidentem...

Kontrola burzovních operací je ovšem jen volební trik, prakticky neuskutečnitelný. Za prezidentování Obamy se budou burzovní mocnáři jako držet zpět a úspěch se přičte Obamově kontrole, protože tak se burziánům líbilo...

Bez amerických vojenských okupací by nebylo amerického „zázračného“ hospodářství, které žije na úkor celé planety... -zmp-

Dobrý den, po netu koluje spousta rádoby humorných příběhů. Dříve jsem je pouze mazala, ale protože to chodí pořád dokola, napadlo mne, že bych se pokusila jeden z nich (o dvou krávy) přepsat tak, aby byl pravdivý. Zjistila jsem, že je to trochu oříšek... Obracím se tedy na Vás, zda byste byli ochotni definovat TSO na příkladě krav:

Původní text z internetu: Máš dvě krávy:

a/ KŘESŤANSTVÍ = Jednu dáš sousedovi.

b/ SOCIALISMUS = Stát ti obě vezme a zavře tě.

c/ NACISMUS = Stát ti obě vezme a zastřelí tě.

d/ EVROPSKÁ UNIE = Stát ti vezme obě, jednu zastřelí, podojí druhou a mléko zahodí

e/ ČESKÝ KAPITALISMUS = Na dvě krávy si vezmeš půjčku od banky ve výši 1600 mil.Kč a odstěhuješ se na Bahamy. Banka posléze zjistí, že to nebyly krávy, ale kozy. Rozdíl doplatí daňoví poplatníci.

f/ KAPITALISMUS (tradiční) = Máš dvě krávy. Jednu prodáš a koupíš si býka. Stádo se zvětšuje a hospodářství roste. Nakonec vše prodáš a jdeš do důchodu.

g/ AMERICKÁ AKCIOVKA = Prodáš jednu a nutíš druhou aby dávala mléko za čtyři. Později najmeš konzultanta, aby zjistil, proč kráva chcípla.

h/ BRITSKÁ AKCIOVKA = Máš dvě krávy. Obě jsou šílené.

j/ ČÍNSKÁ AKCIOVKA = Máš dvě krávy. K tomu 300 lidí, kteří je dojí. Vykazuješ plnou zaměstnanost, vysokou produktivitu skotu a zatkneš novináře, který tato čísla zveřejnil.

k/ RUSKÁ AKCIOVKA = Máš dvě krávy. Spočítáš je ještě jednou a zjistíš, že jich máš pět. Spočítáš je znovu a zjistíš, že jich máš 42. Spočítáš je ještě jednou a zjistíš, že jsou jen dvě. Přestaneš počítat a otevřeš další láhev vodky.

l/ SPOLEČNOST s "Grundeikommen" fungující soc.-trojčlenně = *Máš uspokojeny životní potřeby. Krávy nemusíš řešit.*

Za případnou korekci příběhu děkuji. Inka

Odpověď Ince (dvě krávy):

Původní internetový text je velmi tendenční (až zlovorný) a proto pitomý.

a/ křesťanství = staráš se, aby měl i bližní (symbolicky mu dáš jednu)

b/ socialismus = stát je znárodní a tebe i krávy převychová (v gulagu v kravíně aj.)

c/ nacismus = stát tě pošle do války proti méněcenným (nacismus neznárodnjuje)

d/ EU = stát vyhlásí kvótu na odběr produktů, takže musíš krávu i její produkty zničit, ačkoliv např. v Africe řádí hladomor.

e/ český kapitalismus = vezmeš na ně úvěr (o který se šábneš s bankéřem), krávy rozprodáš a utečeš na Bahamy. Banka se zahojí na státu (daňových poplatnících).

fgh/ kapitalismus (tradiční) = americká i britská akciovka = z hrabivosti (kvůli větším přírůstkům) budeš krávy krmit „vědecky vyvinutým sajrajtem“, až ti krávy onemocní a stát ti je „vědecky vyvinutým způsobem“ vybijí (bez náhrady), protože ty bys bez rozpaků prodával i kontaminované mléko.

jk/ čínská a ruská akciovka = zaměstnáš (za nelidských podmínek) krmiče, dojiče atp. a platíš je kravským lejnem

l/ TSO = vyhovuje-li to také obci (nejen tobě) pronajmeš si od ní (resp. od svazu obcí) za tím účelem potřebné pozemky a platíš nájem (náhradu škody vyřazeným z užívání těchto pozemků) a na nezávadnost tvých produktů (nabízených na trhu) dohlíží orgány „hospodářské sféry“. -zmp-

kulturnost a kultura (Jan, 23. 11. 2008 23:53)

Politika. Je politika způsob, jak lze změnit svět? Nebo může svět změnit ekonomika či kultura?

Myslím, že vše odvisí do kultury! Kdyby neexistovala kultura, potom by ani nemohla existovat politika či ekonomika! Tedy mohla by existovat, ale byla na třeba primitivní úrovni. Za vším stojí kulturnost kulturní sféry! Je tak? Na počátku byla asi jednočlennost (to bych tipl asi na starověký Egypt, kde vše ovládali faraonové). Pak tato se rozdělila na dvojčlennost: např. kultura a politika (to bych tipl na starověký Řím) či kultura a ekonomika (tady nevím).

A na základě toho se teprve může chod společnosti rozdělit do tří sfér, pak se mohou ustanovit jejich specifika. I zde máme nyní jeden parlament. Dá se předpokládat, že žijeme v takovém starověkém faraónském věku demokracie. Ale my nyní přeskočíme rovnou do trojnosti. Tady bude opravdu problém, jak všechny oblasti společnosti připravit na TSO, víte, ten přechod. Nedivím se vůbec lidem, kteří se od trojčlennosti odvrátí, protože je to celý komplex věcí a sám si kladu otázku, kde začít nejdříve? Co by mělo začít jako první? Jak sáhnete na jednu věc, tak s ní souvisí další a další... Reforma zdravotní, důchodová, vojenská, zemědělská, rodinná, školská, národnostních menšin... S čím by se mělo začít? Jestli se vším naráz, tak to snad ani nejde.

Odpověď Janovi (kulturnost a kultura):

Váš pojem „za vším stojí kulturnost kulturní sféry“ bychom upřesnili: Za vším stojí kulturnost lidí. Neboť bez kulturních lidí není žádné kulturní sféry.

O postupném oddělování trojnosti od původní totální jednoty jsme mluvili již v diskusi s Robinem (18. 11. 2007), kde bylo také řečeno, že tento proces byl ukončen na rozhraní 20. a 21. st. Nejdříve se z totální jednoty oddělila politika (římské zákony) a nakonec ekonomie (dělná práce a hromadná výroba). Politika a ekonomie se tedy neoddělovaly od kultury, ale od totální jednoty. Z původní totální jednoty trojnosti (kultura+politika+ekonomie) se tedy nejdříve (v Římě) oddělila politika. Ze zbývajících totální jednoty dvojnosti (kultura+ekonomie) se pak následně (v euro-americkém Západě) oddělila ekonomie. Politika a ekonomie se tedy neoddělovaly od kultury, ale vždy od totální jednoty (trojnosti a dvojnosti). Kultura, která se neoddělovala, jaksi zbyla po oddělení politiky a ekonomie.

Původní totální jednota trojnosti tedy vládla nejen ve starém Egyptě, ale ve všech tzv. „kulturách“ (ve sk. v totálních jednotách trojnosti), jež předcházely římskou „kulturu“ (politiku a totální jednotu zbývající dvojnosti).

Protože se rozklad horní trojnosti (kultura, politika, ekonomie) promítal do sociálních poměrů v podobě dolní trojnosti (rodina, obec, živnost), nepředstavuje TSO skok z totality do trojnosti, ale přizpůsobení horní jednoty (tzv. „státu“) již reálně existující dolní trojnosti (rodina, obec, živnost). Není tedy třeba připravovat na TSO všechny oblasti společnosti, ale pouze totalitně myslící státní moc (tzv. „zástupce lidu“). Tzv. „lid“ v trojnosti (dolní) fakticky již dávno dnes a denně žije, ač mu do ní umělý atavismus totální státní moci svévolně zmatečně zasahuje. Budeme-li tyto zpátečnické zásahy shora důsledně odstraňovat, dostaneme TSO...

Na otázku: Čím při zavádění TSO začít nejdřív, by bylo namístě odpovědět: Kácením trnů. Jenže to má háček. Skutečná moc není u volených „zástupců lidu“, ale v rukou „klanu“ (resp. „klanů“) v jejich pozadí. V totalitních podmínkách umí toto pozadí kdykoliv a kdekoliv vyvolat jakoukoliv krizi, která by v daném případě byla vyhytrale svalována na zavádění TSO.

Při zavádění TSO je tedy třeba zajistit nezávislost na klanech v pozadí, v první řadě zavedením takové měny, která bude na současném totalitním bankovníctví zcela nezávislá (srovnej tzv. LETS-systémy atp.). Tím se zajistí nenarušitelnost produkce ZŽP a totalitním „klanům“ zbude již jen možnost teroru a pomluv. Teroru pak zabrání náhrada totalitních mocenských nástrojů občanským vetem, soudem a domobranou. Pomluvám TSO odpomůže jen zavádění hromadných sdělovacích prostředků pod kontrolou obcí (resp. svazů obcí), tj. zjevná obecní cenzura, nahrazující skrytou klanovou cenzuru. Bez cenzury vpravdě hromadné sdělovací prostředky nikde neexistují. Bude-li chtít TSO dostatečný počet lidí, postupně toho dosáhne. Naráz to opravdu nejde... -zmp-

národnostní otázka (Jan, 23. 11. 2008 23:55)

Hodně si nyní všímám národnostního konfliktu na hranicích Slovensko-maďarských. Jsou na Slovensku území, kde žáci ve školách neumí slovensky a nedomluví se! Nedivím se Slovákům, že chtějí, aby na Slovensku žili Slováci a ne lidé, hlásící se k Maďarům a kteří neumí ani mluvit po slovensky. Z hlediska TSO by to asi problém nebyl. V TSO jde o obce a tak by asi bylo věcí obce, ke kterému státu – svazu obcí by se připojila! Ale i tak by třeba nějaký svaz obcí chtěl být větší a tak i silnější než nějaký jiný a tak by třeba podporoval takové tendence, přejít z jednoho svazku obcí do jiného!

Také mne úplně šokovalo to rozdmýchání rasové nenávisti v Janově, kde se dostali do konfliktu nepřizpůsobiví občané a slušní obyčejní lidé, kteří chtějí jen normálně žít, nebát se jít třeba po setmění domů či do výtahu po chodbě! Jenže se z toho udělal problém barvy pleti! Vidím, jak se na tom přizívají všechny parazitní organizace, které si udělali dobré bydlo z konfliktů lidí s různou barvou pleti, na rovinu bílých Čechů a snědých Romů, Cigánů. Jaké by to mělo být řešení? Jen ten zásah dvou vrtulníků, 1500 policistů, aut, obrněnců stál několik desítek milionů korun. Kdo to vše zaplatí? Určitě ne ty různé organizace, neziskovky aj., které spíše jen rozněčují mezi lidmi rasovou nenávist! V TSO by snad mělo být kritériem jen to, zda je občan schopen žít sociálně nekonfliktně! A jestli je zelený nebo modrý, to je jedno! Jde o politickou, občanskou rovnost (tedy rovnost občanů v obci). Nějaké vyzvedávání toho, že se jedná o nějaké etnikum, o to tu snad nejde! A jestli jde, pak je to špatně! A Romové tu prý vyzývají stát, aby zakázal Dělnickou stranu. Nedělám si iluze, že DS, která se staví na obranu slušných lidí, má ve svých řadách řadu lidí, kteří rozněčují boj ras. Ale tak to je a bude všude a vždy. I v TSO. Může TSO zabezpečit řešení této problematiky třeba právě v Janově? Co by bylo nutné udělat jako první krok? Jak by to řešila TSO?

Odpověď Janovi (národnostní otázka):

Tendence být větší a silnější než jiní je vlastní centralistickému (mocenskému) myšlení totalitních států, nikoli decentralnímu myšlení TSO. Vyvinou-li se kde dva různé svazy obcí (TSO), budou mít tendenci spojit se v jeden svaz, neboť tu nejde o moc „zástupců lidu“ (v TSO je moc v rukou občanů, nikoli v rukou představitelů obce, či svazu obcí), ale o zjednodušování komunikace mezi obcemi. Přejít obce z jednoho svazu obcí do jiného může snad být (v TSO) pro obec výhodný (např., že v jednom svazu obce komunikují

lépe než v jiném), nemůže však nijak zvýhodnit nový svaz, ani poškodit opouštěný svaz (v němž se může komunikace mezi obcemi kdykoliv zlepšit, např. výměnou volených zástupců obce)...

Pokud se DS staví na obranu všech slušných lidí, proč se jmenuje DS? Copak pracující inteligence, podnikatelé aj. nemohou být slušnými lidmi?...

Rozdmýchání rasové nenávisti v Janově je vizitkou totality, která vždy a všude utlačuje většinu menšinou (v kultuře, politice i ekonomii). V TSO je sice rozněcování boje ras také možné, jako je v něm možné jakékoliv poškozování, ne však na dlouho. TSO má účinné mechanismy, jimiž takové asociální úchytky velmi rychle, účinně a nekompromisně zpacifikuje...

Kdyby byl Janov samosprávním obcí TSO, pozbyli by všichni narušitelé veřejného pořádku (bez ohledu na tzv. „barvu pleti“) velmi rychle volnost pohybu (občanskou svobodu), pokud by ji vůbec kdy v Janově získali. O jejich sociální volnosti by totiž nerozhodoval totalitní stát (totalitní moc zákonodárná, soudní a výkonná centralizovaná v Praze), ale decentralizovaný občanský soud v Janově! -zmp-

komunisté (Jan, 24. 11. 2008 00:04)

Ještě mne stále uchvacuje (ve smyslu "rozčiluje") to, jak neustále mnozí komentátoři, masmédiá, politici, státníci atp. řeší komunisty. Hlásají: Pryč s nimi, nechceme je, třešničky, nechceme pohrobky Stalina, Lenina, Gottwalda. Socialismus a nacismus jsou nejhorší režimy světa... Kdo se paktuje s komunisty je proti demokracii... je to pomýlený člověk, je to zrádce idejí demokracie, svobody, humanizmu - je to nebezpečný člověk pro svět, komunisté jsou potenciální strůjci diktatury, nedá se jim věřit...atd.atd. Toto slyším, kam se podívám, kdykoli pustím TV či rádio...

Ale já se těmto argumentům jen musím soucitně pousmát! Naprostá většina dnešních politiků přeci byla za socialismu v KS. Nejsou mnohem horší ti lidé, kteří se odpojili od KS a sami nadále uplatňují nějaké totalitní a zruďné metody? Jakoby tím, že zakáží KS, tak vymažou snad totalitně uvažující straníky - lidi, kteří nadále touží po moci nad občany? Připadá mi směšné až pokrytecké, když politici, kteří sami sloužili socialismu, nyní brojí proti KS! Většina špiček ODS, ČSSD aj., to vše byli nomenklaturní kádry KS! A oni tady budou moralizovat!

Dříve jsme řiřfolezi Rusům, nyní Američanům! To je problém!

Pro mnohé lidi byli a jsou problémem komunisti. Soustředí se jen na to, mají klapky na očích. Jakoby komunisti byli jedinou hrozbou světa a jedinou totalitou. Jenže mnozí lidé se soustředili právě jen na tohoto jednoho otrokáře a padli do spárů jiného! V obavě, aby je nezotročil jeden, stanou se otroci druhého! Tak mi připadá dnešní doba a svět. Ale v TSO nebudou jiní lidé. Tady mají lidé problém s komunisty! Jak chcete přimět lidi, aby přestali uvažovat stranicky? To je problém! Dnes je doba, že se na prosazení ideje vytvářejí politické strany! Kdo a jak by pak v TSO prosazoval nějaké ideje?

Odpověď Janovi (komunisté):

Všechny bývalé kádry KSČ (resp. KSČS) se více méně distancovali od politiky bývalé KSČ. Ti, co se prý distancovali také od komunistické ideologie, infiltrovali do jiných stran (ODS, SD atp.), ti, co se prý nedistancovali od komunistické ideologie, zůstali v současné KSČM. Jde tedy o to, co se považuje za komunistickou ideologii. Marxismus (třídní boj)? Leninismus (rudý teror)? Stalinismus (globalizace rudého teroru)?

Všimněte si, jak současné světové liberální (demokratické) mínění odsuzuje vždy jen stalinismus, nikoli marxismus a leninismus. Současní členové KSČM se také distancovali jen od excesů stalinismu (omluvili se postiženým). Jaký je tedy rozdíl mezi současnými liberály a komunisty?...

Je to patrně vynález západu, rozdělovat totéž na dvě zneprátené strany (bloky atp.), jejichž šéfové jsou pak řadovými členy nějaké vyšší „lůže“. Ať se pak řadový „občan“ přikloní k té, či oné straně, vždy zůstává pod kuratelou vyšší „lůže“...

V TSO sice nebudou jiní lidé, nebude v něm však ani nijakých stran a skrytých „lůží“ nad nimi. Již jen proto nebudou lidé v TSO uvažovat stranicky. Proto také v TSO nebude zapotřebí cokoli prosazovat prostřednictvím stran, ale pouze a jen argumentací jednotlivce, který pro svou ideu nemůže podniknout nic jiného, než přesvědčovat své spoluobčany o její užitečnosti, jak to např. činíme na naší webové stránce my... -zmp-

prečo je TSO utópia ? (valdi, 25. 12. 2008 19:00)

Podľa mňa je to preto, lebo nesloboda skupiny A (dravci) a aj skupiny B je odvodená od našej neslobody voči prírode. Obe skupiny totiž personifikujú cudzí život. Táto nesloboda sa však nedá odstrániť len takým jednoduchým spôsobom ako je zavedenie TSO.

Odpoveď valdimu (prečo je TSO utópia):

Máte pravdu v tom, že veškerá nesloboda se nedá odstranit jednoduchým způsobem, jaký představuje TSO. TSO totiž odstraňuje pouze vnější (sociální) neslobodu. Vnitřní svobodu (svobodomyslnost) si musí každý vydobýt sám, svým vlastním úsilím na cestě poznání pravdy (viz odpověď Janovi: Co je to vlastně svoboda). TSO však mj. osvobozuje školství od poručíkování státního akademismu a může tak dětem školního věku pomáhat na cestě k poznání pravdy pravdivou výukou (na rozdíl od dnešního „vyplachování mozků“)... Od determinace přírodou se člověk může osvobodit podobně, jako se zrozením vysvobozuje ze závislosti na tělesném organismu matky, jak to grandiózním způsobem veškerému lidstvu demonstruje zmrtvýchvstání Ježíše Krista (jenž před svou smrtí předává svou matku Janovi). Člověk se může (ale nemusí) postupně osvobodit naprosto od všeho, čím byl, je a ještě dlouho bude determinován...

Není tedy oprávněný Váš závěr, že je TSO utopie (kvůli determinaci člověka přírodou)... -zmp-

Je tu lhostejnost ne strach (Hannibal, 25. 11. 2008 14:12)

Nedávno jsem mluvil s jedním svým známým, který se mi svěřil, že má strach podílet se na aktivitách směřujících ke zlepšení stavu společnosti a situace lidí. K jeho strachu patří nejen zhoršující se stav v oblasti životní úrovně (zdražování), ale i obavy ze ztráty osobních svobod (různé elektronické evidence, odposlechy apod.). Je možné, že tento člověk má skutečně strach (nenamlouvá-li si to sám před sebou), není to však převládající pocit většiny lidí. Jejich převládajícím a určujícím životním pocitem je lhostejnost.

Tato lhostejnost je ve vztahu k potřebným změnám ve společnosti pocitem naprosto pasivním. Pokud má člověk strach, zná příčinu svého strachu nebo svých obav a přirozenou reakcí je v tomto případě obrana. U lhostejnosti tomu tak není. Tato lhostejnost je vyvolána mj. existencí bulváru, televizních seriálů apod. V reálném životě obyčejný člověk zaplní nákupní košík v supermarketu, po příchodu domů si dá bůček, zapije pivem, pustí telenovelu, a i když soustavně na něco nadává a reptá, je v podstatě spokojen a samozřejmě lhostejný.

V rozhlasové relaci týkající se připravovaného zdražování elektřiny, plynu atd. za účasti posluchačů se ozvala jedna paní s tím, že má velkou starost, jak zajistí zvýšenou platbu za energie vyšší cca o 2000 Kč. Řekla, že je velmi odpovědná a nerada by, aby při nezaplacení těchto zvýšených 2000 Kč tato částka chyběla v miliardových ziscích energetických společností. Uvedla své jméno s tím, že je důchodkyně vdova. I já mám tento problém, protože bych rovněž nerad, aby majitelům a manažerům těchto společností chyběly mé eventuálně nezaplacené platby v jejich milionových a stamilionových platech, zlatých padácích apod. Bylo by mi velmi líto, kdyby takový manažer měl řekněme místo ročního platu např. 400 milionů Kč jenom milionů 350 a měl chudák, nedej bože, třeba hlad.

Odpoveď Hanibalovi (lhostejnost ne strach):

Lidové přísloví praví: „S jídlem roste chuť!“ Existuje tělesná dispozice k rozmnožování hladových buněk, takže čím více se postižený člověk přejídá, tím má větší hlad. Člověk pak může vážít třeba půl tuny a cpe se dál jako o závod. Protože se neunese, nemůže se hýbat a celý svůj život proleží. Evidentně mu jeho nenažranost neprospívá, je však silnější než on. Mohlo by se zdát, že takový nenažranec je lhostejný k tomu, že jiní lidé mají nedostatek, či dokonce umírají hlady, neboť případný zájem by obtěžoval jeho chuť k jídlu. Kdyby si však nějaký vyzáblý chudák odložil svůj chléb v dosahu tohoto nenažrance, nenažranec by nebyl lhostejný, ale chudákův chleba by prostě sežral. Tak ani nenažranému manažerovi 2000 Kč oné zodpovědné paní ve skutečnosti nechybí. Mu jen nedá spát, že ta paní má těch 2000 Kč navíc...

Lhostejnost se v lidech pěstuje prostřednictvím ohlupování antikulturou (bulvár, TV seriály aj.) a rezignace (stranickou antipolitikou a antihospodářským zdražováním)...

Experiment: Vyrobíme z pevného materiálu laboratorní bludiště. Na jednu stranu nepřehledné spleti uliček umístíme hladovou krysou, na opačný konec bludiště položíme něco voňavého k snědku. Krysa po mnohém a

namáhavém bloudění žrádlo najde a spokojeně sežere. Čím častěji experiment opakujeme, tím méně krysa bloudí (zvyšuje produktivitu výkonu), až nakonec nalezne žrádlo nejkratší cestou. Umístíme-li žrádlo v bludišti jinam, celý proces se bude opakovat. Co se však stane, umístíme-li žrádlo tak, že se k němu krysa žádnou cestičkou nemůže dostat? Krysa to vzdá (rezignuje na marnou aktivitu - není-li úplně blbá) a upadne do apatie, která se navenek jeví jako lhostejnost. A to je právě ona nálada (dělej co dělej, stejně se ničeho nedobereš), kterou je třeba v „lidu“ masově pěstovat, aby si nenažraní manažeři mohli dělat, co chtějí. Když je nejhůř, poskytnou lidem blahovolně almužnu, dnes zvanou „humanitární pomoc“ (odtud sklon bohatých, angažovat se v charitativních organizacích). Kdyby totiž veškerý odíraný lid nechali chcípnout hladem, neměli by koho odírat... -zmp-

Ihosejnost 2 (Hannibal, 25. 11. 2008 14:14)

Ocitujme si „argumenty“ pro zdražování: „Za zvýšením ceny elektřiny stojí především nárůst ceny komodity obchodované na burze v Lipsku a v Praze, a to v rozmezí 21 až 28 procent,“ řekl před několika dny ČTK místopředseda představenstva EON Energie Miloš Homolka.

Z toho tedy vyplývá, že zvýšení ceny elektřiny je způsobeno „zvýšením ceny elektřiny“. A tedy předpokládám, že vzhledem k tomuto drastickému zvýšení ceny opět porostou paradoxně zisky energetických společností v řádech miliard Kč.

A můžeme tedy být rádi, že se elektřina nezdražila o avizovaných 28%, ale o pouhých 10 až 16% a že jsme tedy v podstatě „ušetřili“ spoustu peněz. Je to totéž, jako ono známé pořekadlo o holi a psu s výsledkem, že „hůl je dobrá na obranu ušlechtilých zásad, takže pes, když slízne ránu, může vlastně jásat.“

Takových příkladů by se dala uvést spousta, a proto tvrdím, že lhostejnost není na místě, protože postupně a plíživě takto všichni přejdeme do stavu, kdy už nebudeme lhostejní a bude nás drtit skutečný strach. V současné době jsme v situaci, kdy jsme na jednom z předních míst ve světě v životní úrovni a nejnižší nezaměstnanosti. Ale neustálé zdražování a zhoršování životní úrovně, různé finanční krize atp. způsobují, že výhledově hrozí nejen zvyšování nezaměstnanosti, ale i snižování životní úrovně. V takto fungující současné realitě, při přetrvávající lhostejnosti a neochotě ke změnám, to povede ke stavu blízkému onomu heslu: Čím hůře, tím lépe. Potom bude v budoucnu už mnohem horší provádět jakékoli změny k lepšímu, protože společnost bude ve stavu převládajících „revolučních“ a „antirevolučních“ nálad a řešení.

Proto je nutno začít dělat změny k lepšímu a hledat řešení uspořádání společnosti vylučující všechny negativní stránky a reality současné společnosti.

Odpověď Hanibalovi (Ihosejnost 2):

Přesně jste vystihl ohlupující smysl tzv. „odborné terminologie“.

Je sice pravdou, že lhostejnost není na místě, z výše uvedeného experimentu však vyplývá, že ubohé kryse nic jiného nezbyvá, dokud se jí nedostane nové naděje, že se lze k žrádlu přece jen nějak dostat. Právě od toho je tu dobrá zpráva o cestě TSO (opusťte bludiště!). Čím déle si však krysa zvykla na apatii, tím menší má sklon nejen dobré zvěsti uvěřit, ale dát se jí také z apatie vytrhnout. Zde nemá smysl žehrat na lhostejnost. Zde je třeba burcovat...

Na jedné straně si naříkáme na neustálé zdražování, na druhé straně mluvíme o vyšší životní úrovni. Jářku, jak je možné neustálým zdražováním zvyšovat životní úroveň? Vraťme se ještě k oné zodpovědné paní s 2000 Kč. na zdraženou energii.

Kdyby nenažraný manager věděl, že lidé mají navíc např. 200 000 Kč, zdražil by o 200 000. Uvedené částky (2000 až 200 000 Kč) představují faktickou „vyšší životní úroveň“ (nepočítáme-li úroveň jako průměr z úrovně manažera a žebráka). O tuto faktickou „vyšší životní úroveň“ nás „manažeři“ spolehlivě obratem (operativně) připravují. Zdražování tedy není příčinou vyšší životní úrovně, ale jejím mořitelem, takže vyšší životní úroveň je v ekonomické (liberální) totalitě vlastně záležitostí více méně „abstraktně propagační“. Ač se produktivita práce neustále zvyšuje, pracující zůstávají prakticky stále na úrovni základních životních potřeb (ZŽP). Dříve či později jim manažeři sáhnou i na ZŽP. Jen tak, co to udělá? Aby se pracující báli zvednout hlavu, od toho je tu přece hrozba nezaměstnanosti...

Čím více bude lidí uvažujících jako Vy, tím větší bude naděje, že hlavu přece jen zvednou... -zmp-

křižovatka znovu (Aleš, 25. 11. 2008 15:43)

Stále mi vrtá v hlavě to podobenství o trojčlennosti a autech. Každá sféra je oním autem bez přednosti v jízdě. Má-li nějaká sféra přednost, pak to je dáno dohodou či kompromisem řidičů, nebo dopravními předpisy (zákonem)... Máte pravdu, to není ono podobenství, kdy žádná sféra přednost nemá! Mají-li řidiči aut bez přednosti v křižovatce mít šanci projít tuto křižovatku, pak musí buď nechat auto stát a jít pěšky, nebo ji projet jen cestou, která by byla pro dané auto! Jakoby každé auto mělo svůj pruh. Jinak není možné projet či překonat křižovatku!

Má-li každé auto mít svůj pruh, tak ani to však nemá řešení, protože ty pruhy se musejí křížit a tedy dojde ke střetu aut v místě křížení. Jedině že by to bylo něco jako kruhový objezd. Ale i tam by mohlo dojít ke střetu!

Pak by jediným řešením mohl být nějaký tunel, kdy by se auta míjela vlastně nad sebou. Byla by to taková jakási složitá víceúrovňová křižovatka ve tvaru Y... Tak jste to mysleli?

Vlastně by se ty cesty aut vůbec neseťkaly.

Takhle by to asi mělo platit pro horní trojčlennost, kde jsou sféry úplně od sebe odděleny. Ale tento model zase neodpovídá dolní trojčlennosti, kde snad zase mají sféry spolu být propojeny. Máme přece třeba ekonomiku v kulturních či politických organizacích atp.

Odpověď Alešovi (křižovatka znovu):

Podobenství o autech bez přednosti na křižovatce se týká pouze totálního zmatení horní trojnosti (kultura, politika, ekonomie), nikoli dolní trojnosti (rodina, obec, živnost)...

Je-li dáno podobenství o autech bez přednosti na křižovatce cest, pak tu řešením nemohou být pruhy, které jsou tímtež, co cesty. Není tu řešením ani vystoupení z auta a chůze pěšky, neboť tři pěšáci jsou tímtež, co auta bez přednosti. Řešením není ani kompromis, který nikomu nedává přednost (kdyby dával, pak by nešlo o kompromis, ale o přednost). Řešením je tu pouze střídavá přednost v jízdě (zákonem, či dohodou), kterou však upřednostněné překáží neupřednostněným. Nemá-li žádná sféra překážet jiné, musí mít každá přednost neustále, co je možné jen tehdy, má-li každá svou vlastní cestu. Tzn., nahradit křižovatku (totalitu) nadjezdy a podjezdy (TSO)... -zmp-

radar (Kryštof, 27. 11. 2008 20:40)

Co když by nějaké agresivní státy vytvořily atomovou bombu včetně dalekonosných nosičů a chtěly svoje názory prosazovat násilím? Není lépe už od současnosti připravovat obranu (např. radar) než potom narychlo hledat pomoc?

Odpověď Kryštofovi (radar):

Ty nejagresivnější státy, jaké kdy na planetě Zemi byly, jsou právě ty, které již atomovou bombu mají. Svěříme-li jim obranu proti ní, pak uděláme kozla zahradníkem. Ony také vyvinuly takové technologie, že dnes již není třeba k jadernému útoku raket, ale stačí jen doručit na místo určené nenápadný kufřík a odpálit ho mobilním telefonem. Chcete-li si dát pozor, aby se nic takového nestalo, pak nikomu cizímu nesvěřujte kus svého území, kam by mohl nekontrolovatelně dopravovat cokoli a pak se vymlouvat, že „selhal lidský faktor“. Např. v současných lokálních válkách (Kuvajt, Afghánistán aj.) se spojenci (NATO aj.) musejí nejvíce obávat právě amerických vojáků (zpravidla zdrogovaných). Což např. americká základna na Kubě neslouží k věznění (bez soudu) a k mučení unesených lidí? Což jsme relativně nedávno nelikvidovali takovou tajnou americkou „věznicí“ také u nás (u Brna)?

Navic jsou dnes i radary využitelné k agresii, či k jakýmkoliv jiným zhoubným alotriím. Je také otázkou, zda může atomová bomba nadělat tolik škod, jako dnešní údajná „obrana proti ní“. I mezi ke všemu ochotnými „vědci“ (technokraty) se tu a tam najde slušný člověk, který Vás na taková nebezpečí upozorňuje (např. na internetu), stačí se jen zajímat. A proč si vybrali právě nás? Což naším spojencem není NATO, nikoli jen USA? Nemusíme hned ustrašeně dělat to, co nám kdejaký chytrák nakuká. Vy vážně věříte tomu, že USA jde o naši bezpečnost, nikoli jen o jejich lokálně-globální agrese, manipulace a kšefty? Když nás v r. 1968 obsazoval bolševik, také se oháněl naší společnou bezpečností. Kdo se nepoučí z jedné zkušenosti, ten se nepoučí nikdy... -zmp-

dvojí zákonitost (Hannibal, 30. 11. 2008 18:20)

Rád bych porozuměl tomu, proč jste v návrhu ústavy TSO dali, že vnější zaměření dané sféry není členěna na tři a zákonitost vnitřního členění je dělena na tři.

A také nerozumím tomu, jak plnoprávný občan zosobňuje jednotu dvojí trojnosti? Kde to tam je? On se pohybuje v horní i dolní trojnosti. On je jakoby v tom ponořen. Ale není to jeho zosobnění. Chcete tím tedy říci, že on je, on představuje - je představitelem horní a dolní trojnosti? Chybí mi také body C, D. Máte tam jen body A, B, E, F.

Odpověď Hannibalovi (dvojí zákonitost):

Pokud správně rozumíme, ptáte se, proč žádná ze sfér horní trojnosti (kultura, politika, ekonomie) nemá vnitřní členění, zatímco každá z organizací dolní trojnosti (rodina, obec, živnost) má vnitřní členění (trojnost).

V odpovědi Standovi (Soc. trojčl., ZŽP a ZPP) jsme zákonitost tohoto rozdílu naznačili následujícím podobenstvím:

Horní trojnost TSO (kultura, politika, ekonomie) je jako z chaotické rudy (totality) vytavená trojice čistých kovů. Teprve z těchto čistých kovů (nikoli z chaotické rudy) lze zhotovit ušlechtilé slitiny (s různým obsahem tří kovů), jako tři dolní organizace dolní trojnosti (obec, rodina, živnost).

Jinými slovy, nejdříve je třeba ze sociálního chaosu (totality) izolovat tři čisté sféry (kultura, politika, ekonomie) a teprve potom je lze uvádět správně do tří vzájemných poměrů (v rodině, obci, živnosti).

V již zmíněné odpovědi Standovi jsme také řekli, že v obojí trojnosti (horní i dolní) se realizuje (angažuje) plnoprávný, svobodný a prosperující občan. Tím, jak správně říkáte je v obojí trojnosti ponořen, jako ve svém správně uspořádaném sociálním okolí. Tento občan se však v obojí trojnosti angažuje tak, aby mu byla prospěšná (je tu přece kvůli němu), aby ho zpětně správně ovlivňovala (člověkem ovlivněné okolí zpětně ovlivňuje člověka). Tímto zpětným působením se obojí trojnost noří do člověka a tak se v něm spojuje (sjednocuje). Tak občan zosobňuje (představuje) jednotu dvojí trojnosti...

V odpovědi Radkovi (nespokojení, 1. 11. 2007 21:05) jsme navíc uvedli, že jednotu dvojí trojnosti zosobňuje (představuje) člověk také svou duševností (myšlení, cítění, chtění) a tělesností:

a/ systém nervově-smyslový = mozko-míšni soustava

b/ systém cirkulace krve a ostatních tělesných šťáv, vč. dýchání = rytmická soustava

c/ systém výměny látek a soustava vnějších údů...

V návrhu Ústavy TSO představují body AB vnější a vnitřní sociální zákonitosti, zatímco body EF jsme označili dvojí občanská práva a povinnosti. Nechtěli jsme tu použít označení BC, abychom tím nevyvolali dojem, že BC je bezprostředním pokračováním AB. Ze stejného důvodu jsme dvojí lidská práva a povinnosti označili až písmeny XY... -zmp-

dodržovat tradice? (Jan, 30. 11. 2008 15:46)

A ještě ohledně tradice: svátek Heloween je importovaný a někteří lidé proti němu bojují jako proti importovanému amerikanismu nebo přímo jako proti svátku satanskému, protože se tam slaví různé smrtky, kostlivci, upíři a děsivé postavy strašidel či šklebící se příšery.

Ale můžeme se tady odvolávat na tradice? Před 2 000 lety tady obdobně bylo importované křesťanství a nějací místní domorodci se zde také mohli bouřit či pohoršovat nad tím, že křesťanství jim bere jejich tradiční pantheismus a tradiční modly, božstva. Co my víme, co zde bude za 2000 let jako tradice? Třeba zanikne křesťanství a bude tu jen svátek Heloween? Tradice je poplatná době. Ptám se: pokud ještě přijímat změny a pokud již ne? Co brát jako neměnné dogma? Neměnné tradice ale také není správná věc? Proč zakonzervovat nějaké věci, které jsou již v současnosti překonané?

Je těžko říkat, co je oblíbenější. Lidé se chtějí bavit a mít volno, a tak je jim asi jedno zda slaví nějakého satanáše nebo svátky Ježíše Krista.

Stejně jako za reálného socialismu jsme měli ruského „dědu Mráze“ (děd Maróz), tak nyní za reálného kapitalismu máme amerického Santa Klause. Ne prezidenta, ale jako Ježíška. Takže ony ty tradice a svátky

jsou hodně poplatné kultuře, která se ve světě či na daném okupovaném území prosazuje. A je jedno, zda je to okupace tanky nebo ekonomicky.

odpověď Janovi (dodržovat tradice?):

Protože k vývoji lidstva nedochází v absolutnu, ale ve světě relativně protikladných projevů (Nebe-Země, vnitřní-vnější, horní-dolní, černé-bílé, klid-pohyb aj.), probíhá také boj o směr vývoje mezi dvojí, relativně protikladnou, magií (černou a bílou), jako boj tzv. „dobra a zla“. Tento boj probíhal jak v dobách předkřesťanských, tak probíhá i v dobách křesťanských a nelze tedy boj mezi „dobrem a zlem“ pojímat jako boj mezi křesťanstvím a pohanstvím. A jako je např. rozdíl mezi importem drog a importem ovoce, tak je také rozdíl mezi importem křesťanství a importem svátku Heloween.

Zatímco křesťanské svátky glorifikují bílou magii (ctnosti světců atp.), svátky Helowen glorifikují černou magii (necnosti „strašidel“ a spol.). Ne náhodou přichází glorifikace černé magie právě z Ameriky, neboť když byl v Palestině ukřižován Ježíš Kristus, byl současně v Americe ukřižován nejvyšší představitel černé magie. Patrně z obavy, aby nedošlo k zaměňování obou ukřižovaných, byla existence Ameriky před lidstvem tajena (až do Kolumba). Pozdějšími evropskými dobyvateli Ameriky pak byly veškeré hmotné a tradiční stopy po americkém ukřižování s frenetickou nenávisť ničeny (hromadnou likvidací knih, kněžského stavu atp.). A tak se stalo, že namísto demonstrativním způsobem, proniká do Evropy americká černá magie nenápadně, plíživě do všech oblastí veřejného života...

Ptáte-li se: „*Co my víme, co zde bude za 2000 let jako tradice?*“, pak se jinými slovy ptáte: Která magie v Evropě zvítězí? Černá nebo bílá? Nic horšího nemůže svět potkat, dojde-li na Vaše slova: „*Třeba zanikne křesťanství a bude tu jen svátek Heloween*“ (v současném světě má černá magie opravdu výrazně navrch)...

Z uvedeného vyplývá také odpověď na otázku: „*Pokud přijímat změny a pokud ne?*“

Jsou změny vnucené a změny dobrovolně přijímané. Zatímco přijímání těch vnucených se nevyhneme, pokud se jim nepostavíme rázně na odpor, dobrovolné přijímání změn má smysl potud, pokud víme, že představují pokrok dobra (bílé magie)...

Něco zcela jiného je otázka: „*Co brát jako neměnné dogma?*“ Dogmatem se smí stát jen to, co je skutečně neměnné, co platí v každé fázi vývoje, co samo předmětem vývoje (změny) není, přestože se to na vývoji nějak podílí (zasahuje do něj). Obecně lze za dogma uznat jen poznanou pravdu, pokud je ovšem příslušná pravda trvalá, nikoli jen dočasná. Dočasnou pravdou je např., dnešní datum. Trvalou pravdou je např. pravda o minulosti (např. o počátku stvoření a vývoje), reálný axióm (v našich diskusích jsme jich pár uvedli), smysl (cíl) veškerého stvoření a vývoje atp...

Proč konzervovat nějaké věci, které jsou již v současnosti překonané?

Protože tradice není vývoj, ale konzervou určitého vývojového stavu, je zřejmé, že nejen tradicionalizace minulého „zla“, ale také tradicionalizace minulého „dobra“ může sledovat cíle černé magie. Pokud totiž tradicí minulého dobra bráníme v pokračujícím vývoji dobra (budoucímu dobru), potud minulé dobro obracíme v pozdější zlo. Zde je tedy tradice zlem.

Např. stavitelské řemeslo nás učí, že chceme-li postavit dům, tu nemůžeme klást stále jen nové a nové řady cihel, aniž bychom zachovali (tradicionalizovali) řady cihel kladené před tím (v minulosti). Tzn., že tradicionalizace dobra neobrací minulé dobro v budoucí zlo (ve smyslu černé magie), podporuje-li pokrok dobra (ve smyslu bílé magie) podobně, jako dolní řada cihel nese (podporuje) horní řadu cihel. Zde je tedy tradice dobrem.

Problém je však v tom, jak rozpoznat, která tradice je která. Proto o takových věcech nesmí rozhodovat učedníci, ale Mistři vývoje. Proto učedníci-mučedníci netrpí zlem černé magie jen ze zlé vůle černých mágů, ale také z dopuštění bílých mágů (svévolný učedník dostává výprask i od tovaryšů svého Mistra)...

Slova „*lidé se chtějí bavit... a tak je jim asi jedno, zda slaví nějakého satanáše nebo svátky Ježíše Krista*“, lze vyjádřit také jinak: Děti si chtějí hrát a tak je jim jedno, hrají-li si s dřevěným koníčkem nebo s odjištěným granátem. Pokud je to dětem (učedníkům) jedno, potud nejsou ještě schopné svobody a musí za ně rozhodnout rodiče (Mistři), s čím si smí nebo nesmí hrát...

Nuže, v případě Heloween jde o glorifikaci černé magie (odjištěného granátu), formou atraktivně sympatického (až směšně roztomilého) zobrazování personifikací a mechanismů zla. Je to něco podobného, jako bychom dětem zobrazovali barokní torturu (snad nejukrutnější metodiku mučení v dějinách lidstva)

jako něco legračního a barokního kata jako dobromyslného panáčka. Zkrátka, proti zlu (kterého není prosta žádná kultura) je třeba všemi prostředky bojovat (obracet zlo v dobro = osvojovat si síly k pokračujícímu vývoji), ne ho tradicionalizovat...

Pokud se týká vánočního Ježíška, dědy Mráze a Santa Klause, jsou jejich tradice poplatné příslušné kultuře, pokud nejsou vnučovány jiné kultuře. Pokud např. děda Mráz či Santa Klaus vytlačuje z evropské kultury tradičního Ježíška, potud se jedná o vytlačování (útlak) domácí tradice cizí tradicí, domácí kultury cizí kulturou. Jak říkáte, v takovém případě se skutečně jedná o kulturní okupaci... -zmp-

pomáhat vždy a všem? (Jan, 30. 11. 2008 15:40)

Nyní čtu, že EU má přijmout desetitisíce Iráčanů. Tak Američani rozbombardují Iráčanům domovy, vyženou je z domovů a muslimové se chtějí stěhovat do Evropy... Nic proti nikomu, ale proč se sem všichni chtějí nasáčekovat? To přece nebude dělat dobrotu!

A hned vedle mám článek: Tisíce křesťanů utíká z Iráku, protože je, křesťanské psy, vraždí muslimové!

Tak teď babo rad!

Kde je hranice pomoci? Komu a kdy pomoci? I za cenu sebezničení? Je tu možnost sebeobětování, ale to přece nemůže po Evropanech nikdo chtít.

Má křesťanská Evropa pomáhat muslimům obecně? Já vím, že právě ti muslimové, kteří utíkají před bídou z Iráku a jsou rádi, že žijí, tak asi ti zrovna nevraždí nikoho. Ale kdo ví, kolik je mezi nimi nějakých tajných převlečených teroristů, kteří chtějí v Evropě rozvracet její stabilitu. Pravdou je, že Evropa není asi až tak stabilní a křesťanská už také ne, ale alespoň tradice křesťanské tu jsou.

Odpověď Janovi (pomáhat vždy a všem?):

Zeptáme-li se: „*proč se sem všichni chtějí nasáčekovat?*“ pak musíme odpovědět: protože je tu životní úroveň vyšší než jinde.

Co však odpovíme na otázku: Proč Američani rozbombardovali Iráčanům domovy? Co kdybychom odpověděli např.: Protože „*EU má přijmout desetitisíce Iráčanů*“.

Zeptáme-li se: Proč v Iráku „*křesťanské psy, vraždí muslimové?*“, pak se také musíme ptát: Jak to, že je nevraždili před americkou okupací?

Na otázku: Proč „*má křesťanská Evropa pomáhat muslimům?*“ musíme odpovědět: Protože jim Američané (dobromyslní Heloween) bombardují domovy! Kdyby jim Evropa nepomáhala, pak by nebyla křesťanská.

Proč má americký pilot to svědomí bombardovat jim domovy? Vždyť je to jen nevinná hra na displeji počítače a každý se nějak živí. Neudělá-li to on, udělá to jiný. A konec konců plní jen rozkazy nadřízených (v norimberském procesu tato námitka nebyla americkými soudci akceptována)...

Na otázku hranice pomoci odpovídá samo křesťanství (evangelia): „*Miluj bližního svého jako sebe samého!*“ Tedy ne méně ani víc. „*Máš-li dvě košile, dej jednu potřebnému!*“ Tedy ne obě, ne za cenu sebezničení. Láska se projevuje obětí (pomáháním). Bude-li však míra sebeobětování rovna míře sebezničení, kdo potom bude pomáhat (milovat)? Obětuje-li např. rodič život za své dítě, pak jen v krajním případě, neboť bez něj by neměl koho milovat (komu pomáhat). Má-li komu pomáhat i bez něj (má-li víc dětí), není krajní oběť pro jednoho namísto. Položí-li kdo svůj život za jiné-ho, pak jen proto, že jiné-ho miluje víc než sebe a ostatní...

Kdyby evropské „ovce“ darovaly Iráčanům to, oč jsou svými „dravci“ samy okrádány, nebo alespoň, co je z tohoto lupu vynakládáno na bombardování iráckých domovů, měli by Iráčané okamžitě výrazně vyšší životní úroveň než Evropané. Takovou míru sebeobětování ve jménu lásky by ovšem Evropané nesnesli (právem bílé magie). Tutéž míru sebeobětování ve jménu nenávisti (formou okrádání a bombardování) však snášejí docela dobře (neprávem černé magie)...

Křesťanská Evropa není heloweenová Amerika, která mezi sebou a potřebnými (Mexičany, Palestinci aj.) staví neproniknutelné zdi z ostnatého drátu, s průchody jen pro dovoz cizích surovin a vývoz svých bomb. Nepřejeme-li si však vylidnit Irák (a jiné země) a přelidnit Evropu, pak musíme Iráčanům pomoci především v Iráku. Nikdo přece neopouští svůj domov dobrovolně, pokud v něm může žít lidsky důstojně, nebo nechce-li se obětovat jinde (potřebným). Pomoc však není jen jednorázová akutní almužna (tzv.

humanitární pomoc), ale pedagogická péče usilující o to, aby se potřební dokázali sami postavit na vlastní nohy a pomáhat jiným. Takto je třeba pomáhat potřebným, jako bylo v dětství a mládí pomoheno nám...
-zmp-

NATO podpořilo radar (Kryštof, 05. 12. 2008 00:00)

Francie má atomovku, Anglie také. A myslím si, že to nejsou státy s nějakou agresivní politikou.

Jsmo-li svobodný a suverénní stát, tak NATO nemá co mluvit do našeho dvojstranného smluvního vztahu s USA ohledně radaru. Ale i kdyby mělo, tak nyní stejně NATO nebo EU vyjádřilo jednomyslnou podporu radaru poté, co ze svých odmítavých stanovisek ustoupil francouzský prezident Sarkozy a italský premiér Berlusconi. ČR nemůže stát osamoceně, vydána napospas hrozbám nepřátel. Sami se neubráníme. Je to jen česká malost, která může chtít, abychom zůstali nějakým osamoceným ostrovem. Je jen zbožným přáním chtít, aby se nás nedotýkal svět a jeho problémy. V globalizovaném světě vše souvisí se vším a nemůžete se vydělit z globální odpovědnosti. ČR jde v tomto na čele a ukazuje cestu mnoha jiným zemím. Nyní to ohledně radaru pochopilo i NATO a EU a přidaly se konečně na stranu USA, ČR, Polska. Není jiné cesty jak bojovat s nepřáteli, než mít skvěle vyzbrojenou a schopnou armádu a silné spojení.

Odpověď Kryštofovi (NATO podpořilo radar):

Anglie a Francie se podílely na rozpoutání obou světových válek. Anglie a Francie anektovaly víc kolonií, než všechny ostatní státy světa dohromady. Po druhé světové válce vedla Francie agresivní válku ve Vietnamu a Alžírě, Anglie válčila s Argentinou, obě země se účastnily válek v Afghánistánu, Iráku, Srbsku aj. A kolik lokálních válek tajně financují? Znáte po druhé světové válce (mimo USA a Ruska) větší agresory?

Jestliže jsme členem vojenského paktu NATO, proč uzavíráme ještě dvojstranné pakty s jednotlivými členy NATO (s USA)?

Takovému jednání se říká pokoutnost. „ČR jde v tomto na čele a ukazuje cestu mnoha jiným zemím.“ (parafráze).

Chápat nemůže NATO ani EU, ale rozhodující lidé v něm. A mocní měnívali názory. Proč asi? Protože dnes jsou moudří zatímco včera byli nemoudří? Nebo prostě proto, že lidé bývají úplatní i vydíratelní? Je snad např. účelové přeběhlictví v parlamentu ČR motivováno globální (či alespoň lokální) odpovědností?

Ani před druhou světovou válkou nestála ČR osamoceně a přece byla vydána (v Mnichově) na pospas nepřátelům. Který pak spojenec ji hanebně a podle zradil? Anglie a Francie! Kam se hrabe tzv. „česká malost“...

Otázka radaru však není jen věcí NATO, USA nebo ČR, ale také věcí občanů v Brdech. Dokažte, že máte větší pochopení pro globální odpovědnost než Brdští a nabídněte pro radar svůj dvorek. Brdští takové svinstvo na dvorku nechtějí... -zmp-

(Pavel, 2008-12-05 19:46:33)

Dobrý den, chtěl bych se zeptat, kde a zda vůbec má v pojetí TSO místo Bůh - Stvořitel, víra, duchovní a tedy mravní život?

Odpověď Pavlovi (TSO a Bůh):

Přestože jsme příslušníky nejateističtějších národů (Čechů, Moravanů, Slezanů aj.) planety Země, nejsou takové otázky na našem webu vzácné. My sami je neprovokujeme, neboť i tak vadíme nejen fanaticky založeným ateistům, sociálním dravcům, totalitním hlavám a zmanipulovanému veřejnému mínění, ale i fanaticky založeným věřícím všech církví a náboženství. Na našich diskusních stránkách je totiž třeba samostatně myslet, s vyloučením autorit všeho druhu, k čemuž není většina lidí dnešním totalitním školstvím připravena a nemálo lidí něco takového (samostatné myšlení) pokládá téměř za „rouhání“. V poslední době se ukazuje také existence různými autoritami a institucemi organizovaného ignorování našich stránek (otevřené kritiky se bojí, jako vůbec diskuse s námi).

Přesto musíme na Vaši otázku reagovat těmito úvodními slovy: Jak se tak můžete vůbec ptát?

Což už samotná idea Trojčlennosti sociálního organismu, jenž se stává skrze každého plnoprávného občana Trojjedností, nemá (smíme-li to tak říci) „anatomii“ křesťanského pojetí Boha, „anatomii“ Trojjednosti (Otec, Syn, Duch sv.)? Kdyby nic jiného, již to by Vám mělo stačit.

TSO navíc vylučuje negace veškerých totalit (viz Programové prohlášení, návrh Ústavy, diskuse), rozvracejících veškerý tělesný, duševní i duchovní život celých národů. Už jen v diskusích o TSO jdou stranou veškeré ohledy a jediným jejich cílem je jen pravdivě poznaná pravda (obecná, dílčí, konkrétní, abstraktní)? Také se v nich vynořila trojnost v podobě „tělesnosti, morálnosti a mravnosti“ (resp. fyzické, duševní, duchovní) s jasným rozlišením podstaty, smyslu a mechanismu těchto tří sfér.

V diskusích o počátcích a zákonitostech tohoto světa (k tzv. „teoretické vědě“) se stále výrazněji projevuje pravdivost pojmů stvoření a Stvořitel a jejich souvislost s TSO.

Možná Vás zklameme v otázce tzv. „víry“. TSO umožňuje otevření veškerých zábran na cestě pravdivého poznávání pravdy a nikde tedy nepředeepisuje v co, jak a proč věřit (TSO je pro všechny, bez ohledu na jejich víru), aniž počítá s něčím „nepoznatelným“. Občané v TSO se patrně nikde nespokojí s pouhou vírou (v nepoznatelné), takže tam, kde ještě nedosáhnou pravdivého poznání, budou tolerantní, zatímco tam, kde dosáhnou pravdivého poznání, bude jejich víra neotřesitelná a pevnější nad veškeré pevnosti tohoto světa...
-zmp-

ještě k úvaze "kdo je blb" (Standa, 06. 12. 2008 22:56)

Po delší době jsem se dostal k internetu a využívám toho ke krátkému návratu ke svému příspěvku "kdo je blb"?

Jen stručně - "placatou" a "kulatou" Zemi jsem využil samozřejmě jen jako extrémní podobenství pro naprosto běžné problémy v obcích jako výstavba nové školy, komunikací, kanalizace, vodovodu apod. Šlo mi o tuto kategorii problémů, ne o zcela ojedinělé dějinné extrémy.

V odpovědi -zmp- je uvedeno, že kdybych vzal v úvahu slova "nedokáže své veto zdůvodnit", nemusela by moje úvaha na téma "blb" vůbec vzniknout.

Celá má úvaha však nevycházela z nějakých předpokládaných "blábolů", "naschválů", "nesmyslů" atd., atp., vydávaných za právo veta, ale z předpokladu zdůvodněného práva veta, cituji: "Většina jejich d ů v o d y nepřijme ..."

Zajímala mě tedy situace a stav, který nastane, když menšina své veto samozřejmě nejen zdůvodní, ale /jak uvádím v příspěvku/ po nějaké době se rovněž prokáže správnost jejich veta.

Odpověď Standovi (ještě kdo je blb):

V úvaze, na kterou nyní navazujete uvádíte: „...např. rozhodování o tom, kde postavit školu, kudy vést obecní vodovod, kanalizaci, novou silnici apod., nebo v jakém množství poskytovat např. ZŽP.“

Vodovod, kanalizaci potřebují všichni občané v obci a jsou vedeny pod zemí, takže nemusí nikoho nikde obtěžovat, popř. se mohou spornému místu prostě vyhnout. Zde žádný objektivní problém a nepřekonatelné veto prostě nemohou nastat.

Také ZŽP potřebují všichni. V otázce míry ZŽP pak nelze veto zdůvodnit např. tím, že mírou ZŽP musí být objem extrémního žaludku (nejvychrtlejšího či nejotylejšího občana). Ani zde tedy nelze nijaký objektivní problém předpokládat.

Školu a silnici nepotřebují všichni občané v obci a navíc obě stavby zabírají místo nad zemí, takže mohou někoho obtěžovat (poškozovat). Pokud se stavba (školy či silnice) může spornému místu vyhnout, nechť se mu vyhne. Nemůže-li se vyhnout, pak tu musí být případné veto překonáno smlouvou o odškodnění, které může být v principu dvojí:

a/ vetující setrvá na místě svého pobytu, kde bude jeho trvalé poškozování trvale odškodňováno

b/ vetující změní místo svého pobytu, což lze odškodnit jednorázově

Připomínáme, že ve všech případech určuje míru škody poškozený (srovnej občanský soud).

V příkladech, jež uvádíte, však nemůže dojít k tomu (jak pravíte), že: „Většina jejich d ů v o d y nepřijme“, nebo: „po nějaké době se prokáže správnost jejich veta“.

Pro demonstraci takových předpokladů je třeba uvést jiný příklad (existuje-li jaký)... -zmp-

sestřelení rakety (Jan, 06. 12. 2008 14:39)

Nyní svět obletěla zpráva, že Američané sestřelili cvičně raketu dlouhého doletu. Obama prý zváží, zda systém je účinný a zda protiraketový systém podpoří. Na jeho vývoj bylo investováno přes 100 miliard dolarů! Nevím, kolik miliard ještě proinvestují do systému, ale vím i to, že toto vše může být podvod. Po otevření archivů např. vyšlo najevo, že úspěch Reaganovy SDI (strategické obranné iniciativy), byl podvod. V tisku se tehdy psalo, že při pokusech došlo k sestřelení balistické rakety. Jenže to se nezakládalo na pravdě a tehdejší technologie to prostě nezvládaly. Raketa explodovala, ale to nebylo zásahem obranné rakety USA. Rusové prý tenkrát žili v přesvědčení, že Američané jsou schopni sestřelit útočné balistické rakety. A vlastně to se prý považuje za klíč k rozpadu SSSR, že tímto okamžikem prý došlo k uzbrojení Rusů a ti nestačili finančně ani technologicky a vzdali to.

Jenže tady mi neseďí to, že by Rusové nebyli schopni radarovými přístroji a družicemi monitorovat let nějaké balistické rakety a její sestřelení! Kolik balistických raket lítá ve vzduchu? Sotva by let balistické rakety nad územím USA v době studené války mohl uniknout monitoringu SSSR a tím tedy i přehled o jejím sestřelení či neseštělení.

Současné technologie jsou o 30 let vyspělejší a je tedy hodně pravděpodobné, že je nyní technicky možné sestřelit balistickou raketu. Přesto ale mi na této zprávě něco neseďí. Možná je to i její načasování na aktivity USA ohledně radaru v ČR. Tyto zprávy vnímám spíše jen v kontextu toho, kam se má namasírovat veřejné mínění a nálady obyvatelstva!

Kdy můžeme věřit a kdy ne? Georg Bush nyní přiznal, že Američané neměli vůbec žádné důvody k okupaci Iráku. Vše, co rozvědky dodaly, to prý bylo tendenční, neúplné a domyšlené! Nevěřím tomu. Prostě rozvědky dostaly za úkol jako dodat podklady, které by odůvodnili agresí. Tak si vymysleli Američané zbraně hromadného ničení, chemické atp., které však ve skutečnosti nebyly nalezeny. Celosvětová veřejnost je klamána americkými rozvědkami. Američané, tedy vládnoucí, lžou, jak je potřeba. Sledují jen své cíle. Proto nevěřím jejich radaru, ani jejich informacím, jejich studiím atp... Co slovo, to lež. Nevěřím ani Obamovi, ačkoli v něj svět vkládá naději, jehož výroky jsou však velmi pružné a dají se kdykoli jakkoli změnit. Je to spíše nevypočitatelný člověk.

Dodatek: Kolik je to miliard dolarů, které se takto vyházejou. Sice díky vojenským výzkumům mnohé technologie, vynálezy jsou pak uvolněny i pro civilní sektor, ale i tak, jsou to biliony dolarů na zbrojení a války. Otázka: Bude v případné TSO někdo rozvíjet moderní technologie, léky, slitiny...? Nezastaví se tím pak vývoj a pokrok civilizace? Války jsou zlé, ale posunuly vývoj lidstva v mnohém kupředu, nebo ne?

Odpověď Janovi (sestřelení rakety):

Tři druhy sociálních totalit (kulturní, politická a hospodářská) jsou založeny veskrze jen na účelové lži. Vkládají lidem do srdcí lživé ideály, do hlav lživé nauky a jejich vůlí manipulují lživou propagandou. Pokud se v jejich kalných vodách najde něco pravdy, pak jen potud, pokud jim daná pravda vyhovuje (vyhovovala), nebo alespoň nepřekáží. Kdyby se tehdejší SSSR odhodlal k zásadní hospodářské reformě (tj. k uvolnění soukromého podnikání), jako na sklonku svého života Lenin (NEP) nebo dnešní Čína, nikdy by se hospodářsky nepoložil, nikdy by to nevzdal z vnějšího podnětu (kvůli závodům ve zbrojení aj.), jako to tehdy nevzdala Čína. Tehdejší „sestřelování“ raket bylo založeno na systému satelitů (idea hvězdných válek), jenž byl postupně zrealizován až později, takže k tomu dnes nepotřebuje lokálně omezené radary pozemní (např. v Brdech)...

Že tehdejší SSSR uměl monitorovat údajné sestřelení balistické rakety je nepochybné. Moc v SSSR však nebyla v rukou jeho oficiálních představitelů, ale prostřednictvím KGB v rukou jiných. KGB soustředila veškeré informace a k vládnoucím představitelům pouštěla účelově jen něco. Obdobně je tomu ovšem i v ostatních totalitách, jejichž „supertajní loutkáři“ jsou ve vzájemném spojení a dle dohody mění režimy, jak se jim zlíbí (srovnej tzv. „sametovou revoluci“ v režii STB). Pokud se tu a tam přihodí, že se některý vládní představitel (ale i jen kandidát na něj) vymkne režii „odborných poradců“ (Chruščov, Kenedyové, Lincoln, Dubček, ale také např. irácký hrdlořez Husajn), tu se ho přiměřeně dostupným způsobem zbaví...

Na otázku, „kdy můžeme totalitám věřit a kdy ne?“ lze odpovědět šmahem. Nikdy jim nelze věřit! I kdyby nám dnes říkaly nějakou dílčí pravdu (protože se jim právě hodí), pak tím sledují budoucí účel (což nám přirozeně neřeknou), který představuje jejich (nikoli náš) prospěch.

Důvodem k okupaci Iráku je podle všeho nafta. Na vývoz Irácké nafty bylo tehdy vítěznými spojenci (NATO) uvaleno embargo (takže z iráckého zdroje čerpal jen Kuvajt), které Husajna (původně proti-iránského amerického agenta) donutilo zničit všechny „zakázané“ zbrojní systémy (pokud nějaké měl). Husajn si však dovolil nabídnout naftu za Euro (namísto dosavadního dolaru) a to byla příčina jeho konce. Oficiální důvody jen odvádějí pozornost od skutečných. Něco podobného se děje také s iránskou naftou a ani ruská nafta nedává USA spát.

Mimo jiné, sugerují totality veřejnému mínění následující lež: „Války jsou zlé, ale posunuly vývoj lidstva v mnohém kupředu“. Nahlédneme-li do věci hlouběji, vyklube se z „mnohého pokroku“ jen pokrok technický. Jenže pokrok lidstva není jen pokrokem techniky. K čemu je technika lidem umírajícím hladem v zemích rozvrácených válkou, či drancováním přírodních zdrojů (hospodářskou politikou dravců)? Kdyby nedocházelo k nákladnému zbrojení a k astronomickým válečným škodám, ubylo by zbytečných výdajů, škod i nákladů na obnovu zničeného. Kdyby pak byly ušetřené prostředky investovány do výzkumu, musel by být mírový technický pokrok ještě rychlejší. Něco takového však není možné v totalitách, ale jen v TSO, v němž veškerý výzkum spadá do kompetence sféry kulturní, která mj. spravuje autorská práva na hospodářsky využívané objevy a vynálezy, jež se v ekonomické sféře stávají tržním zbožím (disposičním právem atp.). Příjmy ze zpravovaných práv (dnes zpravidla hospodářskými organizacemi sféry ekonomické prostě ukradených) je pak financován pokračující výzkum. Tím je také odstraněn totalitní nešvar v podobě výzkumů řízených sférou politickou nebo hospodářskou. Výzkum řízený politikou sleduje jen zajištění bezpečnosti politiků (i proti vlastním občanům) a jejich agresivní cíle (zbrojení, podvrtná činnost, manipulace aj.). Výzkum řízený hospodářskými organizacemi, sleduje pouze budoucí zisk, bez ohledu na případné vedlejší účinky (zdravotní aj. zavadnost). Následky takového nešvaru jsou názorně patrné např. na vývoji nových, co nejdražších (s autorskými právy) léků a léčebných metod, jimiž jsou systematicky nahrazovány staré levné osvědčené léky a metody (mnohdy stejně účinné, ne-li účinnější). Strmě narůstající náklady na státní zdravotnictví jsou pak v totalitách násilně snižovány na úkor pacientů (přípojištění, příplatky za nadstandardní služby, poplatky u lékaře, za předpisy, za léky, snižování nemocenských dávek aj. tzv. „nutné reformy“)… -zmp-

Úspory elektrické energie? (Hannibal, 10. 12. 2008 22:32)

Úspory elektrické energie?

Jako spotřebiteli elektrické energie je mi neustále doporučováno šetření elektrickou energií nákupem nízko-energeticky náročných spotřebičů, výstavbou nízko-energetických domů apod. s tím, že je u toho vždy vyčísleno, za jak dlouho se mi vynaložené náklady vrátí a po tomto termínu už budu jenom šetřit finance.

Ale pak si otevřu denní tisk a tam se dozvím, že bude zdražena nezanedbatelným způsobem el. energie a ústy představitele energetického regulačního úřadu vyjádření, že zdražení je způsobeno úsporami elektrické energie a nižší spotřebou. Tím okamžikem se veškeré výpočty úspor v mé domácnosti zhroutnou a doba, kdy se zaplatí mnou vynaložené náklady na nízko-energetické spotřebiče se posune o něco dále. A protože nákupem nenáročných spotřebičů a Evropskou unií připravovaným zrušením klasických žárovek dojde k dalšímu podstatnému snížení spotřeby el. Energie, bude z logiky věci následovat další a další zdražování el. energie. Z toho vyplývá, že jsem zbytečně vynaložil prostředky na nízko-energetické bydlení a spotřebiče, mohl jsem z takto ušetřených financí bez problémů pokrýt zdražování energie po několik příštích let.

Doporučuji tedy proto nešetřit spotřebou a vyhneme se zdražování v souladu s vysvětlením státního regulačního úřadu.

Dalším uváděným důvodem je růst inflace a i proto musí být el. energie zdražena. Její zdražení však budou muset platit všechny firmy, takto zvýšené náklady si samozřejmě promítnou do cen, zvýšené ceny zvýší inflaci a bude další důvod zvýšit cenu elektrické energie.

Nemáte pocit, že výše uvedeným energetickým „perpetuum mobile“ si někdo dělá z lidí legraci?

Odpověď Hannibalovi (Úspory el. en.):

S Vašimi bystrými postřehy jste na nejlepší cestě dospět k poznání, že vše, co totalitní režimy dělají, uzavírají do bludných kruhů, kterým se ve filosofii říká „tautologie“ (zdůvodňování téhož tímž). Tyto

bludné kruhy vymýšleli v antice tzv. sofisté, aniž bylo možné rozlišit, nakolik jsou vychytralí (ohlupují jiné) nebo hloupí. Antická filosofie tyto bludné kruhy zobecnila v podobenství tzv. „górdického uzlu“. Tato nesmírně spleťtá zauzlenina byla prý předložena dobyvateli Persie, Aristotelovu žáku Alexandru Velikému (Makedonskému), aby ji rozuzlil. Alexandr však tasil meč a jedním rázem uzal rozřal.

Z nitra (zdola) týž uzal rozřal kníže Rastislav (levoboček českého knížete Oldřicha) v podobě řetězu Svinibrodského kláštera, z něhož unášel Jitku (Juditu), kterou by jako nemanželský (nelegitimní) knížecí syn jinak nemohl získat a stal se suverénním knížetem Moravy.

Bud' tedy budeme pracně jednotlivé uzly rozuzlovat, aby za našimi zády totalitní organizace svazovali nové a nové, nebo veškeré minulé i budoucí uzly rozetneme ze dvou stran (shora a zdola, zvenčí a z nitra), jak to v sociální oblasti činí TSO... -zmp-

Lisabonská smlouva (Kaja, 13. 12. 2008 18:15)

Vážení, je zajímavé, že v případě Irska, které referendem neschválilo Lisabonskou smlouvu, bude toto referendum znovu opakováno. Opakování samo o sobě není tak zajímavé, jako pravděpodobný scénář, kdy bude referendum opakováno tak dlouho, až dojde ke schválení smlouvy. Dá se předpokládat, že po schválení této smlouvy bude uváděno jako přednost to, že smlouva byla po x-tém opakování schválena proto, že konečně bylo lidem v Irsku správně vysvětleno, o co ve smlouvě jde a co je jejím záměrem. Určitě nikdo nepřizná, že schválení po několika referendech není způsobeno zdůvodněním a pochopením, ale únavou a lhostejností účastníků referenda.

V souvislosti s Lisabonskou smlouvou je zajímavá situace České rep., která je v podstatě neustále z Bruselu „peskována“ a obviňována z laxnosti a nezájmu a v podstatě z euroskepticismu. Tyto postoje Bruselu vůči ČR jasně ukazují, že někteří členové EU jsou „rovnější“ než jiní a to proto, že problémy s akceptováním Lisab. smlouvy byly velké a snad ještě větší než v ČR např. ve Francii a Holandsku. A vůči těmto státům nebyla používána taková rétorika a diplomatický tlak jako vůči ČR.

Při takových způsobech tlaku na fungování EU vzniká dojem závislosti a nařizování a donucování jako forem vlastních EU! Při rozhodování pod tlakem nebo vydíráním nelze v žádném případě mluvit o nějakém svobodném rozhodování a vlastní volbě toho, co stát chce nebo se mu jeví být lepším.

Přitom nějaká úspěchanost v utváření EU není vůbec na místě, uvědomíme-li si, jakým způsobem vznikaly USA, které vznikaly do dnešní podoby velmi dlouho a postupně (mj.také vznikaly z utečenců různých národů, vyhubením a asimilací domorodých obyvatel, importem černých otroků atp.)

Přitom určitou „nevýhodou“ Evropy je existence národních států s jejich tisíciletou historií. Chce-li tedy někdo vytvořit Spojené státy evropské po vzoru Spojených států amerických musí nutně nejprve vyřešit kolizi národních zájmů (ať už oprávněných nebo neoprávněných) jednotlivých evropských států. Je tedy v této situaci (pod tlakem) vůbec v zájmu ČR Lisabonskou smlouvu přijmout a je EU vůbec pro vývoj Evropy nějakým přínosem (mimo např. existenci Eura a zrušení hranic)?

Mimochodem ještě začátkem 20. století bylo cestování ještě podstatně snazší než je dnes. Takže přínos EU v tomto je v podstatě v tom, že pouze zrušila zákazy, které omezily svobodu cestování a pohybu zboží, která byla ještě počátkem 20. století zcela běžná. Připomíná to výroky krále v jedné české pohádce: Odvolávám, co jsem odvolal a slibuji, co jsem slíbil.

Odpověď Káje (Lisabonská smlouva):

Opakování referenda o téže věci je skandál, který dokazuje, že v totalitních režimech jsou všechny tzv. „demokratické“ („svobodné“) formy rozhodování jen šidítkem pro důvěřivý dav.

Každý totalitní režim ztělesňuje nátlak a vydírání shora. Řadovému občanu tedy může být jedno, je-li utlačován a vydírán z Prahy, či z Bruselu.

Vznik USA nelze srovnávat se vznikem EU. Zatímco USA vznikaly cestou neustálých občanských aj. válek, EU vzniká na základě smlouvy mezi evropskými totalitami. EU má tedy „morální“ nárok na vyšší tempo vzniku.

Existence národních států s jejich tisíciletou historií je „nevýhodou“ Evropy právě jen v podobě „národního státu“ (politické kultury). EU je unie politická (státní) a ekonomická (hospodářská). Unie kulturní (národní stát) je nesmysl. Čím více národů (nikoli národních států), tím více kulturních impulsů pro pokračující vývoj.

Monokultura (národní stát atp.) je tou nejspolehlivější cestou k úpadku. Do vzájemné kolize se nikdy nedostávaly kultury (národy), ale monokultury (národní státy aj. politické útvary). Jinými slovy, Lisabonská smlouva se netýká národů (kultury), ale států (politiky).

Bylo-li začátkem 20. st. cestování podstatně snazší než je dnes, pak bylo patrně znesnadněno, aby se vytvořil interes na vzniku EU (totality jsou zakládány na lžích)... -zmp-

dotaz (Pavel, 13. 12. 2008 17:17)

Rád bych se zeptal, zda je možné, aby byla vytvořena skutečná společnost na principu teorie sociální trojčlennosti, aniž by se lidé změnili duchovně, tzn. s těmi lidmi, kteří žijí a vládou dnes, kteří nevědí, kdo jsou.

Odpověď Pavlovi (dotaz):

V okolním světě se vyvíjejí možnosti a člověk v něm vyvíjí možné vnitřní schopnosti. Jakmile jsou vnější možnosti využity, musí se vnější svět změnit, aby vývoji člověka poskytl nové možnosti. Takovou změnou je TSO. Nebude-li tato možnost využita, nebude pokroku ve vývoji člověka, lidé se duchovně nezmění a ustrnou. Dosažený stupeň vývoje však nelze udržet. Buď se člověk bude vyvíjet k pokroku, nebo k úpadku...

Člověk musí nové možnosti využít, nikoli mudrovat zda je k tomu zralý. Totality ho rády ujistí, že zralý není... -zmp-

K odpovědi (utopie TSO) (Standa, 07. 12. 2008 16:35)

V odpovědi mě zaujalo tvrzení, že dva stavy označené A/ a B/ se naprosto vylučují, protože TSO buď je nebo není izolovaná. Domnívám se, že to není vůbec pravda, protože se samozřejmě nejedná o nějakou izolovanost mechanickou na přesně vymezeném území (státní hranice obehnané dráty, el. proudem, vojáky, atd., v podstatě velký vězníci tábor), ale izolaci společnosti (systému TSO) politickou, izolaci způsobenou existencí jiného typu společnosti.

I ty nejvíce totalitní a izolované státy, společnosti /např. Severní Korea, Kuba apod./ mají nějaké vnější kontakty hospodářské, politické, vojenské atd. a jsou tedy ohroženy jak celosvětovými nebo regionálními krizemi tak i vnitřními krizemi, neúrodami apod.

Existence přidělových systémů v totalitních režimech a v období válek je něco, podle mě, zcela jiného, protože v uvedených případech jsou poukázky jednoho typu, jedné hodnoty platné pro území celého

Každá obec v TSO si bude vydávat poukázky sama, nebo jak říkáte, bude poukázky smět vydávat jen ten, kdo zboží produkuje. V tomto případě je samozřejmě jednoduché a rychlé spočítat množství poukázek potřebných v obci.

Šlo mi však o to, že v TSO bude existovat třeba 20 tisíc obcí a v nich dalších subjektů, které však budou mít vzhledem ke své svrchovanosti různé typy poukázek, různých hodnot. Vzhledem k velikosti obce, počtu obyvatel, poměru a tvorbě ZŽP vzhledem k ZPP. Znamená to, že plnoprávný občan jedné obce nebude schopen např. cestovat, v jiné obci schopen nakupovat, stravovat se atd. a bude tedy v jistém smyslu "vězněm" své obce?

- Také se v odpovědi říká: Pletete si ZŽP (zboží) a mzdu (peníze). Ale já se v tomto případě nepletu, protože mzda nejsou peníze (jenom), ale i zboží (naturální mzda). Jestliže tedy člověk odpracuje ZPP a dostane za ně ZŽP (zboží, bydlení apod.), dostává mzdu. Dnes to funguje tak, že člověk za odpracované dostane peníze (mzdu) a za ně si pořídí byt nebo dům (nechci se teď zabývat kdo kolik dostane, zda má nebo nemá na pořízení bytu, domu, auta). V TSO tento mezičlánek zrušíme a člověk nedostane za odpracované příslušné peníze, ale přímo nějaké zboží. Je tedy za práci odměňován ne penězi, ale zbožím, tedy naturální mzdou.

Tvrzení že v TSO jsou ZŽP zadarmo je samozřejmě nesmysl, protože kdyby se člověk jenom "válel" a "nepohnul prstem" a dostal by ZŽP, pak by to opravdu bylo zadarmo.

Odpověď Standovi (K odpovědi utopie TSO)

Poněkud volně nakládáte s pojmy pravda a nepravda. Jestliže A vylučuje B (a obráceně), pak nemůžete říci, že nevylučuje, protože jste si vybral pouze A nebo B...

Také není jasné, proč si myslíte, že je TSO od ostatního světa izolován politicky.

Tvrzení, že i Severní Korea (atp.) je ohrožena např. neúrodou, protože má s ostatním světem hospodářské styky, je protimluv. Možná byste se ve věci lépe orientoval, kdybyste oddělil vnější krize od vnitřních a řešil každé zvlášť...

Také je matoucí zdůvodnění, že přidělové systémy jsou něco zcela jiného jen proto, že „jejich (poukázek) tisk i evidence jsou velmi jednoduché.“

Na jedné straně máme např. v rámci Evropy mnohost totalitních států, které mezi sebou vedou nesčetné „války“ na poli politickém, hospodářském i kulturním a přesto se dokázaly domluvit na jednotné měně (Euro).

Na druhé straně máme v rámci TSO mnohost samosprávních obcí, které mezi sebou nevedou nijaké „války“ a přesto máte za to, že se nedokážou domluvit na jednotné měně. Na základě jakých logických úvah, docházíte k tak překvapivým závěrům?

Pravíte-li: „mzda nejsou peníze (jenom), ale i zboží (naturální mzda)“, pak jde o matení „mzdy“ (míry ohodnocení práce) s „penězi“ (poukázkami na zboží vč. práce) a „zbožím“.

Rovněž není pravdou, že v TSO je ZŽP naturální mzdou za ZPP. V TSO neexistuje nijaká mzda, ale pouze podíl na společném produktu, který může být vyjádřen penězi nebo naturálně (dle dohody).

Pravdu máte v tom, že v TSO nejsou ZŽP zadarmo, ale za ZPP... -zmp-

Pavel (dotaz):

Rád bych se zeptal, co bude dál s námi všemi, jestliže nevytvoříme společnost na základech TSO? Je cesta teorie sociální trojčlennosti jediná nebo existuje více řešení, jak lidskou společnost zachovat při životě, míru, svobodě a násilí? Děkuji

Odpověď Pavlovi (dotaz):

Bez TSO se člověk nikdy nestane sociálně (zevně) svobodný. Veškerá pravomoc zůstane v rukou jeho zástupců a veškerá odpovědnost (zejména hmotná) zůstane na něm. Prostřednictvím svých základních životních potřeb zůstane vydíratelný a námezdní mzdou bude udržován na takové životní úrovni, jakou mu určí jiní (zpravidla na animální úrovni). Ztratí naději na lidskou důstojnost a zůstane pouhou „pracovní silou“, která bude na tzv. „trhu práce“ volně obchodovatelným zbožím (srovnej „trh s otroky“). Postupně ztratí povědomí „domova“ (vlasti atp.) a stane se „mobilní pracovní silou“, jejíž zdraví, umírání a rozmnožování bude regulováno a geneticky usměrňováno podle hospodářských kritérií „odborníků“ (geneticky upravovaní budou také dravci, v liché naději na vylepšení, ve sk. k degeneraci). Člověku nebude dovoleno volně rozvíjet své schopnosti a postupně ztratí i roli konzumenta (tleskače) zvrácené kultury dravců. Nebude mu dovoleno pravdivě poznávat realitu, aby se v dravcích neozývalo svědomí, aby se ovce smířily se svým lidsky nedůstojným společenským postavením, jako s něčím nezbytným (z vůle boží atp.). Postupně se z vědomí člověka (ovce i dravce) vytratí možnost vnitřní svobody (svobodomyšlnosti) a vývoj osobnosti nastoupí cestu dekadence (úpadku) až na úroveň lidského zvířete (nejapnost ovce, zvrhlost dravce). Hlavními sociálními silami se stanou pohrdání a nenávisť. Případné sociální bouře (mimo zoufalství a utrpení) ovčím nic nepřinesou, neboť bez TSO upadnou vždy znovu do osidel zřůdnosti, odkud chtěly uniknout. Atributem člověka (ovce i dravce) se postupně stane tělesná degenerace, duševní ubohost a duchovní opovrženíhodnost. Pro pokračující vývoj lidstva se lidé stanou bezcennými, jako před potopou světa, jako Sodomští, Gomorští aj., určení k likvidaci... -zmp-

Kryštof (Dejme najevo nespokojenost):

Vážení, po přečtení textu, který uvádím níže, jsem dospěl k názoru, že nápad s 30 minutovým odstavením odběru el. proudu v domácnostech je dobrý. Je možné, že při masivním uskutečnění tohoto záměru dostane ČEZ „řafku“ v rozsahu milionů nebo několika desítek milionů ztracených tržeb (nejsme schopni posoudit

množství kWh takto neodebraných). Myslím si však, že ČEZ zůstane v klidu a v určitém časovém odstupu, který vyloučí spojitost s touto akcí, bude svou ztrátu kompenzovat dalším zdražením. Toto zdražení nejen zlikviduje ztrátu, ale zajistí další růst zisku.

Ptám se, jaký je Váš názor na tuto akci a případnou reakci ČEZu?

Dejme najevo nespokojenost!!

Lidé, nenechávejme s sebou neustále vláčet! Nepřidávejme bez řeči ze svých kapes peníze na nestydaté platy několika manažérů, kteří se na tak vysoké výdělky nikterak nenadřou. Mají jen více štěstí, než my, protože sedí v čele obrovského monopolu, který si s námi, prostými občany, dělá naprosto, co chce.

Mluvím o ČEZ a nyní už i o jeho "konkurentovi" E.ON. Je nehorázné s jakou arogancí, hraničící až s drzostí a výsměchem, si z nás tyto společnosti dělají blázny a dojně krávy. Ze sdělovacích prostředků na nás každou chvíli křičí titulky o tom, jak je třeba šetřit energiemi, jak naše planeta trpí lidskou činností a jak si lidstvo podřezává větev, na které sedí. Citelně to poznáváme na klimatických změnách a ti, kteří nejsou úplnými zabeďenci, jistě chápou, že je skutečně nutné něco začít dělat, aby naše děti mohly vůbec žít. Zateplujeme domy, měníme okna, kupujeme úspornější spotřebiče, zkrátka snažíme se energiemi šetřit, jak se dá. Jak je už ale u nás zvykem, dobrá vůle se dá zneužít – podlým a sobeckým způsobem, stylem, že dobrý skutek má být po zásluze potrestán. Za to že šetříme, budeme mít elektřinu ještě dražší. Páni manažeři si totiž zvykli na nějaký standard, který se rok od roku zvyšuje. Nehodlají se svého rostoucího blahobytu vzdát jen proto, že lidé nejsou úplní magoři a šetří proudem. Potřebují další a další milionové platy a stamilionové odměny a nikdy nebudou mít dost. Pojdme, dejme jim vědět, že nejsme ovce, které jen zabeďí, skloní hlavu a dál dělají, jak páni kážou. Dejme jim najevo, že máme rozum a vůli. V poslední adventní neděli, 21. prosince, si v 18:00 hodin rozsvítíme všechny čtyři svíčky na adventních věncích a zhasněme a vypneme na 30 minut všechna světla a elektrické spotřebiče ve svých domovech. Nechme běžet jen to skutečně nejnnutnější zařízení. Poseďme s rodinou při svíčkách. Tato chvíle může být velice krásná s těmi, které máme rádi, ale velice nepříjemná těm, kteří na elektrickém proudu vydělávají. Vyjádřeme tím svůj protest a dejme výstrahu. Ukažme, že pro nás nebude těžké si tyto milé chvíle zopakovat, třeba i každou další neděli.

Zhasněme světla, aby se několika lidem rozsvítilo v hlavách!!! Prosím, rozešlete tento text všem svým známým, aby se naše řady co nejvíce rozšířily. Udělejte to co nejrychleji, nejlépe hned. Poznačte si datum 21.12 a hodinu 18:00 v kalendáři nebo se nechte upozornit svým mobilem, aby nikdo z nás na tuto důležitou chvíli nezapomněl.

Odpověď Kryštofovi (Dejme najevo nespokojenost):

Je vždy dobré, když lidé dají najevo svou nespokojenost organizovaně. Kdyby však mělo zůstat jen u toho, bylo by to směšné, jako držení hladovky na protest proti drahotě potravin... -zmp-

poplatky nebo válku? (Hannibal, 17. 12. 2008 23:43):

Politické obchody?

ČSSD prý podpoří mise českých vojáků v zahraničí výměnou za ústupky koalice ohledně zdravotnických poplatků. Chápu, že je to něco za něco. Nepodplácí takto veřejně jedna strana druhou?

1. Není to vlastně dokonce úplatek jedné pol. strany druhé straně?

2. Nejde tady náhodou vlastně přímo o vydírání před kamerami? Když vy pro nás neuděláte toto, tak my pro vás neuděláme tamto.

V politice jde morálka stranou? Nezáleží na tom, co je dobré, ale na tom, co chceme my. A to za jakoukoli cenu! Shrnuto a podtrženo: Jestliže děti nebudou mít lékařské poplatky, tak to ale nebude zadarmo. Poplatky za děti mohou pro stát vydělat řekněme cca 50 milionů. Mise stojí cca 5 miliard. Poplatky dětem nás tedy vyjdou na 4 950 000 000 Kč! Komu se vyplatí takové obchody? Snad státu? Kdo je stát? Kdyby tady šlo jen o peníze (už tak hluboko jsme klesli), tak by to člověk ještě přešel. Ale tady se děje to, že zdánlivě bezplatné zdravotnictví pro děti bude však vykoupeno smrtí, krví a bolestí např. afghánských obránců, lidí, žen, dětí, které tam vraždí bomby a střely našich spojenců a možná i vojáků žoldnéřů z ČR. Za tuto cenu chce vykšeftovat jedna strana na druhé dětem zdravotnictví bez poplatků.

Odpověď Hannibalovi (poplatky nebo válku):

Vaše otázka („*Nepodplácí takto veřejně jedna strana druhou?*“) je, zejména vzhledem k parlamentům tzv. „democracií“, zcela namístě. To, co poslanci nazývají „jednání napříč politickým stranám“ atp. je pokrytecky přejmenované korupční jednání. Z toho je zřejmé, že tzv. „parlamentní demokracie“ jsou postaveny na korupci jako na hlavním pilíři své moci. Protože ryba smrdí od hlavy, každý svůj zákonodárný sbor bez váhání napodobí (dostane-li k tomu příležitost). Sotva kdo si však položí otázku, proč je takové jednání nezákonné, zatímco v parlamentu, senátu, vládě atp. je to v pořádku (normální, ústavní aj.). Kdyby se totiž lidé takto ptali, zjistili by nakonec, že bez korupce není tzv. „demokracie“ vůbec možná. Uvážíme-li to, nahlédneme:

- a/ jaké pokrytectví představují proti-korupční programy politických stran
- b/ proč jsou vládnoucí strany v boji proti korupci tak neúspěšné
- c/ proč jsou orgány státní moci náchylné k srůstání s organizovaným zločinem
- d/ proč mocní tak rychle bohatnou

Internetová encyklopedie (Wikipedie) k tomu dodává:

e/ „*politická korupce nakonec vede ke [kleptokracii](#) - vládě zlodějů, loupežníků (doslovný překlad) - kdy už odpadá i předstírání poctivosti, upřímnosti před veřejností.*“

Protože tzv. „demokracie“ je na korupci založena, dříve či později se nutně zvrhne v otevřenou v kleptokracii! Veškerou škodu nadále hradí ten, kdo má hmotnou odpovědnost, tj. daňový poplatník, který nemá ponětí o tom, kolik daní (skrytých např. v cenách zboží) ve skutečnosti platí (cca 90% ze svých příjmů). A protože z „daňového koláče“ ukusuje stále víc a víc „zájemců“, zvrhne se kleptokracie nakonec v občanskou válku „všech proti všem“. Proto demokracie dříve či později začnou odzbrojovat občany a držet si tzv. „profesionální armády“ (policii aj.), kterou navykají skutečnému mordování v zahraničí (Afghánistán aj.), zejména tam, kde jsou „demokratické“ vymoženosti odmítány... -zmp-

Příčiny válek (Aleš, 18. 12. 2008 15:28)

Jaké jsou příčiny válek v dnešní době? Jde tady hlavně o nějaké politické ovládnutí daného území? Nebo jsou v pozadí válek i surovinové zdroje, získat nehynoucí slávu, zničení nějakého diktátora či systému atp? Asi jako vše na světě, ani toto nebude černobílé, ale války budou vedeny z více příčin. Můžete mi prosím nastínit:

1. Váš pohled – jaké jsou hlavní příčiny válek?
2. Můžete mi nastínit jakým způsobem války řešit, resp. jak válkám předcházet?
3. Válečný konflikt ale asi může vzniknout vždy. Může vzniknout válka i v TSO? Jak by ji řešil TSO? V podstatě by mělo stačit právo veta občana v obci, aby válka nemohla vzniknout. Ale tak jednoduché to asi není. I v TSO se může vytvořit nějaká parta násilníků, která se ozbrojí, vezme rukojmí, obsadí nějaký vojenský útvar, získá zbraně, zaplatí nějakým žoldákům a bude chtít nějak válku rozpoutat.

Ale takto zespodu rozpoutat válku – jak o tom přemýšlím je velmi složité. Když lidé válčit nechtějí a nepotřebují, tak obsazení nějaké lokality nebo zaplacení žoldu třeba 1000 lidem, to válku neudělá! 1000 lidí je sice hodně, je problém najít 1000 žoldáků mezi normálními lidmi, kteří chodí do práce, mají rodinu a nemají zájem žít se zabíjením svých spoluobčanů. Ale ani těch 1000 žoldáků to není až taková síla, která by běžnými zbraněmi dokázala rozvrátit nějaké území či chod svazu obcí v rámci TSO. Místní domobrana by asi vcelku rychle zlikvidovala nějakých 1000 nebo 5000 ozbrojených blbečků toužících po válce... Chápu, že to nemusí být jen magoři, že toto zinscenovat není pro blbečky a že to mohou být i velmi inteligentní a mazaní lidé.

Uvědomuji si nyní, že to, co se tady pokouším zachytit jako scénář vzniku nějaké války, to ale ani válka není. To je vznik spíše nějaké ozbrojené či teroristické skupiny, která chce něco prosadit vojenskou silou. Střílením. Ale to není válka. Co je to vlastně válka? Skutečně. Děkuji. Aleš

Odpověď Alešovi (příčiny válek):

Příčiny válek jsou trojí. Kulturní (např. náboženská, národnostní aj.), politické (dynastická, ideologická aj.) a hospodářské (boj o trhy a zdroje). A jako je dnes vše chaoticky promícháno, prolínají se také tři příčiny válek.

V moderní době ovšem převažují války o přírodní zdroje (suroviny). Tak např. rozvinuté mocnosti chybí měď, jejíž ruda se hojně nachází na území méně rozvinuté rasy, národa, státu atp. Co mocnost udělá? Prostě pod nějakou záminkou obsadí území s měděnou rudou a začne ji těžit. Tak vznikaly kolonie. Později se rozvine jiná mocnost, avšak všechny surovinové zdroje jsou již zabrané koloniálními mocnostmi, které tyto ukradené zdroje prodávají za kolik chtějí a komu chtějí. Co nová mocnost udělá, nechce-li být vydírána? Napadne koloniální mocnosti podle téže logiky „práva na suroviny“. Tak vznikla např. 1. světová válka. Nová mocnost však může vést válku také pokoutně, podněcuje-li obyvatelstvo kolonie k tzv. „osvobozené válce“, v naději, že se u ní kolonie zadluží a po osvobození bude její suroviny drancovat jako splácení dluhu či prostřednictvím zkorumpovaných loutkových vlád (totéž ovšem může udělat i samotný kolonizátor). Mezi možnou kolonií a supermocností však může dojít také k dohodě, např. v podobě prodávání suroviny výhradně za měnu supermocnosti. Supermocnost pak chrání svévolného prodejce surovin a sama na jeho prodeji parazituje prodejem své měny (kurz si diktuje sama).

Nyní si představme, co by se stalo, kdyby lidstvo uznalo, že přírodní zdroje nepatří nikomu (ani tomu, na jehož území se nacházejí, ani tomu, kdo se jich násilím zmocní) ale všem. Pak by se neprodávala surovina (ta by byla zdarma), ale pouze náklady spojené s její těžbou, dopravou, úpravou atp. Pak by také bylo jedno, kdo suroviny těží (kdo se stane horníkem), takže by bylo zbytečné o ně válčit. Pak by také nikdo nikoho surovinami nevydíral (svévolně nezvyšoval jejich ceny) a případní odběratelé by se mezi sebou museli jen dohodnout tak, aby se dostalo na všechny...

Obdobně odpadnou kulturní války, pokud si lidstvo uvědomí, že ani člověk nikomu nepatří, že nepatří žádnému náboženství, rase, národu, aj., jako nepatří rodičům, kteří ho zplodili a vychovali...

Politické války odpadnou tam, kde lidé pochopí, že žádný člověk nemusí (ač může) být nikým a ničím ovládan, že každý člověk může (ač nemusí) vládnout sám sobě (v TSO)... -zmp-

mise (Beny, 22. 12. 2008 14:13)

Z diskusí, které tady vedete až mrazí, jaké nesmysly si vymýšlíte!

Především si neumíte ani představit tu spoušť, kdyby se někdo řídil vašimi snahami, jak píšete, aby o zdravotnictví, o obraně, o bezpečnosti země nerozhodovali profesionálové z řad lékařů, ekonomů, vojáků, ale nějakí laici, obyčejný lid. Jak naivně si představujete rozhodování! Stačí se jen podívat na dvě krátkozraké a populistické snahy.

1. Samozřejmě, že většina lidí by nechtěla platit zdravotní poplatky, ale jestliže chybí ve zdravotnictví peníze, tak to prostě platit musíme! To ale nevysvětlíte řadě lidí, kteří vidí jen těch hloupých 30 korun, které musí vytáhnout z peněženky. Ale to, že péče a léky stojí mnohem více, to vidět nechtějí.

2. Samozřejmě, že řada lidí nechce, aby pokračovaly vojenské mise. Ale potom zde je hrozba, že se nepokoje, nesvoboda, totalitní praktiky, boje, terorismus aj. rozšíří až k nám. Takže preventivně i na cizím území musíme hájit principy svobody a demokracie proti totalitním praktikám, proti terorismu.

Neschválení zahraničních misí nyní je pouze politická hra mezi stranami, aby se schválilo něco jiného za schválení mise. To snad chápete. Politikové moc dobře vědí, že mise jsou nutné! Ale jak chcete zabránit obyčejným lidem v jejich krátkozrakosti, jestli se jim řekne: Mise bude stát třeba 1 miliardu ročně – tak se rozhodněte. Každý řadový člověk si samozřejmě raději nechá peníze v kapse. Takže vojenské mise v zahraničí by zakázal. Ale už nevidí, že tady jsou vyšší zájmy. A ty vnímají a hájí jen politici. Oni nemají plat v závislosti na výdajích státu. Proto mohou nestranně rozhodnout a to i s přihlídnutím k vyšším zájmům, jako je bezpečnost celé země, Evropy, světa. Z těchto úhlů pohledu se prostě žádný lid, voliči nebudou dívat na problematiku. Kdo tak bude přistupovat k problémům z tohoto hlediska – to je jedině nezávislý politik.

Odpověď Benymu (mise):

Z takovýchto příspěvků věru nemáme radost. Demagogické hanobení bez dokazování, stále dokola s bohorovnou neomylností omílanými frázemi o „povolaných odbornících“ a „nepovolaných laicích“, plnými pohrdání „obyčejnými lidmi“, jež si prý představují rozhodování naivně. Jenže ti Vaši „profesionálové“ to jako obvykle zase přivedli jen k válkám a hospodářským krizím. Kdybychom je alespoň mohli pokládat za neschopné. Jenže oni jsou vpravdě všeho schopní.

V nenažrané honbě za ziskem si např. udělali ze zdravotnictví zlatý důl. V něm vyhánějí ceny léků, přístrojů a terapií do astronomických výšek (vše osvědčené a levné bezohledně vytlačují) a vyvolávají tím finanční krize ve zdravotnictví. Jaký na to mají Vaši „odborníci“ lék?

1. *„...jestliže chybí ve zdravotnictví peníze, tak to prostě platit musíme!“*

Nemluví snad zloději podobně? Protože jsme vás vykradli, musíte doplnit zásoby, aby bylo zase co krást! V nenažrané honbě za ziskem si např. pomocí praktik státního terorizmu (válkami) přivlastňují světové zásoby surovin, jejichž ceny vyhánějí do astronomických výšek. Vraždí, pronásledují a tlačí životní úroveň miliard lidí dolů. Jaký na to mají Vaši „odborníci“ lék?

2. *„...aby pokračovaly vojenské mise.“*

Prý *„...je tu hrozba, že se nepokoje, nesvoboda, totalitní praktiky, boje, terorismus aj. rozšíří až k nám.“* Nic takového se k nám nemusí rozšiřovat. To vše již dávno sami exportujeme.

Prý *„...preventivně i na cizím území musíme hájit principy svobody a demokracie proti totalitním praktikám, proti terorismu.“*

Což nemáme potřebu zamést si nejdříve před svým vlastním prahem?

Přitom o těch Vašich profesionálech sám pravíte, že jsou to jen komedianti: *„...je to pouze politická hra mezi stranami...“* Ptáte-li se: *„Ale jak chcete zabránit obyčejným lidem v jejich krátkozrakosti...?“* pak odpovídáme: Patrně se k „obyčejnému lidu“ nepočítáte. Kam se však hrabe jeho údajná „krátkozrakost“, proti Vaší zaslepenosti.

Pravíte s pohrdáním: *„Každý řadový člověk si samozřejmě raději nechá peníze v kapse.“* My však máme za to, že se právem brání okrádání. A proč by vlastně měli přispívat na „vyšší zájmy“ Vašich profesionálních zabijáků? Jak pravíte: *„...ty ...hájí jen politici“,* neboť *„oni nemají plat v závislosti na výdajích státu“* a proto nezodpovědně utrácení z cizího jak najatí.

Proto musíme Vaše závěrečná slova parafrázovat: „Proto mohou úplatně rozhodnout a to i s přihlídnutím k vyšším zájmům profesionálních zabijáků, bez ohledu na bezpečnost celé země, Evropy, světa. -zmp-

svoboda na netu (Jan, 22. 12. 2008 22:22)

Dnes na internetu je článek světových agentur, že papež se postavil proti homosexuálům a transsexuálům. Papež řekl: chránit svět před homosexuály je stejně důležité jako ochrana pralesů...

A výsledek? Na internetu je ve jménu svobody informací a projevu zablokovaná diskuse k tomuto článku! Kdo se tady čeho bojí? Oni se bojí diskutujících lidí. To je mi demokracie... Demokracie má strach ze svobodné diskuse. Z diskuse svobodných občanů.

k zablokované diskusi (Jan, 22. 12. 2008 22:24)

Jen mne to tak naštválo, že jsem Vám to musel napsat!

Odpověď Janovi (svoboda na netu):

Kdo se bojí svobodného projevu (dialogu aj.), ten si v pravdě nepřeje individuální svobodu. Jinými slovy, tzv. „demokracie“ ve jménu svobody ve skutečnosti svobodu potlačuje, zejména tam, kde jí svoboda nevyhovuje. Dokonce je schopná danou svobodu projevu zakázat zákonem... -zmp-

zahraniční mise (Beny, 24. 12. 2008 09:30)

Mnozí lidé a asi ani vy si neuvědomujete, že např. v Afghánistánu se bojuje za svobodu v Evropě! Neuvědomujete si, že budeme-li lhostejní, potom se mohou boje přenést sem! Je přece lépe hasit problém před domem, v cizím bytě, než potom v důsledku své lhostejnosti ve svém bytě! Trochu začněte myslet a

nenechte se vysmát. Nechtějte lidem přesvědčivě podsouvat, že máte nějaké nové řešení pro svět! Nic nového pod sluncem jste nevymysleli. Takových reformátorů, utopistů, Leninů a Stalinů, kteří se odvolávali na lid, zde již bylo. Slibujete jako jiní, kterým jde jen o to, aby ovládli lidi.

Odpověď Benymu (zahraniční mise):

Od kdy se v Afghánistánu bojuje za svobodu v Evropě? Od té doby, co ho napadl SSSR nebo co ho napadl USA? A neměli bychom preventivně (v zájmu míru v Evropě) napadnout Čínu?...

Úplně nejlepší je zakládat po domech požáry a pak lidi nabádat k hašení, resp. od nich vybírat peníze na hašení...

Vaše tvrzení, že slibujeme jako jiní, kterým jde jen o ovládnutí lidí, je poněkud nejapné. Nic neslibujeme! Jen podáváme řešení, jak si mohou lidé vládnout sami, což je pod sluncem skutečně něco zcela nového. Leninové, Stalinové, Hitlerové, Bushové atp. mluví skrze Vás... -zmp-

to beny (lukas, 26. 12. 2008 13:29)

Hele Beny, a máš nepořádek ve svém bytu? Tak nedělej násilím pořádky v cizím bytu, mohl bys tam dostat přes držku. Starej se o sebe a nrsr do druhých...

mise (Kryštof, 28. 12. 2008 22:40)

Kdyby všichni řekli: nestarejte se o to, co se děje jinde, tak by se jinde třeba lidi pozabíjeli, v některé rodině by despota všechny mlátil atp. To je správné, aby se nikdo nestaral o nikoho? Sice by nikdo na nikoho nezaútočil, to je pravda, ale to je asi tak vše. Ale od despoty nemůžeme počítat s tím, že by nechtěl mlátit i lidi další, než jen ve své rodině či ve své zemi. Proto si myslím, že platí tři věci, jak to řekl jeden politik. Jestli ne, tak mi prosím vysvětlíte, proč ne, co je na tom špatné?:

1. „Tím, že bojujeme proti teroristům, za prvé snižujeme riziko, že nás napadnou na území ČR. To riziko není malé, vezměte si útoky v Madridu, Londýně, nedávno v Bombaji...“

2. „máme profesionální armádu. Co má dělat? Sedět na zadku a vyorávat brambory?“

3. „nemůžeme spojencům odpírat pomoc. Jednou ji můžeme potřebovat.“

Odpověď Kryštofovi (mise 28. 12. 2008):

Rozumíme Vaši starosti o zabránění tzv. „domácímu násilí“. Zde si však v první řadě musíme uvědomit, jak snadno lze „právo zasahovat jinde“ zneužít ke svévolnému zásahu. Totéž platí také o Vašem preventivním zásahu proti despotovi, který by chtěl „mlátit lidi i mimo svou domácnost“. Hájíte-li jen „právo zasahovat u cizích“, pak právě uvažujete jako Váš despota, uvažující jako agresor. Proto s Vámi nemůžeme souhlasit... K Vašemu výčtu tři výroků Miloše Zemana:

1. kdo v obavě o vyloupení vlastního bytu instaluje ochranná opatření někde za horama, ten to nemá v hlavě v pořádku...

2. kdo napadá jiné, aby nějak zaměstnal svou profesionální armádu, ten je válečný zločinec (agresor)...

3. kdo napadá jiné, aby pomáhal spojencům při zaměstnávání jejich profesionálních armád, ten je rovněž válečný zločinec (agresor)...

Proto radíme: Zařadte do svých úvah nejdříve a především prevenci proti možnosti zneužívání „zásahů jinde“!... -zmp-

třetí cesta I. (Standa, 19. 12. 2008 12:27)

V souvislosti s informacemi médií o finanční krizi, hrozící hospodářské recesi, rostoucí inflaci, nezaměstnanosti atd., atd. je zajímavé sledovat co tato až mýtická situace provádí s politiky. Sotva se ocitne v dosahu krátkozrakého pohledu politika, začnou se dít pozoruhodné věci. Politikové přicházejí s koncepty, dokonce pro 21. století, či dokonce s programy pro celé třetí tisíciletí. Získávají pocit dějinného poslání převést zemi (samozřejmě především tu svou) přes tento milník a veškeré jejich politické koncepty

jim připadají vsutku nové a zcela neotřelé. „Novost“ má evokovat progresivnost a má dát zapomenout na chyby politických předchůdců daného politického proudu. Dokáží-li politici navíc vyvolat pocit nově vznikající syntézy dříve protichůdných a nesmiřitelných politických a ekonomických doktrín, dokáží upoutat pozornost velké části voličů, přinejmenším do té doby, než se ukáže, že se ona „novost“ projevila pouhým novým označením starých známých přístupů a neduhů. To je také případ nově populární koncepce tzv. třetí cesty.

Tento směr poprvé široce medializoval především Bill Clinton v čele tzv. nových demokratů ve své volební kampani v r.1992, byl následován Tony Blairem v čele tzv. nových labouristů, který slavil úspěch v r.1997, a posléze Gerhardem Schroederem, který slavil úspěch s programem tzv. nového středu. Úspěchem těchto tří významných světových politiků dostala myšlenka třetí cesty dnes tolik populární globální charakter. Organizují se mamutí konference, vznikají rozsáhlé deklarace definující hlavní programové body politiky třetí cesty, vznikají instituce zabývající se výhradně analýzou myšlenek třetí cesty a následně vzniká tzv. nová progresivní filosofie vládnutí. V čem tedy spočívá tato tzv. nová filosofie a kde se vzala?

S rozpadem komunistického světa se ve své nahotě odhalily absurdnosti vládního administrativního plánování ekonomiky a výsledky masivního státního vlastnictví, a to i těm, kteří nevěřili teoretickému zdůvodnění nefunkčnosti socialismu. Proto už ani socialistické (labouristické, sociálně demokratické) strany mající ve svých programech zvětšení státního vlastnictví a hlásající přímo zvýšení daní a zvýraznění přerozdělování, nemohly u voličů uspět. Do čela těchto politických stran se tedy dostali lidé, kteří pro mnohé ortodoxně smýšlející spolustraníky přišli skutečně s něčím novým. Nechtěli už být tolik napojeni na odbory, začali volat po snížení některých daní a decentralizaci některých vládních aktivit. Aby se pozapomnělo na silné kolektivistické ideologie socialistických stran, bez ztráty jejich tváře, přicházejí socialističtí politikové s následujícím myšlenkovým manévrem. Jelikož vstupujeme do nové informační společnosti, je potřeba zapomenout na už překonané ideologické dělení na ty, kteří volají po silnější vládě a na ty, kteří chtějí její roli výrazně omezit. Nová doba si vyžaduje nový přístup. Vezměme si z obou systémů to nejlepší tak, aby to co nejvíce prospělo tzv. veřejnému blahu. Akcent na fungování trhu je nutné doplnit o důraz na solidaritu a tzv. všelidské hodnoty. Je prý třeba zapomenout na údajně falešný rozdíl mezi soukromým a veřejným sektorem a budovat ekonomiku v podobě partnerství obou sektorů. Je prý třeba podporovat a garantovat rovnost příležitostí, kde údajně nefunguje neviditelná ruka trhu a je nutný zásah státu. Je prý potřeba pomocí vlády podporovat diverzitu a rozšiřovat tak množství dostupných příležitostí pro všechny.

Je třeba, aby vláda investovala do vzdělávání a technologií, což má být zárukou hospodářské prosperity. Je prý třeba přiznat si společnou odpovědnost za osud a společně přispívat na tzv. společné statky. Je prý třeba najít novou rovnováhu mezi právy a povinnostmi lidí a vyvinout zákonodárství a daňový systém, který podporuje nezávislost na státu.

Každý si snad při čtení těchto líbivých hesel uvědomuje, že nejde o žádný zásadně odlišný přístup k fungování vlády. Je to pouze opuštění zjevně nesmyslných silných paternalistických a ve své podstatě protispolečenských alternativ řešení problémů a maskování jejich mírnější verze za sladká slova o rovnosti, vzájemné sounáležitosti a tzv. společné odpovědnosti. Je také evidentní, že se nejedná o nijak myšlenkové ukotvený směr, protože, jak přiznávají sami jeho protagonisté, „koncept třetí cesty může v různých zemích nabývat různých podob“. Je tomu tak proto, že občané různých zemí s různou historickou zkušeností, jsou schopni v různé míře prohlédnout tuto líbivou rétoriku některých politiků.

Heslo o rozvoji lidského talentu a dovednosti v systému spravedlivých pravidel pro všechny se v rovině praktické politiky přeměňuje ve státní diktát, který ničí podnikatele, protože jim brání nakládat s jejich (!) majetkem. Tolik omílané heslo rovnosti příležitostí vede k volání po tzv. pozitivní diskriminaci – kvóty na počty žen, homosexuálů, černochů, postižených ve školách i na pracovištích, vytváření legislativy zakazující podnikatelům ptát se při přijímacích pohovorech nebo v inzerátech na věk nebo počet dětí a pomocí těchto informací se rozhodovat o přijetí vlastních zaměstnanců. Rovnost příležitostí ve sféře obchodu degeneruje ve vytváření úřadů, které mají údajně trh a hospodářskou soutěž chránit, brání však pouze růstu podniků nebo jejich fúzím a brání podnikatelům volně si stanovovat ceny svých výrobků. Ve sféře mezinárodního obchodu vede toto heslo k vytváření obskurních zdůvodňování omezování volného obchodu jakým je třeba tzv. sociální dumping, který dává vzniknout novým clům či tzv. netarifním opatřením, která mají obchod učinit tzv. spravedlivějším. Na trhu práce vede aplikace idejí třetí cesty k omezování pohybu pracovní síly,

vytváření privilegovaných a méněcenných lidí, což je jasně vidět na tzv. ochraně domácího trhu práce a vytváření kvót na příliv pracovních sil ze zahraničí.

Rozšiřování příležitostí ke vzdělávání se záhadně mění v úvahu o tom, že vláda má zvýšit objem tzv. veřejných prostředků plynoucích do školství. Stejně tak se mívá logikou úvaha, že úspory mají blahodárný vliv na hospodářský růst, a proto má vláda lidi přinutit zvýšit jejich úspory, např. povinným spořením do penzijních fondů.

Jelikož dichotomie mezi soukromým a veřejným sektorem je údajně falešná, zastánci třetí cesty hovoří o potřebě implantovat trh do oblastí poskytování tzv. veřejných statků, čímž rozuměli např. akceptování myšlenky kuponů na vzdělávání. Jedná se samozřejmě o „pokrok“ v porovnání s myšlením levicových koryfejí, avšak toto řešení silně připomíná únik teoretiků socialismu v debatě o možnosti racionální ekonomické kalkulace za socialismu, kteří, jelikož si nemohli přiznat, že volný trh je jediným racionálním způsobem poskytování zboží a služeb, přišli s jakousi „hrou na trh“, simulací trhu pro potřeby plánovačů. Využívání kuponů pro nejrůznější účely je samozřejmě věcí odstraňující některé nejkřiklavější neduhy striktně byrokratického řízení, avšak je stále pouze jedním z méně špatných řešení. Je načase opustit pofidérní teorii, která označuje každou druhou službu za veřejný statek, jehož poskytování má být umožněno např. kupónovou nebo nějakou jinou hrou na trh, a důsledným odstátněním systémů školství, zdravotnictví, dopravní infrastruktury a ostatních síťových odvětví obnovit přirozený vztah těchto věcí, který musí být založen na skutečném soukromém vlastnictví a respektu k němu. Tento princip je vodítkem i k řešení širších problémů např. ochrany životního prostředí.

Vytvořit daňový systém, který je tzv. tržně konformní je další chimérou zastánců třetí cesty. Daňový systém může být zjednodušen, některé daně odstraněny zcela a jiné nově vytvořeny, nakonec se ale stejně přijde na to, že systém narušuje fungování trhu a vznikající distorze nutí některé lidi měnit své chování, odcházet do daňových rájů, pracovat na černém trhu atd., zákon je změněn a po čase se zjistí, že potřebuje další změnu, potom další, a tak stále dokola. I kdyby se odstranila daňová konkurence mezi jednotlivými zeměmi, o což se mimochodem mnozí politici snaží, a to nejen na úrovni EU, ale globálně pod záštitou G7 či OECD, ani tehdy by nemohl existovat nedistorzní daňový systém a nedemotivující sociální zákonodárství, po kterém volají zastánci třetí cesty.

Teorie třetí cesty je nástupkyní teorie konvergence kapitalismu a socialismu, která se silně rozvíjela v Sovětském svazu v 60. a 70. letech – vyberme lepší z obou systémů a zapomeňme na staré ideologie, zní hlavní heslo. Dnes se studiu těchto myšlenek věnují nejintenzivněji zastánci třetí cesty v EU, kde existuje i speciální komise „The Commission on Global Governance“, jejíž členové (např. Jacques Delors a Jiří Dienstbier) a mnozí další levicoví intelektuálové, kteří volají po jedné světové vládě jako dalším kroku po vytvoření jedné vlády evropské. Myšlenka třetí cesty není ničím objevným. Je to úniková cesta paternalistických politiků, kterým je trnem v oku svobodné rozhodování svobodných lidí, z důsledné aplikace myšlenek jejich myšlenkových směrů. Je dobré zapomínat na omšelá klišé a myšlenkové stereotypy. Nelze ovšem smazat rozdíl mezi tím, když může člověk svobodně nakládat se svým majetkem a když mu v tom brání státní úředník.

Lze mít společnost svobodnou či společnost nesvobodnou. Je-li zvolena třetí cesta, cesta regulací a cesta částečného respektu ke svobodě a majetku, plodí nutně potřebu dalších regulací a to do doby, dokud je co regulovat. V tom okamžiku vzniká úplná nesvoboda. Jak přesvědčivě ukázal velký rakouský ekonom Ludwig von Mises, není třetí cesty – politiky třetí cesty vedou k socialismu. Váš názor?

Odpověď Standovi (třetí cesta):

Hledání třetí cesty mezi kapitalismem a socialismem je hledání třetí totality mezi dvěma totalitami (hospodářskou a politickou), je hledání totality (kulturní)... -zmp-

Čipy (Standa, 20. 12. 2008 19:11)

Nejen v souvislosti s různými sledováními pohybu osob, automobilů, mobilních telefonů, bankovních kont atd., atd., ale i rozvojem technologií, jsem si uvědomil, že 90% vědců, kteří kdy žili na naší planetě, žije dnes. Základní výzkum a technologie zažívá exponenciální rozvoj. V oblasti mikroelektroniky jsou každých 18 měsíců všechny výrobky dvojnásobně výkonné. Zároveň se také zmenšují a zlevňují. A když je něco malého výkonné a téměř zdarma, tak je zapotřebí to využívat.

V dalších letech čeká maloobchod revoluční změna. Nevyhnutelně dojde k zavedení RFID čipů do všech výrobků prodávaného sortimentu. Ty v sobě ponese informace identifikující konkrétní exemplář zboží. Projedete košíkem snímacím rámem a zaplatíte kartou. Žádná pokladní, žádné bankovky. Bude hned jasné, kdo za uvedené výrobky zaplatil. Bude také zjistitelné, co všechno si člověk za svůj život konkrétně koupil. A protože se RFID čipy dají přečíst i po letech, bude zřejmé, je-li zboží ještě v záruce, anebo kdo a jak je se kterým výrobkem spokojen a jak intenzivně jej využívá. Každý z nás bude nosit množství miniaturních prakticky neodstranitelných čipů v oděvu, botách, brýlích, telefonech a ve spoustě dalších předmětů. Snímače umístěné u vstupů do budov, na cestách a chodnících zjistí, že ten člověk, který sebou dnes nese 1876 různých čipů, je určitě pan XY, protože včera byl pozitivně identifikován s jenom lehce pozměněnou čipovou sadou. Aha, dnes má opět čisté spodní prádlo, to je správné. Ale ponožku si vzal každou z jiného páru. A teď snědl tatrunku, protože u minulého kandelábru se ještě hlásila a teď už ne. Odpadkový koš potvrzuje příjem obalu z tatrunky. Ano, v pořádku, evidujeme na věčné časy. S kým se právě setkal? A to se podívejme! Pěkná čeládka! A co mu to pan YZ právě předal? Hmm, ten článek už musí být pěkně ohmataný. My víme, kdo všechno už ho četl. My totiž víme všechno...

Hudba budoucnosti? Je to vůbec ještě hudba, a je to vůbec ještě budoucnost? Váš názor?

Odpověď Standovi (čipy):

Čipování má nesporné výhody. Jde však o to, kdo má k čipovým informacím přístup. V totalitních režimech nelze zamezit jejich zneužití proti sociální svobodě. Teprve v TSO budou moci občané nezákladně zvažovat, zda a jak čipování využít... -zmp-

Zákony (Standa)

V souvislosti s Programovým prohlášením TSO a Ústavou TSO mě zajímá, jakým způsobem bude uplatňováno právo, zda a jak bude probíhat tvorba zákonů a jejich případné změny a novelizace? Zda vůbec v tomto společenském systému TSO bude zákon v dnešním slova smyslu existovat? Jaké hlavní zákony a normy by měly v TSO existovat?

Odpověď Standovi (zákony):

Hlavním „zákonem“ TSO by měla být jeho Ústava. Případné další „zákony“ se budou týkat každé sféry (kulturní, politické a ekonomické) zvlášť. O nich rozhodnou opět samotní občané (prostřednictvím volených orgánů těchto sfér). Nebudou to však zákony v dnešním slova smyslu, které jsou jen zákony kvůli zákonům samým (kvůli zákonnosti, resp. kvůli „živnosti“ zákoníků), nikoli kvůli lidem. Např. nepřehledné množství dnešních zákonů o tom, co se nesmí, nahradí jedině ustanovení o náhradě škody (viz Ústava TSO)... -zmp-

Standa (způsobená škoda):

Pokud bude jediným měřítkem způsobená škoda, jakým způsobem budou reseny následující příklady?:

1. opilý řidič přejede a usmrtí chodce, kterým je např. starý duchodce, který nikoho nemá.
 2. opilý řidič přejede a usmrtí např. mladou maminku se dvěma dětmi a další dvě děti zůstanou jako sirotci.
 3. opilá řidička, matka čtyř malých dětí, přejede a usmrtí duchodce.
- Jak bude v těchto případech resen trest, protože způsobená škoda není evidentně stejná, přičemž mírou trestu má být pouze způsobená škoda?

Odpověď Standovi (způsobená škoda):

Na uvedená témata již diskuse proběhla. Není dobré, aby objem našich stránek narůstal opakováním téhož:

1. V programovém prohlášení i v diskusích jsme několikrát zdůraznili:
„Škoda občana je škodou obce a škoda obce je škodou všech občanů.“

Nemůže-li být škoda nahrazena poškozenému (usmrcenému či pozůstalým), bude nahrazena obcí (jako poškozenému)!

2. Škoda bude nahrazena sirotkům (trvale nahrazována až do jejich dospělosti)!

3. Jako v bodě 1. – náhrada škody však není trest! Trestání nemá v TSO co pohledávat (resp. má místo jen ve výchově nezletilých dětí).

Ve všech případech (1,2,3) určuje míru škody poškozený (resp. pozůstalý či obec)! -zmp-

trest (Standa, 27. 12. 2008 20:26)

Děkujeme za odpověď, ale máme ještě několik doplňujících dotazů:

1. Neexistuje-li v TSO trest, ale jen náhrada škody, je tedy usmrcení viníka náhradou škody za zabití chodce? Nebo chcete říci, že v TSO trest smrti nebude, protože usmrcení viníka přece není náhrada škody. Lze snad zesnulé oběti trestného činu nebo pozůstalým takto nahradit škodu?

2. Pokud usmrcený nemá žádné příbuzné, kdo bude zastupovat jeho zájmy u občanského soudu a jakým způsobem bude určen jeho zástupce?

3. Jestliže dojde k situaci, kdy občané obce rozhodnou o tom, že viník nehody nebude potrestán okamžitě trestem smrti, ale nejdříve bude tvrdě pracovat do dospělosti pozůstalých dětí a svou práci je živit, ale nějaký jeden nebo více plnoprávných občanů obce použijí svého práva veta a budou tvrdit, že nesouhlasí a že jediným odpovídajícím trestem za smrt je opět smrt. Jak bude řešena tato situace.

4. Domníváme se také, že tímto výrokem veta rozhodují občané nejen o vině, ale rovnou i o trestu a způsobu potrestání (náhradě škody).

Odpověď Standovi (trest):

1. V Programovém prohlášení TSO, v návrhu Ústavy TSO i v proběhlé diskusi o TSO, tam všude najdete do omrzení opakovanou zásadu, že o míře škody i způsobu její náhrady rozhoduje výhradně poškozený. V případě vraždy tedy o životě a smrti vraha rozhodují pozůstalí. Obdobně v případě zabití z nedbalosti (např. zabití chodce pod vlivem omamných látek atp.). O případné nepřiměřenosti míry a způsobu náhrady škody rozhoduje opět občanský soud. Nejsou-li po usmrceném žádní příbuzní, je poškozeným obec (to bylo výslovně řečeno již v minulém dotazu)...

3. a 4. Jak již bylo mnohokrát řečeno, o míře a způsobu náhrady škody nerozhodují občané v obci ale výhradně poškození. Proto tu právo veta nepřichází v úvahu... -zmp-

zákony (Standa, 02. 01. 2009 22:09)

Ještě bych se krátce zastavil u problematiky zákonů. Pokud by zákony neměly existovat, protože chrání samy sebe (člověk je souzen pro porušení zákona), zda budou rovněž zbytečné zákony dopravní, letecké, lodní atd? Nedovedu si představit, jak by fungovala např. silniční doprava, nebo zda by tisíce letadel létaly, jak se komu zamane?

Odpověď Standovi (zákony):

Zákony jsou zbytečné tam, kde sociální kolize řeší náhrada škody. V silniční dopravě je tak např. zbytečný předpis, že řidič je povinen přizpůsobit jízdu stavu vozovky atp. Něco zcela jiného než zbytečné sociální zákony, jsou tzv. „prováděcí předpisy“ (dopravní, provozní, kuchařky, recepty aj.)...

stát (Standa, 07. 01. 2009 12:33)

Jedním z často používaných slov, jehož frekvence se ještě zvýšila v souvislosti s finanční krizí, je slovo stát (stát by měl zasáhnout, nezasahovat, připustit, nedopustit, zajistit, zabránit, nebránit, uvolnit, přitvrdit, uzákonit. atd., atd.).

Stát jako takový byl dokonce definován mezinárodní Konvencí někdy po r.1930, domnívám se, že v Uruguayi. V mnoha knihách se lze dočíst, že je stát základní politickomocenskou organizací společnosti, že disponuje mocí vládnout, soudit a vytvářet zákony, že ho tvoří stálé obyvatelstvo, státní území, státní moc, vláda a aparát, schopnost vstupovat do vztahů s jinými státy atd., bez existence státu by nastala anarchie. I mnoho filosofů, spisovatelů, novinářů se zabývalo státem (např. Peroutka Budování státu), dokonce se domnívám, že není nikdo, kdo by z uvedených o stát alespoň "nezaváhal". Lze porovnávat různé státy, různým způsobem a z různých hledisek, např. státy totalitní, demokratické, atavistické, republiky, monarchie atd., i státy zdánlivě stejné, mezi kterými je ve skutečnosti obrovský rozdíl např. Království Lesotho, Knížectví Monaco, Španělské království /všechny jsou státy, všechny jsou monarchie/, nebo např. Rusko a Švýcarsko /oba jsou definovány jako státy, oba jako demokracie/.

Přes všechna data a údaje, které jsou k dispozici mě zajímá, co si myslíte o státu a komu ve skutečnosti slouží?

Odpověď Standovi:

„Na počátku byl chaos“ (starořecké mýty)

Dokud žili lidé v kmenových pospolitostech, nebyly od sebe odděleny: kultura, politika a ekonomika. Vše bylo jaksi spojeno v chaotickou jednotu. Stát představuje úsilí o emancipaci politiky. Takto emancipovaná státní politika však mocensky zasahovala do zbylé chaotické jednoty kultury a ekonomie, takže představovala totalitu politickou. Úsilí o emancipaci ekonomie (z chaotické jednoty kultury a ekonomie, ale i z nadvlády státu) pak představují tzv. „nadmárodní společnosti“. Jaksi vedlejším produktem emancipace ekonomie je současná zbytková emancipace kultury.

Nyní tu tedy máme kulturu, která má charakter národní, ekonomii, která má charakter nadnárodní a politiku, která má charakter obecný (ani národní, ani nadnárodní).

Ekonomie se ovšem nemůže vymanit ze státní moci mocensky (státně), ale ekonomicky, tj. podplácením státníků (korupcí).

Čím víc se pak nadnárodní ekonomie vymaňuje z moci státu, tím víc se státní moc omezuje pouze na národní kulturu, následkem čehož vznikají tzv. „národní státy“ (viz vyhlášení 14. Wilsonových bodů, na konci 1. světové války). Tím je ovšem zpochybněna emancipace kultury i politiky (státu). Kultura (národ) je kontaminována politikou (státem), neboť je jí vnucován obecný (státní) charakter (viz např. Masarykova idea monokulturního „čechoslovakismu“), politika (stát) je kontaminována kulturou (národem), neboť tím nabývá národní (náboženský, rasistický aj.) charakter (český, judaistický, islámský atp.).

Protože i úplatní politikové odcházejí, objevují se často politikové neúplatní, kteří (následkem spojení politiky s kulturou) majetek nadnárodních společností znárodňují. Ekonomie tak střídá charakter nadnárodní s národním a její emancipace je tím kulturně-politicky zpochybňována.

Za těchto okolností nadnárodním společenstvem zoufale nezbyvá než naopak ekonomicky zpochybnit „národní stát“ a vtisknout mu „nadmárodní“ charakter, v podobě „světového státu“, jehož politici by byly vybírání nadnárodními společnostmi pouze z řad úplatných. Nadnárodní charakter je tím ovšem vnucován nejen politice (státu, v podobě světovlády), ale i kultuře (mnohost kultur popřená jednou světovou monokulturou), k čemuž dochází právě v naší době...

Co se bude dít, až k tomu (světovému státu) dojde?

Vše (kultura, politika a ekonomie) ztratí svůj jedinečný charakter (národní, obecný, nadnárodní), vše bude mít současně charakter národní, obecný i nadnárodní, což představuje návrat k počátečnímu stavu:

„Na počátku byl chaos“ (starořecké mýty)

Světový stát se následkem války všech proti všem rozpadne na mnohost kmenů (národností). Bude to tedy zcela přirozeně rozkladná tendence kultury, která dá impuls k všeobecnému zhroucení do počátečního kmenového chaosu.

Výhledově, k tomuto sociálnímu chaosu (se všemi jeho hrůzami) dojde poměrně brzy (ještě během tohoto 21. století). Potom (po chaosu) bude nutné znovu opakovat popsané procesy emancipace, aby znovu skončily v sociálním chaosu. To se bude opakovat stále dokola, dokud lidstvo nedostane rozum.

Východiskem z tohoto sociálního bludného kruhu (v němž se kultura, politika a ekonomika vzájemně potírají) je samozřejmě pouze a jen TSO, v němž všechny tři sociální články mohou žít vedle sebe ve vzájemné harmonii... -zmp-

mono či multi kultura? (Aleš, 12. 01. 2009 18:11)

Rád bych reagoval na odpověď (Standa, - Stát), ve které píšete, že v dnešní době dochází k tomu, že „mnohost kultur ve světě je popírána jednou světovou monokulturou“. Nespletli jste si termíny? Dnes přece právě naopak ve světě probíhá tzv. multikulturalismus. Dochází ke vzájemnému soužití více kultur vedle sebe a ne k monokultuře.

Pro informaci z internetové encyklopedie Wikipedie:

Multikulturalismus je myšlenkový a politický směr, který zastává stanovisko, že v jednom demokratickém státě mohou společně žít nejen jednotlivci, ale i skupiny s různou kulturou a zdůrazňuje prospěšnost kulturní rozmanitosti pro společnost a stát. Je živý v zemích, jejichž obyvatelé pocházejí z rozdílného kulturního prostředí a v některých z nich se uplatňuje i jako konkrétní politika státu. Cílem je politicky sjednotit všechny občany bez ohledu na jejich původ, rasu či přesvědčení, a to tak, že si pokud možno zachovají své kulturní odlišnosti.

Slovo multikulturalismus se poprvé objevilo ve Švýcarsku v roce 1957, jako vyjádření charakteristiky národa, který je politicky jednotný, ačkoliv je kulturně velmi rozdílný. Podobná myšlenka vznikla v 60. letech v Kanadě, kde šlo o politické sjednocení frankofonního a anglofonního obyvatelstva. Od 70. let 20. století se problém rozmanitých kultur přenesl i do Evropy, jednak migrací obyvatel bývalých kolonií do „mateřských zemí“ (Anglie, Francie, Nizozemsko), jednak organizovanou migrací dělníků (německy Gastarbeiter) do bohatých evropských zemí. Když se ukázalo, že tito lidé se většinou do své vlasti nevrátí, mohly se tyto země pokusit příchozí pracovníky asimilovat, tj. přimět k přijetí většinového jazyka a kultury podle vzoru amerického „melting pot“ (česky „tavicí hrnec“, kde se různé složky slévají do jediného amerického národa).

Odpověď Alešovi (mono či multi?):

Slovníky patří mezi hromadné sdělovací prostředky podobně jako noviny, rozhlas, TV aj. Jako takové mohou hlásat (vč. lhaní), co se jejich vydavatelům či majitelům líbí. Nelze je tedy brát autoritativně za kritérium pravdivosti.

Lidové přísloví praví: „*Kdo lže, musí si hodně pamatovat!*“ (aby si neodporoval)

Tvrdí-li Wikipedie, že cílem multikulturalismu je: „*sjednotit všechny občany bez ohledu na jejich původ, rasu či přesvědčení*“, takže:

a/ „*si pokud možno zachovají své kulturní odlišnosti*“ = neslijí se do monokultury jediného národa

b/ „*se... slévají do jediného amerického národa.....*“ = nezachovají si své kulturní odlišnosti

pak si evidentně odporuje a je tím usvědčena ze lži.

Přirovnáme mnohost různých kultur v lidstvu, k mnohosti různých barev ve spektru:

Pokud mají jednotlivé barvy (kultury) v rámci spektra (lidstva) svůj vlastní pruh (své vlastní území), potud trvají jako jednotlivé barvy (kultury) a vzájemně se obohacují v celkové spektrum (lidstvo). Pokud je však v duchu multikulturalismu smícháme dohromady (odejmeme jim jejich vlastní pruhy, či území), dostaneme monokulturní šed', která není nijakou kulturou (žádnou ze smíchaných barev). Monokulturní šed' není schopna ani nijakého relativního projevu (není kontrastní jako černá a bílá).

multikultura = smíchání barev = šedá = monokultura = nekultura

Zkrátka: multikultura = monokultura = nekultura!

Pojem „multikultura“ je lživý pojem, jenž pod falešným heslem „vzájemného obohacení“ klame kultury, za účelem monokultury, tj. nekulturnosti... -zmp-

Krise (Standa, 12. 01. 2009 22:49)

Chci se jen stručně zastavit u současné finanční krize a vyjádřit svůj názor na tzv. "pomoc státu".

Je zásadní chybou držet se inflace spotřebitelských cen, protože skutečným měřítkem inflace celé ekonomiky je růst peněžní zásoby.

Neustále nám byly předhazovány statistiky o růstu spotřebitelských cen, což byla strategie vyvolávající dojem, že se prudká inflace nekoná a centrální banky se dobře starají o cenovou stabilitu, což jim ukládá zákon.

Ale nikdo už neviděl a nechtěl vidět, že je na mnoha trzích (např. trh realit, hypotéky) obrovská inflace, která rozvrací relativní strukturu cen v ekonomice. Důsledkem bylo velké nafouknutí na trhu nemovitostí, akciovém trhu, pokřivení cen v celé ekonomice.

"Problém" nebo "příčina krize" není to, že v americe padají dolů ceny domů nebo akcií na burze, ale pokřivené ceny a uměle inflahované hodnoty. Uměle nízké úrokové míry a rychlá emise peněz jsou důkazem, že jsou centrální banky přesvědčeny, že lze iluzorní prosperitu udržovat donekonečna, což však nemůže mít jiné než opět destruktivní dopady na světovou ekonomiku.

Naprostý omyl spočívá v tom, že je stále živena iluze o spáse spočívající v nízkých úrokových sazbách a pumpování stále nových a nových peněz do ekonomiky. Je to totéž jako další a další nové dávky narkomanovi, který si potřebuje především projít velmi bolestným vystřízlivěním, aby se dostal z iluze opět do reality a pochopil, že se věci mají jinak, a podle toho se zařídil. Každý, kdo tvrdí, že krizi překonáme emisí nových peněz a umělým stlačením úrokových sazeb až třeba k nule, jako kdyby věřil na pohádky. Kdyby to tak bylo, největším vynálezem lidstva by byly tiskárny peněz, které by mávnutím ruky odstranily krize a chudobu.

Relita je ale jiná. Centrální banky nejsou výdobytkem civilizace, který nám umožňuje přechytračit trh, tedy sebe samotné, a neustálými emisemi nových peněz (inflací ekonomiky) oddalovat recesi, kterou způsobily samy tyto emise.

Nesouhlasím s tím, že spotřebitelé svým údajně větším sklonem k úsporám sice individuálně zvyšují svůj blahobyt, ale kolektivně tím škodí "národnímu hospodářství" a zhoršují recesi tím, že omezili své výdaje na spotřebu a více spoří. Je to založeno na jednoduchém modelu, který zvažuje jen finanční toky mezi domácnostmi při nákupu a prodeji spotřebních statků. Úplně pomíjejí existenci kapitálových statků a časovou strukturu produkce. Pokud se spotřebitel rozhodne spořit, dává tím přednost budoucí spotřebě před spotřebou současnou. Uspořené zdroje se přitom jenom tak někde neztrácí, ale jsou investovány do produkce kapitálových statků, jimiž se rozšíří v budoucnosti objem dostupných finálních statků. Skutečností je, že některá odvětví v důsledku změněného chování spotřebitelů musí své hospodářské aktivity omezit, což je něco, co je vidět. Co však není vidět, je, že naopak některá odvětví díky větší zásobě úspor svou výrobu rozšiřují, přičemž se prodlužuje celková struktura produkce. Větší sklon k úsporám tedy není "kořenem zla" a je naprosto nesmyslné vyzývat, nabádat nebo dokonce nutit spotřebitele k tomu, aby bezhlavě utráceli za cokoli, jen když se "peníze točí". O tzv. "paradoxu úspor" bylo mnohé publikováno, např. Blumen, Murphy, Hayek.

Doba, kdy americké, britské a jiné domácnosti v minulých letech až desetiletích bezhlavě utrácely, žily si nad poměry a zadlužily se až po uši je pryč a ukázala se jasně dlouhodobá neudržitelnost tohoto počínání.

K tématu by bylo samozřejmě nutné podrobně rozebrat obsahově a vztahově inflaci, deflaci, centrální banky, banky, recesi, konjunkturu, krizi, zpomalení růstu... atd., atd.; zajímavé by bylo samostatné téma "manažerské odměny a finanční krize" (velmi zkresleně používáno k vyvolání emocí, pudů a závisti přičemž realita postavená na faktech je jiná).

Přes všechno uvedené je zde jedna zásadní otázka: pomůže stát (centrální banky) zlikvidovat finanční krizi a zpomalení růstu hospodářství, nebo svým zásahem (svými zásahy) dosáhne jenom oddálení a prohloubení problému jehož výsledkem bude skutečná hospodářská krize?

Odpověď Standovi (krize):

Dejme tomu, že vyděláme 10Kč na chleba, který stojí 10Kč. Co jiného pak může být inflace, než, že vyděláváme dál 10Kč, zatímco cena chleba se zvýší na 100Kč.? Zvýší-li se však také mzda na 100Kč, pak se nic neděje (nijaká inflace se nekoná), neboť jsme na vydělanou bankovku jen připsali nulu a zvýšili tím její míru hodnoty z 10Kč. na 100Kč. Opticky toto připisování nul působí dojmem státního (bankovního) „pumpování stále nových a nových peněz do ekonomiky“, což je ovšem pouhá iluze.

Nuže, co na uvedeném příkladě může změnit peněžní zásoba, nebo, jak pravíte: „růst peněžní zásoby“? Pokud zásoba peněz leží v bance (pokud není dána do oběhu), potud jakoby neexistovala, potud nemá s inflací nic společného. Pokud je do oběhu dána jen zdánlivě, pouhým připisováním nul, pak rovněž nemá s inflací nic společného...

Máte pravdu v tom, že zákon ukládá centrální bance starost o cenovou stabilitu. Zákony však ustavuje stát, který ve jménu volného trhu uzákonil také volnou tvorbu cen. Jeden a týž stát tedy uzákonil, že

centrální banka odpovídá za cenovou stabilitu, současně však, že nemá do cen, co mluvit. Ač centrální banka takto svou zákonnou povinnost plnit nemůže, přece jí není zproštěna, takže je státem postavena mimo zákon.

Nuže, co sleduje stát, ustavující pro ekonomiku tak protichůdné zákony? Stabilitu cen, nebo narůstající inflaci? Ať sleduje to či ono, v obou případech se chová (svým zákonodárstvím), jako naprostý idiot. Je snad stát (jeho představitelé) opravdu tak hloupý, nebo nás svými zákonnými protimluvy jen ohlupuje?

Jisté je, že zákonodárné fabulace mají za následek nikoli stabilitu cen, ale neustálý růst inflace (byť sebe mírnější).

Oč v této zákonodárné komedii běží?

Míra inflace je vždy vyšší než míra úrokových sazeb za úspory (v bankách). Tzn., že se „lidu“ nevyplatí spořit!

Správně tedy nesouhlasíte s tvrzením, že „spotřebitelé svým údajně větším sklonem k úsporám individuálně zvyšují svůj blahobyť“. Opak je pravdou. Spořením se lidé okrádají (úspory jsou inflací znehodnocovány).

Za těchto okolností by se mohlo zdát, že se lidem vyplatí dluhy, neboť odkládáním jejich splácení, jsou inflací znehodnocovány.

Jenže míra inflace je vždy nižší než míra úrokových sazeb za úvěry (v bankách).

Suma sumárum. Tzv. „lidu“ se nevyplatí ani úspory, ani dluhy!

Jak již bylo řečeno, centrální banka nemůže ovlivnit stabilitu cen (jak jí ukládá zákon), tedy ani inflaci. To jediné, co může ovlivnit, jsou úrokové sazby, které však může obratně regulovat podle míry inflace tak:

A/ aby míra úrokových sazeb byla pro úspory nižší než míra inflace

B/ aby míra úrokových sazeb byla pro úvěry vyšší než míra inflace

Čáry máry fuk, aniž si toho lidstvo všimlo, prostřednictvím regulace úrokových sazeb podle inflace, jsou peníze centrální bankou proměněny v jaksi neustále „stárnoucí peníze“ (neustále inflací znehodnocované)!

Oficiálně, bankovní či státní „odborníci“ o „stárnoucí peníze“ ani slovem nezavadí. Na rozdíl od tzv. LETS systémů či od systémů možných v TSO, však nechávají peníze průběžně stárnout i tam, kde mají operativně pokrývat základní životní potřeby...

Nyní se můžeme ptát: Může centrální banka uvedenou regulací úrokových sazeb ovlivňovat také růst, či pokles ekonomiky?

Jisté je, že svou regulací (AB) zajišťuje, aby se peníze v ekonomice neustále točily, neboť se skladováním znehodnocují. Tím lze ovšem ekonomiku pouze udržovat na již dosažené úrovni. Růst, či pokles ekonomiky tím ovlivnit nelze.

Růst ekonomiky závisí především na lidské podnikavosti. Bude-li ekonomika produkovat mimo chleba např. ještě koloběžky, avšak centrální banka nenavýší množství peněz v oběhu o hodnotu koloběžek, produkce koloběžek zkrachuje (lidé na ně nebudou mít peníze) a růst ekonomiky se nekoná. Nekoná se tím ani nárůst životní úrovně (o koloběžku).

Pokud tedy centrální banka růst ekonomiky nepodpoří (emisí peněz), tu jakoby způsobila její pokles, jakoby již zajetou výrobu koloběžek zlikvidovala stažením peněz z oběhu. Co jiného se stalo oné české sklárně, které banka zabavila peníze na výplaty a tím ji donutila k bankrotu? Co jiného se děje následkem tzv. „opatrnosti bank“, které ve jménu údajné obavy z finanční krize, omezují poskytování úvěrů?

Zkrátka, zatímco růst ekonomiky (hospodářská konjunktura) závisí především na lidské podnikavosti, pokles ekonomiky (hospodářská krize) závisí především na zlomyslnosti centrální banky, nebo na ekologické katastrofě, což je v podstatě totéž...

Proto nesmí být banky v rukou soukromníků, či státu, ale v rukou samotných občanů, jak to umožňuje pouze a jen TSO... -zmp-

ještě ke státu (Kryštof, 14. 01. 2009 19:52)

V souvislosti se státem se naskýtá ještě následující úvaha: I dnes je dost lidí, kteří by byli schopní řídit stát velmi dobře. Vzhledem k pomateným představám, že se musí o každé hlouposti a maličkosti hlasovat a každý může do všeho mluvit, to je však velmi těžké. Existuje Masarykova teze: Demokracie je diskuse a diskuse je věc odborníků. Tady se každý do všeho plete a proto skuteční odborníci raději do politiky nejdou

z obavy, že by jim do toho mluvilo příliš mnoho lidí bez znalosti řešených problémů. Např. společnost bude nutně potřebovat vzhledem k reálně hrozícím nebezpečím radar (podotýkám, že vlastní, nikoli cizí). Občané s právem veta tento radar odmítnou, protože neznají odbornou problematiku hlouběji. A i když jim bude vysvětlena, přesto uvedený radar odmítnou, což může s nadsázkou vést k zániku či zkáze této společnosti. Jaký je na to Váš názor? Jak budou odborné problémy řešeny v TSO?

Odpověď Kryštofovi (ještě ke státu):

Je-li pravdou, že „skuteční odborníci raději do politiky nejdou“, kdo jsou potom příslušníci armády tzv. „odborných poradců“ politiků (poslanců i ministrů)? Což to nejsou „odborníci“? A protože poradci do toho mluví politikům (nikoli naopak), je politika v rukou „odborníků“ nikoli politiků. Přesto stát není řízen dobře.

Musíme tedy Masarykovu tezi následovně doplnit: „Demokracie je diskuse, diskuse je věc odborníků“, odborníci jsou věcí státu (odborných státních institucí), státníci jsou věcí finančních korporací (úplatní) a korporace jsou věcí sobecké zvěle...

Pravíte-li, že společnost může potřebovat radar kvůli hrozícímu nebezpečí, pak se musíme ptát, jak společnost přišla k tomu nebezpečí? Což se státníci sami nedovedou postarat o příslušnou „hrozbu“, aby „morálně“ podepřeli své záměry (např. instalaci radaru)? A proč finančníci, politici a „odborníci“ nechtějí instalovat své nápady (radary aj.) tam, kde sami žijí, ale vždy jinde?

Znalost příslušné problematiky je zapotřebí především k inscenování hrozby (vč. zániku společnosti) a teprve potom k obraně proti ní. Není pak lepší eliminovat zvěli všehoschopných finančníků, politiků a „odborníků“, než se bránit jimi inscenovaným hrozbám?

V TSO nemohou vznikat nijaké hrozby vůči nikomu a proto ani závody ve zbrojení. Občané s právem veta možná odmítnou radar (pokud by je nějak poškozoval), určitě však nebudou inscenovat nijaké „hrozby“.... - zmp-

klony útočí (Standa, 18. 01. 2009 15:15)

Problematikou genetiky a klonování se zabývají rozsáhlé vědní obory a mnoho institucí a laboratoří rozsetých po celém světě. Nejde mi o vědecký obsah, ale o otázku vztahu duše a těla v souvislosti s touto problematikou. Jde mi o to, jakým způsobem a kde bude působit duše u lidského jedince, který vznikne z buňky odebrané libovolnému člověku a mimotělním vývojem?

Bude to nějaká standardní inkarnace lidské duše, která má karmu a vztahy z předchozích životů, nebo se do takto uměle stvořeného těla inkorporuje nějaká duše bez historie a předchozích vztahů?

Nebo jinak: Bude takto uměle vytvořené tělo vůbec oživené právě lidskou duší?

Odpověď Standovi (klony útočí):

Lidský zárodek je stále lidským zárodkem, bez ohledu na to, zda se vyvíjí v mateřském těle nebo mimotělně. Rozdíl je pouze v tom, že mimotělním vývojem pozbývá zárodek ochrany mateřského těla, což je pro jeho zdravý vývoj svrchovaně důležité. Protože tuto funkci mateřského těla dnešní „vědci“ přezíravě podceňují, nejsou jejich „klony“ skutečně zdravé. Jejich nezdravost se projeví buď hned po narození (vysoké procento postižení se tají), nebo v pozdějším průběhu života (přičítá se jiným příčinám). V každém případě je to pro dané „odborníky“ velký kšeft (jako ostatně celé dnešní zdravotnictví), takže jdou veškeré morální zábrany stranou... -zmp-

státní zájmy (Kryštof, 22. 01. 2009 22:38)

Otázka řešení odborných záležitostí v tomto mém dotazu zastupuje jako příklad radar, kdy vycházím z toho, že TSO nevznikne současně na celém světě a společnost s TSO bude natolik výjimečná, že bude dokonce vnímána okolními státy jako hrozba pro ně samé. Nebezpečí ohrožení zvenčí je v tomto případě pro TSO reálné a to je situace, kdy mne zajímá, jak bude tato řešena odborníky a občany s právem veta.

Co je v této situaci stát, kdo to je, a co jsou to státní zájmy u společnosti se zavedeným TSO a okolních společností, kde TSO neexistuje?

Odpověď Kryštofovi (státní zájmy):

Máte pravdu v tom, že TSO nevznikne současně na celém světě. Dokonce se ani po celém světě nikdy nerozšíří. Aby nebyl okolím vnímán jako hrozba, nesmí vzniknout a být šířen autoritativně (předepisováním) či propagandisticky (slovem), ale v duchu poselství moravského krále Rastislava: „...aby i jiné kraje, když to uvidí, nás napodobily...“

Kdyby TSO ve svém okolí vzbudil jiné nálady, než touhu napodobovat, neměl by pravého ducha a tedy ani právo na přežití.

To, co známe jako totalitní stát (politiku), to v podobě TSO ztrácí politický charakter, neboť politika má v rámci TSO svou vlastní horní sféru a dolní organizaci (samosprávná obec). Zatímco totalitní režimy vykazují tzv. „státní zájmy“ nejen ve svém nitru, ale i navenek, TSO jako celek (stát) vykazuje své zájmy jen ve svém nitru, prostřednictvím tří horních sfér (kulturní, politické a ekonomické). Navenek své zájmy realizují jen jednotlivé dolní organizace (rodina, obec, živnost). Např. konkrétní hospodářská organizace (živnost) navazuje hospodářské kontakty mimo TSO, zcela samostatně (nezávisle). Tak i obec, či rodina. Není tedy nijakých vnějších zájmů TSO... -zmp-

TSO (Standa, 25. 01. 2009 18:23)

Současný společenský systém tak, jak ho známe je pro lidstvo slepou cestou, je neudržitelný a musí být změněn, což je zcela zřetelný fakt. Z předchozích diskusí o zavádění TSO mi vyvstalo několik problémů.

1. Pokud bude zaveden TSO na vymezeném teritoriu, okolní, stále ještě kapitalistický režim, bude schopen pomocí embarga na energie, suroviny, potraviny atd. tento TSO uvést do tak kritického stavu, že je možné, že sami občané tohoto TSO tento odmítnou a opustí. Je to možné?

2. V TSO bude možné, po splnění ZPP, aby kterýkoli občan pracoval dále a více a tím se stal bohatším než ostatní se svým zajištěným standardem ZŽP. Jak bude občany vnímána tato takto vzniklá majetková nerovnost? Vyplývá z toho, že i v TSO budou bohatí a chudí občané a že se mohou dále rozevírat nůžky takové nerovnosti mezi občany?

3. Je možné, dokonce i pravděpodobné, že budou existovat i rozdíly mezi jednotlivými obcemi v důsledku jejich různé prosperity, výkonnosti obce atd.

Tyto rozdíly by mohly kumulací časem nabýt propastných rozdílů. Bude tato situace řešena svazem obcí a jak? Nebo je možné, že chudé a neprosperující obce zaniknou? Pokud ano, kdo občany z těchto obcí přijme?

Odpověď Standovi (TSO):

1. TSO není koncentrační tábor. Chce-li ho kdo opustit, nemůže mu v tom být bráněno. Rovněž odmítání TSO není zakázáno.

2. Pokud je kdo bohatší vlastním přičiněním (aniž koho poškozuj), nelze mu to zazlívat. Pochvilně bohatnutí nerozevírá nůžky v miliardách a bilionech, ale pouze v tisících max. milionech. Protože hmotné vlastnictví má kořeny v ekonomice (bratrství), nespadá do sféry rovnosti (politiky) a rovnost tu tedy nelze považovat za ideál. Obdobně není rovnost žádoucí ani v kultuře (volnosti), kde lze rovněž očekávat rozdíly v duchovním a duševním vlastnictví.

3. Prosperita obce je dána prosperitou občanů (nikoli naopak). Míru prosperity si občané určují sami. ZŽP představují prosperitu, jejíž míru si občané určují společně, prosperitu nad míru ZŽP si občané určují individuálně. Obci ani svazu obcí do toho nic není. Obce nebudou prosperovat, nebudou-li prosperovat občané. Občané nebudou prosperovat, pokud ZŽP nebudou zajišťovat ZPP. O tom bible praví: „Kdo nechce pracovat, ať nejí!“ (na rozdíl od komunistického hesla: „kdo nepracuje, ať nejí“). Obce s línými občany nemohou vůbec vzniknout, a pokud přece vzniknou, rychle zase zaniknou. Lenochy z takových obcí žádná jiná obec za občany nepřijme. Max. se mohou stát součástí domácnosti některého občana...

Propastné rozdíly v prosperitě vznikají jen v totalitách, v nichž peníze mohou dělat peníze (úroky a úroky z úroků nahromaděných peněz)... -zmp-

Chudoba (Standa, 29. 01. 2009 15:56)

Je pozoruhodné, že EU má mimo spousty jiných norem také normu nebo definici, definující chudobu. To samo o sobě jistě pozoruhodné není, pozoruhodná je definice sama. Metodika Evropské Unie označuje za "chudého" každého, jehož příjem je nižší než 60% mediánu příjmového rozložení v daném státě. Tento ukazatel má evidentně problematické rysy, předně, nevypovídá nic o tom, zda se materiální blahobyt lidí s nízkými příjmy zlepšuje, stagnuje nebo se zhoršuje. Absurdnost této definice si můžeme ukázat na následujícím srovnání. Můžeme si představit společnost daleko bohatší než je současná česká, kde reálný mediánový příjem činí 100 tis.Kč, zatímco reálný /čistý/ příjem 40% populace /lidí s nejnižším příjmem/ činí 40 až 50 tis. Kč. V takové společnosti nepochybně vymizela tradiční chudoba ve smyslu hmotné nouze, vždyť i ten nejchudší člověk má příjem vyšší než současný průměrný Čech. Ovšem z hlediska metodiky EU by v této společnosti dosahovala "chudoba" takřka katastrofálních rozměrů. I když se materiální blahobyt obyvatel v této společnosti zvýší /do libovolné výše/, poroste současně i takto definovaná "chudoba". V jiné společnosti, kde lidé umírají hladem, je mediánový příjem na tak mizivé úrovni, že nikdo nemá méně než 60% tohoto mediánu. Lidem v této společnosti jistě bude nesmírnou útechou, že podle metodiky EU byla v jejich zemi "chudoba úspěšně eliminována". Reálným příkladem tohoto srovnání je např. SRN, kde vláda nedávno ústy svého ministra práce prohlásila, že čtvrtina německých obyvatel je "ohrožena chudobou", a Zimbabwe, kde lidé umírají hladem. Související problém spočívá v tom, že přijetím tohoto pojetí chudoby je garantováno, že chudoba přirozenou cestou nikdy nezmizí. Co je tedy reálná chudoba a co chudoba subjektivní?

Odpověď Standovi (chudoba):

Vámi zmíněná evropská definice chudoby mluví o subjektivním pocitu „chudoby“. Subjektivně chudým se může cítit např. milionář, žijící mezi miliardáři. Mezi milionáři by se chudým necítil, mezi Křováky by se cítil bohatým. Křovák mezi Křováky pak rovněž není subjektivně chudým. Zkrátka, pocit subjektivní chudoby má velmi důležitý význam pro sebevědomé soužití (resp. pro komplex méněcennosti) v sociálním prostředí určité kulturní a hmotné úrovně...

To, co se Vám na evropské definici subjektivní chudoby jeví být absurdní, není dáno samotnou definicí, ale srovnáváním sociálních prostředí různé kulturní a ekonomické úrovně. To se ovšem již netýká subjektivní chudoby, ale chudoby (resp. zlobanosti), kterou lze nazvat „objektivní“. Tato objektivní chudoba se týká nedostatku toho, co v TSO nazýváme ZŽP. V sociálních zákonech naší současné totalitní ČR (i Evropy), je objektivní chudoba pojímána jako tzv. „stav hmotné nouze“... -zmp-

K odpovědi TSO (Standa, 31. 01. 2009 20:20)

V odpovědi k TSO se říká, cituji: "Lenochy z takových obcí žádná jiná obec za občany nepřijme. Max. se mohou stát součástí domácnosti některého občana ..."

Kam se tedy tito lidé ve svobodné společnosti vyššího typu podějí, jak s nimi bude naloženo?

Jakou součástí domácnosti některého občana se takový člověk stane a jak bude definováno jeho postavení?

Odpověď Standovi (k odpovědi TSO):

Podrobné odpovědi na Vaše otázky naleznete v Programovém prohlášení TSO a v diskusích o něm. V principu odděluje TSO práva lidská od práv občanských. Kdo v obci nepožívá občanská práva, ten v ní má pouze lidská práva. Na rozdíl od cizince (např. turisty, hosta některého občana atp.), jsou u příslušníka domácnosti občana (nezletilých dětí atp.) součástí jeho lidských práv také ZŽP zabezpečované ZPP. Cizinci právo na ZŽP v dané obci nemají... -zmp-

změna pohledu? (Standa, 06. 02. 2009 09:19)

Je zajímavé, že když jsou vyhlašovány různé akce typu „den bez aut“ apod., objevují se komentáře, které s despektem konstatují, že počet aut na silnicích neklesl, lidé jsou sobci, maloměštáci atd., kteří vidí jenom sebe bez ohledu na životní prostředí. Najednou, když prudce poklesl prodej osobních automobilů a snížil se

provoz kamionů v souvislosti s krizí, dalo by se očekávat, že zavládne radost, že životní prostředí bude konečně lépe chráněno. Ale naopak zavládla panika a vlády vymýšlejí různé způsoby, jak oživit výrobu a prodej automobilů, s tím, že dokonce přispějí finanční částkou občanům k podpoře prodeje nových automobilů. Tak jak to tedy je, máme se radovat nebo být smutní z provozu velkého množství automobilů?

Je to podobné, jako s odporem vůči jaderným elektrárnám. Není dávno doba, kdy např. ve Švédsku občané v referendu jednoznačně odmítli jaderné elektrárny, dnes - po známých problémech s uzavřením plynu půlce Evropy - názor změnili a jsou naopak pro využívání tzv. jádra. Je to komentováno tím, že v době odmítnutí byla prostě jiná atmosféra. Je tedy otázkou, co se tu vlastně změnilo?

Odpověď Standovi (změna pohledu):

Vyhlašování akcí typu „den bez aut“ se jen zdánlivě týká ekologie. Jeden den přece nic neznamena. Takové akce mají lidi navykat na hromadnou manipulaci. Lidé mají být ekologičtí z vlastní vůle a z vlastního zájmu, ne na „zapískání“... Obdobně je tomu se snižováním výroby neekologických vozů následkem vyhlášení světové krize. Což už dávno není vyřešen ekologický pohon aut?...

Namísto do výroby automobilů by mohly vlády investovat např. do ekologických technologií a zařízení a decentralizace energetiky. Jenže decentralizace centralistickým vládám nevyhovuje. Pokud to lidé nepochopí, vždy nakonec podlehnou totalitní demagogii a vydírání (centrálním uzavíráním „kohoutků“)...

-zmp-

Změna? (Standa, 24. 02. 2009 19:34)

V souvislosti se současnou finanční krizí mne napadlo, zda vůbec někdo chce změnu systému k lepšímu. Ten, kdo je bohatý, ten samozřejmě žádnou změnu nepotřebuje a tedy ani nechce, a když tak pouze změnu takovou, která by z něj udělala boháče ještě většího, než je. Obávám se, že i tzv. chudí (mám na mysli chudobu v rámci euroamerické civilizace) v podstatě žádnou změnu nechtějí, a to z toho důvodu (jak je „podezírám“), že i oni tajně doufají, že jednou budou patřit k těm bohatým. Na první pohled se toto tvrzení jeví být absurdní a neopodstatněné, stačí se však podívat, jaké množství lidí pravidelně sází v různých sázkových hrách a loteriích. Proč to dělají? Chtějí být také bohatí, a to dokonce tak laciným způsobem, že chtějí dosáhnout bohatství bez jakéhokoli vlastního přičinění a námahy, tedy způsobem, který je reálně ještě ubožejší, než u těch bohatých (nemám samozřejmě na mysli bohaté zloděje).

Z výše uvedeného vyplývá, že touha po bohatství je u těch nemajetných ještě větší, než u těch bohatých a v podstatě tedy nikdo nechce změnu systému k tomu systému lepšímu - TSO.

Je jasné, že toto samo o sobě je závažným důvodem (je jistě zapotřebí hlubšího rozboru) k tomu, že v současné době není zájem o TSO takový, jaký by byl zapotřebí.

Celý ten systém financí, touhy po bohatství a absence potřeby změny systému, je snad zapříčiněn a udržován i tím, že společnost je atomizována v podstatě na jedince. Na tohoto je zaměřena celá reklama, obchod, propaganda apod., a stále více se vytrácí pocit sounáležitosti s jiným člověkem, skupinou lidí, národem atd. Uvedený jednotlivec tedy má snahu o jediný: Zvýšit svůj životní standard a ne měnit společenské systémy.

Odpověď Standovi (změna):

Jaký je rozdíl mezi tím, kdo pilně studuje prestižní školy v naději na teplé koryto, a tím kdo vkládá naděje do loterie? Všichni chtějí změnu k lepšímu, zpravidla však každý jen sám pro sebe.

Jenže aby mohl jeden vyhrát, musí ostatní prohrát, aby mohl mít jeden teplé koryto, musí ostatní pracovat v nepohodě, aby jeden mohl poroučet, musí ostatní poslouchat atd. Egoidní touha po změně k lepšímu, je touha parazitní a jako taková je příčinou neustálých sociálních konfliktů, v nichž se lidé navzájem osočují, zasazují si rány a způsobují utrpení.

Toužit po TSO znamená chtít změnu k lepšímu pro všechny. To je pro parazitní ego nepředstavitelné...

Člověk po dlouhé věky vězel pevně ve skupinové duši, v níž se cítil být Řekem, Římanem, Keltem, Slovanem atp., připraveným obětovat se pro blaho kmene, rodu, národa. Postupné emancipaci ze skupinové duše dnes říkáme vývoj ke svobodě, která není možná jinak, než individuálně, k níž je vyvoleno pouze a jen „já“ jednotlivé lidské duše. Tak lidstvo (zejména západní) dospělo k současné atomizaci

společnosti, k parazitnímu egoismu jednotlivého člověka. To je nezbytný krok na cestě, který ještě nepředstavuje svobodu (jako cíl vývoje), ale přechodný stav svévole. Teprve nyní může následovat vývoj k altruismu ze svobodné vůle, tj. ke stavu, kdy se jednotlivé svévole neomezují navzájem podle Robespierova či Votairova receptu (viz odpověď Kryštofovi: Entropa a Voltaire), ale každá se omezuje sama ze své vlastní svobodné volby, pro lásku k bližním. Tak vzejde nové vědomí sounáležitosti člověka s člověkem, jež není vědomím skupinové duše (národa, rasy atp.), ale vědomím občanské svobody v TSO...
-zmp-

Evropská unie (Standa, 01. 03. 2009 12:44)

Při známém projevu prezidenta Klause v evropském parlamentu se ozývaly jak projevy nesouhlasu, tak i projevy souhlasu a potlesk. Mj. uvedl:

1. unie je podle něj "revoluční experiment"
2. unie má demokratický deficit
3. evropský lid neexistuje (paralela "českosl. národ"?)
4. v unii rozhodují "nevolení, ale vyvolení"
5. ekonomický systém EU je "systém potlačovaného trhu a posilování centrálního řízení", aj. ...

O tomto projevu bylo napsáno mnoho komentářů a rozborů a asi jen historie potvrdí nebo vyvrátí jeho názory jednoznačně. Přesto se domnívám, že některé jeho pohledy na EU se potvrdily "díky" současně probíhající finanční krizi, kdy se projevila nikoli soudržnost EU, ale různorodost a určitá nestabilita spočívající v různých řešeních krizových problémů pouze ve vztahu výhodnosti a nevýhodnosti ke státu, z něhož navrhovatel pochází.

Dalším symptomem je někdy až křečovitě demonstrovaná snaha o jednotnost řešení, která má potvrdit jednotnost EU.

Je tedy otázkou, zda je prezident Klaus euroskeptik, nebo racionálně myslící realista.

Domnívám se, že stejně jako v otázkách oteplování nebo neoteplování planety, je na místě pouze seriózní a odborný rozbor a souhrn racionálních argumentů a ne politické a populistické cíle.

Příkladem může být podpis Lisabonské smlouvy, kdy se neustále spekuluje, zda prezident rozhodnutí sněmovny podepíše nebo ne. V tomto případě dochází k omylům a nedorozuměním, protože podle Ústavy musí mezinárodní smlouvy schválit obě komory parlamentu (smlouvu neprojednává pouze Poslanecká sněmovna) a po schválení oběma komorami prezident tuto smlouvu "nepodepisuje", ale ratifikuje, což není slovíčkaření, ale zásadní rozdíl.

Přese všechno uvedené se domnívám, že i bez podpisu bude EU existovat, ať už jakkoli, i bez tak malého a nevýznamného státu jako je ČR.

Odpověď Standovi (Evropská unie):

Ve všech 5 bodech má Klaus pravdu. Zamlčuje však, že se všech 5 bodů nevztahuje pouze na EU, ale také na ČR...

„...někdy až křečovitě demonstrovaná snaha o jednotnost řešení, která má potvrdit jednotnost EU“ je důkazem toho, že EU ve skutečnosti jednotná není. Kdyby byla, nepotřebovala by svou jednotu demonstrovat, ani připomínat, ale prostě by vše řešila v EU jednotně. To však nedělá např. proto, že na jedné straně usiluje o jednotný trh, na druhé straně však neusiluje o jednotnou životní úroveň. Její jednota je pouhou fasádou, stejně jako je tomu v ČR, neboť oba útvary jsou totalitní...

Je-li V. Klaus euroskeptik, pak by měl být i ČR-skeptik. Měří-li jinak EU a jinak ČR, pak je pokrytec...

„...v otázkách oteplování nebo neoteplování planety“, není možný „seriózní a odborný rozbor a souhrn racionálních argumentů“, protože neexistují „odborníci“, kteří by tomuto problému chtěli rozumět. Jsou tu jen tluchobové, placení za „politické a populistické cíle“.

V. Klaus se Lisabonské smlouvy bojí právem, neboť ta ohrožuje mocenské postavení pragocentristů v ČR... ČR je malá a nevýznamná jako samostatná mocnost. V rámci EU představuje něco jako zhoubný nádor... -zmp-

zahr. pracovníci (Standa, 01. 03. 2009 13:36)

V poslední době je poměrně častým námětem sdělovacích prostředků i odlet tzv. "nepoužitelných" zahraničních dělníků. Český stát těmto v podstatě zoufalým lidem zaplatí letenku domů a poskytne ještě kapesné ve výši 500 Euro. Ve vztahu k těmto lidem a jejich situaci je to konání, které slouží státu ke cti (prostě se jich zbavíme) a je to řešení za daných okolností humánní. Problém tedy nespočívá v "odsunu" samotném a v nákladech státu. Je ale skutečností, že tito zahraniční dělníci přišli pracovat do tohoto státu nábořem cca 2000 pracovních a zprostředkovatelských agentur, které touto činností vydělaly nemalé peníze. Minimálně obdržely za každého takto získaného dělníka platbu ve výši jeho 3 měsíčních platů. Otázka tedy nezní, zda je správné počínání státu, ale zda je správné, aby veškeré tyto náklady byly hrazeny k tíži daňových poplatníků a uvedeným agenturám zůstaly jejich zisky v plné výši.

Odpověď Standovi (zahr. pracovníci):

Již vícekrát jsme v našich diskusích řekli, že zákony jsou o možnostech. Jaké jsou zákony, umožňující, aby pracovní a zprostředkovatelské agentury vydělávaly na tom, že dělají ze zahraničních dělníků zcela bezprávní otroky, propouštěné na svobodu jen tehdy, pokud je již nikdo nepotřebuje a nechce je žít? Zdalipak nejsou takové zákony zločinné a nejsou-li ti co je vymysleli a ustavili zločinci? -zmp-

Poplatky (Standa, 09. 03. 2009 11:28)

V souvislosti s tolik "populárními" poplatky ve zdravotnictví, které, zdá se, hýbou různým způsobem s celou naší společností, mě napadlo jedno zajímavé (možná jenom pro mě) srovnání. V celé ČR přijde každý měsíc tisícům domácností do schránek oznámení, ve kterém stojí mj., že mají zaplatit (nebo jim už bylo strženo z účtu) kromě jiného také koncesionářské poplatky 135 Kč za televizi a 45 Kč za rozhlas. Pouze stačí mít doma televizi, kterou nemusíte celý měsíc ani zapnout, v přehrávači vám může celý měsíc dokola běžet třeba Mozart a stejně vašich 180 korun odejde na Kavčí Hory a na Vinohradskou třídu. Nesmyslnost argumentů na obhajobu těchto kvazi daní nechci a nebudu rozebírat. Připadá mi ale naprosto postavené na hlavu, že zatímco takto statisíce lidí každý měsíc pravidelně (!) odvádí skoro dvě stě korun a nikoho ani nenapadne zvednout obočí, je pro mnoho z těchto lidí kolosálním problémem zaplatit šestkrát méně ve chvíli, kdy jde o jejich vlastní zdraví! Za to, že máte rádio a televizi zaplatit ročně dva tisíce?! Proč není něco takového každý den v médiích, kde jsou demonstrace, proč nepadá vláda a vedení krajů?

Jistý ekonom napsal, že lidé nevolí to, co je pro ně nejlepší, ale to, co jim dává lepší pocit. Jestliže dokázali socialisté vyhrát volby díky třiceti korunám, je to tento případ?

Odpověď Standovi (poplatky):

Cílem totalitních ekonomik jsou pravidelné poplatky. Ty dávají totalitním firmám sociální jistotu, kterou na druhé straně nechtějí dopřát svým poplatníkům. Např. pravidelným poplatkům za TV a rozhlas odpovídá ve zdravotnictví pravidelné odvádění zdravotního pojištění. Zavedení přímých poplatků u lékaře a lékárnám (30 Kč.) by pak odpovídalo zavedení poplatků za každé zapnutí přijímače TV či rozhlasu (což by ještě provokativněji projevilo nenasytnost poskytovatele)...

Vámi citovaný výrok „jistého ekonoma“ znamená, že se daný ekonom buď voličům vysmívá nebo totalitní ekonomice vůbec nerozumí. Jak mohou lidé volit, co je pro ně nejlepší, když jim politické strany nabízejí jen to, co je nejlepší pro volené zástupce voličů? Navíc politické strany po svém zvolení svůj volební program nikdy nedodrží, operativně jej mění atp. Tzn., že nemá smysl se s těmito programy seznamovat a není tedy z čeho volit to „nejlepší“.

Socialisté vyhráli krajské volby právě jen kvůli poplatkům u lékaře, což byla každému zjevná a do nebe volající provokace... -zmp-

Svoboda slova (Standa, 12. 03. 2009 21:09)

Mimo tolik "populární" krize se v současné době (a nedávno např. v souvislosti s karikaturami proroka Mohameda) rozvířila debata o svobodě slova. Řada lidí soudí, že by měla být svoboda slova regulována. To znamená stanovit určité hranice pro svobodu slova. Chceme-li však tyto hranice stanovit, narážíme na řadu

problémů. Prvním problémem jsou samotné hranice svobody slova. Je prakticky nemožné určit, co by ještě mělo být povoleno a co již ne. Každá stanovená hranice je napadnutelná z obou stran. Pro někoho bude příliš liberální, pro jiného příliš omezující. To vůbec nemusí vést k uklidnění situace, ale spíše naopak. Nesmí-li se karikovat a zesměšňovat proroci, proč by se měli karikovat politici nebo zesměšňovat pomocí vtipů policisté. I oni by se přece mohli cítit uraženi. To platí i naopak. Můžeme-li karikovat politiky, proč bychom nemohli karikovat proroky. Druhým problémem je určení autority, která rozhodne o hranicích svobody slova. Kdo by měl rozhodnout? Parlament může rozhodnout většinovým rozhodnutím, proč by však měla mít většina patent na rozum a rozhodnout správně? Druhou možností je vytvoření nezávislé rady, kdo však zaručí, že její členové nebudou rozhodovat podle své libovůle a rozhodnou se správně? Třetím problémem, který úzce souvisí s druhým, je možné zneužití regulace svobody slova ze strany regulující autority. Pokud bude např. rada jmenována parlamentem, prezidentem a financována ze státního rozpočtu, kdo zaručí, že nebude jednat na přání a v zájmu politiků? Bude-li rozhodovat parlament, nebo vláda, kdo zaručí, že svoji moc nezneužije proti svým kritikům? V případě spíše jen teoretické možnosti naprosté nezávislosti rady nelze její funkci vůbec kontrolovat. Pokud se tedy vydáme na cestu regulace svobody slova, musíme vyřešit tyto problémy, z nichž některé však nejsou vůbec řešitelné. Zbývá jediná možnost: svoboda! Majitel (vlastník) novin, televize, nakladatelství se sám rozhodne, co ještě otiskne a co ne. Lidé se sami rozhodují, zda budou jeho noviny kupovat a číst. Nikdo je k nákupu nenutí. Usoudí-li lidé, že jsou některé noviny zavržehodné a špatné, velice rychle je přestanou kupovat. Vlastník za své rozhodnutí "zaplatí". V tom je síla "o b č a n s k é s p o l e č n o s t i". Rozhodují lidé, nikoli cenzoři!

Odpověď Standovi (svoboda slova):

- a/ tzv. „vtip“, ani karikatura nemusí vždy zesměšňovat
 - b/ tzv. „parlament“ nerozhoduje většinově - není zvolen většinou voličů a rozhoduje stranicky, lobisticky, korupčně atp.
 - c/ ne vždy vlastník novin „zaplatí“ za to, že je nikdo nekupuje. Což se některé noviny nerozdávají zdarma?
 - d/ ani autocensura není zárukou „dobrých“ novin, není-li autocensor svobodomyšlný člověk.
 - e/ nestačí říci, že svoboda nesmí být regulována. Je třeba také říci, že svoboda reguluje sama sebe!
- zmp-

obce (standa - 25. 01. 2010 11:35)

TSO definuje v rámci svého organismu obce, jejich postavení, činnost atd., atd.

K Ústavě TSO se říká, že pokud TSO o správnosti těchto zásad nepřesvědčí ostatní svět, potud je bude možné respektovat jen v rámci TSO. Domnívám se, že vznik TSO v celém světě je otázkou velmi, velmi vzdálené budoucnosti. I v rámci našeho státu, který je svou rozlohou a počtem obyvatel v tomto světě téměř zanedbatelný, je celostátní zavedení TSO téměř v nedohlednu (to není věštba, ani pokus o rádobu seriózní objektivní resultát, a už vůbec ne přání, je to pouze subjektivní názor).

Přesto je možné už v této realitě učinit významný (myslím, že nezbytný) krok k postupnému vzniku TSO v ječdnostlivých obcích. Jedná se o změnu tzv. sdílených daní. Jde o to, že daňové výnosy plynou do státního rozpočtu a stát následně část těchto daní rozděljuje mezi jednotlivé obce. Je to centralizovaný model financování místních samospráv. Vpraxi to vypadá tak, že polovina výnosu ze sdílených daní plyne do rozpočtu čtyř největších měst a zbývajících cca 6500 obcí se dělí o druhou polovinu. Proto vznikají neustálé protesty starostů menších obcí proti tzv. daňové diskriminaci, na druhé straně zase argumentuje "Praha" tím, že vytváří čtvrtinu celostátního HDP a má výrazně větší podíl na tvorbě národního hospodářství, než je její podíl na sdílených daních. Těmto neustálým zbytečným sporům by byl konec, kdyby daně z příjmů a hodnot zůstávaly primárně tam, kde vznikají a tím by objem zdrojů, kterými obce disponují, bezprostředně závisel na ekonomické aktivitě obyvatel. Současná realita je taková, že se obce neustále přetahují o tzv. "daňovou kořist". Není to tak dávno, co jedno město slíbilo dar několika tisíc Kč občanům, kteří se ve městě přihlásí k trvalému pobytu a dokonce jim k tomu poskytlo i seznam adres, kde se mohou k pobytu přihlásit. Město by tak přesáhlo hranici 50000 obyvatel a jeho sdílené daně by se tak zvýšily o nějakých 40 mil. Kč. Jde o klasický příklad "dobývání renty".

Pokud chceme mít opravdu fungující samosprávu, pak je potřebná decentralizace. Veřejné služby by měli primárně financovat ti, kdo z nich mají prospěch. Veřejné osvětlení, požární ochrana, odvádění a čištění odpadních vod atd., přinášejí prospěch především obyvatelům konkrétní obce. Zároveň by se obce sdružovaly do vyšších samosprávných celků (krajů), aby mohly efektivně poskytovat služby, jejichž prospěch se významně přelévá přes jejich hranice.

Jde i o to, že někteří občané preferují nižší objem veřejných služeb a nižší míru zdanění, jiní si naopak rádi připlatí za větší objem veřejných služeb. Proto by měly mít obce pravomoc, v rámci daného právního rámce, určovat vlastní daňovou politiku.

Nezanedbatelné by bylo i to, že by konkurence mezi místními samosprávami umožnila lidem, aby se usadili v obci, jež jim nabízí vyhovující "složení" veřejných služeb a daňové ceny. Byl by odstraněn současný systém "zvrácené motivace" a učiněn reálný krok k "výstavbě" obcí v budoucím TSO.

Izrael versus Palestina (Jan, 30. 12. 2008 16:45)

Nechci jítřit nějaké emoce, nacionalismy, rasismy, Váš web velmi umírněně a taktně obchází či řeší bez emocí tyto nešvary naší doby, ale chci upozornit na to, že v těchto hodinách - v této vánoční době (kdy se i na válečných frontách zastavují boje) probíhá izraelské bombardování Palestiny, resp. boje mezi Izraelci a Palestinci. Nechci se stavět na žádnou stranu, nejen proto, že vím, že je trestné hovořit o sionismu a jeho aktivitách jinak než hezky (což samo už o něčem vypovídá), ale i proto, že sám nevím, jaké řešení by zde mohlo pomoci - tento problém je vleklý a je těžké ho rozplétat. Proto mi na toto ožehavé téma nemusíte ani odpovídat.

Spíše to považujte za moji reakci na Váš článek o příčinách válek. Myslím si, že tento konflikt je nejhorší svého druhu, jaký před lidstvem stojí. A jeho řešení je asi nejsložitější, co si snad můžeme představit. Z hlediska Vašeho třídění příčin válek tady asi jsou hned všechny tři příčiny - kulturní, politické i ekonomické. A každá z nich je strašně hluboká. Možná nejslabší bude příčina ekonomická, protože Izrael asi nemá nějaká velká naleziště ropy či zlata aj., ale jde tu zase o území, což jsou pozemky...

V každém případě lze brát gradaci tohoto konfliktu se stovkami mrtvých na straně Palestinců právě o Vánocích 2008 jako jakési znamení pro doby příští a jako provokaci (jak jedné, tak druhé strany). Lze to samozřejmě brát i bez této souvislosti, protože ani náboženští Židé - judaisté, ani Arabové - muslimové křesťanské hodnoty, svátky, Ježíše Krista neuznávají. Možná jen jako nějakého zřece. Jsou i Židé a Arabové křesťané, ale těch je jen hrstka a nemají na tento válečný konflikt prakticky žádný vliv. Proto lze tento střet a tuto válku postavit jako střet kultur: židovské (potažmo západní civilizace) a muslimské.

V roce 1914 tvořili Židé na daném území jen 5% obyvatelstva, asi jako Čechů - slovanského živlu v mnoha městech Rakouska-Uherska vcelku nedávno, ještě před cca 100lety. Představte si, že by dnes Němci řekli: Slované mají k životu celou východní a jižní Evropu, Čechy a Moravu jim vezmeme a dáme to Němcům. Vždyť jsme tam před 100 (1 500) lety žili. Nebo kdyby nám sem EU začala stěhovat Němce nebo Iry s tím, že to bylo původně jejich území?

Problém je, že jak Židé, tak i Arabové považují území Izraele za své. Židé tam žili již před 4 000 lety, ale Palestinci jsou tam doma asi 1 500 let. (Od 16. století patřilo území Palestiny Otomanské říši, tedy Turkům. Od 13. st. patřilo mameluckému sultanátu, tedy Egyptu. My jsme také měli kdysi přístup k Jaderskému moři... Můžeme ho dnes na někom nárokovat? Velká Morava v 10. století sahala od Baltu až po Ural... Když začneme říkat, kdy komu co v kterém století patřilo, zblázníme se z toho a bude zaděláno na desítky válek. Principu tzv. historického územního nároku se vzdali politikové již ve Versailles v roce 1919 jako v praxi nepoužitelného.

Co ale s konfliktem, díky kterému se celosvětově šíří napětí, zbrojení, nenávisť jednoho národu proti druhému, především nenávisť Izraelců a západního světa vůči muslimům či naopak? Kdo se brání, kdo koho napadá, kdo koho nenávidí víc?

Je to prostě sud prachu, který může roznítit i jaderný konflikt. Izrael údajně má několik set jaderných hlavic, a jako jediná atomová velmoc nepodepsal smlouvu o nešíření at. zbraní.

Snahy o sjednocení Židů začaly po válce a v roce 1947 došlo k rozdělení Palestiny na dva státy: arabský a židovský. To Arabové odmítli a na židovský stát zaútočily. Následovalo několik židovsko-arabských válek v nichž lépe vyzbrojený Izrael (ročně dostává na zbrojení Izrael od USA 5mld dolarů přímé pomoci) získal

okupací mnohem větší území, než na které měl podle OSN nárok (rezoluce 181/1947), např. západní břeh Jordánu, Golanské výšiny, pásmo Gazy a východní Jeruzalém. A to je problém, který dodnes není vyřešen. Izrael vše získal sice násilnou okupací, ale bez těchto území by byl na tom stejně jako ČR bez pohraničí...

Hamás je označován jako radikální hnutí, protože se radikálně postavil k uznání židovského státu. Izrael nepáchá nic, ale když je ostřelován tak se jen brání. Hammás ukončil příměří, protože Izrael nepouštěl do Gazy humanitární pomoc. V Gaze potom žijí Palestinci jako v nějakých lágrech bez vody, elektřiny, jídla...

Přihlédneme-li ke kulturní úrovni: držitelé Nobelovy ceny 8 Arabů, 192 Židů (Einstein, Pauli, Robert Oppenheimer, Steven Weinberg...) Většina největších matematiků a fyziků 20. století byli Židé. Mimochodem. Mnohé zásadní průlomové procesory v procesorovém vývoji byly uskutečněny v Izraelských laboratořích Intelu. Pokud ale vím, tak Einstein odmítl být prezidentem Izraele a židovský stát odsoudil. Ono nic není černobílé. Nelze asi jednoznačně určit viníka.

Proto by se mělo v mnoha věcech celosvětově začít znovu.

Kdyby si lidé sedli ke kulatému stolu a začali věci řešit dohodami, vzděláním... Jenže to je asi utopie. Stejná utopie však je chtít vojensky řešit např. tento problém. Vojensky to nemá řešení. Nelze přece vystřílet stovky milionů obyvatel západní civilizaci nebo Arabů. To přeci není řešení!

Začínám zcela vážně přemýšlet o tom, že žádný národ nemá právo prohlásit zem za svoji. Země je určena nám všem, lidem. Měli bychom ji společně užívat, ne trávit životy válkami o ropu, zemi, kontinenty... Žádný Bůh nás asi za tyto boje posmrtným životem neodmění.

(Ale kdyby nežili národy na svém území, chyběly by tradice, místní umění, atp.)

Odpověď Janovi (Izrael versus Palestina):

Konflikt Palestinců s Izraelity se zdá být neřešitelný, jako aporie Zénóna z Eleje. Je to vlastně v sociální sféře ztělesněný „górdický uzel“. Pohlížíme-li na tento konflikt obvyklým způsobem, tu ho nejen nerozuzlíme, ale sami se do něj zapleteme. Musíme tedy na věc pohlédnout z jiných hledisek, nejlépe ze všech možných, tedy i z těch, která se mohou zdát příliš fantastická a budeme je muset nakonec vyloučit jako nesmyslná. Nuže, tady je jedno z nich:

O čem vypovídá skutečnost, že „*je trestné hovořit o sionismu a jeho aktivitách jinak než hezky*“? Zákonná opatření tohoto typu, podobající se pozitivnímu rasismu, provokativně protěžují určité sociální skupiny (např. Židy, cikány, gaye aj.), současně však vyvolávají ve veřejném mínění nenávistnou reakci k protěžované skupině. Uvážíme-li, že ten, kdo může protěžovat jiné, může protěžovat také sám sebe, vyvstane nám otázka: Jak protěžují sami sebe? Také provokativně zjevně, nebo opatrně vskrytu? Jaký cíl vlastně sledují zákonodárci (resp. jejich tajemní iniciátoři) provokativně zjevným protěžováním? Jde jim především o provokativní protěžování, nebo o vyprovokovanou nenávist?

Jsou-li zevní projevy reaktivní nenávisti zevně potlačovány týmiž zákony, jimiž byly vyvolány, silí vnitřně, ve svém skrytém „podhoubí“, jako tlak páry v přehřátém kotli. Je jen otázkou času, kdy narůstající vnitřní tlak překoná vnější útlak a sociální kotel exploduje. Dušená nenávist pak vytryskne v rozptýlené podobě mnohosti pogromů, nebo v koncentrované podobě holocaustu, jehož „shromaždištěm“ je tzv. „koncentrační tábor“. Uvážíme-li např. posici státu Izrael, tonoucího v oceánu nesmiřitelné nenávisti světa muslimů, vnímajícího v něm koncentrované Židy jako vetřelce, tu se sotva vyhneme srovnání s gigantickým koncentračním táborem. Všimáme-li si pak tendenčně pouze nálady Židů, koncentrovaných v Izraeli ze všech koutů světa (zejména z Východu), nahlédneme, že tu musí žít v atmosféře neustálé obavy o holý život (svůj i bližních). Na rozdíl od německého holocaustu, sice nyní v Izraeli neumírají hladem a jsou tu dokonce proti okolním muslimům velmi dobře vyzbrojeni, takže násilí nemusejí jen snášet, ale mohou se ho také dopouštět. Vzájemným násilím však narůstá také vzájemná nenávist, přivádějící obě strany do bezvýchodného postavení. Na jedné straně zvučle podložená špičkovou úrovní vražedné techniky (vč. jaderné), na druhé straně záludnost sebevražedných útoků ve stylu středověkých „hašišim“ či novověkých „kamikadze“, zvaná dnes „terorismus“. Jenže stupňování špičkové techniky má určité meze, neboť např. jadernou zbraň nelze použít (bez sebe ohrožení) proti bezprostřednímu sousedovi. Naproti tomu sebevražedné útoky lze stupňovat bez omezení, jako bezpočet rozptýlených pogromů, proti koncentrovaným obětem...

Pokud se do tohoto konfliktu nezapojí také ostatní svět, nemá stát Izrael nijakou budoucnost. Jenže v ostatním světě je veřejné mínění provokativním protěžováním laděno v neprospěch Izraele. Přeladit ho lze

např. exportem terorizmu do ostatního světa. Tím je evokována otázka: Kdo má na takovém exportu především zájem?...

Přeladit veřejné mínění by však bylo možné např. také tím, že by provokativně protěžované skupiny své protěžování demonstrativně odmítly. Proč to protěžované skupiny neudělají? Pro nedostatek inteligence, ze „stavovské“ zaslepenosti, nebo se nedokážou vzdát časných výhod (zpravidla parazitních), jež jim protěžování nabízí?...

Až sem jsme z našeho fantaskního hlediska posuzovali věc jaksi zvenčí. Podívejme se na ni tedy také zevnitř.

Dosavadní minulost tří monotheistických náboženství (izraelského, křesťanského a islámského) nás může poučit o jakémsi saturnském požívání svých vlastních dětí, v podobě nesmiřitelného vyvražďování souvěrců, jako tzv. „heretiků“. Tato kulturně motivovaná vražednost má v politice svou obdobu v tzv. „politikaření“ (konfrontaci levice s pravicí), v hospodářství v tzv. „konkurenci“...

Nuže, po smrti krále Šalamouna se jeho království rozdělilo na dvě nesmiřitelné části. Na království Izraelské (zhruba 11 z 12 izraelských kmenů) a království Judské (zhruba 1, ten nejpočetnější, z 12 izraelských kmenů). Jejich vzájemné vyvražďování (válčení) bylo ukončeno až zvenčí, v podobě asyrsko-babylónského zajetí. Obdobně ve svých řadách vyhlazovaly heretiky také křesťané (např. katolíci a protestanti) i muslimové (např. šíité a sunité). Heretikem byl přirozeně vždy ten poražený...

Navzdory vzájemnému vyhlazování trvají říše křesťanské a islámské (byť v proměnlivých podobách) dál, zatímco království Izraelské asyrským zajetím definitivně zaniklo a jeho 11 kmenů izraelských jakoby beze stopy zmizelo z povrchu Země. Obnoveno bylo (ještě ve starověku) totiž jen království Judské. I to však bylo časem opět zlikvidováno (vyvražďeno a rozptýleno) Římany. Židé (Judský kmen) však tentokrát z povrchu Země nezmizeli, neboť i ve svém rozptýlení do okolního světa zůstali věrni své víře v jediného Boha (Jehovu). Vírou spojeni, bezdomovectvím rozděleni, si museli v hloubi srdce klást po celá staletí naléhavou otázku, formulovanou počátečními slovy české hymny: „*Kde domov můj?*“ Odhlédněme však od nikoli náhodné, leč tajuplné souvislosti charakterů kmene Čechů a kmene Judského, a všimněme si souvislosti Judského „bezdomovectví“ s novodobým pojmem: „světoobčan“. Tzn., že „Judské“, může znamenat také „světové“...

Mohlo by se zdát, že zánikem 11 kmenů Izraele v asyrském zajetí, byl kmen Judský obnoven bez „heretiků“ a v této jednotě víry setrvává dodnes, navzdory nejednotě v „bezdomovectví“. Jenže:

Ne náhodou, ač v tajuplných souvislostech, líčí legendy Velké Moravy (tzv. cyrilo-metodějské legendy) mj. onen historický okamžik (v 9. st. nl.), kdy v Asii (tam, kde kdysi zmizelo 11. kmenů Izraele) mocný kočovný kmen turko-tatarských Chazarů volil mezi trojím monotheismem (judajismem, křesťanstvím a islámem), aby nakonec přijal judaismus...

Jaký fantaskní význam má nyní pro naše fantaskní hledisko domněnka, že ve vyhlazovacích táborech křesťanského Německa byli koncentrováni především východní Židé (Aškenaziové), kteří jsou dnes koncentrováni v Izraeli (např. jejich vystěhovalecká vlna, směřující původně z Ruska do USA, byla přeměšována do Palestiny)?...

Nyní k Vaší otázce: „*Co s konfliktem, díky kterému se celosvětově šíří napětí, zbrojení, nenávisť jednoho národu proti druhému, především nenávisť Izraelců a západního světa vůči muslimům či naopak? Kdo se brání, kdo koho napadá, kdo koho nenávidí víc?*“

Pravdu máte v tom, co řešení není: „*Kdyby si lidé sedli ke kulatému stolu a začali věci řešit dohodami, vzděláním... Jenže to je asi utopie. Stejná utopie však je chtít vojensky řešit např. tento problém. Vojensky to nemá řešení. Nelze přece vystřílet stovky milionů obyvatel západní civilizaci nebo Arabů. To přeci není řešení!*“

K nalezení řešení jste alespoň naznačil cestu slovy: „*Začínám zcela vážně přemýšlet o tom, že žádný národ nemá právo prohlásit zem za svoji. Země je určena nám všem, lidem. Měli bychom ji společně užívat, ne trávit životy válkami o ropu, zemi, kontinenty...*“

Na této cestě však hlodá pochybnost: „*Ale kdyby nežili národy na svém území, chyběly by tradice, místní umění, atp.*“

Také tu leží daleko hlubší jablko sváru: „*Žádný Bůh nás asi za tyhle boje posmrtným životem neodmění*“. Je to monoteistický spor o Boha. Jaký je a jaký není? Kdo to může pravdivě říci? Kdo je tu nevěřící (jinověrec) a kdo heretik (odpadlý souvěrec)?...

Naše odpověď na všechny zmíněné otázky zní: Bez TSO nebude řešení nikdy nalezeno! V TSO se lidé o „svém území“ dohodnou „smlouvou“, nikoli „mečem“. V TSO nebude „pravověrných“ a „heretiků“, ale svobodné hledání pravdy...

Ještě k otázce, kdo byl v Palestině dřív:

Když Jozue přivedl 12 kmenů Izraele (nikoli jen Judský kmen) do Palestiny, bylo toto území již dávno osídleno Palestinci (biblickými Pelišťjci, Filištiny)...

Jde tedy také o to, jak lidem (ve jménu pravdy) vymést z hlavy i takové bizarní nesmysly (hereze), jako je naše fantaskní hledisko... -zmp-

Hamás (Standa, 06. 01. 2009 13:42)

K současnému konfliktu Izraele a hnutí Hamás chci jen stručně poznamenat: i když uděláme my nebo kdokoli jiný seriózní rozbor tohoto konfliktu a pojmenujeme všechny příčiny historické, kulturní i ekonomické, i když se teoreticky postavíme na jednu nebo druhou stranu a budeme chtít, nebo budeme „nuceni“ se přiklonit na tu či onu stranu, není podstatný ani náš názor, ani naše sympatie, ale řešení spočívá pouze v ochotě a dobré vůli velmocí a supervelmocí tento konflikt vyřešit. (Např. - odkud obě strany konfliktu berou zbraně? = Vysoce finančně náročné náklady, při současném mezinárodním zákazu vývozu zbraní do konfliktních oblastí?) Domnívám se, že Izrael uzavře příměří až v okamžiku, kdy dosáhne svého vojenského cíle. Zajímá mne Váš názor.

Odpověď Standovi (Hamás):

Dojde-li někde např. k živelné katastrofě, tu rovněž už není co řešit. Přesto je však náš názor na danou katastrofu velmi podstatný, neboť bude-li pravdivý, pak na základě pravdivého poznání příčin katastrofy, budeme moci případným dalším katastrofám předejít, nebo se na ně alespoň natolik připravit, aby nám způsobily co nejméně škod...

Vaše slova: „...řešení spočívá pouze v ochotě a dobré vůli velmocí a supervelmocí tento konflikt vyřešit.“ vlastně říkají: „řešení spočívá v řešení (velmocemi)“, což je ryzí tautologie...

Z Vaší otázky „odkud obě strany konfliktu berou zbraně?“ pak vyplývá, že řešení nespočívá „v ochotě a dobré vůli velmocí a supervelmocí“, neboť ten, kdo konflikt umožňuje, ten má zájem na tom, aby byl, nikoli aby nebyl, a sotva ho tedy bude řešit...

Pravíte-li: „Domnívám se, že Izrael uzavře příměří až v okamžiku, kdy dosáhne svého vojenského cíle“, pak jakobyste řekl, že zloděj opustí vykrádaný dům, až si nakrade. Jaký smysl mají takové úvahy?...

-zmp-

Náhoda nebo záměr? (Aleš, 12. 01. 2009 17:37)

Evropa ve větší nebo menší míře pociťuje absolutní uzavření dodávek plynu z Ruska. Toto uzavření dodávek je zvláště citlivé v dnešních dnech, kdy na většině území Evropy panují citelné i 20 stupňové mrazy, i v místech, kde historicky takové mrazy nepamatují. V této souvislosti je nasnadě otázka, zda vznikla tato situace náhodou (tj. neschopností se dohodnout nebo krádežemi plynu Ukrajinou), nebo je to záměrný komplot, jehož cílem je dát Evropě „lekci“, nebo naznačit strategické možnosti dodavatele?

Osobně se mi tato situace nezdá v souvislosti s panujícími mrazy náhodná. Jakoby vše bylo jaksi načasováno. Ale na druhé straně proti komplotu (koho s kým?) hovoří skutečnost, že v případě dlouhodobého nedodávání plynu přijde Rusko o miliardy dolarů či Euro. Proč by to dělalo?

Odpověď Alešovi (Náhoda nebo záměr?):

Kdyby se spor o plyn týkal pouze Ruska a Ukrajiny, muselo by Rusko prohrát a investovat do nových plynovodů mimo Ukrajinu. Bude-li se spor týkat také Evropy, prohraje Ukrajina. Evropa by se však do sporu nezapojila, kdyby Rusko zastavilo kohoutky v létě.

V duchu spojení příjemného s užitečným, využilo Rusko tohoto sporu také k demonstraci své moci nad surovinou (plynem), kterou si přivlastnilo (na úkor ostatního světa), takže jí může Evropu nejen vydírat (prodáváním), ale také trestat (neprodáváním).

Že to Rusko stojí miliardy? Válka s Evropou by ho přišla dražší!... -zmp-

decentralizace zdrojů energie a potravin (Jan, 14. 01. 2009 23:10)

Vážení přátelé, chci reagovat na Váš skvělý rozbor – odpověď Standovi, stát 7.1.2009 a monokultura z 12.1. 2009 Alešovi. Nesmírný podnět vidím v tom, že nadnárodní ekonomika chce zničit státy a národy, vnučuje jim nadnárodní charakter (chce vytvořit světovládu a barbarskou monokulturu).

Především, že se mi vytvoření EU jeví od počátku jako uplacené nadnárodními monopoly, iniciované USA. Začalo to jako EHS a skončilo jako EU. Nevím, jestli někdo z Německa, Francie, Anglie, Španělska atp. touží po zániku své země, svého národa, kultury. Shrneme-li si pár posledních dní, tak je to jedna katastrofa na druhou.

Z USA se do Evropy a vlastně postupně do celého světa přelila finanční krize. Zcela evidentně je to z USA importovaná krize, ke které EU přišla jak slepý k houslím. EU mohla jen bezmocně sledovat, jak krachy zachvacují jednu banku za druhou. Jak se to začíná zavlékat do EU. Ale nenašla proti tomuto útoku USA obranu. Je to zcela umělá krize, která byla Evropě implantována. Nebýt provázanosti světových peněz, světové ekonomiky, tak by krize nemohla nastat.

ČR se stala předsednickým státem EU. To by nebyla ještě taková katastrofa, i když poslouchat žvanění Vondry, knížete, premiéra aj. je utrpení. Jako další dělovka – konflikt Izrael Palestina. ČR stála jednoznačně na straně Izraele slovy, že vražděním civilistů v Palestině se Izrael brání. To ale vyvolalo vlnu nevole nejen v EU, ale i ve světě. ČR jako předsednická země EU si nemůže dovolit mluvit jen za sebe. Resp. za zastupitele ČR, protože 90% občanů ČR je proti vraždění palestinských civilistů Izraelem (k dnešnímu dni je zabito asi 1000 Palestinců, z toho 1/3 tvoří děti. Nějaký evropský (norský?) lékař v nemocnici někde v Gaze hovořil, že za celé dny, co tam je, svážejí stovky, tisíce zraněných, ale ani jeden nebyl voják Hamasu. Přeslavný kníže, pán, který tam odtud přijel a holedbal se, jaký je geniální plánovač a emisar, jak úspěšná byla jeho mise, je nyní už raději zticha, ale asi stejně neví, co je to stud, za to vše, co zpackal a podělal. Krveprolití a izraelské masakry na civilním obyvatelstvu probíhají dál.

Další dělovka: z Ruska přestal proudit plyn do EU. Problém mají mezi sebou Rusko a Ukrajina, ale ve dvacetistupňových mrazech se rukojmím stala Evropa. Premiér ČR odjel s velkými rameny řešit za EU problém do Ruska a Ukrajiny. Velká slova, oslavné ódy, co dokázal... a výsledek? Další dny jsou kohoutky z Ruska uzavřené. V Bulharsku, Maďarsku umrzlo v bytech na sídlištích několik desítek lidí (jsou to vlastně vraždy, kdo za ně bude trestně odpovědný, kdo zaplatí škody vzniklé lidem v EU tím, že museli přestat chodit do práce, zastavila se výroba atp.?). Evropa je na nohou. Lidé si uvědomují vážnost situace, ale co každý z nás může dělat? Jsme rukojmí těchto nadnárodních firem, cizích velmocí. Celá EU je v háji, je bezmocná. Celá politika EU se evidentně prokazuje, jako neschopná řešit vážnější situace. Energetický kolaps (nyní), válečný (např. Kosovo, Srbsko), finanční krize (nyní) – už zbývá jen hladomor. A uvědomují si, že kdyby přestala ještě téci ropa, tak by přestala jezdit auta a nebylo by možné ani dovézt potraviny, ani zaset nebo sklídit plodiny, vytápět skleníky atd... Toto je už skutečně katastrofický scénář, ale kdyby k němu došlo, potom by zde došlo k totálnímu kolapsu Evropy, včetně hladu.

Snad každý člověk, který tyto děje sleduje, musí uznat, že nechceme-li dospět k ještě horším chvílím a katastrofám, takto bychom již neměli – nejen v EU, ale i celosvětově – pokračovat dál. Jestli nyní vznikla tato kalamita, jaká opatření lze udělat, aby se něco podobného či ještě horšího nikdy příště neopakovalo?

Nevidím jiné řešení, než decentralizaci zdrojů energie a výroby, dostatek místních potravin.

Kudy vidíte Vy cestu z tohoto bludného kruhu? Je něco takového ještě vůbec proveditelné?

Odpověď Janovi (decentralizace zdrojů energie a potravin):

Souhlasíme s Vámi. Jediným řešením je decentralizace. Jenže nadnárodní korporace mají za cíl centralizaci. Obojí je proveditelné (s různými následky). Ač má veřejné mínění obrovskou moc, přece má malé uvědomění a tedy odhodlání... -zmp-

k decentralizaci zdrojů (Kryštof):

Jak hovoří nyní v souvislosti nedostatkem plynu různí zástupci EU, tak Evropa chce být a musí být soběstačná ve výrobě energie. Dojde tedy k decentralizaci zdrojů energie a EU nebude tak závislá na plynu či ropě z Ruska atp. Začne se více vyrábět elektřina v evropských atomových elektrárnách. Začnou se opět více stavět v jednotlivých zemích atomové reaktory. Aspoň se uchrání neobnovitelné zdroje pro příští

generace. Dalším vývojem atomových reaktorů se mohou objevit i nové možnosti výroby energie z atomů – to jsou vize vynálezu plasmových reaktorů apod.

Odpověď Kryštofovi (k decentralizaci zdrojů):

Centralizace mají různé úrovně. Např. globální, kontinentální, národní, obecní atp. Nahradíme-li jednu druhou, pak se ovšem nejedná o decentralizaci, ale stále jen o centralizaci, byť jiné úrovně. Důsledně provedená decentralizace sestupuje až na úroveň jednotlivého občana.

Také je docela možné, že celá plynová krize je jen dobře sehraná komedie za účelem rehabilitace jaderné energie... -zmp-

křesťanské hodnoty (Kryštof, 18. 01. 2009 13:41)

Neustále se mluví a píše o tzv. evropských, křesťanských aj. hodnotách, které jsou postaveny na řecko-latinšské kultuře. Zdá se mi však, že celá křesťanská kultura je postavena na židovském základu. Co tedy vlastně jsou ony evropské hodnoty?

Odpověď Kryštofovi (křesťanské hodnoty):

Křesťanství vychází z Judaismu, vyznávajícího jediného Boha a hlavně očekávajícího Mesiáše, kterého jako národ v osobě Ježíše Nazaretského neuznal. Uznán byl pouze jednotlivci, kteří se stali vlastními šířiteli křesťanství (zvěsti o Kristu), zejména v té části Evropy, která byla součástí říše Římské a která přijala kulturu Řeckou. Křesťanství vzešlé z Judaismu tedy našlo živnou půdu v kultuře řecko-římské.

Zatímco polyteistické řectví umožnilo přijetí monoteistického Křesťanství, římanství ho postupně proměňovalo v justičně-instituční záležitost (v tzv. státní náboženství, v „zákonodárný“ dogmatismus atp.). S nástupem materialismu (vědeckého i náboženského) se pak Evropa začala křesťanskému ideálu zcela odčizovat. Stále více Krista neuznávala jako Boha, ale max. jen jako prorockého člověka Ježíše, popř. jeho existenci vůbec popírala. Proto se dnes nejvíce zdá být téměř žádný rozdíl mezi popíráním Krista Evropanstvím či Judaismem. A protože s nástupem liberalismu se veškerá kultura a politika podřizuje ekonomice, zdá se mít zejména západní křesťanství judaistický charakter. Zkrátka, tzv. „křesťanské hodnoty“ Evropy a Západu vůbec, byly samotnými Evropany a Západním lidstvem natolik potlačeny, že se tu Křesťanství stalo pouhým abstraktním pojmem (u ateistů i theistů).

Evropské hodnoty spí hluboko v nevědomí Evropanů, jako legendární Blaničtí rytíři v Čechách. Mají-li být oživeny, musí být nejdříve nalezeny, a to tam, kde je patrně nikdo nebude ochoten hledat... -zmp-

politikaření a odbornost (Jan, 18. 01. 2009 15:41)

Sleduji ve zprávách, jak politici záměrně spojují naprosto nesouvisející problematiku: Např. podmiňují vyřešení problematiky zrušení poplatků ve zdravotnictví schválením vojenské okupace Afghánistánu. Potom se politikové jako Parkánová ptají: Jak budeme vypadat před Evropou a USA, že pro nějakých 1,5 dolaru podrazíme, zradíme kamarády ve zbrani. To nemůžeme přece připustit! (Ale přitom si to takto spojili sami politikové ve svých politických intrikách a komplotech)

A nebo dále: podmínili schválení radaru schválením Lisabonské smlouvy! Toto je taková zrůdnost zákulisního politikaření. A nikdo na toto nic neřekne! Nikdo se proti tomu nesmyslu neozve!

Také plně podporuji Vaše stanovisko ohledně odborníků: že je nesmysl, aby ve všem rozhodovali jen odborníci, kteří prý věcem hluboce rozumí. Sama vláda a stát nám tady dnes a denně dokazuje, že na žádné odborníky nehledí a rozhoduje se svévolně, resp. lépe řečeno (nedělejme si iluze) - dle toho, co za to kdo dostane. Kdo víc zaplatí, ten stát. zakázku dostane. V této nově doplněné vládě mají být na ministerských místech, kde by tomu měl asi člověk trochu rozumět (a nespoléhat se jen na týmy poradců) – zcela nevzdělaní lidé (v dané oblasti). To ani nemluví o turistce po všech nejvyšších vládních a úřednických postech hit makerku zpěvačku Parkánovou, Svobodu aj. To je jeden superodborník vedle druhého.

Odpověď Janovi (politikaření a odbornost):

Váš postřeh je naprosto správný. Že se proti takovému pletichaření (politikaření) nikdo neozve? Každý musíme sami u sebe vysledovat, kdy jsme si zhovadilost takového počínání začali uvědomovat a hlavně, díky čemu došlo k našemu prohlédnutí. Pak také budeme s to dopomoci k prohlédnutí jiným. Pak se proti takovým věcem bude ozývat stále víc a víc nespokojených.

Skutečnost, že tzv. „politici“ mohou ze dne na den bez problémů měnit posty (ministerstva), nasvědčuje tomu, že na nich vůbec nezáleží. Stejně dobře může kterýkoliv post reprezentovat libovolná loutka (maňáška, marioneta, kabuki atp.). Skutečnou moc je třeba hledat v „loutkářích“, který je mimo jakoukoliv „demokratickou“ volbu... -zmp-

evropské křesťanské hodnoty (Kryštof, 22. 01. 2009 22:11)

K Vaší odpovědi mám jedinou otázku: Je-li ochota, kde tedy ony evropské hodnoty hledat?

Odpověď Kryštofovi (evropské křesťanské hodnoty):

Řekli jsme (odpověď Kryštofovi: křesťanské hodnoty), že evropské hodnoty spí hluboko v nevědomí Evropanů, jako legendární Blaničtí rytíři v Čechách a že musí být nalezeny tam, kde je patrně nikdo nebude ochoten hledat...

Řekli jsme si také, že evropské křesťanství vzniklo v říši Římské (ve sféře římské státnosti a řecké kultury), v níž se záhy stalo státním náboženstvím. Zavedeno římským císařem Konstantinem Velikým, jehož vůle byla časem nahrazena institucí římského otce (papeže). Tak vzniklo západoevropské (latinské) křesťanství boha Otce, vykazující judaistický (starozákonní) charakter Jahve (charakter mrtvé litery zákona)...

Konstantin Veliký však přemístil centrum své moci do řeckého Byzantia, kde založil „druhý Řím“ zvaný Konstantinopol, či Cařihrad, jenž se záhy vyvinul v druhé císařství. V 9. st. nl. z tohoto druhého císařství vzešly také křesťanské odstředivé tendence, jež vyústily v osamostatnění řecké církve od otcovské církve římské, jako se osamostatňuje dospělý syn od autority otce. Hlavou východní církve se stal císař, titulovaný římskými papeži jako „milovaný syn“. Tak vzniklo východoevropské (řecké) křesťanství boha Syna, vykazující mesiášský (novozákonní) charakter Krista (charakter živého slova zákona).

V 9. st. počal také dodnes trvajícím teologickým spor mezi církví východní a západní, tzv. spor o Ducha sv. (Per filium kontra Filioque). V téže době opouští Cařihrad filosof Konstantin a soudce Metoděj, aby na žádost moravského krále Rastislava, v dnes již zapomenuté Rastislavově pevnosti (městě), založili něco, co bylo zevně zvané „moravská církev“.

To, co hledáme jako evropské křesťanské hodnoty, co spí hluboko v nevědomí Evropanů, je středoevropské křesťanství boha Ducha sv. (zvaného v cyrilometodějských legendách „rozum Kristův“), to vykazuje svatojánský (apokalyptický) charakter sv. trojice „Konstantina, Metoděje a Rastislava“, charakter posledního (spravedlivého) soudu, na základě pravdivého porozumění mrtvé literě a živému slovu zákona...

Toto středoevropské (slovanské) křesťanství Ducha bylo již v zárodku (během života a definitivně po smrti Metoděje) nemilosrdně a s nesmiřitelnou nenávistí zadupáno hluboko do nevědomí země. Vše, co by ho nějak mohlo připomínat, bylo a stále je důsledně likvidováno, či alespoň překrucováno, počínaje moravským Svatoplukem (věrolomným synovcem Rastislava), Franky a Uhry, později (po smrti papeže Jana VIII.) také římskou církví, Němci a konečně pragocentrickým falzem tzv. „české státnosti“.

Paradoxně lze tedy říci, že jako pravou křesťanskou hodnotu má Evropa to, co již dávno nemá, tj. ducha, kterého zavrhl (podobně jako Židé Krista) a nebude ho mít, dokud nebude mezi Slovany znovu vzkříšen. To, co Evropě aktem zavržení ducha zůstalo, jsou jen sklony k morbidně apokalyptickému pojetí tzv. „posledního soudu“, sklony vrcholící posledními světovými válkami, nevědomé (ač možná i dobře míněné) tendence ke stupňování sociálních katastrof, neboť jak bylo zvěstováno:

„... každý hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu odpuštěno nebude. I tomu, kdo by řekl slovo proti Synu člověka, bude odpuštěno, ale kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, nebude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.“

(Matouš: 12, 31-32)

-zmp-

protizákonný postup vlády (Jan, 25. 01. 2009 19:31)

Vláda porušuje vlastní zákony! Vláda před cca rokem nejprve schválila, že první tři dny nebudou občané dostávat nemocenskou z důvodu, že ji zneužívají. Ústavní soud poté rozhodl, že to je antisociální a trestně bezdůvodně předem někoho obvinil z podvodu, když si platí nemocenské pojištění. Vláda nyní opět zasáhla vlastně již protiústavně a zrušila zase nemocenskou první tři dny nemoci. Ignoruje rozhodnutí ústavního soudu. Vláda volá po zákonnosti, ale sama zákonnost nerespektuje.

Také se mi jeví jako pokrytecké to, že prý poplatky u lékaře či v nemocnicích za občany platí kraje. Vytváří se tu dojem, že někdo občany dotuje, že jim něco platí! Přitom všichni si platíme zdravotní a sociální.

Známý mi poslal následující informace:

Poplatky ve zdravotnictví u nás a v Německu. Poplatky ve zdravotnictví u nás a v SRN. Tady máme socialistický kapitalismus, tam je sociální kapitalismus a v tom je velký rozdíl. Tam nemají nějaké Cikrty či Julínky, ale sestavení celého systému přenechali odborníkům. To, co z toho vzniklo, je sociálně spravedlivé a přijatelné pro všechny. Nikdo není znevýhodněn a každý přispívá na zdravotnictví dle svých možností.

U nás nejvíce sociálně nespravedlivé je právě to, co oba Tomášové vychvalují jako největší přednost: hranice 5000 Kč pro každého. Určení ochranné hranice poplatků pevně stanovenou výší 5000 Kč je sociálně nespravedlivé. Pro toho, který má roční příjem 500 000 Kč, je to jedno procento z příjmu. Ten, kdo má ale příjem jen 100 000 Kč, je to už 5 % a platí tedy pětkrát více.

Aby k této nespravedlnosti nedošlo, mají to v Německu stanoveno pevně v procentech. Jsou to pro každého 2 % z ročního příjmu, pro chronicky nemocné 1 %. U každého je tedy hranice individuálně stanovena dle jeho příjmů.

Kdo může platit více, platí více, kdo méně, platí méně. Platby zdravotního pojištění taky nejsou stanoveny u všech stejnou pevnou sumou, ale vypočteny procentuálně z platu. Tak by to mělo být i u hranice poplatků. Pokud je to jinak, je to stejně nespravedlivé, jako kdyby se stanovila daň ze mzdy pro všechny stejnou sumou, třeba 8000 Kč. Ten s příjmem kolem 60 000 Kč by měl důvod se smát, ten s učitelským platem kolem 20 000 Kč by už takový důvod mít nemusel. Stanovit nějakou hranici, či odvod nějaké daně tak, aby to bylo sociálně spravedlivé pro všechny plátce, nejde jinak než procentuálně. Na to zřejmě nikdo nepomyslel.

Další drzostí je vyžadování placení od bezpříjmových skupin, např. od dětí. V SRN platí až od 18 let. Předpokládá se, že potom už dítě má vlastní příjem a pokud ne, tak má už nárok na sociální podporu, ze které musí rovněž platit, a to zase až do výše jen 2 % (chronicky nemocní 1 %). Pokud by ministr Tomáš Julínek vyžadoval, aby za děti platili rodiče, byl by to zase další případ diskriminace rodičů s nedospělými dětmi. Museli by platit dvakrát, jednou za sebe a jednou za děti. Ty s dospělými dětmi by byli zvýhodněni.

Dalším protiústavním krokem je zavedení trestu odnětí platu ve výši tří dnů pro každého nově onemocnělého. To přece nemůže být paušálně zakotveno v zákoně. Takto by mohl trestat jenom soud a musel by případ posuzovat individuálně, pokud by k nějakému zneužití ze strany pacienta opravdu došlo. To je přece nespravedlivé trestat s viníky i poctivě. Typický případ pro soud pro lidská práva ve Štrasburku.

A ještě jedna otázka. Bude muset pacient platit první 3 dny za pobyt v nemocnici, když za tyto tři dny nebude mít žádný příjem? Pokud ano, kde má na to vzít peníze? V Německu prvních 6 kalendářních týdnů je nemocný placen svým zaměstnavatelem ve výši přibližně 95 % z čisté mzdy. Potom ho platí nemocenská pojišťovna přibližně 75 % z hrubé mzdy. Kdo by toho zneužíval a přitom třeba pracoval na černo, může být i vyhozen ze zaměstnání. Způsobenou škodu samozřejmě musí nahradit.

Praxe s poplatky ve zdravotnictví ve SRN u lékaře. Za návštěvu u lékaře se platí paušální poplatek za každé kalendářní čtvrtletí roku ve výši 10 eur. Nezáleží na tom, kolikrát lékaře v té době navštívíte, zdali 3x (jednou za měsíc), či 20x. Pokud tedy k lékaři chodíte průběžně přes celý rok, zaplatíte za neomezený počet návštěv za čtyři čtvrtletí celkem 40 eur. U specialisty, kam vás pošle váš lékař, se neplatí nic. Poplatky vybírá sestra, která je dál posílá zdravotní pojišťovně, u které je pacient pojištěn. Nejsou určeny lékaři, ale na podporu zdravotnictví. Lékař si nemůže přivydělat tím, že by si nechal zaplatit za vystavení receptu. Vystavit pacientovi recept je samozřejmost a součást jeho práce. Ostatně by to bylo i v rozporu se zákonem, kdyby byl lékař placen dvakrát. Jednou zdravotní pojišťovnou a podruhé samotným pacientem. Poplatky jsou plně započítány do nejvyššího možného zatížení pacienta (ochranný limit).

Poplatky za léky a obvazový materiál.

Platí omezení na nejvýše 10 eur za lék a materiál. Za každý lék, který je na doplatek, se tedy platí 10 % z jeho ceny, nejméně však 5 eur a nejvýše 10 eur. Pokud by tedy cena léku byla 300 eur, pacient by nezaplatil 30 eur, ale jenom 10 eur. Poplatky rovněž nejsou určeny lékárníkům, ale pro zdravotnictví jako takové a odevzdány zdravotním pojišťovnám. Jsou plně započítány do hranice nejvyššího zatížení (ochranný limit) bez ohledu na to, jestli by si mohl pacient vybrat lék bez doplatku. Zdravotní pojišťovna do toho nemůže mluvit a musí uznat lék, který lékař pacientovi předepsal a doplatek do limitu započítat.

Poplatky za pobyt v nemocnici.

Za každý den pobytu v nemocnici se platí 10 eur, ale jenom do výše 28 dní v roce. To znamená, že ten, kdo bude ležet v nemocnici 14 dní, zaplatí 140 eur, ten, kdo si poleží v nemocnici 3 nebo 10 měsíců v roce, zaplatí nejvýše 280 eur. Poplatky jsou rovněž určeny výhradně na celý systém zdravotnictví. Nemocnice musí poplatky převést na účet pojišťovny. Povinnost platit má každý občan starší 18 let. Aby byl poplatek sociální (někdo může zaplatit více, někdo méně), je vypočtena jeho nejvyšší výše z ročního příjmu pacienta a je pevně stanovena na 2 procenta z jeho ročního příjmu. Je to hranice nejvyššího možného zatížení pacienta, kterou může bez nepříznivých sociálních následků ještě snést. U každého je samozřejmě jiná, a sice podle výše jeho příjmu. V tom je sociální spravedlnost pro všechny. Výjimkou jsou zdravotně postižení a chronicky nemocní, u kterých je limit nejvyššího zatížení poloviční, tedy 1 % z jejich příjmů.

Příklad výpočtu limitu. Kdo má roční příjem 20 000 eur, musí státu ročně přispět na zdravotnictví dvěma procenty, což je 400 eur. Pokud je dlouhodobě nemocný, tak jen jedním procentem, což je 200 eur. U důchodce s ročním příjmem 10 000 eur je to 200 eur, resp. 100 eur, pokud je chronicky nemocný. Vše, co za rok zaplatí přes tuto hranici, je mu zdravotní pojišťovnou vráceno. Vyúčtování přeplatků.

Každý pacient dostane u lékaře, v lékárně, v nemocnici, všude, kde platí poplatky, stvrzenky, které si uschová a příští rok odevzdá v nemocenské pojišťovně, která vše přepočítá. Co je zapláceno přes limit, poukáže do šesti týdnů pacientovi na jeho účet. Když zaplatil méně, tak samozřejmě k pojišťovně nejde. Pacient už předem ví, kolik dostane, protože si to sám dokáže podle svých příjmů a stvrzenek spočítat. A ještě na doplnění.

Dlouhodobě, chronicky nemocný je ten, který je nejméně jeden rok v léčení stejné nemoci a nejméně jednou za čtvrt roku u lékaře na prohlídce, pro léky či radu. Např. diabetici, dále duševně, či tělesně postižení, připoutaní na lůžko apod. Pro pobyt v lázních a léčebných ústavech platí totéž jako při pobytu v nemocnicích. Lékař z poplatků nic nedostane, a proto není narušen vztah mezi ním a pacientem. Ordinance a nemocnice jsou jen výběřčími poplatků pro nemocenské pojišťovny.

Odpověď Janovi (protizákonný postup vlády):

Skutečnost, že poplatky u lékaře či v nemocnicích za občany platí kraje, je nouzovým opatřením ČSSD, po krajských volbách. Protože ČSSD nemůže poplatky zrušit zákonem (nemá v parlamentě většinu) snaží se od nich lidem alespoň ulehčit. Ač žádným politickým stranám nefandíme, přece máme za to, že toto opatření není pokrytecké...

Z absurdních zákonů vyplývá absurdní praxe. Jaký smysl má přepočítávat poplatky u lékaře na procenta z příjmu a pracně hlídat nějaké limity, když můžeme prostě o deklarovaná procenta zvýšit sociální pojištění? (je-li to vůbec nutné) Pojišťovnám je přece jedno, kdo jejich příjmy vybere. Vybírá-li je zdravotní personál, pak je tím odváděn od zdravotnických výkonů k úředním. To platí pro Česko stejně jako pro Německo (přestože v Německu nerozumné zákony realizují rozumněji)...

Domníváme se, že české (Julínkovy) poplatky jsou motivovány jinak. Protože nemocenské pojištění, spravované shora, je cestou dolů natolik masivně tunelováno, že na ty dole už moc nezbude, mají poplatky u lékařů zajistit, aby bylo co tunelovat také dole. Proto u nás nejsou poplatky odváděny pojišťovnám, ale zůstávají ve zdravotnických zařízeních, která je vybrala.

Proto také u poplatků nikdo nemyslí na nějakou procentuální spravedlnost, na děti, na důchodce, či nemocné, ale pouze a jen na tunel. Ústavní soud tu může zasáhnout jen tehdy, pokud se na něj obrátí někdo shora (obyčejný člověk se na něj obracet nemůže), což se patrně stane jen tehdy, bude-li tunelování zdola nějak ohrožovat tunelování shora. Jen si vzpomeňte. Obrátil se snad někdo na ústavní soud, když se dělilo Česko-slovensko?... -zmp-

krize (Jan, 30. 01. 2009 07:50)

Ano, byl jsem asi trochu nespravedlivý. Je možné, že to není pokrytecké. Kdyby opravdu chtěli poplatky zrušit, tak nemohou. Nemají většinu a tak lidem chtějí pomoci aspoň takto. Ale stejně jim nevěřím, že to myslí upřímně či vážně.

Protože dost jezdím po republice, vidím všude zlikvidované výroby, podniky, tovární haly zejí prázdnotou... Snad jen se staví nové a nové dálnice a nové sklady pro supermarkety, nové průmyslové zóny, kde cizí velké firmy dostanou půdu zdarma a na deset či dvacet let mají od státu daňové prázdny...

To naši drobní podnikatelé musí vše krvavě zaplatit a vše mají třicetkrát zdaněno, nikdo jim neodpustí ani haléř. Ale abych vše neviděl tak černě... všude po celé republice vidím, jak ve zrušených provozovnách a různých halách, prostorách ve městech a obcích, jsou spousty asijských tržišť, spousty asijských obchodů a asijských podnikatelů. Oni dovážejí jakési levné zboží z Asie a domácí prodejci tak byli vytlačeni, zlikvidováni, stejně jako domácí výroba. Nerozumím tomu, ale je to tak.

Když tak sleduji tuto doslova zdevastovanou zemi a její výrobu, tak vlastně ani nechápu, že vůbec máme z čeho žít. Je vlastně div, že máme peníze, výrobky, jídlo... Dá se říci, že to nechápu. Odkud se tady berou peníze, výrobky, potraviny? Takový malý český zázrak. Nikde nic není a nic nefunguje, a přesto se tady dá žít. Nespadl jsem z višně, snad ani nemám IQ tykve – chápu, že něco málo se tu vyrábí, něco se dováží, ale i tak je mi divné, že vůbec neproduktivní práce, kterou zde lidé dělají, že je schopna uživit 10 milionů lidí. Jediné výdělečné firmy jsou asi ty, které prodávají potraviny a jídlo, a elektrárny, plynárny, vodárny...

Jim občané poplatí peníze a zpětně se ty peníze zase nějak protočí nazpět k občanům. (Asijská obchodníci asi také prosperují, ale předpokládám, že většinu vydělaných peněz, které jim jejich bosové nechají, posílají domů. Tím méně zde zase zůstane peněz, které prostě ze země odcházejí - nebo se pletu?)

Již je ve sdělovacích slyšet zprávy, že město či region se těší na to, že dostane státní zakázky. Nevím, ale jestli se nedostáváme do obdobné situace, jako to bylo za velké hospodářské krize ve dvacátých letech. K moci se pak dostaly síly, v důsledku čehož došlo ke světové vojenské katastrofě.

Dnes, když jeden politik upozornil na to, že vlastně krizi vyřešil Hitler zbrojením, tak mu to vyčítají a prý že propaguje nacismus atp.

Aby se roztočila ekonomika, aby se v ní peníze daly do pohybu, potřebuje zakázky, že ano? Vlastně jde jen o velké státní zakázky. Dnes sice se nehovoří, aby se začalo zbrojit, ale volá se po státních zakázkách. V principu tady nejde až o nějak zásadně odlišnou věc.

Opět mi jeden známý poslal text, který prý koluje po netu, spíše je to pro zasmání, ale možná to má připodobnit současnost, že tak nějak se všude podvádí a jen občané to nevidí či vidět nechtějí:

Pokud máte problém pochopit současnou celosvětovou finanční krizi, prosím, věnujte pozornost následujícím řádkům. Po jejich přečtení vše pochopíte.

1. Kdysi v Indii do jedné vesnice přijel muž a oznámil vesničanům, že vykupuje opice a za každou dá 3 dolary.

2. Vesničané věděli, že v okolí je mnoho opic, a tak přestali hospodařit na své půdě a všichni šli chytat opice.

3. Muž opravdu koupil stovky opic za dohodnutou cenu. Ale počet opic v přírodě se drasticky snížil. Tím vesničané polevili v úsilí a vrátili se k farmaření.

4. Na to muž zareagoval oznámením, že bude vykupovat opice po 7 dolarech.

5. Toto znovu vyburcovalo vesničany a ti opět začali chytat opice.

6. Ale počty opic se zase snížily a lidé se vrátili na své farmy.

7. Muž zvýšil nabídku na 10 dolarů, bylo však již velmi těžké chytit nějakou opici.

8. Muž tedy oznámil, že bude kupovat opice za 50 dolarů za kus, a protože musí na čas odjet do města, bude ho zastupovat jeho asistent, který bude jeho jménem opice vykupovat.

9. Jakmile muž odjel, asistent svolal vesničany a řekl: "Podívejte se, v těchto klecích je 5 tisíc opic, které muž od vás koupil. Každá má teď cenu 50 dolarů. Já vám je prodám za 30 dolarů a až se šéf vrátí z města, vy mu je můžete prodat po 50 dolarech."

10. Vesničané dali dohromady všechny úspory a opice koupili.

11. Od té doby už nikdy neviděli šéfa ani jeho asistenta. Pouze opic bylo všude okolo jako na začátku. Vítejte na Wall Streetu!

Odpověď Janovi (krize):

Pozorujete dobře a k porozumění Vám chybí jen uvěřit vlastnímu rozumu. Jsme skutečně v situaci, jako za velké hospodářské krize ve dvacátých letech 20. století. Skutečnost, že dnešní krize není tak drastická, záleží na tom, jak je průběh dané krize „naplánován“ (s ohledem na úroveň veřejného mínění). To, oč v současné krizi jde, je rovněž „staronové“. Jde tu o nevyhlášenou válku centralizace (monopolů) proti decentralizaci (živnostem atp.). Protože hospodářství vykazuje přirozený sklon k decentralizaci, je třeba čas od času nějaké „krize“, která decentralizaci nějak zdecimuje...

To, co nazýváme „krizí“ je ovšem jen výraznější vzednutí toho, co můžeme nazvat „permanentní krize“. Shora je decentrální mnohost hospodářských organizací (živností) permanentně likvidována administrativní šikanou, daněmi a jinou hospodářskou kriminalitou, zdola, levnou (otrockou) asijskou produkcí. Centralizované organizace jsou naopak shora podporovány (úlevami na daních, státními zakázkami atp.). Proto např. je náš „národní produkt“ dán zejména centralizovaným automobilovým průmyslem, který může snadno a kdykoliv (ze dne na den) zcela zaniknout (následkem krize, vytunelováním atp.)...

To, z čeho žijeme, je stále víc a víc závislé na centrálních produkcích zahraničních monopolů, jejichž levná (automatizovaná) velkoprodukce nahrazuje naši vlastní produkci, jak centrální (dočasně protěžovanou) tak i decentrální (soustavně utlačovanou). Než bude naše vlastní produkce zcela nahrazena cizí, chlácholí nás monopoly dokonce relativním nadbytkem (v nabídce zboží či v mírném růstu životní úrovně). Až bude zcela nahrazena, nebude nás muset již nikdo chlácholit, ale bude nás moci tvrdě vydírat...

Protože oběh peněz po listopadu 1989 povýšil ze státní centralizace na centralizaci nadnárodní, vůbec nezáleží na tom, kam se „naše“ peníze dostanou. Světové banky je všude vymění za jiné a nám pošlou zpět (popř. vytisknou nové) např. výměnou za tzv. „státní dluhopisy“. To, na čem záleží je likvidace decentrální ekonomiky (ale také národů a států)...

Řešení krize zbrojením není vynález Hitlerův, ale vynález Alexandra Makedonského. Hitler tím jen dokázal, že není blbej, že ekonomice velmi dobře rozumí. Obdobně (zbrojením) bylo z poválečné hospodářské krize vyvedeno např. poražené Japonsko (vyrábělo pro USA municí, pro válku v Koreji). Snadno si tedy můžeme uvědomit, že namísto zbrojení můžeme z krize vyváznout jakoukoliv jinou produkcí (masovou, či decentrální). Např. Americký prezident prý vyřešil krizi sázením stromků. Ba můžeme si uvědomit, že kdyby USA (či Hitler) nechtěli válčit, mohli příslušné hospodářské krize vyřešit pouhým rozdělením peněz (dáním do oběhu), jen tak, nebo, chcete-li, za to, že se nebudou vyrábět ničivé zbraně (srovnej rozdělování peněz za neosetá pole atp.). Uvážíme-li tyto skutečnosti, pochopíme také „finanční“ příčiny tzv. „krizí“.

Pravíte: „Aby se roztočila ekonomika, aby se v ní peníze daly do pohybu, potřebuje zakázky, že ano?“

Vpravdě lze říci: Aby se ekonomika (a její měna) nejen roztočila, ale trvale točila, bez krizových výkyvů, potřebuje trvalé zakázky (trvalý odbyt). Trvalé zakázky se v TSO nazývají ZŽP! Zakázky nad ZŽP, jsou vlastně jaksi „nad-ekonomické“ (netrvalé)...

Vaše podobenství hospodářské krize o 11 bodech, lze již od bodu 3. následovně pozměnit:

1. Kdysi v Indii do jedné vesnice přijel muž a oznámil vesničanům, že vykupuje opice a za každou dá 3 dolary.

2. Vesničané věděli, že v okolí je mnoho opic, a tak přestali hospodařit na své půdě a všichni šli chytat opice.

3. Muž opravdu koupil stovky opic za dohodnutou cenu. Aby počet opic v přírodě drasticky neklesl a vesničané se v nouzi nevrátili k farmaření, pouštěl koupené opice zpět na svobodu (má rád přece přírodu a podporuje hnutí „zelených“).

4. Protože z prodeje opic se vesničané měli lépe než z farmaření, nechali svá pole ležet ladem.

5. Nato jim muž nabídl, že pole ležící ladem od nich vykoupí, aby z nich zbytečně nemuseli platit daně.

6. Jakmile všechna vykoupená pole oplotil, přestal vykupovat opice a část vyhladovělých vesničanů na svých polích za otrockou mzdu zaměstnal. Aby je současně učil sociální solidaritě, strhával jim z platu

příspěvek na almužnu pro ostatní (nezaměstnané), které nechával čekat (s čepicí v ruce) u svých dveří, až je možná také zaměstná, např. jako stávkokazy... -zmp-

bankéři (Jan, 31. 01. 2009 14:08)

Reforma zdravotnictví není pravá nebo levá. Politici se však hádají kdo a od kolika let bude poplatky platit. Nezabývají se věcí systémově - skutečnou podstatou chodu zdravotnictví. Stejně jako krizi importovanou do Evropy. Všichni ani světoví ekonomové se neshodnou na příčinách krize - jedni vidí důvody a řešení levicově, jiní pravicově! Tedy světové kapacity krizi nechápou a nerozumí ji. Řeší jen její vnější projevy, ale nejdou na podstatu. A tak vlastně i celý chod společnosti - řeší odborníci a politikové jen levicově či pravicově. Je to prokletí moderní doby. A z toho podvodu mají největší zisk a existenci politické strany.

Včera proběhla jedna z největších stávek státních zaměstnanců ve Francii. U nás ji sdělovací prostředky ani moc nezmnily. Možná proto, že její ideou bylo (jak naznačujete i Vy), že za krizi mohou banky. V bankách soukromých a státních zmizely nekontrolovaně obrovské sumy. Aby státy prý krizi odvrátily, napumpovaly do bank další nesmírné peníze. Tím krizi ještě prohloubily. A to vše platí občané z daní. Banky jsou černou dírou - tedy ti ředitelé a jejich týmy manažerů a burziánů ve smokingách, vymydlení s tučnými konty. O tom se u nás nemluví. Ve Francii ano! Francie bouří, ale u nás se o tom snad v TV ani nepromluvílo. Francie je v tomto velmi progresivní a občané velmi vznětliví až hákliví. Nevím, co zmůže jejich protest, ale aspoň nemlčí jako my. Dělalí z nás blbce a my nic. Francouzi aspoň vyjdou do ulic.

Odpověď Janovi (bankéři):

Mezi Francií a Čechami existuje skryté spojení, navázané patrně Templáři, Janem Lucemburským a Janou z Arcu. Lze tedy očekávat, že i v Čechách se dříve či později lidé proti bankám ozvou (vlastně se proti nim již ozvali zaměstnanci nedávno zkrachovaných skláren). Jenže z toho nijaká náprava nevzejde, neboť stávkující pouze protestují proti zlořádu, neprosazují však nijaké trvale účinné řešení. Pokud budou lidé takto protestovat dostatečně důrazně a masově, vynutí si možná dočasné zlepšení, typu: „*Ať zloději nekradou tak zjevně!*“

Horor v Gaze (no name, 01. 02. 2009 19:06)

"Izrael mělo plné právo zaútočit na pozice hnutí Hamas", tvrdí český ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. "Musíme se proto s našimi izraelskými přáteli zamyslet, jak změnit podmínky tak, aby se mladí lidé nemuseli přidávat k radikálním organizacím" dodal Schwarzenberg. Ty mrtvé ženy a děti si za to taky můžou sami, knížátko? Perfektně, nevím, proč jsou lidé tak bezcitní a slepí k neštěstí druhých. 1500 mrtvých palestinských civilů, z toho 1/3 dětí-to je vyhlazování národa. Ne obrana Izraele. To je útok na Hamas?

ČR jako předsednická země EU by měla snad volat celý svět ku pomoci zraněným, hladovým lidem v rozbombardované Gaze. Havel-Veškrnová, Klaus-Klausová, Topol, dáma na vozíčku Daniela Filipiová aj, co umělci, co studenti... všichni mlčí. ČR se chová, jako by vše bylo v pořádku. Kdo má organizovat humanitární pomoc Palestině? O blbostech se politici baví, hašteří, ale vážné věci neřeší. Jednou budou lidé hořce litovat, že dopouštěli taková zvěrstva. Urvané ruce, hlavy, nohy, ohořelé děti, hromady mrtvol - jen pro otrlé: <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=12012>

Odpověď no name (Horor v Gaze):

Bezcitní a slepí k neštěstí druhých nejsou lidé, ale „zástupci lidu“. Hlas lidu nic neplatí ani v jeho vlastní zemi (viz radar, poplatky ve zdravotnictví aj.), natož v zemi cizí (v Gaze). O lidských citech a náhledech se lze dnes dozvědět jen tehdy, je-li lid nějakým hromadným sdělovacím prostředkem, či výzkumem dotázán. Není-li tázán, není ho „slyšet“. Dáme-li však lidem bezprostřední slovo (občanská práva TSO), pak bude jejich hlas znět jako hrom a jejich činy (např. charitativní) zasahovat jako blesk!... -zmp-

Kristův rozum, Kryštofův nerozum (Kryštof, 03. 02. 2009 18:31)

Děkuji za zajímavou odpověď.

Rozumím správně, že naznačujete, že snad rozum Kristův je vlastně Duch svatý?

Co to znamená? O jaký rozum jde a jaký je vlastně hřích proti Duchu svatému, tedy Kristovu rozumu?

Je snad Duch svatý natolik ješitný, že nesnese jakékoli dotčení svého „majestátu“?

Jak se potom můžeme divit, jestliže Duch svatý tímto uplatňuje svoji moc jenom proto, že ji prostě má, že i někteří lidé uplatňují svoji moc, když ji prostě mají?

Máme-li svobodnou vůli myslet a vyjadřovat se, pak máme i svobodnou vůli nesouhlasit s mocí a to jakoukoli. TSO sám o sobě rovněž neuznává princip totalitní moci nad občany. Proč by TSO měl například „trpět ponížeností“ vůči jakékoli moci?

Po přečtení Vašeho článku nebo i další literatury popisující vznik a rozpory jednotlivých náboženských proudů mě v této souvislosti zajímá ještě jedna otázka, která mi však připadá důležitá. Jestliže všechna uvedená náboženství, která jsou duchovními hnutími, jsou příčinou - zdá se že nepřekonatelných rozporů a strašlivých válek - proč jsou to právě tyto duchovní oblasti?

Dalším pokračováním těchto náboženských proudů jsou v novověku různé filosofické školy, které jsou rovněž příčinami rozporů a konfliktů. Jsou to nová náboženství jako např. materialismus, a i tato sama sebe označují za výtvar ducha.

Proč jsou právě tyto uvedené směry příčinou staletých konfliktů, když samy sebe označují za výplod ducha?

Odpověď Kryštofovi (Kristův rozum a nerozum):

Ano rozumíte správně: Rozum Kristův je Duch svatý! A protože Kristus (Slovo) je Logos, tj. logika slova (vůbec), je Kristův rozum (Duch sv.) zdravým rozumem vůbec, tj. mechanismem logického myšlení. Tak můžeme u bohů i lidí rozlišovat trojí princip: To, co se logicky projevuje slovem (chtění Otce), to, co je vnímáno (cítěno) jako logicky vyslovené slovo (cítění Syna), a to, co o vysloveném správně uvažuje, myslí (Duch sv., rozum)...

Dopustíme-li se omylu ve svém projevu (hřích proti Otci), nebo ve svém cítění-vnímání (hřích proti Synu), můžeme své omyly prohlédnout a napravit (může nám být odpuštěno) reálným logickým myšlením (zdravým rozumem). Čím však prohlédneme a napravíme nesprávné (nereálné a nelogické) myšlení (hřích proti Duchu sv.)?

Zatímco hříchy proti Otci a Synu mohou být odpuštěny (napraveny) někým jiným (Duchem sv.), hřích proti Duchu sv. nemůže být odpuštěn nikým jiným, než jen sebou samým. Jinými slovy, ostatní hříchy nám mohou být odpuštěny, hříchy proti Duchu sv. (rozumu) nemohou být odpuštěny, protože si je musíme odpustit sami (napravením svého rozumu)...

Říkáte správně, že „*máme svobodnou vůli myslet a vyjadřovat se... svobodnou vůli nesouhlasit s mocí a to jakoukoli.*“ Tzn., že máme také svobodnou vůli nesouhlasit se zdravým rozumem. Zdravý rozum např. praví „*neskákej z okna!*“ Naše svobodná vůle však může říci: „*neponižuj se, nemusíš souhlasit!*“ Jak se zachováme? Skočíme nebo neskočíme? Dáme-li přednost svobodné vůli před zdravým rozumem (před pravdivě poznanou pravdou), pak nevyčítejme zdravému rozumu (moci logického myšlení), že jsme si ublížili...

Z věci je mj. zřejmé, že bez zdravého rozumu (intelligence) není reálné svobody (vnitřní ani vnější), ale jen nerozumné libovůle (neintelligence), či zvrácené zvůle (vzdoro-intelligence)...

Příčinou rozporů a válek nejsou různé náboženské proudy, ale neláska (nelidská nesnášenlivost) a nerozum (či vzdoro-rozum) lidí, kteří se k těmto proudům hlásí. Různé náboženské proudy jsou jako stavební kameny budoucí pyramidy. Posláním těchto kvádrů je vzájemně se podporovat. Tak také rozumný člověk chápe pevnost povrchu země, chápe ji jako podporu, aby mohl stát pevně nohama na zemi. Nerozumný člověk si ji však může vyložit jako odpor, jako překážku ve volném rozletu (v nerozumném tékání, či ve vzdoro-rozumném spekulování).

Zabránit takovým nerozumným kolizím by bylo možné jen tím, že by duchovní světy člověku nedaly nijakou možnost svobodné volby (jist ze stromu poznání dobrého a zlého), dokud nedostane rozum. Jenže člověk nezačne usilovat o zdravý rozum (nepoučí se), dokud tvrdě nenarazí. Aby mohl tvrdě narazit, musí mu být dána možnost svobodné volby dřív, než dostane zdravý rozum. To vědí bohové, ne však „zástupci

lidu", kteří svému lidu berou svobodnou volbu (dar bohů), protože prý nemá zdravý rozum. Tím ovšem zlo ze světa neodstraní, ale sami se stávají příčinou velkých rozporů a válek namísto lidu (v jeho zastoupení). Lid nese jen velké následky velkých příčin svých zástupců a sám si zapřičiňuje jen malé rozpory a konflikty (v mezilidských vztazích)...

Lidské zkušenosti (učenost) vyhodnocuje nejen rozum zdravý, ale i nezdravý (nerozum a vzdoro-rozum). Tak se „vědění“ (filosofie atp.) nazývají nejen plody ducha, ale i plody ne-ducha (prostoduchosti) a vzdoro-ducha (spekulativnosti). Konflikty jsou pak vyvolávány odpůrci ducha, nikoli duchem, jenž se jim nakonec se vši rozhodností a rázností postaví (idea tzv. „posledního soudu“)... -zmp-

poslední soud (Kryštof, 06. 02. 2009 09:39)

V závěru odpovědi konstatujete, že konflikty jsou "vyvolány odpůrci ducha". Zkušenosti a historie nás však učí, že konflikty jsou naopak vyvolávány ortodoxními a fanatickými zastánci právě jednotlivých duchovních směrů. Toto samozřejmě lze chápat ve svém výsledku jako nelásku a nerozum vůči jiným.

Jak se duch postaví proti odpůrcům ducha v ideji posledního soudu? Poslední soud je přece výplodem nějakého náboženského směru. Není jeho deklarovaná existence zase jen výstraha lidem, aby se dobře chovali? Tedy zase jen metoda strachu a nikoli ducha. Pokud bude poslední soud, musí být samozřejmě i soudce. Kdo bude soudit a kdo ho tím pověřil? A podle jakých kritérií bude soudit?

Odpověď Kryštofovi (poslední soud):

Jedna věc jsou dary bohů (duchovní směry, stvořená realita atp.) a jiná věc je, jak s nimi obdarovaní lidé naloží. Tzn., že i duchovní dar může člověk zneužít, takže stoupenec duchovního směru (ortodoxní fanatic atp.) může být ve skutečnosti odpůrcem darujícího ducha. Dělají-li dva totéž (např. hlásají též duchovní směr), nemusí to být totéž...

Tzv. „poslední soud“ není výplodem žádného náboženského směru, není nikomu výstrahou, či zastrahováním. Je cílem (smyslem) veškerého vývoje lidstva (každého člověka). Pojem „poslední“ ukazuje na konec vývojové řady změn, jejímž předmětem je napravování lidského „soudu“ (soudnosti, úsudku). Na počátku tohoto vývoje je přirozeně „první soud“.

Rozdíl mezi prvním a posledním soudem se dá vyjádřit jako rozdíl mezi nespravedlivým a spravedlivým soudem, či jako rozdíl mezi neinteligentním a inteligentním soudem (viz: odpověď Janovi: Co je to vlastně svoboda, odpověď Mirkovi: idealismus a materialismus aj.):

První soud (nespravedlivý, neinteligentní) = usuzování na základě vnímání

Poslední soud (spravedlivý, inteligentní) = usuzování za základě uvažování o vnímaném

Pojem poslední soud také znamená, že jsme o posuzované věci dospěli ke konečnému úsudku, že o ní již nelze jinak soudit, nechceme-li soudit nespravedlivě, chceme-li poznávat pravdu pravdivě!

Člověk se od prvního k poslednímu soudu nevyvíjí přirozeně, ale uměle (výchovou), tj. osvojováním logického myšlení, které na počátku přirozeně nemá. Protože je člověk mj. již od počátku obdarován svobodnou vůlí, může se stát, že jakmile si logické myšlení osvojí, nevyužije ho k poslednímu soudu (spravedlivému), ale zneužije ho k sobeckým cílům. Tak od musíme prvního a posledního soudu odlišit ještě třetí soud:

Vzdoro-soud (zvrácený, vzdoro-inteligentní) = usuzování na základě uvažování, bez ohledu na vnímané

Zatímco prvním soudem (srovnej první dojem, první pohled atp.) klameme především sami sebe, vzdoro-soud usiluje především o oklamání druhých, tedy o jejich odvrácení od posledního soudu. A tak nám vzdoro-soud (teoretická věda s jejím akademickým školstvím atp.) sugeruje, že konečné poznání pravdy není možné, že se lze k pravdě jen donekonečna přibližovat...

Na otázku: jak se duch postaví proti odpůrcům ducha? můžeme tedy odpovědět: Posledním soudem, jímž odhalí nepravdivost prvního soudu i vzdoro-soudu a vyjeví pravdu, včetně cesty, jak k jejímu pravdivému poznání může dospět každý sám, jak může každý naplnit ideu Posledního soudu.

Jak pravíte: „*Pokud bude Poslední soud, musí být samozřejmě i soudce*“. Poslední soud si jako první osvojil Ježíš Kristus. Následováním jeho příkladu si jej může osvojit každý!

Nuže: „*Kdo bude soudit a kdo ho tím pověřil?*“ Přirozeně soudí každý. Jde jen o to, aby svůj první soud nahradil posledním a neupadl do tenat vzdoro-soudu. Tzn., že k prvnímu soudu pověřuje každý sám sebe.

Taktéž ke vzdoro-soudu, k němuž jsou lidé v poslední době pověřováni (diplomem atp.) zpravidla nějakou totalitní institucí (akademií věd, státem atp.). K poslednímu soudu pověřuje opět každý sám sebe, popř. je pověřen alespoň jednou ze sporných stran (viz občanský soud TSO).

„A podle jakých kritérií bude soudit?“ na to jsme již odpověděli kritériem pravdivosti:

Poslední soud (spravedlivý, inteligentní) = usuzování za základě uvažování o vnímaném

stát (Kryštof, 12. 02. 2009 23:39)

Opakovaně sdělovací prostředky i my tady hovoříme o tom, že stát je povinen, stát musí, chce, je zodpovědný, potřebuje... Mám prosbu: Kdo nebo co je to stát? O co tady jde? Ve skutečnosti se zde skrývá co, nebo jaký je jeho smysl? Kdo jsme stát? Já, my vy, oni, všichni?

Co je to vlast? Co je země? Náš stát, naše země, má vlast, domov můj?

Vše mi to splývá. Je v tom nějaký rozdíl? Má vůbec ale smysl řešit tyto věci tak jak my to tady zkoušíme? Nevidím smysl.

Vždycky tady bude někdo, kde se bude chtít mít lépe než druhý. A zase tu bude nějaký bos, diktátor a opět lidi zblbne.

Demokratický stát se udržuje jen existencí lokálních válek. To dává obživu všem firmám a lidem v těch státech, co válku rozpoutají. Na tom vydělávají ti, kterým záleží, aby to tak na světě bylo.

Ale co tato krize, nezaměstnanost? Proč vznikla, proč se šíří, proč? To přece poškozují nejen chudé, ale i ty boháče, bankéře, kteří žijí z válek, státních zakázek a bank? Co to má za smysl? Zdá se mi, že to nemá smysl. Je to zmatek a je mi ze všeho nanic.

Odpověď Kryštofovi (stát):

Pojem „stát“, ve smyslu „zastupitelské demokracie“ je vlastně pokračováním Říše římské, v podobě centralistických zastupitelských institucí (senátu a prokurátorů), rozhodujících skrze trojí sociální moc (zákonodárnou, soudní a výkonnou) naprosto (absolutně) o všem (o politice, kultuře i ekonomice). Ostatní lidé mají na tomto státě podíl pouze v podobě tzv. „státní příslušnosti“, z níž pro ně vyplývají především povinnosti:

„Neptejte se, co pro vás udělá stát, ale co vy uděláte pro stát!“ (J. F. Kennedy)

Zastupitelský totální stát se vyvinul jaksi z původního „majestátu“, jímž byl suverénní panovník, zatímco ostatní byli jen jeho poddanými:

„Já jsem stát!“ (Ludvík XIV.)

Něco zcela jiného představuje pojem „vlast“, odvozený od pojmu „vlastnit“, nikoli od pojmu „vlastnost“. Obojí sice chápeme jako něco svého, vlastnost však jako něco vnitřního (v nás), vlastnictví jako něco vnějšího (mimo nás). Jako příslušníci totalitního státu nebo poddaní majestátu můžeme sice něco vlastnit (např. dům - odtud pojem „domov“), kdykoli nám to však může být v tzv. „vyšším“ zájmu odebráno, ať už s náhradou (kterou určí stát či majestát) nebo zcela bez náhrady. Tzn., že území státu (země = přivlastněná část povrchu zeměkoule) či majestátu je skutečnou vlastní (vlastnictvím) pouze a jen pro představitele státu či pro majestát. Pro ostatní ve skutečnosti vlastní není, ač si to často namlouvají.

Nyní si také můžeme uvědomit, co je vlastní plnoprávného občana v TSO, jenž kdekoli se usadí (v rámci obce, či svazu obcí), všude disponuje nezcizitelným právem veta, právem občanského soudu, právem moci výkonné (domobrany), právem sám si určit míru případné škody a právem na ZŽP.

Z uvedeného je zřejmé, že na nerozlišování mezi pojmy „stát, vlast-domov a země“ má bytostný zájem totalitní stát a majestát. Na rozlišování mezi nimi má zájem pouze a jen TSO...

Máte pravdu v tom, že *„vždy tady bude někdo, kde se bude chtít mít lépe než druzí.“* V TSO však nic takového není možné na úkor druhých, ale jen vlastním přičiněním (prací nad rámec ZPP)...

Diktátor (bos atp.) může oblbovat lidi (jak pravíte) pouze na půdě totálního státu, či majestátu, nikoli na půdě TSO...

Také je všeobecně rozšířenou (totalitami) iluzí, že válečné zbrojení dává někomu obživu. Opak je pravdou. Válečné zbrojení obživu nedává, ale bere. Jedněm ji bere ničením (proti nimž se zbraně použijí), druhým v podobě daní (z nichž se zbrojení financuje). Ani ti, co zbraně vyrábějí nežijí ze zbrojní výroby, ale z daní, z nichž by mohli stejně dobře žít i kdyby žádné zbraně nevyráběli...

Pravdou je, že hospodářské krize poškozují i ty, kdo je vyvolávají. Je však pouze poškozují, zatímco jiné zcela ničí. Zničit za cenu sebepoškození je vlastním principem tzv. „konkurence“ (např. dočasným snižováním cen pod úroveň výrobních nákladů), o níž panuje iluze, že je přirozenou součástí ekonomiky (tzv. volného trhu), ač je ve skutečnosti v ekonomice nepatřičným (škodlivým) importem kultury (resp. nekulturnosti)...

V sociálním organismu je vše totálním chaosem (zmatkem) jen mimo TSO... -zmp-

krize I. (Standa, 14. 02. 2009 15:03)

Pan prezident sice prohlásil, že krize je jako rýma: jak přišla, tak odejde. Může to být pravda, ale konkrétní lidé postižení touto krizí už nemohou tuto situaci brát jako prostou rýmu.

Příklad: manželé, kteří oba přijdou o práci, mají splácet hypotéku, mají živit děti atd., nemohou přijít s prázdnými rukama do obchodu a nabrat si zboží a tvrdit, že nemají peníze, ale že to obchodníkovi nemůže vadit, protože to je jenom jako rýma, která tak jak přišla odejde... Rovněž tak nemohou tvrdit exekutorovi, který se objeví v důsledku nesplácení hypotéky, ať se sebere a odejde, protože nesplácení hypotéky je jako rýma, která přijde a odejde... Z tohoto je jasné, kdo může o současné finanční krizi vynášet bohorovné a povznesené výroky a kdo ji naopak tvrdě pocítí a vůbec ne jako nějakou rýmu.

Celá tzv. finanční krize není krizí financí, ale krizí důvěry, poněvadž všichni – počínaje spotřebiteli, přes bankovní domy až po vrcholné politiky – věří v trvalý ekonomický růst. Můžeme se poučit z historie, že na tuto slepou důvěru doplatil starověký Řím, ludvíkovská Francie před revolucí i pozdně císařská Čína. Je známo, že u všech těchto uvedených to znamenalo zánik...

Říká se: Krize vznikla tak, že v USA výše poskytovaných úvěrů vysoce překročila výši splátek a možnosti dlužníků tyto úvěry splácet. Všichni uvěřili, že ek. růst je takový, že se to stále nějak z něčeho finančně uhraje. Důvěra, že bude stále z čeho splácet byla neotřesitelná... Tam vidím problém. Této důvěře podléhá i obyčejný spotřebitel, který je ochoten na základě různých nabídek a reklam vstoupit do dluhů, u nichž později zjistí, že je není schopen uhradit. Tento způsob života na dluh je vlastní nejen Američanům, ale podléhají mu v podstatě občané na celém světě. V této souvislosti se stačí podívat na reklamy v TV nebo různé rekl. sloupky v novinách, a přesto, že je krize, jsou neustále nabízeny různé úvěrové produkty a finanční půjčky.

Ale vrátil bych se ještě k tomu, proč je Evropa tolik závislá na vývoji ekonomiky v USA? Jak je ta ekonomika provázaná, aby mohla být importována krize tak hladce i do Evropy? Právě proto, že je provázaná, jde udělat opatření, aby import neproběhl, nebo snad ne? Jaký je Váš názor?

Odpověď Standovi (krize I.):

Pan prezident ČR je oběť své formální kvalifikace „ekonom“. Po listopadu 1989 prohlásil „*neviditelnou ruku volného trhu*“ za samospasitelně neomylnou. Protože však veškeré sociální pohromy (nezaměstnanost, krize aj.), které jsou realizací tohoto nesmyslu nutně vyvolávány, pokládá za „sociální rýmu“, nemůže se ze svých fatálních omylů nikdy poučit. Poučit se tu mohou jen ti, kdo následkem svých omylů v realitě tvrdě narazí. To jsou ovšem pouze ti dole (jimž zůstala plná odpovědnost, zatímco pravomoc delegovali na své zástupce), nikoli ti nahoře (kteří disponují delegovanou pravomocí, bez odpovídající odpovědnosti). Běda slepým (ale i vidoucím), dají-li se vést jednookými (jednostranně uvažujícími)...

Podobným sociálním bludem, jako „neviditelná ruka trhu“ je „víra v trvalý ekonomický růst“. Ve jménu této imbecilie lidem vyhozeným na dlažbu (propuštěným z práce) „odborníci“ vlastně tvrdí, že nemohou mít žádný příjem, protože jim nemůže být přidáno (nemají zajištěn trvalý ekonomický růst)...

Dalším, z nepřeborných ekonomických bludů je tvrzení, že neschopnost splácet dluhy bankám, je příčinou finanční krize. Taková pověra ovšem bankám vyhovuje, zatímco realita je zcela jiná:

a/ nesplácení dluhu bance = peníze jsou v oběhu (nikoli v bance)

b/ finanční krize = peníze nejsou v oběhu (kde tedy jsou, ne-li v bance?)

Zde si musíme uvědomit, že bankou je také štrozok, do kterého si někdo schovává peníze (nepotřebné pro jeho ZŽP), které tím stahuje z oběhu. Může je však (jako banka) půjčovat za lichvářský úrok (= neproduktivní příjem). Pokud mu někdo dluh nevrátí, nepřijde o peníze potřebné na své ZŽP, ale o nepotřebné (neproduktivní) peníze (ve štrozoku, v bance), o které by zákonitě přišel v případě stárnoucích

peněz. Tzn., že nevracení dluhů může způsobit pouze krach banky (finanční krizi štrozoku), nikoli narušit tržní oběh peněz, nikoli připravit někoho o ZŽP, jak se dnes děje z docela jiné (skryté) příčiny...

V reálné ekonomice mj. platí:

A/ malý trh = lokální (např. národní, státní) ekonomika = malá životní úroveň

B/ velký trh = nadnárodní (např. globální) ekonomika = velká životní úroveň

Provázáním malých ekonomik (A) lze celkovou ekonomiku (B) zvětšit, odpoutáním jedné z ekonomik (A) z provázaného celku (B), lze ekonomiku na obou stranách (A i B) zmenšit. Nikdy však anulovat! Přestane-li se např. do USA vyvážet sklo, pak se jedná o snížení odbytu (tedy i produkce) sklářského průmyslu (v míře vývozu do USA), nikoli o jeho zánik, nikoli o světovou finanční krizi. Žádná ze sklárů v ČR nezanikla následkem nedostatku zakázek, ale následkem odebrání finanční hotovosti z účtu bankou (prý na jednorázové uhrazení dlouhodobého úvěru), která tento účet „spravovala“ (vytunelovala).

Přestane-li sklárna platit dluh své bance, může možná zkrachovat banka, ne však sklárna, která by se tím přece dluhu zbavila...

Nyní si všimněme, co dělají státy (zejména USA), v údajném boji s finanční krizí. Kdyby např. zaplatily bance dluh za sklárnu (např. 10 milionů), sklárna ani banka by nezkrachovaly. Oni však nechají sklárnu zbankrotovat a teprve potom její dluh 10 milionů bance splatí, ve sk. jen tak nalijí do banky... -zmp-

krize II. (Standa, 17. 02. 2009 11:23)

V souvislosti s probíhající krizí se stále častěji objevují úvahy o možném protekcionismu především v USA a ve Francii. Protekcionismus spočívá v ochraně domácího trhu a omezování dovozu. Export je stimulován různými státními subvencemi a zakázkami, státními úvěry apod. Má to umožnit domácím výrobcům podstatné zvýšení vývozu při uplatnění dumpingových cen. Tato koncepce není nic nového, teoretickým základem protekcionismu je merkantilismus, který vznikl v Evropě v 15.-17. st. Tento ztotožňoval bohatství s penězi, v Anglii byl v té době dokonce přísně zakázán vývoz anglických peněz. Pilířem merkantilismu bylo omezení dovozu pokud možno pouze na suroviny a materiál a vývoz vlastních výrobků a produkce vlastního průmyslu.

Protekcionismus není tedy nic nového a má svůj význam nebo klad pouze pro silné ekonomiky. A i to ne bezpodmínečně. Např. USA si to uvědomily v roce 2002, kdy jim hrozila ochranná opatření z EU, jako „odveta“ za ochranná opatření USA vůči dovozu oceli z EU. George Bush zrušil toto opatření v roce 2003. Je tedy jasné, že i velké ekonomiky mohou ve výsledku na ochranářství doplatit.

Je třeba se vrátit k tomu základnímu, proč se znovu objevují v takové síle úvahy o protekcionismu, a to je současná krize.

Jeden náš pravicový komentátor napsal ve svém článku o krizi mj. i to, že Češi, jsou blbý a závistivý národ, který v podstatě nic nechápe. Nejde o to polemizovat s tímto názorem, ale vyslovit zásadní otázku, která všechny ony úvahy o protekcionismu a krizi velmi jednoduše vysvětlí (alespoň pokud jde o příčiny), a to je:

Kdo jsou ti, kdo současnou krizi způsobili a jak? A kdo jsou ti, kteří jim to dovolili?

Myslím, že tuto odpověď je snadno schopni pochopit i „blbý a závistivý“ český národ. Myslím, že tato zásadní otázka je na místě proto, že „ona tato krize jenom sama nějak nevznikla“.

Jaký je Váš názor?

Odpověď Standovi (krize II.):

Merkantilismus pomohl Marii Terezií oddlužit rakouské císařství a roztočit rakouské hospodářství. Merkantilismus je tedy evidentně požehnáním již zmíněné (viz odpověď Standovi: krize I.) malé ekonomiky (A). Z hlediska velkého trhu (B) se merkantilismus ovšem jeví negativně, jako tzv. „protekcionismus“ (protěžování lokálního trhu na úkor nadnárodního).

Připomeňme si ještě jednu logickou vazbu malého a velkého trhu:

A/ malý trh = lokální (např. národní, státní) ekonomika = malá životní úroveň

B/ velký trh = nadnárodní (např. globální) ekonomika = velká životní úroveň

Jaká je realita? Globální (ani jen evropská) ekonomika (řízená tzv. „špičkovými odborníky“) se uvedenými logickými vazbami neřídí.

C/ na jedné straně buduje nadnárodní ekonomiku (B), v zájmu velkého trhu, na druhé straně (současně) však udržuje životní úroveň v závislosti na výsledcích národní ekonomiky (A)

Následek těchto rozporných pravidel se projevuje např. jako tzv. protekcionismus (merkantilismus). Chtějí-li národní vlády zvýšit životní úroveň svých voličů (tj. uspět ve volbách), musí zvýšit produktivitu svého národního hospodářství (A), bez ohledu na nadnárodní hospodářství (B).

Kritizuje-li dnes předseda vlády ČR (v čele EU) protekcionismus (A), ne však rozpornost pravidel velkého trhu (C), pak je buď naprostý hlupák, neboť mluví proti všemu zdravému rozumu, nebo mluví vědomě proti zájmu vlastních občanů, na jejichž životní úrovni mu vůbec nezáleží...

Na Vaši otázku: „Kdo jsou ti, kdo současnou krizi způsobili a jak? A kdo jsou ti, kteří jim to dovolili?“ tedy odpovídáme: To jsou ti, kteří chtějí, aby nadnárodní ekonomika (B) fungovala rozporuplně (C), kvůli jejich neproduktivním a nezaslouženým pohádkovým příjmům, nikoli kvůli zaslouženým příjmům (životní úrovni) těch, kteří jsou v nadnárodní ekonomice produktivně zapojeni... -zmp-

peníze (Petr, 14. 02. 2009 16:50)

Možná už to bylo specifikováno, nevím. Základní životní potřeby by podle vás měly být raději poskytovány v penězích ("stárnoucích") nebo v naturáliích? Kdo první přišel s ideou stárnoucích peněz?

Odpověď Petrovi (peníze):

Poskytování ZŽP v naturáliích předpokládá jejich poskytování proti potvrzení, že příslušná ZPP byla odpracována. Takové potvrzení je však v podstatě tímž, jako stárnoucí peníze... Pokud víme, s ideou stárnoucích peněz přišel před 90 lety Rudolf Steiner. To však nevylučuje, že s tím přišel ještě někdo před ním... -zmp-

jak konkrétně (Petr, 14. 02. 2009 17:15)

Možná by bylo dobré navrhnout jakousi představu, jak by lidé mohli začít TSO uskutečňovat. Jak si to vlastně konkrétně prakticky představit. To je myslím, co by lidi zajímalo. Ale neberu odpovědi typu "lidé si to rozhodnou až budou chtít". To je sice pravdivé, ale to můžeme tento web rovnou zavřít. Vždy je možné navrhnout určité řešení. Chce to promyslet a publikovat. Pokud to chcete prosazovat dokonce politickou cestou (což je myslím přirozeně kontradikce, ale pro zviditelnění té myšlenky asi přijatelné), tak by něco takového mělo pro představu existovat.

Odpověď Petrovi (jak konkrétně):

Před nastoupením cesty může být zcela jasný jen její počátek (výchozí totalita) a konec (TSO). Průběh cesty je operativní (dobrodružný) a nemá smysl ho tedy předem podrobně plánovat. Vždyť i překážky na cestě vznikají operativně (změny výchozího stavu, iniciativy odpůrců, vlastní chyby atp.). Za těchto okolností lze v principu rozlišovat dvě cesty:

A/ uskutečňování TSO shora = nahrazení totalitní ústavy Ústavou TSO, vítěznou politickou stranou pro TSO

B/ uskutečňování TSO zdola = založení samosprávních obcí (svazu obcí) TSO na zakoupených pozemcích + průběžné (operativní) vyrovnávání se zákony okolní totality

Pro oba případy (A i B) je však zapotřebí dostatečný počet lidí, kteří si nejen přejí v TSO žít, ale nedají se od tohoto cíle ničím odradit. Neboť by bylo trapné vyhrát volby, či zakoupit pozemky a ztroskotat na nezájmu lidí. Bez naplnění tohoto předpokladu tedy nemá smysl o zavádění TSO (AB) usilovat. Naplnění tohoto předpokladu pak lze zhruba vyjádřit také Vašimi slovy: „lidé si to rozhodnou až budou chtít“. Aby lidé opravdu chtěli, musí se nejdříve dozvědět, co mají chtít. Proto byl založen tento web dřív než budou lidé chtít, aniž smíme propadnout netrpělivosti vyjádřené např. Vašimi slovy: „to můžeme tento web rovnou zavřít“. Tento web (nebo jemu podobný) smí být zavřen až bude TSO zaveden! -zmp-

tendence vše do soukromí (Petr, 14. 02. 2009 18:21)

Na vašem modelu TSO se mi nelíbí jakási tendence směřování všeho do soukromí. Jak jsem pochopil, ve vašem modelu nemohu ve svobodné obci vyvěsit ani plakát zvoucí na nějakou akci u mne na zahradě, protože bych měl nejprve všechny obejít (s pomocí internetu možná snadnější), jestli mi to schválí... tím pádem už plakát nemá žádný smysl. Musel bych jim tu pozvánku poslat internetem. To mohu nebo je to zase narušování soukromí? Ne teď si dělám srandu.

Říkáte školy zrušme, každý bude sám někde doma u internetu... Možná se tak podceňují vztahy k ostatním lidem. To pak obec, ale ani rodina atd. nemůžou fungovat.

Ta tendence je ale i filozoficky v tomto směru. Např. na co mi jsou třeba tzv. "mimozemšťani", nezajímají mne, všechno mám už tady na zemi... na co cestovat, všechno mám tady... ale to jsou mnohdy velké klamy. Člověk vychází z intuitivních předpokladů, které považuje za obecně platné a pokud nevyjde ze své ulity, tak ani neuvidí že, mnohé, co považoval za jasné a samozřejmé je jinak. K tomu ale obecní mentalita TSO zřejmě bude inklinovat. Bude to zřejmě jedno z jejich negativ.

Odpověď Petrovi (tendence vše do soukromí):

TSO nemá nic proti vyvěšování plakátů, pokud jsou vyvěšovány na místě k tomu určeném (občany předem schváleném = nevetovaném) a pokud nikoho nepoškozují (neurážejí, nezatemňují ničí okno, nehyzdí ničí plot či fasádu atp.)...

Na naší webové stránce nikde neříkáme „školy zrušme“ a překvapuje nás, jak jste na něco takého mohl vůbec přijít.

Ani ostatní Vámi uvedené tendence nejsou naše:

Mimozemšťani nás zajímají podobně, jako kratochvilná vyprávění Barona Prášila.

Cestování má pro nás smysl, až poznáme alespoň svou vlastní obec. Za nejlepší cestování pokládáme postupné poznávání nejbližšího okolí a jeho nejbližšího okolí atd. Bylo by přece bláznivé, kdyby se od narození slepý nechtěl systematicky orientovat ve svém nejbližším životním prostředí a namísto toho toužil po bloudění v Benátkách, na Měsíci, či v jiné tramtárii. Něco jiného však je, vede-li nás k cestovním skokům nikoli poznávání, ale uzavírání obchodních kontraktů, či účast na kulturní (sportovní aj.) akci, při níž zpravidla nepoznáme víc, než místo konání (kancelář, divadlo, stadion atp.).

Heslo „všechno mám tady“ má smysl jen ve vztahu k ZŽP, neboť bez nich bychom se museli stát „turisty“ z hladu (ekonomickými emigranty atp.). ZŽP však přesto nemusí představovat nijakou „ulitu“, neboť v TSO se nikdo nemusí nikomu zpovídat z individuálních aktivit v zahraničním obchodu, kulturních aj. Také se divíme Vaší obavě, že „člověk (v TSO) neuvidí že, mnohé, co považoval za jasné a samozřejmé je jinak.“ Již v pouhé diskusi o TSO (na naší webové stránce) se přece můžete dozvědět (jako nikde jinde), „že, mnohé, co považujete za jasné a samozřejmé je jinak.“ Tím budiž prokázáno, že Vaše slova „K tomu ale obecní mentalita TSO zřejmě bude inklinovat. Bude to zřejmě jedno z jejich negativ“ neplatí pro TSO, ale naopak mimo TSO... -zmp-

homosexuály z TSO vyhnat (Petr, 14. 02. 2009 18:40)

Dále se mi nelíbí další související tendence, i když nevyslovená: "Nelíbí se ti tu? Tak se seber a jdi někam jinam."

Když jsem se jednou ptal, jestli bude nějaká výchova k toleranci ve školství, tak jste mi odpověděl, že svobodu projevim jen negací. To byla celá odpověď. To je sice formálně pravda, ovšem těžko jen na tom mohu postavit lidskou společnost. Opravdu svobodný člověk je tolerantní. "Éterný Kristus" nejsou nakonec rovnice v počítači, ale prožitek sounáležitosti všech lidí a bytostí. Projevuje se doslova ve zkušenostech lidí. Bez toho, je TSO odsouzeno k nezdaru.

Pokud někdo chce TSO proto, že nechce vedle sebe mít holku z Koreje, kterou si vzal nějaký občan, a já chci TSO, abych vetoval její občanství, nebo protože chci vyhnat homosexuálního syna nějakého občana, je jasné, že TSO jako opravdu svobodnou společnost nemůžeme nazvat.

To vlastně v dnešní totalitě by na tom byli lépe. (Co se týká homosexuálů, tak dodnes nevidím nikde na tomto webu zmínku o jejich akceptování. Řekl bych, že je to příznačné. Je to totiž skutečnost, na které se

myslím dobře ukáže, jak myslím všechny ty duchovní světy vážně. Nakolik jsem "éterného Krista" opravdu prožil. Jinými slovy, jak jsem opravdu vnitřně svobodný. A tu vnitřní svobodu nezískám "negací".)

Odpověď Petrovi (homosexuály z TSO vyhnat):

Ač se vám nelíbí tendence, vyjádřená Vašimi slovy zbytečně stroze: "*Nelíbí se ti tu? Tak se seber a jdi někam jinam*", přece se jedná o tendenci sociální volnosti, o možnosti sám si vybrat místo, kde se mi líbí (Nelíbí se mi tu? Tedy půjdu jinam!).

Jaké jsou tu ještě alternativy?

a/ Nelíbí se ti tu? Stejně nemůžeš jinam! = vězení

b/ Nelíbí se ti tu? Všechno změň, jak se ti zlíbí! = zvůle

Říkáte: *„Když jsem se jednou ptal, jestli bude nějaká výchova k toleranci ve školství, tak jste mi odpověděl, že svobodu projeví jen negací. To byla celá odpověď.“*

Jde o příspěvek: „TSO, právo veta, svoboda“ (Petr), kde jste otázku na toleranci formuloval následovně: *„Chybí mi zde například úplně pojem tolerance, v kulturní sféře výchova k přijímání druhých. Kladete jen neustálý důraz na možnost jednotlivého člověka vše negovat (právo veta). Jde mi o to, aby se věci, o kterých se nedá hlasovat zcela jasně formulovaly a definovaly.“*

Jak je patrné, negaci s tolerancí uvádíte do souvislosti Vy. V naší odpovědi se nic takového nevyskytuje:

„Jak bude kdo (jednotlivec, menšina či většina) definovat „to, co je a není správné“ je ryze soukromou věcí definujícího. V obci, v rodině i v živnosti rozhoduje vždy jen to, co ten, kdo rozhoduje chce, či nechce. Chce-li např. někoho utlačovat, pak mu způsobí škodu, kterou bude muset nahradit (viz: „občanský soud“), takže se mu utlačování jiných hrubě nevyplatí...“

Právo veta platí pouze pro změny v obci a to u těch občanů, kterých se příslušná změna bezprostředně týká (příslušné zákony vydává horní sféra politická).“

Vaše slova: *„Opravdu svobodný člověk je tolerantní“* jsou neúplná. Představte si např. jak je člověk tváří v tvář řádění zlodějů ve svém bytě „tolerantní“ jen proto, aby sám sobě a jim dokázal, že je opravdu svobodný. Je tedy třeba doplnit:

„Opravdu svobodný člověk je tolerantní“ ke všemu, co nikoho nepoškozuje!

Z Vašich slov: *„Pokud někdo chce TSO proto, že nechce vedle sebe mít holku z Koreje, kterou si vzal nějaký občan, a já chci TSO, abych vetoval její občanství, nebo protože chci vyhnat homosexuálního syna nějakého občana, je jasné, že TSO jako opravdu svobodnou společnost nemůžeme nazvat.“* nám není zřejmé, co vlastně nemůžete nazvat svobodnou společností:

a/ to, že umožňuje, aby měl občan manželku Korejku, nebo homosexuálního syna?

b/ to, že neumožňuje, vetování občanství Korejské manželky, či vyhnání homosexuálního syna?

Samosprávní obec TSO umožňuje realizovat plnoprávným občanům sociální svobodu oprávněným vetem. Neumožňuje jim však vetem omezovat soukromí (domácnost) spoluobčanů. Tzn., že občan na žádný způsob nemůže dosáhnout vyhnání Korejky či homosexuála z domácnosti jiného občana, může však u nich vetovat přidělení občanských práv. Jeho veto však musí být řádně zdůvodněno, např. tím, že ho homosexualita pohoršuje (poškozuje). Korejským původem však občanské veto zdůvodnit nelze. Zde by se jednalo jen o konkrétní projev intolerance...

Pravíte-li, že: *„Co se týká homosexuálů, tak dodnes nevidím nikde na tomto webu zmínku...“*, pak z toho nelze vyvozovat nic jiného, než že takové téma dosud nikdo nenavodil...

Pravíte-li: *„vnitřní svobodu nezískám "negací“*, pak máte pravdu jen potud, pokud touto „negací“ míníte občanské právo veta, které se netýká vnitřní, ale vnější svobody (sociální).

K vnitřní svobodě (svobodomyšlnosti) je zapotřebí obojí schopnosti: negace (NE!) i posíce (ANO!)...

-zmp-

krize a TSO (Kryštof, 22. 02. 2009 15:55)

Současná hospodářská krize a různé pokusy o její řešení (různé vládní batohy a balíčky, dotace apod.) vyvolávají mj. i jednu zásadní otázku, a to je: Jakým způsobem by tuto situaci řešil TSO? Začal by zavedením samostatné nezávislé měny, patrně asi stárnoucích peněz? Byl by schopen tato opatření

uskutečnit za situace, kdy je TSO v jednom konkrétním státě (např. v České republice), který je svou ekonomikou, tj. dovozem a vývozem provázán s okolním světem (jakákoli nezávislá měna je v tomto případě zcela závislá na hodnotě dovozu a vývozu a nezáleží vůbec na jejím stanoveném kurzu)?

A jaké další kroky by TSO uskutečnil?

Vycházím ze základního předpokladu, že při existenci TSO nepřipadá hospodářská či finanční krize vůbec v úvahu. (Nebo snad za jistých předpokladů – neúroda, problémy ve výrobě, přírodní katastrofa atd. – může krize nastat i TSO?)

Odpověď Kryštofovi (krize a TSO):

TSO může postihnout jen krize vyvolaná okolním světem (kataklysmatem atp.). Totality však navíc umožňují ještě trojí krizi: hospodářskou (finanční aj.), politickou (teroristickou aj.) a kulturní (genocidní aj.). Příčinou trojí krize je v podstatě vždy lidská zistnost, která takové krize vyvolává promyšleně nebo nedomyšleně. V porovnání s TSO představuje již samotná existance totalitních režimů trvalý stav trojí krize (s různou mírou aktuálního projevu). Tzn., že řešení trojí krize, jejím definitivním znemožněním, představuje zavedení TSO.

Zkrátka, TSO neřeší krize nějakým opatřením, ale zavedení TSO je řešením krize.

Provázání ekonomiky s okolním světem vždy prospívá hospodářství TSO, zatímco hospodářství totalitního režimu prospívat může (rozvinutější totalitě), ale nemusí (zaostalejší totalitě). Orientují-li se např. africké totality jednostranně na pěstování kávy (namísto ZŽP), pak se přirozeně stanou a jsou v zahraničním obchodě vydíratelné.

Pro mezinárodní trhy platí totéž, co pro domácí trh. Předmětem volného trhu nesmí být ZŽP!

Prvořadou starostí TSO je tedy zabezpečení ZŽP! Vše ostatní se může vyvíjet více-méně spontánně, neboť tu odpadá jakákoliv možnost vydírání. Kdyby se tedy TSO zaváděl v ČR, patřilo by mezi jeho první starosti zamezení systematické likvidace zdrojů ZŽP, např. půdního fondu, vodohospodářství atp., a jeho obnovení tam, kde ho totalita již zničila či poškodila (zbytečně zastavěla, kontaminovala atp.).

Jedna věc jsou tedy poukázky (peníze) na ZŽP (starost obcí) a jiná věc jsou poukázky (peníze) na ostatní zboží, vč. kurzů (starost podnikatelů). Obojí poukázky by však měly být vždy penězi stárnoucími... -zmp-

Entropa a Voltaire (Kryštof, 22. 02. 2009 16:39)

Voltaire pravil: „Hluboce s Vámi nesouhlasím, ale udělám vše pro to, abyste mohl své myšlenky vyslovit.“

Domnívám se, že tento Voltairův citát se nevztahuje na tzv. Entropu vystavenou v sídle EU v Bruselu z těchto důvodů: Nejde ani tak o to, zda vystavená skulptura je či není umění (na to se mohou názory různit stejně jako na Kaplického blob), přesto se domnívám, že provokace sama o sobě rozhodně umění není. Jde o to, do jaké míry lze uplatnit svobodu projevu a to i v umění, a kde je hranice, jejímž překročením neuplatňujeme svobodu, ale začínáme uplatňovat svévoli spočívající v tom, že urážíme, ponižujeme a zesměšňujeme jiné lidi, skupiny lidí nebo celé národy. Jestliže nás např. pobaví pohled na Bulharsko jako záchod, Litevce čurající na Rusko, nebo pohled na Nizozemí jako na muslimskou zemi – asi by nás nepobavilo zpodobení České republiky jako např. německého záchodu nebo např. Slováci čurající na ČR.

Domnívám se, že princip svobody projevu spočívá v tom, že není vulgárně nepřátelský.

Ještě u zmíněného Kaplického blobu k tomu přistupuje další faktor, a to jsou miliardové investice, které bude muset někdo zaplatit, takže se nejedná v čisté formě pouze o umění či svobodu projevu.

A ještě malá poznámka: Voltaire svým výrokem o svobodě projevu jistě neobhajoval systém různých podvodů (Entropa, výběrové řízení na blob)

Odpověď Kryštofovi (Entropa a Voltaire):

Tzv. „osvícenec“ Voltaire (podobně jako hrdlořez Robespierre) neměl o tom, co je vlastně svoboda, ani potuchy. Robespierre vydával svou definici teroru („svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého“) za definici sociální svobody, Voltaire vydává svou definici verbální svévole („...nesouhlasím, ale udělám vše, abys ...mohl své myšlenky vyslovit“) za definici svobody projevu.

Zkrátka, Voltaire chce dál lidstvu možnost bezmezní verbální svévole (zvířle, libovůle):

A/ „...udělám vše pro to, abys ...mohl své myšlenky vyslovit“

Jak chce dát Voltaire lidem možnost svévole? Svévole!

B/ „...nesouhlasím“

Na jedné straně (B) Voltaire nechce nic nijak zdůvodňovat, ale chce mít jen možnost souhlasit či nesouhlasit podle vlastní libovůle.

Na druhé straně (A) Voltaire nechce být za své výroky nijak odpovědný (za případnou škodu způsobenou vyslovením své myšlenky), ale chce si jen vynutit právo („udělám vše pro to“) vyslovovat se k čemukoliv, bez jakéhokoliv omezování, jen podle vlastní libovůle. Jaký div, že právě Voltaire proslul bezohledně kousavými výroky, o jejichž pravdivost se přirozeně nijak nestaral...

Jak vyplynulo z diskusí na našem webu, na rozdíl od svévole (zvíle, libovůle) není svoboda bezmezná (bezuzdná), ale dává sama sobě (ze svého nitra, tj. svobodnou volbou) meze (uzdu), meze svého vnějšího (sociálního) projevu. Toto z nitra svobodné vnější omezování sebe sama je obětí lásky bližním, kterým je tím darována možnost (volnost) vnějšího projevu jejich svobody. Vnější (sociální) svoboda je tedy dána tím, že se vnitřně svobodní vzájemně obdarovávají možnostmi (volnostmi) vnější svobody. V TSO se např. obdarovávají tím, že plnoprávný občan nevyužívá svého práva veta libovolně (bezuzdně, bezmezně), ale jen odůvodněně (pro odvrácení škody, hrozící mu od cizí svévole). Právo veta tedy omezuje cizí svévoli (která se sama omezovat nechce), nikoli cizí svobodu (která se omezuje sama)...

Pohlédneme-li na základě uvedeného na tzv. Entropu, vystavenou v sídle EU v Bruselu, nahlédneme, že právě na ni se vztahuje citovaná Voltairova definice bezuzdně svévolného projevu, jenž bezohledně škodí (uráží, zesměšňuje, pohoršuje). Nejedná se tu tedy o svobodu projevu, ale o projev zvíle.

Z diskusí na našem webu o kráse (krásné = pravdivé) pak vyplývá, že Entropa není projevem krásného umění, ale umělým projevem ohavnosti (nepravdivosti, svévole). Totéž lze říci také o „lejnu“ zvanému Kaplického blob... -zmp-

zákony (Bedřich, 23. 02. 2009 15:55)

Při pročítání stránek TSO o problematice zákonů, jsem si přečetl několik otázek a odpovědí. Nejsem si jist, zda v TSO je schopna ústava zachytit celou problematiku zákonů a jejich porušování. Domnívám se, že i v tomto společenském systému bude nutná existence zákonů, ať už je nazveme jakkoli, protože soudcí soudce bude muset rozhodnout nebo určit, co souzený způsobil a jakou škodu způsobil. Musí však být někde určeno nebo definováno, co to vlastně škoda vůbec je. Podle čeho soudce rozhodne, pokud by neměl k dispozici nějakou normu určující, co to je škoda, nebo urážka na cti atp. a ve vztahu k čemu to bude porovnávat? Přece nemůže být otázkou libovůle, nebo nedej bože okamžité nálady soudce: co je a nebo není dobré nebo špatné.

Ještě poznámka na okraj: V jedné odpovědi se říká, že pravidla silničního provozu jsou jen nějakým prováděcím předpisem stejně jako kuchařka. Ale to není pravda! Provoz na silnicích a vše, co s ním souvisí, se neřídí nějakým prováděcím předpisem, ale Zákonem o provozu na silničních komunikacích.

Děkuji za odpověď a vysvětlení k zákonům, které považuji za nezbytnou součást jakékoli společnosti.

Odpověď Bedřichovi (zákony):

K požadavku zákona:

Tak např. se někdo obrátí na soud, že mu kapsář ukradl hodinky. Soud si ověří, že se tak skutečně stalo a:

A/ uloží vinnému nahradit škodu

B/ nahlédne do zákona, který na takový případ pamatuje a uloží vinnému nahradit škodu

C/ nahlédne do zákona, který na takový případ pamatuje a odsoudí vinného na týden do vězení

D/ nahlédne do zákona, který na takový případ nepamatuje (mezera v zákoně) a osvobodí kapsáře, protože neporušil zákon

E/ nahlédne do zákona, který na takový případ pamatuje (nařizuje krást hodinky) a odsoudí poškozeného, protože porušil zákon (nesouhlasí s kradením hodinek)

Protože v případech CDE je zákon vůči poškozenému evidentně nespravedlivý (nedbá o náhradu škody), předpokládáme, že se Vám bude líbit případ B. Porovnáte-li však případ B s případem A, nahlédnete, že je zákon zbytečný (v případech CDE dokonce škodlivý).

Vy proti případu A namítáte: „*Přece nemůže být otázkou libovůle, nebo nedej bože okamžité nálady soudce: co je a nebo není dobré nebo špatné.*“

Odpovídáme: Občanskému soudu nepřísluší moralizování, tj. posuzování dobra a zla, zda je příslušné poškození pro poškozeného či škůdce dobrem, či zlem. Např. škůdce poškozením jednoho (ukradením chleba), zachrání život jinému (neumře hladem). To je sice hezké (dobro), avšak nijak z toho neplyne, že poškozenému nemá být nahrazena škoda (zlo). Důsledně domyšleno, škůdce nesmí být hájen tím, že sice způsobil smrt hladem poškozenému, zachránil však před smrtí hladem jiného (resp. sám sebe).

Ukládá-li případ A občanskému soudci, aby si ověřil, co se skutečně stalo a pak uložil vinnému nahradit škodu, pak se tu přece nejedná o projev „*libovůle, nebo okamžité nálady soudce*“, ale o přísné respektování reality, kterou pokládáte za něco méněcenného a povyšujete nad ni spekulativní „normu“ (zákon).

A protože se lze i o realitě mýlit (jako lze různě vykládat zákon), je v TSO i soudce povinen nahradit škodu způsobenou nespravedlivým soudem...

K požadavku definice škody:

Tak např. poškodíme soukolí (učiníme ho nefunkčním) tím, že ho rozebereme na mnohost jednotlivých koleček:

1/ mnohost koleček uspořádaná v jednotu = nepoškozené soukolí = řádný stav soukolí

2/ mnohost koleček z rozebrané jednoty = poškozené soukolí = neřádný stav soukolí = chaos

Protože definovat znamená popisovat řád (Pythagorova věta, Archimédův zákon atp.), nelze definovat chaos, neřád a škodu. Škodu lze pouze odvozovat od řádného stavu.

V TSO jde tedy o to, aby soudce porozuměl původnímu řádnému stavu (1) a jak byl poškozen (2), aby vzniklý rozdíl mohl prohlásit za způsobenou škodu. Cokoli soudce učiní nad to (BCDE), je od zlého (nespravedlivé).

Je tedy na Vás, abyste uvedl takový případ, který lze spravedlivě rozhodnout jen pomocí zákona (BCDE). Jinak s Vámi nebudeme moci souhlasit...

K pravidlům silničního provozu:

Máte-li za to, že pravidla silničního provozu nejsou prováděcím předpisem jako kuchařka, protože byla učiněna Zákonem o provozu na silničních komunikacích, pak namítáme, že totalitní zákonodárci mohou uzákonit cokoliv. Např. kuchařku, pravidla hry v šachy aj. pravidla, která přece nemohou platit pro všechny, ale jen pro jejich uživatele. Zákonitě je to, co je všeobecně platné, nikoli to, na čem se dohodnou sběratelé známek či jiní sektáři. Jde tedy o to, zda mají sociální zákony skutečně charakter zákona, nikoli jen charakter dohodnutých pravidel hry.

Dejme tomu, že rozbijeme sklo sousedova auta. Učiníme-li tak v jeho garáži, bude dnes případ posuzován podle občanského zákoníku, učiníme-li tak na silnici (srazíme se), bude posuzován podle zákona o provozu komunikací. Jaký má smysl posuzovat totéž podle různých norem, nikoli podle téže výsledné reality (způsobené škody)? Možná se tu budete odvolávat na úmysly, které tak jako tak nemůžete nikdy prokázat, zatímco způsobená škoda je evidentní. A v tom je právě ten rozdíl. Totalitní zákony se starají o úmysly, bez ohledu na náhradu způsobené škody, TSO usiluje o náhradu škody, bez ohledu na úmysly... -zmp-

reakce na odpovědi (Kryštof, 25. 02. 2009 19:02)

Děkuji za odpověď ohledně krize. Přesto mne zajímá, jakým konkrétním způsobem TSO krizím zabrání? Tím, že ekonomika bude odviset od výroby ZŽP (a tedy díky tomu bude ekonomika stabilní a bez krizí, protože jíst, pít, bydlet a topit atd. se musí... = celý zpracovatelský průmysl, stavební průmysl, energetický průmysl a tedy soběstačnost, materiál na výrobu, domů, strojů, elektráren atp. atp.) a ne třeba od výroby automobilů? Krize může přece vzniknout i v oblasti tvorby ZŽP. Jak bude TSO řešit tuto krizi?

Ohledně Entropy a Voltaira: Uvádíte, že Voltaire nevěděl o svobodě nic, ale domnívám se, že i on žil v prostředí, které bylo jednoznačně determinováno letopočtem, společností, způsobem myšlení atd. V této souvislosti mne napadá, že třeba i Vy chodíte do nějakého zaměstnání, kde pokorně posloucháte např.

různé hloupé příkazy atd., berete za to vše nějakou mzdu. Co víte např. Vy o svobodě, ne pouze v teoretické rovině?

Je naprosto svobodné jako ve Vašem případě prohlásit o Kaplického blobu, že to je lejno, ale co když se po případné realizaci tohoto blobu např. za 100 let stane tento blob symbolem kultury a jedním z vrcholů evropské architektury 21. století (viz historie Eiffellovy věže v Paříži). Potom je nebezpečí, že Vaše prohlášení a názory nebudou výrazem svobody, ale výrazem v tomto případě stejně kousavých poznámek, které Vy vyčítáte Voltairovy. Pokud se mýlíte, jakou hodnotu bude mít a o čem bude vypovídat v tomto případě Váš výrok o lejnu? (Mimochodem je poctivě přiznat, že mně se rovněž inkriminovaný blob nelíbí.)

Odpověď Kryštofovi (reakce na odpovědi):

Odolnost TSO proti hospodářským krizím je dána tím, že:

a/ TSO nesvěřuje tisk peněz soukromé bance (světové, evropské aj.), jako je tomu u totalitních režimů. Totalitní stát např. vydá dluhopisy, které vymění s bankou za peníze, které tato vytiskla v hodnotě dluhopisů. Státní dluhopisy se tak rázem stávají na jedné straně reálným aktivem banky, které stát bance splácí i s úroky, na druhé straně reálným pasivem státu, které stát bance dluží i s úroky (u koho by se stát asi zadlužil, kdyby si dané peníze vytiskl sám?)...

b/ TSO průběžně a důsledně hlídá rovnováhu hodnoty peněz v oběhu a hodnoty zboží na trhu (stárnoucí peníze jsou poukázkami na stárnoucí zboží). Finanční krize vznikají v totalitních režimech mj. tím, že banky tisknou peníze nikoli podle hodnoty zboží na trhu, ale podle hodnoty státních dluhopisů. Tím je dána nerovnováha hodnot peněz a zboží. Banky v dohodě s totalitním státem pak čelí nebezpečí nadměrného množství peněz v oběhu tím, že občas určité množství peněz z oběhu stáhnou. Protože však nepřihlížejí k aktuální hodnotě zboží na trhu, stáhnou svévolně pro jistotu víc než je třeba a vyvolají tím finanční krizi. Je-li totiž peněz v oběhu míň, než je třeba, projeví se to nejdříve na poklesu státních výdajů (zakázkách, sociálních atp.). Následkem poklesu státních zakázek příslušné firmy propouštějí zaměstnance, kteří sníží kupní sílu, ta sníží odbyt ostatního zboží, to vyvolá propouštění u ostatních firem, to opět sníží kupní sílu atd. v sestupné spirále...

c/ v TSO jsou totalitní krize (a, b) nemožné a navíc jsou tu ZŽP fakticky garantovaným odbytem, takže příslušné firmy nemohou zkrachovat následkem poklesu odbytu. Jen firmy vyrábějící nad rámec ZŽP (např. automobily) mohou zkrachovat následkem nezájmu trhu o jejich produkci (zboží, služeb atp.), ne však následkem finanční, či jinak uměle vyvolané krize...

d/ TSO hrozí jen takové krize, které ho mohou zasáhnout, ač nevznikly v TSO (kataklyzma aj. katastrofy)...

Žít svobodně (v TSO) je jedna věc a vědět něco o svobodě, je věc druhá. Tak např. v okovech (v totalitě atp.) lze něco vědět o svobodě, přestože v nich nelze svobodně žít. Znalost mechanismů svobody (vnitřní a vnější) pak osvědčujeme jejich sdělováním jiným, neboť sám o sobě může být člověk svobodný pouze vnitřně (svobodomyšlně), nikoli zevně (sociálně). Sdělené mechanismy svobody (vnitřní i vnější) však musí obstát před námitkami ostatních, což se např. Voltairovi na našem webu nepodařilo. Musíme tedy rozlišovat mezi pravdivými a nepravdivými představami o svobodě:

A/ pravdivé představy jsou realizovatelné v důsledném souladu vnitřní a vnější svobody, a proto jsou prakticky možné

B/ nepravdivé představy lze realizovat jen nedůsledně, v nesouladu vnitřní a vnější svobody, a proto jsou možné jen neprakticky, tj. mylně či vylhaně (teoreticky, spekulativně, demagogicky aj.)...

Prohlášení Kaplického blobu za lejno je svobodné, pokud není svévolné, ani k němu nejsme nikým nuceni. Svévolné není, pokud není vysloveno libovolně, ale podle reality, kterou reprodukuje (zobrazuje). Kaplický se konec konců v TV pořadu (natočeném o něm) přiznal, že má ve zobrazování takových animálností sklon. Konkrétně předvedl návrhy mrakodrapů v podobě penisu a vagíny. Komu chybí duchovní inspirace, čerpá z toho, co má. Nejčastěji ze sexu, z rozežranosti, zvrhlosti aj. Prohlásit takové „umění“ za vrchol architektury pak mohou jen lidé téhož ražení. Svobodný člověk se neřídí cizím míněním (např. těch, co mají publicitu a proto mohou manipulovat veřejným míněním), ale svým vlastním přesvědčením. Přesvědčení je

založeno na „přesvědčit se“, nikoli jen na mínit, tvrdit atp., jako je tomu u Voltairovy svévolné (byť důvtipné) kousavosti...

Hodnota mylného výroku má hodnotu omylu, hodnota pravdivého výroku má hodnotu pravdy. Tyto hodnoty však ocení jen ten, kdo se v dané věci nemýlí, kdo v daném případě poznal pravdu... -zmp-

Kocáb ve slumu? (Standa, 27. 02. 2009 17:17)

Dočetl jsem se v novinách, že ministr Kocáb, hodlá v nejbližší době bydlet na sídlišti s nepřizpůsobivými občany. Přejde tam prý bydlet asi na týden i se svým týmem. Domnívám se, že to je zcela prázdné a zbytečné gesto, bez jakéhokoli smyslu, které samo o sobě nic neřeší. Nevím, jestli k tomu byl dotlačen masmédií, nebo se chce sám zviditelnit, ale měl by mít alespoň tolik odvahy a soudnosti, aby jasně a jednoznačně prohlásil, že tato akce je nesmysl. Je to totéž, jako kdyby při současné krizi automobilového průmyslu šel předseda vlády nebo ministr průmyslu pracovat na týden do automobilky. Tato kategorie funkcionářů je přece od toho, aby věci a problémy systémově řešila, a ne od toho, aby dělala laciná populistická gesta.

V případě zdevastovaných a vybydlených sídlišť je to zvlášť potřebné, protože jak prohlásil bývalý ministr Čunek (a v tomto s ním lze souhlasit), za posledních 40 let nebylo v této záležitosti nic uděláno, jenom se neustále konstatuje, že je potřebné to řešit. Je zajímavé, že na tyto účely jsou kromě „vládních peněz“ k dispozici i peníze z EU, která řešení otázky menšin považuje za jednu ze svých priorit. Zajímalo by mne, zda by v případě, že by nájemníci kteréhokoli panelového domu prodali topné radiátory, spálil nábytek, podlahy, ...dveře, zárubně a okna prodali do bazaru, dostali jakýkoli příspěvek nebo dotaci od vlády nebo EU na renovaci takto svévolně zdevastovaného objektu. Jestli bude tímto způsobem realizována tzv. pozitivní diskriminace, jejímž zastáncem je mj. i ministr Kocáb, bude zajímavé, kdy se tento způsob řešení zastaví, s jakými náklady vlastními a EU a zda se vůbec zastaví.

Odpověď Standovi (Kocáb ve slumu):

Kocábovo gesto není prázdné, zbytečné ani nesmyslné, ale účelové. Kocáb tím dává najevo pohrdání svědectvím tisíců dnes a denně poškozovaných, které chce nahradit svým vlastním svědectvím, které by ovšem mohlo být pravdivé (nikoli zinscenované) jen tehdy, kdyby v problematickém sídlišti bydlel dostatečný čas inkognito (aby se škůdci dočasně nepřetvařovali). Ať tak či tak, svědek (žaloby ani obhajoby) nemůže být spravedlivým soudcem! Kocáb tím tedy sám sebe vylučuje ze spravedlivého posouzení věci (vč. správného řešení). Bude-li pak o věci přesto soudit (navrhovat řešení), pak jeho soud (řešení) bude nespravedlivý. To vše nám svým populistickým gestem deklaruje předem, spoléhajíc na to, že to veřejné mínění neprohlédne...

Čunek patří mezi ty, kteří se v podobné věci pokusili o skutečné řešení. Za to si v médiích vysloužil skandalizování a ve státní správě nepřetržitou řadu vyšetřování, podle všeho účelově diskreditačních obvinění. Kdyby nebyl takový popleta, mohlo to veřejné mínění snadno prohlédnout...

Kocábovo pokrytectví (pozitivní rasismus) je, žel, sdíleno (ne-li programováno) nejen totalitním státem (ČR), ale také EU... -zmp-

přírodní zdroje (Bedřich, 02. 03. 2009 14:47)

Děkuji za odpověď k zákonům, ještě to promyslím. Někde jsem na Vašem webu četl, že přírodní zdroje nesmějí nikomu patřit, ale musí patřit všem. Tzn., že stát, na jehož území se tyto přírodní zdroje nacházejí, není jejich automatickým majitelem, ale všichni potřební by se měli podílet na spoluvlastnictví a využití těchto zdrojů. Pokud použijeme opravdu vyhoceného příkladu, kdy jediný zdroj pitné vody na planetě Zemi se nachází na území jednoho státu, je otázkou, jak řešit tuto situaci. Přiblížme si, jak by za této situace to asi vypadalo: Uvedený hypotetický stát by tuto vodu prodával za ceny, které by si libovolně stanovil a v množství, které by si rovněž libovolně stanovil. Navíc by ještě ceny a množství stanovil pro jednotlivé jiné státy podle vlastního vztahu k těmto státům, zda jsou tzv. „přátelské“ nebo „nepřátelské“, což by bylo samozřejmě kritérium, které by si stanovil sám. Ve svém důsledku by tento jediný stát určoval, kdy je

krize, kdy je nadbytek, mohl by libovolně vydírat a obviňovat jiné státy. Ve svém důsledku by vlastně určoval chod a stav nejen ekonomiky, ale i kultury a politiky na celém světě.

V této souvislosti je otázkou, zda podobným způsobem nevzniká současná krize, nejedná se o vlastnictví přírodních zdrojů, ale o vlastnictví peněz. V tomto případě mají peníze stejnou ovlivňovací schopnost a moc, jako přírodní zdroje. Vlastníci peněz (světové banky) tedy jejich prostřednictvím určují běh ekonomiky, kultury a politiky na celém světě.

Z tohoto příkladu je jednoznačně jasné, že přírodní zdroje musí patřit všem (jak by tomu mělo být s penězi)? Ale tou zásadní otázkou je: JAK dosáhnout, aby přír. zdroje patřily všem?

S vlastnickými státy jistě nebude možná dohoda, už vůbec nebude možné tyto zdroje jakkoli vyvlastnit, zbývá tedy pouze násilné řešení. Násilný způsob určitě řešením není, poněvadž by vyvolal mnohem katastrofálnější stav, než je současné rozdělení přírodních zdrojů mezi jednotlivé vlastníky.

Jaké je tedy navrhované řešení tohoto problému autorem prohlášení citovaného v úvodu?

Odpověď Bedřichovi (přírodní zdroje):

Vaše úvaha o přírodních zdrojích je správná. Jejich přirovnání k jedinému zdroji pitné vody je velmi výstižné. V nezdravém vlastnickém vztahu k přírodním zdrojům je také zakleta jedna z významných příčin tzv. „hospodářských krizí“ (viz např. nedávné uzavření kohoutků zemního plynu Evropě), hlavně však krizí politických (vnitropolitických a mezinárodních konfliktů)...

Přirovnáme-li k přírodním zdrojům peníze, pak je třeba upřesnit, že se tu jedná nikoli o vlastnictví peněz, ale o vlastnictví práv na jejich ražbu (tisk atp.). Tak jako přírodní zdroje patří všem, tak mají všichni právo ražby peněz, avšak jen jako poukázek na zboží, které produkují. Tam, kde není produkce zboží, nesmí být ani ražba poukázek na zboží. Aby peníze nemusely být určeny k nákupu jen jediného druhu zboží, musí se producenti sdružit a využívat ražby společně (viz ekonomická sféra TSO). Je tedy třeba jen ustavit účinná opatření proti možnosti zneužívání práva ražby, bez produkce...

Otázka: jak dosáhnout toho, aby přírodní zdroje patřily všem?, není přesná. Přírodní zdroje skutečně patří všem a není tedy třeba toho dosahovat, ale je třeba zamezit okrádání všech...

Že je s „vlastnickými“ státy dohoda možná, ukazuje např. komplot Kuvajtu s USA. Že tam, kde není s „vlastnickými“ státy dohoda možná, nastupuje násilné řešení, ukazuje např. válečné tažení USA do Iráku. Vaše obava, že „*násilný způsob řešením není, poněvadž by vyvolal mnohem katastrofálnější stav*“ je tedy zbytečná, neboť právě tento katastrofální stav tu již máme. Je jen otázkou času, kdy opět (potřetí) přeroste ve světovou válku...

Prvním krokem k řešení tohoto problému, je poučení všech o jejich skutečných vlastnických právech (např. se právo každého člověka na přírodní zdroje musí stát součástí tzv. „Deklarace lidských práv“). Poučení veřejné mínění pak vyvine úsilí vedoucí k nápravě a stane se přístupnějším k definitivnímu řešení v podobě TSO... -zmp-

vláda proti občanům? (Jan, 04. 03. 2009 22:54)

Lidé z porcelánek demonstrovali velmi radikálněji, než dříve před sídlem vlády. Po 3. měsících bez mzdy, bez možnosti splácet nájmy, půjčky atp., bez možnosti brát i sociální dávky, kdyby sami dali výpověď... lidem začíná docházet trpělivost. Na transparentech byly např. texty:

Nečasi, Kalousku,
Nečasi, Kalousku,
do roka a do dne,
nebudeme mít na housku.
Vlády ČR chrabré činy
chválí porcelánky z Číny.
Cizincům zadarmo letenky a Eura,
nepřizpůsobivým sociální dávky,
dělníkům z porcelánek za práci žádnou mzdu!

Vládě záleží více na Polácích, Ukrajincích, Mongolech aj., ale vůbec se nestará o vlastní lidi, kteří ji budou volit... Další kamínek do mozaiky současné situace: Zemědělci u nás se chtějí spojit se zemědělci i z dalších

středoevropských a východoevropských zemí, a demonstrovat proti likvidační politice národních vlád a také vůči obdobně likvidační agendě EU v oblasti zemědělství. Vládě nezáleží na lidech, chová se k lidem zpupně, arogantně, povýšeně. Je zcela odtržena od reality. Vláda své občany skutečně ničí a poškozují nejen ekonomicky, ale i morálně atp., vlastně je přímo programově provokuje. Za této situace se zdá být jediným řešením kromě zemědělské, ekonomické, sociální katastrofy - skutečně asi jediné aplikovat TSO.

Odpověď Janovi (vláda proti občanům):

Umožňuje-li zákon poškození a lidé protestují až proti skutečným škodám, pak protestují pozdě. Navíc svými opožděnými protesty usilují jen proti poškození, nikoli proti zákonům které poškození umožňují. Tzn., že se pořád ještě neumí ze svých špatných zkušeností poučit. Vždyť to, co je postihlo, není na světě nic nového. Takto byli postiženi již jejich otcové, dědové, pradědové atd. Úplně stejně je tomu také s Vámi zmíněnými aktivitami zemědělců...

Domyslíme-li věc důsledně, můžeme s nadsázkou říci, že totalitní vlády svou provokativně zločinnou politikou dělají pro ideu TSO víc, než jimi ovládaní voliči, kteří se domáhají jen náhrady opakovaných škod, nikoli eliminace chronického škůdce...

Pohádka „Tři zlaté vlasy děda Vševěda“ praví: Nežádejte náhradu za ztracenou živou vodu, ale odstraňte (a zabijte!) žábu na prameni! Nežádejte náhradu za ztracená zlatá jablka, ale odstraňte (a zabijte!) hada u kořenů stromu!... -zmp-

nepřízpůsobiví občané (Standa, 06. 03. 2009 13:39)

Již delší dobu si všímám nárůst všeobecného používání termínu „nepřízpůsobivý“ občan. Je to politicky korektní eufemismus, ale přesto nechápu, proč se používá ve vztahu k občanům, kteří nejsou nepřízpůsobiví, ale páchají zcela konkrétní přestupky a trestnou činnost. Eufemismus je přece zlehčení nebo zjemnění, ale proč ho používat právě u zločinců. Je to stejné, jako s výrazy „tunel, tunelář“. Pokud nějaký člověk připraví hypermarket o řekněme kus salámu v hodnotě 50 Kč, pak krade a je to zloděj. Proč takto nejsou nazýváni mnohem větší grázlové a gauneři? Oni přece kradou a jsou zloději, a ne tuneláři (tuneláři – profese se jistě cítí tímto srovnáním pohoršení).

Známe spoustu nepřízpůsobivých občanů i z historie. Byli to např. příslušníci Charty 77, kteří se nechtěli přizpůsobit, stejně jako odboj za II. Světové války atd. atd. Nepřízpůsobivý byl třeba i Leonardo da Vinci, který ve své době předpokládal schopnost člověka létat.

Přízpůsobivého občana by něco takového v jeho době ani nenapadlo. Domnívám se, že pokrok existuje právě díky nepřízpůsobivým občanům.

I vy, občané, kteří tvoříte ideje, východiska a základy pro TSO, tedy lepší a spravedlivější společnost, jste vlastně rovněž nepřízpůsobiví, a přitom jistě platíte nájemné, nevybudujete byty, nekradete, nepřepadáte spoluobčany atp. Závěrem bych se přimlouval za používání adekvátních a pravdivých výrazů pro konkrétní přestupky a trestné činy.

znak (Jan, 09. 03. 2009 15:01)

Trefili jste hřebíček na hlavičku s tím, že vláda provokuje občany. Tím skutečně může u občanů vzbudit odpor vůči sobě. Lidé bez práce vyjdou do ulic a začnou protestovat, nějaké zlotřilejší skupinky třeba i rabovat a pálit... Prostě lidi začínají být nasr... Skutečně za to může vláda, která neřeší a nechce řešit problémy lidí. Nebo je řeší, ale vždy proti zájmu obyčejných lidí. Jen by mne ještě zajímaly ty trojúhelníky černý a bílý. Proč je tam máte a co mají symbolizovat?

Odpověď Jan (znak):

Trojúhelník (rovnoramenný, či rovnostranný) mj. symbolizuje mechanismus uvažování, tj. mechanismus vah (těžiště vah nad úrovní ramen vah). Vlastní uvažování pak naznačuje vychylování trojúhelníka z jeho základní polohy (základna dole vrchol nahoře). Základní poloha trojúhelníka rovnostranného (trianglu) pak symbolizuje čtvrtou vývojovou manvantaru Země, uprostřed níž se právě nacházíme a činíme tu první pokusy s uvažováním.

Předchozí tři manvantary (Saturn, Slunce, Měsíc) mechanismus vah teprve vyvíjejí (jako tři strany budoucího rovnostranného trojúhelníka). Následující tři manvantary (Jupiter, Venuše, Vulkán) pak představují tři fáze pravého uvažování, symbolizované postupným vychylováním trianglu vždy o 90 stupňů (o pravý úhel).

Naprostým opakem manvantary Země (základna dole vrchol nahoře) je pak manvantara Venuše (základna nahoře, vrchol dole). Náš symbol tedy představuje triangl Venuše (klín) a triangl Země (pyramida), vzájemně spojené jedním ze svých vrcholů, jako dva mechanismy vah spojené svými těžišti. Triangl Venuše nahoře představuje mechanismus vah Nebe, triangl Země dole představuje mechanismus vah Země. Jde tedy o symbol uvažování Nebe a Země, z téhož těžiště (stanoviska, hlediska), v podobě dvou opačných trianglů, symbolizujících současně horní a dolní TSO (Trojčlennost sociálního organismu). Protože horní trojnost je již naplněna, z Nebe pocházejícím křesťanstvím (ideou trójjednosti Boha), je horní triangl plný (černý), což současně vystihuje poskvřené početí pohanské Venuše. Naproti tomu dolní trojnost dosud naplněna není, ze Země pocházejícím TSO (ideou trójjednosti mezilidských vztahů) a proto je dolní triangl prázdný (bílý), což současně vystihuje dosud neposkvřené (nenaplněné) početí křesťanské Země... -zmp-

přátelství (Aleš, 13. 03. 2009 11:57)

Vážení, mám dotaz: Existuje přátelství mezi mužem a ženou? Pokud ano, za jakých podmínek a mezi jakými typy – myslím tím věk, názory, sympatie, přitažlivost, karma apod.?

Mám pocit, že snad v každém vztahu mezi mužem a ženou je podtext erotična (kromě snad několika výjimečných případů). Domnívám se, že tímto zamyšlením už nastoluji další otázku, která je zásadní a vlastně předchází výše položenou, a sice:

Co je to přátelství?

Domnívám, že pokud se podaří „bezchybná“ a nenapadnutelná definice přátelství, pak není problém jakýkoli vztah zhodnotit ve smyslu toho, zda se jedná nebo nejedná o přátelství.

Odpověď Alešovi (přátelství):

Přátelství je projevem sympatie (resp. lásky) vyvolané duševně-duchovními vlastnostmi přítele (příteklyně). Takto je možné přátelství i mezi mužem a ženou.

V míře, v níž je sympatie vyvolána tělesnými vlastnostmi, se nejedná o přátelství, ale o erotickou fascinaci, jíž podléhají zejména muži.

V míře, v níž sympatie k duševně-duchovním vlastnostem vyvolává rezonanci tělesnou, se přátelství mění v erotickou posedlost, jíž podléhají zejména ženy.

V obou případech je přátelství mezi mužem a ženou erotickou determinací vyloučeno... -zmp-

dilema (Aleš, 13. 03. 2009 12:09)

Ještě mně napadá myšlenka: Proč lidé většinou při nějakých neštěstích první zachraňují děti a ne své partnery? Např., když se převrhne loďka a do vody spadne manželka a dítě, muž, který to vidí skočí do vody a zachraňuje dítě. Ale přitom čistě logicky a objektivně by měl muž zachraňovat svoji životní partnerku, se kterou může mít přece další děti, tyto děti zase další děti atd.

Není to jediný příklad. Toto přednostní zachraňování dětí probíhá při všech katastrofách lodí, letadel atd. I v případě hořících domů tak postupují nejen členové rodiny, ale i profesionální záchranáři, hasiči apod.

Jsou však i názory, kdy někteří lidé tvrdí, že by v první řadě zachraňovali své milované partnery a své osudové lásky a ne děti. Ale toto jsou spíše akademické debaty, protože snad nikde nikdo nic takového v praxi neviděl. Kdy člověk dává přednost emocím před racionálním jednáním a proč? Co je zde subjektivní pocit a co objektivní pravda? Existuje zde vůbec správné řešení a hlavní otázka: Které to je? Snad nepřipustit takovou situaci? Nedostat se do situace, kdy ať už člověk zvolí jakékoli řešení, výsledek je vždy neštěstí, nenahraditelná ztráta nebo katastrofa? Ale takové věci se prostě stávají. Tedy znovu: Jak je řešit?

Odpověď Alešovi (dilema):

Legenda vypráví:

Dva mládenci milovali tutéž dívku, již byli sympatičtí oba. Rozhodnout měl tedy jen její otec, jenž každodenně kontroloval hráze na velkém rybníce. Stalo se jednou, že hrázný spadl z hráze tak nešťastně, že by se utopil, kdyby jeden z mláďenců neskočil za ním a nezachránil ho. Zdálo se, že tím je o volbě otce definitivně rozhodnuto.

Zoufalý druhý mláďenec si však počkal, až bude hrázný opět kontrolovat hráze, spadl před ním do vody, předstíral, že neumí plavat a volal o pomoc. Otec neváhal, skočil za ním a zachránil ho.

Nuže, komu z obou mláďenců dal otec svou dceru? Tomu druhému!

Člověk přednostně obětuje tomu (např. dítěti), komu si obětovat uvykl, a to v míře závislosti na jeho oběti. Protože je míra závislosti u dětí větší než u dospělých (partnerů), zachraňujeme především děti, a to i tehdy, milujeme-li partnera víc než dítě... -zmp-

k dilematu (Aleš, 15. 03. 2009 08:27)

Jen ohledně formulace, mi připadá: že slova „je míra závislosti u dětí...“ ve Vaší větě „Protože je míra závislosti u dětí větší než u dospělých (partnerů), zachraňujeme především děti, a to i tehdy, milujeme-li partnera víc než dítě... „ – mají být asi chápána ve smyslu - „je míra závislosti na dětech větší než na dospělých“ či „je míra závislosti týkající se dětí větší než k dospělým“.

Ale vyvstává tu ještě další otázka: Biologové tvrdí, že mateřský pud je silnější než pud sebezáchovy, a proto je tedy snadněji pochopitelné, proč ženy jsou schopny obětovat cokoli ze svého – až po vlastní život – pro své dítě. Takže žena má vlastně navíc k oné oběti – jako k oné vkládané investici (vztahu k dítěti), navíc tzv. mateřský pud.

Pak je ale otázka, zda-li muž zachraňuje své dítě pouze jako svoji investici, kterou obětoval pro dítě? Muž přeci nemá mateřský pud. V jaké míře se tedy záchrana dítěte projevuje u muže jako záchrana vložené investice, nebo je to spíše projev otcovského pudu? Jaký je rozdíl mezi mateřským pudem žen a „otcovským pudem“ mužů?

Matka i v 50 letech jejich věku bere své děti pořád jako děti. Otec je rovněž vnímá jako své děti, ale ve zmíněném věku už s nimi jedná jako s dospělými lidmi. Vztah je u otce i matky jiný. Jste schopni tyto rozdíly mezi muži a ženami ve vztahu k dětem blíže specifikovat?

Odpověď Alešovi (k dilematu):

Ve větě: „Protože je míra závislosti u dětí větší než u dospělých (partnerů), zachraňujeme především děti, a to i tehdy, milujeme-li partnera víc než dítě... „ je řeč o závislosti dětí na dospělých.

Schopnost obětovat se dětem, má u mužů i žen (otců i matek) v principu tutéž škálu příčin, počínající vlastnickým vztahem a končící láskou. Přisuzovat tuto schopnost tzv. „mateřskému pudu“ je animální spekulací učené nevědomosti. Navíc, tím, že tato učená nevědomost nemluví také o „otcovském pudu“, sama sebe usvědčuje z tendenčního feminismu, tj. z vyzdvihování (byť nezapřehání) žen (matek) na úkor mužů (otců).

Přístup k již odrostlým dětem je u mužů i žen subjektivně stejný a týž, jaký byl, když byly ještě malé. U mužů k tomu však jaksí navíc zpravidla přistupuje objektivní racionalismus, v němž chtějí se svými dětmi jednat jako s rovnocennými partnery. Něco takového je pro přirozenost žen často nepřijatelné...

nepřavdivý obraz válek (Aleš, 20. 03. 2009 19:13)

Dokumentární filmy či záběry z bojišť 1. nebo 2. Světové války, případně dalších konfliktů, většinou zachycují "jen" panoramatické, velké záběry, na kterých můžeme vidět např. bomby padající z letadel, střelby z děl, pochodující vojáky, jedoucí a občas střílející tanky, křižníky, letadlové lodě, ponorky apod., záběry generálů a vojevůdců zneprátených stran, většinou se sklánějících nad taktickými mapami, potřásajících si rukou s dalšími vojáky při jejich dekorování různými řády, hořící trosky měst atp. Zřídka se v těchto dokumentárních záběrech objeví např. zmrzlí němečtí vojáci u Stalingradu, zabití útočící vojáci atp.

Tyto záběry jsou však "jen" povrchním pohledem na válku, ale zdaleka nevypovídají o skutečných válečných hrůzách. To je o skutečném utrpení vojáků a civilního obyvatelstva. V posledních světových válkách a dalších konfliktech ve 20. a 21. století, zahynulo cca 100 milionu lidí. Většinou civilistů.

Ptám se tedy: Jak a kde jsou v těchto dokumentárních filmech z válek zachyceny tyto miliony mrtvých lidí? Chceme-li ukázat zřůdnost války a její nesmyslnost, potom přeci musíme zobrazit ne obecné jevy, jako jsou pobořená města či pochodující vojáci, ale musíme vzbudit protiválečné emoce a přesvědčení tím, že ukážeme ony otřesné záběry, které jsou jistě velmi dobře uloženy v různých archivech.

Přichází otázka proč? Jaký je záměr toho, že se občanům nezpřístupňují materiály, které by s nimi skutečně hluboce otřásly? Důvody mohou být jen následující:

1. Vyvolat v občanech dojem, že válka není zase až tak hrozná, aby byli připraveni na další války (to snad ne!!!).

2. Otřesné a reálné záběry prostě nejsou (nelze předpokládat)

3. Je potřebné tyto záběry utajit (proč?)

4. Předpoklad, že lidé tyto záběry nechtějí vidět (z čeho předpoklad vychází?)

5. Politické zájmy ve vztahu k jiným státům (jaké zájmy a cí?)

6. Snaha „zjemnit“ historii (proč?)

7. Vlastní zájmy (kameramani zřejmě natočili záběry činnosti vlastních vojsk, které jim nejsou zrovna ke cti)

Účelem dokumentárních filmů o válkách nemá přeci být pouze vyvolání zájmu o historii, ale především dovést lidi k jednoznačnému přesvědčení, že války už nemají co dělat v životě lidstva. Jde tedy o vyslovení kategorického ne válkám! Myslíte si, ve vztahu k budoucnosti, že je prospěšné a nutné, aby byli lidé informováni o skutečném obrazu válek?

Odpověď Alešovi (nepravdivý obraz válek):

Lze říci, že lidstvo má dnes již dostatek zkušeností s hrůzami válek, ba mnozí ještě prožívají současné války na vlastní kůži... Dokumentaristé válečných konfliktů se nehrnou tam, kde se vraždí, aby sami nebyli zavražděni. Produkuje tedy dokumenty z bezpečné vzdálenosti od ohnisek bojů. Jediný způsob informování o skutečném obrazu válek je tedy stále týž. Stát se jednou z obětí války. Nechtě se tedy každý sám rozhodne, zda chce, či nechce být takovou obětí kvůli poučení.... -zmp-

reakce na zmp - poplatky (Standa, 20. 03. 2009 19:50)

V odpovědi na poznámku o poplatcích se říká, cituji: "Např. pravidelným poplatkům za TV a rozhlas odpovídá ve zdravotnictví pravidelné odvádění zdravotního pojištění. ...by pak odpovídalo zavedení poplatků za každé zapnutí přijímače TV či rozhlasu."

Toto tvrzení je nesmysl zaměňující dvě nezaměnitelné kategorie - tedy kategorii daní a kategorii poplatků. V Zákonech o ČT a Rozhlasu se říká, že náklady spojené s vysíláním hradí Česká republika ze státního rozpočtu (tedy z daní), další zdroje jsou koncesionářské poplatky a příjem z vlastní podnikatelské činnosti. Poplatky jsou zavedeny proto, aby ulehčily státnímu rozpočtu a daňové zátěži a současně zajistily plné financování uvedených médií. Stejnou roli měly mít i poplatky ve zdravotnictví. Je to podobné, jako když odpůrci poplatků argumentovali tím, že Ústava zaručuje bezplatné zdravotnictví stejně jako zaručuje bezplatné školství. To je sice správné tvrzení, ale "uživatelé" bezplatného školství platí za tužky, psací potřeby, pastelky, sešity, učebnice apod. a přitom je ani nenapadne aby si tyto prostředky kupovali když je nepotřebují, nebo aby je dokonce shromažďovali třeba i několik roků.

Ve zdravotnictví je situace zcela jiná: mnoho lidí má doma plné zásuvky léků starých i několik roků, spousta léků je v popelnících. Mnoho z nás slyšelo často někoho říkat onu známou větu: "hodím se marod". Je zajímavé že téměř všichni lidé, kteří byli propuštěni z práce pro neschopnost, defraudace, zneužití pravomocí atd., atd. jsou právě ode dne propuštění v pracovní neschopnosti, právě v ten den všichni "nějak onemocněli". Dokonce to zašlo tak daleko, že krachující, insolventní a jiné podniky potřebující třeba na čas omezit výrobu, zcela otevřeně a bez zábran navrhuji svým zaměstnancům, aby si vzali (???) neschopenku.

Proč to všechno, jak je to možné? Protože je zdravotnictví "bezplatné". Je zarážející, že takto vyhozené miliony, stamiliony a (v určitém časovém horizontu) miliardy, nikomu nevadí, přestože takové doslova bezostyšné krádeže vysávají velkou část peněz z našich daní, a na druhé straně poplatek 30 Kč vyvolal někdy až hysterické reakce. Proto mě více vadí, že platíme TV a Rozhlas z daní a ještě je musíme podporovat platbou koncesionářských poplatků, než mnohem potřebnější podpora zdravotnictví. Je třeba se zbavit neodůvodněné iluze, že je zdravotnictví zadarmo. Není - nikde! Je jen podstatnou otázkou, zda platit mnohem větší částky pravidelně měsíčně skryté v daních (samozřejmě sociální solidarita v daních je nezastupitelná a správná), nebo podstatně menší částky a při skutečné potřebě služeb zdravotnictví zaplatit nějaký rozumně stanovený poplatek.

Závěr: souhlasím s tím, že Zákon o poplatcích ve zdravotnictví v současné podobě je špatný (nehledě na způsob projednávání a presentaci), přesto se domnívám, že zavedení některých poplatků ve zdravotnictví je potřebné (např. navrhovaná platba za stravu při pobytu v nemocnici).

Odpověď Standovi (reakce na zmp - poplatky):

Abychom odlišili daně od poplatků, srovnali jsme pravidelné koncesionářské poplatky za TV s pravidelným odváděním nemocenského pojištění, zatímco zavedené operativní poplatky ve zdravotnictví jsme přirovnali k operativním poplatkům za každé spuštění TV. Nechápejte tedy, jak jste přišel na to, že tím zaměňujeme nezaměnitelné kategorie daní a poplatků...

Ani v ostatních bodech zcela nerozumíme tomu, co říkáte:

Na jedné straně vidíte příčinu zneužívání zdravotní péče pacienty takto: „Protože je zdravotnictví „bezplatné“

Na druhé straně (vzápětí) však uvádíte: „Je třeba se zbavit neodůvodněné iluze, že je zdravotnictví zadarmo“

Jak tomu rozumět jinak, než že svou argumentaci o zneužívání zdravotní péče pacienty, stavíte na iluzi...

Na jedné straně připomínáte: „samozřejmě sociální solidarita v daních je nezastupitelná a správná“

Na druhé straně však dáváte nezastupitelnou solidaritu zastupovat operativními poplatky ve zdravotnictví (30 Kč), které veškerou solidaritu vylučují, neboť je musí platit pouze a jen skutečně nemocní...

Na jedné straně souhlasíte s „navrhovanou platbou za stravu při pobytu v nemocnici“

Na druhé straně se nestaráte o to, jak (v jakém množství a v jaké kvalitě) bude zaplacená strava zajištěna. Představte si např., že v restauraci budete muset platit, aniž si budete smět vybírat z jídelního lístku, tj. bez ohledu na to, co Vám bude předloženo. Což nevíte, jak se v našich nemocnicích „vaří“?...

Závěrem zdůrazňujeme již různým způsobem řečené.

a/ zneužívání zdravotní péče pacienty nás stojí možná miliony.

b/ zneužívání zdravotní péče ostatními nás stojí určitě miliardy až biliony

Budeme léčit napřed odřeniny a pak možná zlomeniny, nebo naopak? -zmp-

Zločinnost tzv. zastupitelské demokracie (Karel, 24. 03. 2009 11:34)

Dnes probíhá v poslanecké sněmovně hlasování o důvěře vládě. Pokud bude vyslovena nedůvěra, nastane situace, kdy bude vládnout buď tzv. „úřednická vláda“, nebo budou vyhlášeny předčasné volby. Rozhodnutí ať už jakékoli je závislé na libovůli nebo lépe řečeno úmyslu několika tzv. přeběhlíků. Fungování úřednické vlády (která není schopná nic prosadit) nebo předčasné volby budou stát daňové poplatníky stovky milionů korun. Nebo je snad zaplatí oni dva nebo tři „přeběhlíci“.

Jsou-li předběžně nazýváni zrádci, v případě, že se rozhodnou v rozporu se svou stranickou příslušností, stanou se zrádci skutečnými – skutečnými zrádci svých voličů, kteří je přece volili v souladu se svým přesvědčením. Pokud by voliči chtěli volit kandidáty jiných stran a měli by tedy představu o jiném složení vlády, jistě by tak ve volbách učinili. Voliči na tuto tzv. zastupitelskou demokracii doplatí v každém případě ať už penězi, nebo politickým směřováním společnosti. Je jisté, že doplatí obojím.

Toto nyní strhlo masku tzv. zastupitelské parlamentní západní demokracii, kde údajně většina vládné menšiny! A přitom o osudu deseti milionu lidí zde rozhodnou dva, tři zrádci (kteří navíc mohou být zkorumpovaní nebo podplaceni).

Toto vše svědčí o tom, že klasický zastupitelský model chodu společnosti je v koncích. Všichni sociologové, politologové, prognostikové, ekonomové, atd., jak se všichni odborníci na chod společnosti jmenují, jsou zcela mimo skutečné problémy, protože neberou v potaz individuální vývoj osobnosti a psychiky člověka a jeho mění se pohled na svět a vnímání svého já a skutečné individuální svobody. Všechny skutečnosti, které odborníci nevidí či nechtějí vidět, dokazují nepopiratelnou skutečnost, že člověk nevnímá svět a společnost stejně jako v 18. či 19. století (tedy počátky současné zastupitelské demokracie), ale jako člověk 21. století. Člověk není hlupák, který vnímá 300 let stejným způsobem. Nové, třetí tisíciletí vyžaduje zcela nový přístup k chodu světa a společnosti. Zastaralé myšlení a zastaralá politika patří staré době a historii. Vykopávky nebo kostlivci patří do muzea.

Máme tu zásadní problém:

Na straně jedné lidská svoboda zvoleného zastupitele a na straně druhé požadavek, aby poslouchal diktát politické strany potažmo svých voličů. Co má tedy člověk volit?

Naslouchání hlasu svého svědomí a tedy svoji svobodu, nebo pokynů stranického aparátu?

Má být člověk odpovědný svému svědomí nebo svým voličům, potažmo aparátu politické strany (jejíž rozhodnutí však opět mohou být i proti zájmu voličů).

Přitom zcela pomímám korupci a podplácení.

Nenastal čas pro vytváření nové občanské společnosti?

Odpověď Karlovi (Zločinnost tzv. zastupitelské demokracie):

V souvislosti s tzv. „přeběhlíky“ (resp. „zrádci“) mezi poslanci se musíme uvědomit, že něco takového umožňují pokrytecké zákony. Na jedné straně preferují různě dotované politické strany (kdo je platí, ten je také ovlivňuje). Bez příslušnosti k nim nemá průměrný soukromník peníze na milionové volební kampaně, ba často ani na poplatek, aby mohl vůbec kandidovat. Na druhé straně tento zákon umožňuje, aby zvolený poslanec „volil“ (ve sněmovně aj.) podle svého „svědomí“ (atp.), což mu umožňuje „zradit stranu z ušlechtilých pohnutek“. Jaké jsou však tyto pohnutky ve skutečnosti?

Jaksi mimo zákon existuje ještě tradiční tendence, dosazovat do funkcí (resp. na kandidátky) korumpovatelné a vydíratelné lidi, na které něco máme (pro strýčka příhodu). Totéž se ovšem týká i tzv. „odborníků“ (sociologů, prognostiků atd.).

Poslanec (i odborník) se tak stává manipulovatelným. Buď jedná podle vůle strany, nebo podle „vlastního svědomí“ (tj. podle vůle korumpujícího, či vyděrače). Hlavně nesmí jednat podle vůle svých voličů...

Tzv. „voliči“ nemají žádný nástroj, jak své „zástupce“ (zaměstnance) přimět k poslušnosti, neboť všechny případné „ochranné aparáty“ (resp. lidé v nich) jsou ovlivnitelné odjinud (stranou, korupcí, vydíráním). Skutečnost, že přeběhlictví stojí nějaké miliony není důležitá, neboť je zcela lhostejné, zda státní aparáty vybrané daně prohospodaří takto, nebo jinak (vč. možného rozkradení)...

Ano nastal čas pro vytvoření nové občanské společnosti!... -zmp-

jak to řeší TSO? (Kryštof, 26. 03. 2009 16:30)

Existuje množství různých teorií o řešení sporů mezi národy, státy, rasami apod. (některé teorie dokonce rasy a národy popírají). Také TSO má ve svých principech řešení různých problémů (a jak vidím na tomto webu jste do TSO pojali oblasti od fyziky, filosofie, dějin, sociologie přes pedagogiku až třeba po ekonomiku), ale jak lze konkrétně řešit a úspěšně řešit takové problémy, jakými jsou např. dlouhodobé spory v Severním Irsku, problém Basků, problém menšiny maďarské na Slovensku a slovenské v Maďarsku, problém gypsi neboli tzv. romů v evropských státech, problém muslimů v Evropě (např. problém Kosova – muslimové proti křesťanům), na tomto webu již zmiňovaný problém Palestina versus Izrael...

Všechny uvedené problémy jsou velmi závažné. Každý z nich se ale svým charakterem liší. Možná se neliší podstatou, i když z vnějšího pohledu je zde rozpor jednou náboženský, podruhé rasový, potřetí národnostní... Takových problémů můžeme uvést stovky...

Pří čtení tohoto webu se TSO jeví jako ideální způsob řešení různých problémů, ale jak vyřešit prakticky tyto uvedené problémy podle TSO?

Existuje v rámci TSO jediné universální řešení všech např. národnostních, rasových, náboženských aj. problémů? Nebo každý případ má své specifické řešení?

Vy hovoříte obecně, ale tady je konkrétní problém, na který Vaše obecné formulace nestačí. Jak byste řešili problém Izraele versus Palestina a jaký je rozdíl třeba oproti problému Basků, Irů aj...? Nevím, kdo je schopen z hlediska TSO problém řešit a chci znát vzorový příklad, ne jen obecný. Kde a jak je nutno začít? Odkud, když je to tak široký problém? TSO přece nemůže zrušit nějaké náboženství, rasu, národ, historické kořeny křivd. Prezidenta USA Baracka Obamu také mnozí Američané volili jen proto, že není běloch a ne pro jeho prezidentský program. Jestliže některý národ nebo náboženství TSO přijme a jiný ne, tak tu máme konflikt, který bude dále existovat.

Odpověď Kryštofovi (jak to řeší TSO?):

Vámi uvedené problémy jsou vyvolávány totalitním myšlením o hospodářství (spory o přírodní zdroje, trhy atp.), kultuře (spory rasistické, národnostní, náboženské atp.) a politice (spory o zákonodárnou, výkonnou a soudní moc atp.).

V rámci TSO takové spory odpadají, mimo rámec TSO nutně trvají dál.

Řekli jsme již (odpověď Kryštofovi: státní zájmy), že TSO nesmí být šířen autoritativně, propagandisticky, tím méně násilím, ale pouze jako zářný příklad, v duchu poselství moravského krále Rastislava: „...*aby i jiné kraje, když to uvidí, nás napodobily...*“ Připustit lze ještě osvětové misie, vycházející z TSO v podobě soukromých iniciativ. Žádným jiným způsobem nesmí TSO překračovat své hranice, neboť by navenek vystupoval totalitně, což předpokládá zavádění totalitních struktur i v jeho nitru, čímž by vlastně spáchal sebevraždu. Přirozeně, že občanům v TSO nebudou poměry mimo TSO lhostejné. Nesmí se tím však nechat svést k totalitním praktikám.

Vaše otázka: „...*jak vyřešit prakticky tyto uvedené problémy podle TSO?*“ končí správnou odpovědí: „...*podle TSO!*“ Tzn., že TSO nemůže a nesmí řešit problémy mimo sebe, ale pouze ve svém nitru. Zevně může postiženým pouze poradit: „řešte tyto problémy podle TSO!“ Tzn., zaveďte si TSO!. TSO je totiž řešení, takže mimo TSO nijaké řešení neexistuje...

V rámci TSO neexistuje univerzální ani specifické řešení národnostních, rasových, náboženských a podobných problémů, protože taktové problémy nemohou v rámci TSO vůbec nastat. V rámci TSO se důsledně řeší jen náhrada způsobené škody poškozenému, bez ohledu na to, jaké národnosti, rasy, náboženství atp. je poškozený či škůdce...

Namítáte: „*Vy hovoříte obecně, ale tady je konkrétní problém, na který Vaše obecné formulace nestačí.*“

Značí-li Vaše „*tady*“ problémy v rámci TSO, pak na jejich řešení naše obecné formulace stačí, neboť umožňují konkrétní řešení občanským soudem. Značí-li Vaše „*tady*“ problémy mimo TSO, pak na ně naše obecné formulace nestačí, neboť formulují právě jen TSO, nikoli zlořády okolních totalit...

Ač nám „*problém Izraele versus Palestina, Basků, Irů aj.*“ není lhostejný, přece nemáme moc ani právo do něj zasahovat, pokud nás sporné strany nepožádají o spravedlivý soud. Aby mohly být jejich problémy účinně řešeny, je u nich třeba postupovat stejně jako postupujeme u sebe, tj. začít osvětou o možnosti a účinnosti zavedení TSO...

Máte pravdu, že „*TSO nemůže zrušit nějaké náboženství, rasu, národ, historické kořeny křivd.*“ Protože v TSO tyto věci nemohou vyvolat nijaký problém, není třeba sahat k podobným totalitním „opatřením“...

V závěru pravíte: „*Jestliže některý národ nebo náboženství TSO přijme a jiný ne, tak tu máme konflikt, který bude dál existovat.*“

V první řadě není možné, aby TSO přijal nějaký národ či náboženství. TSO mohou přijmout jen svobodomyšlní, po sociální svobodě toužící lidé, budoucí občané samosprávních obcí TSO, bez ohledu na svou národní či náboženskou příslušnost.

V druhé řadě není možné, aby lokální vznik TSO vyvolal konflikt.

Přestavte si např., jak se v hospodě pere pět opilců. Jeden z nich po utržených ranách vystřízliví a z hospody se vytratí. Co udělají ostatní čtyři?

a/ nepřestanou-li se prát, pak nijaký konflikt nehrozí střízlivému, aniž jeho střízlivost jejich pokračující konflikt nějak zhorší

b/ přestanou-li se prát, jakoby napodobili toho střízlivého. Jaký konflikt pak komu hrozí?

Zkrátka, Vaše obavy jsou v daném případě přehnané... -zmp-

realita TSO (Kryštof, 28. 03. 2009 23:42)

Základem TSO jsou obce a chod společnosti je rozdělen do tří relativně samostatných oblastí. Jakým způsobem bude konkrétně rozdělen vliv těchto tří sfér mezi sebou a jak do toho vlivu budou moci zasahovat samostatné obce, občané? Jak si stanoví občané např. ZŽP? Někdo to musí přece spočítat, to nemohou dělat všichni zaráz, ač mají každý své odlišné požadavky? Navíc se tam bude muset dopočítat ZPP a to navýšena o prostředky určené pro děti, důchodce, nemocné - tzn. solidární podíl.

Předpokládám, že budou muset být rovněž vytvořeny prostředky na pokrytí nepředvídaných událostí - povodní, sucha mrazu a škod, jejichž výši není schopna uhradit, kde škoda vznikla (např. rozsáhlé požáry). Jde o ekvivalent současných pojišťoven. To přece bude muset někdo stanovit, určit prostředky atp. Kdo?

Domnívám se, že na úrovni celé společnosti TSO musí být nějakým způsobem vymezen majetek patřící jednotlivým sférám, jejich práva povinnosti vůči tomuto majetku a jakým způsobem budou na těchto právech a povinnostech participovat obce?

Např. bude existovat divadlo, patřící do kulturní sféry, stojící na území konkrétní obce a přitom je ještě využíváno občany z desítek dalších okolních obcí. Toto divadlo samozřejmě představuje budovu s pozemkem, má zaměstnance různých profesí, náklady na provoz, na mzdy atp. Jaké budou v tomto případě úlohy kulturní sféry a konkrétní obce?

Podobné případy je možné uvést u armády, policie, zdravotnictví, silniční a železniční dopravy atd. Tyto struktury jsou řízeny centrálně, protože mají celostátní působnost, ale využívají obecních zařízení.

Kdo rozhodne o tom, kdo má komu a kolik zaplatit?

Např. v situaci, kdy obce budou mít konkrétní požadavky na nájem a v celostátním součtu budou tyto požadované prostředky přesahovat třeba i významně platební možnosti konkrétní sféry TSO. Odkud se vezmou finanční prostředky? Kde je sežene např. kulturní sféra na chod divadla? Nebo divadlo nebo armáda zaniknou?

Odpověď Kryštofovi (realita TSO):

Základem TSO není žádná ze sfér jeho horní trojnosti (politická, ekonomická, kulturní), ani žádná z organizací jeho dolní trojnosti (obec, živnost, rodina), ale dvojí trojnost (horní a dolní). V obojí trojnosti je pánem každý plnoprávný jednotlivec, pravomocně zasahující (přímo či nepřímě) do tří sfér horní a do tří organizací dolní trojnosti, do každé však v jiné roli. Do sféry a organizace politické jako občan, do sféry a organizace hospodářské jako hospodář (podílník), do sféry a organizace kulturní jako tvůrce, či cenzor...

Jakékoli vzájemné ovlivňování sfér (resp. organizací) mezi sebou je vyloučeno, neboť jinak by nešlo o TSO, ale jen o jednu ze tří možných totalit (politickou, ekonomickou, či kulturní). V TSO je přípustné zasahování jen v podobě metodiky, dané třemi horními sférami dolními organizacím, jež jsou ve svém nitru tříčlenné (viz návrh Ústavy TSO)...

Protože ZŽP i ZPP jsou vydíratelné, musejí být vyňaty z trhu (z ekonomické sféry, do níž se jen zdají patřit) a přeneseny do politické sféry, resp. do politické organizace (obce). A protože svobodným občanům nelze nic předem diktovat, můžeme tu jen předpokládat, že si nejdříve ujasní, co všechno chtějí mít v rámci ZŽP a podle toho pak odhadnou ZPP (kterou lze průběžně korigovat). Zda to vše navrhne a propočítá jednotlivec či skupina, zatímco ostatní věc jen upraví (ve veřejné diskusi, jako na našem webu) a schválí, či zda si to zorganizují jinak, to musíme přenechat jen a jen vůli plnoprávných občanů. Lze předpokládat, že úroveň ZŽP (i ZPP) se bude časem měnit, podle měnící se vůle občanů. ZŽP bude pravděpodobně zahrnovat také určitou míru solidarity (opět dle vůle občanů)...

Protože škoda jednotlivého občana (tedy i rodiny) je škodou obce a obráceně, má obec (resp. svaz obcí, tj. politická sféra) určitou funkci „pojišťovny“ tam, kde nebude možné nahradit způsobenou škodu konkrétním škůdcem. Zda si obec vytvoří potřebnou rezervu v rámci ZPP, nebo v rámci příjmů z pronájmů pozemků, to musíme opět přenechat na vůli příslušných občanů...

Něco jiného jsou ovšem škody vzniklé hospodářským a kulturním organizacím. Zde funkci „pojišťovny“ neplní obec (svaz obcí, politická sféra), ale ekonomická sféra. Jak si tuto funkci zajistí musíme opět přenechat příslušné sféře (resp. v ní činných zástupců hospodářských organizací). Lze se jen dohadovat, zda tyto hospodářské pojišťovny budou fungovat podobně jako dnešní pojišťovny, že se v nich bude moci pojistit kdokoliv...

Otázky typu: Kdo to či ono stanoví? si musíme pro TSO odvyknout.

V TSO rozhodují plnoprávní lidé (jako občané, podílníci, cenzoři atp.), činní v příslušných sférách...

Ani obec nemůže participovat na majetku, právech a povinnostech žádné jiné sféry či organizace, než jen na tom, co přísluší obci. Totéž platí pro všechny ostatní organizace či sféry...

Divadlo jako kulturní organizace je ve svém nitru trojčlenná. Tzn., že má svou vlastní politiku, ekonomiku a kulturu:

a/ kulturní produkci náleží do sféry kulturní, která jí dává pravidla (zpravidla cenzurní)

b/ nájemní smlouvou s obcí (pozemkem) se řídí dle pravidel sféry politické

c/ tržbami a zaměstnanci je hospodářskou organizací, která se řídí „pravidly“ ekonomické sféry

Z věci je zřejmé, že finanční prostředky na chod divadla mohou být zabezpečeny jen tržbami divadla. Potřebuje-li divadlo víc než vydělá, musí si sehnat sponzora. Divadlo, o jehož produkci není zájem (konzumentů ani sponzorů), má jen takové právo na existenci, jako podnik vyrábějící neprodejně zboží (každý výrobek, stejně jako divadelní představení, je ve své podstatě kulturním produktem. Jen na trhu se vše stává zbožím, tj. hospodářským produktem). Totéž platí také pro zdravotnické organizace (ordinace, nemocnice atp.), dopravu aj...

Funkci armády a policie přebírá v TSO domobrana (v rámci obce, či svazu obcí), tak jako funkci justice přebírá občanský soud, jenž je ve svém nitru, jako každá jiná organizace (vč. divadla), trojčlenný...

O tom, kdo má komu co zaplatit (poskytnout atp.), rozhoduje v TSO konkrétní smlouva, uzavřená podle pravidel daných politickou sférou!... -zmp-

k odpovědi: Jak to řeší TSO (Kryštof, 30. 03. 2009 15:12)

Ve Vaší odpovědi se říká, že v TSO žádné problémy, které jsem zmiňoval nemohou nastat. TSO jako takový samozřejmě nic takového nezná, s čímž naprosto souhlasím a myslím, že to je dokonce pro lidstvo svým způsobem požehnání a obrovská úleva po tisíciletích různých bojů a konfliktů. Je mi naprosto jasné a je v pořádku, že TSO může vzniknout jen způsobem jaký uvádíte. Moje otázka však spíše směřovala k tomu, jakým způsobem se TSO vyrovná s problémy, které jsem naznačil, neboť TSO vznikne s lidmi, rasami, náboženstvími, různými pocity křivd a pseudokřivd. Jinými slovy: TSO vznikne pouze z lidí, kteří reálně existují v rasách, náboženstvích atp.

Jak se domníváte že právě v té přechodové fázi v nově vznikajícím TSO budou tyto problémy vyřešeny, protože vyřešeny být musí, poněvadž bez jejich vyřešení TSO jako takový nemůže existovat, natož smysluplně fungovat a být tak dokonce zářným vzorem pro jiné souběžně existující společnosti. Např. kdyby teoreticky k dnešnímu datu vznikl v ČR model TSO, tak vznikne se všemi rasami, náboženstvími, národnostmi, se všemi tuneláři, lháři, korupčníky, lidmi poctivými, naivními, pracovitými i lenochy, starými, nemocnými, usilujícími o moc a manipulaci s občany atd. atd. TSO tedy nevznikne na "zelené louce". Jak bude tato přechodná fáze, nebo resp. fáze vzniku TSO řešena? Kým, kde, jakými orgány, jaké kdo bude mít kompetence, jaká budou nařízení, kdo je nařídí, atd. atp.

Odpověď Kryštofovi (k odpovědi: Jak to řeší TSO):

A/ Pokud by bylo TSO zaváděno „zdola“ (např. založením první samosprávné obce) pak by byl zakládán lidmi, kteří Vámi uvedenými problémy netrpí a nemusí je tedy řešit ani později, neboť bezproblémoví občané mezi sebe problémové nepřijmou (vrána k vráně sedá).

B/ Řešení problémů o nichž mluvíte přichází v úvahu jen tehdy, pokud by bylo TSO zaváděno tak říkající shora (např. ve volbách vítěznou politickou stranou pro TSO). Tu, protože předem nelze nikoho bezdůvodně za „problémového“ označit, budou muset dostat příležitost všichni (s výjimkou zločinců atp.). Problémových lidí se pak bude TSO postupně zbavovat, jakmile svou problémovost nějak projeví (způsobením škody, kverulantským zneužíváním práva veta atp.). Zbavovat se jich znamená, zbavovat je občanských práv (občanským soudem v samosprávné obci).

S dospíváním dalších generací bude možné tento počáteční „problém“ TSO zavedeného shora (B) řešit preventivně (A), nepřijímáním nikoho, kdo se problémově projevoval už v dětství. Problémové děti se pak budou moci opakovaně (každoročně) znovu ucházet o „přijetí“, prokazováním svého „vystřízlivění“...

Kompetentní pro uvedený „výběr“, jsou vždy jen plnoprávní občané (nikdy jejich případní zástupci), kteří přiznávají „občanská práva“ ve své obci pouze tomu, na jehož „bezproblémovost“ se shodnou. Shoda je tu

dána tím, že přiznání občanských práv u příslušného uchazeče nikdo nevetuje (případně neoprávněné veto může zrušit jen občanský soud). O přidělení občanských práv (vč. ZŽP) tedy nerozhoduje stáří či nemoc, ale pouze a jen sociální bezproblémovost...

Poněkud jinak je tomu u hospodářských a kulturních organizací (produkcí nad rámec ZŽP a ZPP). Jejich podílníci rozhodují o přijímání nových spolupodílníků nejen s ohledem na jejich sociální bezproblémovost, ale také (a především) s ohledem na to, zda nového spolupracovníka vůbec potřebují...

-zmp-

svévole versus svoboda (Standa, 31. 03. 2009 12:18)

V současné společnosti je často zaměňována svoboda za svévoli. Je to skutečným problémem této doby. V důsledku nerozlišování těchto dvou zcela odlišných věcí dochází k řadě nešvarů, problémů a dokonce k mnoha případům protispolečenského jednání a trestné činnosti svévolníků s odvoláváním se na svobodu a lidská práva.

Jaká je svoboda a lidská práva v případě, že když si někdo potřebuje např. jednou za tři roky koupit účinný lék proti bolesti hlavy nebo zubu, nechtějí mu tento lék v lékárně prodat s tím, že je pouze na předpis. Na dotaz, kdy došlo k této změně a proč?, se mu dostane odpovědi: „Tento lék používají narkomani k výrobě drog.“ Tazatel je naprosto jedno, kdo k čemu co používá, protože se domnívá, že sankce nebo jakákoli opatření mají být použita vůči těm, co takto jednají.

V tomto případě je sankcí postižen tazatel, protože kvůli jednomu léku musí strávit dopoledne čekáním u ordinaci praktického lékaře, aby během tří minut obdržel za příslušný poplatek recept na onen lék. Toto je pouze nepatrný příklad omezování svobody a lidských práv v důsledku svévolného jednání těch, kteří se domnívají jak jsou svobodní. (Narkomani jsou jen zlomkem z tohoto okruhu lidí.) Je zarážející, že tyto způsoby jednání většina společnosti toleruje včetně zákonodárců, kteří postupně nenápadně a plíživě neustále snižují prostor svobody pro občany této společnosti.

Jedním ze smutných symptomů nerozlišování svévole a svobody je i stav dnešní mladé generace. Viditelným a nepopíratelným objektivním projevem je vzrůstající násilí a agresivita ve školách, na ulicích a v projevech těchto mladistvých vůbec. Zdánlivě neviditelným projevem je stav uvnitř jednotlivých rodin. Tam spočívá zřejmě zásadní příčina všech negativních jevů. Je tedy otázkou, proč je dnešní rodina v takovém stavu rozkladu, že není schopna vychovávat děti tak, aby používaly normální slušný způsob jednání a chování. Domnívám se, že stav rodin je obrazem stavu celé společnosti, kde jediným kritériem „hodnoty člověka“ je úspěch, peníze a množství nahromaděného majetku. Je to horší ještě o to, že v podstatě není rozhodující, jakým způsobem bylo tohoto majetku dosaženo („O peníze jde až v první řadě“, případně motto celé privatizace po roce 1989: „Neexistují špinavé peníze“.).

Dalším faktorem je samozřejmě bezbřehé a bezvýběrové „zahlcování“ lidí násilím, krutostmi a nelidskostí v TV, filmech a počítačových hrách.

Z uvedeného je jasné, že se nejedná o chorobu jednotlivců, ale o vážnou nemoc celé společnosti v její současné podobě.

Jakým způsobem lze tuto situaci řešit? Lze najít řešení změnou společenského systému?

Odpověď Standovi (svévole versus svoboda):

Volný prodej léků je problémem totalitní společnosti, která se neumí vypořádat s negativními jevy (které sama vyvolává), např. s rozvratem rodiny, špatnou výchovou, propagací násilím, nelidskostí, bezcitností, s kriminalitou, korupcí, alkoholismem, drogami, a tedy ani s volným prodejem léků.

Lékem na to vše je TSO, kde např. nic nebrání volnému prodeji léků, neboť ten, kdo by z nich vyráběl drogy přijde o občanská práva a tím také o možnost cokoli nakupovat a vyrábět bez vědomí svého poručníka... -zmp-

kdo organizuje v TSO? (Roman, 05. 04. 2009 13:00)

Neumím si představit, že by lidé na stejném území dokázali oddělit kulturu, politiku a ekonomiku od sebe tak, aby jako byla každá sféra samostatná! V obci jsou titíž lidé. A jak mohou obyčejní lidé po práci v

hospodě vymyslet to, co třeba politikové, kteří mají politiku jako své zaměstnání? Od rána do noci. Natož, aby to dělali úplní amatéři. Pokud TSO čtu správně, potom vlastně nebudou profesionální politikové! Copak je to možné? Dnes týdný a týdný sedí politici v parlamentech a řeší co dál. A i tak to vypadá, jak to vypadá.

Jen se podívejte na Obamu v Praze. Jen jeho návštěva stojí stovky milionů. Jen jeho ochrana zaměstnává tisíce policistů, vojáků, protiletadlovou obranu, speciální jednotky, kdo by to platil? Nebo to chcete říci, že toto vše nebude? Desetitisíce lidí v ulicích již od brzkého rána čekající na to, aby jen na zlomek okamžiku zahlédli slavnou Obamovu tvář? On je nyní nadějí celého světa. K němu vzhlíží celý svět! Jak řekl v Praze: „je nutno vytvořit silnější globální režim“! Je tu hrozba atomových útoků atp.

Kdo a jak by tomu mohl v obci zabránit? Obec si sotva může řešit problémy vlastní, natož aby zvládla řešit problém někde v Africe či Asii...! Vy tu máte prostě mezeru! Chybí vám tu nějaký článek mezi obcí a velkou politikou! Světovou politikou!

Protože kladete TSO na vrchol vývoje společnosti, tak musíte dát do souvislosti i toto: třeba Obama má početné týmy odborníků, desetitisíce lidí zabývající se chodem společnosti. Kdo dál bude vymýšlet kudy dál, když v TSO nebudou politikové, ale jen občané? Musíte uznat, že to je doslova nesmysl!

Jak chcete nahradit třeba Pentagon, Brusel, EU, OSN atp.? Jak a kdo bude řešit nějaký světový problém, který by vyvstal? Nechci to zlehčovat, ale snad pár chlapů v hospodě někde v nějaké samosprávné obci? Kde a jak bude v TSO pracovat nějaký tým politiků? Přece nelze řešit a řídit světovou politiku z hospody nebo i kdyby nadále existovali nějaké obecní úřady, tak to prostě stejně nejde. Nikdo nebude zvědavý na řeči nějakých neznámých lidí z obce, byť třeba zapojené do TSO! Ani televizní štáby by nedělaly přímý přenos na nějaké hospodské řeči. Kdo tedy bude ty světové, veřejné záležitosti řešit? To si neumím stále jaksi představit!

A navíc, tady potřebujete mít mocenskou sílu! A tou prostě pár chlapů, ani nějaké obec, byť v rámci TSO, nedisponuje. Bude-li potřeba, kdo nasadí třeba bombardéry dálkového doletu na cíle někde na druhém konci světa? Kde by vzal bombardéry v nějaké obci? Kdo by je pilotoval? Kdo bude piloty školit, kdo bude vyrábět bomby, bombardéry atp.? To jsou odpovědi, které lidi zajímají. Vůbec ani nemluví o tom, kdo by dále vyvíjel nové technologie, vojenské zbraně atp. To chce strašné peníze, budovy, desetitisíce lidí...

Kdo toto vše aj. věci bude v TSO organizovat? Nikdo? Tak přece nemůže společnost fungovat. Toto mi řekněte. Zdraví Roman

Odpověď Romanovi (kdo organizuje v TSO?):

Neumíte-li si něco představit, pak je chyba u Vás, nikoli u toho, co si neumíte představit. Patrně jste vůbec nečetl „Návrh Ústavy TSO“, neboť, rozumíme-li Vaším slovům správně, chcete politiku, kulturu a ekonomii od sebe oddělovat v obci či v hospodě (hospodářské organizaci), v níž se přece spojují...

TSO čtete správně jen potud, že v něm nebudou profesionální politici, kteří v potu tváře pracují jen ve svůj vlastní prospěch. Proto to vypadá, jak to vypadá...

Divíme se, proč bychom měli platit stovky milionů na návštěvu nějakého Obamy. Ať si své cestovní výlohy platí sám, jako každý jiný turista. Je od něho sice pěkné, že zaměstnává tisíce našich policistů, vojáků atd. Sluší se však, když je zaměstnává, aby je také platil...

Proč vlastně „desetitisíce lidí v ulicích již od brzkého rána čekající na to, aby jen na zlomek okamžiku zahlédli slavnou Obamovu tvář?“ A proč vlastně právě tuto tvář pokládáte za slavnou? Že Vám ji ve sdělovacích prostředcích dnes a denně strkají pod nos? To vypovídá jen o tom, jak snadno jste manipulovatelný...

Je docela možné, že „K němu vzhlíží celý svět!“, protože zmanipulovaných prostáček Vašeho typu, jsou miliardy. Jak jste však přišel na to, že „On je nyní nadějí celého světa“? Co chytřejšího jste od něho mohl kdy slyšet, než že stejně jako celá řada amerických presidentů před ním, chce mít USA v čele ostatních totalit, s nepsaným globálním právem vojensky napadnout kdykoliv kohokoliv, vyhovuje-li to USA. USA přinesly a použily atomovou bombu a USA se staví do čela boje proti jaderné válce!? USA vyvolaly válku (v Iráku aj.) a USA se staví do čela boje za mír!? USA vyvolaly celosvětovou finanční krizi a USA se staví do čela protikrizových opatření, atd. atd. Tomu se lidově říká „dělat kozla zahradníkem“. Namísto toho, aby se Obama za USA celému světu omluvil, hlásá jen samé absurdnosti. „Jak řekl v Praze: „je nutno vytvořit silnější globální režim!“...

Je-li pravdou, že „Obama má početné týmy odborníků“, pak se musíme ptát, na co je má? Aby mohl rozhodovat podle svého vlastního rozumu, nebo podle jejich „dobrozdání“? Pokud rozhoduje podle jejich dobrozdání, pak může být americkým prezidentem každý trouba. Kdo je vlastně Vaší „nadějí celého světa“, Obama, nebo jeho „odborníci“?...

Na Vaši naléhavou otázku: „*Jak a kdo bude řešit nějaký světový problém, který by vyvstal?*“ existuje jediná správná odpověď: Světové problémy „řeší“ ti, kdo je vyvolávají, aby je mohli „řešit“ (aby jim vyděšení prostáčci dali neomezenou plnou moc). Kdo to nechápe, ten tuto globální zločinnost umožňuje...

Jak naivně se lze ptát: „*Bude-li potřeba, kdo nasadí třeba bombardéry dálkového doletu na cíle někde na druhém konci světa?*“, aniž se myslí na to, kdo rozhoduje o tom, co je vlastně potřeba, kdo a jakým právem rozhoduje o potřebách jiných, třeba na druhém konci světa?

Pravíte-li: „*To chce strašné peníze...*“, pak se také zamyslete, kdo produkuje potřebné hodnoty za ty strašné peníze. Obama? Ten je připraven je svými bombardéry kdykoliv zničit, bude-li to v souladu se zájmy USA! Nyní máte možnost pochopit, že takové zhovadilosti v TSO nikdo organizovat nebude. Jak pravíte: „*Tak přece nemůže společnost fungovat*“... -zmp-

Obama - marketingový projekt médií? (Jan, 09. 04. 2009 22:27)

Marketingový projekt „Obama“ na zakázku médií? Jakoby vše, co chtěl předchozí prezident Bush, to nyní nepatří do slovníku Obamy. Jakoby se chtěl vyhnout všem způsobům, jak to chtěl řešit Bush, kterého již nenáviděla většina lidí. Obama hovoří jakoby holubičímí slovy, ale není to jen dojem, když se snaží vlastně dál o to, aby USA nadále dominovaly světu? Jak jste postřehli a napsali i Vy, USA chtějí stát nadále v čele řešení krize, v čele jaderného odzbrojení atd. atd., ačkoli jsou to ony, kdo způsobil např. světovou fin. krizi či závody v jaderném zbrojení... takže pověstný kozel chce být opět zahradníkem. Není to davové šílenství kolem Obamy vlastně nepodložené fakty? Nemluví jen jinými slovy to, co se mluvilo v USA dosud? Osobně mne úplně ponižuje, že někoho vynášejí jako boha na zemi, nazývají ho nejmocnějším mužem planety, šílené a zblblé davy ho čekají jako za komunistů, Maa či Stalina, lidé stále chtějí mít jakési bohy, kterým se touží klanět, líbat jim nohy a poslouchat je. To už není ani úcta k autoritě. Lidé ho hodiny čekali a toužili se ho dotknout, snili o tom, že se na ně usměje... obrací se mi z toho žaludek. Obdiv -náctiletých k idolům např. popmusic bych ještě dokázal strávit, ale taková devotnost dospělých lidí, navíc nepodložená, to je strašně ubohé. To lidé neprojevují snad ani bohům. A masmédia toto davové šílenství podporují... Je to jejich člověk. Všichni z toho mají kšeft. Projekt „Obama“ je vlastně velký byznys. Jen kolik policistů, novinářů, politologů, komentátorů aj. se na tom živí. Vše to беру jako hroznou bublinu a podvod a osobně mám pocit, že masmédia si obraz Obamy formují tak, aby občané měli pocit, že on je jejich spása... Ale co vlastně tak převratného řekl? Heslo jeho volební kampaně bylo: "My to dokážeme..." Heslo o ničem... Já to také dokážu, Vy to také dokážete... Vše jen prázdná slova, bez obsahu, bez jasného významu. On jen řekne: Chceme lepší svět... No to je hezké, ale jak to chce udělat, to neřekl. Ale vlastně řekl, chce utužit režim... Zajímavé.

Proto se mi líbí TSO, že tam se nestaví jeden občan nad ostatní jako bůh. Nedal bych prst do ohně ani za to, zda ta raketa, kterou údajně měla vypustit Sev. Korea nebyla komplotem a nebylo to načasované právě tak, aby to vyhovovalo bezduchému plácání Obamy v Praze, aby pak mohl opět strašit lidi nějakými hrozbami, aby mohl říci – vidíte to!? Tady je máte, existují... např. nyní Korea. Nevěřím způsobům mocných tohoto světa, nevěřím jim už proto, jak mluví k lidem, fráze jako za komunistů: i Obama se dovolává tzv. „společně sdílených hodnot“, a jací že jsme spojenci... atp... na věčné časy... ámen Fráze a zase prázdné fráze, které používá každý tluchuba. To je pusté bezduché plácání komunistů. Komunistické plácání, které pro změnu říká Američan. A jak se to všem líbí a všichni mu tleskají a pochlebují. Liší se Obama od obou bratrů Kennedyů?

JFK řekl: "Problémy světa nemohou vyřešit skeptikové a cynici, jejichž obzory jsou omezené viditelnou realitou. Potřebujeme muže a ženy, kteří dokážou snít o věcech, které nikdy nebyly." Třeba o TSO?

Odpověď Janovi (Obama - marketingový projekt médií?):

Zdá se, že mediální projekt Obamy je nastaven tak, aby se podobal dodnes živé tradici bratrů Kennedyů. Již jeho volební kampaň na to poukazuje. Kennedyové začínali svou volební kampaň oslovováním

(řečněním) obyčejných lidí na ulici, Obama na svou volební kampaň vybíral od obyčejných lidí peníze. Tato podobnost (vylepšená o antirasistický podtext) je ovšem pouze formální. Sotva lze od Obamy očekávat alespoň (když už ne TSO) úmysl sáhnout na kořeny zla, tj. vyrvat emise peněz ze spárů soukromníků a navrátit je do rukou totalitních států, jak to učinili Kennedyové. Neudělá-li alespoň toto, neučiní vůbec nic neobvyklého (stát dnes zadá tisk nových peněz bance a v hodnotě těchto vytisknutých peněz se stává u banky dlužníkem, neboť jí odevzdá odpovídající státní dluhopisy - viz odpověď Kryštofovi: reakce na odpovědi).

Avšak ani Kennedyové neměli v úmyslu učinit všechno, ale jen nahradit soukromé zlo, zlem totalitního státu, který byl pro ně tabu. Tomu ostatně nasvědčuje i Vámi citovaný výrok JFK. TSO nepotřebuje snít o věcech, které nikdy nebyly, ale potřebuje racionální myšlení a konání ve věcech které jsou reálně možné...

-zmp-

daň a zákon (Kryštof, 11. 04. 2009 16:48)

Všiml jsem si, že neradi používáte pojem zákon a daň. Je to něco v rozporu s TSO? Zákon jako takový je i Ústava TSO. A poplatky občanů, resp. příspěvek, kterým hradí prostřednictvím své ZPP základní životní potřeby atd., to snad není daň? Vlastně je to daň. Je to prostě odvod ze svého příjmu či ze svého výkonu.

Odpověď Kryštofovi (daň a zákon):

Pojmy „daň“ a „zákon“ skutečně neradi používáme ve vztahu k sociální sféře. Zatímco daň je v naprostém rozporu s TSO, pojem zákon mají lidé zažitý ve smyslu totalitním, tj. jako nepřehlednou mnohost legislativních předpisů, jejichž neznalost nikoho neomlouvá. Samotný pojem „zákon“ za to nemůže. Byl prostě zprofanován. Nahrazujeme jej proto raději pojmy „pravidla“, „dohoda“, „smlouva“ atp. Jde totiž o to, že pravé zákony neplatí všude (jak je tomu v totalitách), ale jen v příslušné sféře (politické, ekonomické nebo kulturní), či v příslušném vztahu (smluvním, při hře v šachy atp.)...

V uvedeném smyslu není náš návrh Ústavy TSO zákonem, ale něčím jako „kolektivní smlouva“ či „pravidla hry“, jimiž se řídí ti, kteří chtějí žít v TSO. Kdyby se jimi totiž neřídili, pak by nežili v TSO, ale v některé z totalit. Navíc nikomu tato pravidla nikdo (nijaký mocnář, či zástupce lidu) nevnucuje autoritativně shora, ale občané si je určují sami zdola...

Obdobně ani ZPP, jíž jsou v TSO zabezpečovány ZŽP, není daní, neboť nejsou nijakým odvodem (poplatkem, robotou atp.) pro někoho jiného (mocnáře, zástupce lidu, či jiného diktátora), ale představují vlastní úsilí vynaložené na zabezpečení vlastních potřeb (+ solidarita, zabezpečování společných potřeb atp.). Ani míra ZŽP a ZPP není nikomu vnucována autoritativně shora, ale občané si ji určují sami zdola...

podnikání (Kryštof, 18. 04. 2009 18:42)

Bude-li v TSO platit, že podnikatel bude muset mít jen spolupodnikatele, kteří se budou podílet nejen na zisku, ale i na nákladech, režii – budou tedy dělníci ne zaměstnanci, ale spolupodílníci. Pak v TSO budou patřit výrobní prostředky (továrny, stroje, know-how) všem lidem. Je ale spravedlivé, aby ten, kdo nakoupí drahé stroje se měl o ně dělit se svými – ne tedy zaměstnanci, ale polupodnikateli? Proč? Proč takto chcete nutit lidi, aby nemohli vlastnit majetky? Není to taková skrytá snaha ožebračit bohaté, a to ve jménu ideálů TSO? Jen podnikatel, který bude sám, bude jediným vlastníkem výrobních prostředků?

Stále mi vadí, že by nějaké politické názory neprosazovala nějaká politická strana. Jak píšete, že prostě zaniknou, že nebudou potřeba. Demokracie je právě o tom, že vládnoucí strana je kontrolována opoziční stranou. Proč Vám vadí politické strany? Jde tam o soupeření lepších programů, idejí, projektů v obcích atp...

Já chápu, že v TSO je nejvyšším a svrchovaným subjektem v rozhodování občan a ne nějaká politická strana, která může o něm rozhodovat jen proto, že získala ve volbách většinu. Ale i tak si to neumím bez politických stran představit. Polit. strany – nebo jejich vůdci by třeba nemusely již rozhodovat o lidech, ale mohli by třeba vyvíjet jinou společenskou aktivitu, proč ne? Pak je to nic proti ničemu, a klidně mohou být.

Odpověď Kryštofovi (podnikání):

V TSO nebudou výrobní prostředky patřit všem lidem (jako za socialismu), ale pouze těm, kteří si je pořídili (jednotlivým podnikatelům či podílníkům). Proto je nedorozuměním, ptáte-li se, zda je spravedlivé, aby ten, kdo výrobní prostředky koupí, se o ně musel dělit se svými spolupodílníky. Je-li hospodářská organizace dána jediným podnikatelem (živnostníkem) kupuje vše on a s nikým se nedělí. Je-li však dána mnohostí spolupodnikatelů (podílníků), kupují vše společně (každý dle míry svého podílu), nikoli jen jeden nebo někteří z nich. Nikdo tedy nikoho neožebračuje a nikomu není bráněno ve vlastnictví majetku. V TSO však rozdíly v bohatství jednotlivců nebudou dány mírou jejich dravosti (schopností okrádat jiné), ale mírou jejich podílu na produkci...

Názor, že v demokracii je „vládnoucí strana kontrolovaná opoziční stranou“, je pouhá iluze. Ani to, co nazýváme „demokracií“ (údajnou „vládou lidu“), nemá s demokracií (vládou „démů“ = vládou městských čtvrtí = vládou obcí) nic společného. Že by pak opoziční strana mohla kontrolovat vládnoucí stranu je naprostá chiméra. Jak by ji asi mohla kontrolovat? Parlamentním či bulvárním láteřením? Soupeření programů, idejí, projektů atp., politických stran, je jen prázdné heslo platné snad jen v dryáčnickém průběhu voleb. Po volbách platí jen zvučelá zvaná kompromisy, skandály, korupce, vydírání, zneužívání moci, organizovaný zločin atd. Slovem, po volbách pokračuje systematické rozevírání „nůžek“ mezi tzv. „majetnými“ (dravci) a „nemajetnými“ (ovcemi)...

Pokud by v TSO chtěly tzv. „politické strany“ vyvíjet jinou společenskou aktivitu (jakou?), než jakou vyvíjejí v totalitách (vč. tzv. „demokracií“), pak už to nebudou politické strany, ale organizace, i kdyby se dál zvaly „politická strana“. Na názvu nezáleží! Teoreticky by se mohlo stát, že samotní občané v TSO založí politickou stranu, která bude agitovat pro nahrazení TSO některou z totalit. Sociální svoboda totiž není pro blázny, kteří si ji nedokážou udržet, kdyby se jim jí náhodou dostalo... -zmp-

Chcete znárodnění ve jménu TSO? (Roman, 23. 04. 2009 13:17)

Váš projekt na mne působí dojmem jakéhosi hybridu (výchozí parketa je tu nyní pro změnu kapitalismus), tedy nějakým "kapitalismem s lidskou tvář". Vy chcete vzít lidem to, co si i poctivou prací nahospodařili. Hlásáte na jedné straně svobodu občanů s důrazem na svobodu jednotlivce, na lidskou důstojnost, na individualitu člověka - s právem veta. Ale tady se chováte tak, že měříte všem bez rozdílu stejným metrem a jaksi jste zapomněli na individuální přístup. Ne všichni si v rámci privatizace nakradli jako tuneláři. Vztít lidem jejich majetky. Jdete na to sice elegantně, zdánlivě zákonně. Ale tak, že chcete zákonem znemožnit majitelům továren zaměstnávat lidi! Tím chcete podnikatele dostat do bezvýchodné situace, že budou muset svým dělníkům dát svoje továrny, podniky, firmy... Tím ale jim znemožňujete svobodně se projevovat, v tomto případě podnikat! Co tím sledujete? Obrat bohaté v duchu J.J. Rousseaua: "Přepych kazí bohaté i chudé: jedny majetkem, druhé chudostí." Chcete se opět dostat do dob socialismu, kdy všichni měli stejně. Snažíte se o sociální model kap. státu.

Ale není to krádež posvěcená zákonem? V TSO legalizované odnětí majetku jejich vlastníkům! Tak si vykládáte bratrství? TO je ta Vaše rovnost?

Odpověď Romanovi (Chcete znárodnění ve jménu TSO?):

Zdá se, že ve Vašem pojmu „kapitalismus s lidskou tvář“ Vám vadí pojem „lidskou“. Co máte proti lidskosti?...

V našem programovém prohlášení, v návrhu Ústavy TSO, ani v naší diskusi není nikde řečeno nic, co by Vás mohlo přivést k názoru, že chceme „krádež posvětit zákonem“, „obrat bohaté v duchu J.J. Rousseaua“, „vztít lidem jejich majetky“, „to, co si poctivou prací nahospodařili“, že „měříme všem bez rozdílu stejným metrem“ atp. Jak jste na něco takového probůh přišel? Kde jsme řekli, že v hospodářské organizaci TSO budou mít všichni stejný podíl, nikoli jen podíl v míře svého individuálního přínosu do společné produkce?

Pravdou je, že „chceme znemožnit zaměstnávat lidi!“, že chceme aby v hospodářské sféře vládly vztahy bratrské (podílnické), nikoli vztahy otrokářů a otroků (zaměstnavatelů a zaměstnanců). Tyto bratrské vztahy jsme v příslušných diskusích dopodrobna vysvětlili, takže není důvodu, aby se kdokoliv obával o „to, co si poctivou prací nahospodařili“. Každý se však musí obávat, že přijde o to (nahrazováním způsobené

škody), co si přivlastnil nepoctivě. Věříme, že Vaše obavy nejsou tohoto druhu, ale pramení pouze z nepochopení TSO...

Také v současném nelidském kapitalismu se vyskytují případy podílnického vztahu k hospodářské organizaci, např. formou akciových podílů. Brání to snad představenstvu takové společnosti v podnikání? Také Vámi připomenutá kupónová privatizace představovala vlastně masové podílnictví. To Vám nevadilo?

Mezi podílnictvím v kapitalismu a v TSO je podstatný rozdíl:

a/ kapitalistický podílník (akcionář) si jednou svůj podíl koupí a vlastní ho trvale, bez dalšího přičinění na produkci akciové společnosti. Tzn., že o jeho podíl musejí být trvale okrádáni ti, kteří se na dané produkci trvale podílejí (zaměstnanci společnosti)

b/ v TSO je trvalým podílníkem pouze ten, kdo se na produkci dané organizace trvale podílí

TSO přiznává trvalý podíl podle trvalé zásluhy (tj. spravedlivě), zatímco kapitalismus přiznává trvalý podíl podle jednorázové zásluhy (tj. nespravedlivě). Co máte proti spravedlnosti?... -zmp-

rekonstrukční tým? (Jan, 24. 04. 2009 16:53)

Na dotaz Romana bych reagoval takto: A chcete se raději nechat dál okrádat?

Jestli budou lidé spolupodnikat, co je na tom špatného? Všichni ve firmě budou vidět, kolik se vydělalo a šéf nebude moci druhým svévolně brát peníze, odměňovat jen sebe, peskovat bezdůvodně lidi na pracovišti, atp. On to bude spíše asi jen nějaký jednatel, zmocněný jednat za firmu v některých věcech, spíše bude účetní, ne šéf. Ale proč nyní píšu, je to, že se nyní jakoby se nechumelilo otevřeně hovoří o vojácích v Afghánistánu, zcela otevřeně jako o ostře bojových jednotkách, a ne jak se dosud tvrdilo, že to je rekonstrukční tým odborníků, kteří na ochranu mají pár pušek.

Všichni se tváří, jak že je to velké překvapení, jakoby se všichni diví i zpěvačka, ministryně Parkánová, samozřejmě se opět a opět hovoří o selhání jednotlivce, ne o selhání systému... Vojáci z ČR jsou nazýváni rekonstrukční jednotky, a když se prolátne, že tam střílí po domorodcích, Afgháncích, tak je to jako selhání jednotlivce... Proč u nás všichni politici nazývají afghánské obránce Afghánistánu teroristy? Připomíná mi to okupaci ČSSR bratrskými vojsky a bratrskou pomoc... Podle tohoto metru tedy do naší země nevtrhli v roce 1968 okupanti, ale stateční němečtí, polští, ruští, bulharští a maďarští hrdinové a rekonstrukční jednotky. A naši zoufalí lidé v ulicích byli teroristé...

Odpověď Janovi (rekonstrukční tým):

V TSO by měl být šéf hospodářské organizace člověkem, u kterého se předpokládá (popř. se již osvědčila) schopnost vnější podnikavosti a vnitřní organizace. Spolupodílníci ho volí, volají k odpovědnosti a odvolávají, po dobu jeho funkce mu však svěřují společný kapitál, aby individuální podnikavost nebyla nijak omezována. Všechny jeho kroky (které musejí být nejen transparentní, ale musí je ostatním také zdůvodňovat) důsledně kontrolují...

Jinak je tomu s totalitními bojovými jednotkami, zejména profesionálními. Jakmile jsou jednou ustaveny, ztrácí nad nimi společnost kontrolu. Vojáci jsou zvyklí poslouchat své velitele, nikoli politiky, či jiné představitele „lidu“. Proto je v totalitních režimech mj. tolik vojenských převratů... -zmp-

V čem tkví svoboda zastup. demokracie? (Jan, 24. 04. 2009 17:27)

Upřímně, ať mi kdokoli z obhájců tzv. zastupitelské demokracie řekne, v čem spočívá ona svoboda? V tom, že mne zastupují nějací zastupitelé? Jak oni zabezpečí moji svobodu, když mne zastupují? Nezapřím si si svobodu já sám spíše, budu-li své zájmy hájit sám a nikdo, ani zastupitelé mne nebudou smět vyloučit z hájení mých zájmů? A to právě a jedině tím, že já je mohu vetovat svým právem veta?

Já skutečně hledám, kde jako je ta svoboda zastupitelské demokracie? Kde je ta moje svoboda? Nebo svoboda zastupitelské demokracie je snad to, že mohu mluvit anebo cestovat? Ale to je přece moje svoboda a k tomu nepotřebuji zastupitele! Ti naopak mi ve výkonu mé svobody překážejí! Jakmile si je zvolím, tak potom se role kouzelně obrátí a já se jich jen musím dožadovat a doufat, že oni rozhodnou tak, aby mne vyslyšeli a nepoškodili, třeba když rozhodují o tom, že se postaví přehrada v obci, kde žiji, nebo radar!

Občané to nechtějí, ale jejich zastupitelé se od občanů vydělili, odtrhli a už je nepotřebují. Ba co víc, zavrhli své voliče a bojují s občany, kteří si své zastupitele zvolili, aby je zastupovali. Zastupitelé pak hájí zájmy někoho jiného, jen ne zájmy občanů. Tak to je zvrhlost zastupitelské demokracie.

To není selhání systému, takto je princip fungování zastupitelské demokracie. Lépe řečeno - parlamentokracie.

Upřímně: Který zastupitel bude myslet spíše na svého bezejmenného voliče a jeho rodinu, než na svůj vlastní prospěch a na svoji rodinu? Zná snad někdo takového člověka? Sotva takový člověk existuje...a už vůbec ne mezi zastupiteli. Proč lidé chtějí takto naivně a v rozporu se vším, co vidí - stále věřit takové utopii, že zastupitel by chtěl spíše blaho voliče než své? Takový člověk by přece ani nebyl normální! Dýchá to na mne spíše dojmem, že se takto nehorázně lže a slibuje voličům účelově, protože zastupitelům, kteří z takové lži a z takového zločinného systému a oblbování občanů tyjí, to vyhovuje. Korupce, úplatky, tunely, krádeže, např. levně nakoupit pole, a obratem je prodat draho jako stavební parcely, poslat někam do ciziny české vojáky údajně hájit demokracii a nekontrolovaně utrácet stovky milionů, na vojenských zakázkách miliardy korun, atp. A přitom doma máme takový bordel. Ale dívím se občanům, že zastupitelům tak věří. Nechápu to. Přece do očí to bije a oni chtějí věřit tomu, co se jim nalhává o demokracii, jak že je zastupitelé zastupují!

Odpověď Janovi (v čem tkví svoboda zastup. demokracie?):

Lidé svým zastupitelům věří z pohodlnosti. Každý chce žít jen pro sebe (max. pro svou rodinu) a o nic jiného se nemuset starat. Kdo jim to „zaručí“ (slíbí), tomu věří, protože mu věřit chtějí. V tomto duchu se mezi „mocnými“ např. traduje, že pokud mají Češi své pivo a buřty, nikdy se nezbouří. Za těchto podmínek nad sebou strpí kohokoliv (císaře, diktátora, zástupce lidu, světovou banku, ufona, upíra atp.)...

Spekulace s pozemky umožňují zákony, podle nichž je zemědělská půda podstatně levnější než stavební parcela. Je tu tedy vytvořena táž možnost spekulativního obohacování vlivných, jako tomu bylo s topnými oleji. Počátek Vámi zmíněných organizovaných zločinů je tedy třeba hledat již u tzv. „zákonodárců“ a jejich „odborných poradců“... -zmp-

Proč pořád blábolíte a nezkusíte (Eva, 19. 04. 2009 15:50)

si to v praxi? Líbí se mi, když tu trojčlennost někdo opravdu dělá a má výsledky, např. <http://www.trojclennost.cz/> nebo když to někdo může ukázat na své rodině. Mohla bych se přijít podívat k Vám domů, jak to praktikujete?

Děkuji, Eva

Odpověď Evě (proč pořád blábolíte a nezkusíte):

Děkujeme Vám za doporučení webových stránek (<http://www.trojclennost.cz/>). Nalezli jsme tam nabídky různých školení, kurzů, auditů atp. Z nabídek není zjevné, že by se jednalo o zavádění trojčlennosti.

Citace: „*Jaké hodnoty chceme vytvářet (cash, zisk, majetek, nové nápady, pomoc druhým, vztahy, týmy, individuální rozvoj - "nové lidi", atd.), jakých lidských hodnot si vážíme? Etické standardy a "naše společné hodnoty."*

Z uvedeného není nijak zřejmé, že se jedná o „opravdové dělání trojčlennosti“.

Také jsme tam našli:

Citace: „*Pokud si nainstalujete naši novou hru, zajistíme Vám zdarma i nainstalování čipu do Vašeho mozku, pro plný a nerušený zážitek!*“

V článku „*K teorii TSO*“, jsou snahy R. Steinera o zavedení TSO po 1. světové válce, označeny Tomášem Kolocem za: „*naivitu, utopii a donkichotství*“...

Pod hlavičkou „[TRILOGIUM - trojčlennost sociálního organismu v každodenním životě](#)“ jsme našli následující.

Citace: „*Prosazení sociální trojčlennosti v průběhu 20. století se podařilo jen výjimečně v některých firmách a společenstvích.*“

Tomu nerozumíme. Organizace dolní trojnosti (obec, živnost, rodina) jsou již dnes zcela přirozeně vnitřně trojčlenné. Není tedy třeba v nich trojčlennost prosazovat, ale pouze uvádět na pravou míru. Např.

v hospodářských organizacích je třeba současné vztahy zaměstnavatelů a zaměstnanců nahradit vztahy podílnickými. Ani o trojčlennosti v rodinách jsme nic nenalezli. Ze zmíněných nabídek kurzů máme pocit, že zákazník kupuje zajíce v pytli, neboť z těchto nabídek nijaká trojčlennost patrná není. Zcela tu však postrádáme to nejdůležitější, nahrazení současných totalitních struktur (parlamentu, vlády atp.) horní trojností metodických sfér (kulturní, politickou a hospodářskou), jež vlastně dělají celý sociální organismus trojčlenným...

Na Vaši otázku: „*Mohla bych se přijít podívat k Vám domů, jak to praktikujete?*“ tedy odpovídáme:

My si chceme nejdříve o věci sjednat jasno, abychom náhodou pod názvem TSO nepraktikovali jen nějak jinak zakuklenou totalitu. Proto je našim domovem dosud jen diskusní stránka našeho webu. O vstup do tohoto našeho domova nemusíte nikoho žádat, neboť jeho dveře jsou každému 24 hodin denně otevřeny dokořán... -zmp-

státní dluhy (Dan, 27. 04. 2009 01:24)

Česká republika je zadlužena tak, že ročně dává přes 50 000 000 000 Kč (50 miliard) jen na splácení úroků z půjček! Kolik stojí splátky půjček+úroků dohromady, to nevím. Statistika říká, že každého z nás – včetně novorozenců a kojenců – tak ale politici zadlužili, že má na krku asi 100 000 Kč dluhů! Kdo dal vládám právo si půjčovat na spotřebu na úkor příštích generací? Politici, kteří tak významně zadlužují stát šrotovným a jinými jen krátkodobě účinnými ekonomickými nesmysly – tito politici nedělají náhodou z příštích pokolení jen do nekonečna zadlužené otroky, kteří budou splácet dluhy, které sami neudělali? Ten astronomický dluh i s úroky bude muset někdo zaplatit?

Odpověď Danovi (státní dluhy):

Že se tu nejedná o dluh reálný, ale virtuální, jsme si již vícekrát ukázali (viz odpovědi Kryštofovi: reakce na odpovědi - Standovi: krize I., krize 1., utopie TSO, zobecnění bytů - Janovi: různé - Pavlovi: Následnost kroků při zavádění TSO - Honzovi: banky, zdražování a stát, vývoj - Heleně: školné aj.). Poučení v tomto směru naleznete také na jiných webových stránkách...

To, co činí z příštích pokolení donekonečna zadlužené otroky, je skutečnost, že svěřují řízení ekonomiky autoritám „učené nevědomosti“, tj. autoritám produkovaným v podobě „odborníků“ (tzv. ekonomů) na tzv. „prestižních školách“...

Vzpomeňte si, jak za tzv. „Topolánkovy vlády“ činila EU nátlak na členské státy, aby razantně snižovaly své zadlužování. Právě do toho přišla tzv. „finanční krize“, která všude státní zadlužení naopak razantně zvýšila...

Na otázku, zda bude muset tyto státní dluhy i s úroky někdo zaplatit, odpovídáme: Kdo na reálnost těchto „dluhů“ bláznivě věří, ten z nich bude muset donekonečna splácet úroky, aniž by mu z „dluhu“ ubývalo (naopak mu bude přibývat). Domyšleno důsledně, co zadluženému státu brání v tom, aby v míře svého dluhu natiskl bankovky a ty bance předal jako vyrovnání dluhu. Tak jak dluh vznikl, tak by i zanikl... -zmp-

oplácet zlo zlem? (Jan, 28. 04. 2009 04:37)

Státy před II. Svět. válkou nedokázaly včas reagovat na zlo. Jak jinak se zlu postavit než zlem?

Argumenty typu: „Jsme demokratická země, každý má právo říkat co si myslí“, vedly k nástupu černých košil. V roce 1922 Hitlera nebrali vážně, nebo možná brali a posadili ho do vězení, v roce 1933 už byl Hitler v Reichstaagu. I Wiemarská republika kapitulovala na jakoukoliv obranu ulice proti hnědým košilím... Je rok 2009, v roce 1993 jsme se jim taky "jen smáli", dnes máme hospodářskou krizi, černé košile v ulicích, pochodně v rukou a vládní moc jen přihlíží se slovy: "Hlavně žádná provokace, nenechat se vyprovokovat, nemůžeme zasáhnout, je to svobodný projev názoru...", náš premiér nám již v roce 2006 vyhrožoval "Noc dlouhých nožů" (Topolánek - únor 2006 - "Jestli vyhraje volby, čeká celou ČR Noc dlouhých nožů!")... co bude dál? Budeme dál jen čekat a dívat se? Jak to, že se vyrojilo tolik radikálů? Odkud se bere levý, pravý extremismus, anarchisté, neonacisté...? Co vlastně chtějí tyto bojůvky? Všichni bojují proti nepřizpůsobivým, většinou tedy jen proti cigánům. Za to se všichni schovávají... Z toho se udělal obr problém. Vynořilo se tolik nenávisti, která dosud skrytě kypěla pod povrchem. Udělá se z toho tzv. „romská otázka“ a politici se pak

mají čím bavit a dělají populistické proslovy. Tím to ale i končí. Roky se nic neděje. Potom se u občanů vzmáhá nenávist. Co s tím? Oplácet zlo zlem?

Odpověď Janovi (oplácet zlo zlem?):

V bibli se dočteme, že poznávání „dobra a zla“ bylo člověku původně zapovězeno („*Ze stromu poznání dobrého a zlého nejez!*“ 1. Mojžíš: 2, 17). V ničem jiném se totiž člověk tak snadno nemýlí, jako v rozlišování dobra od zla. Ještě v době vývoje logického uvažování lidé všeobecně podléhají iluzi typu: „*Jak jinak se zlu postavit než zlem?*“ Také o opačném rčení: „*Zlu je třeba se postavit dobrem!*“ si lidé činí bláznivé iluze, typu: „*neodporujeme zlu!*“ chápané v Gándhíovském duchu: „*nechme si nakopat*“...

Např. Bhagavat-Gíta o tom praví v podstatě toto: „*Nezáleží na tom, zda se nám to, co děláme, jeví být dobré či zlé (pravdivé či nepravdivé atp.), ale na tom, co z našeho konání vzejde.*“ Řečeno lakonicky: „*Účel světí prostředky!*“

Jenže, co je lidstvu platné zjevení moudrosti, když ji oslovené lidstvo nepřijme, nebo pojme iluzorně? Sdělení Bhagavat-Gíty zůstalo nepovšimnuto a heslo „účel světí prostředky“ bylo připsáno (tzv. „osvícenci“) Jezuitům a s nimi také ve veřejném mínění skandalizováno, jako vrchol zvrhlosti a pokrytectví. Inu, obecné bláznovství se živí konkrétním bláznovstvím...

Moudrost, ve všem co koná, přihlíží k účelu!

Tak např. krádež je zlem. Jak se tomuto zlu postaví bláznivost? Neodporuje zlu (náklady na jeho potrestání by prý byly vyšší než je jím způsobená škoda) nebo odporuje zlu zlem (týmž nebo jiným)! Tzn., že se zloději buď pomstí (např. ho také okrade) nebo ho potrestá (lynčováním, uvězněním atp.), popř. se ho snaží „převychovat“ (ve vězení, v polepšovně atp.).

Jak se tomuto zlu postaví moudrost? Usiluje o dosažení dobra, tj. donutí (jakýmkoliv dostupným a účinným prostředkem) zloděje nahradit škodu poškozenému a provždy ho zbaví možnosti krást (zbaví ho občanských práv a podřídí ho poručníkovi, tj. natrvalo mu přidělí pána)!

Co jiného dělají radikální hnutí, než že po vzoru spořádaného totalitního státu odporují zlu zlem? Rozdíl je pouze v tom, že jejich zlo je nezákonné, zatímco státní zlo je zákonné. Vyhrají-li radikálové „demokratické“ volby (jako Hitler), postarají se o to, aby jejich zlo bylo zákonné, tak jako každý jiný totalitní stát uzákoňuje své zlo! Co s tím? Jak jinak se postavit sociálnímu zlu než TSO?... -zmp-

Vojenské režimy (Aleš):

Z toho, co jste psali „...nad totalitními profesionálními bojovými jednotkami ztrácí společnost kontrolu...“, lze vyvozovat, že tedy jsou vlastně tyto dnešní tzv. parlamentní demokracie vojenskými režimy? Státy se ale přece netváří jako vojenské režimy...

Odpověď Alešovi (vojenské režimy):

Zloději se také netváří jako zloději. Nezáleží na tom, jak se kdo tváří (přetvařuje), ale na tom, jaký kdo je (jaký sleduje účel)... -zmp-

tajné služby, špioni (Kryštof, 01. 05. 2009 22:13)

Jsou-li v TSO všechny věci veřejné, potom zde máte rozpor, problém. Jestli v TSO musí o všem rozhodovat všichni občané, jak mohou rozhodovat o něčem tajném? Rád bych se tedy zeptal, jak budou v TSO fungovat tajné služby, špioni a špionáž? Komu budou v TSO podléhat, kdo je bude řídit, kontrolovat, financovat, komu budou trestně odpovědné, jestliže se něčeho dopustí? Budou špioni podléhat zvláštním soudům?

Tajné služby přece musí pracovat v utajení. Co by to ale bylo za tajné služby a špiony, kdyby o nich věděli všichni občané a dokonce je kontrolovali? Tajné služby pracují tím lépe, čím více jsou utajeny i před vlastními občany. Spíše by o špionech ani občané neměli vědět. Ale protože každý režim je musí mít, aby se chránil před vnitřním či vnějším nepřítelem (dnes především proti terorismu), tak jak to chcete udělat v TSO?

Odpověď Kryštofovi (tajné služby, špióni):

V TSO nejsou veřejné všechny věci (např. soukromí), ale jen veřejné věci. Neveřejné (tajné) soukromí pak nemají pouze rodiny, ale má je každý jednotlivec i každá organizace. Jednotlivec např. tají nakoupené vánoční dárky až do Štědrého dne, organizace (např. vývojová) tají své inovace až do jejich patentového krytí atp. Uvedení tajníků kupodivu nijaké „tajné služby“ nepotřebují. Tajné služby poskytuje např. nájemný vrah, nebo zloděj utajovaných informací (špión). Protože TSO nevraždí ani nekrade, nezná nijaký důvod k zřizování „tajných služeb“ či „špionáže“. Ani ochrana „*před vnitřním či vnějším nepřítelem (dnes především proti terorismu)*“ nic takového nevyžaduje. Když např. Hitler ohrožoval tehdejší Československo, nikdo necítil potřebu tohoto vnějšího nepřítele před vlastními občany utajovat. Ani dnes před námi nikdo netají tzv. „islámský terorismus“. Naopak, oboje (Hitlera i terorismus) nám dnes a denně strkají veřejně před nos, doslova jim dělají veřejnou reklamu...

Pokud se týká špiónů, máte možná na mysli infiltraci jednoho z vyšetřovatelů do zločinecké organizace. Tuto praxi ovšem zvládnou nejen běžní policajti, ale i novináři, vč. utajení svého „špióna“. K čemu tedy státní instituce špiónů a tajných služeb? Především sám špión musí dbát na své utajení. Pokud je však jeho činnost zločinná, potřebuje „vyšší“ krytí, které ho uchrání před spravedlivým soudem. Takové krytí dokáže poskytnout především totalitní stát, v rámci tzv. „tajných služeb“...

Na základě uvedeného musíme Vaše slova „*každý režim je musí mít*“ poněkud pozměnit: „*každý totalitní režim je musí mít*“, neboť je svým vlastním založením zločinný. Pohříchu vše, co se před občanem tají, může být použito také proti němu... -zmp-

hospodáři bankéři a ekonomové (Aleš):

Je chod a řízení ekonomiky – hospodářství skutečně tak jednoduché?

Stačí mít jen měnu:

1. stárnoucí, aby se nedala kumulovat a zneužít k vyvolání nedostatku určitého zboží jeho skoupením?

2. v množství (hodnotě) odpovídající množství (hodnotě) zboží na trhu?

Jak to zorganizovat? Mají snad výrobci průběžně hlásit nějaké centrální bance, kolik zboží (ledniček, praček, aut atp.) a v jaké hodnotě vyprodukovali?

Jaký je následek inflace a deflace?

K čemu jsou tzv. makroekonomické ukazatele, stovky a tisíce ekonomických pouček, indexů HDP, vzorců atp., nedokážou-li zabránit krizím?

Odpověď Alešovi (hospodáři, bankéři a ekonomové):

Pokud z ekonomiky vyřadíme možnost vydírání (vyčleněním ZŽP z volného trhu), pak chod takové „čisté ekonomiky“ (nad míru ZŽP) nepotřebuje nijaké řízení, pokud tržní směna probíhá bez peněz, jako výměna zboží za zboží. Chceme-li však směnu usnadnit pomocí peněz (poukázek na zboží), pak musíme dbát na (řídit) trvalou rovnováhu dvojí míry hodnoty peněz a zboží. Obojí míra (peněz i zboží) má pak dvojí složku:

- prostorovou = objem obojí míry hodnoty (množství zboží = množství peněz)

- časovou = znehodnocování obojí míry hodnoty v čase (stárnutí zboží = stárnutí peněz)

Těžkopádnější výměna zboží za zboží o nic takového dbát nemusí.

Zkrátka, udržování (řízení) tržní rovnováhy dvojí míry hodnoty (peněz a zboží), je jediným klíčovým úkolem „čisté ekonomie“, kterou budeme nadále nazývat pouze „ekonomie“!

Jak to zorganizovat?

Čím je ekonomika menší (lokální), tím je řízení její rovnováhy přehlednější, byť těžkopádnější.

Model „A“:

Představme si např. ekonomiku, omezující se na jedno pekařství, tj. na pekaře a sto zaměstnanců. Zaměstnanci u pekaře nepracují z lásky k práci, ale protože chtějí mít (nad rámec ZŽP) jeden preclík denně.

Mezi pekařem a jeho zaměstnanci je tedy denně obnovována následující smlouva:

a/ pekař se zavazuje poskytnout preclík každému, kdo bude spolupracovat (1 hod.) na výrobě sta preclíků

b/ pekař svůj závazek (dluh) realizuje poukázkou na preclík (dlužním úpisem = penízem)

c/ každý zaměstnanec pak může realizovat směnu peněz (poukázky na pečlák) za zboží (pečlák) v okamžiku, kdy je upečeno sto pečláků. Tím se také pekařovy dlužní úpisy (peníze) vrátí k pekaři, který je může zítra znovu zaměstnancům rozdat

Tak jednoduché je řízení ekonomiky bez podvodníků!

Model „B“:

Nyní si představme, že za pekařem přijde „odborník“ (bankéř) a poučí ho: Vy jste odborník na pečivo, ne však na ekonomiku a finance. Jako je odborným ústavem na produkci pečláků Vaše pekárna, tak je odborným ústavem na produkci peněz naše banka. Tzn., že banka, nikoli pekárna je povolána vydávat (tisknout) peníze!

Fascinovaný pekař naslouchá bankéři s otevřenou hubou a přikyvuje jeho slovům jako tažný kůň. Také si uvědomuje, že mu taková „odborná dělba práce“ může ušetřit papírování (starosti s evidencí a oběhem poukázek na pečlák) a bude se moci plně věnovat jen pečení pečláků.

Mezi bankou, pekařem a jeho zaměstnanci je nyní denně obnovována následující smlouva:

a/ banka vytiskne bankovky (peníze) v hodnotě sta pečláků - dejme tomu v hodnotě sto korun

b/ pekař převezme bankovky (100 korun) z banky a rozdává je svým zaměstnancům, každému na jeden pečlák (1 korunu)

c/ každý zaměstnanec pak může realizovat směnu bankovek za zboží (pečlák) v okamžiku, kdy je upečeno sto pečláků. Tím se také bankovky (peníze) vrátí k pekaři, který je může zítra znovu zaměstnancům rozdat

Na první pohled se zdá být v obou případech (A, B) vše stejné (a,b,c) s tím rozdílem, že pekař má nyní (B) navíc v bance dluh, ve výši 110 korun (100 + úroky)! Pokud pekař zítra rozdává svých 100 Kč. zaměstnancům, nebude mít z čeho uhradit dluh v bance. Co teď?

Nyní za pekařem přijde jiný „odborník“ (ekonom) a poučí ho, že musí svůj dluh bance promítnout do výrobních nákladů na pečlák a tedy také do ceny pečláků. Následkem toho si však musí zítra půjčit od banky na sto pečláků 210 Kč (pro zjednodušení tu není započítána mzda ekonomu). Pekařovi zaměstnanci si ovšem zítra nevydělají ani na půl pečláku. Protože 100 pečláků je upečeno za 1 hodinu, musí si zaměstnanci chybějící peníze na celý pečlák přivydělat jinde (např. za přepážkou v bance). Kdyby totiž pekař zaměstnancům zvýšil mzdy, stejně by si na celý pečlák nevydělali. Cena pečláku by totiž opět stoupla, neboť pekařovi by tím opět vzrostly výrobní náklady, takže by si zítra musel od banky půjčit víc než 210 Kč, což by mu opět zvedlo výrobní náklady atd., atd. Totalitní spirála růstu inflace a zadluženosti se roztočila.

Aby tuto „odbornou“ (bankovní) stránku ekonomiky nikdo neprohlédl, předkládají se studentům ekonomie „ekonomická šidítka“ v podobě Vámi zmíněných „makroekonomických ukazatelů, stovek a tisíců ekonomických pouček, indexů, HDP, vzorců atp.“

Čím je ekonomika větší (obecní, národní, státní, kontinentální, globální), tím je řízení její rovnováhy nepřehlednější, byť jednodušší. Pokud k řízení nepřipustí „odborníky“ (bankéře a ekonomy), může poukázky na konkrétní zboží (na pečlák, kombajny atp.) nahradit poukázkami na veškeré zboží (neadresné peníze). Neadresné peníze nemusejí vydávat podniky jednotlivě (pekárna aj.), ale společně (ekonomická sféra TSO). Tzn., že vydávání a regulaci peněz řídí instituce volených zástupců podniků, která není soukromým podnikem (bankou atp.) a vydávané peníze nepůjčuje (nejsou její).

Čím je ekonomika větší, tím více se rovnováha peněz a zboží může řídit bezelstným odhadem...

Na otázku následků inflace (snížení kupní síly peněz nebo zvýšením cen zboží) v totalitním hospodářství, jsme již odpověděli...

Deflace (zvýšení kupní síly peněz nebo snížení cen zboží) v totalitním systému přichází v úvahu jen v případě neprodejnosti určitého zboží (následkem předražení či nadvýroby), nebo následkem spekulativního (bankovního, burzovního atp.) zvýhodnění jedné měny na úkor jiné.

V rámci TSO by mohla být inflace a deflace využívána k operativnímu doladování bezelstného odhadu rovnováhy peněz a zboží. Spíše jich však nebude vůbec zapotřebí... -zmp-

socialismus (pracovní skupina):

Kdyby prý byl ještě chvíli pokračoval u nás socialismus (tzv. režim za komunistů), pokračoval by rozklad hospodářství, až bychom prý za chvíli došli k hranici, na které stálo Rumunsko, kdy občané již neměli co jíst. U nás se prý již přiznávalo, že žijeme na dluh a již se připravovalo rozprodávání zlatých rezerv, jak říkal L. Štrougal.

Stačila by výroba základních životních potřeb, jak to bylo za komunistů, kdy bylo plno domácích potravin, byli jsme vlastně soběstační v podstatě i energeticky, až na dovoz ropy a plynu. Samozřejmě, že nemůžeme říci, co by třeba záměrně udělal komunistický režim, ale měl důvod nějak zkrachovat a vyhlásit bankrot?

Odpověď pracovní skupině (socialismus):

Kdyby byl tzv. „socialismus“ řízen pouze ideami tzv. „socialismu“ (tj. učením K. Marxe), nikoli pod socialistickými hesly ideami něčeho zcela jiného (nesocialistického), mohl hospodářsky prosperovat stejně dobře, ba i lépe, než tzv. „kapitalismus“. Zhoubná likvidace soukromého podnikání totiž nemá původ v idejích socialismu, ale v idejích státního terorizmu (např. v bolševismu). Socialismus přece neskončil všude hospodářským krachem jako např. v Rumunsku, či v Rusku, ale zmáhá se také k hospodářské prosperitě, např. jako v Číně. Jádro zla socialismu a komunismu (na rozdíl od kapitalismu) netkví ani tak v hospodářství či v politice, ale především v kultuře (v omezování svobody ducha)...

Předlistopadové připouštění, že ČSSR žije na dluh, je hloupost naočkovaná veřejnému mínění STB, jako součást STB připravovaného listopadového převratu. Srovnáme-li gigantickou zadluženost dnešní kapitalistické ČR s mini-zadlužeností tehdejší ČSSR, musíme se takovým „hodnocením“ vysmát...

Zatímco L. Štrougal o nutnosti rozprodávání zlatých rezerv ČSSR pouze mluvil (pod spikleneckou dikcí STB), polistopadové vlády kapitalistické ČSR (pod zlovolnou dikcí světových bank) tyto rezervy skutečně rozprodaly (za pakatel), aniž by tím pomohly tehdy již systematicky rozvrácenému hospodářství...

Vlastní produkce ZŽP, zejména potravin, byla v ČSSR (za komunistů) několikanásobně vyšší, než byla domácí spotřeba. Tehdy jsme živilí téměř celou RVHP a dostávali jsme za to alespoň levnou ropu a zemní plyn. Půdní fond byl tehdy velmi ostražitě hlídán, zatímco dnes je systematicky likvidován...

Důvody ke krachu evropských komunistických (socialistických) režimů netkvěly v těchto režimech, ale v rozhodnutí tzv. „jestřábů Západu“ (ústředí v USA), odkud byly (tajně, přes SSSR) od počátku pěstovány a nakonec rozvráceny... -zmp-

Jak vznikla tato krize? (pracovní skupina):

Skutečně tím, že Američani si kupovali domy a auta na úvěry, které potom nestačili splácet?

Odpověď pracovní skupině (jak vznikla tato krize?):

Vámi zmíněná teze o příčině současné „finanční krize“ evidentně počítá s nevědomostí veřejného mínění. Jinak by si nikdo netroufl takové pitomosti vůbec ventilovat. Současný západní kapitalismus dnes a denně likviduje tzv. „nadvýrobu“ (např. jako u nás vyléváme mléko do kanálu atp.), v hodnotách astronomicky převyšujících nesplácené úvěry na auta či domy. Dnes a denně vede lokální války, jejichž nákladnost rovněž astronomicky převyšuje nesplácené úvěry na auta či domy. Dnes a denně rozvrací tzv. konkurenční nebo rozvojová hospodářství jiných zemí, jejichž ztráty opět astronomicky převyšují nesplácené úvěry na auta či domy. Atd., atd. Navíc stát (USA) nesplácené úvěry bankám nahradil, takže tato „virtuální“ příčina krize pominula, reálná krize však trvá dál... -zmp-

radikalismus (pracovní skupina):

Co vlastně chtějí ti tzv. radikálové, neonacisté, extrémisté, šovinisté, atd. atp.

O co tady u nás jde? Jak se u nás může začít vytvářet takové napětí ve společnosti a nenávisť jedněch proti druhým? Za komančů to snad byla zcela okrajová věc, nebo to existovalo? Jen to nebylo publikované v novinách?

Ale nyní prý je jen 0,1% rasových činů. Ale v novinách se do toho šťárá tak, že se zdá, že tu není nic jiného, než boj ras bílé a černé, asijské, romské. Není ten rasismus velkým dílem i jako následek „práce“ a

manipulace masmédií? Ale výsledek této práce je již zde. Zdá se, že začínají emoce již skutečně přetékat a bezmocné masy se začínají radikalizovat.

Romové začínají dělat bojové hlídky, stavějí barikády, neonacisté je provokují....

Kam toto vede či povede? Jaké je řešení?

Jak by toto TSO řešila? Takové pochody městy? Je to přece svoboda, ne?

Zakazovat to? Nebo je nechat pobít se mezi sebou? Ale to není řešení....

Odpověď pracovní skupině (radikalismus):

Radikálové (stejně jako ostatní lidé) vědí, co nechtějí. Co chtějí nevědí, neboť by jinak museli chtít TSO...

Napětí a nenávist jedněch proti druhým není přirozená. Aby mohla existovat (vč. rasistické), musí být vyvolána uměle, pokryteckou politikou totalitního státu (nerovností práv a povinností, nečinností proti škůdcům atp. = výbušnina) a potměšilostí masových sdělovacích prostředků (systematickým podněcováním k individuálnímu násilí = rozbuška)...

Za „komančů“ (jak říkáte) to bylo z hlediska státu stejné (= výbušné), z hlediska sdělovacích prostředků jiné (podněcovaly jen k třídní nenávisti = rozbuška k jiné výbušnině)...

Kam to povede? K omezování občanských práv a svobod (k policejnímu státu), v rámci zavádění pořádku...

Jaké je řešení? TSO!

Pochody městem nejsou projevem individuální svobody, ale projevem kolektivní kultury (viz např. karneval) nebo kolektivní manipulace (např. ideologické). V TSO bude záležet jen na sociálně svobodné vůli občanů (na jejich právu veta), které pochody připustí a které ne... -zmp-

shodili jste se (Dan, 03. 05. 2009 14:35)

Děkuji za odpověď. Avšak za velmi divnou odpověď. Takže snad ani neděkuji. Já předpokládal, že zde probíhá seriózní diskuse a ne nějaký nesmyslný chat. Považoval jsem zdejší diskusi za odpovědnou.

To přece určitě nemyslíte vážně! Vy zpochybňujete existenci a skutečnost dluhů jako takových?

Jak by svět vypadal, kdyby si někdo půjčil peníze, a vlastně si jen na kopírce nechal nakopírovat kopie peněz či si nastříhal nějaké papírky a ty odnesl věřiteli! Zamyslete se přece nad tím, co jste řekli! Představte si, že jste to Vy, kdo půjčil někomu peníze, a dlužník Vám vrátí nějaké ústřížky! Sám by si nastříhal třeba toaleták a ten by Vám přinesl. A smál by se Vám... To by se Vám asi nelíbilo, že ne?

Tak proč mi proboha tak hloupě odpovídáte! Vůbec se mi nelíbí Vaše jednání. Dosud jste na mne s tím TSO působili zajímavě, byť sice značně originálním, extravagantním dojmem, ale tímto jste se odepsali! A myslím, že nejen v mých očích!

Odpověď Danovi (shodili jste se):

Potkáme-li zrzavého Ira a na základě této zkušenosti prohlásíme všechny Iry za zrzavé, dopouštíme se neoprávněného zobecňování. Totéž činí i Vaše otázka zda zpochybňujeme dluhy jako takové. My přece nezpochybňujeme žádné dluhy. Dluh je jako způsobená škoda, která musí být vždy nahrazena. Jen musí jít o reálnou škodu a reálný dluh, nikoli o výmysl. To obsahovala naše odpověď, kterou prohlašujete za hloupou jen proto, že jste si nedal nijakou práci, abyste porozuměl řečenému (proto jsme uvedli také řadu odkazů na ostatní diskuse na toto téma)...

Kdybyste nereagoval ukvapeně a neuvažoval jednostranně (jen z hlediska věřitele), přišel byste sám na to, že Vaše podrážděná logika není úplná, nemá-li ještě opačného dvojníka, kterého jste mohl vyjádřit následovně: „*Jak by svět vypadal, kdyby někdo na kopírce nechal nakopírovat kopie peněz či si nastříhal nějaké papírky (např. toaleták) a ty půjčoval dlužníkům na lichvářský úrok a požadoval splácení dluhu řádnými penězi? To by se dlužníkům (kdyby to prohlédli) asi nelíbilo, že ne? Zamyslete se přece nad tím, co jste měl také říci, ale neřekl!*“

TSO není závislé na jednostranných (tendenčních) soudech a je žádoucí, aby se do jeho zavádění angažovali pouze ti, kteří myslí všestranně a soudí spravedlivě. Že je TSO v očích lidí uvažujících nepoctivě jako bankéři předem odepsáno, je pochopitelné, neboť je mj. rázným opatřením proti jejich rejduům...

Zkrátka, TSO je také o rozlišování řádných peněz (vč. dluhů) od neřádných, peněz podložených zbožím od peněz nepodložených zbožím.... -zmp-

kompromitace TSO? (Jan, 03. 05. 2009 16:31)

Nejsem si jist tím, jestli stát může natisknout peníze bez vědomí banky. To je přece nezákonné! Jak by to bylo možné - nevím. Sice znám již zdejší účastníky diskuse na webu a vím, že když něco řeknou, tak jsou schopni dokazovat, že mají pravdu. Tak uvidíme, jak to dopadne tentokrát.

Toto je skutečně už hodně přitažené za vlasy, aby si dlužník mohl natisknout peníze (jaké? Ty, co platí ve státě či jiné, své?)

Ale zdá se mi trochu hubaté říci o lidech, kteří dluží: tak že věří bláznivě na reálnost těchto dluhů...

Tím bouráte odpovědnost, tím byste všechno, co jste doposud vystavěli jako TSO smetli ze stolu.

Možná je zde háček, Vy se bavíte o státních dlužích...

Ale je rozdíl dluh, který mám u státu či dluh, který mám u souseda? Dluh jak dluh, ne?

Trochu jste mi s tím zamotali hlavu, ale myslím si, že nejenom mně. Já věřím, že jste si nedělali z lidí legraci a že máte opět nějaké originální, překvapivé řešení, které nám zase - jak již bývá na tomto webu zvykem - jako obvykle protře zrak. Jsem skutečně zvědav. Tady totiž hrajete o bytí či nebytí TSO! Uvědomujete si závažnost toho, co vypouštíte do světa? Váš jeden zásadní omyl a může to znamenat konec TSO! Věřte, že určitě by tomu byl někdo velmi rád a jen čeká na Vaši zásadní chybu!

Odpověď Janovi (kompromitace TSO?):

Jistotu získáte, ujasníte-li si otázku funkce státu a banky. Je banka institucí státu (státní banka) nebo je stát institucí banky (filiálkou banky)? Protože nepředpokládáme, že byste stát pokládal za filiálku banky, můžeme mluvit dál jen o státní bance, která je nutně podřízená státu jako státní instituce, která realizuje pokyny státu v oboru státních financí. Tzn., že stát může tisknout peníze kdy se mu zamane a státní banka tu může mít hlas pouze poradní. Zkrátka, banka je povinna rozhodnutí státu neprodleně realizovat, bez ohledu na to, zda se jí líbí nebo ne, zatímco stát se na mínění banky nemusí vůbec ohlížet.

Co je v tomto ohledu zákonné a co nezákonné, o tom rozhoduje stát, neboť stát, nikoli banka, ustavuje zákony.

Předmětem našeho „sporů“ je tzv. státní dluh, který stát dluží bance. Musíme se tedy ptát: Které bance může být stát dlužen?

a/ bance, která patří státu? Pak by byl ovšem stát dlužen sám sobě, což je mírně řečeno „přitažené za vlasy“

b/ bance, která patří jinému státu? Pak by ovšem stát nebyl dlužen bance, ale jinému státu (praxe do r. 1913)

c/ bance, která nepatří žádnému státu? Pak by byl stát v míře svého dluhu pouhou „filiálkou banky“, takže by taková banka dlužila sama sobě, což je mírně řečeno také „přitažené za vlasy“

Nyní se musíme ptát: Připouští Ústava ČR, či jiného státu, aby se stát stal filiálkou banky? Může být něco tak absurdního zákonné?

Tak např. 8. oddíl 1. článku Ústavy Spojených Států dává právo emitovat měnu výhradně Kongresu (vč. stanovování domácího a zahraničního kursu). Využívá Kongres USA tohoto zákonného práva, nebo ho nezákonně někomu propachtoval?

A jak může vůbec existovat banka, která nepatří žádnému státu (resp. není podřízena zákonům žádného státu, není podřízena státní bance)? Protože zákony ustavuje stát, nemůže taková banka existovat zákonně, ale jen nezákonně!

Záměrně tu mluvíme o Ústavě USA, neboť právě skrze USA se taková absurdní banka (světový systém bank) vykotila pod názvem „Federal Reserve“ (FED), s právem emitovat americkou měnu. Dlouho (po celá staletí) byl na Kongres USA činěn lobistický nátlak (koho?), aby schválil zákon o Federální rezervě. Až 23. prosince 1913, den před Štědrým večerem (patrně jako „dárek“ křesťanům), kdy už mnoho kongresmanů a tři významní senátoři byli mimo Washington, prošel takový návrh Sněmovnou Reprezentantů v poměru hlasů 298/60, a vzápětí Senátem v poměru 43/25 (27 senátorů nebylo přítomno nebo se zdrželi hlasování).

Hodinu po schválení Senátem podepsal „zákon“ o Federální rezervě prezident Woodrow Wilson (proslulý vyhlášením 14 bodů „O sebeurčení národů“ na konci 1. světové války). V tom okamžiku také přešlo zlato a stříbro v národních trezorech USA do vlastnictví soukromé organizace „Federal Reserve“ (slyšel kdo kdy o větší loupeži?).

Lze namítnout: Tento „zákon“ schválila Sněmovna i Senát USA a podepsal ho prezident USA, takže soukromá instituce Federal Reserve je zákonná, byť ne státní. Protinámitka: Může platit protiústavní (velezrádný) „zákon“ (což Ústava USA dovoluje emitovat měnu někomu jinému než Kongresu?)?

Tři roky po zavedení Federální rezervy týž Woodrow Wilson prohlásil:

"Růst národa a všechny naše aktivity jsou v rukou několika mužů... Naše vláda se stává jednou z nejhorších, jednou z nejuplněji kontrolovaných a ovládaných vlád v civilizovaném světě... to není vláda svobodného úsudku, to není vláda většiny, to je vláda názoru a nezákonného nátlaku malé skupiny nejvlivnějších mužů."

10. června 1932 pronesl McFadden v Kongresu USA následující slova:

"Někteří lidé si myslí, že Banky Federální rezervy (FED) jsou institucemi vlády Spojených států. Nejsou! Jsou to soukromé monopoly na úvěry, vysávající lid Spojených států... V této sebrance finančních pirátů jsou lidé, kteří by člověku klidně podřízli hrdlo pro pár dolarů... Rada FED vyvinula obrovské úsilí, aby uzurpovala takovou moc a stalo se pravdou, že FED uzurpoval vládu. Kontroluje zde (v Kongresu) všechno a kontroluje veškeré zahraniční vztahy. Tvoří a rozbíjí vlády podle své libovůle... Když byl FED přijat, lid Spojených států si nevšiml, že tím byl založen nový světový systém... Je to supervelmoc bez hranic, kontrolovaná mezinárodními bankéři a mezinárodními průmyslníky, kteří jednají společně, aby zotročili celý svět!"

U zmíněného bankovního Molocha (u jedné z jejích filiálek) jsou dnes již nezákonně (velezrádně) zadluženy téměř všechny státy planety (vč. ČR), přestože mají své vlastní státní banky, přestože si mohly vypůjčené peníze (nezákonně natisknuté Molochem) zákonně natisknout samy, takže by byly zákonně „dlužny jen sami sobě“, takže by tím inflaci své měny vyvolaly samy...

Ještě se musíme ptát: Kde mimostátní „světové banky“ berou peníze, které státům tak „štědře“ půjčují na lichvářský úrok?

Vyrábějí snad tyto banky zboží, které si u nich může dlužník za půjčené peníze koupit, jak to bývalo v dobách, kdy půjčoval bohatší stát chudšímu státu?

Namísto odpovědi si dovolíme parafrázovat Vaše slova: *„Toto je skutečně už hodně přitažené za vlasy, aby si věřitel mohl natisknout peníze, které platí v různých státech.“* A dále: *„...zdá se trochu hubaté říci o takovém zadlužení států, že víra v realnost jejich dluhů není bláznivá...“*

Nuže, bouráme tímto odhalením odpovědnost, nebo velezrádnou neodpovědnost představitelů států (tzv. „zástupců lidu“)? Škodíme tím nebo prospíváme idejím TSO? K čemu by byl TSO, kdyby se i on vzdal vlastní emise peněz (poukázek na své zboží) a vytvářel virtuální dluhy, které by pak splácel reálně (vyvážením vlastního zbožím zadarmo, za cizí papírky)?...

Vaše otázka: *„je rozdíl dluh, který mám u státu či dluh, který mám u souseda? Dluh jak dluh, ne?“* nám není jasná, neboť není zřejmé, co míníte „*dluhem u státu*“ (reálný dluh občana u státu?) ani „*dluhem u souseda*“ (reálný dluh státu u jiného státu?). Předpokládáme však, že tím míníte reálné dluhy, jimž se velezrádné a nereálné (virtuální) dluhy u mimostátních bank ani vzdáleně nepodobají...

Snad jsme tím rozptýlili Vaše obavy, že bychom si chtěli dělat z lidí legraci, že bychom si neuvědomovali závažnost toho, co vypouštíme do světa. Na druhé straně doufáme, že ani případný náš zásadní omyl nemůže znamenat konec pro ideu TSO, neboť nic nehlásáme jako kategorické soudy, ale vše předkládáme k veřejné diskusi, která může veškeré omyly (vč. zásadních) vychytat (vyargumentovat). Kdo čeká na naši zásadní chybu, ten se může dočkat jen vylučování veškerých chybných úvah v poctivém klání idejí, v němž nediskutují neomylní s omylnými, ale bez postranních úmyslů se tu střetá argument s protiargumentem. TSO není pro neomylné, ale pro poctivé...

K ujasnění rozhledu v dané tematicce (o bankovní „žábě na prameni“) doporučujeme pozorné přečtení a vyoponování odpovědi Alešovi (hospodáři, bankéři a ekonomové)... -zmp-

prasečí chřipka (Jan, 03. 05. 2009 16:47)

Na celém světě k dnešnímu dni zemřelo na prasečí chřipku za 1 měsíc sedm lidí ve dvou státech. Masmédia však svorně celosvětově chrlí děsivé scénáře, kolik milionů lidí onemocní a kolik jich zemře... Je to strašení lidí v celosvětovém měřítku, záplava strachu, hrozeb... Není-li to nějaký teroristický útok, který prý tajné služby odhalily v poslední chvíli, tak je to světová ek. krize a kolabující firmy, nebo extrémisté pochodující ulicemi našich měst a nebo nějaký sebevražedný student, který postřílí učitele a spolužáky...atd. atd. Nic jiného ve zprávách není, jen samé hrůzy. Jak si pustím TV či otevřu noviny tak jen furt tyto věci... To je skutečně konec věků a nebo je to jen nějaká manipulace s občany? Píšete o účelu... tak jaký toto má účel? Jestli tedy to má nějaký a není-li už tady blížící se konec - jak je psáno u Nostradama, v tzv. Mayském kalendáři, který končí rokem 2012... atd. v jiných proroctvích.

Odpověď Janovi (prasečí chřipka):

Srovnejte současnou mediální hysterii kolem tzv. „prasečí chřipky“ s nedávnou „ptačí chřipkou“, která je prý mutantem tří různých „virů“. Mimochodem, protože se v přírodě mezi sebou různé druhy fauny nepáří, potřebují takoví mutanti své „Mičuriny“.

Mohlo by se zdát, že tu jde jen o reklamní ohlupování veřejného mínění, aby kupovalo drahá „séra“ proti „bubákům“. Jsou-li však lidé na letištích doslova „zatýkáni“ pro zvýšenou tělesnou teplotu, pak v tom již nemají prsty pouze „Mičurinové“, „koncerny babek kořenářek“ a senzacechtiví novináři, ale také státní aparáty. Takové propojení (zmatení) ekonomie, kultury a politiky je pro totality typické (srovnej s bankovním spiknutím). Nuže, jaký zájem má na takových věcech totalitní stát? V atmosféře strachu jsou občané snadněji manipulovatelní...

Japonské přísloví praví: „*Oheň vždy zaplane jasněji než zhasne!*“ V tomto smyslu se jedná o konec věků, přesněji řečeno o předzvěst konce totalitních věků, neboť co si současné totality dovolují, to již překračuje veškeré hranice morálky a mravnosti. V duchu rčení „*nepřítel je náš nejlepší učitel*“ můžeme nesnesitelné chování totalit pojímat tak, že vlastně intenzivně pracují na svém konci (aby se nám definitivně zprotivily), čemuž se současně zuby nehty brání (nechtějí skončit). Ke své obraně usilují o sjednocení v jediný globální totalitní stát ustrašených národů. To je také jediný účel jejich strašení (vyvolávání různých hrozeb). Mnohá proroctví o tom mluví. Lidé si je však neumí správně vyložit. Kdyby uměli, mohly by se totality dozvědět, jak zabránit jejich naplnění. Zasněžená proroctví musejí být naplněna a také naplněna budou. Nemusí být však naplněna hned napoprvé, často musejí být naplňována náhradním způsobem (tzv. variantou „B“). Neméně často je už naplněné proroctví vykládáno zcela falešně (např. v našich diskusích už zmíněné „Libušino proroctví o Praze“)... -zmp-

omluva (Dan, 07. 05. 2009 23:16)

Asi jsem nepozorně přečetl to, co jste napsali, tak se omlouvám za slova, která jsem Vám napsal neprávem. Stejně se mi ale nechce věřit, že by to, co píšete byla pravda. Proč by se státy dobrovolně zadlužovaly u nějakého FEDu? To snad někdo ty státy nutí? Nenutí. Jak? Takový celosvětový komplot by se asi brzy odhalil.

Ostatně ani nevím jestli se u FEDu někdo zadlužil. Jestli má FED nějaké nastrčené banky, jak může stát nebo člověk poznat, zda peníze jsou či nejsou podloženy zbožím? Vy víte, kde všude má ČR půjčené peníze? Jak víte, že právě ty půjčené peníze nejsou „řádne“? Které peníze jsou - jak píšete řádné, a které neřádne?

Odpověď Danovi (omluva):

Klobouk dolů! Ne každý dovede uznat chybu a navíc se za ni omluvit. K tomu je třeba opravdu silného charakteru...

Ani nám se nechce věřit, že je „bankovní realita“ tak příšerná. Volky nevolky však musíme před fakty srazit paty...

Proč se státy zadlužují u nějakého FEDu? Protože v čele států jsou nesevědomití a úplatní státníci, kteří nerozdávají zadarmo a už vůbec ne ze svého (tzn., že se podílejí na rozkrádání společného)...

Že by se takový celosvětový komplot brzy odhalil?

Spiklenci Vám mohou odpovědět: No a co? Co s tím uděláte, když náš komplot odhalíte? Nic! Maximálně si můžete zanadávat (na to jsme Vám dali svobodu slova). Zatímco my jsme organizovaní a mocní, vy jste neorganizovaní a bezmocní (delegovali jste svoji pravomoc nám, skrze své zástupce). Ač si tedy odhalení nepřejeme, přece si s ním nemusíme lámat hlavu...

My Vám odpovídáme: Kdyby se komplot neodhalil, sotva bychom o něm mohli nyní psát. Nejde však jen o odhalení, ale také o to, že tak jako Vy takovému odhalení nebude chtít nikdo uvěřit. A uvěřil-li kdo, stejně si s tím nebude vědět rady...

K rozpoznání zda jsou dluhy ČR řádné nebo neřádné nepotřebujete zkoumat, kde všude je ČR zadlužena, ale jak který dluh vznikl. Koupí-li ČR např. od Švédska gripeny na dluh (popř. si je pronajme), tu je dluh ČR řádný, neboť dluží za konkrétní zboží. Natiskne-li však ČR „cenné papíry“ (dluhopisy) a odevzdá je nějaké bance (např. Světové), aby se u ní zadlužila tím, že od ní výměnou dostane jiné natisknuté „cenné papíry“ (peníze), tu je dluh ČR neřádný, neboť nedluží za zboží, ale doslova za nic. Proč si ČR namísto dluhopisů nenatiskla rovnou potřebné peníze?... -zmp-

řádné peníze - řádné banky (Dan, 07. 05. 2009 23:24)

Chtěl jsem vyjádřit - které banky jsou tedy dnes dle Vás garantem řádných peněz?

Odpověď Danovi (řádné peníze - řádné banky):

Garantem řádných peněz nemůže být banka, ale produktivní ekonomika (totalitního státu, TSO aj.), která peníze podkládá zbožím!... -zmp-

kompromitace státu? (Jan, 08. 05. 2009 09:06)

Tušil jsem to. Opět jako obvykle jste nepřekvapili překvapivou, originální reakcí. Místo zkompromitování TSO došlo k tomu, že se karta kouzelně obrátila a zkompromitovaly se státy se svou finanční politikou a tzv. bankovnictvím. Mám tomu rozumět tak, že FED je organizace, která se neřídí zákony žádného státu? Je tedy FED mimo zákon, mimo stát a nebo státy se staly filiálkami FEDu? A nebo platí obojí, čímž by se státy jako filiálky FEDu postavily mimo zákon? Což je paradoxní, i mimo stát?

Pro poskytnutý úvěr České republice natiskne FED české koruny nebo natiskne americké dolary? Jsou potom neřádné peníze nebo dluh? Na těch penězích přece nepoznám, odkud pocházejí a zda neřádné a tedy že bych je nemusel platit. Proč ale dluhy občanů u bank jsou platné, jestliže peníze jsou v oběhu jsou ty neřádné peníze FEDu, resp. v pozadí ekonomiky s řádnými penězi (což snad státní ekonomika je) stojí neřádné peníze FEDu?

V této souvislosti bych ale měl předeslat tuto úvahu: je ekonomika státu vůbec v režimu řádných peněz? Jsou státní peníze kryty zbožím? Sice výkyvy zde jsou, ale myslím si, že státní ekonomika jaksi funguje a že není neřádná.

Této problematice (dluhů se řádnými penězi ať už u státní banky, nebo u souseda) se týkala moje minulá otázka.

Odpověď Janovi (kompromitace státu?):

Platí obojí:

a/ FED je organizace, která se neřídí zákony žádného státu (ač je ve všech státech ovlivňuje), aniž komu platí daně z astronomických příjmů

b/ zadlužením u FED se státy stávají pouhými filiálkami FED, jež je mimo státy (nad nimi)

Odevzdá-li stát FEDu svoje dluhopisy, pak již nezáleží na tom, jakou měnu za ně obdrží, ani kdo půjčované peníze fyzicky natiskne. Neřádný je tu jak dluh, tak vypůjčené peníze...

Na penězích nepoznáte, zda jsou řádné či neřádné, neboť všechny peníze jsou tisknuty stejně. To jediné, co bezpečně poznáme (a to doslova na vlastním těle = v podobě daní), je splatnost státních dluhopisů (vč. lichvářských úroků), které musíme (byť neoprávněně) splácet řádně, tj. daněmi vybíranými z produktivní ekonomiky (z odpracovaných příjmů). Jinými slovy, peníze, které bychom mohli obdržet na mzdách, nebo které by podniky mohly investovat, nám prostě banka odebere...

Kdyby bylo neustále narůstající množství státních peněz kryto ve státě vyrobeným zbožím, nebylo by zapotřebí neustále narůstající inflace (znehodnocování měny), neustálého růstu cen zboží. Např. jenom v měsíci červnu 2005 natiskla FED navíc 79 miliard dolarů. Ekonomika USA v tomtéž čase tolik zboží navíc ani vzdáleně (ani v promile) nevyprodukovala...

Neřádně natisknuté peníze (nepodložené zbožím) se prostřednictvím inflace stávají součástí řádné státní ekonomiky (větší množství peněz je kryto menším množstvím zboží = zdražování zboží). Vypůjčíte-li si tedy peníze od státní banky (či od souseda), vypůjčujete si v každém okamžiku již řádné peníze (byť inflační), tj. peníze podložené v daném okamžiku zbožím (byť zdraženým). Z pohledu řadových dlužníků geniální rejdy FEDu neprohlédnete... -zmp-

FED, stát, banky (Dan, 08. 05. 2009 10:19)

Neděláte z FEDu démonicko tajemnou organizaci, která stojí mimo zákon a odněkud ze zákulisí řídí chod světa, nebo minimálně chod bankovního světa? A přitom v dnešních aktualitách náhodou stojí, že:

„Šéf FEDu Ben Bernanke na čtvrtčním briefingu řekl, že FED bude banky pečlivě sledovat, aby se ujistil, že "předkládají důvěryhodné plány pro navýšení kapitálu, aby se opět dostaly do soukromých rukou". Už na počátku týdne uvedl, že doufá, že banky nebudou potřebovat pomoc od státu. Stejně se vyjádřil i prezident Obama. Bernanke ovšem dodal, že vláda "zůstává připravena poskytnout jakýkoli dodatečný kapitál, který může být nezbytný k ujištění, že bankovní systém je schopný zvládnout problémy ekonomického poklesu".

Bank of America v reakci na výsledky testu oznámila, že nebude potřebovat žádnou další státní injekci. Plánuje vydat kmenové akcie v hodnotě 17 miliard dolarů, prodat aktiva a přijmout další kroky. Několik bank, které zpráva Fedu označila za kapitálově přiměřené, uvedlo, že chtějí co nejdříve vyplatit státní půjčky, aby se vymanily z přímého vládního vlivu..."

Tato slova nekorespondují s Vaší úvahou.

Kdyby FED přes systém bank dělal to, co říkáte, potom jaký by mělo význam, aby stát půjčoval bankám peníze? Tady máte černé na bílém, že banky si půjčují u státu. Sice dobře si uvědomuji, že státy mají státní dluhy, které jsou v rádech stovek miliard nebo snad bilionů Kč. Takže snad státy si půjčují u FEDu, aby tyto neřádné peníze opět půjčily bankám? Pak by zde byl kolotoč peněz mezi FEDem, kterému dluží státy neřádné peníze a bankami (jakými, mimo FED?), které opět zase dluží státu řádné peníze? Jakým manévrem státu by se proměnily půjčené neřádné peníze od FEDu v řádné peníze půjčované dalším bankám? Nekomplikovali jste již beztak nepřehledné bankovníctví ještě dalším termínem – řádné a neřádné peníze?

Kdyby tomu skutečně bylo tak, jak říkáte, proč by FED sám bankám nenatiskl svoje – jak říkáte - neřádné peníze? Tím by je vlastně do rukou. Za pár bezcenných papírků, směnek.

Odpověď Danovi (FED, stát, banky):

Jak jsme již uvedli (viz odpověď Janovi: Kompromitace TSO?), FED neřídí pouze chod bankovního světa, ale chod celého totalitního světa. Jeho tajemnost netkví v jeho skrývání, ale v akademickém ohlupování veřejného mínění. Důkazem toho jsou i Vaše aktuální citace šéfa FEDu Ben Bernankeho:

a/ mluví-li Ben o navýšení kapitálu, aby se banky opět dostaly do soukromých rukou, pak se celému světu vysmívá přímo do očí, neboť počítá s tím, že se na celém světě nenajde jediný akademicky vyškolený „odborník“ (ekonom), který by banky v soukromých rukou prohlédl jako neřádnost (do nebe volající).

b/ doufá-li Ben, že banky již nebudou potřebovat pomoc státu, pak doufá, že banky již nebudou muset vyvolávat (v dohledné době) další finanční krizi, kterou by „musel řešit“ stát naléváním miliard do bank (bez dluhopisů).

c/ Ben ovšem již neřekne, že miliardy nalité do bank (státní půjčky), budou státnímu rozpočtu USA chybět (vždyť i bez toho si neustále půjčuje), takže si stát na to bude muset půjčit od FED (dluhopisy). Banky se tedy z přímého vládního vlivu vymaní tím, že budou na lichvářský úrok půjčovat peníze, které si stát na lichvářský úrok vypůjčil od centrální banky (FED)...

d/ Ben také neřekne, že se banky napakují také na řadových dlužnících, kteří následkem bankami vyvolené finanční krize nemohou splácet své bankovní úvěry. Komu chtějí, tomu banky nepočkají, ale

zabaví jim jejich domy a továrny (zbaví své chráněnce konkurence), které pak (opět komu chtějí) prodají doslova za pakatel.

e/ Ben přirozeně neřekne, že kdyby stát nenalil peníze přímo do bank, ale půjčil je u bank zadluženým podnikům a soukromníkům, přišli by si banky na tytéž státní peníze, své dlužníky by však již nemohly okrást.

Je nám naprostou záhadou, na základě čeho jste z Benova klábosení usoudil, že „*nekoresponduje s naší úvahou*“...

Také nevíme, co si počít s Vašimi slovy „*tady máte černé na bílém, že banky si půjčují u státu*“ a na ně navazujícími úvahami. Zpochybňujete tím zadlužení státu u FED nebo máte na mysli něco jiného?...

Na otázku „*jakým manévrem státu se neřádné peníze mění v řádné*“ naleznete v odpovědi Janovi (kompromitace státu?). Zde jen krátce: Oním „*manévrem státu*“ je inflace (snižování hodnoty měny a zvyšování cen zboží)...

Vaše otázka, „*zda jsme již beztak nepřehledné bankovníctví nezkomplikovali*“ nás uvádí do rozpaků. To, oč se tu snažíme, je právě zpřehlednění bankovníctví. Klíčem k zpřehlednění je mj. rozlišování řádných a neřádných peněz (peněz krytých a nekrytých zbožím). Jeví-li se Vám naše zpřehlednění naopak jako zneřehlednění, pak pro Váš přehled nejsme s to nic udělat. Mimochodem, nemáte-li v dané věci přehled, jak poznáte, že došlo k zneřehlednění?...

Kam míří Vaše závěrečná otázka („*Kdyby tomu skutečně bylo tak, jak říkáte... atd*“) nám není zcela jasná, neboť věta „*Tím by je vlastně do rukou.*“ není úplná. Nejlépe bude otázku zopakovat a pokud možno upřesnit... -zmp-

FED (Dan, 14. 05. 2009 18:45)

K Vaší reakci jsem doplnil vynechanou část a jiné poopravil: Kdyby tomu skutečně bylo tak – (a FED tiskl peníze = bezcenné papírky bez jakékoli odpovědnosti), jak říkáte, proč by FED sám bankám nenatiskl svoje – jak říkáte - neřádné peníze? Tím by je vlastně do rukou. Zadarmo. Vlastně za cenu potlačeného papíru bezcenných neřádných peněz.

Takto bankám půjčuje stát. Vůbec by to nebylo nutné, kdyby to mohl udělat FED.

Věty: Také nevíme, co si počít s Vašimi slovy „*tady máte černé na bílém, že banky si půjčují u státu*“ a na ně navazujícími úvahami. Zpochybňujete tím zadlužení státu u FED nebo máte na mysli něco jiného?... - jsem napsal proto, že jste hovořili, že státy jsou vlastně filiálkami FEDu. Kdyby tomu tak bylo, proč by si půjčovaly banky od státu? Rovnou by to vše mohl finančně zaštitit FED.

Nechápu také, k čemu banky potřebují miliardy, jestli by bylo vše tak jednoduché a mohly si je natisknout. Proč všichni – všechny tak nařikají a nevytisknou si je, nebo jim je nenatiskne FED? To neodpovídá tomu, co říkáte.

Odpověď Danovi (FED):

FED nemusí usilovat o to, aby státní banky dostal do rukou, neboť má-li v rukou státy, má v rukou také jejich banky...

Finanční krize, kterou je možno zažehnat pouhým natisknutím nových peněz, není nijakou krizí, ale ryze technickou záležitostí. Aby mohla být skutečnou krizí, musí se někdo postarat (FED), aby ji nebylo možno tak jednoduše zažehnat... Představte si, že si někdo (např. FED) založí banku na pustém ostrově, zcela odříznutém od ostatního světa. Jaký smysl by tu mělo tisknout peníze, za které si nelze nic koupit, a jak by tu bylo možno vyvolat finanční krizi (nedostatek peněz)? Aby tisknutí peněz mělo smysl, musí jejich tisk souviset s výrobou zboží, které si lze za vytištěné peníze koupit. Je tedy evidentní, že tisknutí peněz přísluší jen tomu, kdo produkuje tržní zboží, tj. buď jednotlivým hospodářským organizacím nebo ekonomice, jako jejich sjednocujícímu činiteli...

Ještě relativně donedávna (do 19.st.) měl právo (dané politickou mocí) tisknout peníze (razit mince) leckdo (např. olomoucký arcibiskup), jen ne jednotlivý hospodář, či veškeré hospodářství zastřešující ekonomická sféra. Politická moc tak leckomu umožňovala parazitovat na ekonomice prostě tím, že směl dávat do oběhu cejchované plíšky (mince), za které nakupoval spotřební zboží, pozemky, statky, dědiny i celá knížectví. Časem politická moc (korunované hlavy, státníci atp.) přišla na to, že bude-li na ekonomice

parazitovat sama, bude její kořist větší. Proto si vyhradily tisk peněz jen pro sebe (pro stát). Parazitní logika centralizace veškeré kořisti zplodila konečně plán, odebrat možnost parazitovat na ekonomice mnohosti států a veškerou kořist vyhradit jen pro jednu (globální) žábu na prameni. Tak se mnozí pokoušeli o světovládu prostřednictvím politické moci jednoho státu, vnucené (válkou) ostatním státům. To se však nikomu nepovedlo. Tak si idea globální žáby na prameni našla schůdnější cestu bankovní (FED). Nelze-li všechny státy přemoci politicky (silou), přemohla je korupcí a ohlupováním.

FED tedy musel nejdříve vyřešit následující protichůdné problémy:

a/ jak svými (státními) penězi parazitovat na ekonomice, která je v moci státu

b/ jak se vymanit z područí státní moci (státníků) a udržovat je ve svém područí

Natiskne-li FED peníze a předá je státu (státním bankám), nic tím nezíská, neboť na státní ekonomice bude parazitovat stát, jakoby si dané peníze natiskl sám. FED musí nějak dosáhnout toho, aby peníze vydávané za státní, byly nadále jeho, aby za ně mohl na státní ekonomice parazitovat on. Toho dosahuje tím, že za peníze předané státu obdrží od státu jeho dlužní úpisy (dluhopisy)!

Zkrátka, chcete-li porozumět FED, neuvažujte jen o tisknutí peněz, ale vezměte v úvahu také státní dluhopisy, inflaci, korupci atd... -zmp-

třetí oprava (Dan, 16. 05. 2009 17:38)

Dobrý den – tak snad na potřeby se mi to podaří napsat správně.

...Tím by je vlastně dostali do rukou...

Nemám jasno, kde lze najít v pracovně právních vztazích svobodu? Kde lze najít bratrství v práci? V tom, že to je společná odměna za práci? Kde lze najít rovnost v pracovním poměru? Že tam není žádný ředitel? Jak by fungoval výměnný systém mezi TSO a vnějším světem? Byl by nějaký směnný kurz? To bude opět příležitost pro vextláký a bude se kšeftovat s penězi jako před Tuzexem s bony za socialismu. Pak by musely existovat nějaké hranice.

V době, kdy se Evropa spojuje, tak chcete stavět ploty? Kdo bude stát kolem plotu? Nebude potom obec s TSO takový větší kriminál? A jestli bude TSO fungovat jen v jedné či dvou obcích a někdo tam vážně onemocní a bude potřebovat odbornou pomoc, kterou mohou poskytnout jen velké nemocnice za hranicemi TSO, co pak? Pak Vám bude dobrá parlamentní demokracie s jejím zázemím, abyste ji požádali o pomoc? Nebo snad necháte umřít takového člověka? Odsuzujete parlamentní demokracii, ale kde byste bez ní byli?

Odpověď Danovi (třetí oprava):

Téměř na samém počátku diskusí na našem webu jsme se zejména v odpovědi Janovi (Co je to vlastně svoboda?) snažili vyložit, že svoboda je dvojí. Vnitřní (svobodomyšlnost) a vnější (sociální). Vnitřní svoboda se může zevně projevit jen ve sféře kulturní, jako kulturní produkt (umělecké dílo, objev, vynález atp.). Také jsme ukázali, že sociální svoboda (na kterou se ptáte), není možná v žádném vztahu (tedy ani v pracovně právním). Na případu Robinsona Crusoe jsme se snažili poučit, že sociální svobodu nelze realizovat ani ve vztahu, ani bez vztahu, ale pouze něčím mezi obojím, tj. jen aktem zrušení předtím navázaného vztahu (vetem)...

Není-li tedy svoboda možná v pracovně právním vztahu, lze tu otrokářským vztahům čelit jen vztahem bratrství (podílnictvím). Nikoli tedy společnou odměnou za práci, jak uvádíte, ale spravedlivým podílem na tržním výnosu ze společné produkce (práce na výrobě zboží)...

Tak jako v pracovně právním vztahu není možná svoboda, tak v něm není možná ani rovnost. Dělní práce v hospodářské organizaci přece neznamená, že všichni dělají totéž (např. ředitele), ale každý něco jiného (= nerovnost)...

Jen v politické organizaci (obci), v níž mají všichni stejná práva (zejména právo svobodného veta), se jedná o reálnou rovnost, která jinak (jinde) není možná...

To, co nazýváte „výměnný systém“ není než obyčejný trh (možnost směny umožňující vyrovnávání nabídky a poptávky). Nabízet zboží a nakupovat může na trhu každý (zahrádkáři, TSO, totalita, prostitutka aj.). Mezinárodní trh se od vnitrostátního liší jen tím, že se účastníci trhu musejí dohodnout na mezinárodně použitelné měně. Může to být měna kteréhokoliv státu (totalitního či TSO), pokud je hospodářství tohoto

státu hotovo kdykoliv přijmout své peníze zpět a vydat za ně své zboží (jsou-li jeho peníze bezezbytku pokryty jeho zbožím)...

To, co nazýváte „směnný kurz“ není zapotřebí při nakupování zboží (na trhu), ale jen při vyměňování peněz (různých měn). K čemu je však vyměňování peněz dobré, jsou-li vyměňované peníze obou stran řádně podloženy zbožím? V takovém případě lze přece nakupovat v obou státech za obojí měnu. Jsou-li peníze kryty zbožím jen na jedné straně, pak tato strana nemůže stát o peníze druhé strany (nepodložené jejím zbožím). Pak obě strany mohou vzájemně obchodovat jen s použitím jedné měny (té podložené), kterou druhá strana může obdržet jen prodejem zboží, které má (nikoli směnou peněz). Neexistuje tedy situace, vyžadující směnu peněz, s ní spojený „směnný kurz“ a s ním spojená příležitost pro vextláky, jak se zbytečně obáváte. To vše jsou jen bankovní alotria...

Jinak je tom s tím, co nazýváte „stavěním plotů“. Od nepaměti staví pomyslné leč nepřekonatelné ploty každá rodina (jako své soukromí), každá hospodářská organizace (jako vymezení svých kapacit), každá obec (jako účelné vymezení počtu plnoprávných občanů). Pokud by tyto „ploty“ někdo boural, protože se mu jeví jako „kriminály“, nebo kvůli „vyššímu zájmu“ (sjednocování Evropy aj.), ten by veškerou politiku, ekonomiku a kulturu zcela rozvrátil a nastolil sociální chaos. Právě to činí totalitní státy ve sféře politické (obecní), FED ve sféře hospodářské (finanční) a oba spiklenci ve sféře kulturní (rodinné)...

Platí-li ve zdravotnictví (jak tvrdíte), že odborná pomoc je tím lepší, čím větší je nemocnice, pak také platí, že chirurg je tím lepší, čím má větší skalpel a podobné nesmysly...

Také je pro nás novinou, že ve velkých nemocnicích lidé neumírají...

Rovněž nám není jasné, jak jste přišel na to, že TSO musí mít menší nemocnice než „parlamentní demokracie“? Prorokujete snad totalitám nějaké „super-monopoly na zdraví“?...

Vaše závěrečné rýpnutí, kde že bychom byli bez parlamentní demokracie, svádí k odseknutí: Nejraději v TSO!... -zmp-

stárnoucí peníze (Roman, 18. 05. 2009 13:01)

Jak si budou moci lidé vydělat třeba na auto, dům, chatu atp., jestliže jim peníze zestárnou dříve, než si našetří nějakou větší potřebnou částku? Toto je nějaké nedomyšlené.

Také mi připadá trochu ujeté, aby si majitel továrny, strojů atd., prostě podnikatel nemohl vydělat mnohem více peněz, než zaměstnanec, který nic nemá a jen si tam oddělá svých 8 hodin?

Jsou-li stroje i např. dílny nějakého podnikatele, potom jak by se mohli stát jeho zaměstnanci jeho spolupodnikateli?

Proč chcete regulovat strop v příjmech podnikatelů, když si to vydělají. On by mohl nechodit do práce, ale přesto tráví čas celé dny s řešením problému kolem chodu firmy. Kdo má právo regulovat jeho příjmy? Všechno to běží díky němu. On shání a domlouvá zakázky. Bez něj by lidi neměli práci. To snad nikdo nevidí?

Mj. v tisku proběhlo několik rozhovorů s ředitelem ČEZu. Rozumím tomu, co píšete, že svoboda v podnikání se ZŽP vlastně umožňuje vydírat zvyšováním ceny všechny lidi. Svoboda podnikání podnikatele v oblasti ZŽP je na druhé straně nesvoboda a područenství, ujařmení těch, kteří ony ZŽP kupují a potřebují. ZŽP totiž lidé kupovat musí, aby neumřeli.

Ale proč závidět řediteli ČEZu 3/4 milardy Kč ročně? Ten člověk se na to taky nadřel. Je to hlava, umí pracovat s kapitálem, riskuje, umí udělat dobré obchody, vychází mu to, nakoupil podniky na Ukrajině, v Rumunsku, připravuje transakce s Čínou atd. Prostě schopný chlap. Nehovoří to z mnohých lidí jen závist? Pokud jsem to pochopil, tak lidé budou chodit do práce a peníze, které si vydělají, jim do pár let padnou, díky tomu, že budou stárnoucí.

Co potom bude lidi motivovat? Seberete lidem peníze, možnost vydělávat peníze bude vlastně nanic, protože je člověk bude muset jen rychle utratit, jinak o ně přijde. Nesnažte se tím vlastně o takový jakýsi komunismus, kde mají mít všichni stejně?

Odpověď Romanovi (stárnoucí peníze):

Je opravdu nedomyšlené (ne-li zločinné), aby peníze stárly rychleji než zboží (auto, dům, chata atp.), resp. rychleji než si na ně vyděláme, popř. našetříme. Tento problém musí lidé řešit dnes a denně ve všech

totalitách. Stárnou-li však peníze stejně rychle jako zboží, k jehož zakoupení jsou určeny (adresné peníze), nemůže se nic z toho, čeho se obáváte, stát. Jde jen o to, aby nikdo nešetřil tak, že peníze zakope do země a po mnoha letech chtěl za ně nakupovat zboží, které již neexistuje protože zcela zestárlo (např. preclík, který si před lety nekoupil). Šetří-li tak, že ukládá peníze do záložny, která je může půjčovat jako volný kapitál, pak mu ztrátu ze stárnutí peněz hradí ten, kdo si je půjčí (jako úrok z úvěru). Pokud je nám známo, ani v totalitách se nepůjčuje bezúročně. Míra úroků tam však neodpovídá míře stárnutí zboží, ale míře ziskuchtivosti lichváře. Proto namísto příliš rychle (libovolně) stárnoucích peněz (inflačních peněz banko-totalit) navrhuje ekonomiku TSO, jejíž peníze stárnou stejně rychle jako její zboží (viz odpověď Alešovi: hospodáři, bankéři a ekonomové)...

Aby si někdo mohl „vydělat“ mnohem víc peněz než pracující, jen proto, že je něčeho majitelem, to před zdravým rozumem nemůže obstát.

Odjakživa platí: „Bez práce nejsou koláče!“ Nelze totiž očekávat, že nám přinese koláče např. pozemek, který sice vlastníme, ale na něm nepracujeme.

Proto neplatí Vaše teze: „Bez vlastnictví nejsou koláče.“ Neboť jak správně uvádíte, na koláče může vydělat „zaměstnanec, který nic nemá a jen si oddělá svých 8 hodin“...

Jediný způsob jak lze vydělávat na koláče prostřednictvím pouhého vlastnictví, nepředstavuje vlastnictví nemovitostí (pozemku, továrny atp.), ale vlastnictví živého otroka pracujícího na otrokáře. Jen takovým nelidsky zlodějským vlastnictvím může „mocný podnikavec vydělávat mnohem více peněz, než bezmocný zaměstnanec“...

Vlastní-li „stroje i dílny nějaký podnikatel“, např. živnostník, protože podniká sám, pak vlastní i veškerý výnos ze své práce. Jakmile však přibere spolupracovníka (spolupodnikatele), pak již výnos z jejich společné práce není jen jeho. Jeho je nadále pouze takový podíl na společném výnosu, jaký je jeho podíl na společné práci (produkci). Také majetek firmy (strojů, dílen atp.), který pořídil v době, kdy podnikal sám, je nadále pouze jeho. Na majetku, který pořídili ze společného výnosu, však může mít pouze vlastnický podíl v míře svého podílu na jeho pořízení. Rovněž přibráný podílník má podíl pouze na výnosech a majetku, jen v míře svého podílu na jejich pořízení...

V daných souvislostech nerozumíme Vaši námitce: „Proč chcete regulovat strop v příjmech podnikatelů, když si to vydělají?“ TSO přece nic takového nereguluje. Dbá pouze na to, aby příjmy a majetky podnikatelů (spolupodnikatelů), odpovídaly podílům na jejich pořízení (aby nikdo nikoho neokrádal)...

Proč závidět řediteli ČEZu 3/4 miliardy Kč ročně? Pokud víme, ředitel ČEZu žádnou elektrárnu nepostavil ze svého, anobrž všechny byly postaveny z našich daní. On je pouze „důmyslně privatizoval“ (koupil za babku) a na další vydělává vydíráním spotřebitelů ziskuchtivými cenami (el. en. je ZŽP). Tvrdíte-li, že „všechno běží díky němu“, pak totéž můžete říci také o náčelníkovi loupežníků. A protože je el. en. ZŽP je i Vaše tvrzení, že „On shání a domlouvá zakázky“ mírně řečeno přehnané. Odyt ZŽP je vždy zaručen (zákazníci se ho sami domáhají), pokud nevyprodukuje víc než je zapotřebí (tehdy je ovšem marné domloutvat zakázky, nikdo tuto nadprodukcii nepotřebuje). Také argument, že se nadře, je poněkud ošidný, neboť dřina a poctivá práce nemusí být tímtež. Co se např. naběhají chudáci kapsáři, co se nadřou chudáci loupežnickové, pijavice, komáři atp. a ještě při své „dřině“ riskují život. Neméně ošidné je argumentovat tím, že je někdo „hlava“, či „schopný chlap“. Jde přece také o to, čeho všeho je schopný a k čemu svou „hlavu“ vlastně využívá (např. k vydírání a nenažranosti?).

K ostatním tvrzením:

a/ „umí pracovat s kapitálem, riskuje, umí udělat dobré obchody, vychází mu to“ - při produkci ZŽP nic neriskuje, kapitál získaný vydíráním využívá zase jen k vydírání a jeho nejlepším obchodem je miliardový podíl na kořisti do vlastní kapsy.

b/ „nakoupil podniky na Ukrajině, v Rumunsku, připravuje transakce s Čínou atd.“ - peníze získané vydíráním doma, využívá k rozšiřování možnosti vydírat i v zahraničí.

c/ „Nehovoří to z mnohých lidí jen závist?“ - z vydíraných (spotřebitelů) může hovořit závist, ale i strádání okrádaných!

Závěrem se obáváte, že „lidé budou chodit do práce a peníze, které si vydělají, jim do pár let padnou, díky tomu, že budou stárnout“. Nuže, jak již bylo řečeno, pokud kdo peníze bezúčelně shromažďuje (zakope do země atp.), nutně o ně přijde. Archeologové neustále nalézají v zemi zakopané poklady, které jejich vlastníkům nijak neposloužily. V dnešních totalitních režimech však lidem padají peníze neustále

(průběžně), přestože nejsou oficiálně vydávány jako stárnocí. Stárnou dokonce rychleji než zboží, jež si za ně mohou koupit. Lidé jsou „průběžně padajícími penězi“ totalitami doslova okrádání:

a/ bankrotů peněžních ústavů, totalitních států či nezodpovědných hospodářských organizací (zakázkových aj.)

b/ daněmi, povinnými pojistkami, bezpočtem poplatků atp.

c/ znehodnocováním peněz inflací (růstem cen zboží),

d/ vydíráním - lichvářskými úroky (z bankovních aj. úvěrů), zlodějskými cenami ŽŽP (ČEZu aj.)

e/ atd. vším možným, co totalitní hrdlo ráčí a všehoschopné totalitní „hlavy“ vymyslí

Vždyť právě jen na uvedené totalitní poměry se hodí Vaše slova: *„Seberete lidem peníze, možnost vydělávat peníze bude vlastně nanič, protože je člověk bude muset jen rychle utratit, jinak o ně přijde.“* Pochopíte-li to, pak se právem můžete ptát: *„Co potom bude lidi motivovat?“* Namísto možnosti tvořivé práce (která se nevyplácí) je bude motivovat jen možnost bezpracného zisku, tj. možnost sázet, krást, podvádět, vydírat, loupit, drancovat atd., atd...

Na základě uvedeného si Vaši závěrečnou „mrvoučnou“ otázku dovolíme poněkud parafrázovat:

„Nehájíte vlastně jakýsi upířský sociální systém, kde mají mít vysávané oběti jen tolik krve, aby následkem úplného vykrvácení svým parazitům předčasně nepochcípali?“... -zmp-

obrana západních hodnot (Roman, 22. 05. 2009 16:53)

Jestliže TSO nemá mít navenek žádné vojenské aktivity, jak chcete zabránit tomu, aby třeba iránské rakety ohrožovaly Evropu? Není to čirý alibismus TSO, který říká, že se nechce navenek vměšovat do záležitostí cizích států, i kdyby tyto státy byly evidentní hrozbou pro mír a bezpečnost na světě?

Jen ať se stará parlamentní demokracie. Ta ať vypadá jak agresor nebo zlý válečník ... TSO bude vypadat jak holubičí mírová nevinnost sama. Není to špatně vymyšlené. Vlastně TSO pak může vykládat, jak je parl. demokracie zlá a útočná... Tu špinavou práci ať udělá někdo jiný, ať nás chrání, abychom si my mohli v míru pracovat na TSO, bez obav, bez obětí a výdajů na obranu...

Nebudeme-li se vojensky angažovat v zahraničních misích, dopadneme jako vždy v historii, když jsme nechali zlo nekontrolovaně vyrůst. Nebo si myslíte, že třeba muslimové nebudou chtít expandovat do Evropy, nebudou chtít rozvrátit naše západní, křesťanské hodnoty?

Myslíte si, že lidé jsou takoví vendelíni a neprokouknou zcela nepraktické návrhy TSO, které mi připadají jako z dílny nějakých marťanů. Nežijete snad v realitě? Pacifisté v dnešním světě válek a mocenských bojů nemají šanci. Množná tak hovoříte jen proto, abyste jako populisté vypadli mírumilovně. Ale až se dostanete k moci, tak byste se hned začali starat o to, abyste o svoji moc nepřišli.

Odpověď Romanovi (obrana západních hodnot):

Iránské rakety a veškeré ostatní ničivé technologie (vč. jaderných), jichž se tak obáváte, jsou západní technologie. Tzn., že Irán by nikdy nijaké rakety neměl, kdyby příslušné technologie neobdržel od západu. Je to západní pokrytectví, jež na jedné straně hecuje, cvičí, vyzbrojuje a pokoutně financuje tzv. „teroristy“ (vč. státních), aby tím na druhé straně mohlo odůvodnit (před ohlupovaným veřejným míněním) své vypočítavé zahraniční agrese.

Máte-li za to, že se smíte *„navenek agresivně vměšovat do záležitostí cizích států, jsou-li evidentní hrozbou pro mír a bezpečnost na světě“* pak byste měl v prvé řadě napadnout USA. Na takového siláka si však netroufnete. Pohodlnější je přece přidat se k silnějšímu a s ním napadat slabší...

České angažování v zahraničních misích není než „vlezdoprdelistické“ přesedlání z jednoho silného bratra (SSSR) na druhého (USA). Tak se svým ubohým způsobem podílíme na nekontrolovaném růstu zla, nikoli na boji proti zlu...

Muslimové nemusí expandovat do Evropy, neboť následkem západní rozvratné politiky vůči ekonomicky slabším zemím, se stali nedobrovolnou součástí dlouholeté vlny zoufalé ekonomické emigrace do „zaslíbené“ Evropy, kterou tím vlastně nekontrolovaně obsazují. Dle proroctví tzv. Sibily přijde doba, kdy následkem evropského pokrytectví (vůči arabskému světu) nebude Evropanům patřit ani celá Evropa...

Muslimové byli vždy k západním křesťanským hodnotám nejen tolerantní (tolerantnější než křesťané k muslimům), ale zmínky o křesťanských hodnotách obsahuje i jejich Korán. Jsou to především sami

západní křesťané, kdo křesťanské hodnoty houfně opouštějí, hanobí je a hrubě se proti nim prohřešují (ani v deklaraci EU se k nim nepřihlásili)...

Připadá-li Vám TSO nepraktické a jako z dílny nějakých marťanů, je to Vaše věc. Jen byste si měl ujasnit dvojí:

a/ na základě čeho si vlastně myslíte, že jsou marťané nepraktičtí? Vy jste mezi nimi žil?

b/ není od Vás domýšlivé očekávat, že lidstvo (lidé) „prokoukne“ jako nesmysl to, co za nesmysl prohlásíte Vy?...

Otázka „*Nežijete snad v realitě?*“ není originální. Již dávno před Vámi byla položena (v Laputě) kapsářem Ferdinandem Dobrotivým, okradenému a hlasitě protestujícímu Hugovi z Nemanic: „*Co se ti nezdá? Nežijete snad v realitě?*“...

Zatímco parazitní totality vyzbrojují své profesionální armády proti svým občanům (ve jménu obrany proti vnějšímu nepříteli), TSO vyzbrojuje své občany proti totalitním parazitům. Proto TSO nelze pokládat za pacifistu, ale ani za válečného štváče...

V parlamentních demokraciích se tzv. „zástupci lidu“ dostávají k delegované moci mj. tím, že své mírumilovné voliče docela populisticky přesvědčují, že jen oni jim mohou zajistit mír. Ten pak zajišťují způsobem, který jste nazval: „*Dnešní svět válek a mocenských bojů*“. Tak jsou ve jménu míru na světových bojích mrzačení a zabíjení oklamání mírumilovní voliči, kteří si mrzačení a umírání sami platí (daněmi). Kdo se proti této „*realitě*“ ozve, toho již zvolení „zástupci lidu“ označí pokrytecky za populistu.

Vaše závěrečná slova: „*Ale až se dostanete k moci, tak byste se hned začali starat o to, abyste o svoji moc nepřišli*“ nám připadají jako vytržená z nějaké kovbojky. Buď jste se s deklarovaným TSO vůbec neseznámil, nebo jste ho vůbec nepochopil. TSO se přece od všech ostatních režimů liší mj. tím, že se v něm nikdo nijak nemůže dostat k moci nad plnoprávnými občany...

Reakce na text pojednávající o TSO v knihách nakladatelství MICHAEL, Olomouc

Dobry den! Uz som to nevydrzal a rozhodol som sa Vam napisat (aj ked som sa tomu brnil, ved vydavatel si moze dat do svojej knihy reklamu aku chce). Silno rozhorceny som kvoli velmi velkemu a obsiahlemu dodatku, ktory v poslednych vydaniach vasich knih tam davate a to je **Navrh ustavy TSO a Obnovene Forum**. Zneuzivate pracu Rudolfa STEINERA. Mna nezaujimaju taketo nasilnicke a plne nespokojnosti obsiahnute energie v "TSO a Obnovene Forum", ktore sa skryvaju za Socialnu Trojclenost, ktoru nam tu zanechal R. STEINER. Kvoli tomu "TSO a Obnovene Forum" si musim poskodit knihu, pretoze to "TSO a Obnovene Forum" musim vystrihnut, aby mi to sustavne energeticky neposkozovalo knihu a este k tomu musim za to "TSO a Obnovene Forum" zaplatit.

Ved to "TSO a Obnovene Forum" nech si vyda vlastnu brozurku a kto chce tak si ju **slobodne a bez natlaku** moze kupit, ale nie takto ako to robite vo svojich vydaniach diel R. STEINERA.

Pravdepodobne len nad tymto mavnete rukou, ved nech si ten zakaznik pise co chce. To samozrejme na mna mozete urobit, ale ten kto zneuziva pravdu, tak vzdy sa mu tento hodeny bumerang zneuzitia vrati späť. Svoju povinnost som si splnil. Ostatne je na Vas. Prajem prijemny den. S pozdravom zakazník

Dobrý den

Je opravdu bolestné dozvědět se, že rozvíjení ideje trojčlennosti pokládáte za zneužívání práce R. Steinera. Neméně bolestné je, že něco takového vnímáte jako násilnické, byť máte pravdu v tom, že je to plné nespokojenosti. Jenže R. Steiner by s ideou trojčlennosti svět vůbec neoslovil, kdyby byl spokojen se sociálním stavem své doby. A byl to opět R. Steiner, který lidstvo varoval, že pokud nepřijme TSO nyní, očekává ho nesmírné sociální utrpení (doslova mluvil o výprasku lidstvu). Také na jeho slova došlo v podobě Druhé světové války. Lze uvést mnoho dalších příkladů nespokojenosti R. Steinera, zdá se však, že Vás to neosloví, že chcete žít v jakési iluzi spokojenosti, či jak se tomu dnes rádo říká „*positivismu*“.

Je Vaše věc, co z dané knihy vystřihnete, není však pravdou, že jste musel za přílohu o TSO zaplatit. Cena knihy nebyla o danou vložku navýšena, aby byla idea trojčlennosti i touto cestou šířena zdarma. Jinak je hlavním médiem jejího šíření internet.

Patrně nad touto odpovědí mávnete rukou a pro ideou trojčlennosti nejen nic neuděláte, ale ještě ji poškodíte svým vystřihováním. Knihy nás přežijí, s výjimkou toho, co v nich sami zničíte.

Ve jménu čeho takto jednáte? Ve jménu vylučování negativních energií? Což právě mezilidské vztahy v současných sociálních organismech nejsou vydatnými zřídly negativních energií všech druhů? Ty ovšem nemůžete vystříhnout. Nezbude Vám tedy, než si před nimi zakrýt oči, ucpat uši a uzavřít se do své „pozitivistické ulity“, která je Vám možná příjemná, není však prostá negativní energie egoismu. To, co lidstvo má a musí s negativními energiemi udělat, není jejich ignorace, ale jejich negace, tj. jejich obrácení v něco pozitivního (např. v TSO). Na tomto poli nesobecky obětavého pozitivismu s Vámi žel nelze nyní počítat...

Přeji příjemný den. S pozdravem vydavatel

PS: V některých předchozích knihách je opakovaně uváděn citát R. Steinera: "Člověk se stává silným, pokud musí namáhat své svaly. A právě tak musí dobro, pokud se má vystupňovat ve svatost, překonat zlo, které se mu staví do cesty. Zlo má úkol - přivést lidstvo na vyšší stupeň."

Na několika místech také hovoří o tom, že "posláním planety Země je setkání člověka se zlem, a právě díky tomu má člověk možnost vědomě pracovat ve smyslu k dobru". Díky zlu má člověk možnost vědomě svobodné volby a není jen nějakým naprogramovaným automatem.

Dluhy, krize ... ? (Standa, 26. 05. 2009 00:10)

Možná je to, jak by řekl Karel Marx a jeho včerejší i současní stoupenci, vyznávání měšťáckého, přesněji řečeno maloměšťáckého způsobu života, ale mám velkou pochybnost jak o racionalitě, tak i morálnosti takového způsobu života, o kterém jeden ekonom /nedávný neúspěšný kandidát na funkci prezidenta ČR/ prohlásil v tisku: „Vývoj moderní demokratické společnosti v kapitalistickém zřízení je spojen s životem na dluh. V určitém smyslu je to racionální“.

Nejde tady o ekonomickou stránku věci, ale o způsob života, tedy „existenciální“ problém, který je o něco podstatnější než pouhá ekonomie. Součástí maloměšťáckého způsobu života je přesvědčení, že se dluhy v zásadě dělat nemají, protože pak není člověk pánem svého osudu, vždycky se aspoň kousku z něho vzdává a to představuje riziko.

Bylo by fanatické tvrdit, že se dluhy nemají dělat za žádných okolností, protože jsou situace, kdy se jim člověk nevyhne. Jenom by měl vědět, že dluh je věc povážlivá, představuje ohrožení a proto by s ním měl zacházet opatrně. To znamená, když je to nutné, dělat dluhy co nejmenší, co nejméně a snažit se je co nejrychleji splatit. Zdá se, že se v poslední době obrátily tyto zásady naruby a zavedlo se, že je nejprve potřeba peníze utratit a potom je teprve vydělat. Lidé dávají v sázku čím dál víc, tlačí před sebou obrovský balvan svých dluhů a aby stačili splácet ty staré, vypomáhají si dalšími. Připomíná to známou zakázanou hru „letadlo“, jenže v obráceném postavení. Hybnou silou je jakási nenažranost, nezodpovědnost těch, co tento převrácený styl vyznávají.

Více nebo méně nemravná nabídka se vytváří tam, kde je nezodpovědná poptávka. Instrukce, které z těchto lidských slabin žijí, snaží se jim co nejvíce vyjít vstříc a tím je přiživují a podporují. Když se balvan, který před sebou jejich zákazníci valí, stane příliš těžkým a další zákazníci už nejsou k dispozici, všechno se to sesype. V tom stádiu právě jsme. Karel Marx mluví o krizi kapitalismu, je to však krize morálky a zdravého rozumu.

Člověk žijící na dluh se podobá člověku z pohádky, který upsal svou duši čertu. Za prvé, viníkem není čert, ten dělá jen to, co musí a ze své podstaty nemůže nést žádnou vinu. Viníkem je ten, co mu upsal svou duši, tedy to nejcennější co má a co navíc není jeho vlastnictvím, ale darem. A za druhé, rozšířená představa, že se podaří čerta přelstít, se nezakládá na pravdě. To jde jenom v pohádce, ale ne ve skutečnosti. V reálném světě má čert stoprocentní převahu. Je možné vypršení smlouvy oddalovat tím, že mu člověk obětuje víc a víc. Protože čas člověka není neomezený, rohatý nakonec vždy triumfuje.

Z toho vyplývá, že chovat se zodpovědně je v krátkodobém horizontu svízelné, ale z dlouhodobého hlediska se to vyplácí. Nezodpovědné chování vede z dlouhodobého hlediska do pekel.

Malér, do kterého se západní svět zamotává a jehož symptomem je nynější hospodářská a finanční krize, je důsledkem viny mnoha zodpovědných lidí a má hlubší kořeny než jen ekonomické a není správné ho popisovat jen ekonomickými pojmy. Z této krize se nejspíš ještě vyhrabeme, ale mohou přijít další, které nás možná zničí pokud se sebou /se společností/ něco neuděláme.

Odpověď Standovi (Dluhy, krize...?):

Slova: „Vývoj moderní demokratické společnosti v kapitalistickém zřízení je spojen s životem na dluh. V určitém smyslu je to racionální“ nemohou pocházet než od ekonoma, který je má od bankéře. Dnes si nemusíte půjčovat a přece žijete na dluh. Zadluhuje Vás stát. Prý to již dělá sto tisíc na osobu a dluh neustále roste...

Vaše slova: „Malér, do kterého se západní svět zamotává a jehož symptomem je nynější hospodářská a finanční krize, je důsledkem viny mnoha zodpovědných lidí“ si dovoluujeme poopravit: „je důsledkem viny mnoha ne-zodpovědných lidí“.

Pokud se týká krizí, pak platí: Mohou-li přijít, pak určitě přijdou. Jen TSO se může postarat o to, aby nemohly... -zmp-

bydlení (Roman, 30. 05. 2009 16:15)

Přečetl jsem si na Vaší webstránce způsob organizace společnosti v TSO a v této souvislosti mne mimo jiné zajímá, jak TSO bude řešit následující situaci:

1. Obec zpočátku nebude mít dostatek bytů pro poskytnutí bydlení všem občanům v rámci ZŽP. Lidé budou asi nadále bydlet u nějakých pronajímatelů. Vlastník disponuje nájemním domem, ve kterém poskytuje bydlení např. deseti rodinám.

2. Tyto rodiny podle zásad TSO vlastníkovu bytů neplatí žádný nájem, protože bydlení je „zdarma“ (za ZPP) jako součást ZŽP.

3. V tomto případě obec evidentně ušetřila náklady na vybudování deseti bytů pro tyto občany.

4. Bude platit nějakým způsobem majiteli nájem?

5. Pokud ano, nebude potom majitel muset plnit ZPP, protože platby za tyto byty mu plně postačí ke krytí ZŽP?

6. Ale v tomto případě je způsob života majitele domu charakteristický pro úplně jiné společenské zřízení než je TSO.

7. Pokud bude muset majitel přesto vykonávat ZPP, nebude tato povinnost svou podstatou zakládat systém nucených prací?

8. V případě, že mu obec platit nebude, na základě jaké povinnosti bude tento majitel nájemníky ubytovávat (vlastně zadarmo, jestli to bude v rámci ZŽP)?

9. Kdo v případě plateb nájemného obcí bude určovat způsob a výši úhrady?

10. Názory na úhradu u majitele nemovitosti a obce mohou být diametrálně odlišné,

11. ale obce jsou přece tvořeny i těmito majiteli nemovitostí. Jak bude v tomto případě fungovat (uplatňováno) právo veta?

12. A jaké budou podmínky majitele nemovitostí? Budou obci muset odvádět nějaké poplatky za to, že vlastní byty, které nepotřebují, ale mají je jen k pronájmu? Ale jsou jejich vlastníky, než to vybudovali, nadřeli se na tom třeba oni nebo jejich rodiče atd.

Odpověď Romanovi (bydlení):

Vaše otázka je přespekulovaná, plná sofistických protimluvů, neboť v sobě spojuje věci, které se vzájemně vylučují.

Proto jsme jednotlivé protimluvy očíslovali, abychom se v nich vůbec orientovali:

1. Zde mluvíte o prastarém problému, jehož prastaré řešení lze definovat v duchu předválečné filmové veselohry (s. R. Hrušínským): Nebouř starou haciendu, dokud nepostavíš novou! Jinými slovy, bydlíte-li dnes v nájemním bytě a stavíte si dům, pak nepřestanete platit nájem, dokud se neodstěhujete do nového domu...

2. V bodě 1. mluvíte o počátcích TSO, před postavením domu („Obec zpočátku nebude mít dostatek bytů...“), v bodě 2. pokračujete v zaběhnutém TSO, po dostavení domu („neplatí žádný nájem, protože bydlení je „zdarma“ (za ZPP) jako součást ZŽP“). V tomto časově dvojnásobném zmatení pak žádáte jednoznačnou odpověď (typické sofisma). Odpověď je tu přirozeně těž, jako v bodě 1...

3. V bodě 2. tvrdíte, že nájemníci ušetří za nájem, a z této nereálné spekulace nereálně vyvozujete (v bodě 3.), že obec ušetří náklady na výstavbu bytů. Je to totéž, jako tvrzení, že nájemník, který přestane

platit nájem dřív než se odstěhuje do svého domu, ušetří na nájemném i na nákladech na stavbu svého domu. Na takové spekulace nelze reagovat jinak, než poukazem, na jakých paradoxech jsou založeny...

4. Nejdříve (v bodě 2.) tvrdíte, že se nájem platit nebude, a teprve potom se ptáte (v bodě 4.) zda se nájem platit bude. Zde odpověď předchází otázku. Za daných okolností nemůže být naše odpověď jiná než obecná: Vždy a všude bude platit, že nájem musí pronajímateli platit nájemník...

5. V TSO se ZŽP nepůjčují (nepronajímají), ale vlastní (byly přece sjednány ZPP). Protože ani v TSO ZŽP nepadají z nebe (ani z obce, či z jiné instituce), musí být vyprodukovány (nikoli jak říkáte „pokryty“) konkrétními lidmi v rámci ZPP. A protože pronajímání (čehokoliv) nijakou ZŽP neprodukuje, nelze je (pronajímání) pokládat za ZPP, ale pouze za příjem nad rámec ZŽP a činnost s tím spojenou za práci nad rámec ZPP...

6. Vzhledem k předchozímu (5) je „*způsob života majitele domu charakteristický pro úplně jiné společenské zřízení než je TSO*“, je však možný také v TSO (nad rámec ZŽP a ZPP)...

7. Jak již bylo řečeno (4), nájem platí vždy nájemník (nikoli obec). Pokud se pronajímatel „nají“ nájemného (pokud nepotřebuje ZŽP), potud nemusí odvádět ZPP. Pokud chce jíst (mít ZŽP), potud musí produkovat chleba (ZŽP), ne nájemné. Jeví-li se vám zásada „bez práce nejsou koláče“ jako systém nucených prací, pak tuto námitku neadresujte TSO, ale Stvořiteli, přírodě, či realitě vůbec. My bychom také byli rádi, kdyby šlo koláče vyčarovat jen mávnutím kouzelného proutku...

8. Jak již bylo řečeno (5) pronajímání je podnikání nad rámec ZŽP, tedy nepovinné...

9. V TSO je stavba a údržba bytu hrazena ZPP, nikoli nájemným. Míru nákladů (ZPP) tu pak neurčuje obec, ani občan (vlastník bytu), ale sama realita (nákladnost stavby a údržby bytu)...

10. Jak již bylo řečeno (9), zde záleží na realitě, takže tu nijaké „názorové odlišnosti“ nelze předpokládat...

11. Protože v TSO nevládne totalitní chaos, jsou tu politické organizace (obce) tvořeny občany, nikoli majiteli nemovitostí, jimiž jsou tvořeny organizace hospodářské (podniky). Kdyby byly obce tvořeny nejen občany, ale také majiteli (čehokoliv), občanské právo veta by nemohlo fungovat...

12. Dnes vlastníci nemovitostí odvádějí poplatky (daně z pozemku, nemovitosti, příjmu) totalitnímu státu. V TSO budou odvádět pouze nájem (náhradu škody obci) za pronajatý pozemek (popř. za obtěžování okolí), dle smlouvy o pronájmu pozemku. Tzn., že nebudou vlastníky (dědici atp.) pronajatých pozemků, ale jen nájemních práv a toho, co nad (resp. pod) pozemkem postavili. Také se nadřou jen na tom, co postaví nad (či pod) pozemkem, zatímco pro vznik pozemku nemusí hnout ani prstem... -zmp-

teorie x praxe (Roman, 30. 05. 2009 16:18)

Každý model vychází z nějakého předpokládaného chování lidí. Pokud je takto něco předpokládáno, tak to i teoreticky funguje a nemá to chybu. Např. ekonomie jako věda má vypracováno mnoho správných zásad fungování trhu, burzy, peněz atd., ale protože to je společenská a nikoli přírodní věda, je postavena na předpokládaném modelovém chování lidí, jejichž činnost je založena na předpokládaném modelovém chování dalších lidí.

Pokud v tomto systému dojde ke změně chování kteréhokoli z těchto lidí, celý systém i kdyby byl sebelépe vymodelován začne mít trhliny a začne se hroutit. Je otázkou, jestli toto nebezpečí nehrozí i v systému TSO, který je rovněž, řekl bych, produktem společenské vědy a ne matematického modelu, tedy přírodní vědy. Děkuji za odpovědi.

Odpověď Romanovi (teorie x praxe):

Jak praví Goethe: „*Kdo splete první knoflík, ten se již správně nezapne!*“

Váš výchozí předpoklad je mylný. Pokud sociální model vychází z předpokládaného chování lidí, potud je modelem pouhé utopie (srovnej Owen, Campanela atp.). Lidé se nechovají tak, jak předpokládá model, ale tak, jak umožňuje model. Naprogramovat (předpoklady) je třeba model (sociální organismus), nikoli lidi v něm (člověk není robot).

Vaše slova „*Pokud v systému dojde ke změně chování kohokoliv, celý systém se zhroutí*“ předpokládají nějaký abstraktní sociální systém (soubor předpisů a norem), který obávanou „*změnu chování*“ umožňuje (kdyby ji neumožňoval, nemohlo by k ní dojít). Umožňuje ji, protože je abstraktní (legislativní), zatímco

chování je projevem konkrétních lidí. Vědom si své slabosti, vydržuje si totalitní systém „privilegované skupiny lidí“, které udržují chování lidu v normě terorem (sankcemi). To ovšem může fungovat jen potud, pokud se sama privilegovaná skupina nedopustí „změny chování“ (neodchýlí se od abstraktní normy). Právě nyní se nacházíme ve stavu hroucení sociálních systémů, zejména v západních „demokraciích“.

Na rozdíl od abstraktních systémů (norem) současných totalit, představuje TSO takový sociální model, který je abstraktních norem zcela prostý. Veškeré změny chování, které ani zde nelze vyloučit, jsou tu okamžitě kompenzovány náhradou škody.

Protože abstraktní normy jsou tu nahrazeny systémem dvoustranných smluv mezi konkrétními lidmi, představuje tu „změna chování“ porušení smlouvy a tedy také způsobení škody konkrétní osobě, která disponuje dostatečnou sociální mocí k tomu, aby si nic takového nemusela nechat líbit. Obávaná „změna chování“ tu tedy nemá za následek „zhroucení systému“, ale „zhroucení škůdce“, který je mimo náhrady škody zbaven také občanských práv a tím také možnosti „změny chování“...

Zkrátka, TSO není produktem „společenské vědy“ (teorie), ale vědy duchovní a přírodní, neboť v něm (v TSO) nevládne abstraktní norma, ale živý duchovně-duševně-tělesný člověk-občan... -zmp-

stranické paradoxon (Kryštof, 02. 06. 2009 23:53)

Politické strany mají názory buď levé, nebo pravé. Proto jsou strany také levé či pravé. Jestli Vám dobře rozumím, jde o to, že strany nezajímá názor správný. Prou se jen o to, co je napadne a ne o to, co je skutečně potřebné. A volič se vlastně musí přiklonit jen na jednu či druhou stranu. A když se v programu strany objeví více myšlenek, tu některá může být i správná, ale protože je levicová, tak ji třeba nemůže a nesmí použít strana pravicová.

A to je paradox a absurdnost politických stran. Nesmějí přijmout něco správné, protože by popřeli svoji pravicovost či levicovost. Takže ideologie pravice či levice je nad pravdu! Tím je pro mne pravice i levice, celý systém politických stran čiré bláznovství. Doufám, že to promyslí a pozná jako scestné více lidí

Odpověď Kryštofovi (stranické paradoxon)

Máte pravdu. Jen je třeba stále usilovat o její vyjádření co nejjasnějším způsobem ze všech možných stran.

Jen z jediné strany nelze zaujmout správný názor, protože její stranictví (levé, pravé, horní, dolní, vnitřní, vnější atp.) není nic jiného než jednostrannost (tendenčnost, stranickost, předpojatost, zaujatost atp.). Ideologie pravice a levice je tedy povyšována nad pravdu proto, že k pravdě, jako k předmětu poznávání přistupuje jednostranně a nepoznává ji tedy všestranně (pravdivě)...

Šanci by mohli mít ti, kteří (jak tvrdí) zaujímají střed. Oni si však střed mezi stranami představují nikoliv jako samostatnou realitu, ale jako jakýsi kompromis (chaos) mezi levou a pravou, což je vlastně idea samého politického pluralismu (soupeření stran)...

Tyto skutečnosti prohlédne tím víc lidí, čím méně jich bude uvažovat tendenčně (stranicky)... -zmp-

bankovní či státní paradoxon (Jan, 06. 06. 2009 18:21)

Při čtení o FEDu, bankách, mlžení (záměrnému?) a matení kolem peněz a jejich tisknutí atp., jsem také dospěl k jednomu paradoxon. Znělo by asi následovně: "státní banka je vytvořená státem, u které stát dluží, neboli stát jako filiálka nestátní banky."

Už z několika zdrojů mi vysvítá, že stát je (resp. státy jsou) vlastně globální celosvětová firma, kde se dobře pakují tzv. elity, mocní politikové na úkor ne mocných ne politiků (tedy obyčejných bezmocných občanů). Jen se mi to trochu nechce věřit. Je to až moc poplatné ekonomice, což mi nekoresponduje s tím, že "oni" mocní si přece peníze mohou vytisknout.

Odpověď Janovi (bankovní či státní paradoxon):

Vaše paradoxon (zauzlenina) by mohlo znít také: „Stát je slouha svého slouhy (banky).“

V globální firmě se tzv. elity (mocní politikové) pakují v miliónech a miliardách, vlastníci globální firmy se pakují v biliónech a triliónech...

Že je dnes vše příliš poplatné ekonomice nahlížíte správně, neboť v současném světě (především západním) vládou ekonomické totality. Jinými slovy, v totálním zmatení trojnosti (politika, ekonomie, kultura) hraje dominantní roli ekonomika (zejména finance), ač se jednotlivé totality skrývají pod matoucími názvy: „právní stát“, „parlamentní demokracie“, „spojené státy“, „unie“, „federace“ atp...

Slova: „oni mocní si přece peníze mohou vytisknout“ věc nepřiměřeně zjednodušují. Peníze si mohou natisknout státy (dnes přes nadnárodní banky), nikoli politici, byť sebe mocnější. Natisknuté peníze nemohou být legitimní jako peníze soukromé osoby, ale jen jako peníze státu. Jinak by lid nevěřil, že žije v „demokracii“. Teprve státní finance mohou mocní drancovat. A protože i mezi mocnými vládne rivalita a tedy hrozba odhalení jejich zločinů a následné zničení, nemohou krást průhledně, bezprostředně, ale oklikou přes tzv. „praní špinavých peněz“. Jen zdánlivě takové „praní“ probíhá jinak u gangsterů a jinak u mocných. V principu se jedná o totéž a často se též obojí praní vzájemně prolíná... -zmp-

filosofové a práce (Doli):

Kteří filosofové se zabývali otázkou práce?

Odpověď Dolimu (filosofové a práce):

Protože je „práce“ pokládána zpravidla za něco otrockého, je zpravidla také v očích filosofů předmětem hlubokého pohrdání. Snad proto se jí myslitelé z hlediska filosofického nezabývají. Zabývají se jí jen z hlediska ekonomického a politického, tj. „vědecky“, nikoliv tedy kvůli práci samé a už vůbec ne kvůli práci své, ale kvůli užitku, který jim může přinést práce jiných. V anonymitě cizí práce vidí tito myslitelé zdroj svého blahobytu tímž způsobem, jako ho vidí v přírodě (v tzv. přírodních zdrojích). Jde jim tedy jen o to, jak z obou zdrojů těžit, co nejvíce, s co nejmenší námahou, a s co nejnižšími náklady na jejich provoz a údržbu. Za reálného socialismu bylo po r. 1968 oficiálně raženo heslo: „*jak budeme dnes pracovat, tak budeme zítra žít!*“ Lidová moudrost mu však dala následující pravdivější podobu: „*Jak budete dnes pracovat, tak budeme zítra žít!*“

Vraťme se však k jednotlivým myslitelům:

Např. dnes již téměř zapomenutý moravský prof. Vilibald Mildschuh definuje práci z hlediska národohospodářského:

„Práce je činnost, směřující k ukojení lidských potřeb (tělesných či duševních) zevními prostředky.“

Aniž chceme hodnotit míru pravdivosti citované definice, všimněme si především, že Mildschuh práci přiznává pouze člověku. Zvířata a ostatní říše přírody (rostliny a nerosty) podle něj nepracují. Zejména vyloučení zvířat pojišťuje ještě tvrzením, že práci není např. jídlo (tj. výměna látek), které je prý vlastním uspokojováním potřeby, nikoli činností k němu směřující. Jenže, patří-li k činnostem směřujícím k uspokojování potřeb např. pastevectví (vč. ustájení dobytka), pak totéž dělají také mravenci, jejichž „dobytkem“ jsou mšice (nemluvě o stavební činnosti mravenců aj.). Zkrátka, Mildschuh své vyloučení ostatních říší přírody (zvířata, rostliny, nerosty) z práce, řádně nezdůvodnil...

Nejnámějším filosofem, jenž se zabýval prací, je Karel Marx. Ten však práci definuje ve spise zvaném „Kapitál“, takže o ní neuvažuje z hlediska filosofického, ale rovněž jen z hlediska ekonomického:

„Práce je proces, probíhající mezi člověkem a přírodou, proces, v němž člověk svou vlastní činností prostředkovává, reguluje a kontroluje výměnu látek mezi sebou a přírodou“

Marx tedy, na rozdíl od Mildschuha, výměnu látek za práci uznává a měl by tedy schopnost pracovat přiznat nejen člověku, ale také ostatním říším přírody. On však navzdory tomu přiznává práci pouze člověku. Můžeme tedy říci: Mildschuh se mýlí, Marx si protiřečí...

Protože ostatní myslitelé (ekonomové a politici) se buď mýlí s Mildschuhem, nebo si protiřečí s Marxem, a v souladu s oběma přiznávají práci tendenčně jen člověku, nemá smysl se jejich výrony zabývat. Marné jsou také týmové snahy tzv. „Filosofických slovníků“ (např. z r. 1985), vyhradit práci pouze člověku:

„Práce je účelná, vědomá činnost člověka...“

Např. důmyslným stavbám (hrázím) bobrů, účelnost a vědomost upřít nelze...

Je tu ovšem pozoruhodná výjimka:

Newtonovská (materialistická) fyzika definuje práci bez ohledu na člověka, jako ryze mechanickou interakci (násobení): „*práce = síla x dráha*“

Ač to výslovně neříká, přece tato materialistická fyzika mluví nejen o práci člověka, ale také o práci zvířat, rostlin a nerostů...

Kdo se mýlí? Zde je třeba usvědčit z nepravdy buď materialistické fyziky, nebo materialistické ekonomie a politiky, popř. všechny!... -zmp-

práce polidštila opici? (Doli):

Je práce základní podmínkou lidství? Stvořila práce člověka nebo člověk práci?

Odpověď Dolimu (práce polidštila opici?):

Fyzika nám ukazuje (odpověď Dolimu: filosofové a práce), že schopnost pracovat nemá pouze člověk, ale také ostatní říše přírody (zvíře, rostlina a nerost). Tendenční učení, připisované neprávem Darwinovi, že „práce polidštila opici“, tak visí doslova ve vzduchu, bez jakéhokoliv reálně logického základu:

a/ aby mohla práce polidštit opici, musí mít opice přirozenou schopnost pracovat (kdo by ji tomu jinak naučil?). Má-li ji, pak není důvodu, aby byla prací polidštěna.

b/ kdyby byla práce jen doménou lidí, jak by mohla polidštit nepracující opici?...

c/ jestliže práce nepolidštila opici, pak nelze tvrdit, že práce stvořila člověka (z opice atp.)

d/ protože práce je buď ničivá nebo tvořivá (práce = ničivost, nebo tvořivost), nelze mluvit o „stvoření práce“, nelze mít tautologicky za to, že „práce vznikla prací“ (tvoření tvořením, ničení ničením atp.)...

Zkrátka pojem „stvoření práce“ je ryzí tautologie.

Ukázali jsme si tedy:

Práce nemohla polidštit opici. Člověk nebyl stvořen prací. Práce nemohla být stvořena (člověkem ani nikým jiným, protože sama je tvořením nebo ničením)... -zmp-

práce z hlediska politické ekonomie (Doli):

Je práce zdrojem všeho bohatství jak učí politická ekonomie? Přináší vždy jen užitek? Je práce totéž co tvorba? Mění materii přírody na hmotné statky? Je práce výrazem společenských vztahů? Je prostředkem k dosažení žádoucí odměny (peněz, úspěchu, slávy, společenského ocenění, odborného růstu atp.)?

Hawthorské experimenty ukázaly, že člověk v pracovním procesu není izolovanou jednotkou, zaměřenou pouze na vykonávání určitých úkonů v hale, u stroje atp., ale že je příslušníkem určité skupiny lidí, s nimiž se stýká, spolupracuje, navazuje pracovní i osobní kontakty. A důležité je, že sám tomu přikládá značný význam. Práce je společenská činnost a jako taková závisí na kontaktu lidí. V pozitivním případě umožňuje člověku, do jisté míry, uspokojit potřebu sociální interakce.

Muchinsky (1983, s. 357) vidí psychosociální aspekty také z hlediska rolí. Když zaměstnanec vstoupí do firmy, je zde spousta věcí, kterým se musí naučit. Tím je míněna výkonnost, styl oblékání a časové požadavky. Role ulehčují tento proces učení. Role jsou většinou definovány podle očekávání druhých, očekávání příslušného chování ve specifické pozici...

Z uvedení práce do souvislosti k potřebám podnikatelů vzešla metoda tzv. „taylorismu“. Ing. F. W. Taylor se na pracovníky díval jako na „stroje“, u nichž usiloval o takovou racionalizaci pracovních pohybů, aby v co nejkratším čase dosáhli co nejvyšší produktivity práce a co nejefektivnější a neekonomičtější produkci.

Výsledky sociologických výzkumů ukazují, jak významnou roli v pracovní motivaci hraje finanční ohodnocení.

Odpověď Dolimu (práce z hlediska politické ekonomie):

Již samotný pojem „politická ekonomie“ (podobně „kulturní politika“ atp.) představuje totální zmatení dvou zcela neslučitelných principů a zákonitostí (politiky a ekonomie). „Vědecké“ závěry, vyplývající z takového zmatení, pak nemohou být jiné, než zmatené...

Učení, že práce je zdrojem všeho bohatství, obohacuje spektrum různých bohatství také o Hirošimu aj. katastrofické následky pracné ničivosti, u člověka navíc dosažené pomocí pracně vyprodukovaných ničivých prostředků. To budiž také odpovědí na otázku, zda je práce totéž co tvorba. Není! Práce může být tvořivá i

ničivá. Kdo pokládá ničení za bohatství, ten může tvrdit, že práce je zdrojem všeho bohatství. Ostatní mohou dodat, že práce je také zdrojem vší mizérie...

Totéž platí také o užitečnosti práce (ničivá i tvořivá práce může být užitečná či neužitečná)...

Totéž platí také o přeměně přírody (prací) v hmotné statky, či v hmotné pustiny. Zde je ovšem třeba říci, že předmětem přeměny nejsou přírodní materie, ale přírodní síly. Tak např., chce-li dřevorubec kácet strom, musí si z větve stromu zhotovit topůrko sekery. Protože materie topůrka zůstává stejná (dřevěná), jako materie větve stromu, nedošlo tu ke změně materie, ale ke změně využití přírodních sil odpovědných za růst větve. Zkrátka přírodní síly růstu stromu jsou topůrkem sekery v ruce dřevorubce obráceny proti přírodním silám růstu stromu.

V daném případě tedy práce představuje umělé obrácení přírodních sil proti živelnému působení přírodních sil...

Otázka, zda je práce výrazem společenských vztahů, nebere v úvahu práci Robinsona Crusoe...

Téhož se dopouští otázka, zda je práce „prostředkem k dosažení žádoucí odměny (peněz, úspěchu, slávy, společenského ocenění, odborného růstu atp.)?“ Správně položená může být jen ve své zkrácené podobě (s vyloučením společenského charakteru), zda je „prostředkem k dosažení žádoucí odměny“ (ovoce práce)...

Téhož se dopouští (neoprávněného zespolečňování práce) také Hawthorské experimenty a vše co je z nich vyvozováno.

Téhož se dopouští také Muchinsky...

Aby mohla být práce společenskou záležitostí, musí být teprve zapojena do mezilidských vztahů tzv. „dělba práce“. Samotný pojem „dělba práce“ však nepočítá s někým, kdo nepracuje, nepočítá s nijakou mírou parazitování na práci druhých...

Z uvedeného je zřejmé, že potřebu tzv. „taylorismu“ nevyžaduje dělba práce, ale nenažranost parazitismu...

Pojem „finanční ohodnocení práce“ není než sociologickým mlžením přímé úměry, mezi mírou vynaložené práce a mírou výnosu z práce. Tato úměra je plně zřejmá tam, kde není nijaké dělby práce. V případě dělby práce je třeba tuto úměru hledat v míře podílu na výnosu, odpovídající míře podílu na společně vynaložené práci. Tzv. „finanční ohodnocení“ nemusí ke spravedlivému podílu přihlížet, zejména je-li pracujícím diktováno druhou osobou. Právě tento skrytý smysl mají Muchinského slova: „Role jsou většinou definovány podle očekávání druhých“... -zmp-

filosofie práce (Doli):

Co je to práce? Smysl a příčina práce. Co pro člověka práce znamená? Je člověku vrozená, ovlivněna dědičností, výchovou (napodobováním vzorů), vnějším prostředím?

Odpověď Dolimu (filosofie práce):

Vícekrát jsme již zmínili (viz odpověď Petrovi: gravitace, odpověď Mirkovi: atom II., odpověď Shackalovi: čas či pohyb + bez času to jde také) následující axióm reality.

Reálný axióm: „Projev není to, co se projevuje!“ (např. pláč není plačící dítě)

Protože realitu, která se nijak neprojevuje, nelze vnímat, jsou předmětem veškerého vnímání pouze projevy reality, nikoli samotná projevující se realita. Jinými slovy, realita (plačící dítě) se neprojevuje ve své vlastní podobě (jako plačící dítě), ale jinak (jako pláč), jakoby zahalená klamající maskou. Proto platí:

Projevy neprojevují nic pravdivě, ale vše nepravdivě!

Projevy jsou nepravdivé! (ve vztahu k projevující se realitě)

Tuto skutečnost vzali na vědomí staří (pravěcí) Indové, když se na samém počátku evropské civilizace (v kultuře pra-indické) odvraceli od pozemské přírody (resp. přirozenosti) jako od máji (iluze). Tento svůj světónázor ovšem ještě neuměli sdělit v dnešních logických pojmech a představách. Uvědomovali si ho jen v nejasných obrazech (šerých podobnostech), v daném případě jako personifikaci iluze v podobě bohyně Máji, která našim dnešním logickým pojmům a představám činí téměř nepřekonatelné potíže. Z věci je mj. zřejmé, že lidstvo během vývoje logického myšlení, obrazné vědomí zmíněného reálného axiómu pozbylo. Dnes si ho ovšem může pracně znovu vydobýt jen dnešními poznávacími schopnostmi...

Když lidstvo po dlouhém vývoji konečně dospělo k logickému myšlení, našel se skutečně také myslitel, jenž ztracený axióm reality znovuobjevil. Na samém počátku německé klasické filosofie k tomuto objevu dospěl Emanuel Kant. On však zpočátku ještě nemohl mít sílu svůj bezútěšný objev reálně logicky domyslet do všech důsledků. A tak se stalo, že na základě svého deprimujícího objevu objektivní iluze, dospěl k subjektivní iluzi agnosticizmu (k nepoznatelnosti projevující se reality). Kant zkrátka dospěl k závěru, že projevující se realitu (věc samu o sobě) nelze pravdivě poznat, protože vnímat lze jen její nepravdivé projevy, které mohou být vším možným, jen ne projevující se realitou.

Beznadějný Kantův závěr si však protiče:

Kdyby pravda nebyla poznatelná, pak bychom nemohli vědět (pravdivě poznat) ani to, že je nepoznatelná!

Tzn., že teze o nepoznatelnosti pravdy nemůže být pravdivá, že je pouhou subjektivní iluzí (omylem, zdáním)...

Uvědomíme-li si uvedený protimluv agnosticizmu, jako bychom si v temnotách vykřesali jiskřičku naděje. Jak s ní naložíme? Buď v ni neuvěříme a necháme ji zase zhasnout, abychom se na cestě poznání zamotali s Kantem do nekonečného bludného kruhu nepoznatelnosti (agnosticizmu), nebo uvěříme, že je zárodkem světla poznatelnosti a budeme hledat způsob (metodu, mechanismus), jak poznat pravdivě realitu (plačící dítě), která se projevuje nepravdivě (jako pláč)!

Řekněme si tu rovnou (předem), že k mechanismu pravdivého poznávání nepravdivě se projevující reality, se dopracujeme jen prostřednictvím práce:

Ničivá práce (negativní) = analýza (negace, negativ)

Tvořivá práce (pozitivní) = syntéza (pozice, pozitiv)

Nyní si všimněme, že pojem „nepravda“ vykazuje jakési spojení negativu (NE) a negovaného předmětu (PRAVDA). Pojem nepravda nás tedy může poučit o negaci pravdy (ne-pravda). Nyní můžeme výše citovaný reálný axióm přeformulovat:

Reálný axióm: „projev je negací toho, co projevuje“ (pláč je negací plačícího dítěte)

Reálný axióm: „projev pravdy je negací projevující se pravdy“ (projev pravdy je nepravda)

Nyní se můžeme ptát: Co s touto negací pravdy můžeme dělat (dělat = pracovat)?

Např. dejme tomu, že dřevorubec porazí strom. Zatímco kácení stromu představuje dřevorubcovu práci (ničivou negaci), na růstu stromu se dřevorubec svou prací nijak nepodílí (růst stromu představuje cizí práci, zde práci stvořitele stromu). Z hlediska dřevorubce je tedy prací kácení stromu (negace), zatímco růst stromu je z jeho hlediska přirozenou schopností stromu (přírody). Dřevorubec je tedy oprávněn říci: Zatímco růst stromu je v přírodě něčím přirozeným, kácení stromu je v přírodě něčím umělým (uměním dřevorubce). Obecně tedy platí:

a/ přirozenost je relativním opakem umělosti

b/ přirozené je relativním opakem umělého

c/ příroda je relativním opakem umění

Nyní také můžeme říci:

a/ jako je příroda (růst stromu) přirozeným projevem určité pravdy (původce růstu = stvořitele), tak je umění (kácení stromu) umělým projevem jiné pravdy (původce kácení = dřevorubce)

b/ jako je příroda přirozenou negací pravdy (nepravdou), tak je umění umělou negací přirozené nepravdy (tj. ne nepravdou)

Nyní můžeme rozlišovat dvojí práci:

a/ přirozená práce (nevlastní) = negace (NE)

b/ umělecká práce (vlastní) = umělá negace (NE) přirozené negace (NE)

Domyslíme-li „negaci negace“, dospějeme k následujícímu:

NE x NE = negace negace = interakce (násobení) dvou negativů

NE x NE = ANO (positiv) = dva (negativy) se staly jedním (positivem)

NE x NE-pravda = negace nepravdy = ANO-pravda = potvrzená pravda (pravdivé poznání pravdy)

Mechanismem pravdivého poznání přirozeně nepravdivě se projevující pravdy tedy není „přírodověda“, ale vlastní umění...

Jedna věc je ovšem schopnost práce (nerostů, rostlin, zvířat, lidí), jiná věc je uvědomělost práce (zvířat a lidí). Zcela jiná věc je pak lidská schopnost rozlišovat mezi přirozenou negací pravdy (NE-pravdou), umělou negací nepravdy (NE x NE-pravdou) a pozitivně potvrzenou pravdou (ANO-pravdou)...

1/ pokud mluvíme o přírodě (resp. přirozenosti), jako přírodovědci, potud známe jen negaci pravdy (NE-pravdu)

2/ pokud mluvíme o lidské práci, jako ekonomové a politikové, potud si zahráváme s negací nepravdy (NE x NE-pravda)

3/ pokud mluvíme o pravdivém poznání pravdy, jako filosofové, potud potvrzujeme pozitiv pravdy (ANO-pravdu)...

Ač je tedy práce člověku vrozená (ovlivněná dědičností), přece u něj záleží také na výchově (vč. prostředí), jak a k jakému účelu této schopnosti využije (1,2 nebo 3).

Přirozeně, že negovat (NE) lze také pozitiv pravdy:

NE x ANO-pravda = vědomá NE-pravda = lež (= třetí mocnina negace)!

Negovat lze ovšem také lež:

NE x lež = obhájená ANO-pravda (= čtvrtá mocnina negace)

Takto lze v negacích pokračovat tak říkajíc do nekonečna, což ovšem není nic jiného než negace-negace uzavřená do Kantovského bludného kruhu nepoznatelnosti...

Lze namítnout: Může-li se pravda projevit pravdivě (ANO-pravda), pak neplatí výchozí axióm, že projev pravdy je nepravdivý (NE-pravda).

Námítka mate smyslově vnímatelný projev pravdy (NE-pravdu) s reálně logickým (filosofickým) potvrzením pravdy (ANO-pravdou) a obojí mate s projevující se počáteční pravdou.

Jinými slovy, námítka mate „negativ pravdy“ (NE-pravdu) s „positivem pravdy“ (ANO pravda) a obojí s pravdou samou o sobě, která není ani negativem (NE-pravdou), ani positivem (ANO-pravdou).

Ještě názorněji: Negativ fotografie Kanta není positivem fotografie Kanta a žádná z obou fotografií Kanta (negativ ani positiv) není fotografovaným Kantem!

Jestliže uměním reálně logického uvažování dospějeme k pravdivému poznání pravdy (ANO-pravda), na přirozeně nepravdivém projevu pravdy (NE-pravda) se tím nic nemění... -zmp-

volby do EU (Kryštof, 08. 06. 2009 23:56)

Někde jsem před volbami viděl nebo slyšel jakýsi předvolební inzerát, reklamu, kde stálo něco ve smyslu: Maminko a tatínku, běžte volit, protože já jsem ještě dítě a k volbám jít nemůžu. Vy dnes mi určujete tímto krokem moji budoucnost.

Přes děti takto vydírat rodiče mi připadá nechutné. Politikové se skutečně nezastaví už asi před ničím. Zneužívají citově děti, aby ovlivnili rodiče. Navíc mi to připadá, že zde už ani nejde o to, kterou stranu by měl člověk volit, ale spíše jako by se někdo bál, že půjde málo lidí k volbám a bude zřetelně vidět, jak je nynější volební systém bez souvislosti s občany. Je to skutečně zarážející. Divím se, že volby jsou vůbec platné.

Stát tady ani negarantuje nějakou hranici slušnosti, odkdy volby nejsou platné. Nespravedlivé mi také připadá, že existuje hranice 5%. A když se přes ni nedostanete, tak nemáte zastoupení v parlamentu. Také mne zaujal jeden předvolební slogan jedné malé strany: Nevolte velké strany, nevolte parlamentní strany... Jakoby velikost strany byla zárukou její nekvality. Podle této logiky, čím je strana menší, tím má snad lepší myšlenky, program, lidi, atd? Nu, nevím... A kdyby se náhodou nějaká malá strana stala velkou, tu by chtěla, aby ji lidé volili. Ale když se malá strana stane velkou, kdo by ji podle této logiky volil? Také je divné pravidlo, že strany nad 1% hlasů dostanou peníze za každý hlas.

Proč by neměly peníze dostat všechny strany, i ty pod 1%? Nic není jasně stanoveno.

Obdobně je tomu i s referendem. Nikde není dáno, od kolika % má pro vládu závazný charakter. Vše jakoby spočívalo na jakési libovůli toho, kdo rozhoduje. Zda se zrovna dobře vyspal, najedl atp. Jsou to skutečně slabá místa naší parlamentní demokracie. Ale snad se aspoň přiblížíme třeba švýcarskému modelu, kde si lidé vládnou pomocí referend a jsou mnohem dál než my. TSO je sice hodně dobrý model, ale podívejte, jak dopadly malé strany. Není šance.

Odpověď Kryštofovi (volby do EU):

Původně se legitimita státní moci odvozovala od tzv. „vůle boží“. Případné spory o vůli boží se řešily válkou. Atheismus vytlačil „vůli boží“, kterou nahradil „vůlí národa“ (volbou), přičemž se za „národ“ pokládaly jen privilegované vrstvy (šlechta, vyšší klérus, města atp.). Socialismus vytlačil „vůli národa“ a nahradil ji „vůlí lidu“. TSO nahrazuje neosobní „vůli lidu“ osobní vůlí každého jednotlivého občana, který legitimitu své sociální moci nikomu jinému (státu atp.) nepropůjčuje...

Není nám jasné, v čem jsou Švýcaři dál než my. Ve výrobě sýrů?... -zmp-

Táňa Fischerová - místní měna (prac. tým, 12. 06. 2009 11:51)

Poslankyně Táňa Fischerová nejen o knize Margrit Kennedyové Peníze bez úroku a bez inflace:

<http://www.rozhlas.cz/jaktovidi/prepisy/zprava/593480>

ještě k práci (Doli):

Pořád v tom nemám jasno. Myslím, že jste podali důkaz v tom směru, že práce není pouze doménou lidskou a to jak z hlediska biologického (nutnost přežít = uživit se) tak z hlediska fyziky. Definicím práce uvedeným výše nelze upřít fakt, že člověk díky práci přežívá. Jde na pole vypěstuje obilí, upeče chleba, ten sní, přemění na energii a má znovu sílu vyjít na pole. Z tohoto směru myslíte, že je z filozofického hlediska práce pojímána jako otrocká?

Člověk je otrokem práce, resp. práce otrocká protože bez ní nemá lidstvo šanci na přežití.

Ještě jednou se vrátím k pěstování obilí (pod tím si lze představit spousty jiných činností, myslím, že tento model nám dokazuje že člověk svou prací reguluje a kontroluje výměnu látek mezi sebou a přírodou, alespoň dokud je živ.

A domnívám se, že práce nemusí být jen otrocká, ale také vykořisťovací. Pokud využijeme práce druhých: např. práce fyziky, chemie apod. nám vytvoří uhlí, to uhlí já prací vydoluji (otrocké ano ve spojení s nutností obživy), uhlí jsem nevytvořil, ale vzal jsem něco co bylo prací vytvořeno někým nebo nečím jiným. To uhlí pak rozprodám ostatním lidem, ti mně za to odmění, já už ale přírodě nic vrátet "nebudu" (nezabíhám do detailu). A jen doluju další uhlí. Pro přírodu ničivý účinek, pro člověka plnohodnotná práce - práce je tedy také i vykořisťováním planety, protože podobných přírovnání jsou na planěte tisíce.

Bohužel jsem neporozuměl projevům reality..., ale napadla mě k tomu otázka.

Plačící dítě (realita) se projevuje pláčem (projev). Pokud projev nereflkuje realitu (není tou realitou) nelze tedy vnímat realitu, ale jen její projevy (které jsou klamavé), dle Vaší odpovědi.

Pokud však stojíte u dveří zpoza kterých se ozývá dětský pláč (projev) představíte si projev nebo realitu, tj. plačící dítě? Můžeme tedy opravdu s klidem tvrdit, že se realita nijak neprojevuje?

Pokud skrze projevy reality vnímáme realitu samotnou, co jiného je účelem projevu než upozornit na realitu?

Realita čili plačící dítě pláče, kdo tedy vyslal projev (pláč), když ne plačící dítě? Pokud je navíc tento projev nepravda proč si u dětského pláče představuji plačící dítě? Možná jsem v tomto úplně vedle, ale jak jsem psal, moc jsem tomu neporozuměl a pouze mě napadlo pár těchto otázek.

A poslední věc. Díky přečteným informacím si nevím rady s jednou věcí a to:

Jak mám rozumět práci mladého muže s mentální retardací? Tento člověk chodí do práce a chodí tam rád. Nepotřebuje tam chodit (práce pro něj není otrocká), protože má vysoký důchod a nikdo po něm nepožaduje, aby do práce chodil. Pro peníze do práce taky nechodí, protože nerozumí jejich významu a navíc s nimi nedisponuje. Avšak naučil se zdravit lidi okolo, smát se na ně, mluvit s nimi (viz. Muchinsky a rozvoj sociálních rolí), svou prací se chlubí v kolektivu (viz. Kubalák, Jurovský atd. "spojení práce se společenskou prestiží"). Není na práci existenčně závislý, tzn. práce není podmíněna nutností obživy tak, jak je to u zvířat, tedy v přírodě. Tuto zkušenost nelze přirovnat ani k neživé přírodě (a pouhé fyzikální poučce), protože ta nemá ze své práce objektivní radost.

Odpověď Dolimu (ještě k práci):

Neřekli jsme, že je práce pojmána jako otrocká z filozofického hlediska, ale zpravidla (v obecném povědomí). Vždyť po dlouhá staletí byla vyhrazena jen otrokům, nevolníkům a jinak poddaným. Nelze se tedy divit, že i vysokomyslnými filosofy byla přehlížena, jako něco nízkého (co se týká jen přízemního živobytí). Z filozofického hlediska tedy dosud nebyla nijak (alespoň ne oficiálně) definovaná (ani jako otrocká). Náš neoficiální (neakademický) pokus o filozofické stanovisko k práci zní: Práce je nástrojem přirozeného projevu (negací) a mechanismem umělého poznání pravdy (negací negace). Práce je tedy vždycky negace, jen předmět negace mění. Na počátku vývoje je předmětem negace projevující se pravda, na konci tohoto vývoje je předmětem negace nepravdivý projev pravdy.

Z hlediska sociologického dnes lidé pracují (manuálně) zpravidla jen z nezbytí. Kdo pracovat nemusí, ten se práci zpravidla vyhýbá jako čert kříži. Proto je dnes např. tolik studujících středních a vysokých škol, zatímco učební obory jsou ve veřejném mínění „rezervovány“ pro tzv. „hloupější“ (s horšími známkami na základní škole), neboť tzv. „chytřejší“ by se za něco takového styděli...

Říkáme-li „zpravidla“, pak neříkáme „vždy“, neboť se našťestí ještě najdou lidé (je jich stále méně), kteří pracují rádi. Ještě hůř než manuální práce je na tom práce duševní. Ač se za ni nemusí nikdo „stydět“ (není ji vidět), lidé (vč. těch nejvzdělanějších) jsou zpravidla neskutečně líní samostatně myslet. Nějaký čas jsou ochotni memorovat (ve školách) a pak již chtějí jen libovolně spekulovat a duševně relaxovat...

Vaše slova, že „člověk je otrokem práce“ neodpovídají realitě. Otroka nezotročuje práce, ale otrokář (zjevný nebo skrytý). Otrokář nás nutí pracovat kdy, jak a proč chce on a pro něj. Pracujeme-li z vlastní vůle, jak chceme (pro sebe, či pro jiné), pak na naší práci není nic otrockého, pak je naše práce sobecká (pro sebe), nebo obětavá (pro jiné). Vždy je však současně (ať už vědomě či nevědomě) ničivým nebo tvořivým nástrojem pravdivého poznání pravdy, což je pravý účel práce. A protože pravdu nelze pravdivě poznávat libovolně, ani svévolně, ale důsledně (otrocky) podle jejích vlastních (byť nepravdivých) projevů, je poznávaná (projevující se) pravda tím nejméně shovívavým otrokářem, kterému se musíme podřídit dobrovolně. Pravda sama je největší z despotů, dokud ji pravdivě nepoznáme. Proto volnomyšlenkáři pravdu a její pravdivé poznávání tak nenávidí. Teprve až poznáme pravdu můžeme být skutečně svobodní:

„...poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí!“ (Jan: 8, 30-32)

Výměna látek je jen vedlejším produktem a přirozeným podnětem k práci, dokud se nedopracujeme podnětů uměleckých.

Označit práci za „vykořisťovací“ lze jen v případě otrokářova praskání bičem. Využívání práce jiných lze označit za kořistění jen v případě násilného drancování cizí produkce, nikoli její přijímání jako svobodné oběti (oběti rodičů dětem atp.). Obětí pak mohou být nejen plody práce jiného člověka (rodiče atp.), ale také plody přírody. Tak např. na pozemské půdě roste šťavnatá tráva, která, jakmile zplodí semeno, zanikne (uschne a rozloží se). Tak by tomu mohlo být stále dokola, aniž by na Zemi byly jiné říše, než nerostná a rostlinná. Spasení trávy, která by jinak stejně zanikla, představuje přijímání oběti říše rostlinné vyšší pozemskou existencí říše zvířecí. Obdobně umožňuje oběť říše zvířecí, vyšší pozemskou existenci člověka. Jde tedy jen o to určit hranici, kdy se jedná o přijímání oběti a kdy o drancování. Takovým rozhraním je nedotknutelnost dostatečné míry reprodukce, která zaručuje nejen přežití druhu, ale také možnost pokračování jeho obětí (nadprodukce)...

Následující Vaše slova uvádíme na pravou míru:

Přirozené projevy reality (projevující se reality) nejsou klamavé (nepravdivé) podle naší odpovědi, neboť to nezáleží na nás. Přirozené projevy jsou klamavé dle své vlastní přirozenosti (záleží to na nich). Na nás (na našem umění) záleží jen pravdivé poznání přirozeně nepravdivě se projevující reality...

My nikde netvrdíme, že se realita (plačící dítě) nijak neprojevuje, ale že se projevuje přirozeně nepravdivě, že jsou jí její projevy nevěrné...

Skrze projevy reality nevnímáme samu projevující se realitu, ale opět jen jiné její projevy...

U dětského pláče si představujete plačící dítě proto, že jste si na základě svých životních zkušeností navykl uvádět tyto dva druhy relativních projevů téhož do vzájemné souvislosti. Plačící dítě jsme však použili jen jako podobenství projevující se reality. Jinak je jen jedním z mnoha možných projevů dítěte. Pláč je jeho akustickým projevem, slzy jsou jeho projevem ve výměně látek, možné jsou ještě mimické projevy a také jeho tělo je jeho tělesným projevem, skrze který se může projevovat i jinak (pláčem atp.). Tělo dítěte je tělesným projevem dítěte, nikoli projevujícím se dítětem. To vše jsou jen různé relativně

nepravdivé přirozené projevy dítěte, nikoli projevující se dítě, o jehož pravé existenci nemáme zpravidla ani potuchy a proto ani nijakou reálnou představu...

Práci mentálně retardovaného člověka, který nepracuje kvůli své obživě, můžete rozumět jako hravosti dítěte, které si rovněž nehraje (nepracuje) kvůli své obživě, ale kvůli radosti z poznávání reality světa relativních projevů, do něhož se narodilo. Jeho hravost je (stejně jako každá jiná práce) ničivá (analytické poznávání) nebo tvořivá (syntetické poznávání napodobování). A jako si děti raději hrají v kolektivu než osamoceně, tak i Váš mentálně postižený pracuje raději v kolektivu než sám, aniž se řídí mudrováním nějakého Muchinského. Ani společenská prestiž práce učených Kubaláků s tím nemá co dělat, neboť je záležitostí lidské samolibosti (nikoli práce), samolibosti, kterou takto retardování, děti a moudří netrpí...

Vypěstujete-li si zdravý cit i pro přírodu rostlinnou a nerostnou (např. pro krystaly aj.), tu Vám ani zde radost z práce neunikne. Jen se tu projeví pouze zevně, na rozdíl od zvířat a lidí, kteří ji projevují nejen zevně (objektivně svému okolí), ale také vnitřně (subjektivně svému vlastnímu vědomí)... -zmp-

vyvlastnění (Kryštof, 15. 06. 2009 10:51)

Jak by se v TSO postupovalo, jak nyní vyvlastňují pozemek jedné paní, aby mohli stavět dálnici. Ona tvrdí, že má úrodnou půdu, že to je i citová záležitost, že to měli její předkové a nechce za žádné peníze prodat část pozemků na dostavbu dálnice. Jenže ona brání občanům, aby auta neobtěžovala města. Protože auta musejí jezdit přes města, už tam zahynulo několik lidí! Tento argument na ni ale neplatí. Jenže vyvlastnění, to už je síla a začínám si připadat jak za minulého režimu!

Nicméně v TSO chcete také užívat vyvlastnění přírodních zdrojů. Půdu v TSO vlastně také nikdo nevlastní, v TSO je člověk jen vlastníkem dispozičního práva na pozemek. To se mi na TSO také nelíbí, že když bude obec chtít, tak mi řekne - alou ven z našeho pozemku, tam si postavíme hřiště atp...

Na čí straně je pravda?

Odpověď Kryštofovi (vyvlastnění):

Ve světě relativních projevů, v němž žijeme, není nic absolutního. Proto tu nelze ani v mezilidských vztazích absolutně zabránit křivdám (poškození). Můžeme tu jen neustále usilovat o omezení možných křivd na minimum, především o vyloučení křivd svévolných a hlavně o náhradu škod křivdami způsobených...

V případě, který uvádíte se nejedná o svévolnou křivdu, ale o případ, v němž nemůžeme dát za pravdu žádné straně, aniž by poškodila stranu druhou. Zde mají pravdu obě strany, každá jinou. Zkrátka, křivdě tu nelze předejít, lze ji jen následně odškodnit. A protože snáze mohou města odškodnit jednu paní, než ona celá města, musí ze svých práv ustoupit ona. Vše by bylo snadnější, kdyby to pochopila a svůj ústup pojala jako oběť příslušným měšťanům. Nahrazena ji však musí být nejen škoda na dispozičních právech a nemovitostech (vč. příhodnosti místa atp.), ale také škoda na zmíněné citové vazbě a také úsilí spojené se změnou domova...

Váš odpor k veškerému vyvlastňování je dán špatnými zkušenostmi se svévolným vyvlastňováním (křivdění). Snad Vašemu poznání také oprávněného vyvlastnění napomůže vědomí, že také smrt vyvlastňuje...

Jak jsme již vícekrát uvedli, přírodní zdroje mohou být předmětem soukromého vlastnictví jen když jsou ukradeny. Předmětem vlastnictví tu může být jen dispoziční právo na jejich těžbu (nikoli prodej)...

Vaši obavu z „vyhánění z pozemku v TSO“ snad zmírní vědomí, že TSO garantuje slušnou, ne-li velkorysou náhradu škody, a že se tak nemůže stát svévolně, ale pouze z nezbytí, jako volba menšího zla... -zmp-

volební paradoxon (Jan, 18. 06. 2009 15:23)

Opět jsme prožili předvolební tyjátr, nyní do Evropského parlamentu. Strany se předháněly ve slibech, co vše udělají pro občany. Dva týdny po volbách si nikdo ani slovem na občana ani nevzpomene! Tak se točí politika!

Jako obvykle, pár desítek procent občanů bylo volit. Podstatná většina občanů ne!

Kupodivu nikomu nevadí, tvrdí-li parlamentní demokracie o sobě, že v ní vládne většina menšině (což je prý svoboda), že zde menšina vládne většině!

Je to tragické paradoxon západní demokracie: Svoboda není když většina vládne menšině, ale když menšina vládne většině! Resp.: Má-li v parl. demokracii většina vládnout menšině, tak to znamená, že menšina vládne většině!

Odpověď Janovi (volební paradoxon):

Je trapné, musíme-li konstatovat, že o sociální moci nerozhoduje volící většina, ale volící menšina. Je však alarmující, prohlédneme-li, že tzv. „zástupci lidu“ (zvolení většinou, či menšinou) mají jen virtuální sociální moc, naprogramovanou světovou bankou... -zmp-

volba (Standa, 20. 06. 2009 19:30)

Často používaným tématem různými stranami, politiky i médii je přímá volba prezidenta republiky. Nedávno vláda opět projednala návrh na přímou volbu hlavy státu. V této souvislosti se pan senátor Kubera dokonce obával, že v případě přímé volby si to někdo zaplatí a zblbne veřejnost. Ale stejná veřejnost přece volila a volí i senátory a poslance. A jak oni volili prezidenta, víme všichni. Problém není ve způsobu volby, ale v tom, jak zvládáme stávající svobodu a demokracii. Dobrá práce vyžaduje soustavnou praxi a tedy i cvik. Dejme tedy lidem příležitost cvičit se i v demokracii. Ať se vyjadřují, třeba i v referendech, k věcem veřejným co nejčastěji. Počínaje otázkami života v obcích, přes problémy krajů, až po volbu prezidenta. Až budeme mít skutečnou svobodu běžně se podílet na správě a kontrole věcí veřejných, budeme mít i demokracii. Reklama ve prospěch odněkud narychlo vytaženého kandidáta na prezidenta se mine účinkem. Zkušenější voliči budou schopni posoudit, jak si kandidáti počínali již dříve a na nižších postech. Ale co je důležitější: občané (voliči) budou schopni posoudit (soudit) i to, co je svoboda, demokracie, politika atd.

Domníváte se, že bez aktivního pochopení a zvládnutí současné svobody a demokracie je možné vytvořit dokonalejší společnost?

Odpověď Standovi (volba):

Pan senátor Kubera se oprávněně obával, že v případě přímé volby si bude moci veřejnost zaplatit a zblbnout také někdo jiný, než jen on a jeho parta...

Až budeme mít skutečnou možnost (TSO) běžně se podílet na správě a kontrole věcí vlastních i veřejných, reklama ve prospěch odněkud narychlo vytaženého kandidáta na prezidenta se mine účinkem, protože již nijakého presidenta nebude zapotřebí...

Domníváme se, že aktivní pochopení a zvládnutí současné svobody a demokracie není možné, protože žádná současná demokracie, natož svoboda neexistuje. Existují pouze a jen nesvobodné iluze demokracie, tj. totality...

Dokonalejší společnost nelze vytvořit. Lze jen vytvořit možnost (TSO) vývoje společnosti k dokonalosti, tj. odstranění všech přísluhovačů „žáby na prameni“ (volených „zástupců lidu“), kteří takovému vývoji zuby nehty brání... -zmp-

souhrnně k TSO (prac. tým):

Kdy lze hlasovat většinově a kdy stačí prostě jediné právo veta, které může vše zastavit?

Kdy se může používat právo veta a kdy ne?

Svým způsobem jakoukoli změnu ve společnosti zastaví už první veto. Není podstatné, zda by veto řeklo 100% občanů či jen jeden? Z kontextu a předchozích diskusí lze říci: Horní trojnost je metodika. Horní trojnost dává zásady chodu dolní trojnosti. A v horní trojčlennosti (v těch třech zákonodárných sborech či jak to nazvat) se tedy nevetuje? Jestli se ekonomická sféra v horní trojnosti rozhodne vyhlásit zásadu bratrství v ekonomii (spolupodílnictví), potom se o tom bude hlasovat či se to bude vetovat? Kdo bude obhajovat a dokazovat v takovém legislativním sboru obhajovat tento princip? Je to otázka filosofická. To snad tam budou samí filosofové? Je taková TSO potom vhodná pro obyčejné lidi? Budou ji vůbec chápat?

A což teprve sféra politická. V ní bude těžké prosadit právo veta, které jediné je zárukou rovnosti. Jen právo veta ochrání jednotlivce před vůlí většiny. Podmínkou však je, aby většina i proti své vůli právo veta respektovala. A to je problém.

Proč by mocnější a silnější většina měla dbát práv menšin? Budou v TSO nějaké menšiny a většiny? Bude něco napříč politickou sférou, co by z lidí dělalo menšinu či většinu? Bude-li existovat právo veta, pak to nějak nesedí s tím, že bude menšina či většina. Tam půjde vždy jen o vztah vůči jedinci. Vetuje přece jedinec. Kde je tady menšina? Nebo je v naší úvaze nějaká logická chyba?

Ale nejproblematičtější vůbec bude začátek, tedy jak navrhnout rozčlenění na ony tři sféry. A tom se bude hlasovat v parlamentu? To aby občané přečetli celý web, aby vůbec byli s to přijat tuto trojčlennost?

Nebo máte logický a jednodušší důkaz?

Pravdou je, že TSO může vzniknout i mimo státní strukturu spontánním hnutím občanů, kteří samotní by si chtěli vybudovat svobodnou obec třeba na nějaké zakoupené půdě, tak jak to např. udělal Robert Owen. Potom by nebylo nutné najít podporu u všech lidí ve státě, což se z mocenského hlediska jeví jako nemožné. Ale najít podporu u několika tisíc zájemců a skutečně svobodnou společnost, to už je reálnější.

Odpověď prac. týmu (souhrnně k TSO):

Uvedené otázky byly již v diskusi zodpovězeny. Zde tedy jen stručně:

Právo veta má občan v obci, vůči změnám, které se ho bezprostředně týkají (mohou ho poškodit). Stačí jediné veto a pít se po dalších nemá smysl. Je však třeba o daném vetu informovat všechny ostatní, jichž se vetovaná věc týká. Všude jinde se hlasuje. Hlasování a veto se tedy nikde nemohou potkat...

Horní trojnost nedává zásady TSO (volnost, rovnost, bratrství), ale jen metodiku jejich aplikace v dolní trojnosti. Tzn., že ani ekonomická sféra nevyhlašuje, neobhazuje ani nedokazuje, ale pouze metodicky aplikuje zásadu bratrství do hospodářských organizací. Ani návrhy této metodiky nepochází od poslanců v horních sférách, ale od příslušníků dolních sfér, kteří je do příslušné sféry s návrhem vyslali. K tak přísně vymezenému mandátu není třeba filosofů. To zvládne každý trouba. Filosof musí pro svůj návrh získat bližní nejdříve v dolní sféře, jako kdokoliv jiný....

Ve Vašich úvahách se opakuje stále táž logická chyba, neboť směšujete hlasování s vetováním...

Problém, jak navrhnout (prokázat správnost atp.) rozčlenění TSO na tři horní a dolní sféry je již vyřešen v naší diskusi, z níž vyšel také návrh Ústavy TSO, který se vešel na jedinou stránku papíru formátu A4. Ani přečtení celého našeho webu není na škodu. Jeho rozsáhlost je dána diskusí, která je jen pouhým zlomkem (na úrovni promile) rozsahu tzv. „legislativy“ a jejího „výkladu“ v současných totalitách. Pokud by někdo vypustil volnost, rovnost nebo bratrství, nejednalo by se již o TSO, ale o některou ze tří možných totalit.

Jak již bylo vícekrát řečeno, TSO lze přijmout shora (změnou ústavy současného totalitního státu), nebo zdola (dle příkladu R. Owena)... -zmp-

společnost bez zákonů (prac. tým):

Pokud jde o zákony, tak si jako právník nedovedu společnost bez zákonů vůbec představit. Nevím jak argumentovat proti myšlence „společnosti bez zákonů“, mě to přijde tak nepředstavitelné, že prostě nevím, co na to říct v obecné rovině. Spíše mě napadá vyjmenovávat životní situace, jejichž řešení si bez zákonů v civilizované společnosti neumím představit;

1. např. nyní velmi oceňuji, že existují zákony upravující opatrovnické řízení, kde soud autoritativně rozhodne o režimu péče o děti po rozvodu manželství. Rozvedení manželé se často nenávidí a děti používají jako zbraň, sami dva nejsou schopni se dohodnout na péči o děti už jen proto, že chtějí druhému dělat naschvály, takže se o ně třeba přetahují a odmítají je druhému vydat apod. Jenom díky zákonům, které upravují, že v tomto případě se lze obrátit na soud, který dle předem zákonem stanovených a všem známých (tj. uveřejněných ve sbírce zákonů) pravidel nastolí řád.

2. často se stává, že muž o děti nejeví zájem a rodinu opustí. Pokud by neexistovaly zákony upravující výživné a postihující neplacení výživného, mnoho žen by se ocitlo v neřešitelné životní situaci, zcela bez prostředků pro sebe a pro děti, zatímco otcové by byli zbaveni jakékoliv odpovědnosti.

3. nebo samotný rozvod – jak by se lidé rozváděli bez stanovených pravidel?

4. a jak by si rozvedení vypořádali majetek, pokud by nebyli schopni se dohodnout (tj. oba by chtěli všechno)? To jako ten chlap prostě vyhodí ženu a děti z baráku, řekne, že na dům vydělal on, zatímco ona se flákala doma s dětmi, a že tedy na žádnou „náhradu škody“ nemá nárok? A i kdyby podle principu náhrady škody uznal, že ženě musí něco zaplatit, ale neplatil by, tak co s tím bez zákonů upravujících exekuci?

5. doufám, že společnost se nevrátí zpátky do „necivilizované“ v tom, že žena nesmí vlastnit žádný majetek a muž se stárnoucí manželky může zbavit pouhým „odejdi, odejdi, odejdi“ a ona prostě zůstane na ulici bez prostředků. No tak to bych tedy opravdu nechtěla.

Odpověď prac. týmu ():

Jako si právník neumí představit „společnost bez zákonů“ (TSO), tak si svého času např. formani a špeditéři nedokázali představit dopravu bez koní. V takových případech se „stará odbornost“ nutně staví proti všemu novému (proti pokroku)...

Argumentace proti TSO je v obecné rovině možná např. dokazováním nesprávnosti naší argumentace ve prospěch TSO. Tomu však veřejné mínění neporozumí. Názornější je namítání konkrétních životních situací, zda a jak si s nimi TSO poradí...

1. nejen v současných totalitách, ale také v TSO rozhoduje ve sporných případech soud. Rozdíl je pouze v charakteru soudu (občanský nebo institucionální)...

V případě používání dětí jako nástroje pomsty nenáviděnému partnerovi se musíme ptát: Může snad „mrtvá litera zákona“ konkrétní případ vůbec nějak (natož spravedlivě) posoudit? Ani jen popsat ho nedovede, neboť takové případy mají bezpočet konkrétních nuancí, které nelze postihnout bezpočtem zákonů, šitých na míru. Tzn., že dobrý zákon nemůže být nikdy konkrétní, ale vždy jen více méně obecný. Obsahuje-li zákon alespoň několik typických konkrétností, pak soudce neposuzuje reálné případy, ale abstraktní zákony, jimž reálné případy přizpůsobuje. Tzn., že si počíná jako mýtický lapka Prokrustés, jenž své oběti přizpůsoboval „Prokrustovu lož“i. Kdo byl kratší, toho natahoval na skřipci, kdo byl delší, toho osekal. Takovým „upravováním“ (retušováním, zkreslováním) případů se zákonitě soudí nespravedlivě (neřádně).

Odstraníme-li ze sociálních zákonů všechny „zavádějící konkrétnosti“, aby byly zákony pouze obecné, celá legislativa se nám scvrkne na naprosté minimum, kterému říkáme „ústavní zákon“ (srovnej např. „návrh Ústavy TSO“)...

Možná se shodneme na tom, že konkrétní spor nemůže řešit abstraktní zákon, ale zase jen konkrétní soudce (usuzující člověk). V TSO posuzuje občanský soudce konkrétní spory tak, jak se vyskytují v realitě, v totalitách posuzuje instituční soudce konkrétní spory tak, jak se vyskytují ve sbírce abstraktních zákonů (reálné spory jsou mu v podstatě ukradené).

Pravíte: *„Jenom díky zákonům, které upravují, že v tomto případě se lze obrátit na soud...“*

Odpovídáme: také návrh Ústavy TSO (ústavní zákon) praví, že se lze (v každém případě) obrátit na soud (občanský)...

Pravíte: *„...dle předem zákonem stanovených a všem známých (tj. uveřejněných ve sbírce zákonů) pravidel...“*

Odpovídáme: Kdyby byla legislativní „pravidla“ všem známa, nebylo by zapotřebí advokátů. Množství a nejednoznačnost však činí tato pravidla tak nepřehledná, že se v nich nevyznají ani sami právníci a vedou spory o jejich výklady. Jak by v tomto zákonném chaosu mohla být pravidla všem známa? A protože zákonodárci se „zákonitou“ neznalostí počítají, vydali zákon, že „neznalost zákona neomlouvá!“ V TSO nic takového není zapotřebí. Zde je třeba jen vzít na vědomí, že způsobená škoda musí být vždy nahrazena...

Pravíte: *„soud, dle předem zákonem stanovených... pravidel nastolí řád.“*

Odpovídáme: Zná snad někdo případ, že by tímto způsobem byl spor rozsouzen řádně (spravedlivě)? Tvrdíme, že existují pouze a jen případy rozsouzené neřádně, tj. tak, že je vždy někdo nějak poškozen (někdy muž někdy žena, vždy děti)...

2. stává se, že nejen muž, ale i žena o děti nejeví zájem. Občanský soud TSO nepředpokládá zlo pouze u mužů...

Neplní-li kdo své povinnosti vůči rodině, dopouští se vůči partnerovi a svým dětem poškození.

V TSO však musí být škoda vždy nahrazena (nenahradí-li ji škůdce, nahradí ji obec) a to v míře, kterou určuje poškozený. V totalitách nemusí být škoda nahrazena (nenahradí-li ji škůdce nenahradí ji nikdo) a míru škody tu neurčuje poškozený, ale někdo úplně cizí (zástupce lidu skrze svůj zákon), koho se poškození vůbec netýká a není tedy nijak zainteresovaný na náhradě škody.

Tzn., že ocitnout se „*zcela bez prostředků*“ lze v takových případech pouze tam, kde vládnou příslušné zákony (v totalitách), nikdy tam, kde takové zákony neexistují (v TSO)...

3. Žijeme v době, kdy stále víc a víc mužů a žen žijí tzv. „na hromádce“. Jakoby si lidé nepřáli, aby jim do partnerských (rodinných) vztahů mluvily nějaké instituce (stát, církev atp.), aby své vztahy museli navazovat a rozvazovat podle „někým stanovených pravidel“ (podle „zákonů“). Samo veřejné mínění jakoby tím říkalo: My nevěříme sociálním zákonům, my je nechceme a pokud se jich nemůžeme zbavit, snažíme se jim pokud možno vyhnout!

4. Stejně jako ve sporech o děti, ani ve sporech o majetek nelze podle zákona rozsuzovat řádně (spravedlivě), ale vždy jen neřádně, tj. tak, že některou ze sporných stran zvýhodní a druhou poškodí. V bodě 3. jsme si ukázali, že lidé o „zákonné“ rozhodování ani v tomto případě nestojí a vyhýbají se mu prostě tím, že neuzavřou „zákonné manželství“. Raději riskují, že je v případě rozchodu partner okrade, než by se spoléhali na zvrácenou „spravedlnost“ sociálních zákonů...

Ptáte se: „*To jako ten chlap prostě vyhodí ženu a děti z baráku..?*“

Odpovídáme: Častěji vyhodí chlapa z baráku žena (viz pověstné kufry před dveřmi)...

Ptáte se: „*A i kdyby podle principu náhrady škody uznal, že musí něco zaplatit, ale neplatil by, tak co s tím bez zákonů upravujících exekuci?*“

Odpovídáme: Právě v současné atmosféře sociálních zákonů narůstají (dnes již do astronomických čísel) případy neplacení dluhů (náhrad atp.), vč. těch soudem potvrzených (zákonných). Zákony tu prostě vůbec nic nezmožou. Naproti tomu, v poměrech bez „zákonů“ („*upravujících exekuci*“ aj.), tj. v TSO, musí být (jak již bylo řečeno v bodě 2.) škoda vždy nahrazena (nenahradí-li ji škůdce, nahradí ji obec). Nahradí-li obec např. výživné za neřádného otce, pak je tento otec dlužen obci. Vyhýbá-li se placení dluhu, zbaví ho občanský soud občanských práv a k placení ho donutí poručník. Tomu by se mohl vyhnout už jen útěkem z TSO do totality. To je důkaz, že totalita (zákonnost) neplacení umožňuje, TSO (bezzákonnost) nikoli. ..

5. Současné totalitní společnosti jsou dnes již v takovém úpadku, že jsou nejen „necivilizované“, ale „zákonně zločinné“ (vč. velezrádných). Stále úspěšnější úsilí ekonomické totality (světové banky) o „nový světový řád“ (globální stát) brzy zbaví veškerého majetku všechny (muže, ženy i děti). Již dnes jsou ulice „plné“ mužů a žen bez prostředků (nezaměstnaných, bezdomovců atp.)...

Zkrátka, pokud to vše, čeho se obáváte, opravdu nechcete, pak Vám nezbývá než chtít TSO, kde má každý člověk právo na ZŽP (pokud toto právo sám neupřel jiným)...

Jediným „civilizovaným“ lékem na všechny obávané sociální problémy je TSO. Neužijeme-li civilizovaného léku, přijde na řadu lék necivilizovaný (zoufalá válka všech proti všem)... -zmp-

socialismus (pracovní skupina):

Kdyby prý byl ještě chvíli pokračoval u nás socialismus (tzv. režim za komunistů), pokračoval by rozklad hospodářství, až bychom prý za chvíli došli k hranici, na které stálo Rumunsko, kdy občané již neměli co jíst. U nás se prý již přiznávalo, že žijeme na dluh a již se připravovalo rozprodávání zlatých rezerv, jak říkal L. Štrougal.

Stačila by výroba základních životních potřeb, jak to bylo za komunistů, kdy bylo plno domácích potravin, byli jsme vlastně soběstační v podstatě i energeticky, až na dovoz ropy a plynu. Samozřejmě, že nemůžeme říci, co by třeba záměrně udělal komunistický režim, ale měl důvod nějak zkrachovat a vyhlásit bankrot?

Odpověď pracovní skupině (socialismus):

Kdyby byl tzv. „socialismus“ řízen pouze ideami tzv. „socialismu“ (tj. učením K. Marxe), nikoli pod socialistickými hesly ideami něčeho zcela jiného (nesocialistického), mohl hospodářsky prosperovat stejně dobře, ba i lépe, než tzv. „kapitalismus“. Zhoubná likvidace soukromého podnikání totiž nemá původ v idejích socialismu, ale v idejích státního terorizmu (např. v bolševismu). Socialismus přece neskončil všude hospodářským krachem jako např. v Rumunsku, či v Rusku, ale zmáhá se také k hospodářské

prosperitě, např. jako v Číně. Jádro zla socialismu a komunismu (na rozdíl od kapitalismu) netkví ani tak v hospodářství či v politice, ale především v kultuře (v omezování svobody ducha)...

Předlistopadové připouštění, že ČSSR žije na dluh, je hloupost naočkovaná veřejnému mínění STB, jako součást STB připravovaného listopadového převratu. Srovnáme-li gigantickou zadluženost dnešní kapitalistické ČR s mini-zadlužeností tehdejší ČSSR, musíme se takovým „hodnocením“ vysmát...

Zatímco L. Štrougal o nutnosti rozprodávání zlatých rezerv ČSSR pouze mluvil (pod spikleneckou dikcí STB), polistopadové vlády kapitalistické ČR (pod zlovolnou dikcí světových bank) tyto rezervy skutečně rozprodaly (za pakatel), aniž by tím pomohly tehdy již systematicky rozvrácenému hospodářství...

Vlastní produkce ZŽP, zejména potravin, byla v ČSSR (za komunistů) několikanásobně vyšší, než byla domácí spotřeba. Tehdy jsme živili téměř celou RVHP a dostávali jsme za to alespoň levnou ropu a zemní plyn. Půdní fond byl tehdy velmi ostražitě hlídán, zatímco dnes je systematicky likvidován...

Důvody ke krachu evropských komunistických (socialistických) režimů netkvěly v těchto režimech, ale v rozhodnutí tzv. „jestřábů Západu“ (ústředí v USA), odkud byly (tajně, přes SSSR) od počátku pěstovány a nakonec rozvráceny... -zmp-

Jak vznikla tato krize? (pracovní skupina):

Skutečně tím, že Američani si kupovali domy a auta na úvěry, které potom nestačili splácet?

Odpověď pracovní skupině (jak vznikla tato krize?):

Vámi zmíněná teze o příčině současné „finanční krize“ evidentně počítá s nevědomostí veřejného mínění. Jinak by si nikdo netroufl takové pitomosti vůbec ventilovat. Současný západní kapitalismus dnes a denně likviduje tzv. „nadvýrobu“ (např. jako u nás vyléváme mléko do kanálu atp.), v hodnotách astronomicky převyšujících nesplácené úvěry na auta či domy. Dnes a denně vede lokální války, jejichž nákladnost rovněž astronomicky převyšuje nesplácené úvěry na auta či domy. Dnes a denně rozvrací tzv. konkurenční nebo rozvojová hospodářství jiných zemí, jejichž ztráty opět astronomicky převyšují nesplácené úvěry na auta či domy. Atd., atd. Navíc stát (USA) nesplácené úvěry bankám nahradil, takže tato „virtuální“ příčina krize pominula, reálná krize však trvá dál... -zmp-

pravomoc (pracovní skupina):

Je hlavní problém, že lidé nemají pravomoc a nemohou o sobě v obcích rozhodovat?

Odpověď pracovní skupině (pravomoc):

Hlavních problémů je víc:

a/ totální zmatení politiky, ekonomiky a kultury a tím také vyplachování mozků v akademickém školství

b/ vydíratelnost ZŽP a ZPP

c/ otrokářské vztahy v hospodářských organizacích

d/ bankovní systém v ekonomice

e/ delegování pravomocí na tzv. „zástupce lidu“ (absence práva veta v obci)

Pokud nevyřeším všechny současně (TSO), řešení žádného z nich (samostatně) se neosvědčí... -zmp-

rčení a fráze (pracovní skupina):

Co je pravdy na rčení: „To přináší doba.“

Co doba může přinést? Je to snad nějaká živoucí bytost? Impulsy do vývoje může snad dát jen tzv. duch doby (jestli vůbec připustíme existenci duchovních jevů a bytostí, duchovních světů)...

Jak je tomu s frází: „To je následkem nevyzpytatelného jednání burzy... Burza reaguje neodhadnutelným způsobem... Neviditelná ruka trhu zasáhla.“ Je snad burza opět něco živoucího? Jak může burza reagovat, jestliže nereagují lidé na burze pracující? A o tzv. „neviditelné ruce trhu“ byly již popsány knihy. Nikdo ji nikdy neviděl, ale přesto či právě proto prý existuje, protože zasahuje neviditelně. Copak se může dít na burze něco bez vědomí člověka? Nebo je to bráno tak, že burziáni udělají nějaká opatření, ale netuší, jaký

bude mít dopad třeba skoupení nějakých akcií atp? To se ale nezdá být racionální. Následky jsou snad vypočitatelné a ne nevypočitatelné. Něco jiného je stroj, přístroj, kde se může stát něco, co člověk ani netuší, selže třeba nějaká součástka. Tak tomu ale není na burze, tam snad není žádná součástka, která by mohla selhat, nebo ano?

Odpověď pracovní skupině (rčení a fráze):

Dělají (říkají) -li dva totéž, nemusí to být totéž. Není-li rčení „to přináší doba“ vysloveno (skrže kohokoliv) z ducha doby (popř. nepřipouštíme-li existenci ducha doby), pak se jedná o pouhou frázi (papouškování oduševnělých)...

Na burze se prý obchoduje s tzv. „cennými papíry“. Měla by se tedy řídit týmiž pravidly jako trh, kde se obchoduje s reálným zbožím. Představte si nyní v tržnici dvě prodavačky rajčat. Babku, pro kterou je vysedávání v tržnici a komunikace s lidmi určitou formou zabíjení času a mámu, která je jako na jehlách, protože ji doma čekají děti. Máma má tendenci nasadit cenu níž než babka, aby rajčata co nejdřív prodala a mohla domů. Babka, která chce prodávat co nejdráž pohrozí matce, že půjde s cenou ještě níž (takže by matka děti neuživila), pokud se neshodnou na stejně vysoké ceně. Matce nezbyvá než souhlasit. Nato přijde zákazník, který u matky již nakupoval za nižší cenu a vyjádří podivení. Matka mu odpoví: „To neviditelná ruka trhu (burzy) zasáhla!“

Neviditelnost zásahu není než pokoutnost, skrývané vydírání, ale i teror (organizovaný zločin), jímž trhovci vyhrožují těm, kdo nasazují ceny rajčat níž než oni...

Zásahem neviditelné ruky trhu bychom mohli stejně dobře nazvat intervenci bankéře a ekonomu u pekaře (viz odpověď Alešovi: hospodáři, bankéři a ekonomové)... -zmp-

K příkladu o pekárně (pracovní tým):

příklad A) ukazuje, jak jednoduché je řízení ekonomiky, pokud peníze neemitují banky, ale výrobci. Já sice nejsem ekonom, ale ten příklad s pekárnou se mi zdá tak zjednodušený, že si myslím, že by v praxi nemohl fungovat. Znamená to, že každý smluvní vztah toho pekaře by byl realizován tímto způsobem? Že by tedy dal poukázku na preclík nejen zaměstnancům, ale každému, vůči němuž by měl závazek? Tedy například i dodavateli výrobní linky na preclíky? A co když dodavatel výrobní linky nestojí o preclíky, a tedy ani o poukázky na preclíky, ale chce jet třeba na dovolenou do Karibiku? A co když o ně nestojí ani zemědělec, který mu dodává mouku? Pokud mu to zaplatí poukázkami, které sám emituje, a dodavatel výrobní linky si za tyto poukázky zaplatí let do Karibiku, a zemědělec si za ně koupí traktor, pak se tyto poukázky pekaři nevrátí. Neplatí již tedy model A).

A další věc, které nerozumím: Jak si pekař na počátku pořídí výrobní linku a nakoupí suroviny na pečení preclíků, když ještě nezačal péct preclíky? Nyní je to tak, že si pekař vezme půjčku v bance a tu pak postupně splácí ze zisku, který mu přináší pečení preclíků. Jak by se to řešilo v modelu A)?

Odpověď pracovnímu týmu (k příkladu o pekárně):

Jak jsme uvedli, jednoduchý příklad „A“ je přehledný, ale těžkopádný. Lépe je však přehledně být těžkopádně prosperovat, než být nepřehledně a pružně okrádán...

Na otázku, zda by pekař každý smluvní vztah realizoval týmž způsobem (poukázkami na preclíky), odpovídáme: Čím jiným by měl pekař komukoliv cokoliv reálně platit (bez podvádění), než svými preclíky nebo poukázkami na ně? Také ostatní výrobci mohou reálně platit jen svým zbožím nebo poukázkami na ně. Obchodování s preclíky nebo s „adresnými penězi“ (poukázkami na preclíky) je však těžkopádné, jako je těžkopádné obchodování výměnným způsobem (zboží za zboží). Pokud však výrobci dají své adresné peníze dohromady, tj. založí k tomu společně instituci zvanou např. „burza“, pak mohou na této burze vyměnit adresné peníze za peníze neadresné (v téže míře hodnoty) a model „A“ je rázem zbaven Vámi uvedených problémů. Pokud burza s „cennými papíry“ (adresnými a neadresnými penězi) neobchoduje (není soukromou firmou), ale pouze vyměňuje jedny za druhé, potud nikoho neokrádá, ale zajišťuje trvalou rovnováhu mezi mírou hodnoty neadresných peněz a mírou hodnoty zboží...

Protože se veškeré vyrobené zboží neprodává ihned, jakmile je vyrobeno, zůstává určité množství zboží na skladě a v téže míře určité množství peněz jako volný kapitál. To umožňuje shromažďovat volný kapitál ve finančním ústavu (záložna atp.), který z něj může poskytovat úvěry... -zmp

K příkladu o pekárně (prac. tým):

Děkuji za odpověď. Přece jenom bych se ale ráda ještě jednou zeptala,

1. kde vezme budoucí pekař prostředky na prvotní nákup výrobní linky? Rozumím tomu, že jakmile začne vyrábět, zůstává část zboží na skladě a tyto prostředky přeměněné do podoby volného kapitálu lze použít k nákupu dalších výrobních prostředků (další výrobní linky apod.). Na samotném počátku výroby ale pekař žádné takové volné prostředky nemá, neboť ještě napekl žádné pečlivky, které by mohl mít na skladě, protože k jejich upečení potřebuje právě tu výrobní linku, k jejímuž nákupu potřebuje vstupní kapitál. Jestliže pekař může emitovat poukázky pouze v hodnotě odpovídající hodnotě napečených pečlivků, pak takové poukázky nemůže použít k zaplacení výrobní linky, neboť výrobní linku musí logicky koupit předtím, než upeče první pečlivku. Kde tedy tento vstupní kapitál na prvotní nákup výrobní linky (a mouky a spousty dalších nezbytných věcí) vezme, jestliže tu nejsou banky, které by mu na tento účel poskytly úvěr?

2. Nebude-li mít firma šéfa, který v ní má rozhodovací pravomoci i nad pracovníky, jak bude udržovat pracovní morálku? Zvlášť, když třeba ve firmě budou pracovat lidé jen proto, aby si odpracovali ZPP.

Kdo přiměje pracovníky ve firmě, aby zvýšili tempo, nebo kvalitu? ZPP přece nebude motivovat lidi k nějaké vyšší aktivitě. Musíte-li si něco oddělat, tak to přece uděláte jen tak, aby se neřeklo.

Nepočítáte v TSO s lidskou přirozeností. Nestavíte TSO na nějakých ideálech, které v praxi nefungují?

3. Říkáte: „...virtuální“ příčina krize pominula, reálná krize však trvá dál...”

Je-li masmédií prezentovaná příčina krize nevědomý omyl nebo vědomá lež, jaká je tedy skutečná příčina krize?

4. Nahotu ano či ne? Jak je tomu s nahotou v rodině? Co je přirozené a co je správné?

Při výchově dětí by se mělo postupovat tak, aby si na nahotu zvykaly, protože je přirozená, nebo se mají rodiče před dětmi neprodukovat nazí? Jaké vzory jsou v tomto případě správné? Když jsou spolu sourozenci různého pohlaví a koupou se spolu ještě v 15 letech nazí, je to jedno, nebo ne?

Přírodní národy jsou k těmto věcem většinou velmi shovívavé a všichni chodí před sebou skoro nazí.

Opak je ale v moderní civilizaci, která udělala z nahoty tabu. Prudérní viktoriánská Anglie zakazovala doslova vše. Asi jako některé muslimské země přikazují ženám chodit za závoji a nesmějí jim být vidět ani špičky bot!

5. Bude-li základní pracovní povinnost, kdo bude chtít dělat třeba ve slévárně?

Raději všichni budou dělat plavčíka a ne někde ve fabrice.

Kdo bude určovat kde kdo má dělat ZPP? Bude to muset někdo dělat direktivě, jinak by všichni chtěli dělat jen nějaké příjemné a lehčí práce. Nevidíte vše moc jednoduše? Počítáte s obyčejnými lidskými vlastnostmi, jako je vše si ulehčovat?

6. Jsou-li nyní drogy, jak chcete odstranit jejich existenci v TSO? Je to mafie, do které nikdo nemůže jen tak lehce proniknout a rozvrátit ji. Opět jako byste nepočítali s lidskou přirozeností, že velcí bosové si nenechají vzít své kšefty a drogy budou dál existovat. Jak chcete odstavit mocné klany finanční a mocenské klany a mafie. To přece prostě nejde. Co Vás má k tomu, abyste věřili že v TSO se tito skutečně dění ovládající mocní bosové, šéfové, politikové, podnikatelé atp. vzdají svých pozic a vyklidí pole?

7. Tvrdíte, že bude-li někdo vetovat nějaký návrh, tak jeho veto (např. stavba nějaké budovy) může být prověřeno občanským soudem. Co když ale soudce bude uplacen nějakými firmami, které chtějí stavět? Vždyť to přece známe. Za peníze se dá mnoho udělat. Proč věříte, že soudce v TSO bude neúplatný? Může ten vetující občan říci, že soudce byl stranický a že chce jiný soud?

A co když bohatá firma opět uplatí dalšího soudce? Kolikrát může občan žádat o prověření jiným soudem? Vždyť to by byla šaškárna. Kdo by věřil takovému soudu?

Jaký je potom rozdíl mezi diktátorskými lidovým soudy za totality socialismu a mezi takovým zsměšněným občanským soudem v TSO?

Proč si myslíte, že by soudci v TSO nebyli úplatní? Proč nepočítáte s lidskou přirozeností - a to je touha mít víc než ten druhý a mít se lépe než druhý člověk.

Odpověď prac. skupině (k příkladu o pekárně):

1. Vaše otázka nebere v úvahu vše, co sama uvádí. Ve hře tu přece není jen produkce preclíků, ale také produkce výrobních linek na preclíky. Spíše než preclíky je zbožím, které se hned neprodá, právě výrobní linka. Tzn., že volný kapitál mají spíše producenti výrobní linky, než pekař, který si od nich může půjčit. Prodávání na dluh není nic neobvyklého. A protože neuvažujeme o TSO jako o pár lidech někde v horách na samotě, ale o lidech žijících v početných sociálních organismech a vyrábějících různé zboží (nejen preclíky a linky na ně), lze počítat s větším množstvím volného kapitálu uloženého v záložně.

Také je třeba počítat s pověstným „Baťou s dřevákama“. Pekař přece nemusí začínat hned ve velkém s výrobní linkou, ale postupně (ručně) si na linku našetří (ukládáním svého volného kapitálu do záložny, který může být půjčován jiným)...

Týž problém jako pekař musí ovšem řešit také výrobce výrobní linky na preclíky...

Vytvořit volný kapitál lze také prací nad míru ZPP. Hodnotu této nadvýroby lze jako „úsporu“ vkládat do záložny jako volný kapitál. Jen ho nesmíme tvořit virtuálně jako dnešní banky (tisknutím peněz nepodložených výrobou zboží), tj. okrádáním všech prostřednictvím inflace...

2. V TSO nejsou šéfové (zaměstnavatelé) a podřízení (zaměstnanci), ale všichni představují mnohost podnikatelů (podílníků). V současných totalitách je rovněž mnohost podnikatelů (ač menší, neboť jimi nejsou všichni). Nuže, kde mají tito totalitní podnikatelé „šéfa“, nutného (podle Vás) k udržování jejich pracovní morálky? Kdo přiměje tyto pracovníky (totalitní podnikatele), aby zvýšili tempo nebo kvalitu? Pracují snad „jen tak, aby se neřeklo“?

Realizujeme-li svou ZPP např. v pekárně, tu prací jen tak, aby se neřeklo, chleba (ZŽP) neupečeme. Odvedení ZPP se tedy neměří časem, intenzitou práce atp., ale pouze výslednými produkty požadované kvality. V totalitách se tomu blíží odměna za hotovou zakázku. Tehdy se lidé vždy snaží udělat, co je třeba co nejdříve, neboť loudáním si svou pracovní dobu jen prodlužují...

TSO počítá s lidskou přirozeností stejně jako totalita. Ekonomika vždy kalkuluje s přirozenou vypočítavostí (zištnou snahou vyprodukovat co nejvíce s vynaložením co nejmenší námahy). To však funguje pouze u podnikatelů, nikoli u zaměstnanců, kteří (na rozdíl od zaměstnavatelů) neobdrží celý tržní výnos z vynaloženého úsilí, ale pouze „odměnu“, jakou uzná za vhodnou zaměstnavatel, který tím dostává možnost vydělávat i na nich (okrádat je o jejich podíly). Okrádání zaměstnanci tím ztrácejí podnikatelskou motivaci. Mj. i proto chce mít ekonomika TSO pouze podnikatele (podílníky) a žádné zaměstnance...

Na otázku: „Nestavíte TSO na ideálech, které v praxi nefungují?“ odpovídáme: Ano stavíme na ideálech, které v praxi nefungují, protože do praxe dosud nebyly zavedeny. Parní stroj také v praxi nefungoval, dokud jeho idea nebyla objevena a naplněna...

3. Skutečná prapříčina všech krizí je vytváření „volného kapitálu“ z ničeho (tisknutí peněz nepodložených vyrobeným zbožím). Tyto krize však nejsou pouze jednorázové, jako tzv. „finanční krize“ (stažení peněz z oběhu bankou), ale průběžné, jako tzv. „inflace“. Lidé, udržovaní v učené nevědomosti však za krize pokládají jen jednorázové sabotáže, nikoli průběžné okrádání (inflaci), na něž si zvykli jako na něco „normálního“...

4. Děti si na nahotu nemusí zvykat, neboť je jim přirozená (narodily se nahé). Proto je jejich nahota nepřekvapuje, nelámou si jí hlavu a jejich zájem se může obracet k tomu, co jejich přirozeností není (k poznávání ostatního světa). Spatří-li však nahotu dospělých (tak výrazně odlišnou od jejich), tu nahota probudí jejich zvědavost (zájem). Musíme se tedy ptát: O co chceme, aby se naše děti zajímaly?

a/ o cokoliv, co jim náhoda, nejapnost či nedbalost dospělých pustí před oči?

b/ o to, co jim určí pedagog (vychovatel)?

Protože děti svůj zájem projevují napodobováním, co chceme aby napodobovaly? Erotiku? Sex? Pornografii? Chceme mít z dětí snad pětileté sexuology, gynekology atp.? Chceme, aby si hrály s kondomy, erotickými pomůckami atp., nebo s hračkami usměrňujícími jejich zájem tam, kde ji chce mít pedagog, který nemá v hlavě pouze sex (jako sexuolog)?...

Dětská nahota nevzbuzuje u dětí nepřiměřenou pozornost. Jakmile však děti pohlavně dozrají (ve 12-18 letech), tu v nich nahota ostatních pohlavně zralých přirozeně probouzí erotický zájem („bouři hormonů“), který je s to přehlušit všechny ostatní zájmy. Nechceme-li, aby děti ve věku pohlavního zrání měly jiné zájmy než nezdrženlivě sexuální, pak před nimi nemusíme nahotu nijak omezovat...

Pedagog (vychovatel), který chce z dětí vychovat víc než jen „přírodního primitiva“, nepřipustí aby děti žily v poměrech přírodních národů...

Civilizovaný člověk může být uznán za dospělého až po dokonání jeho výchovy pedagogem. Případnou pokračující výchovu pak již může realizovat pouze každý sám na sobě. Je tedy dál již výhradně pouze na něm, jaké stanovisko k nahotě zaujme, zda se bude chovat jako muslim, anglický puritán, či sexuálně nevázaně. Jen tím nesmí obtěžovat své okolí...

5. Představy o ZPP bez představ o ZŽP k porozumění věci nevedou. Zde je třeba nejdříve říci, které ZŽP lze (podle Vás) zabezpečit právě jen ve slévárně, a které může zabezpečit plavčík? Jinak pouze žonglujeme s pojmy...

Totéž platí i pro otázku: „kde má být odpracována ZPP?“ V principu všude tam, kde se tvoří ZŽP! Nikdo tedy nemůže požadovat příslušnou ZŽP a současně odmítat pracovat tam, kde ji lze vyprodukovat (s výjimkou zdravotní dispozice atp.). Bible praví: „*Kdo nechce pracovat, ať nejí!*“ Protože o druhu a míře ZŽP i ZPP rozhodují svobodní občané, nelze je direktivně popohánět, ale stavět pouze a jen na jejich vzájemné dohodě (kolektivní smlouvě atp.). Kde není shody, tam nemůže být ani TSO. V principu nic nebrání tomu, aby se všichni postupně střídali na všech pracovištích, produkujících ZŽP. Dohodnou-li se jinak, také dobře. Zde si lze problémy pouze vymýšlet, neboť v principu tu nijaké nejsou. Namísto vymýšlení problémů „jak to nejde“, doporučujeme „vymýšlet“ způsoby „jak to zařídit co nejlépe“...

6. TSO není totalita a nemá tedy v úmyslu bláznivě zakazovat např. existenci některých rostlin (konopí atp.). Drogy nejsou mafie, jak tvrdíte, ale přírodní produkty. TSO se tedy ve svých obcích nestaví proti narkomanii (alkoholismu atp.), ale proti obtěžování (poškozování) okolí omámenými lidmi. Obec se tedy zaměřuje na narkomana (opilce atp.), jako na každého jiného škůdce (občanským soudem, náhradou škody a zbavením občanských práv). Narkoman (alkoholik aj.), odsouzený jako škůdce a „uvázaný na řetěze občanského poručníka“, se k drogám již nikdy nedostane. Žádná mafie k němu nepronikne a pokud přece, stejně nebude mít čím by jí za drogy zaplatil. A protože narkomafie není charita, nebude rozdávat drogy zadarmo. Zkrátka, TSO nebojuje s narkomafií, ale se škodícími narkomany. Na tom není nic nereálného...

7. Chceme-li dosáhnout nějakého cíle úplatkem, pak jistě nebudeme uplácet desítky lidí tam kde stačí podplatit jediného. Proto příslušné firmě upřímně radíme: Nepodplácejte řadu občanských soudců, ale vetujícího občana! Uzná-li váš úplatek za výhodnější než své veto, pak své veto určitě stáhne, aniž mu za to cokoli hrozí, jako podplacenému soudci. Pro podplaceného občana je úplatek vlastně náhradou škody (v míře, kterou sám uznal za přiměřenou), kvůli které věc vetoval. Zkrátka, TSO není jen tak proti úplatkům! V TSO může být úplatek totéž, co náhrada škody!...

Otázka „*Jaký je... rozdíl mezi diktátorskými lidovými soudy za totality socialismu a mezi... úplatným občanským soudem v TSO?*“ je položena tendenčně. Nespravedlivé (diktátorské a úplatné) soudy se neomezují pouze na totalitu politickou (socialistickou), ale na každou totalitu (politickou, hospodářskou i kulturní), tj. i na dnešní liberalismus. V TSO není úplatný soud reálný, neboť tu i soudce může být souzen za nespravedlivý soud. Tzn., že vetující občan může občanského soudce žalovat (u jiného občanského soudce), což u totalitních soudců možné není. Pokládáte-li nepostižitelnost totalitních soudců za lepší řešení než postižitelnost občanských soudců v TSO, pak Vám zřejmě vyhovuje totalita...

Otázka, zda soudci v TSO nebudou úplatní, je nepatřičná. TSO nevdává úplatný soudce, ale nespravedlivý soud! Jinými slovy, rozhodne-li soudce nespravedlivě, pak se sám vystavuje soudu jako škůdce, bez ohledu na to, zda byl, či nebyl podplacen. A protože se tím jeho nespravedlivý soud stává neplatným, nemá podplácení soudce v TSO nijaký smysl (úplatek soudce = vyhozené peníze)...

Protože TSO nepočítá s lidskou přirozeností jednostranně, ale všestranně, nebere v úvahu jen sklony dravce („*mít se lépe než druzí*“ na jejich úkor), ale také sklony jeho obětí (závidět úspěšnému). V totalitě je závist obětí vůči úspěšným dravcům bezmocná. V TSO nijaká dravost není možná, takže tu lze závidět jen pracovitějším, což může vést jen ke zvýšení pracovitosti závistivce (k vyrovnání se pracovitějším nebo k jeho překonání vyšší pracovitostí)... -zmp-

evoluce a revoluce (prac. tým):

1. Je TSO a její zavedení revoluce či evoluce?
2. Jak redukovat éčka, stabilizátory, emulgátory, inhibitory, desítky dalších sraček, kterými ničí zpracovatelé zdravé a kvalitní potraviny. Udělá s tím TSO pořádek?

3. Vše jen negujete. TSO je vlastně jen negativistický postoj. Vše, co dosud bylo, na všem jste našli chyby a nenechali jste kámen na kameni. Vy jediní víte jak je to správně či dobře! Tak to na mne dýchne, když čtu TSO. Chybí vám pokora.

4. Jak se to má s homosexualitou? Pro mnohé je to velmi palčivé téma. Usiluje se nyní o to, aby homosexuální páry mohly adoptovat děti. Je lepší, aby děti třeba z dětských domovů byly raději u někoho, kdo je rád, že je má, než aby v dětských domovech trpěly nedostatkem lásky.

Také dnes není problém, aby žena otěhotněla umělým těhotenstvím a pak si žila se svoji družkou. Takovým věcem stejně nikdo nezabrání. Co je tedy lepší? Umožnit adopci všem a nebo nutit homosexuální páry k nějakým oklikám, kterými stejně tyto páry dítě nějak získají.

5. Na zateplování domů nyní ČR prý dostala peníze za prodej emisí Japonsku.

Japonsko tedy dotuje program zateplování domů v ČR. Přitom bažiny v Rusku a jinde vyprodukují nesmírné množství skleníkových plynů. Mají smysl nějaké sledování emisí? Nebo je to jen zase nějaký důmyslný kšeft papalášů?

Odpověď pracovnímu týmu (evoluce a revoluce):

1. TSO je možný až potom, co se z počátečního chaosu sociální jednoty postupně (vývojem) emancipovala politika, ekonomie a kultura. Jejich opětné zmatení v totální jednotě současných režimů, je úpadkem ve vývoji, je protivývojovým návratem k počátečnímu chaosu. Jejich uspořádání v TSO však není přirozeným pokračováním vývoje, ale doslova revolučním uměleckým dílem. Tak jako se ze stonku rostliny postupně vyvíjejí listy (např. trojlístku), tak květ rostliny představuje jakousi revoluci, z předchozího listového vývoje rostliny nevyplývající. Květ je revolučním počátkem možnosti nového vývoje, vývoje plodu rostliny...

2. Zmíněné jedy jsou do potravin přidávány proto, aby zabíjely plísňe, bakterie atp., tj. aby zabránily jejich rychlé přirozené zkáze a prodloužily jejich trvanlivost (aby vydržely přepravu přes celou zeměkouli, dlouhodobé skladování, tj. aby bránily ztrátám na zisku prodejců). Žel tyto jedy zabíjejí také něco v těle jimi otrávaných konzumentů. Tak funguje totalitní trh.

V TSO jsou ZŽP ihned a bezezbytku konzumovány, tj. produkovány a odebírány stále znovu čerstvé. Není tu tedy třeba žádných konzervačních prostředků...

3. Kdybychom negovali vše, jak tvrdíte, pak bychom museli negovat i TSO.

Kdybychom našli chyby na všem, co dosud bylo, pak bychom např. nemohli argumentovat na základě reálných axiomů.

Kdybychom se pokládali za jedině, kdo ví jak je co správné, nemohli bychom na svou podporu nikoho citovat.

Kdyby nám chyběla pokora např. před pravdou, pak bychom libovolně spekulovali, jako akademičtí učenci.

Z věci je zřejmé, že nic z toho, co nám vyčítáte, není oprávněné...

4. Nejde jen o to, že případní adoptivní „rodiče“ mají děti rádi (např. jako lidožrouti), ale také o to, jakou výchovu jim mohou poskytnout (např. jako zloději). Největší překážkou řádné adopce dětí jsou právě dětské domovy, s armádou „odborníků“, jež by se jinak staly zbytečnými a nezaměstnanými.

Následná argumentace v podstatě říká: Nemůžeme-li zabránit následným katastrofám, nebraňme ani katastrofám, o kterých víme předem. Nač pomáhat nemocnému, když může onemocnět i potom?...

5. V liberální (ekonomické) totalitě našeho typu je vše podřízeno kšeftu. Dotaci na zateplení obdrží protekční firma, které dáte ještě násobek vydělat, nikoli Vy, zateplíte-li svépomocí. Kdyby měl každý svůj vlastní zdroj tepelné energie (čistý), nemusel by nákladně zateplovat. Až většina zateplí, zvýší se cena příslušné energie natolik, že bude platit jako před zateplením, ne-li víc. Nejde tedy o zateplování, ale o kšeft.

Ani sledování emisí nevede k jejich snižování, ale ke kšeftování s nimi... -zmp-

superstát a vajíčková válka (prac. skupina):

- Bude-li v Evropě jeden superstát, EU, potom jaké jsou role národů?

V TSO národy budou jaksí přesahovat přes hranice obcí a budou tvořit samostatné kulturní oblasti?

- Co vajíčková válka s politiky? Politik poklekající před bombardákem, který držel plato vajec? Není to spíše trapné, pokleknout před klukem, který háže vajíčka? Nejsou toto jen prázdné politické pózy plné falše?

Odpověď pracovní skupině (superstát a vajíčková válka):

Bude-li v Evropě jeden superstát, pak role národů (kultury) nebude žádná, pak se lidstvo stane nekulturním (kulturně chaotickým)...

Protože TSO mohou zakládat jen lidé schopní vzájemné domluvy, nikoli otroci povinni ovládat jazyk svého pána, nelze TSO stavět na mnohojazyčných organizacích dolní trojnosti (obcích, podnicích, rodinách, či školách). Mnohojazyčné mohou být (ale nemusí) až svazy obcí, kooperující podniky, spřátelené rodiny atp. Tak jako národy nezánikly ani v mnohonárodnostních totalitních státech (ale tvořily konkrétní kulturní oblasti), tak nemusejí zaniknout ani v TSO. Tzn., že zavádění TSO mj. vyhovuje současné existenci národních států, ne však jejich tendence k míchání kultur tzv. imigrací...

U pubertáků nelze očekávat víc, než prázdné pózy, ať už mají podobu tzv. „studentské sametové revoluce“ nebo „klackovité vajíčkové války“. Zatímco „politik na kolenou“ je docela sympatickou (byť nic neřešící a tedy zcela prázdnou) sociální představou, vejce vržené člověkem (útočníkem) na jiného člověka, představuje zlovolný zločin proti lidské důstojnosti... -zmp-

Ještě k pekárně (prac. skupina):

1. V odpovědi prac. skupině (k příkladu o pekárně) v bodě 6 píšete: ..."TSO se tedy ve svých obcích nestaví proti narkomanii (alkoholismu atp.), ale proti obtěžování (poškození) okolí omámenými lidmi. Obec se tedy zaměřuje na narkomana (opilce atp.), jako na každého jiného škůdce..."

Takže chcete řešit následek, ne příčinu?

Drogy přece šíří mafie a nějaký zfetovaný kluk ploužící se nočními ulicemi jako stín. Toho chcete zbavit občanství? Toho, který je jen zoufalou obětí skutečných zločinců! V čem se tady lišíte od totality?

2. Jak rozumět tomu, že chcete zachovat lidskou důstojnost v ek. sféře při aplikaci podílnictví, bratrství.

To, že šéf nebude moci sprdnout pracovníka třeba za to, že vyrábí zmetky?

3. Proč má TSO jako zásadu v politice jen rovnost a ne politickou pluralitu?

Odpověď pracovní skupině (ještě k pekárně):

1. Otázka, zda chce TSO řešit následek, nikoli příčinu, představuje nepochopení ideje TSO. Sociální organismus, který by řešil pouze následek, nebo jen příčinu je nanic. Řešit je třeba obojí. Řešením příčin (prevencí) je samo TSO. Řešením následků je náhrada škody a ztráta občanských práv...

Chceme-li bojovat proti narkomanii tím, že budeme pronásledovat upravovatele a šířitele drog (mafie), nikoli producenty drog (přírodu a jejího Stvořitele), pak chceme bojovat tendenčně a tedy nespravedlivě. Mafie umožňují zákazy (např. prohibice v USA umožnila vznik proslulých alkoholových gangů v Chicagu aj.)...

Plnoprávným občanem obce v TSO, nemůže být „zfetovaný kluk, ploužící se nočními ulicemi jako stín“.

Plnoprávným občanem obce v TSO, nemůže být ani „zoufalá oběť skutečných zločinců“, je-li např. zavražděna, či jinak učiněna nezpůsobilou...

V otázce drog se TSO liší od totality tím, že poskytuje občanská práva lidem způsobilým, nikoli feťákům, alkoholikům, recidivistům aj. nezpůsobilým takových práv nezneužívat. Kde není odběratel (feťák), tam není ani dodavatel (mafie)...

2. TSO nahrazuje nesmyslný „trest“ smysluplnou náhradou škody nejen v politické sféře, ale i v ostatních sférách. Např. v ekonomické sféře nahrazuje ponižující buzerování (sprdnutí) důstojným nahrazením zmetku kvalitním produktem...

3. Politická rovnost a pluralita se vzájemně vylučují, neboť pluralita představuje nerovnost (pravice ≠ levice)...

Ještě k „hospodáři, bankéři a ekonomové“ (prac. skupina):

1. V odpovědi Alešovi (hospodáři, bankéři a ekonomové) máte model A a model B. Jenže takový model v reálu neexistuje. Je to přitaženo za vlasy. Já jako běžný zaměstnanec se nijak nezadlužuji u svého zaměstnavatele. Ani můj zaměstnavatel nikomu nedluží. Jen používá místní měnu, aby mi dal výplatu.
2. Váš model B je sugestivně podaný, ale v realitě zde není nikde vidět.
3. Jestli chcete odbourat dotace na zemědělství, jak potom zaplatíte vstupy?
4. Kdo a jak stanoví patentový zákon, např. autorské právo na přehrávání hudby, zobrazování maleb atp.? Kdo to v TSO bude sledovat, nebo bude možná pouštět muziku na zábavách bez nějakých autorských poplatků? Bude možné dělat výstavu kopií obrazů?
5. Jestli se zabýváte myšlenkou, že stát skrze jím ovládané sdělovací prostředky podněcuje k extrémismu, radikalismu atp., nepodněcujete k občanské neposlušnosti? Nebouříte k anarchii?
6. Není od věci, že tak jako je pro rostlinu (vývoj listů) revoluční změnou květ, tak je tomu také s TSO? Pokud víme, revoluce jsou krev a násilí.
7. Má tedy TSO revoluční ambice?

Odpověď pracovní skupině (Ještě k „hospodáři, bankéři a ekonomové“):

1. Vy jste ideální zaměstnanec. Odvedete zaměstnavateli práci a máte za to, že Vám nic nedluží. Ještě to vysvětlíte zaměstnavateli, že ve Vašem případě nemusí používat místní měnu, aby Vám dal výplatu, neboť Vám přece nic nedluží...
2. Není-li náš model B v realitě nikde vidět, pak není podán sugestivně, neboť to byste měl za to, že je všude vidět, i kdyby nebyl. Naopak, Vaše tvrzení, že není nikde vidět je autosugestivní, neboť máte za to, že nevidíte-li ho Vy, pak ho nemůže vidět nikdo. My ho však vidíme a to tak, jak jsme ho popsali...
3. Poučte se v pravěku, starověku, středověku i z počátku novověku, kdy zemědělství velmi dobře prosperovalo bez dotací, protože cenu svých produktů diktovali zemědělci, nikoli překupníci...
4. Duševním vlastnictvím (vč. patentů a autorských práv) se zabýváme v Programovém prohlášení TSO. Tam se dozvíte, že ochranou duševního vlastnictví se zabývá sféra kulturní. Zde tedy jen stručně:
Komu autor (vynálezce, objevitel atp.) své dílo (vynález, objev atp.) prodá, ten s tímto originálem může volně nakládat (reprodukovat ho atp.). Komu tento producent prodá reprodukci originálu, ten může volně nakládat s touto reprodukcí (např. ji hrát na zábavách bez autorských poplatků). Kdo tvrdí, že i za nakládání s reprodukcí je třeba platit autorské poplatky, ten nechť platí architektovi za každý vstup do domu, vynálezci vodovodu za každé otočení kohoutkem, vynálezci schodů za šlápnutí na každý schod atd., atd. Až z toho zblbne, pak snad ze své autorské chamtivosti vystřízliví. Nechť si řádnou cenu určí již při prodeji svého díla producentovi a dál již nikoho neotravuje, nebo po něm budeme požadovat poplatek za každou informaci (nad poplatek za vzdělání), kterou pro vznik svého díla využil. Ať žije inkaso za pokrok!
5. Přeceňujete následky a podceňujete příčiny. Již „zabývat se myšlenkou“ je přece aktem občanské neposlušnosti. Naproti tomu „nezabývat se myšlenkou“ vede k anarchii...
6. Vaše „pokud víme“ není kritériem vědění. Což jste nikdy neslyšeli např. o tzv. „sametové revoluci“? Kde při ní tekla krev? Tvrzení, že revoluce musí být vždy násilné a krvavé je tedy neopodstatněné...
7. Otázce na „revoluční ambice“ samotné revoluce (TSO) nerozumíme, neboť se nám jeví být tautologická: „revoluční ambice revoluce“, „trojčlenné ambice trojčlennosti“, „květnaté ambice květu“ atp...
-zmp-

1-7 (Prac. tým):

1. Plné ulice kamer. Není to ztráta soukromí? Cítím se jako v policejním státě...
Někdo řekne: Mně to nevadí, že mne někdo sleduje, já nic zlého nedělám. Ale mně to vadí.
2. Současná medicína má řadu tabu, na která se lidé nesmějí ptát. Otázka by byla chápána jako otázka nevzdělance a jako taková zesměšněna i s tazatelem. Existuje holistický přístup, kde člověk je brán nejen jako tělo, ale jako bytost, kde je fyzické tělo jen jednou částí celku. Potom je nutno si klást otázku: Viry, bacily, nakolik jsou skutečnou příčinou nemocí?
3. Proč je extremismus špatný? Říkají, že chtějí pořádek, že nechtějí imigranty aj. cizí etnika na našem území. Ale ukazuje se, že všechny snahy o tzv. integraci jiných kultur selhaly a nejsou dostatečné.

Především v západní Evropě se prokazuje politika multikulturalismu jako scestná. Za co extrémistům všichni nadávají? Že rozbijí pár obchodů a podpálí pár aut? Co je to proti tomu, kolik miliard tzv. nepřizpůsobiví pobrali na dávkách a kolik škody a zla napáchali, za kolik milionů pokradli, kolik do nich společnost musela investovat ve věznicích, sociálními pracovníky, tím, že kvůli nim tu musí být tolik policistů atd. atd... Nelze dávat světu za vzor Londýn, kde je snad 50% občanů jiné kultury než evropský Angličan. Londýn je centrum koloniální říše, které má všechno bohatství právě díky upří politiky, kdy všechno bohatství získalo tím, že sedřelo porobený zbytek světa z kůže, a že to ukradlo občanům zotročených cizích zemí či kolonií. Jak by ale měli a mohli žít vedle sebe obyvatelé různých kultur v jedné obci, v jednom národě? Lze vůbec tzv. integrovat menšiny? Je to vůbec možné? Co na to TSO?

4. Při hovoru o TSO a jeho programu a především o tzv. ZPP se vždy setkám se zarputilým odporem a se srovnáváním ZPP s něčím jako koncentrační tábor, jak relikty doby komunismu, kdy lidé měli tzv. právo na práci, které se však v případě nevyužití trestalo vězením (za příživnictví). Dnes, když je svoboda, tak si přece každý může dělat co chce...

Proč by měl mít ZPP někdo, kdo je dobře živ ze svého podnikání a nijaké ZŽP tedy nenárokuje? Je nutné vždy trvat na rovnostářství? Díky ZPP získává pro mnohé TSO pachuč jakési nové totality, která lidem předepisuje a přikazuje, co mají a nemají dělat. Jakmile se začne hovořit o ZPP řada lidí tím ztrácí případný další zájem o TSO.

5. K tomu modelu A a modelu B, že není nikde vidět - je to chápáno tak, že asi nikdo nezažil, že by za podnikatelem přišel někdo z banky a přesvědčoval ho, aby si udělal úvěr a tím kryl mzdy zaměstnancům. Přitom někdo stále musí uvádět ty zbožím nekryté peníze do oběhu. Proto máme dojem, že se Váš příklad jaksi vymyká našim každodenním zkušenostem.

6. Proč křesťanství u černochoů v Africe prosazuje jednoženství? Oni s tím mají problémy. Je to tak zásadní věc? Je to spíše jen otázka určitého kulturního založení a nelze předpokládat, že by to mělo mít nějaký univerzální rozměr. Vždyť i v křesťanské Evropě žije snad 50% manželství více méně tak, že partneři mají současně více příležitostných poměrů. Je na tom něco špatného? Co když je to jen moralizování černokabátníků, kteří vlastně nemohou mít ženu a tak to závidí ostatním mužům a tak jim takto chtějí znepříjemnit život? Komu vadí, že by muž měl více žen a žena více mužů? Co je komu po tom?

7. Chcete dát nejvyšší pravomoc ne instituci, ale občanům. To bude anarchie.

To bude spoušť. Pak stačí, aby začali jednotliví lidé, soudcové nespravedlivě soudit a bude totální rozklad společnosti. Kde chcete nabrat spravedlivé soudce? Navíc, když občané ani nebudou mít zkušenost s nějakým souzením.

Toto považuji za nejslabší místo TSO.

Odpověď' prac. týmu (1-7):

1. V TSO má veškerou sociální moc každý občan, takže si své zájmy střeží všichni občané. V totalitách je veškerá sociální moc soustředěna v rukou několika jednotlivců, takže si tu občané své zájmy střežit nemohou a zájmy mocných jsou jim odporné. Mocným tedy nezbyvá než střežit své zájmy sítí placených špiclů, nebo sítí robotických očí, uší atp. (např. sítí kamer na zemi i na nebi)...

2. Označení za bacily a viry je v mikrobiologii tímtež, jako označení za škodnou ve světě zvířat, za plevel ve světě rostlin a za odpad ve světě nerostů. Označit za příčinu nemoci bacil je stejně chytré, jako prohlásit mrchožrouty za příčinu vymírání zvěře, komáry za příčinu tůní, plevel za příčinu neúrodných polí, či komunální odpad za příčinu smetiště. Tam, kde je mršina, se objeví mrchožrout, tam, kde je nemoc, se objeví bacil...

3. Za extremismus je v totalitách označováno vše, co nějak zavání přebíráním sociální moci samotnými občany (viz k 1.).

Také Vy se v bodě 7. dopouštíte téhož: „*Chcete dát nejvyšší pravomoc ne instituci, ale občanům. To bude anarchie*“...

V souvislosti s bodem 2. lze říci, že v principu se za extremismus pokládá tendence léčit nemoc, nikoli jen odstraňovat její příznaky (hubením bacilů, komárů, plevelu, či odstraňováním černých skládek)...

V TSO nejsou nijaké „menšiny“ možné, neboť se tu o výkonu sociální moci nehlasuje...

4. Je-li pravdou, že „*Dnes, když je svoboda, si každý může dělat co chce...*“, pak TSO není zapotřebí. My však dnes nikde nijakou „*svobodu*“ nevidíme. Mýlíme-li se, rádi se dáme poučit...

Otázkou: „*je nutné vždy trvat na rovnostářství?*“ se vlastně ptáte: Je v politice nutná rovnost (namísto diskriminace)? Obdobně se lze ptát: Je v ekonomice nutné bratrství (namísto otrokářství)? Je v kultuře nutná svoboda (namísto censury)? Na všechny tyto otázky odpovídáme: V TSO je to vše nutné, v totalitách nikoli...

Jedna věc je, že úspěšný podnikatel může žít ze svého podnikání, aniž musí dbát práva na ZŽP a na s ním související ZPP. Druhá věc je, že v TSO rozhodují o přiznání plné rovnosti (plných občanských práv a povinností) samotní občané. Ti však mezi sebe sotva přijmou někoho, kdo na plnou rovnost práv a povinností nedbá. TSO plnoprávné občanství nikomu nevnucuje. Kdo nechce mít plná práva a povinnosti, ten je prostě mít nebude...

Váš „*úspěšný podnikatel, jenž může žít ze svého podnikání i bez práva na ZŽP a tedy také bez ZPP*“ je pouhá slovní hříčka. Aby mohl být podnikatel úspěšný, musí pracovat (podnikat). Aby nezemřel hladem, musí si zajistit ZŽP. V obou případech (ZŽP i ZPP) tedy pojem „musí“ platí i pro něj. Pokládá-li však toto „musí“ v TSO za teror, u sebe však za svobodnou volbu, pak klame sobe i nás. Sebeklamem je motivována také Vámi zmíněná ztráta zájmu o TSO...

5. Příklady (podobenství) jsou dávány tak, aby co nejpřehledněji (jednodušeji a jasně) vystihovali to, co mají znázornit, nikoli tak, aby nepřeborným množstvím nepodstatných okolností odpovídali nepřehledné každodenní praktické zkušenosti...

6. Idea křesťanství nemá a nemůže mít pro rodinu jiný vzor, než tzv. „svatou rodinu“. Komu se to nelíbí, ten s křesťanstvím nemusí souhlasit. Nijak ho to však neopravňuje křesťanství kritizovat...

7. Na Vaši obavu z anarchie jsme odpověděli již v bodě 3.

Vaše obava, že případný nespravedlivý občanský soud rozloží společnost (v daném případě TSO) je pozoruhodná zejména tím, že je vyslovena v totalitních poměrech, dnes a denně rozkládaných nespravedlivými institucionálními soudy...

Otázka, „*Kde chce TSO nabrat spravedlivé soudce, když občané nebudou mít zkušenost s nějakým souzením?*“ nevychází z reality, v níž platí: Zkušenost nelze nikdy nikde získat dřív, než danou věc (přes svou nezkušenost) zkusíme! Až podruhé můžeme být zkušení. Poprvé můžeme jen zkoušet!

Otázku „*Kde chce TSO nabrat... soudce*“, lze klást také v totalitě. TSO, stejně jako totalita může nabírat soudce jen mezi nezkušenými občany. Totalita z občanů vyrábí „*spravedlivé*“ soudce tím, že je učí manévrovat v nespravedlivých zákonech, přičemž je činí na jejich soudu nezávislými (nezodpovědnými). TSO občany interesuje na spravedlivém soudu, neboť je nezbavuje odpovědnosti za jejich soud, ani povinnosti nahradit škodu způsobenou nespravedlivým soudem... -zmp-

ústavní zákon (prac. tým):

Na jedné straně jsme opakovaně zaznamenali u řady zájemců o TSO i na webu TSO požadavek zákonů v TSO. Na straně druhé registrujeme z diskuse na webu, že TSO je teoreticky asi schopna fungovat i bez zákonů. Zní to skoro neuvěřitelně a lze tedy chápat, že pro většinu lidí musí být opravdu velmi nestravitelné, že by neexistovaly zákony. Pro právníky to musí být doslova šok. Neboť ti, kteří z toho žijí, by vlastně mohli přijít o velmi výnosné bydlo. Pro ty to je jobovka.

Náš tým se staví rezervovaně k oběma variantám. Je totiž zcela zjevné, že nynější zcela extrémní záplava zákonů, vyhlášek, nařízení popírající mnohdy jedna druhou, vytvářejí právní změť a nejistotu spíše než právní jistotu. V televizi a masmédiích se hovoří přímo natvrdo o justiční mafii, která mnohdy ovlivňuje výsledky a rozhodnutí soudu. Pak tzv. zákonnost v parlamentní demokracii skutečně má hodně daleko k právu a je to spíše nezákonnost.

Přesto ale opačný extrém, který se prezentuje v TSO nám připadá až utopický, následně tedy nefunkční, resp. si to příliš idealizujete.

Aby TSO byla vůbec akceptovatelná z hlediska i běžné řeči, navrhujeme Vám změnu klasifikace či pojmenování. Tím TSO okamžitě stoupne na ceně u těch, pro které existence společnosti bez zákonů vypadá prostě jako šílenost. Lidé a právníci nepřekousnou, že tam nejsou zákony. Bez zákona si to neumějí představit. Navrhujeme Vám, jestli byste mohli uznat, nazvat Ústavu TSO jako řekněme Ústavní zákon.

V jeho rámci by vlastně mohly existovat řekněme ústavní pravidla, či ústavní zákony, řešící principy TSO. Zákon je něco nižšího než Ústava (ústavní zákon).

Odpověď prac. týmu (ústavní zákon):

Tzv. „justiční mafie“ nepředstavuje nezákonnost, ale zákonnost, neboť neporušuje zákony, které jsou jejím pracovním nástrojem a jejichž nastolování a znění také podle svých potřeb ovlivňuje. Pojem „zákonnost“ (resp. „nezákonnost“) nám sugeruje, že zákony jsou tu kvůli dodržování zákonů. Tzn., že ať už je zákon jakýkoliv (např. zločinný), je nutné ho dodržovat! V tomto duchu se dnes např. posuzují tzv. „zločiny komunismu“, tj. podle tehdy platných (zločinných) zákonů. To je velmi prohnané odvádění pozornosti od skutečnosti, že tzv. „zákony“ tu mají být nikoli kvůli sobě, ale kvůli právu, spravedlnosti, slušnosti atp. Dnes Vám však již i studenti práva suverénně odpoví, že „zákon nemá se slušností co dělat.“ Kdyby řekli „zákon nemá s právem a spravedlností co dělat“, bylo by to totéž, to si však veřejně říci ještě netroufnou (snad později, až z nich budou lidé úplně zpitomělí)...

Zatímco od slušnosti se zákony zcela zjevně distancují, ve vztahu k právu a spravedlnosti doslova kalí vodu, neboť za právo a spravedlnost vydávají sami sebe, jakoby zákon, právo a spravedlnost znamenali totéž. To ve svém důsledku znamená rovněž distancování zákona od práva a spravedlnosti, nyní však tento distanc není zjevný, ale pokrytecky skrývaný.

Tak např. se kdysi mohlo říci:

„Všichni lidé mají totéž právo na život od Boha, což musí respektovat i lidský zákon (takže je v tomto ohledu nadbytečný)“.

Protože dnešní ateismus z tohoto výroku vypouští pojem „od Boha“, praví:

„Všichni lidé mají totéž právo na život, ze zákona (Deklarace lidských práv atp.)“.

Tzn., že ateismus v podstatě (a pokrytecky) povýšil „zákon“ na „Boha“ (tzv. „zákoníci“ byly původně náboženskou sektou)! Nechceme-li být modloslužebníky, musíme se takovému pojetí zákona bránit.

Protože předmětem idealizování (zbožštění) jsou sociální zákony dnešních tzv. „democracií“ (totalit), dopustíme se vypuštěním idealizovaných zákonů (TSO) naprostého opaku idealizování, tj. jakési „de-idealizace“. Tzn., že TSO nic neidealizuje. Musíme se tedy ptát: Je „de-idealizace“ TSO skutečně extrémní, utopická a nefunkční?

Na tuto otázku vlastně odpovídáte za nás svým klíčovým postřehem (viz. občanství a ZPP):

„Tedy na základě neoddělitelnosti práv a povinností tvrdíte, že TSO dokáže i bez zákonů vyřešit vše. Celá Ústava TSO je samosvorná. Je to vlastně vše samosvorné, těsným provázáním práv a povinností.“

Ústava, ústavní zákon říká: „je-li tu povinnost, je tu i právo a naopak“.

Lze ještě dodat, že je tu třeba dbát také na rovnost míry:

„...je-li tu určitá míra povinností, je tu i odpovídající míra práv a naopak“...

Aniž bychom chtěli vyhovět „zákoníkům“, přece nemůžeme neuznat fakt, že Ústava TSO je Ústavní zákon!

Protože „zákoníci“ svou modloslužbu (sociální zákony) nebudou patrně nikdy schopni opustit, oslovili jsme ideou TSO obyčejné lidi, kteří mezi „zákony“ (ústavním a prováděcími) příliš nerozlišují. Domnívali jsme se, že lidem s právním vzděláním bude jasné, že Ústava je Ústavní zákon (např. jako pravidla hry v šachy), že TSO vypouští jen prováděcí zákony (předepisování tahů ve hře v šachy)... -zmp-

smlouva (prac. tým):

Rozumíme správně tomu, že vlastně vše ostatní (mimo Ústavní zákon TSO) jsou smlouvy? (dvoustranné či vícestranné)

Horní trojnost (HT) vydává metodické pokyny, pravidla chodu dolní trojnosti (DT). To je něco jako např. kolektivní smlouva v odborech: Takto budeme postupovat všichni.

HT nekodifikuje Ústavu. Ústava vznikla dříve než HT. Ústava vyhláší = ustavuje HT i DT. Ne HT Ústavu. Legislativu potom můžeme chápat jako vše ostatní, jako např. prováděcí pokyny či zákony hlavního Ústavního zákona. Odlišíme tedy zákony od ústavy.

Legislativa = nižší zákony.

Chápeme-li správně, potom trojčlennost a její principy jsou ustaveny v Ústavě.

Můžeme se pokusit vyjmenovat všechny ústavní zákony?

Které zákony nejsou v ústavě, tak nebudou existovat (kromě přírodních a matematických)?

Opověď prac. týmu (smlouva):

Ano, rozumíte tomu správně. Mimo Ústavní zákon jsou v TSO prováděcími „zákony“ pouze a jen smlouvy, jež nemají platnost „zákona“ pro všechny, ale pouze a jen pro smluvní strany. Protože body smlouvy, které jsou v rozporu s Ústavou TSO, jsou před občanským soudem automaticky neplatné, není třeba, aby smlouvy plnily funkci prováděcích zákonů Ústavy, není třeba při uzavírání smluv nijakých odborných poradců, ani nijaké zvláštní opatrnosti. Tzn., že mohou být uzavírány smlouvy nejen v souladu, ale i v rozporu s Ústavou. Lze tedy vychytralou smlouvou někoho poškodit. Jakmile se však taková smlouva dostane před občanský soud, škůdce na to těžce doplatí (mimo náhrady způsobené škody mu hrozí ztráta občanských práv), aniž je jeho vina promlčitelná...

Z uvedeného je zřejmé, že prováděcí pokyny vydávané horní sférou (politickou, hospodářskou či kulturní), nejsou „prováděcí“ ve vztahu k Ústavě (jako dnešní legislativa), ale výhradně ve vztahu ke kolektivním dohodám (smlouvám), týkajícím se společných operativních akcí či opatření (např. pravidla hry v šachy = Ústava. Prováděcí pokyny = organizace šachového turnaje). Případná potřeba upřesnit či doplnit Ústavu, musí být provedena změnou Ústavy...

Protože je Ústava zákonem (ústavním zákonem) nelze ji uzákonit.

Reálný axióm: Zákon je to, co uzákoňuje (kodifikuje), nikoli to, co je uzákoňováno!

Proto je legislativa (zákony podřízené Ústavě) nejen škodlivá, ale také logicky nesmyslná, neboť představuje zákony uzákoněné zákonem (Ústavním zákonem), představuje uzákoňování zákona zákonem (= tautologie).

Zkrátka, Ústavu (Ústavní zákon) lze lidem vnutit silou či podvodem (ohlupováním atp.), nebo ji mohou lidé přijmout svobodně formou kolektivní dohody, tj. jako kolektivní smlouvu (zákon platný jen pro smluvní strany).

Chápete tedy správně, že TSO je ustaven Ústavou.

Veškeré Ústavní zákony TSO jsme vyjmenovali v „návrhu Ústavy TSO“. Dosud s pokračující diskuse nevyplývá potřeba něco vypouštět či doplňovat... Ano, mimo Ústavu nebudou existovat žádné sociální zákony! -zmp-

práva a povinnosti v TSO (prac. tým):

1. právo veta občana v obci je:

A = akt sociální svobody v kulturní sféře. Z hlediska kultury = v DT. V HT chybí.

B = akt (princip) sociální rovnosti ve sféře politické (v obci je to součástí rovnosti občanů)

C = v ekonomice se může také vetovat? Koho?

V předchozích textech tvrdíte, že právo a povinnost jsou od sebe neoddělitelné.

Které právo souvisí s jakou povinností a naopak?

Souvisí-li spolu právo a povinnost jak je tomu u ZPP a ZŽP:

2. základní pracovní povinnost (zpp) souvisí se základními životními potřebami (ZŽP)

jakým způsobem a co by potom souviselo s právem veta občana v obci?

Zkusíme hádat: Právo veta je totiž občanské právo. Může s ním tedy souviset občanský soud.

Občanský soud může mít roli jednak práva, jednak povinnosti.

Právo občanského soudu vznikne

a. v případě, že by se někdo cítil poškozen právem veta a chtěl by se proti vetu ohradit.

b. v případě, že člověk může soudit

Povinnost občanského soudu vznikne tehdy, jestli způsobím škodu.

Soud je pro viníka povinnost a pro poškozeného právo.

Odověď prac. týmu (práva a povinnosti v TSO):

1. Právo veta občana v obci (v organizaci dolní trojnosti) je:

A. aktem sociální svobody (vyvazuje ze vztahu) z hlediska kultury, nikoli v kulturní sféře (sféry představují horní trojnost)

B. aktem sociální rovnosti (má ho každý občan) z hlediska politiky, nikoli v politické sféře

C. aktem sociálního bratrství (chrání před poškozením) z hlediska ekonomie, nikoli v ekonomické sféře

Obdobou práva veta v obci, je právo rozvázat pracovní poměr (smlouvu) v podniku...

V předchozích textech jsme se snažili neoddělitelnost práv a povinností dokázat, nikoli jen tvrdit...

2. Tak jako právo na ZŽP neoddělitelně souvisí se ZPP, tak např.:

a/ s právem veta souvisí povinnost náhrady škody (pokud vetem někoho poškodíme)

b/ s právem soudit (s občanským soudem) souvisí povinnost strpět soud (být vystaven občanskému soudu)

Právo i povinnost občanského soudu je dáno Ústavou a realizuje se „dvojstrannou smlouvou“, tj. tím, že jeden občan vyhoví jinému občanovi v jeho žádosti o soud...

Soud tedy představuje trojnost: Právo občana soudit - právo žalobce obrátit se na soud - povinnost obžalovaného strpět soud... -zmp-

občanství a ZPP (prac. tým):

Co je občanství? Občanství je právo i povinnost.

Občan má stejnou míru práv i povinností, protože s každým právem souvisí povinnost a naopak.

Proto asi chápeme, že tak pevně hájíte ideu, že v Ústavě TSO není nic, co by TSO bez zákonů nedokázala vyřešit. Tedy na základě neoddělitelnosti práv a povinností tvrdíte, že TSO dokáže i bez zákonů vyřešit vše. Celá Ústava TSO je samosvorná, je tu vlastně vše samosvorné, těsně provázanými právy a povinnostmi.

Ústava, ústavní zákon říká: je-li tu povinnost, je tu i právo a naopak.

ZPP lidem vadí. Už jen proto, že je to nějaká povinnost.

Ale ZPP zde není proto, že je tu zákon, ale proto, že tu je právo (ZŽP).

Práce tu není ze zákona, ale proto, že máš právo na lidsky důstojný život = že se nemusíš krčit před zaměstnavatelem a bát se, že tě propustí z práce, když se mu znelíbíš, nebo že je krize...

Svým způsobem je úžasný nástroj, aby všichni v pohodě měli v obci, v domovském městě svoji práci v souvislosti se ZŽP. Tedy taková práce bude potřeba vždy a nedotýkají se jí žádné krize. Občané se nemusejí bát vyhazovů z práce, protože jíst a pít se musí, bydlení a energie, základní školství, zdravotnictví atp. musí někdo zajišťovat. Je to neuvěřitelný nástroj, jaký jste vymysleli. Když to člověk domyslí, jakou sociální jistotu TSO nabízí naprosté většině občanů, že těch pár hlasů o tom, že je ZPP něco jako koncentrák, naprosto neví, co hovoří.

Výhody ZPP oproti tomu, že stejně do práce kvůli obživě chodit musíme, ale nyní v nejistotě a v ponížení před zaměstnavatelem – výhody jsou tak nesrovnatelné a to při zachování lidské důstojnosti, kdy nikdo nemusí chodit žebrat či brát podporu a prosit se někde o zaměstnání, aby měl na jídlo a bydlení, že každý soudný člověk snad uzná, že není co řešit.

Povinnost tedy nevyplývá ze zákona, ale z práva. Chcete-li ZŽP, musíte si je zabezpečit prací. Ti, co nechtějí ZPP říkají jinými slovy: Nechceme pracovat, ale chceme krást.

V TSO musí lidé myslet samostatně (dnes na to nejsou zvyklí). Dosud měli vše ze zkušenosti, naučené, zvyk od někoho.

Nyní musejí myslet sami ze sebe. Lidé volají po svobodě, ale když se tu ukazuje nástroj sociální svobody, tak u řady lidí vnímáme: Ne, my TSO nechceme. My chceme raději všechny ty nástroje nesvobody, na které jsme si již zvykli.

Odpověď prac. týmu (občanství a ZPP):

Vaše porozumění principům TSO nám dělá radost.

Stručnou definici občanství si pak představujeme následovně:

Občanství je plná míra preventivních práv a odpovídající (rovná) míra z těchto práv vyplývajících povinností... -zmp-

úmysl (Prac. tým):

Hovoříte o zákonu ve smyslu, že v TSO se nebude přihlížet k úmyslům.

Je však rozdíl mezi náhodným neúmyslným usmrcením (např. při autonehodách) a úmyslnou vraždou.

Jak k tomu přijde takový člověk?

To je přece rozdíl! To v TSO nechcete zohlednit? To se mi nelíbí. Dát člověku stejný trest za úkladnou vraždu i za nehodu by zde přece bylo nefér. Kdyby ničím, tak tímto u mne TSO ztrácí body.

Odpověď prarc. týmu (úmysl):

Je-li způsobena škoda za milión, tu musí být poškozenému nahrazen milión, bez ohledu na to, zda ho škůdce poškodil úmyslně či neúmyslně. Co je tu nefér?

Je snad fér odbýt poškozeného pouhým „pardon, on nechtěl!“?

Vaše otázka: „*Jak k tomu přijde takový člověk?*“ má smysl jen ve vztahu k poškozenému a k jeho poškození. Ve vztahu ke škůdci a jím způsobené škodě je zcela nesmyslná.

Občanský soud TSO se musí zabývat především právem poškozeného:

Kdo poškozenému nahradí způsobenou škodu (kdo je škůdce)?

Teprve potom (nezávisle na právu poškozeného) se může občanský soud zabývat otázkou úmyslů škůdce: Škodil úmyslně, či neúmyslně? Je způsobilý respektovat práva spoluobčanů? Je způsobilý nejen požívat plných občanských práv, ale naplňovat také s nimi související povinnosti?

Protože náhrada škody ani případné odejmutí občanských práv není trestem (odvetou, pomstou), ale aktem spravedlnosti, spravedlivý soud se pojmem „trest“ vůbec nezabývá... -zmp-

množství peněz (Prac. tým):

Kolik peněz v oběhu, tolik zboží na trhu? Chce to jak často aktualizovat? To dají firmy soupis, která dali na trh v obci? Co firma z jiné obce? Ty vyplatí poukázky? Komu, nikdo nepojede kupovat sem?

Odpověď prac. týmu (množství peněz):

Věc platí obráceně: Kolik zboží na trhu, tolik peněz v oběhu...

Rovnováha mezi hodnotou zboží a peněz musí být aktualizována neustále (průběžně). V principu je k vydávání poukázek (peněz) na zboží oprávněn výhradně výrobce zboží. Ten však může vydávat poukázky pouze na své zboží, takže jsou jeho peníze adresné. Výrobci se však mohou sdružit ve „svazu výrobců“ (v TSO ekonomická sféra), kterému mohou svou pravomoc delegovat, což umožňuje nahradit peníze adresné neadresnými. TSO rozlišuje ještě mezi zbožím v rámci a nad rámec ZŽP... -zmp-

odluka církve od státu (Kryštof, 29. 06. 2009 17:07)

Co si myslíte o financování chodu církví ze státního rozpočtu?

Měla by odluka církve od státu nějaký pozitivní vliv na kvalitu práce církve? Kostely jsou dnes spíše místem návštěv turistů jako muzea a ne místa duchovního života společnosti.

Jak by ale potom církve mohli udržovat ten obrovský majetek, jaký mají? Dříve měli církve desátek. Chtějí-li mít věřící svého kněze, tak ať si ho platí, proč bychom na to měli platit všichni?

Na druhé straně zase církve drží určitou kulturu společnosti, tradice, morální hodnoty. Nabízí lidem, kteří znají jen mamon a touhu ovládat druhé, určitý přesah. Výzvu k zamyšlení nad konečností života.

Jakou roli a postavení by mohly mít církve v TSO? Nejde jen o katolíky, protestanty, ale třeba o muslimy, Židy atd.

Odpověď Kryštofovi (odluka církve od státu):

Financování církví státem je matení kultury s politikou, či uvádění kultury pod svrchovanost politiky. V tomto smyslu by odluka církví od státu měla mít pozitivní vliv na kvalitu práce církví. Kostely, kláštery a modlitebny to však již nenaplní. Lidé jsou dnes rozumovější a chtějí mít obsah náboženství předkládan tak jako např. přírodovědecké poznatky, aby o něm mohli sami rozhodnout, zda jsou či nejsou v rozporu se zdravým rozumem. To ovšem církve (zpravidla však ani přírodověda) nejen neumějí, ale téměř zakazují a trvají zarputile na pouhé víře (na nevyzpytatelnosti Božích úmyslů). Tzn., že konzervativní církve své poslání vůči měnícímu se člověku nejsou s to plnit.

Tzn., že církve „drží určitou kulturu společnosti, tradice, morální hodnoty“ (jak pravíte) stále méně a méně, neboť je bere vážně již jen vymírající hrstka konzervativních věřících...

Dřívější desátky pobíraly církve jen z těch hospodářských statků, které jí patřily. Tzn., že každá církevní organizace, funkce či stavba měla přiděleny příslušné statky, z nichž byl financován její provoz. To vše bylo církvi zkonfiskováno, vráceny jí však byly jen stavby, na jejichž údržbu nemá prostředky...

Stávají-li se z církevních objektů stále více jen turistické atrakce, prosté věřících, pak přestávají být artefakty kultury (náboženství) a stávají se artefakty ekonomiky (turizmu). Již dnes zejména katolická církev přebytečné kostely odsvěcuje a ty buď chátrají nebo přecházejí do vlastnictví podnikavých subjektů...

V TSO se může (ale nemusí) stát církev součástí ZŽP a pak bude (resp. nebude) financována ze ZPP. Slovo Boží však nemusí být kázáno jen v církvích, ale také způsobem sv. Pavla, jenž se svými učedníky zakládal a obcházel křesťanské obce, živil se však manuální prací, aby (jak sám pravil) nebyl svým bratrům na obtíž... -zmp-

dotace (Jan, 01. 07. 2009 19:47)

V pondělí opět demonstrovali zemědělci, aby jim ministerstvo zemědělství dotovalo výrobu mléka, protože doplácí miliony Kč na svoji výrobu. Demonstrují proti dotovanému mléku dováženému z EU, z Holandska, kde mají zemědělci o 30% vyšší dotace. Je to řízená likvidace domácí produkce potravin. Je to ostuda naší vlády! Za socialismu jsme měli tak kvalitní prvovýrobu, že to jezdili obdivovat exkurze ze Západu. Byli jsme pro Západ konkurencí, proto nás dotacemi do svého zemědělství zlikvidovali.

Měla by být zemědělská výroba dotovaná? Nebo naopak by neměla být? Zemědělská prvovýroba by byla jako základ a od něj by se v TSO stanovovali další ceny? Kdyby nebyly dotace, tak by vše mělo svoji normální hodnotu.

I když asi také nemělo, protože řetězce si přirážejí k cenám vysokou marži.

Líbilo se mi, jak před týdnem byl ruský prezident Putin v nějakých moskevských supermarketech a tvrdě mluvil s šéfy: Je normální, abyste v době krize měli na kile masa zisk 58%? Zítra to bude změněno! Tak s nimi dělal pořádek. Ale zemědělci berou nesprávné rukojmí, co kdyby začali tohle dělat i jiná odvětví? Blokují silnice, jiné řidiče. Kdyby každý hájil jen svá práva, porušováním práv jiných, jak by to dopadlo? Jde mi o to, jestli by odstranění dotací udělalo pořádek v celé ekonomice? Ale nesměli by prodejci předražovat.

Odpověď Janovi (dotace):

O cílené likvidaci našeho zemědělství shora, státními dotacemi, jsme na našem webu již mluvili. Je to zlovolným cílem státní politiky a zemědělci ho svým domáháním se dotací nevědomky podporují. Proto jsme si již řekli, že zemědělství nesmí být dotované! Důsledně domyšleno, žádná produkce nesmí být dotovaná...

Vedle zrušené státní politiky je tu také „politika“ obchodních řetězců, kteří toto zemědělství likvidují zdola, nízkými výkupními cenami (pod úrovní nákladů na výrobu)...

Obojí likvidaci umožňují zákony, které jsou k tomu účelu ustavovány státními institucemi. Proto se politici neprávem vymlouvají, že to nezávisí na nich, že je to věcí volného trhu, neboť jim byla svěřena veškerá sociální moc a oni to umožňují. Ani Putinův přístup není poctivý. Nechť se raději přičiní o takové zákony, které excesy obchodních řetězců znemožní. Moci má na to habaděj. A není-li „normální, aby v době krize měli na kile masa zisk 58%“, proč by to mělo být normální v jiné době?

Tzn., že pořádek v ekonomice nemůže udělat pouhé odstranění dotací, ani pouhé kritizování nemravnosti prodejců...

TSO takové praktiky zcela vylučuje, neboť nepřipouští žádné zákony (mimo Ústavy) a u každého druhu zboží umožňuje spravedlivý podíl všech (výrobců i prodejců) na výnosech z prodeje...

Základem, od něž by se odvíjely ceny ostatního zboží, nemůže být cena produktů zemědělské výroby, ale hodnota ZŽP (jak to navrhuje TSO)...

Protestující zemědělci se dopouští určitého bezpráví ze zoufalství, neboť je bezpráví páčáno na nich. Také ostatní lidé si musí uvědomit, že nechají-li padnout naše zemědělství, dojde řada i na ně. Z tohoto pohledu je určité bezpráví protestujících zemědělců odůvodnitelné... -zmp-

o dotace nejde (Beny, 02. 07. 2009 14:21)

Táta pracoval za socialismu v JZD a mléko se se ztrátou prodávalo už tehdy. Takže o granty a dotace tu nejde. V tom prosperita nespočívá. Dotace jsou jen nástrojem pro regulaci dělby práce. Lepší je centrální produkce než množství výrobců téhož. Vyplatí se specializace. Dotace tomu pomáhají.

Odpověď Benymu (o dotace nejde):

Za reálného socialismu JZD a ostatní národní podniky neprodávaly a nekupovaly za peníze, ale veškeré obchodní transakce probíhaly prostřednictvím faktur. Tzn., že ztráty a zisky nepatřily národním podnikům, ale státu. Pro podniky to byly jen tzv. prémiové ukazatele (plánované položky). Ze socialistického hospodářství tedy nelze dělat přímé závěry o prosperitě podniku...

Není nám jasné, jak mohou dotace ovlivňovat dělbu práce a pomáhat specializaci...

Odhlédneme-li od cenové diktatury monopolů, zdá se být centrální produkce levnější, než množství drobných produkcí, jen potud, pokud je od produkce oddělen prodej a s ním i doprava. Vezme-li v úvahu obojí, nahlédneme, že je lépe vyrábět žvýkačku na více místech (kontinentech aj.), než ji dopravovat z USA na druhý konec zeměkoule. Tzn., že mezi centrální a decentrální produkcí existuje hranice, určující míru ekonomické výhodnosti (resp. nevýhodnosti) toho, či onoho. Vezmeme-li však v úvahu také skutečnost, že centralismus koncentruje obyvatelstvo do přelidněných měst a vylidňuje venkov, vychází jednoznačně lépe decentralizmus... -zmp-

autorská práva (Jan, 09. 07. 2009 03:29)

Jak by tomu mělo být s platbami za přehrávání, kopírování hudby, filmů, s platbami za vynálezy (jestli tedy lze autory písní a filmů srovnat např. s vynálezci, potom přidávám i vynálezy), atp?

Jedna žena v USA dostala pokutu v přepočtu 37 mil Kč za stažení 24 hitů.

Dle této logiky bychom měli stále platit (jelikož údajný vynálezce žárovky Edison již nežije tak třeba nějaké nadaci Edisona) za svícení žárovkou nějaké licenční poplatky?!

Do čela hudebníků se postaví nějaká organizace a chce za všechny vybírat peníze. Hudebníkům se to samozřejmě líbí, že budou mít do smrti příjem za to, že napsali písničku.

Ale titíž umělci, platí snad vynálezci tužky za to, že písničku zapsali perem, platí vynálezci či vynálezčům papíru za to, že píseň zachytili na papír? Co je v této situaci správné? Osobně si myslím, že věčné placení autorovi, vynálezci či jeho nástupcům za autorská práva je něco, co není v pořádku.

Jak se k tomu staví TSO?

Odpověď Janovi (autorská práva):

Vzhledem k autorským právům, jako ve všem jiném, vládne v totalitních režimech protekcionismus. Autorům audiovizuálních produktů jsou tu práva chráněna jaksi automaticky a celosvětově, autorům objevů a vynálezů (vč. literárních atp.) nikoli. Autoři audiovizuálních produktů mají právo na poplatek z každé formy využití jejich produktu, autoři objevů a vynálezů nikoli (ti mohou svůj produkt prodat, mohou mít podíl na tržbách z prodeje, častěji nedostanou téměř nebo vůbec nic).

Proč taková diskriminace? Protože autoři (producenti, zpěváci, herci) v audiovizuálním kšeftu jsou již vesměs děti klanu (odtud tak mizerná úroveň této produkce), zatímco objevy a vynálezy nelze protekčním dětem nijak vyhradit. Lze jim však vyhradit průmysl, který tu již nemá zájem na ochraně autorských práv, ale na ochraně možnosti se těchto práv zmocnit.

Např.: Vynálezce nějakého stroje má možnost chránit svá autorská práva pouze tím, že svůj vynález nechá patentovat. Jeho patent má však platnost pouze v zemi, kde podal patentní přihlášku s příslušným poplatkem. Průmyslník pak má možnost se autorských práv zmocnit tak, že začne tento vynález vyrábět v zemi, kde patentovaný není. Kdyby chtěl vynálezce svůj vynález patentovat ve všech zemích světa, stálo by ho to miliony, a patent mu ještě nevydělal ani korunu. Naproti tomu kterýkoli kvákal vyplivne svoji odrhovačku, a aniž by musel cokoli patentovat a platit, jsou jeho autorská práva automaticky chráněna po celé zeměkouli.

V principu lze autorská práva naplňovat dvojím způsobem:

1/ jednorázovým prodejem práv, podílem na tržbách z prodeje produktů nebo obojím

2/ zpoplatněním používání produktů

Kdyby se všem autorům měřilo stejnou mírou, přišli by i nenažrané protekční děti (audiovizuální autoři) na to, že druhá varianta (2) představuje administrativně nesmírně náročné a chaoticky nepřehledné vydírání, spojené s nesnesitelným omezováním lidských práv a ponižováním lidské důstojnosti (s neustálými policejními razími, kontrolujícími dodržování v každé domácnosti)...

V TSO určuje metodiku spravování autorských práv kulturní sféra horní trojnosti (viz Programové prohlášení TSO), přičemž předpokládáme, že tu občané pověří své zástupce volbou první varianty (1/), neboť nemají nijaký zájem na protekcionismu... -zmp-

k autorským právům (Beny, 10. 07. 2009 16:14)

Dnes mnozí lidé načerno stahují, kopírují hudbu, filmy, hry atd. Máme se snad tvářit, že to neexistuje?

On je asi problém vyčíslit přesně škodu. Ale porušují-li se takto autorská práva, tak by za to měl být postih. Z čeho by autoři žili, když by nebyla ochrana aut. práv a všichni si stahovali hudbu, knihy, filmy, texty, jak by chtěli? Nelegální stahování je krádež!

Jakou by asi autoři mohli mít zajištěnu ochranu svých autorských práv v TSO, když tam není legislativa? Houbelec. Bez zákonů bude anarchie! Teď zákony jsou a stojí to mnohdy za starou belu.

Odpověď Benymu (k autorským právům):

Koho kopírování pohoršuje, ten by měl bojovat proti výrobě a prodeji xeroxů, počítačových vypalovaček, magnetofonů, audiovideí, kamer a podobné kopírovací techniky. Popř. by měl bojovat za zákaz jejího používání. Lidé si tuto techniku mohou kupovat, ale nesmějí ji používat.

V uvedené souvislosti se nabízí také něco otázek:

Nezaplatili jsme náhodou příslušná autorská práva již koupí drahé reprodukční techniky? Že se z příslušných tržeb autorům nic nedostalo? Proč se autoři nedomáhají u těchto výrobců, ale u jejich spotřebitelů?

Znáte způsob, jak tuto techniku využívat jinak, než (jak říkáte) „načerno“?...

Vyčíslit zde „škody“ nemá smysl. Stačí přece uložit všem občanům preventivní daň, dejme tomu ve výši pokuty, vyměřené „jedné ženě v USA (37 mil Kč.), za stažení 24 hitů“ (viz Jan: autorská práva). Audiovizuální autory to jistě uspokojí...

Zkrátka, starost o živobytí audiovizuálních autorů je diskriminační. Proč se stejně úzkostlivě nepostarat o vydírání poplatků pro spisovatele, badatele, vynálezce, ale i instalatéry, zámečníky, uklízečky atd.? Jak by asi dopadla naše webová stránka, kdyby se přispívatelé do diskuse na nás domáhali poplatků (autorských práv) za každý svůj příspěvek?

Tvrzení, že nelegální stahování je krádeží, vyvolává další otázky:

Jaký je rozdíl mezi legálním a nelegálním? Je tím rozdílem vydírání poplatků?

A, co vůbec znamená pojem „legální“? Např. „legální“ drancování přírodního bohatství a pozemků? Kdo drancuje „legálně“, a kdo „nelegálně“, a kdo, kým a proč je oprávněn o tom rozhodovat?...

Zde si mj. můžeme uvědomit, že sociální zákony máme jen pro mezilidské vztahy v jednotlivých totalitách. Pro mezinárodní vztahy nijaké zákony nemáme. Jsou snad proto mezinárodní vztahy horší, než vztahy mezilidské? Že nejsou ani lepší? Lepší nejsou, protože jde o vztahy mezi totalitami...

Nakonec důsledně domysleme závěrečná slova Vašeho příspěvku:

„Bez zákonů bude anarchie! Teď zákony jsou a stojí to mnohdy za starou belu.“

Zde přece jedním dechem říkáte: Bez zákonů bude anarchie, se zákony je anarchie!

Musíte si vybrat. Obojí nemůže být pravdivé... -zmp-

letní čas (Kryštof, 13. 07. 2009 22:24)

Nakolik je letní čas výhodný? Jestliže se musí lidský organismus přizpůsobit hodinovému posunu, může to u někoho vyvolat nepříjemné psychické stavy. Také nevím, jaký je ekonomický efekt letního času, kterým se především argumentuje. Podívejme se na skutečnost. Jestli musím vstávat o hodinu dříve, tak někdy k podzimu stejně již ráno musíme svítit. A večer pak většinou stejně lidé chodí spát později, protože je venku

světlo a oni neusnou a stejně svítí i v noci. Myslím, že jestli vůbec bychom např. svítili méně ráno, stejně o to více, déle budeme svítit večer. Je z tohoto hlediska letní čas zdravý?

Odpověď Kryštofovi (letní čas):

S posouváním času přišel nejdříve Hitler a po něm reálný socialismus. Šlo o to, aby se ve státních podnicích pracovalo co nejvíce za světla a stát tak ušetřil na nedostatkové el. energii. Současné posouvání letního času uvedený smysl nemá (rozhodně ho nenaplní) a je tedy s podivem, jak na něm „demokratické“ vlády lpí, přestože je naprosto nesmyslný. Takové počínání již hraničí s magickým otravováním lidí... -zmp-

pronásledování aut (Kryštof, 23. 07. 2009 16:46):

V poslední době se stalo několik incidentů, kdy policie zastavovala auta, řidič takového auta nezastavil a policie začala po voze střílet jako na Divokém Západě. Byli zranění i nevinní lidé okolo či vlastně spolujezdec, ale ne řidič. Nebo nyní se stalo, že mladí lidé ujížděli před policií a řidič nezvládl řízení a zabil se tři lidé.

Nevím, nakolik je důležité pronásledovat auta, která nezastaví. Jsme snad všichni zločinci? Někdo třeba jen spěchá a nemá čas na nějaké kontrolování, jiný má s policií špatné zkušenosti a nevidí důvod, proč by měl zastavovat, když jede v pohodě a nedělá žádné přestupky. Nechat se stavět jen tak, protože se to zrovna někomu líbí a umanulo se mu to?

Kde jsou lidské svobody? Nehledě na to, že takový razantní zásah proti řidičům či neprofesionální honička stojí lidské životy a zdraví. Nezdá se mi, že by vina byla jen na straně řidičů. Řidič má velmi malou šanci se bránit případně pokutě, jestli by mu ji chtěli za cokoli napařit. Je ale otázkou, že by si pak každý dělal, co chtěl.

Police v USA má autoritu, protože tam se s nikým nemazlí. U nás se tolik nerespektuje. A i to je chyba. Jenže autoritu nezískají pronásledováním aut, která nezastaví, či střílením po ujíždějících řidičích.

Odpověď Kryštofovi (pronásledování aut):

Protože zákonodárce vymyslel zákon, který neumožňuje stíhat za dopravní přestupek majitele vozu, není-li z činu usvědčen konkrétní řidič vozu. Provinilý řidič je neznámý pouze policii, nikoli majiteli, který ho policii nevydá, nebude-li ohrožen za něj. Zákonodárce tím zadělal na pronásledování aut policií, jež svou nebezpečností (pro zúčastněné i okolí) vysoko převyšuje hrozbu trestu pro řidiče. Riskování řidiče (jeho snaha uniknout pronásledovatelům) je pochopitelné, ač ne vždy rozumné. Proč však riskuje policajt? Protože díky zákonodárcům, je to jediný způsob, jak v daném případě vykázat nějakou činnost (v oblasti dohledu na bezpečnost dopravy) a tím i oprávněně pobírat za ni odměnu...

Z uvedeného pohledu je svoboda člověka za volantem omezoována především bezohlednou jízdou jiných řidičů. Nemůže-li policie omezit svévoli bezohledných, omezuje svobodu všech (ohleduplných i bezohledných)...

Policie v USA nemá větší autoritu, ale větší pravomoc a proto z ní jde větší strach (z možnosti zneužití rozsáhlých pravomocí).

Zkrátka, příčina současných chaotických poměrů netkví v samotných řidičích či v policajtech, ale v zákonodárcích... -zmp-

čipování (Kryštof, 16. 08. 2009 13:39)

Nakolik závažnou vidíte skutečnost, že všechny platební karty, průkazy totožnosti, auta, zvířata atd. jsou očipovány. Na jedné straně je to určitě věc dobrá, může se brzy najít třeba ukradené auto či ztracený pes, člověk atp. Na straně druhé zde hrozí totální kontrola společnosti. Bude-li z jakéhokoli důvodu potřeba sledovat či zrušit nějakého člověka, tak tento bude zcela vydán na milost a nemilost nějaké centrále, která vydá pokyn ke sledování či vystopování jedince.

Vše se dá zneužít. Jak by tomu mohlo být v TSO s čipováním a případným sledováním osob? Jsou v moderní společnosti nutné takové věci? TSO považují za vyspělejší a pokrokovější model, než je existující

režim. Proto by mne zajímalo, jak naloží TSO s takovými pokročilými technologiemi. Vždy je to o lidech. Všude, i v TSO se přeče dají informace zneužít.

Odpověď Kryštofovi (čipování):

V totalitních režimech může cokoli opakovaně zneužívat nejen každý jednotlivec, ale i každá mocenská organizace („centrála“ jak ji nazýváte). Protože v TSO nijaké mocenské „centrály“ neexistují, je tu zneužití možné jen jednotlivci (plnoprávními občany) a to každým jen jednou (recidiva v TSO není téměř možná)...

Čipy mohou být v TSO využívány spontánně jen jednotlivci. Společenské využití čipů je v TSO možné jen omezeně, tj. pouze u těch občanů (a jejich svěřenců), kteří si to výslovně žádají. Příslušná organizace, která by se sledováním čipů zabývala, by jimi musela být k tomuto účelu zvlášť zavedena (samozřejmě s odpovídající občanskou kontrolou). Tím se ovšem možnost zneužití zvyšuje (pro čipované). V principu by však ani v tomto případě nemělo být nijaké tajné (nevyžádané) sledování možné, a kdyby k němu přeče došlo, nedalo by se nijak využít, neboť každé zneužití představuje současně vyzaření...

Domyslíme-li věc důsledně, pak je třeba říci, že ve svobodné společnosti není nijaké čipování nutné, ani u lidí, ani u zvířat. V nesvobodných režimech je čipování lidí vymyšleno kvůli omezování jejich svobody a hlavně kvůli zdaňování (jako u zvířat). Když svého času anglická ministerská předsedkyně Margaret Thacherová chtěla zavést daň z hlavy (mimo jiné, právě kvůli tomu padla), potřebovala by k tomu každou hlavu očipovat...

K případné likvidaci nepohodlného jedince není čipů zapotřebí, neboť takové vražedné systémy jsou již dokonale zorganizovány. Protože i „mukl“ (mukl = muž určený k likvidaci) se dovede organizovat, nebude mít problém se čipu zbavit, v čemž jej ostatní „stádo“ dříve či později rozhořčeně napodobí. To však již bude znamenat občanskou válku... -zmp-

propuštění vězně (Kryštof, 26. 08. 2009 00:03)

Co to je za trest, je-li vina beztrestná?

Propuštění na smrt nemocného zločince, který prý stál za výbuchem letadla v Anglii, který stál životy cca 270 lidí - přináší řadu otázek, souhlasu i nevole. Nejprve ale je nutno říci, že odsouzený neustále tvrdošijně popírá svoji vinu. Na jedné straně je propuštění takového vězně hodně zvláštní a polemické, ale na straně druhé se tím projevuje liberalismus. Propuštění je aktem odpuštění.

Odpuštění je principem křesťanství. Proč mají lidé něco proti tomu?

Má TSO jiné řešení? Kromě zbavení všech občanských práv a přidělení poručníka?

odpověď Kryštofovi (propuštění vězně):

TSO nezná trest, ale náhradu způsobené škody.

V případě propuštěného Lybijce nemáme dost informací o tom, nakolik byla jeho vina skutečně dokázána. Způsobenou škodu prý však nahradil lybijský prezident Kádáfí. Prý mj. vyplatil odškodné i pozůstalým po obětech. V totalitních režimech však (na rozdíl od TSO) míru škody neurčuje poškozený, ale institucionální soud, mezistátní dohoda či kdokoliv jiný. Proto má „odškodnění“ v totalitách spíše charakter vydírání: „Vezmi co dáváme, jinak nedostaneš nic!“

Odpuštění je jedna věc, oprávnění k odpuštění je však druhá věc. V TSO může odpustit pouze poškozený, a to jen z vlastní svobodné vůle. Jen za těchto okolností má odpuštění křesťanský charakter. V totalitách odpouští zástupce poškozeného (zvolený, určený institucionálním soudem, ustanovený shora svévolně atp.). Slyšíme-li pak, že v daném případě je propuštění výsměchem poškozeným, pak tu na odpuštění poškozenými nebyl brán patrně zřetel. Za takových okolností jsou námitky proti „odpuštění“ oprávněné. Řešení TSO jsme již vlastně uvedli. TSO neodpouští, ale garantuje, že odpustit může pouze a jen poškozený. Garantuje také, že míru náhrady škody určuje poškozený nebo jeho poručník. -zmp-

radar (Beny, 29. 08. 2009 14:10)

Tak vidíte. Tolik bylo řečí o tom, jak je zde rozhodování nedemokratické, jak jsme vazalové USA a jak jsme nesvobodní atp... a nakonec radar tady nebude. Spojené státy jej chtějí jinde. Nedivím se USA po

tom, co se jim na hlavu nalilo tolik špíny. Zbytečně všichni čeřili vodu, strašili kapitalismem, USA, celosvětovým spiknutím... nic není tak horké. Nemusíme se bát žít v tomto světě. Není tak zlý, jak tvrdíte. Správná věc si najde vždy cestu. I když nevím, zda právě toto bylo to nejlepší, co se dalo udělat.

Odpověď Benymu (radar):

Říkáte, že správná věc si vždy najde cestu. Čemu však vlastně říkáte „správná věc“? Na jedné straně pochybujete o tom, zda je opravdu správné, že u nás radar nebude, na druhé straně máte za správnou věc, že o tom nerozhodujeme my, ale USA! Je opravdu správné, aby o tom, co u nás bude nebo nebude, rozhodoval někdo jiný, jenom né my? V takovém světě je přece o strach žít. Co si kdo pro nás a o nás vymyslí příště? Neměli bychom se přece jen postarat o to, abychom o svých věcech rozhodovali sami? To je to nejlepší, co se dá udělat!... -zmp-

evidence ZPP (Roman, 11. 09. 2009 11:12)

Když hovoříte o tom, že by měli mít lidé ZŽP za ZPP, tak stále nechápu, jak chcete zařídit, aby bylo tolik práce. Máme spousty nezaměstnaných a Vy chcete práci pro všechny! To je čirý nesmysl. Kde chcete vzít práci? A peníze na její proplacení?

A navíc, kdo by platil práci zaměstnaným lidem? Jak třeba soukromá firma může jako povinnost platit ZPP nějakého člověka? Nebo ZPP by byla jen v rámci obce? Je rozdíl mezi odváděnou ZPP a tím, když už si ji někdo odpracoval a dělá navíc? Za tu práci dostane jiné peníze nebo za ZPP nedostane žádné peníze? Jakým způsobem chcete evidovat lidi a hodiny, kdo kde kolik oddělal? Víím, že v době čipů není problém mít elektronickou kartu, která by to u zaměstnavatele zaevidovala, a zaměstnanec by to pak předložil na nějakém úřadě, ale i tak mi to připadá jako totální zmatek. Tzn. vytvoření nějakého nového úřadu na evidenci ZPP. Vůbec v tom nemám jasno a připadá mi to jako šílený chaos, co tu prezentujete.

Jedna věc je říci, že ZŽP bude obec poskytovat za ZPP. To není až tak špatná myšlenka. Ale druhá věc je uskutečnit takovou vizi. A to mi připadá jako zcela uletěné. Praktické komplikace s oddělováním ZPP od jiné pracovní doby, oddělení peněz na ZŽP od ostatních peněz, to je to tak jaksí zamotané, že tomu nerozumím co je co a jaký to pak má vlastně smysl. Je to pak jen systém pro systém, aby nějak fungoval. Ale je-li to tak vůbec správné, to se mi ztrácí. Vše je to strašně složité.

Odpověď Romanovi (evidence ZPP):

Všechny Vaše otázky byly v diskusi TSO již zodpovězeny (stačí jen přes Ctrl F vyhledávat ZŽP, či ZPP). Nyní tedy jen stručně:

Právo na ZŽP neznamená, že povinnost zajistit naše ZŽP má někdo jiný, nikoli my sami. Nikdo není povinen pracovat pro nás, či za nás. Ač na ZŽP pracujeme společně, přece má v principu každý povinnost si své ZŽP vyprodukovat sám. To v principu znamená, že kolik je ZŽP, tolik je také ZPP. Žádnou jinou práci tu není třeba zařizovat a žádná nezaměstnanost tu tedy nehrozí. Proto nám není jasné, jak jste přišel na to, že jde o čirý nesmysl...

Otázka peněz na proplacení ZPP je zcela podružná. Protihodnotou ZPP je ZŽP. Vyrovnání tu může nastat v naturálních nebo prostřednictvím peněz (poukázek na ZŽP), které není problém natisknout. V TSO však peníze nemohou být inflační, neboť jich nikdy není víc, než zboží, na které jsou poukázku. ZPP navíc produkuje zboží (ZŽP), která má vždy zaručený odbyt, takže se tu nepracuje zbytečně, neprodukuje zbytečně, zbytečně nečerpají přírodní zdroje a nezatěžuje přírodní prostředí. Řečeno z hlediska ZŽP: Nutnost produkce ZŽP představuje vždy zaručenou zaměstnanost (ZPP)...

Jde-li skutečně o hospodářskou organizaci (v TSO či jinde), nikoli o zloděje, měla vždy taková firma povinnost za odvedenou práci zaplatit (bez ohledu na to, zde se jedná o ZPP či práci nad rámec ZPP). Proto již dnes musela a musí pracovníky a jimi odvedenou práci evidovat (i v dobách kdy neexistovala výpočetní technika, čipy atp.). Není tedy důvodu k Vaší obavě, že by takové prkotiny TSO nesvedl, či k obavě z totálního zmatku...

Zdá se, že stačí sociální organismus nějak přejmenovat (např. na TSO) a Vy se již obáváte „šíleného chaosu“. Přitom neuvádíte nic, co by Vás k takové obavě opravňovalo...

Představte si ZŽP např. jako rohlík, jakých se dnes a denně produkuje miliardy. ZPP si pak představte jako 1 hodinu, kterou je třeba i dnes vynaložit na vyprodukování 1 rohlíku. Co je na tom uletěného?

Mluvíte-li o komplikaci s oddělováním ZPP od jiné pracovní doby, pak mluvíte o problému, který jste si vytřepal z rukávu. TSO se stará pouze a jen o ZPP (kvůli ZŽP). Kdo chce produkovat něco nad rámec ZŽP (např. sádrové trpaslíky) a proto pracovat nad rámec ZPP, ten se musí o vše postarat sám (jako je tomu v dnešních totalitách). Rozdíl je pouze v tom, že TSO od něj nebude vydírat nijaké daně. Co je na tom probůh zamotané?

Správně kladete otázku „*jaký to má vlastně smysl*“. V Programovém prohlášení TSO a v diskusi o TSO jsme mnohokrát uvedli, že ZŽP lze využívat k vydírání a tedy k zotročení člověka, což se v současných totalitách skutečně děje. Proto TSO praví, že zboží (ZŽP), které si člověk koupit musí (aby mohl vůbec žít), nesmí být předmětem „volného trhu“ (volného diktátu cen), ale předmětem ochrany před nenažranou chamtivostí překupníků. Není to tedy „*systém pro systém*“ jak se domníváte...

Nepatříte-li mezi nenažrané překupníky, pak jistě nahlédnete (svým vlastním rozumem), že je to tak nejen správné, ale také velmi jednoduché a přehledné. Na nepřehlednosti mají zájem iluzionisté, kapsaři a jim podobní... -zmp-

prezident Klaus - teze 1. (Jan, 30. 09. 2009 20:34)

Vážený přítelé, dostal se mi do rukou článek (asi z Mladé fronty), který zachycuje myšlenky prezidenta Václava Klause a jeho postoj k současné krizi a jejímu řešení.

Cituji pana prezidenta Václava Klause: „*V této krizi neselhal kapitalismus, to státy se chovají jako za socialismu. Nic v ekonomice není založeno na myšlence, co je a co není správné. Ekonomie se stala ekonomii... když opustila koncept spravedlivé ceny. Celá ekonomie katolické církve byla na tom založena. Staletí trvalo ekonomům, než se z toho vymanili. V momentu, kdy přijmeme myšlenku, že nejen cena, ale i mzda jsou cenou práce vyrovnávající poptávku s nabídkou, pak debatování o tom, o kolik více či méně by měl mít šéf General Motors, je nemožné! (Pozn.: dostal odstupné 23 milionů dolarů a přitom „vyprodukoval“ v letech 2005-2008 ztráty 80 mld. dolarů) Jestli mu to jeho akcionáři schválili, tak udělali hloupost. To není chyba kap. systému, to je chyba vedení firmy...*“

V. Klaus (Chiméra rovnosti 1.7. 1990): „*Chceme-li lepší životní standard, musíme umožnit, aby byla pro ty, kteří se o to zaslouží, dostatečná motivace... Řešení není v ničem jiném, než v důsledném zavedení tržních vztahů... My jsme po listopadu 89 bojovali s pseudorovností existující za komunismu. Museli jsme obhajovat nerovnost jako přirozený stav lidské společnosti. Já jsem to propagoval ze všech svých sil! ...u nás nevznikla nenávist proti nerovnosti...*“

Chiméru rovnosti... táhnou politici a země EU a bohužel se zdá, že v poslední době se k nim přidávají i politici USA.

...nové vytváření rovnosti, jejímž hmatatelným příkladem byla v USA myšlenka umožnit každému mít dům s hypotékou, to je obrovské selhání státu, ne selhání trhu!

...nevěřím, že se vyčerpá kapitalismus. Kapitalismus byl přiškrcován, omezován a zásadním způsobem narušován nekapitalistickými zásahy do fungování celého systému. To, co se dnes děje je důsledkem přiškrcování trhu...

Básník Samuel Johnson napsal: Není možné utratit peníze, aniž bychom tím někomu chudému neprospěli... Bohatství produkuje mnoho dobrého... Nesouhlasím, že sociální stát, sociálně se dostává do ekonomiky tím, že se tam dává víc sociálních výdajů. Tržní ekonomika je mnohonásobně sociálněji než jakékoli plánované hospodářství... reálný socialismus byl systém, který byl diametrálně odlišný od modelového učebnicového socialismu či komunismu. Mám obavu, že se bývalému systému za reálného socialismu hodně přibližujeme.“

Odpověď Janovi (prezident Klaus - teze 1.):

Tvrzení, že světovou finanční krizi vyvolalo socialistické chování kapitalistických států je evidentní blábol. Reálný socialismus trpěl chronickou hospodářskou krizí (nedostatkem spotřebního zboží, vč. ZŽP, vč. ruských, čínských aj. hladomorů), nikdy však krizí finanční. Za reálného socialismu narůstala inflace jako za kapitalismu s tím rozdílem, že socialistické státy si uměly samy natisknout peníze, nikoli však samy vyrobit

odpovídající zboží. Reálný socialismus se dostal do státních dluhů jen tehdy, dovezl-li ze Západu zboží na dluh...

Tvrzení, že „*Nic v ekonomice není založeno na myšlence, co je a co není správné... že se ekonomie stala ekonomii... když opustila koncept spravedlivé ceny.*“ si evidentně protirečí, neboť výslovně považuje za správné „*opuštění konceptu spravedlivé ceny*“...

Ani ekonomie katolické církve nebyla založena na tom co je správné, neboť na církevních statcích se od sedláků vymáhaly tytéž dávky, jako na statcích světských. Církevní charita pak nepatří do ekonomie, ale do kultury...

Tvrzení, že „*cena (zboží) a mzda jsou cenou práce...*“ je zjevná idiocie. Což se cena zboží rovná mzdě, vyplacené za práci na jeho výrobě?

Tvrzení, že „*cena a mzda... vyrovnávají poptávku s nabídkou...*“ se zdá být hýkáním osla. Poptávka (po zboží) se přece vyrovnává nabídkou (zbožím), nikoli cenou a mzdou. Existuje snad nějaká poptávka po cenách?...

Ve slovech „*Jestli mu to jeho akcionáři schválili*“ zní skrytě socialistická idea společného vlastnictví, v němž se všichni ke všemu chovají tak, jakoby nikomu nic nepatřilo. Reálný vlastník General Motors (fyzická osoba podnikatele) by takové odstupné nevyplatil ani schopnému řediteli, natož neschopnému...

Tvrzení, že „*To není chyba kap. systému, to je chyba vedení firmy...*“ je výsměchem zdravému rozumu. Což součástí vedením firmy není právě „šéf General Motors“? Což se i jiná vedení firem ve „společném vlastnictví“ (např. akcionářů) neřídí tunelářským heslem „já na bráchu brácha na mě“?

Slova „*Chceme-li lepší životní standard, musíme umožnit těm, kteří se o to zaslouží, dostatečnou motivaci*“ nejen opětovně popírají úvodní tezi, že „*Nic v ekonomice není založeno na myšlence, co je a co není správné*“, ale staví také koně za vůz. Pojem „*musíme umožnit... dostatečnou motivaci*“ nemluví o následné odměně za předchozí zásluhy, ale o možnosti kdykoliv se odměnit sám, bez ohledu na zásluhy. To je motivace pro zloděje, nikoli pro hospodáře (srovnej odměnu šéfa General Motors)...

Pozoruhodným žvástem je následující protimluv: „*My jsme... bojovali s pseudorovností* (tj. proti nerovnosti)... *Museli jsme obhajovat nerovnost* (proti nerovnosti)...”

Srandovní je následující moralizování: „*myšlenka umožnit každému mít dům s hypotékou, to je obrovské selhání státu, ne selhání trhu!*“ Jediným reálným zákonem trhu je umožnit vyrovnání poptávky nabídkou. Nemůže tu tedy platit nijaké „někomu ano, někomu ne“. Nazývá-li to někdo „*chimérou rovnosti*“ pak trhu nerozumí nebo nechce rozumět. Mj. musí tržní nabídka „*umožnit každému mít dům*“, má-li čím zaplatit, aniž jí přísluší řešit otázku hypotéky. Nazývá-li to kdo „*selháním trhu*“, dokonce „*obrovským selháním trhu*“, pak nemá všech pět pohromadě...

V jednom musíme dát Václavu Klausovi za pravdu, a to když praví: „*...nevěřím, že se kapitalismus vyčerpá.*“ Klaus tu nevěří naprosto oprávněně, neboť FED ještě nestačil skoupit celou Zeměkouli. Tzn., že se kapitalismus ještě nevyčerpá...

Bohužel se vzápětí opět mýlí tvrzením, že „*To, co se dnes děje je důsledkem přiškrcování trhu...*“ Ten kdo se tu cítí být přiškrcován není trh, ale FED. Není však přiškrcován státy, ale pomalostí zmanipulovaného trhu. Proto je k urychlení transakcí FED zapotřebí finančních aj. krizí...

Pozoruhodná je Samuelova romantická teze, že „*Není možné utratit peníze, aniž bychom tím někomu chudému neprospěli...*“ Samuel nám tím praví, že utratí-li peníze, udělá tržbu výrobci, který z ní vyplatí mzdu chudobnému dělníkovi. Takový je Samuel dobrák! Samuel se nám však nepochlubil, kde utrácené peníze vzal, když sám nic neprodukuje...

Tvrdí-li Samuel, že „*Bohatství produkuje mnoho dobrého...*“, pak by měl usilovat o to, aby byli všichni bohatí. Chlubí-li se však tím, že to dobré spočívá v pomáhání chudým utrácením bohatých, pak je třeba jeho výrok následovně upřesnit: „*Bohatství jedněch může produkovat mnoho dobrého, pokud jsou ti druzí chudí...*“

Následuje buditelský protest: „*Nesouhlasím, že... sociálně se dostává do ekonomiky tím, že se tam dává víc sociálních výdajů*“. Buditel tu sice „pláče správně, ale na nesprávném hrobě“. Sociální výdaje se přece nedostávají do ekonomiky, ale berou se z ekonomiky...

Tvrzení, že „*Tržní ekonomika je mnohonásobně sociálnější než jakékoli plánované hospodářství*“ je stejně chytré, jako tvrzení, že „*dvanáct bez dvou je víc než deset*“. Kritika „*jakéhokoliv plánování*“ si navíc

protiřečí, neboť tvrdí, že „vyrovnávání poptávky nabídkou (zdravá tržní ekonomika) je lepší, než přizpůsobování nabídky poptávce (plánování nabídky podle poptávky = zdravá tržní ekonomika)“...

V závěru nám duchaplný brepta předkládá své životní poučení z historie: „*reálný socialismus byl systém, který byl diametrálně odlišný od modelového učebnicového socialismu či komunismu. Mám obavu, že se... reálnému socialismu hodně přibližujeme.*“ Toto poučení zní jako apel, abychom se namísto k „reálnému socialismu“, přibližovali k „modelovému učebnicovému socialismu či komunismu“...

S bolestí v srdci musíme konstatovat, že náš milovaný zástupce lidu (prezident) nám o ekonomice řekl víc nesmyslů než slov. S hrůzou však musíme vyslovit podivení nad tím, jaké nehorázné bláboly se dnes učí na vysokých školách, jací „odborníci“ jsou placeni za to, že jimi důvěřivým posluchačům vyplachují mozky a ovlivňují přes ně totalitní kulturu a zákonodárství...

prezident Klaus - teze2. (Jan, 30. 09. 2009 20:35)

Jsou to vlastně myšlenky světoznámého ekonoma Milтона Friedmana, které zde Klaus předkládá. Je to tedy ideologie volného trhu. Nechápu, jak může někdo tyto radikální až extrémistické teorie podporovat, „propagovat ze všech svých sil“ a nevidět do očí bijící rozpory a tvrdit dokola, že trh sám sebe vyléčí. To jako by se baron Prášil sám sebe vyzvednul tak, že by se popadl za vlasy a nadzvedl by sebe sama.

Jenže trh přece není nějaký duch, či baron Prášil, ale jsou to konkrétní burziáni a šéfové firem, kteří dělají zásahy do ekonomiky a to zásahy určitě velmi dobře promyšlené, aby vydělali peníze. Žádný iracionální trh, duch – ale jen a jen lidé to dělají. Klaus to sice zjemňuje tím, že prý jde o „chybu vedení firmy“..., že „kapitalismus neselhal“, ale i tak setrvává na ideologii či slepé víře v to, že vedení firmy je schopno dát trh do pořádku. Snad jen vedení obrovské firmy, jako je nějaký nadnárodní řetězec, který si prosadí (korupcí, tzv. lobbingem) potřebné legislativní změny na daném území. Nebo FED.

Potom bych souhlasil s tím, že taková firma může sebe „samoregulovat“, nazveme-li takovou centrální firmu „trh“. Pak by měl Klaus pravdu. To by ale znamenalo, že ví o „trhu“ jako o centrální světové firmě a s tím spojených svinstvech, které dělá FED. Což je potom velmi na pováženu.

Proti tomuto vše léčícímu „trhu“ se staví myšlenky keynesiánské ekonomie - např. světoznámého ekonoma Paula Samuelsona (za světové hospodářské krize pracoval jako poradce Federální rezervní banky ve Washingtonu, později byl hlavním ek. poradcem prezidenta Johna. F. Kennedyho...)

Kde tedy stojí TSO? Na straně přísného plánování a regulace a nebo nevázaného, volného trhu? Chápu-li TSO, potom bych řekl, že přísné plánování se týká jen ZŽP a vše ostatní je pod mocí volného trhu.

A možná pro Vás, když se zabýváte pravdou: V úvodu článku stojí příznačná myšlenka – „Daniel Defoe: Říkají lži, jako by to byla pravda“ Jenže: co je tady pravda?

Odpověď Janovi (prezident Klaus - teze 2.):

Při nedávné cestě do Brna jsme narazili na obrovský billboard s dobře živenými „patrně odborníky“, culícími se na nás kolem vmlouvavého nápisu: „*Vy umíte pracovat, my umíme vydělávat peníze!*“ Ejhle. Takto si oni představují „volný trh“! Nuže dejme to s nimi harmonicky dohromady. My budeme pracovat a oni budou vydělávat peníze. Vydělá-li pak šéf General Motors či lupič v bance tolik, že to i chudobnému dělníčkovi připadne příliš, mají pro něj připravena chlácholivá hesla typu: „*kapitalismus neselhal*“, „*jde o chybu vedení firmy*“ atp. Jenže socialismus ani kapitalismus či jiný „ismus“ nepředstavuje pouze a jen ekonomiku, jak nám to zástupce lidu papouškuje podle Milтона Friedmana. Má přece také nějakou kulturu a politiku. Proto se nemusíme tolik trápit otázkou, kdo kdy a kde vlastně selhal, či neselhal, ale vždy se musíme ptát, co kapitalismus, socialismus či jiný „ismus“ umožňuje a co neumožňuje. Dosavadní zkušenosti s nimi praví, že na jedné straně umožňuje kdekou menšinovou (zpravidla mafiánskou) lumpárnu, na druhé straně však neumožňuje odstranit většinovou chudobu (ekonomickou, kulturní i politickou)...

TSO plánuje ZŽP tak, aby nabídka ZŽP vyrovnala poptávku ZŽP, aby se neprodukovalo méně než je třeba (= nedbalost), ani víc než je třeba (= plýtvání). Z hlediska ekonomie lze takové plánování nazvat obecným (obecním) dohledem na důsledné respektování jediného zákona zdravého trhu (míra nabídky = míra poptávky). Na produkci nad rámec ZŽP již nedohlíží obce, ale samotní podnikatelé, v jejichž nejvlastnějším zájmu je rovněž rovnost nabídky a poptávky. V případě nerovnosti totiž vydělají méně než by mohli (= podprodukce), nebo budou mít zbytečné ztráty (= nadprodukce). Zkrátka, pojem „volný trh“ neznamená

„neplánovanou (nevázanou, živelnou) produkcí“, ale svěřením dohledu na rovnost nabídky s poptávkou samotným výrobcům. Podílnictví v hospodářských organizacích TSO navíc vylučuje „socialistické společenské vlastnictví“ skryté za tzv. „kapitalistickými akcionáři“. Ve zmíněném případě šéfa General Motors by totiž podílníci o jeho odměně nehlasovali, ale museli by se na ni složit ze svých podílů...

Pokud jsme neodpověděli na vše, co v sobě zahrnuje závěrečná Pilátovská otázka: „Co je tady pravda?“, prosíme o konkretizaci nezodpovězených otázek... -zmp-

podnikání (Jan, 15. 10. 2009 09:19)

Vesměs jste odpověděli na to, co jsem sepsal do článku. Přesto nevím, jak bude nějaká skupina výrobců sledovat množství zboží a peněz za ně utržené, ať už v obci a nebo na větším území. Snad si to umím představit v rámci obce při dohledu nad základními potravinami, ZŽP, - zvláště, budou-li na ZŽP samostatně poukázky či odlišné peníze, než na ostatní zboží.

Naznačili jste, že pro Vás nejsou směrodatné ukazatele současné ekonomiky. Na čem stavíte svoji suverenitu, že např. HDP, inflace, zadluženost aj. nejsou dostatečně vypovídajícím ekonomickým ukazatelem? Co chcete dát místo toho?

odpověď Janovi (podnikání):

HDP (hrubý domácí produkt) je správný statistický součet nesmyslných údajů, vzešlý z daňových přiznání. Protože daním podléhají i transakce finančních ústavů, vydává HDP za „produkt“ (za zboží) i výtěžky z finančních manipulací, které nic neprodukuje.

Představme si např. pustý ostrov, na němž se zachránili dva trosečníci se plnými kufry peněz. Protože to byli finančníci, začali mezi sebou s penězi čile obchodovat a platit řádně daně (na zvláštní společnou hromádku). Ač daně z výnosů z jejich finančních transakcí dosahovaly milionových částek, přece byl ostrov do měsíce zase pustý.

Snad to postačí k pochopení, že HDP není ukazatelem reálné ekonomiky a jak je nesmyslné, aby jeho pohyby (nárůsty a poklesy) ovlivňovaly životní úroveň občanů. HDP je jen statistické šidítko pro ohlupování veřejného mínění, umožňující libovolnou manipulaci s reálnou ekonomikou.

O státní zadluženosti jsme již mluvili, jako o něčem co se podobá středověkému odvádění výpalného (hřiven a volů) císaři.

Také o inflaci jsme si již řekli, že je vyvolána nerovnováhou mezi hodnotou zboží a peněz (poukázek na zboží)...

Zkrátka, TSO nepotřebuje sledovat nic podobného jako je HDP, ani vybírat daně, ani se zadlužovat. TSO potřebuje pouze hlídat rovnováhu mezi penězi a zbožím. V rámci ZŽP se o to stará obec, nad rámec ZŽP ekonomická sféra.

Protože výrobci sami mají zájem na tom, aby lidé měli peníze na nákup jejich zboží (jinak nemá smysl vyrábět), nelze očekávat, že by statistické sledování jimi vyprodukované míry hodnoty zboží (v tržních cenách) odmítali. Naopak. Sami ho budou vyžadovat a financovat (výpočetní středisko ekonomické sféry TSO).

Vlastní statistika v době počítačů je hračka. Dokážou-li totalitní státy sledovat biliony zbytečných informací (např. o soukromí svých občanů, o daních, HDP a jiných nepatříčnostech), není třeba se obávat, že by ekonomická sféra TSO nedokázala statisticky zvládnout tento jediný a zcela jednoduchý ekonomický ukazatel... -zmp-

konkurence (Jan, 16. 10. 2009 08:25)

To zní docela logicky. Jestliže bych v této souvislosti ještě zmínil konkurenci, pak i ta se vztahuje jen na výrobky mimo ZŽP. Konkurence v rámci ZŽP vede k tomu, co dnes existuje jako dotované výrobky na trhu. Mléko a maso dovážené a dotované z ciziny likviduje domácí produkci ZŽP, což vede ke zničení zemědělství. Proto konkurence v ZŽP být nesmí.

Může se ale týkat ostatního zboží, je to tak?

Odpověď Janovi (konkurence):

Pojem „konkurence“ naznačuje soutěživost, závodění atp., tj. úsilí o nerovnost, jež je doménou kultury (konkurence talentů). Doménou ekonomiky (trhu) je úsilí o rovnost (vyrovnávání poptávky nabídkou). Tzn., že konkurence v ekonomice je zcela nepatřičným matením ekonomiky s kulturou.

Zde je třeba si uvědomit, že předmětem ekonomické reprodukce (výroby kusové, sériové, hromadné aj.) je produkt kultury (kulturní produkt). Proto např. v zemědělské výrobě mluvíme o tzv. „monokulturách“. Vyrábí-li pak dvě firmy tentýž produkt (např. auta), a je-li produkt jedné firmy lepší než produkt druhé, pak se tu nejedná o konkurenci ekonomickou (tržní, hospodářskou atp.), ale o konkurenci kulturní (míry kulturnosti produktu).

Nekulturní konkurence (reklamní, dumpingová, korupční, nátlaková aj.) je škodlivá v ekonomice i v politice. Lze tedy předpokládat, že v TSO, bude veškerá nekulturní konkurence posuzována jako způsobená škoda... -zmp-

ke konkurenci (Jan, 18. 10. 2009 22:35)

Jak chcete prokázat nekulturní konkurenci? A jak stanovíte její škodu? To je ryze spekulativní. Každý člověk má svoji kulturu a hranici co ještě je a co již není kulturní je mnohdy těžké posoudit. Někomu se líbí šaty z kůže, jinému z hedvábí, někomu krátké jinému dlouhé... Možná u léků a farmaceutických firem je problém korupce. Chápu, že přes lobování a úplatky potom může jedna firma odrovnat konkurenci.

Vyrábí-li dvě firmy totéž, pak tu jde o konkurenci, která sice může být primárně v kulturní rovině, nicméně má ekonomický projev a dopad a tudíž je to konkurence v oblasti ekonomiky. A to mi nepřipadá špatné.

odpověď Janovi (ke konkurenci):

V TSO stanovuje škodu poškozený. Občanský soud pouze rozhodne, zda mu byla škoda skutečně způsobena a kdo je škůdcem. Nebude-li se nikdo cítit poškozen nekulturní konkurencí, nebude důvod k prokazování její nekulturnosti (kde není žalobce není ani soudce)...

V návrhu Ústavy TSO i v diskusi o TSO uvádíme, že tři články horní trojnosti (politika, kultura, ekonomie) jsou vnitřně čisté, zatímco tři články dolní trojnosti (obec, rodina, živnost) jsou vnitřně trojčlenné. Tzn., že v hospodářské organizaci dominuje ekonomie nad kulturou a politikou. Její kulturní konkurence (kvalitnější produkce) se tedy nestává ekonomickou, protože je jí nadřazena ekonomika. Také podílník zůstává i ve firmě nadále člověkem a nestává se robotem jen proto, že pracuje v oblasti ekonomiky. Právě tak by bylo zlé, kdyby se kulturní konkurence stala ekonomickou...

ještě k TSO (pracovní skupina):

Je TSO něčím přirozeným nebo umělým?

Odpověď pracovní skupině (ještě k TSO):

Nezvyklost názvu „trojčlenný sociální organismus“ (TSO) není dána samotnou realitou, ale naším tendenčním přístupem k ní. Svět, který známe ze své obvyklé každodenní zkušenosti, je světem relativních projevů, založených na kontrastu protikladů (vnější/ vnitřní, muž/žena, temné/světlé, nahoře/dole, nemocné/zdravé, zlé/dobré atp.). Tak ho také našemu vnímání zrcadlí naše smysly. V prostoru nám tyto relativní protiklady zrcadlí současně vedle sebe (např. jako úplněk Měsíce v okolní temnotě) a v čase postupně za sebou (např. jako střídání dne a noci). Jenže:

„Naše smysly nás neklamou, ale náš úsudek nás klame!“ (J. W. Goethe)

Náš úsudek se totiž k vnímaným protikladům staví jako soudce ke sporným stranám (žaloba/obhajoba):

A/ Spravedlivý (poctivý) soudce nejdříve řádně vyslechne (vnímá) výpověď obou sporných stran (v čase = jednu po druhé), potom obě výpovědi vzájemně porovná (v prostoru = uvede je do vzájemného kontrastu současně vedle sebe = uvažuje o nich) a teprve potom ke každé zvlášť zaujme své stanovisko (v čase = posuzuje jednu po druhé), tj. vynese svůj soud (nesympatické/sympatické = vinné/nevinné)

B/ Nespravedlivý (nepoctivý) soudce zaujímá své stanovisko (nespravedlivý soud) předem (nesympatické/sympatické), podle kritérií, jež s předmětem sporu nijak nesouvisí (např. nepříjemné/příjemné, cizí/blízké, bohatý/chudý, štedrý/lakomý atp.), takže vzájemné porovnávání je již zbytečné (= vyloučené uvažování). Nespravedlivý soudce se tím předem ztotožňuje s výpovědí jedné ze sporných stran (žaloby či obhajoby), čímž se stává ve sporu svědkem jedné strany (žaloby, či obhajoby), takže v daném případě nemůže být a nesmí být soudcem.

Jinými slovy, spravedlivý soudce (A) se od nespravedlivého (B) liší tím, že umí vyloučit své předběžné stanovisko (tendenční soud), resp. umí k předběžnému stanovisku nepřihlížet (nebere v úvahu svůj předpoklad). Problém je v tom, že umění spravedlivého soudu nám není přirozené. Pokud si toto umění neosvojíme umělým (řemeslným) překonáváním své vlastní přirozenosti, neumíme správně (spravedlivě) posoudit ani nic z toho, co našemu vnímání zrcadlí naše smysly, neumíme pravdivě poznávat svět relativních projevů, v němž žijeme. Posuzujeme relativní protiklady jednotlivě tak, že bereme v úvahu jen to, co je nám sympatické (např. světlo), zatímco to nesympatické (např. tmu) z úvahy vylučujeme (nepravý pozitivismus). Naše uvažování (myšlení) o světě je tak vždy jednostranné, jako vážení nepoctivého trhovce, skrytě ovlivňujícího misky vah prstem. Proto si vlastně vůbec neuvědomujeme, že naše smysly našemu vnímání zrcadlí vždy dvojici relativně kontrastních protikladů.

Prvním učitelem duálního pojmání vnímané reality byl již v době praperné (předhistorické) Zarathrušta (Zoroastr atp.), jenž byl vlastně prvním učitelem poctivého uvažování (myšlení) o vnímaném, učitelem tzv. „dualismu“.

Potřebnou kvalifikaci pro spravedlivý soud tedy získáme jen tehdy, naučíme-li se Zoroastrovu poctivému (netendenčnímu, nejednostrannému) uvažování o vnímané duální (relativní) realitě. Avšak ani tento relativismus není ještě dokonalý.

Spravedlivý soudce, stavící se mezi sporné strany (mezi objektivní relativní protiklady) si totiž může uvědomit sebe sama („já jsem“ ten, který spravedlivě soudí), jako toho třetího mezi dvěma svědky (spornými stranami). A protože bez sporných stran není soudce (není co soudit), představuje Zoroastrův objektivní dualismus a subjektivní poznání sebe sama vzájemně neoddělitelnou trojici (trojnost).

Prvním učitelem trojného pojmání vnímané reality byl na přelomu věků (starý/nový letopočet) Ježíš Kristus.

Z věci je zřejmé, že pojem „trojnost“, je nezvyklý jen pro určité dva druhy ignorace:

a/ ignorace relativity = tendenční uvažování = jednostranné uvažování o vnímané realitě = nepravý pozitivismus;

b/ ignorace subjektu = relativní uvažování = oboustranné uvažování o objektivní dualitě = nedokonalý relativismus.

Pokud se naučíme nic neignorovat, poznáme vnímanou realitu pravdivě, jako ve všem všudy trojnou.

Vše ve světě je trojné. Jen to, co je výhradně dílem člověka, trojné není. Výhradním dílem člověka není např. dům, který se neobejde bez materiálů (cihlářské hlíny atp.), jež jeho dílem nejsou. Výhradním dílem člověka jsou jen jeho vnitřní individuální schopnosti (uspořádání duševního organismu) a jeho vnější mezilidské vztahy (uspořádání sociálního organismu). Nejsou-li také tato díla lidská uspořádána trojčlenně, působí nutně na ostatní trojčlennou realitu (na vnější objektivní přírodu, vnitřní objektivní přirozenost a subjektivní sebevědomí) třikrát ničivě. Jeho kultura (myšlení) jako zhoubné bujení, jeho ekonomika (cítění) jako horečnaté chřadnutí, jeho politika (chtění) jako teror.

Z toho, co má účast na výhradně lidském díle (individuálním poznání a sociálním organismu) je dokonale trojčlenná pouze lidská tělesná přirozenost, spočívající na spolupůsobení tří na sobě jinak nezávislých soustav, přičemž každá z nich je současně vnitřní i vnější:

1/ soustava nervově-smyslová (mozko-mišní);

2/ soustava rytmická (cirkulace krve, tělesných šťáv a dýchání);

3/ soustava výměny látek a vnějších údů.

Lidská duševní přirozenost je sice ve svém zárodku trojčlenná (cítění, myšlení, chtění), pro svůj přirozený sklon k jednostrannosti (nemyšlení) i pro své umění nereálného myšlení (nedokonalý relativismus) se však trojčlenně nechová. Také lidský sociální organismus je ve svém zárodku trojčlenný (ekonomie, kultura,

politika). Protože však vždy podřizuje ostatní články totalitě jednoho (odtud trojí totalita sociálního organismu: kulturní, politická, ekonomická), nechová se trojčlenně, ale vždy totálně jednostranně.

Z věci je zřejmé, že samotná trojnost článků nestačí, neboť je tu přirozený sklon k boji o totální nadvládu jednoho z nich nad ostatními (srovnej starořímské „triumviráty“). Tím je nastolen požadavek takového sjednocení trojnosti, v němž na jedné straně žádný z článků nedominuje nad ostatními, na druhé straně však požadovaný jednotící prvek do trojnosti článků nevstupuje jako článek čtvrtý. Požadavek sjednocení trojnosti je tedy požadavkem trojjednosti, v níž sjednocení přichází z nitra samotné trojnosti, aniž se trojnost článků změní v totalitu jednoho z nich.

V našem návrhu TSO jsou tři na sobě nezávislé články (ekonomika, politika, kultura) spojeny v trojjednost subjektem každého člověka, který je zapojen do všech tří článků TSO tak, že je v každém z nich vybaven takovými právy a povinnostmi, která přirozené sklony k sociální totalitě účinně neutralizují.

Na základě uvedeného vybavení každého občana TSO, se původní koncept „trojčlenného sociálního organismu (TSO)“ pozměňuje na koncept „trojjediného sociálního organismu (TSO)“.

Toto sociální prostředí (TSO) je pak s to vychovávat takové subjekty, které budou s to spojit v trojjednost také své vlastní duševní schopnosti (cítění, myšlení, chtění). TSO tedy není jen pro dokonalé subjekty (spravedlivé soudce), neboť tyto si sám teprve vychová (sociální totalita vychovává jen nespravedlivé soudce).

Na základě uvedeného je třeba říci, že:

Na otázku, zda je TSO něčím přirozeným nebo umělým, tedy odpovídáme: Trojčlennost je ve všem všudy zcela přirozená. Trojjednost, je výhradně v lidských dílech (v individuálním poznání a v sociálním organismu) umělá (umělecká)... -zmp-

k podobnosti vah (Tom):

Konkrétně jde o ekonomiku, kterou připodobňujete k vahám uváděným z nerovnováhy do rovnováhy. Toto prezentujete v kontrastu k politice, jakožto vahám v rovnováze. Ačkoliv souhlasím s tím, že principem ekonomiky v TSO je tendence vyrovnávat trvale vznikající nerovnováhu, mám za to, že dávat toto do kontrastu k politice je neoprávněné.

V politice je přece stejná (v tuto chvíli trvale) vznikající nerovnováha, způsobovaná poškozováním bližního bližním, a stejně tak jako ekonomika usiluje o rovnost prostřednictvím nabídky, tak politika usiluje o rovnost prostřednictvím soudu, který přikáže náhradu škody. Tedy i politiku lze vnímat jako váhy vyrovnávané z nerovnováhy do rovnováhy prostřednictvím občanského soudu. Jediný rozdíl tu vidím v objektivitě (ekonomika), resp. subjektivitě (politika) příčiny nerovnováhy.

Odpověď Tomovi (k podobnosti vah):

V první řadě je třeba říci, že existují dva druhy opaků: naprostý opak a pravý opak

A/ naprostý opak lze naznačit mechanicky jako vzájemné protipůsobení sil „akce a reakce“, ideálně pod úhlem 180° (→←)

Např. přichylování vah do rovnováhy (ekonomika) je naprostým opakem vychylování vah z rovnováhy (kultura).

B/ pravý opak lze naznačit mechanicky jako působení síly na páce, ideálně pod úhlem 90°, jak to naznačuje symbol Tau (T)

Např. rovnováha vah, jako horizontála T (politika) je pravým opakem vertikálního vychylování vah (ekonomiky a kultury).

1/ rovnováha (politika), kterou lze matematicky vyjádřit jako tzv. „rovnici“ ($X = X$), tj. je principem statické konstrukce samotného mechanismu vah (výchozím stavem pro následující dynamické uvažování). Tak i ve vývoji sociálního organismu je prvotním stavem totalita politiky (rovnosti) - srovnej např. Platónův ideál „vlády moudrých“ (tj. sen o původním stavu).

2/ vychylování vah z původní rovnováhy (kultura), je stavem dynamického uvažování, jež může až následně vyjít ze statické rovnováhy (totality politiky), jako její pravý opak

3/ přichylování vah do původní rovnováhy (ekonomie), je stavem dynamického uvažování, jež může až následně vyjít jako naprostý opak z předchozího dynamického uvažování (kultury)

4/ mezi oběma dynamickými stavy (2 a 3) je mezistav statické nerovnováhy, který lze vyjádřit matematicky jako tzv. „nerovnici“ ($X \neq Y$). Tento mezistav ovšem není samostatným vývojovým stavem, ale ukazuje pouze maximální možnou míru kultury a ekonomie, v rámci daného mechanismu vah

Nuže, z uvedené trojice stavů (1,2,3) je zřejmé, že statická politika (1) v žádném případě není tímtož jako dynamická ekonomie (3)...

Je-li v konkrétním případě politická rovnost (1) narušena poškozením jednotlivce, tu tím ještě není narušena platnost obecného principu (ústavy, zákona atp.) politické rovnosti (1). Právě s odvoláním na tento obecný princip (Ústavu) rovnosti se může poškozený obrátit na občanský soud, který jeho poškození potvrdí (nepotvrdí) a určí (neurčí) škůdce, na němž pak poškozený vymáhá náhradu škody (míru škody ani způsob její náhrady totiž v TSO neurčuje občanský soud, ale poškozený). Je to tedy poškozený, nikoli politika (např. soud), kdo v daném případě usiluje o nastolení původní rovnováhy (rovnosti)...

Nyní si také můžeme uvědomit, že nejen stav statické rovnováhy, ale také oba dynamické stavy vah (kultura a ekonomie), mají duální charakter:

X/ misky vah se z původní rovnováhy vychylují dvěma naprosto opačnými směry:

a/ jedna miska vah se vychyluje nahoru (kultura)

b/ druhá dolů (nekulturnost)

Y/ misky vah se do původní rovnováhy přichylují dvěma naprosto opačnými směry:

a/ jedna miska vah se přichyluje dolů (ekonomie)

b/ druhá nahoru (anti-ekonomie)

Nyní můžeme říci: Poškození jednotlivce má charakter nekulturnosti (Xb), zatímco náhrada škody má charakter ekonomie (Ya). Náhrada škody totiž představuje vyvolání (vynucení) nabídky (náhrady škody) poptávkou (poškozeným).

Anti-ekonomie (Yb) je dynamickým stavem vyvolávání poptávky nabídkou (vnucování nabídky). Takto vyvolaná poptávka (vynucená), má pak (podobně jako poškození) charakter nekulturnosti (Xb)... -zmp-

dotaz (Prac. tým)

<http://www.cez-okno.net/clanok/kolonizace-sveta>

Náhodou se mi dostal odkaz na toto video, kde se popisuje, jak bude asi do 20 let polovina Evropy muslimská. Nejprve se mi to zdálo jako nesmysl. Ale po shlédnutí jsem zůstal skoro v šoku. Je to vůbec možné? Je. Zde ženy rodí cca 1,3 dítěte na rodinu. Muslimové mají cca 8 dětí.

Takovou vysokou porodnost asi nedokáže nastartovat žádná dotační politika státu. Znamená to tedy konec křesťanské Evropy?

Copak o tom vládcové Evropy či světa nevědí? To nemohou učinit nějaká opatření? Nebo je to snad záměr? Kdyby to byl záměr, potom ale stejně všichni budou postiženi. I oni. Nebo je to nutný vývoj světa? Má to asi takto být? Myslím si, že rozumnou dotační politikou by se vcelku v pohodě dala udržet porodnost tak, aby každá rodina mohla mít 2-3 děti. Další krok by byl omezení přílivu imigrantů. Ale co s těmi, kteří jsou tu dnes? Už jen ti, co zde žijí, to demograficky obrátí naruby do 20-30 let.

Jenže u vládnoucích není ani vůle cokoli měnit. Resp. oni to změnili, oni zrušili výhody žen a rodin v době mateřství, snížily dávky rodičovské dávky rodinám na minimum, atd. atd. Imigranti jsou ve školách pro přistěhovalce zabezpečeni lépe, než naši domácí lidé. Ve školách pro imigranty je špičková učební techniky, vybavení. Týmy lektorů atd atd. To neexistuje ani v dobře vybavených městských školách, natož někde na vesnici.

Mám dojem, že toto bylo velmi důmyslně a dlouhodobě připravováno a legislativně v rámci světa nebo minimálně EU to mají velmi dobře ošetřeno. Imigrace má zelenou. Rozvrat rodin, rozvrat domácí kultury, v Evropě můžeme říci křesťanské kultury - si myslím byl takto připraven.

Odpověď:

To je přirozeně totalitní záměr (multikultura). Až bude nejhůř, rozpoutají totalitu občanské války jako v Africe. Není řešení než TSO. -zmp-

jednotlivec a rodina (EkoJan):

se zájmem jsem si přečetl návrh ústavy. Chci se poptat na to, jak je v ústavě řešeno právo lidí, kteří nechtějí žít tradičním rodinným životem. Ústava mluví jako o základním článku jenom o rodině.

1. chybí definice rodiny

2. dle mého názoru, základním článkem společnosti je jedinec, nikoli rodina.

Jedinec je nositelem inteligencí, zatímco jakákoli společenská struktura je pouze nositelem schématu, které je relativní a omezené platným paradigmatem. Toto funguje v dobách stabilního paradigmatu ovšem ne nyní v době jeho změny. V dobách změn je nutno spoléhat se na inteligenci jedince, nikoli na přežitá schémata starého paradigmatu. Jedinec se svou inteligencí může navrhnout a realizovat nová schémata vhodná do nového paradigmatu. Toto nikdy nemůže udělat společnost ani rodina.

3. jakákoli struktura, organizace, společenství, by tu měla být především proto, aby podporovala sebe-realizaci jedince a vzájemnou sounáležitost všech členů společnosti.

I rodina by měla plnit tuto roli, i když toto nejsou jediné funkce, které může plnit. Buď se bude důsledně podporovat reprodukční funkce rodiny a ty ostatní ne, anebo se nutně musí přepsat definice rodiny. (Spíše bude fungovat ta druhá možnost)

Rodina, jak je postavena v současnosti, nepodporuje seberealizaci, snad jenom reprodukční funkce a funkci služby. Toto se do budoucna bude měnit a začíná to již nyní. Seberealizační a inspirativní funkce se začínají teprve objevovat a jdou spíše mimo rodinu a rodinné vazby. V návrhu nové ústavy by bylo vhodné to respektovat a zohlednit nové společensko-kulturní strukturování základních jednotek.

Je tady ještě spousta jiných aspektů... například obrovská diferenciací kulturní a jazyková působí na zemi velké problémy. Řešením by bylo podporovat globální kulturu jako přirozený výběr kulturních zvyklostí. Tedy ne nějaká unifikovaná kultura hamburgerů a coca coly, ale něco, co probíhá už nyní: čajovny, orientální a jiné národní tance a hudba, apod. jsou přijímány všude na světě, protože mají svou hodnotu a líbí se všem. A tak dále...

Odpověď EkoJanovi (jednotlivec a rodina):

Ústava TSO, jejíž součástí (přílohou) je také Občanská smlouva a Stanovy HO TSO, zná jen práva jednotlivce (lidská a občanská). Práva organizace či jiného společenství, vč. celého TSO nezná. Proto nemluví ani o právech rodiny (rodinu uvádí jen jako příklad kulturního společenství), tedy ani o právech společenství lidí, kteří nechtějí žít v tradiční rodině.

Tak např. se dva plnoprávní občané dohodnou na založení rodiny a stvrdí to „manželskou smlouvou“. Má mít snad tato smlouva nějaká práva? Práva mají lidé, kteří ji uzavřeli. Nikoho jiného se tato smlouva (rodina) netýká. Práva společenství (rodiny aj.) jsou vždy na úkor práv jednotlivců v nich zapojených. Práva společenství jsou výplody totalitního (akademického) útlaku a matení pojmů...

1. Definice rodiny nechybí!

Denně ji máme na jazyku, jen všemocná akademická „věda“ ji ignoruje, a proto o ní ani ve státních školách nemluví. Ve své totalitní zvrhlosti si umanula rodinu soustavně rozvracet a její poslání systematicky zpochybňovat. Pozoruhodnou vlastností zejména slovanských jazyků je, že jejich nejstarší pojmy jsou již samy o sobě definicemi, byť často jen v zárodečném stavu:

Pojem „rodina“, stejně jako pojem „rodič“, je odvozen od pojmu „rodit“!

Definice: Rodina je kulturní organizace, jejímž prvořadým účelem je rodit děti, tj. reprodukovat lidský rod! Kdyby však byly narozené děti odevzdávány džungli, stali by se zvířaty a rodina by nereprodukovala rod lidský, ale zvířecí. Proto je účelem rodiny také lidská péče a výchova o zrozené.

2. V TSO je nositelem veškeré moci (zákonodárné, soudní i výkonné) jednotlivý občan. Tzn., že v TSO je základním článkem společnosti občan (jedinec), nikoliv rodina (společenství). Není tu tedy nijaký nesoulad mezi Vaším názorem a TSO.

Pravdou je, že Ústava TSO tento základní článek (občana) nijak verbálně nezdůrazňuje, což ostatně nečiní ani dnešní totality, jejichž „základem“ je prý tzv. „lid“. Na rozdíl od totalit však TSO svůj základ (občana) vybavuje veškerou pravomocí...

3. Pravíte: „struktura, organizace, společenství, by tu měla být především proto, aby podporovala sebe-realizaci jedince a vzájemnou sounáležitost všech členů společnosti“.

My máme za to, že je tomu právě naopak. Žádná mnohost (společenství) nemůže existovat bez jedinců, zatímco jedinec bez mnohosti ano. Nepotřebuje tedy jedinec podporu společenství, ale společenství potřebuje podporu jedince, přesněji řečeno potřebuje spolupráci jedinců. Tato spolupráce jedinců se nazývá „společnost“, což vede k tautologické iluzi, že je-li tu samostatný pojem „společnost“, je jím nazváno něco samostatně existujícího, co podporuje spolupráci jedinců.

Pokud se však nejedná o spolupráci jedinců, ale o seberealizaci jedince, pak tento jedinec nerealizuje žádnou společnost (spolupráci jedinců), ale pouze sám sebe...

Mezi různými společnostmi (lidstvo, rasa, národ, rod, rodina aj.) zaujímá naprosto výjimečné postavení rodina. Také rodinu zakládá spolupráce jedinců (ženy a muže). Oni však, na rozdíl od ostatních společenství, nespolupracují jeden pro druhého (tím méně sami pro sebe), ale oba obětují ovoce své spolupráce někomu třetímu, tj. dítěti. S tím je srovnatelná snad jen oběť věřících milovanému Bohu (srovnej dary tří králů a pastýřů narozenému Ježíši). Ač rodina (jako společenství) nemá nijaká práva (práva mají jen otec, matka a dítě), přece je v nejvlastnějším zájmu všech jednotlivců samotných, či zapojených do společenství, právě rodinu všemožně ctít a podporovat (nechtějí-li vyhnout), jako něco posvátného, doslova jako „Svatou rodinu“. Žádné jiné společenství (vč. rodin bez dětí, či rodin s již odrostlými dětmi) si podobnou výjimečnou pozornost nezaslouží...

Nelze tedy v žádné souvislosti říci: „I rodina by měla plnit tuto roli“, neboť není organizace souměřitelná s rodinou...

Také nelze mluvit o pouhé „podpoře reprodukční funkce rodiny a nikoliv těch ostatních (péče a výchovy)“, neboť tím jako bychom řekli: Podpoříme rodinu jen když přivede na svět dítě. Dál už ne, ať to dítě třeba chcípne, či zdivočí... Bez ohledu na to, zda podpoříme či nepodpoříme všechny funkce rodiny (reprodukce, péče a výchovy) není třeba odvěkou definicí rodiny měnit. Je třeba si ji jen jasně uvědomit!

Ani do budoucna se posvátné funkce rodiny nesmí měnit. Proto je třeba zpravidla pokryteckou podporu rodiny doslova vyrvat ze spárů totalitních společností a svěřit ji plnoprávným jednotlivcům (v TSO), které není třeba v tomto ohledu nijak poučovat, neboť, jak pravíte, jen oni mohou být nositeli vší inteligence. Veškeré dosavadní poučování (akademické) vedlo jen k rozvracení rodiny. Naopak! Všechna ostatní společenství by se měla poučit u rodiny (otce, matky a dítěte)...

Pokud se týká „obrovské kulturní a jazykové diference“ pak ne ona působí na Zemi velké problémy, ale totalitní režimy, usilující o globální kulturu (multikulturalismus), která vpravdě není kulturou, ale zmatením kultur, anti-kulturou. Konkrétní kultura představuje konkrétní společenství (spolupráci jedinců), jehož základem je jako vždy jednotlivec. Tzn., že kulturu dělají jednotlivci v ní zapojení a nikdo jiný nemá právo do ní zasahovat. Dá-li okolí konkrétní kultuře pokoj, nebude mít zapotřebí ani jeho podpory a nebude se bránit kontaktům s okolními kulturami. Kultury jsou jako barvy spektra (duhy), či jako tóny v akordu. Smícháme-li je, nebude barev ani harmonie, ale pouze monotónní šed' a šum. Před tím nás chraň Bůh (resp. TSO)... -zmp-

řád (Standa, 07. 02. 2010 15:54):

Existují miliony světů v hlavách milionů lidí. Přestava, že se všichni budou řídit stejnými pravidly, je naivní. Už mnozí chtěli vnutit svá pravidla ostatním a pak se divili, že neuznávají jejich víze. Každý jedinec mám nejen rozdílné schopnosti a charakter, ale i jiné životní zkušenosti. Kolektivistické představy o jednotných vzorech, jež budou všichni disciplinovaně respektovat, jsou nereálné. Pravidla jsou něco jako soubor omezení, která by se měla ctít. Co když ale stojí v cestě k naplnění snů lidí (skupině), nebo způsobují, že jsou lidé drženi v nevýhodné pozici, což je pochopitelně zlobí a nevyhovuje jim to.

Má-li někdo rigidní představy o tom, jak má tento svět fungovat, bude jen s obtížemi vnímat, jak funguje ve skutečnosti. Problém je v tom, že dokonalý systém pravidel by snad bylo možné vytvořit, ale dokonalého člověka nikoli.

Myslíte si, že by bylo správné, kdyby všechno mělo své místo a pevný řád? Je vůbec možné ustanovit hodnoty, které by všichni uznávali? Je vůbec možné vnutit tomuto světu určitý řád?

odpověď Standovi (řád):

Miliony (resp. miliardy) lidí, představují mnohost mikrokosmických světů, žijících společně v jediném makrokosmu. Všichni se tedy musejí řídit stejnými pravidly a to pravidly (zákonitostmi) makrokosmu, v němž žijí. Kdo se jimi odmítne řídit, jakoby spáchal sebevraždu. Protože všichni nespáchali sebevraždu, je představa, že se nebudou řídit stejnými pravidly, nereálná...

Obdobně je tomu se sociálními pravidly. Ač totalitní vize mocných neuznáváme, přece je musíme disciplinovaně respektovat, jinak tvrdě narazíme. Zde rozdílné charaktery, zkušenosti ani schopnosti jednotlivců vůbec nic neznamenají, pokud nezavedeme TSO...

Pravidla jsou sice také souborem omezení, avšak bez pravidel si šachy nezahrajeme. Představa, že miliony šachistů nebudou disciplinovaně dodržovat pravidla hry, je nereálná, neboť by tak přece nešlo o miliony šachistů...

Komu pravidla brání v naplnění jeho snů, např. ve vysněném vítězství v turnaji pokru, ten se pokusí švindlovat. Bude-li přistižen, bude nejen po snech, ale bude navíc potrestán. Také je absurdní snít o vítězství v pokru, když pravidla pokru neuznáváme...

Použijete-li v dialogu tzv. „cizí slovo“ (rigidní) pak nutíte druhou stranu, aby si koupila Slovník cizích slov. Jakým právem jí činíte takovou škodu? Což český jazyk nemá dostatek vlastních slov? Není Vaše představa o dialogu nepřizpůsobivá?...

Vidíte-li „problém v tom, že dokonalý systém pravidel by snad bylo možné vytvořit, ale dokonalého člověka nikoli“, pak je to totéž jako tvrzení, že podle dokonalých pravidel hry v šachy, nemohou hrát nedokonalí hráči v šachy (začátečníci aj.).

My v tom nijaký problém nevidíme a také se nám zdá být troufalé tvrdit, že nelze vytvořit dokonalého člověka. Nejsme-li dokonalí my, pak z toho nijak nevyplývá, že nemohou být dokonalí ani jiní...

Na otázku: „Myslíte si, že by bylo správné, kdyby všechno mělo své místo a pevný řád?“ odpovídáme: Myslíme si, že např. chaos by neměl mít nijaký řád, neboť jinak by to přece nebyl chaos...

Na otázku: „Je vůbec možné ustanovit hodnoty, které by všichni uznávali?“ odpovídáme: Všemi uznávanou hodnotou je např. zdraví, dýchání, výměna látek atp. Tzn., že takové hodnoty již ustanoveny jsou. No problém!... Na otázku: „Je vůbec možné vnutit tomuto světu určitý řád?“ odpovídáme: Jak jsme si již ukázali, tento svět určitý řád má, takže mu ho není třeba vnucovat... -zmp-

svoboda - glosa (Standa, 11. 02. 2010 10:52)

Často používaným pojmem současnosti je (mimo jiné) slovo svoboda. To se stalo dokonce součástí jisté televizní reklamy (samozřejmě vtipné, jak jinak) na ucpané nosy.

Skutečnou svobodu, možnost svobody, lépe řečeno předurčenost ke svobodě, nosí člověk v sobě. Jenomže okolo tohoto svobodného já, okolo vlastní svobody, nastavěl jednu mříž za druhou. Vše na něm - jeho zvyky, jeho způsoby, způsob myšlení, jeho oddávání se úspěchu a požitku, jeho strach ze zklamání a z násilí - to vše se stalo mřížemi jeho svobody. Bohužel, se svou klecí se ztotožnil natolik, že ji považuje za svou vlastní bytost, ba dokonce za svobodu, takže své nekonečné já už není schopen vnímat. Není schopen vnímat svobodu.

zamyšlení (Standa, 26. 02. 2010 17:55)

S blížícími se volbami do parlamentu ČR se objevují různé populistické návrhy, jejichž cílem je získat potřebný počet voličů bez ohledu na reálné následky a dopady těchto návrhů. Např. ČSSD chce vyplácet tzv. 13. důchod důchodcům. Realizace tohoto opatření představuje finanční výdaje ve výši několika miliard Kč. Je otázkou kdo tyto náklady zaplatí, resp. komu půjdou k tíži? Jedna z představ ČSSD je ta, že tyto prostředky budou vyplaceny z dividend ČEZu (letos měl přes 52 miliard Kč čistého zisku). Je jasné, že z pohledu ČEZu jsou takto použité prostředky jeho ztrátou, ať má zisky jakékoli a bude tedy přirozeně reagovat tak, že např. zdrazí elektřinu.

Pokud by to nebyl vyplaceno z prostředků ČEZu, ale státu, ve svém důsledku to opět zaplatí občané (protože kdo je stát?). Výsledkem je tedy pouze volební zisk ČSSD a nic jiného.

V této souvislosti je pozoruhodná i zvláštní nadutost s jakou považují pánové Paroubek a Svoboda (a nejen oni a sociální demokracie) finance tohoto státu za své a ani to neskrývají (viz jejich veřejné výroky: „To bychom zaplatili“...“to nebudeme platit“... atd, i když se v žádném případě nejedná o finance jejich.

I politické strany neslibující žádné 13. důchody se nechovají k občanům tohoto státu lépe. Jen používají jiné prostředky, které vytahují peníze z kapes daňových poplatníků.

Stručně řečeno: Jedni nezodpovědní darebáci okrádají lidi jedním způsobem a jiní zase způsoby jinými. Typickým příkladem vztahu k občanům je tzv. ekonomická krize. Ve středověku, když šlechta doslova „prožrala, prochlastala a rozházela“ všechny peníze, co se stalo? Prostě se zvedly daně. A velmi tvrdě se vybíraly. Novodobá šlechta (bankéři, politici apod.) stejným způsobem vytvořili ekonomickou krizi, a co se stalo? Prostě se zvednou daně a utáhnou opasky, protože „ona“ je ekonomická krize. V čem tedy spočívá pokrok od středověku k dnešním dnům?

V současné době se potkáváme s hrozbou stávky, veřejné dopravy, která má zajistit splnění požadavků stávkujících - ať už jsou jejich požadavky jakkoli oprávněné nebo neoprávněné, vznikne skutečnou stávkou škoda, která musí být samozřejmě nahrazena a ptám se: Kdo ji nahradí? Zase stát, tzn. občané tohoto státu. Je tedy otázkou, koho stávky jako takové postihnou?

Všechny tyto věci platí občané tohoto státu a to ti, kteří při svých výdělcích většinou kolem 15 000 Kč čistého mají „možnost“ si zakoupit vlastní byt za řekněme 2 000 000 Kč. Takový občan vlastně „spotřebuje“ celý svůj život na to, aby si koupil byt. Celý svůj produktivní život (tj. cca 30 let) musí obětovat tomu, aby splácel úvěry nějaké bance. Dlužno dodat, že tyto úvěry ve svém výsledku dosáhnou cca dvojnásobku původní částky. Tento zadlužený člověk žije v podstatě z ruky do úst, v potu tváře zajišťuje základní životní potřeby svoje a svých dětí a na cokoli jiného, co by jeho život nebo život jeho dětí obohatilo, mu již prostě nezůstává. Ačkoli se to nezdá, je toto ještě ta příjemnější varianta na rozdíl od situace, kdy tento normálně slušný pracovitý člověk např. onemocní, nebo přijme o práci. To je pro tohoto člověka a jeho rodinu likvidační a je to v podstatě konec nějakého přijatelného způsobu života. Ptám se tedy, proč tento člověk vlastně žije, když mu nezůstává na nic jiného, jen na platbu několika holých stěn a to je ještě těžko pochopitelné, jak několik holých stěn může stát 2 000 000 Kč?

Závěr: Považuji všechny uvedené věci za nepříjemné, prokazatelně vyžadující systémovou změnu v chodu společnosti.

Samosprávné obce v totalitním prostředí a ve fungujícím TSO

pozemková reforma TSO (Miloš):

Zajímají mě praktická řešení zavádění TSO do lidského života, proto hledám konkrétní řešení, aby lidé viděli nejlépe "ucelené obrazy" a přestali se tak bát "neznámého", což pro většinu lidí může nové pojetí TSO představovat. Jsou tedy níže uvedené příklady reálné?...

POZEMKOVÁ REFORMA

- všechny pozemky v katastru jsou ve vlastnictví obce
- záleží na občanech obce, s kým uzavřou smlouvu o pronájmu pozemků
- každý občan dané obce má právo na pronájem pozemku o předem určené velikosti zdarma (případně za symbolicky nízkou cenu)
- následuje progresivní zvýšení ceny pronájmu za další využívanou plochu
- např.: (uvedené rozmezí i ceny slouží jen k nástinu principu, není to dogma, a každá obec si to upraví dle svých možností)
- 0 až 2000 m² cena pronájmu ZDARMA
- 2000 až 5000 m² cena pronájmu 1 Kč/m² za rok
- 5000 až 10000 m² cena pronájmu 3 Kč/m² za rok
- 10000 až 20000 m² cena pronájmu 4 Kč/m² za rok
- 20000 a více m² cena pronájmu 5 Kč/m² za rok
- manželský pár (ne partneři žijící „na hromádce“) mohou od obce dostat další pozemek ZDARMA, např. 1000 m² pro pár dohromady

- podpoří se tím porodnost a rodiče tak budou mít o sebe postaráno v důchodu, je to "důchodové zabezpečení"
 - rozvodem o tuto výhodu přicházejí
 - bude-li mít rodina zabezpečeny ZŽP (včetně možnosti si pro sebe vypěstovat potraviny), bude to mít stabilizační účinek na rodinu, a proto rozvody nebudou tak časté
 - za každé dítě možno získat dalších např. 500 m² zdarma
 - zvýhodní se tím fungující rodiny
 - uvedená plocha rodičům zůstane i po odchodu dětí až do smrti druhého partnera
 - děti mají přednostní užívatelské právo na pozemky rodičů po jejich smrti, budou-li občany dané obce; vzdají-li se ho, přechází pozemky do užívání obce
 - umožní se tím zachování "tradice rodu"
 - na ty, jež nejsou občany obce, ani na podnikatelské subjekty se výhody získání pozemků ZDARMA nevztahují
 - nebude výhodné vlastnit půdu mimo obec, kde jsem občanem
 - progresivní ceny pronájmu pozemků nebudou výhodné pro velké vlastníky půdy
 - každý občan ať využívá jen tolik půdy, kolik zvládne obhospodařit sám
 - kdo bude mít třeba desítky tisíc hektarů (knížata a mocipáni, kteří k nim přišli třeba v dávných dobách za "podivných" okolností), bude platit tak velké částky za pronájem, že se jich začne raději sám zbavovat
 - konec kšeftování s půdou, i konec skupování naší rodné půdy cizinci (ať si každý hospodaří na svém písečku)
 - podpora zemědělské soběstačnosti a znevýhodnění nadnárodních monopolů
 - nebude-li vlastník schopen za obrovské pozemky platit pronájem, obec mu pozemky odejme z užívání (legální "znárodnění") (pápáá Schwarzenbergu ;-)
 - NE pozemky za "pochybné zásluhy", např. jako vazalství nebo válečná kořist ve středověku
 - města: nedostatek pozemků = menší možnost získat pozemek
 - lidé se začnou stěhovat více na venkov = DECENTRALIZACE
 - ve městech bude více pracovních příležitostí, a tím i větší výdělky (plus vyřešení nezaměstnanosti)
 - ve městech bude více volných bytů, a tím i více možností na levnější bydlení (vyřešení otázky dostupnosti bydlení)
- Děkuji za komentář. Miloš

Odpověď Milošovi (pozemková reforma TSO):

- v TSO není jiných vlastníků pozemků než obcí (obec = politická organizace plnomocných občanů)...
 - záleží jen na občanech v obci, s kým uzavřou nájemní smlouvu...
 - každý člověk (lidské právo), nikoliv jen občan, má právo na bezplatný pronájem pozemku v obci, v níž má právo na ZŽP...
 - nad míru ZŽP lze pozemky pronajímat za poplatek (nájemné), jehož míra (vč. případného progresivního navyšování) je výhradně věcí vůle pronajímatele (občanů v obci) a nelze ji tedy nijak předepisovat (Ústavou TSO aj.)...
 - v TSO není rozdíl mezi soužitím „manželským“ a „na hromádce“. Veškerá moc je zde v rukou občanů a nelze jim tedy ani zde zasahovat do soukromí. V žádném případě tu není důvod ani k navyšování ZŽP (míry pronájmu pozemků zdarma). Pokud se však k něčemu takovému občané v obci rozhodnou, je to jejich věc...
 - podporou partnerského soužití, ani pozemky se porodnost nepodpoří.
 - V TSO je životní úroveň tzv. „důchodců“ zabezpečena ZŽP, bez ZPP. Nepředpokládá se, že by stárím spotřeba ZŽP narůstala (zpravidla klesá). Ani pozemek navíc důchodcům spotřebu ZŽP nenavýší. Pokud jde o jejich seberealizaci zahrádkářením, pak má smysl jim (na požádání) zahrádku bezplatně přidělit, pokud již není součástí ZŽP. Opět je to pouze a jen věc svobodné vůle občanů...
 - rozvod manželů, či rozchod partnerů není v TSO nijak sankcionován (případné poškození tu řeší občanský soud), neboť do soukromí občanů nikomu nic není...
 - jinak je tomu s rodinou, neboť ta není pouhým „manželstvím“ či „soužitím partnerů“.
- Španělské přísloví praví: „Kdo chytí rybu, je rybář.“

TSO praví: Kdo přivede na svět dítě, je rodina!

Protože na ZŽP mají nárok i děti, přibývá rodině pozemek automaticky (v rámci ZŽP dítěte). Jakmile dítě rodinu opustí, rodina zaniká (zůstává jen partnerství) a dítě si vezme své právo na pozemek (ZŽP) s sebou.

Chtějí, či nechtějí-li občané rodinu nějak podpořit, je výhradně jejich věc. Podpořit rodinu však neznamená snižovat rozvodovost, ani zvyšovat stabilitu rodiny, neboť to by bylo nepřijatelným zasahováním do soukromí rodiny...

- na každé dítě připadá pozemek navíc v rámci ZŽP. Pozemek nad rámec ZŽP může být součástí podpory rodiny spoluobčany...

- zvyhodňování „fungující“ rodiny předpokládá kontrolu funkce rodiny, což je opět nepřijatelné zasahování do rodiny zvenčí. Spoluobčané mají každodenní dostatek příležitostí pozorovat vnější chování rodičů i dětí. Pokud je něco pohoršuje, mohou se obrátit na občanský soud...

- pozemky přidělené na děti, patří dětem, nikoliv rodičům. Obec nemusí číhat na smrt jednoho z partnerů...

- smrt rodičů se projeví ukončením výkonu ZPP (krytého rodiči, jejich dětmi, či spoluobčany), čímž zaniká i jejich právo na ZŽP (vč. pozemku). Ani zde není třeba nějakého speciálního číhání na smrt.

ZŽP ovšem zabezpečují pouze výměru pozemku, nikoliv konkrétní pozemek. Dispoziční právo na konkrétní pozemek (v rámci ZŽP) je předmětem dědičného práva, pokud se dědic vzdá svého pozemku (v rámci svých ZŽP). Nemůže si přece na základě jedné ZPP, činit nárok na dvojnásobné ZŽP.

Dědičné právo se týká také přednostního dispozičního práva na pozemky v placeném nájmu, pokud tak stojí v nájemní smlouvě. V takovém případě obec daný pozemek nemůže pronajmout nikomu jinému, pokud ho nepronajme dědicům...

- na tradice rodu musí dbát rod (při uzavírání nájemních smluv s obcí), nikoliv obec...

- kdo nemá v obci právo na ZŽP, ten zde nemá právo ani na bezplatný pronájem pozemku (v rámci ZŽP)...

- o výhodnosti, či nevýhodnosti pronájmu pozemku mimo domovskou obec, rozhoduje výhradně konkrétní nájemní smlouva a prosperita nájemce...

- v TSO neexistují vlastníci půdy!

O tom, zda pronájem velkých rozloh pozemků znevýhodnit progresivním nájemným, o tom by měla rozhodovat obec podle toho, zda jsou pro ni takové pronájem výhodné či nevýhodné. Paušalizování předem tu není rozumné...

- heslo: „každý občan ať využívá jen tolik půdy, kolik zvládne obhospodařit sám“ je sice hezké, avšak nelze předpokládat, že by někdo platil nájem za půdu, kterou k ničemu nepotřebuje. Také nemá smysl zakazovat pronájem pozemků hospodářským organizacím, v nichž nikdo nepracuje sám...

- v TSO nemůže žádný mocipán vlastnit pozemek po svých předcích, neboť tu všechny pozemky vlastní obec. O pronájmu pozemků pak rozhodne obec tak, jak je to pro ni výhodné...

- TSO znamená konec kšeftování s půdou a jejího vykupování cizinci. Pronajímání pozemků cizincům to však nebrání...

- obec TSO podporuje zemědělskou soběstačnost a znevýhodňování monopolů, je-li to pro obec výhodné...

- neplaticí nájemník porušil nájemní smlouvu (ta se stává nadále neplatnou), takže musí nahradit způsobenou škodu...

- pozemky za zásluhy jsou v TSO možné, pokud tak rozhodnou občané v obci (pokud to nikdo nevetuje).

nedostatek pozemků = omezení pronajímání pozemků

- decentralizace tkví v metodice TSO a v samosprávě organizací dolní trojnosti. Dojde-li při tom k vylidňování měst a zalidňování venkova, je zcela nepodstatné...

- města (svazy obcí) jsou politické organizace, nikoli organizace hospodářské. Proto si musíme více pracovních příležitostí a vyšší výdělky slibovat od HO TSO, nikoli od obcí TSO. Obce dbají jen na ZŽP a s ním spojenou ZPP, řešící nezaměstnanost...

- v TSO nemůže být bydlení ve městě levnější než na venkově, neboť bydlení je v obcích TSO součástí ZŽP, krytých ZPP. Tam kde jsou volné byty, je pořízování bydlení snadnější než tam, kde nejsou. O případných rozdílech v pořízovacích cenách starých a nových bytů však rozhodne operativně obec, tj. občané...

Závěr:

Většina zde uvedených příkladů se netýká metodiky TSO (pravidel hry v šachy), ale operativního rozhodování plnoprávných jednotlivců v TSO (jak mají hráči v šachy tahat figurkami), zejména těch, co jsou oprávněni rozhodovat v organizacích dolní trojnosti. Proto je navýsost důležité, naučit se přísnému rozlišování mezi tím, co se týká pravidel hry (Ústavy TSO) a co se týká svobodné vůle hráčů (občanů, podílníků, rodičů)... -zmp-

Samosprávné obce v totalitním prostředí a ve fungujícím TSO

Vážený pane,

jak se díváte na problém bezdomovců? Neřeší se ani decentrálně ani centrálně. Jak byste jejich situaci řešil Vy, nebo jak pomáhá Vaše hnutí těm vyloučeným, kterým účinně jiní nepomáhají? Prosím napište...

D.

Vážená paní D.,

posílám Vám ...odpověď na Vaše dotazy:

Bezdomovcům nelze pomoci centrálně, neboť jsou produktem centralizmu (tj. totalitní společnosti), stejně jako všechny sociální excesy. V totalitních poměrech je nelze řešit ani decentrálně (tj. v obcích), neboť tomu opět překáží centralismus (u nás pragocentrismus), který neustále produkuje další a další.

Naše hnutí, je hnutím za Trojčlennost sociálního organismu (TSO), které nijaké sociální problémy nezná, neboť je předem a velmi účinně zcela vylučuje:

1. vylučuje jejich příčinu, tj. centralismus, který důsledně (až po jednotlivého občana) nahrazuje decentralismem.

2. péči o základní životní potřeby (ZŽP) každého člověka, jejichž součástí je také bydlení (domov), svěřuje obcím, které je zabezpečují základní pracovní povinností (ZPP).

3. je-li v obci někdo společensky "vyloučen" vlastní vinou (např. pro nerespektování práv jiných), představuje jeho vyloučení (mimo povinnosti nahradit způsobenou škodu) ztrátu občanských práv (pokud obtěžuje či jinak poškozují své okolí), popř. i lidských práv (pokud je nerespektoval u jiného člověka). Tím také ztrácí jakoukoliv možnost dál škodit, neboť bez občanských práv podléhá pravomoci občanského poručníka, který za něj plně odpovídá. Poručníkem je tedy o něj po všech stránkách postaráno (vč. ZŽP a ZPP)...

Zkrátka, s výjimkou kataklysmat TSO nijaké sociální problémy nezná...

Pokud Vás odpovědi neuspokojí, ptejte se prosím dál. Můžeme uveřejnit Vaše dotazy na diskusním fóru např. pod zkratkou Eva D? Kouzlem diskuse jsou otázky a odpovědi, které sdílí větší množství lidí.

Děkuji za odpověď a přeji Vám příjemný a radostný den Petr Hradil

Reakce paní D.:

Byla bych radši, kdyby místo kouzla diskuse bylo preventivně bezdomovectví předcházeno, a těm, kteří do něj upadli účinně pomoheno. Souhlasím, že obce by se měly starat, ale samospasitelné to není. Už to známe. Pomohla by pracovní místa, finančně dostupné ubytování, vyřízení českého občanství a vydání obč. legitimací těm, kteří je pozbyli, třeba i jako důsledek rozdělení státu, aby dostali u nás soc. důchody. No a každý, kdo pracovat může, by měl dostat práci - jako povinnost, kdo nemůže pracovat, léčení v nemocnici a pobyt v sociálním zařízení. Tohle můžete zveřejnit. Plané řeči nepomohou. D.

Vážená paní D.,

děkuji Vám za souhlas. Bez výhrad s Vámi souhlasím v tom, že plané řeči nepomohou. Uvedu východisko: "Nedejme se nikým a ničím na světě odradit od hledání způsobu, jak se o své štěstí postarat sami." TSO

Pokud se lidé sami nechopí této myšlenky, nebudou a ani nemohou být v sociální sféře šťastní a pravdiví. Dejme na pomyslnou misku vah jako kritérium užitečnosti a lidskosti vše, co děláme pro sebe a pro širší společenství. Za člověka mají především hovořit skutky: "Podle ovoce poznáte je."

Končím moudrostí Tomáše Bati: "Odpovědnost všech za všechno je odpovědností nikoho za nic. Je potřeba nastolit osobní odpovědnost."

Petr Hradil

dětské volby (Jan, 28. 02. 2010 22:56):

Nyní mne velmi doslova šokovalo prohlášení ministerstva školství. Prý:

Možnost ovlivnit volby dostanou nanečisto i patnáctileté děti. Vedle regulérních květnových se v Česku chystají i sněmovní volby nanečisto. Pod záštitou ministerstva školství proběhnou ve školách, kde je ze zákona zakázána jakákoli propagace politických stran. Uskuteční se 26. až 28. dubna, přesně měsíc před „volbami naostro“, a lze tak soudit, že zveřejnění výsledků by mohlo mít vliv na plnoleté nerozhodnuté voliče.

Odevzdané hlasy zpracuje Agentura Millward Brown.

„Věříme, že pořádání těchto voleb zvýší účast prvovoličů a mladých voličů v následných skutečných volbách,“ popisuje cíle projektu Karel Strachota, ředitel programu Jeden svět na školách ze společnosti Člověk v tísni.

Podle Vodrážky jde prý nicméně o dobrý nápad z hlediska občanské výchovy. Strachota se politické agitace neobává, o prezentaci programů prý nepůjde. „My školám poskytneme podporu, letáky nebudou propagovat strany,“ uvedl Strachota s tím, že chtějí studentům přiblížit „volební systém a iniciovat mezi nimi debatu o politických tématech“.

Zdá se mi, že už opravdu přestáváme být lidmi. A stávají se z nás partaje a partajníci! Copak je normální tahat děti do politiky? V 16 člověk sotva ví, jak si poradit sám se sebou a ne aby radil dospělým, jak volit... V 89 sice děti také cinkaly klíči na náměstích a demonstrovaly s dospělými. Ale přece to byly spíše vysokoškoláci.

Nejsem zastáncem ani demokracie ani kapitalismu a ani komunismu. Nemyslím si však, že protipólem demokracie je pouze do očí bijící třeba nějaká vojenská totalita. Hesla takové zakamuflované totality mohou budit v lidech i dobrý dojem. Víím, že existují i jiné možnosti místo demokracie. Už před 2000 lety Aristoteles uváděl, že demokracie je pouze jiná forma tyranie.

Zajímali by mne také finanční náklady na tyto studentské volby organizované ministerstvem školství (z peněz daňových poplatníků) v době finanční krize...

Známá v práci mi řekla, že mám černobílé vidění světa. Ale to si vůbec nemyslím. Je spousta přechodových fází demokracie. Dále mi řekla: To máš takovou nedůvěru ve vlastní děti? Asi jsi špatný rodič. Na moji reakci, že většina těch dětí si z toho stejně udělá jen srandu, takže výsledek bude o ničem, mi řekla, zda jsem se na stř. škole ve druháku necítil dospělý a rozumný? Jenže... To není o nedůvěře v děti... to není o tom, jak jsem se cítil. To je o objektivních schopnostech dětí...

A navíc: Jsem otráven politikou a připadá mi nedobré tahat do této stoky, žumpy i děti. Stejně si je (nás všechny) tam – k sobě do té stoky - politikové v dospělosti vtáhnou... Celé mi to zavání populismem politických stran. A při konfrontaci s TSO mi připadá, že politikům jde o to, aby si lidé už od škol, již děti aby si zvykli, že je normální volit si nad sebou své zastupitele...

Odpověď Janovi (dětské volby):

V době, kdy naši „osvícení ekonomové“ prohlašují sociální výdaje (zejména na rodiny s dětmi) za nezodpovědné zadlužování státu a šetření na člověku za správné hospodaření, se proti takovým výdajům nikdo z nich neozve. Také ministerstvo školství neustále nařiká, že nemá peníze na platy učitelů a provoz škol, ale na pumpování do Agentury Millward Brown peníze kupodivu našlo. Co si od toho naši „zástupci lidu slibují“? Vyplachování mozků!

Tvrdí-li Strachota, že nepůjde o prezentaci programů, pak je opravdovou záhadou, podle čeho bude mládež vlastně volit. A jaká témata budou mít iniciované politické debaty? Tvrzení, že chtějí studentům přiblížit volební systém letáky evokuje dojem, že občanská výchova ve školách neexistuje, že volebnímu systému neučí, nebo učí nedostatečně, že je leták lepší než učebnice. Výuka na našich školách je patrně tak ubohá, že ji musí suplovat společnost Člověk v tísni. Jestlipak si také naše mládež uvědomuje, v jaké tísni se díky neschopnosti svých učitelů ocitá?

Ptáte se: „Copak je normální tahat děti do politiky?“

Odpovídáme: V totalitách to bohužel normální je. Je to předmětem jejich každodenní výuky, kontaminované politikou ve všech předmětech vyučovaných zásadně tendenčně (z politických důvodů)...

Realita je taková, že člověk může (ale nemusí) plně dozrát v individualitu s vědomě svobodnou volbou až ve věku 42 let. Tzn., že ani tzv. vysokoškoláci si ve skutečnosti nevědí rady ani sami se sebou. Je to jen iluze, mají-li za to, že dají-li si studiem na vysoké škole vypláchnout mozek, tak pro sebe něco užitečného udělají. Pokud svá studia uplatní také ve společenském postavení, budou vymýšlet „odborné“ hovadiny jako pánové Strachota, Vodrážka, Brawn, či Vaše známá v práci. Jsou snad tito lidé skutečně dospělí?

Pokud se budou ve školách vyplachovat mozky, potud nebude valného rozdílu mezi nedospělým a tzv. „dospělým“, mezi negramotným a tzv. „gramotným“, resp. bude takový rozdíl vyznívat ve prospěch teoreticky negramotného zato však praktického selského rozumu. Jak pravíte, politikům jde o to, aby si lidé už jako děti školou povinné navykly volit nad sebou své zastupitele:

„Povinná školní docházka je nejlepší cesta k zotročení společnosti.“ (L.N. Tolstoj)

Typickou „moudrostí“ takto vypláchnutého mozku je skandalizování tzv. „černobílého vidění světa!“ Kdo takové fráze papouškuje, ten si vůbec neuvědomuje, jak sám sobě protiřečí. Na jedné straně tvrdí, že se lze protikladnosti (nepřátelství) černé a bílé vyhnout barevným vnímáním světa (barvy prý protikladné nejsou), na druhé straně však věří (dle Newtona), že barvy jsou obsaženy v bílém světle. Tzn., že nepřátelství „černé a bílé“ nahrazují nepřátelstvím „černé a barev“. Tak hloupá je jejich školská „moudrost“...

Má-li kdo důvěru ve schopnost správné volby dětí, měl neměl by rozlišovat mezi nedospělostí a dospělostí (k čemuž možná organizování „volby dětí“ směřuje)... -zmp-